ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 10-11
1854-55
ΣΕΛΙΔΕΣ 1085-1330

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1990

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ISSN 1105-0942

© Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, Πανεπιστημίου 22, Ἀθῆναι 106 72, Fax (01) 3625 531

Ὁ πίνακας τῶν περιεχομένων στὸ τέλος τοῦ βιβλίου εἶναι φωτομηχανικὴ ἀνατύπωση τμήματος τοῦ τόμου «Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, Εὑρετήριον Πρώτης καὶ Δευτέρας περιόδου 1837-1874, τόμος πρῶτος, συνταχθὲν ὑπὸ Ἀθηνᾶς Γ. Καλογεροπούλου - Μαρίας Προύνη Φιλίπ, ἐν Ἀθήναις 1973».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 10-11
1854-55
ΣΕΛΙΔΕΣ 1085-1330

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1990

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 37 1854 ΙΑΝΟΥΑΡ. ΦΕΒΡΟΥΑΡ. ΜΑΡΤ. ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΪΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2034.

```
                                                   ΕΛ
 ΤΑΛ  ΙΗΟΙΣΘ        ↃΟΜΑΔ..ᛚΥϹ  Ι   ΜΜΑΤΕΥΕΠΑΡΕΔ
Ι ΝΗΟΙΣΜΕᛚΕΣΙΑΣΠΟᛚΥΙᛚΕΟΣΗϹ.ΙΕΥΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΕΝΤΟΙΙ
Ε ΧΡΥΣΕΕΧΣΗΕΣΑΠΟΡΡΑΙΝΟΝΤΑΙΑΣΤΑΘΜΟΣΦΙΑᛚΑΙΑΡΓΥΡΑΙΗ∠
Ο ΝΤΤΗΗΗΗΔΔΔ⊢⊢ΚΕΡΑΤΑΑΡΛΥΡΑΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅄ΔΔΠ⊢⊢Π/
Ρ ΑΙΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΗΔΔΔΔ⊢⊢ᛚΥΧΝΟΣΑΡΛΥΡΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥ

ΕΙΑΕΠΕΛΕ ΝΕΤΟΕΠΙΤΟΝΤΑΜΙΟΝΗΟΙΣ ΘΕΟᛚᛚΟ ΣΧΡΟΜΑΔΟΦᛚΥΕΥ
ΠΟΤΕΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΝΙ ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔΠ

ΗΟΙΤΑΜΙΑΙΤΟΝΗΙΕΡΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝΤΕΣΑΘΕΝΑΙΑΣΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΗΟΙΣΜΕᛚΙΣΙΑΣΠΟᛚΥΚᛚΕΟΣΗΟΑΙΕΥΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕ
ΤΑΜΙΑΣΙΝΗΟΙΣΜΕΛΑΚᛚΕΣΜΕΛΑΚᛚΕΟΣΑᛚΟΠΕΚΕΙΕΥΣΕΛΡΑΜΜΑ
ΕΝΟΙΠΑΡΑΤΟΝΠΡΟΤΕΡΟΝΤΑΜΙΟΝΗΟΙΣΘΕΟᛚᛚΟΣΧΡΟΜΑΔΟΦᛚΥΕ
ΕΝΤΟΙΠΡΟΝΕΟΙΦΙΑᛚΕΧΡΥΣΕΕΧΣΕΣΑΠΟΡΡΑΙΝΟΝΤΑΙΑΣΤΑΘΜΟ
ΙΗΔΔΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΤΤΗΗΗΗΔΔΔ⊢⊢ΚΕΡΑΤΑΑΡΛΥΡΑΙΙΙΣΤΑΘΜ
⊢⊢⊢ΠΟΤΕΡΙΑΑΡΛΥΡΑΠΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΗ𐅄ΔΠ⊢⊢ᛚΥΧΝΟΣ ΑΡΛΥΡ
ↃΔΔΔΠ⊢⊢⊢

ΕΙΑΕΠΕΛΕΝΕΤΟΕΠΙΤΟΝΤΑΜΙΟΝΗΟΙΣΜΕᛚΕΣΙΑΣΠΟᛚΥΚᛚΕΟΣΗΟ
ΥΕΦΙΑᛚΑΙ       ΑΡΛΥΡΑΙΠΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅ΗΗΣΤΕΦΑΝΟΣΧ
ΤΟΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙ

ΗΟΙΤΑΜΙΑΙΤΟΝΗΙΕΡΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝΤΕΣΑΘΕΝΑΙΑΣΠΑΝΤΑ
ΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣΗΟΙΣΜΕΛΑΚᛚΕΣΜΕΛΑΚᛚΕΟΣΑᛚΟΠΕΚΕΙΕ
ΕΔΟΣΑΝΤΟΙΣΤΑΜΙΑΣΙΝΗΟΙΣΕΥΒΟᛚΟΣΦΙᛚΟΛΕ     ΝΟΣΑ
ΕΠΑΡΑΔΕΧΣΑΜΕΝΟΙΠΑΡΑΤΟΝΠΡΟΤΕΡΟΝΤΑΜΙ
ΛΙΕΥΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΕΝΤΟΙΠΡΟΝΕΟΙΦΙΑᛚΕ\
ΑΘΜΟΣΦΙΑᛚΑΙΑΡΛΥΡΑΙ:ΗΔΔΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ
ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅ΔΔΠ⊢⊢⊢:ΠΟΤΕΡΙΑΑΡΛΥΡΑ
· \ΡΛΥΡΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟ:ΔΔΔΠ⊢⊢⊢:ΦΙΑᛚΑΙ
·ΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟΣΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ:ΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙ
·ΙΑΕΠΕΛΕΝΕΤΟΕΠΙΤΟΝΤΑΜΙΟΝΗΟΙΣΜΕΛΑ
ΑΜΜΑΤΕΥΕΦΙΑᛚΑΑΡΛΥΡΑ:ΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟ

 ΟΙΤΑΜΙΑΙΤΟΝΗΙΕΡΟΝΧ. ....Ս..ΑΘΕΝ
 ΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝ    ΗΙ
   ΝΤΟΥ
```

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 93), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ

καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, (συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου), ὅτι ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσιν ἐλλείψεις τινές.

Εἰς τὴν **1** γραμμὴν τὰ γράμματα ΕΛ ἐγ[ραμμάτευε], τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων γραμμάτων τῆς δευτέρας γραμμῆς, ἤτοι τοῦ ΡΕ ἐλλείπουσιν ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν **2** γραμμὴν μετὰ τὸ ΗΟΙΣ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Θ, ὅπερ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν **3** γραμμὴν εἰς τὴν λέξιν ΠΟⱠ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Υ καὶ ἡ κάθετος γραμμὴ τοῦ Κ ΠΟⱠ[ΥΚ]ⱠΕΟΣ· μεταξὺ τῶν γραμμάτων ΗΣ · ΙΕΥΣ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ι ΗΟ[Α]ΙΕΥΣ, ὅπερ ἐλλείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ· εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς τετάρτης γραμμῆς μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς Ι Ι φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον ∠, (ἴσως εἶναι λείψανον τοῦ Δ).

Εἰς τὸ τέλος τῆς **5** γραμμῆς μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς 𐅄ΔΔΠ⊦⊦⊦ φαίνεται εἰς τὸν λίθον Π καὶ τὸ σημεῖον / .

Μεταξὺ τῆς **8** καὶ **9** γραμμῆς ὑπάρχει κενὸν 3 ἑκατοςὰ τοῦ Γαλλ. μέτρου εἰς τὸν λίθον, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν **21** γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ε, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν **22** γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Σ ἔδοΣαν, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν **25** γραμμὴν μετὰ τὸ ΑΡΛΥΡΑΙ φαίνονται εἰς τὸν λίθον δύω στιγμαὶ οὕτω γεγραμμένα ΑΡΛΥΡΑΙ:, ἃς δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Τὰ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ γεγραμμένα γράμματα ΟΝΗΟ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν **4** γραμμὴν ἀναγινώσκεται εἰς τὸν λίθον ΦΙΑⱠ]Ε ΧΡΥΣΕ ΕΧΣΗΕΣ ΑΠΟΡΡΑΙΝΟΝΤΑΙ, τὸ ΕΧΣΗΕΣ ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον μετὰ δασείας τοῦ Η, ΗΕΣ (ΕΧΣΗΕΣ).

Εἰς τὴν **13** γραμμὴν ἡ αὐτὴ φράσις ΦΙΑⱠΕ ΧΡΥΣΕ ΕΧΣΕΣ, τὸ ΕΣ ἐνταῦθα εἶναι ἄνευ τῆς δασείας τοῦ Η· τοῦτο δεικνύει, ὅτι καὶ κατὰ τὴν 90 Ὀλυμπιάδα περίπου δὲν διεκρίνετο ἀκριβῶς ἡ προφορὰ τῶν δασυνομένων ἀπὸ τῶν ψιλῶς προφερομένων· ἄλλως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων δὲν ἤθελε σφάλῃ. Τὸ κάτω καὶ δεξιὸν μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ τὴν 22 γραμμὴν, ἄλλος τὶς Φουρμόντης (ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἴσως) ἐξήλειψεν ἐπίτηδες, ὅπως δυσανάγνωστος ὅλως γένηται. Ὁ Κ. Ῥὸς ἐδημοσίευσεν αὐτῆς **44** γραμμὰς τὸ **1846** ὑπ' ἀριθ. 9 *(die demen von Attica)*, εἰς δὲ τὴν πλάκα ὑπάρχουσι **33** μόνον, ἃς δημοσιεύω ἐνταῦθα· ἴσως αἱ περὶ πλέον εἰσὶν ἀναπληρώσεις τοῦ Κ. Ῥὸς, ἀλλ' εἰς τὸν λίθον δὲν ὑπάρχει τὸ μέρος τοῦτο.

Κ. Σ. Π.

2035.

\ΝΑΡΛΥΡΙ Ι\ ΙΛΙ
ΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝΤΕΣΑΘΕΝ ΑΙΑΣΑΜΕΙΝΙΑ∠
ΣΞΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΠΑΡ ΕΔΟΣΑΝΤΟΙΣΤΑΜΙΑΙΣ
\ΑΡΑΘΟΝΙΟΙΚΑΙ Χ ΣΥΝΑ ΡΧΟΣΙΝΕΝΤΟΠΡΟΝΕΟΙΦΙΑ
Δ⊦⊦ΚΕΡΑΤΑΑΡΛΥΡΑΙΙΙ ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅄ΔΔΠ⊦⊦⊦ΠΟΤΕΡΙΑΑΡΛ
ΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔΔΠ⊦⊦⊦ΦΙΑⱠΑΙΑΡΛΥΡΑΙΠΙΙ ΣΤΑΘΜΟΝ
ΟΔΔΔ⊦⊦⊦ΙΙΙΦΙΑⱠΑΑΡΛΥΡΑΔΥΟ ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΗΗΦΙΑⱠΑΙΑ
ΝΑΡΛΥΡΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔΔΔΦΙΑⱠΑΙΑΡΛΥΡΑΙΠ
ΙΙ ΣΤΑΟΝΤΟΥΤΟ.ΗΗΗΗΔΔ ΠΟΤΕΡΙΟΝΑΡΛΥΡΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤ
ΤΟ𐅅𐅄ΔΔΔΔ⊦⊦⊦⊦ΦΙΑⱠΑΙΑΡΛΥΡΑΙΙΙΙΙ ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ
Π⊦ ⱠΥΧΝΟΣΑΡΛΥΡΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔ⊦⊦ΦΙΑⱠΑΙΑΡΛΥΡΑΙ
Π ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΗΗΗΗΔ⊦⊦⊦ΑΡΛΥΡΙΣΜΙΑΣ ΣΤΑΘΜΟΝΤΑ
ΔΠ⊦⊦ΑΡΛΥΡΙΣ ΣΤΑΘΜΟΝΤΑΥΤΕΣ𐅄 ΔΠΟΤΕΡΙΟΝΑΡΛΥΡΟ
ΝΤΑΥΤΕΣΗ𐅄⊦⊦ ΠΟΤΕΡΙΟΝΑΡΛΥΡΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΔΔΔΑΙ
ΧΣΑΡΛΥΡΑΑΣΤΑΘΜΟΣΦΙΑⱠΕΑΡΛΥΡΑ ΣΤΑΘΜΟΝΤΑΥΤΕΣ/
𐅄ΔΔΔΠ⊦⊦⊦ΑΡΛΥΡΙΔΕΣ ΤΡΕΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅ΗΗΔΠ⊦⊦⊦ΑΡΛΥΡ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ἔν τε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ,

καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἔτι ἀναδημοσιευθεῖσαν (ὑπ' ἀριθ. 97) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον *Repertoir d'inscriptions*, δὲν ἤθελον ἐκδόσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας ἀμφότερα τὰ ἀντίγραφα μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πρωτοτύπου, διότι καὶ ἔλλειψις γραμμάτων (εὑρισκομένων εἰς τὸ πρωτότυπον) ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ δύο χειρόγραφα, καὶ ἡ τάξις τῶν γραμμάτων, ἣ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον δὲν ἐφυλάχθη, πρὸ πάντων εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὴν ὑπ' ἀριθ. 97, διότι τὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφον πλησιάζει μᾶλλον τῷ πρωτοτύπῳ.

Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἐκδόσεις ἐλλείπει ἡ πρώτη γραμμή, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον, ἤτοι τὰ γράμματα **\ΝΑΡΛΥΡΙ . . . Ι\ . . ΙΛΙ.**

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς ἐπὶ τοῦ λίθου ὑπάρχουσι τὰ γράμματα ταῦτα **<=ΛΡ** (ἐγρ]αμμάτευε), ἃ παρελείφθησαν ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἔκδοσιν παρέλειψεν ἕνα ἀριθμὸν γράψας οὕτως **ΟΔΔΔͰͰΙΙΙ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον καὶ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα εἶναι οὕτως **ΟΔΔΔͰͰͰΙΙΙ**.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 15 γραμμῆς μετὰ τὰ γράμματα **ΤΑΥΤΕΣ** ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριστερὸς βραχείων τοῦ **Α** ἢ **Λ**, ὅστις ἐλλείπει ἀπὸ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 16 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριθμὸς **𐅄**, ὅστις ἐλλείπει ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἀμελῶς, φαίνεται, ἐνεχάραξε τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς, διότι καὶ ῥαβδωτὰ δὲν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου, καὶ ἐλλείψεις τινὰς γραμμάτων ἐποίησεν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν γρέφει **ΕΝ ΤΟ ΠΡΟΝΕΟΙ**, ἤτοι παρέλλειψε νὰ προσγράψῃ ἐνταῦθα τὴν συντροφεύουσαν τῇ δοτικῇ προσγεγραμμένην τοῦ ἄρθρου **ΤΟΙ**, γράψας **ΤΟ** μόνον.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἔγραψε **ΣΤΑΟΝ**, παραλείψας δύο γράμματα τὸ **Θ** καὶ **Μ** ἀντὶ **ΣΤΑΘΜΟΝ**.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἔγραψε **ΤΛΥΤΕΣ**, γράψας τὸ **Α** ὡς **Λ**, ἄνευ τῆς διαχωριζούσης αὐτὸ γραμμῆς.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἔγραψε **ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟ ΔΔΔΑΙ**, παραλείψας τρία γράμματα, ἀντὶ νὰ γράψῃ **ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ ΔΔΔΑΙ**.

Κάτωθεν τῆς πλακὸς μένει κενὸν 38 0/0, ἔνθα ἴσως δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἐγγράψωσι τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἐπιγραφῆς, διότι ἐκ τῆς τελευταίας λέξεως τῆς τελευταίας γραμμῆς ἐξάγεται, ὅτι ὅλην τὴν ἐπιγραφὴν ἐνταῦθα δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ σημειώσωσι. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 63 0/0, τὸ πλάτος 55 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0.

Κ. Σ. Π.

2036.

ΛΕΝΟΝΗ
ΕΣΙΝΟΙΚΟΝ
ΣΙΝΔΡΟΝΣΙΜΙ
\ΧΣΙΟΠΕΙΘΟΣΠͰ
/ΜΟ:ΠͰͰΙΗΕΠΕΛΕΝΕ
ͰΙΣΟΣΑΝΔΡΟΣΠͰͰΤ
ΚΙΟΝΑΑΠΟΤΟΒΟΜΟΤ
ΕΟΕΥΛΕΝΕΣΠΕΙΡΑΙΕ
ΙΚΕΦΙΣΟΛΕΝΕΣΠΕΙΡΑ Χ
ͰͰΙΙ ΤΕΥΚΡΟΣΕΝΚΥΔΑΘ ΑΝ
ΟΙΚ ΟΝ:ΠͰͰͰΙΙΚΕΦΙΣΟΔ ΑƲƲ
< ΚΑ ΜΒΟΝΙΔΟΝΗΟΙΚΟΝ ƲΙΤΕΙ
Ο Σ ΤΡΑΤΟΣ:ΠͰͰͰΙΙΘΕ ΤΟΝΤΟ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 58), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 4 γραμμῆς πρὸ τοῦ **ΣΧ** εἶναι ὁ δεξιὸς βραχείων τοῦ **Α**, οὕτω **** γεγραμμένος, ὃν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν **11** γραμμὴν μετὰ τὸ **ΟΙΚΟΝ** εἰς τὸν λίθον εἰσὶ δύω στιγμαί, αἳ ἐλλείπουσιν ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς **12** γραμμῆς πρὸ τοῦ **Κ** εἶναι εἰς τὸν λίθον ὁ ἄνω βραχείων τοῦ **Σ**, οὕτω **<** σημειούμενος, ὃν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Κ. Σ. Π.

2037.

ΙΙΙ
ΟΥΤΟΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙ
\ΘΜΟΝΤΟΥΤΟΙΝΗΗΦΙΑLΑ
ΠΟΤΕΡΙΟΝΑΡΛΥΡΟΝΧΑLΚ
\ΙΠΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅
ΔΔΔΔΦΙΑLΑΙΑΡΛΥΡΑΙΙΙ
ΠΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅ΗΔΔΔ
ΟΝΗΗ𐅄⊢ΠΟΤΕΡΙΟΝΑΡΛΥΡ
ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔ⊢⊢ΑΡ/
ΥΡΙΔΕΣΠΣΤΑΘΜΟΝΤΟ
ΟΤΕΡΙΟΝ··ΛΥΡΟΝΙ
ΕΣ𐅄ΔΠΟΤΕΡΙΟΝΑΡΛ
ΟΝΤΑΥΤΕΣΗ𐅄⊢⊢⊢Ι·
·ΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤ
·⊢⊢⊢ΑΡΛΥΡΙΔΕΣΙΙ
‾ΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅Η

ΡΧΣΑΝΤΕΣΤΑΜΙΑΙΚΑLL
ΦΙLΙΠΠΟΣΦΙLΕΣΙΟΠΡΟΙ
ΕΥΣ⁝ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣΜΕΝΕ
ΣΙΝΙΟΣ⁝ΑΝΤΙΦΟΝΑΝΤΙΦ
ΘΙΟLΕΥΚΟΝΟΙΕΥΣΕΛΡΑ
ΙΑΙΣ⁝ΧΑΡΙΑΔΕΙΧΑΡΙΟΥΛ
LLΙΟΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΕΣΒ
ΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΙΕΚΤΟΠΡΟΝΕ
ΟΝΤΟΥΤΟ⁝ΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν τὸ πρῶτον *ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι* (ὑπ' ἀριθ. 4) ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, καὶ πάλιν ἀνατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques* (ὑπ' ἀριθ. 99, σελ. 108), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις, δὲν ἐπαρατήρουν διαφοράν τινα μεταξὺ τῶν ἐκδόσεων τούτων καὶ τοῦ κειμένου τοῦ ἐν τῷ λίθῳ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐλλείπουσιν οἱ ἀριθμοί, εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, οἵτινες ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον οὕτως **ΙΙΙ**.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα **ΟΥΤΟ**, ἅπερ ἐλλείπουσιν ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις, καὶ εἰς μὲν τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἐφυλάχθη ἡ τάξις τῶν πρὸς ἄλληλα καὶ κατὰ στοῖχον γραμμάτων, ὡς εἶναι εἰς τὸν λίθον· εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 99 ἐπιγραφὴν τοῦ **Antiquites Helleniques** δὲν ἐφύλαξε τὴν τάξιν, ἤτοι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως

ΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙ
ΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ ΙΝ ΗΗΦ ΙΑLΑΑ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΟΥΤΟΔΔΔ⊢⊢⊢ΙΙΙ
\ΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ Ι ΝΗΗΦ ΙΑLΑ

Εἰς τὸ τέλος τῆς 4 γραμμῆς εἶναι **Κ**, ἀντὶ τοῦ **Ι**, ὅπερ ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 5 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον εἶναι ὁ δεξιὸς βραχείων τοῦ **Α**, οὕτω **** γεγραμμένος· εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς εἶναι ὁ ἀριθμὸς οὗτος **𐅅**, καὶ οὐχὶ οὗτος **Ι**, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 7 γραμμῆς εἰσὶν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΠΙΙ, καὶ οὐχὶ οὗτοι ΙΙΙ, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν τὸ Λ τῆς λέξεως ἀρ]Γ[υρὸν φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν φαίνεται τὸ Α εἰς τὸν λίθον ἀργ[υρὸν, καὶ οὐχὶ ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ΛΡΛ.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον μετὰ τὰ γράμματα ΕΥΣ τρεῖς στιγμαὶ οὕτω ΕΥΣ⁝ καὶ οὐχὶ δύω, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 20 καὶ 22 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΣΙΝΙΟΣ εἰσὶ τρεῖς στιγμαὶ, οὕτω ΣΙΝΙΟΣ⁝, καὶ μετὰ τὰ γράμματα ΙΑΙΣ (τῆς 22 γραμμῆς) φαίνονται εἰς τὸν λίθον ἕτεραι τρεῖς στιγμαὶ οὕτως ΙΑΙΣ⁝ ταύτας παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 24 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ι, οὕτω ΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΙ, καὶ οὐχὶ ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΙΙ.

Τὸ μεταξὺ τῆς 16 καὶ 17 γραμμῆς κενὸν ἦν πλάτους 10 0/0, τοῦ ὁποίου τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηλημμένα.

Κ. Σ. Π.

2038.

ΟΟ ΝΟΜ/
ΠΟΛΙΟϹΝΟΜ Ι
ΛΕΟϹΕΚΑϹΤΟϹ ΑΦ \Λ Ι
Ο ΙϹϹΥΜΠΟΛΙΤΕΥΕ Ι Ν
· ΟΝΔΕΜΗ ΟΔΕΒΟΥΛϹ
ΝΤΑ ΙΠΡΩΤΑ ΙΤΕΛΕΙΑ
ΑϹΠΟΛΙΟϹΕΟΝ ΤΩΠΟΛ
ΙΟΛΟΝΤΩ ΤΟΑΡΓΥΡ ΙΟΝ ΚΛ
Π ΙΒΑΛΛΟΝΚΑΤΕΝ ΙΑΥΤΟΙ
ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΔΕΞ ΙΛΑΟΝ ΕΝΙΑ
ΟΡΓΟΙϹΤΟΙϹΜΕΤΑΔΕΞΙΛΑΟΥ
ΔΕΔΑΜ ΙΟΡΓΟ Ι Ο ΙΜΕ ΤΑΔΕΞ
Μ Ι ΑΝ ΕϹ ΟΙϹΚΑΙ ΠΑΛΛΑΔ Ι
ΔΕΚ \Ι ΟΙ ΠΟΤΕϹΧΕϹΔΑΜΙΟΡ
Τ ΑΝΤΟϹ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡ ΙΟΥΤΟ
· ΝΤ Ι ΤΟΑΡΓΥΡ ΙΟΝ ΚΑΙΤΟΛ
Π Ι Γ Ε Γ Ρ ΑΠΤΑΙ ΕΙΔΕΤΙϹΚΑΝ
ΙΠΙ Β Α ΛΛΟΝ ΚΑΤΕΝ ΙΑΥΤΟΙ
Ι Ν ΤΟΙ Ϲ ΠΟΛΕ ΜΑΡ Χ ΙΟ ΙϹ
\ Ρ ΧΟΙ Π Ρ Α Ξ ΑΝΤϹ
\ ΥΤΟΙϹΓ Ε Ι
ϹΟϹΤΟ Υ

2038.

τ]ὸ ὄνομ[α τῆς
πόλιος Νόμ[ου Βασι-
λ]έος ἕκαστος ἀφ · · · ·
οἷς συμπολιτεύειν [δὲ
τ]ον δὲ μή· ὁ δὲ βουλ[όμενος · · ·
ο]νται πρῶται τέλεια[ι · · · · · · τ
ᾶς πόλιος ἐὸν τῷ πολ[ε · · · · · ·
ι ὅλον τῷ τὸ ἀργύριον κ[αταβαλλόντι . . τὸ ἐ-
πιβάλλον κατ' ἐνιαυτ[ὸν · · · · · · · ·
τοῦ μετὰ *Δεξίλαον* ἐνια[υτοῦ · · · · δαμι-
οργοῖς τοῖς μετὰ *Δεξιλάου* [· · · · · · οἱ
δὲ δαμιοργοὶ οἱ μετὰ *Δε*[*ξιλάου* · · · · ·
μ . ανες οἷς κα[ὶ] Παλλαδ[ι · · · · · ·
δὲ κ[α]ὶ οἱ Πότεσχες δαμιορ[γοὶ · · · · σύμ-
π]αντος τοῦ ἀργυρίου το[ῦ . · · · · αἰτήσ-
α]ντι τὸ ἀργύριον καὶ τὸ λ[· · · · · · · ἐ-
πιγέγραπται, εἰ δέ τις καν[· · · · · · · · τὸ
ἐ]πιβάλλον κατ' ἐνιαυτὸ[ν · · · · · · · ·
ε]ιν τοῖς πολεμαρχίοις · · · · · · · ·
οἱ πολέμα]ρχοι πράξαντ[ες · · · · · · · ·
· · · α]ὐτοῖς τὸ ἐπ[ιβάλλον · · · · ·
· · · ·]ος τ[ο]ῦτο · · · · · · · ·

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου λευκοφαίου. Εὑρέθη τὸ 1853 εἰς τὸ χωρίον Ἁγία Μαρίνα, εἰς τὴν θέσιν *Παναγιὰ* τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Τριταίων τῆς Ἀχαΐας. Τὸ μῆκος τοῦ τεμαχίου εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀχαιῶν, κανονίζον τὰς κατ' ἐνιαυτὸν συνεισφορὰς ἑκάστης πόλεως. Τὸ ὄνομα *Δεξίλαος*, ὅπερ ἀναφέρεται εἰς τὰς γραμμὰς 10, 11 καὶ 12 πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2039.

Θ
ΕΠΙΛΕΩΣΤΡΑ
Ι ⁻ ΟΝΙΔΟΣΔ
ΙΓΟΣΔΙ
ΤΕΥ

2039.

Θ(εοῖς.
Ἐπὶ Λεωστρά[του Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀν-
τ]ι[γ]ονίδος δ[· · · · Πρυτανείας ἧ
· · · · · ·]γος Δι[όφαντος
Φηγούσιος ἐγραμμά]τευ[εν.

Ἐπὶ στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν ὑπὸ τὸν δυτικὸν τοῖχον τῆς βορείου πτέρυγος τῶν Προπυ-

λαίων, παρὰ τὸ Βάθρον, ἐφ' οὗ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀγρίππα. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, καὶ τὸ πλάτος 13 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ κάτω μέρη αὐτῆς· εἰς τὸ ἄνω μέρος εἶχε γεῖσσον καὶ ἀέτωμα, τῶν ὁποίων μέρος σώζεται. Ἐπὶ τοῦ γείσσου φαίνεται μόνον τῆς κεφαλίδος τὸ πρῶτον γράμμα (τὸ Θ), ἐπὶ τῆς πλακὸς φαίνονται ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ, δι' οὗ πιθανῶς ἦσαν χρωματισμένα τὰ γράμματα, ὅπως εὐανάγνωστα ὑπάρχωσιν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀρχὴ Ψηφίσματος ἐπὶ Λεωστράτου Ἄρχοντος, τοῦ ἄρξαντος τὸ 2 ἔτος τῆς 119 Ὀλυμπιάδος, διότι οἱ ὁμώνυμοι τούτῳ ἄρξαντες Λεώστραται ἦρξαν πρὸ τοῦ Εὐκλείδου. Ἡ δὲ παροῦσα ἐπιγραφὴ γέγραπται Ἰωνικοῖς γράμμασιν.

Κ. Σ. Π.

2040.

Κ
ΔΥΝ
ΔΙΕ/
ΕΙΝΑL
ΟΝΚΑΙΕΥ
ΛΕΩΣΤΗΣΑΙ
ΤΟΝΚΑΙΕΓΓ
ΜΑΤΕΥΕΟΤ·
ΑΨΑΤΩΕΝΣΤ
ΚΑΙΘΕΤΩΕΝ
ΔΕΑΡΓΥΡΙΟ
ΜΙΑΙΤΩΝΤΗ
ΡΑΧΜΑΣ

2040.

. . . . χ . . . .
. . . . . δυν[ατὸν . .
. . . . . διε[λ . . .
. . . . εἶναι [δ-
ὲ αὐτὸν Πρόξεν]ον καὶ εὐ-
εργέτην τῆς πό]λεως τῆς Αἰ-
. . . . αὐ]τὸν καὶ ἐγγ-
όνους, ὁ δὲ γραμ]ματεὺς ὁ το-
ῦ Δήμου ἀναγρ]αψάτω ἐν στ-
ήλῃ λιθίνῃ], καὶ θέτω ἐν
Ἀκροπόλει· τὸ] δὲ ἀργύριο-
ν δότωσαν οἱ τα]μίαι τῶν Τη-
. . . . . Δ]ραχμὰς . .

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 940) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, καθαρίσας τὸν λίθον καὶ συγκρίνας τὸ πρῶτον ἀντίγραφον μὲ τὸ ἐν τῷ λίθῳ διατηρηθὲν μέρος, δὲν παρετήρουν μικράν τινα διαφοράν. Τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκρωτηριασμένον, τοῦ δὲ δεξιοῦ τὸ κάτωθεν τῆς τετάρτης γραμμῆς μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκέραιον· εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν ἐπ' αὐτῆς 33 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2041.

ΚΗΦΙΣC
ΙΤΗΣΟΙΝΙ
ΥΤΑΝΕΙΑΣΗ
··ΗΤΟΥΕΥΠΥ
··ΕΝΠΥΑΝΟΨ
··ΙΕΝΔΕΚΑ·
ΙΑΣΤΩΝΠΡΟΕΔ
ΣΙΠΠΟΣΩΑΘΙ
Ι·ΔΗΜΗΔΗΣ·
ΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔ
ΟΙΡΟΥΛΑΡ⁻Σ
Υ·ΕΥ
ΙΚΟ

2041.

Ἐπὶ] Κηφισ[οδότου Ἄρχοντος
ἐπ]ὶ τῆς Οἰν[ηΐδος . . . .
Πρ]υτανείας ἧ . . . . .
. . .]ήτου Εὐπυ[. . . ἐγραμμά-
τευ]εν Πυανοψ[ιῶνος . . .
κα]ὶ ἐνδεκά[τῃ τῆς Πρυτα-
νε]ίας τῶν Προέδ[ρων . . . ἐπεψήφιζε
Σώ]σιππος Ὠάθ[εν καὶ συμπρόεδροι
ο]ἱ Δημήδης [. . . . .
. .] εἶπεν· ἐπειδ[ὴ . . . . .
. .]οιρου Λαρ . σ[. . . . .
. . . . .]υ . ευ[. . . . .
. . . . . .]ικο[. . . . .

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 941) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, καθαρίσας τὸν λίθον καὶ συγκρίνας τὸ ἐπ' αὐτοῦ σωζόμενον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα μεταξὺ τοῦ ἀντιγράφου καὶ τοῦ ἐν τῷ λίθῳ πρωτοτύπου.

Κ. Σ. Π.

2042.

ΟΤΡΙΤΟΝΜΕΡΟΣΕ
ΦΕΝΠΡΟΒΑΛ|ΣΙΟΣ

2042.

τ]ὸ τρίτον μέρος ἐ[πράξατο . . . . γρα-
φὲν Προβαλίσιος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1837 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος

ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0/0, τὸ μῆκος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Κ. Σ. Π.

2043.

ΠΙΠΥΘ
ΜΟΥΑΙ
·Ω···
ΤΑ·ΥΛΑ
ΓΝΗΣΚΥ

2043.

Ἐ]πὶ Πυθ[οδή-
μου Ἄ[ρχοντος ἐπὶ τῆς
• •]ω[. . . . .
τα . υλα[. . . . .
γνης Κυ[δαθηναιεύς.

Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1835 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἦν καὶ αὕτη μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2044.

ΙΝΠΡΟΥΓ Η
ΜΕΝΟΣΕΥΕΡΓΕ
ΙΑΣΚΑΙΕΙΣΦΟΡ
ΣΕΝΕΙΣΤΑΣΣΥΜ
ΙΤΑΛΛΑΧΡΗΜΑΤ
ΤΟΑΘΗ

2044.

• •]σιν π[ρ]οϋγ . . η
παρεχό]μενος εὐεργε[σίας
καὶ ἁπάσας τὰς λειτουργ]ίας καὶ εἰσφορ[ὰς
ἐτέλε]σεν εἰς τὰς συμ[μορίας.
κα]ὶ τ' ἄλλα χρήματ[α
τοῦ Δήμου] το[ῦ] Ἀθη[ναίων.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1836 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Η πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπέρ τινος, ὅςις συνεισέφερε γενναίως εἰς ἁπάσας τὰς λειτουργίας καὶ εἰσφορὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Κ. Σ. Π.

2045.

Θ Ε
ΕΣΤΩΝΘΕΤΤΑΛΩΝΕΠΙΞL
ΣΑΥΡΙΟΝ⁝ΟΙΔΕΗΤΡΕΣ ΣΗ
ΛΠΕΛΟΣCHCΕΝΑΙΣΧΙΝΗ
ΚΕΚΡΟΠΟ..ΧΑΡΝΕΑΑΤΥ
·ι\ΣΑΜΟΣΑΝΘΕΤΤΑΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙ<ΕΛΑΣΙΤΩ
ΦΘΙΩΤΩΝΜΕΓΑΛΟΣ·ΟΣΤΕ
ΑΣ·ΩΤΩΝΝΙΚΗΝΗΝ·ΠΙ
Φ·ΛΝΟΙΣΠΟΛΥΜΙΑΝΩι
ΘΙΒΡΩΝΚΟΤΙΑΜΙΑΣΕ Τ
ΘΕΟΔΗΜΟΣιΠΛ·ΕϜΟΣ
ΔΡΑΙΝΟΣΦΙΛΟΔΩΡ.ΟΙ
ΙΠΠΟΙΦΑ··

2045.

Θ ε [ο ῖ ς.
.]ες τῶν Θετταλῶν ἐπὶ Ξ[ένια • •
• ἐ]ς αὔριον ⁝ οἱ δέη τρεσ • σ[. . .
•]λ πελο[υ]ς . η . ἐν αἰσχίνῃ[. •
•] Κέκροπο[ς Ἀ]χαρνέα ἀτυ[. . .
•]ταμοσαν Θετταλῶν [• . . .
•] πολέμαρχοι . ελασιτῶ[ν . . .
•] Φθιωτῶν μεγάλος • οστε[• . .
. α]σ . ωτῶν νίκην, ἣν [ἐ]πι[• • •
•]φ . λνοις πολὺ μίαν ὡ[• . . .
•] Θίβρων Κοτιαμίας ἐ . τ[• • •
.] Θεόδημος . πλ . ε . ος [. . .
.] Δραΐνος Φιλοδώρ . οι [. . . .
.] ἵπποι Φα[ν • • • • • • • •

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1852 Ἀπριλίου 9 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτῆς μέρος μᾶλλον· εἰς τὸ κάτω μέρος αὐτῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 15 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτά, εἰσὶ δὲ τοσοῦτον διεφθαρμένα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, ὥστε ὑπάρχουσι δυσανάγνωστα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2046.

ΕΠΙ
ΕΔΟΞ
ΣΙΟ
ΣΤΟ

Ἐπὶ (. . . . . Ἄρχοντος
ἔδοξ[ε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ Διονύ-
σιο[ς . . . . εἶπεν· ἐπειδὴ . .
στο[. . . . .

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης. Τὸ σωζόμενον μέρος τῆς στήλης εἶναι ὕψους 18 0/0, πλάτους 10 0/0, καὶ πάχους 9 0/0. Εἶχεν ἀκρωτήριον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀριστερὸν ἄκρον σώζεται.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων, αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ μικροτέρων· εἶναι καὶ αὐτὴ τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος. Κ. Σ. Π.

2047.

ΟΙ\ΓΕ
\ΙΟΔΗΜΟΣΧΑΡΙ
ΑΥΤΟΝΦΙΛΟΤΙ

. . . .]οι . γε . . . . . .
. . . κα]ὶ ὁ Δῆμος Χαρὶ . . .
ἐπαινέσαι] αὐτὸν φιλοτι[μίας ἕνεκα

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος, οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2046). Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 7 ἑκατοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, καὶ τὸ μῆκος 12 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτά. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Κ. Σ. Π.

2048.

ΤΡΑΤΗ
ΑΤΟΥ
ΙΟ

Στρατη[γοῦ
. . άτου . .
. . ιο . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ πλησίον τῆς ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2047). Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

2049.

ΟΙΕΠΙΜΕ
ΑΡΧΙΠΠ
ΙΦΙΛΟ

οἱ ἐπιμε[λῃταὶ
οἱ ἐπὶ] Ἀρχίππ[ου Ἄρχοντος
κα]ὶ φιλο[τίμως

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι (ὅσον σώζεται) 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 11 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτά.

Κ. Σ. Π.

2050.

ΝΟΥΑΡΧΟΝ
ΔΕΙΤΟϹ
ϽϿ
ΙΡϹ

. .]νου Ἄρχον[τος
Ἐπαφρό]δειτος [. .
. . .]ο[. . .
. . . .]ιρ[. .

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 25 0/0.

Κ. Σ. Π.

2051. 2051.

Η Ρ Ε Α Σ	Ἡρέας
ΦΙΛΟΦΡΩΝΟΣ	Φιλόφρωνος

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 18 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 30 0/0. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Κ. Σ. Π.

2052. 2052.

ΡΔΑΝΟΣ	Δά]ρδανος
ΟΣ	. . .]ος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 26 0/0. Κ. Σ. Π.

2053. 2053.

ΣΩΣΙΠΠΟΣ	Σώσιππος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικόν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, καὶ τὸ πλάτος 22 0/0. Κ. Σ. Π.

2054. 2054.

ΕΡΩ ΤΙΟΝ	Ἐρώτιον
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Δημητρίου,
ΜΙ ΛΗΣΙΑ	Μιλησία
ΑΣ ΚΛΗΠΙΑΔΟΥ	Ἀσκληπιάδου
5 ΜΕΙΛΗΣΙΟΥ	5 Μειλησίου
Γ Υ Ν Η	γυνή.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1836 εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικόν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 51 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 24 0/0.

Ἡ 3 γραμμὴ ΜΙΛΗΣΙΑ τὸ ΜΙ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ τοῦ Ι.

Ἡ δὲ 5 γραμμὴ ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ τὸ ΜΕΙ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ. Κ. Σ. Π.

2055. 2055.

ΑΡΙΣΤΩΝ	Ἀρίστων
ΧΡΗΣΤΟΣ	Χρηστός.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Ἡ στήλη εἶναι τετμημένη εἰς δύο τμήματα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 55 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 23 0/0.

Κ. Σ. Π.

2056. 2056.

ΓΡΥΝΙΩΝΚΑΛΛΙΠΙΔΟ	Γρυνίων Καλλιπίδο[υ
ΚΗΦΙΣΙΕΥΣΠΑΡ	Κηφισιεὺς Παρ . . .

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1853 Αὐγούστου 24 εἰς τὸ βόρειον τοῦ χωρίου Κηφισσία εἰς τὴν ἐκεῖ ἐρειπωμένην Ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν. Κ. Σ. Π.

2057. 2057.

ΛΑΒΕΡΙϹΘΕΩΝΒΕΡΝΙ	Λ]άβερις, Θέων, Βερν[ικίδης.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης, Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1838 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἡ Πρόμαχος ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 29 0/0, καὶ τὸ πλάτος 39 0/0· τὸ δὲ μέγεθος τῶν

γραμμάτων εἶναι δύο καὶ ἥμισυ ἑκατοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς στήλης ταύτης ὑπάρχει αέτωμα, ἐφ' οὗ παρίσταται κόσμημά τι στρογγύλου σχήματος, ὅπερ ὡς κώδωνα ὑπέλαβε τίς τῶν σοφῶν. Τὸ ὄνομα *Βερνεικίδης* (διὰ τοῦ ΕΙ γεγραμμένον) εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **194** τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Πρὸ τοῦ **Α** δὲ τοῦ ὀνόματος **ΑΒΕΡΙC** φαίνεται καθαρὰ εἰς τὸν λίθον ὁ βραχίων τοῦ **Λ**. Τὸ ὄνομα *Λάβερις* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Λεβάρις* δὲ ἀναφέρεται παρὰ τῷ Εὐσεβίῳ (Χρονικ. Ά.) ὁ μετὰ τὸν Σέσωστρην ΙΒ' Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου (1). Κ. Σ. Π.

2058.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΣ
ΧΑΙΡΕ

2058.

Μενέκρατες
Χαῖρε !

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 εἰς τὴν Τροιζῆνα, ὅπου καὶ διατηρεῖται μέχρι τοῦδε, ἐν τῇ Δημαρχίᾳ αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

2059.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΣ

2059.

Ἰσίδωρος
Ἰσιδώρου
Μιλήσιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὸ ἀνατολικο-βόρειον μέρος τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 75 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 26 0/0.

Κ. Σ. Π.

2060.

ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ
ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ
ΤΕΙΘΡΑΣΙΟΣ

2060.

Ἀριστοφῶν
Θεοπόμπου
Τειθράσιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2059, εἰς τὸν νῦν κῆπον τοῦ Χαραλάμπους Τριτάκη. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 16 0/0. Κ. Σ. Π.

2061.

ΜΟΣΧΟΣ
ΠΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΛΑΚΙΑΔΗΣ

2061.

Μόσχος
Πιστοκλέους
Λακιάδης.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτήν, ἔνθα καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 2059, καὶ 2060, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Κ. Σ. Π.

2062.

ΗΔΙΣΤΙΟΝ
ΧΑΡΜΑΤΙΔΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΔΙΡΥΧΟΥ
ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΥ
ΓΥΝΗ

2062.

Ἡδίστιον
Χαρματίδου
θυγάτηρ,
Διρύχου
Μυῤῥινουσίου
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν πρὸς τὸ βορειο-ἀνατολικὸν τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ

---

(1) Ἐκ φήμης μόνον γνωρίζω, ὅτι ἐτυπώθη αὕτη ἐν Γερμανίᾳ· μὴ τυχὼν δὲ τὸ σύγγραμμα δὲν ἀναφέρω περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης.

τὸ 1839. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 35 0/0. Ὄνομα γυναικὸς *Ἡδίστιον*, καθὼς καὶ ἐκεῖνο τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς *Διρύχου* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται.

Κ. Σ. Π.

2063.	2063.
ΚΕΡΔΩΝ ΛΑΚΩΝΟΣ	Κέρδων Λάκωνος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 70 0/0, καὶ τὸ πλάτος 39 0/0. Ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τῆς στήλης εἶχεν ἐπιγραφὴν ἀρχαιοτέραν, ἣν ἐξήλειψαν ἐπίτηδες, ἧς τρία ἀρχικὰ γράμματα ταῦτα ΜΑΡ φαίνονται, τὸν Δῆμον ἴσως ἦν οὗτος Μαραθώνιος.

Κ. Σ.

2064.	2064.
ΜΑΤΕΡΩ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΥΡΑΝΗ	Ματερῶ Δημητρίου Ἀγ]κυρανή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1850 εἴς τινα οἰκίαν, παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους· ἀνεῦρε δὲ αὐτὴν ὁ ἰδιοκτήτης, ὡς μοὶ εἶπε, πρὸς τὴν Ἀχαρνικὴν ὁδόν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 78 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 27 0/0. Τὸ ὄνομα *Ματερῶ* Ἀλεξάνδρου Μαρίτη ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 202 ἐπιγραφὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Λὴκ troval's in norths. Greece.

Κ. Σ. Π.

2065.	2065.
ΚΡΑΤΕΙΑ ΜΑΚΡΩΝΟΣ ΒΥΞΑΝΤΙΑ	Κράτεια Μάκρωνος Βυζαντία.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 18 0/0. Τὸ ὄνομα *Κράτεια*, καθὼς καὶ ἐκεῖνο τοῦ πατρὸς αὐτῆς *Μάκρων* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2066.	2066.
ΔΟΡΚΟΣ ΑΙΣΧΡΩΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	Δόρκος Αἴσχρωνος Πειραιεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1838 εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικὸν, παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου Δανιήλ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 25 0/0. Ὄνομα *Δόρκος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2067.	2067.
ΕΥΝΟΥΣ ΛΥΣΙΟΥ ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ	Εὔνους Λυσίου Σαλαμίνιος.

Καὶ ταύτην ηὗρον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, ἐπὶ στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 26 0/0. Ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥὸς (ὑπ' ἀριθ. 200 *die demen*), δημοσιεύω καὶ αὖθις, διὰ νὰ φανερώσω τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς θέσιν, εἰς ἣν

ἵστατο, (ἥτις ἦν ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου Κεραμεικοῦ, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, εἰς ἣν νῦν ὑπάρχει, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Προφήτου Δανιήλ).

K. Σ. Π.

2068.

Α Γ Ω
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΛΑΜΠΤΡΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΟΤΡΥΝΕΩΣ
ΓΥΝΗ

2068.

Ἀ γ ω̣
Ἀπολλοδώρου
Λαμπτρέως
θυγάτηρ,
Ὀλυμπιοδώρου
Ὀτρυνέως
γυνή.

Ηὗρον αὐτὴν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικὸν, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου Δανιήλ.

Ἡ 1 γραμμὴ ΑΓΩ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων, αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ μικροτέρων.

Ἡ στήλη εἶναι λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 85 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0. Καὶ ταύτην καί τοι δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥὸσς (ὑπ' ἀριθ. 144) *die demen von Attica*, δημοσιεύομεν καὶ αὖθις, διότι εἰς τὸ τοῦ Κ. Ῥὸσς χειρόγραφον δὲν ἐσημειώθη, ὅτι ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι ἐκ μεγαλητέρων χαρακτήρων, καὶ διότι δὲν ἐφυλάχθη ἐν τῷ χειρογράφῳ ἡ αὐτὴ τάξις τῶν γραμμάτων, ἥτις ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου.

K. Σ. Π.

2069.

Ε
Υ
ΚΡΑ
ΙΟΣ
/ΘΡΟ
. . . .
ΟΙΤΑ.
ΘΕΑΣΑ
.ΤΙΟΑΦΙ
ΙΟΣ𐅃ΑΜΠ
ΧΡΥΣΑΙΠ
ΣΟΝΤΟΜ
ϜϜϜΕ𐅃Ο
ΧΡΥΣΟΝ
Τ.\ΕΑΚΙ
ΘΥΜΙΑΤ.
ΑΧΡΥΣΟΣΙ
Ρ..ΕΑΝΘΕ
𐅃Ι...ΧΙΟ
ΙΔΕΣΕΠΙΣ
ΥΣΟΣΔΥΡΑ
ΟΔΕΣΕΠΑΡ
ΤΕΥΕΑΣΠ.

ΙΕΡΟΝΧΗ
Ↄ/ΝΑΤΟΣ
ΔΧΕΥΣ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 106) εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Helleniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὸ δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ χειρόγραφον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα εἴς τινας γραμμάς.

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ λίθου φαίνονται τὰ δύο ταῦτα γράμματα οὕτως Ε, Υ ἃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν (Ῥαγκ. 3) πρὸ τοῦ Θ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριστερὸς βραχίων τοῦ Α, ἢ Δ, ἢ Λ οὕτως σημειούμενος /.

Εἰς τὴν 18 γραμμὴν (15 Ῥαγκ.) εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ Ε, ΕΑΝΘΕ, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, γράψας ΑΝΘΕ μόνον.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν (18 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Δ, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον οὕτως ΙΔΕΣ ΕΠΙΣ.

Μεταξὺ τῆς 23 καὶ 24 γραμμῆς μένει εἰς τὸν λίθον κενὸν δύω γραμμῶν, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Αἱ τελευταῖαι τρεῖς γραμμαὶ σημειοῦνται ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ μικροτέρων γραμμάτων, ὅπερ δὲν ἐφύλαξεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, γράψας ὅλα τὰ γράμματα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν πρὸ τοῦ Ν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριστερὸς βραχίων τοῦ γράμματος Λ, οὕτως γεγραμμένος /.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου τὰ γράμματα ταῦτα ΔΧΕΥΣ, ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν οὕτως ΕΧΣ.

K. Σ. Π.

2070.

Ι ΙΡΙΛ
ΟΜΠΥΘΜΕΝΑΗΥΠΑΡΛ
ΠΑΡΛΥΡΟΚΑΤΑΧΡΥΣΟΣΤΑ
ΟΗΔΠ⊢:ΦΙΑLΑΙ ΑΡΛΥΡΑΙ:ΗΔΔΔΙΙ
ΙΠΕΡΙΧΡΥΣΟΙ:ΠΙ:LΕΙΟΜΠΕΡΙΧΡΥ
LΟΝΚΑΤΑΧΡΥΣΟΝ:Ι:ΚΟΡΕΕΠΙΣΤΕLΕ ΙΣ
Ε ΕΠΙΧΡΥΣΑΗΙΠΠΟΣ:ΛΡΥΦΣΛΡΥΠΟΣΠΡΟΤΟΜΕ:ΛΡ
Ε ΑΥΤΑΚΥΝΕΕΠΙΧΡΥΣΟΣ:ΑΣΠΙΔΕΣ:ΕΠΙΧΡΥΣΟΙ⊢
Δ:ΧΣΥΦΟΜΑΧΑΙΡΑΙ:ΠΙΙΙΙ:ΧΣΙΦΕ:Π:ΘΟΡΑΚΕΣ:ΔΠΙ:ΑΣΠΙ
ΔΙΦΡΟΙ:ΙΙΙΙ:ΟΚLΑΔΙΑΙ:ΠΙΙΙΙ:LΥΡΑΚΑΤΑΧΡΥΣΟΣ:Ι:LΥΡΑΙ
ΚΡΑΝΕΧΑLΚΑ:ΙΙΙ:ΚLΙΝΟΝΠΟΔΕΣΕΠΑΡΛΥΡΟΙ:ΔΙΙΙΠΕLΤΕ:ΦΙ
ΡΛΥΡΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ:𐅄ΗΗΗΗ:ΑΣΠΙΔΕΕΠΙΧΡΥΣΟΗΥΠ
ΠΑΡΛΥΡΑΙ:ΠΙΙΙ:ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ:𐅄ΗΗΗΠ⊢⊢:ΠΟΤΕΡΙΑΧΑL
ΕΝΕΗΕΠΑΡΑΜΕΘΥΜΝΑΙΟΝΕLΕΦΑΝΤΙΝΕΚΑΤΑΧΡΥΣΟΣ:ΑΣΠ
ΚΟΝΧΑLΚΟΝ:ΦΙΑLΑΑΡΛΥΡΑΙΙ:ΚΑΡΧΕΣΙΟΑΡΛΥΡΟ:ΙΙ:ΣΤΑΘΜΟ
ΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ:ΗΗΗ𐅄ΔΔ:ΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟ
⊢⊢⊢⊢ ΑΘΕΝΑΙΑΣΝΙΚΕΣΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟ
Δ⊢⊢⊢ ΑΘΕΝΑΙΑΣΝΙΚΕΣΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟ
ΟΠ⊢⊢ ΙΙC:ΟΝΥΧΣΤΟΝΔΑΚΤΥLΙΟΝΧΡΥΣΟΝΕΧΟΝΑΣΤΑΘΜΟΣ

ΤΑΔΕΟΙΤΑΜΙΑΙΤΟΝΗΙΕΡΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝΤΕΣΑΘΕΝΑΙΑΣLΥΚΟΝΠΡΑΣΙΕΥΣΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΜΙΟΝΚΥΔΑΘΕΝΑΙΕΥΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΧΑΡΙΝΟΙΑLΕΧΣΙΜΑΧΟΗΕLΕΕΙΠΑΡΑΔΕΧΣΑΜΕΝΟΙΠΑΡΑ
ΝΟΝΙΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟΣΣΤΛΘΜΟΝΤΟΥΤΟ𐅄ΔΦΙΑLΑΙΧΡΥΣΑΙΠΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅄ΗΗ𐅄ΔΔΔ⊢⊢ΧΡ
ΝΕΜΟΝΗΙΕΡΟΝΤΟΗΕΡΑΚLΕΟΣΤΟΕΝΕLΑΕΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΗΔΔΔΠ⊢⊢⊢ΕLΟΔΥΟΥΠΑΡΛΥΡΟΚΑΤ
ΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΔΠ⊢ΦΙΑLΑΙΑΡΛΥΡΑΙΗΔΔΔΠΙΙΙΚΕΡΑΣΑΡΛΥΡΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΤΤΧΧΧΗΗΗΠ
ΟΗΥΠΟΧΣΥLΟΚΑΤΑΧΡΥΣΟΙΙΘΥΜΙΑΤΕΡΙΟΝΗΥΠΟΧΣΥLΟΝΚΑΤΑΧΡΥΣΟΝ ΙΚΟΡΕΕΠΙΣΤΕLΕΣΚΑ
ΠΠΟΣΛΡΥΦΣΛΡΥΠΟΣΠΡΟΤΟΜΕΛΡΥΦΣLΕΟΝΤΟΣΚΕΦΑLΕΗΟΡΜΟΣΑΝΘΕΜΟΝ ΔΡΑΚΟΝΕΠΙΧΡΥΣ
Ο.ΙΝΑΙΜΙLΕΣΙΟΡΛΕΣΔΧΣΙΦΟΜΑΧΑΙΡΑΙ𐅄ΙΙΙΙΧΣΕΦΕΠΘΟΡΑΚΕΣΔΠΙΑΣΠΙ ΔΕΣΕΠΙΣΕΝΟΙΠ
Υ.ΑΙΕLΕΦΑΝΤΙΝΑΙΙΙΙLΥΡΑΙΙΙΙΤΡΑΠΕΣΑΕLΕΦΑΝΤΟΜΕΝΕΚΡΑΝΕΧΑLΚΑΙΙΙΚLΙΝΟΝΠΟΔΕΣΕ
ΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅄ΗΗΗΗΑΣΠΙΔΕΕΠΙΧΡΥΣΟΗΥΠΟΧΣΥLΟΙΙΑΚΙΝΑΚΕΣΕΠΙΧΡΥΣΟΣΑΣΤΑΘΜΟ
ΟΝΤΟΥΤΟΝΗΔΔ⊢⊢⊢ΙΣΥΒΕΝΕΗΕΠΑΡΑΜΕΘΥΜΝΑΙΟΝΕLΕΦΑΝΤΙΝΕΚΑΤΑΧΡΥΣΟΣΑΣΠΙΔ
ΛΥΡΟΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅄𐅄ΔΔΔLΕΣΒΙΟΙΚΟΤΥLΟΙΑΡΛΥΡΟΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΗΗΗΓ
⊢⊢ΑΘΕΝΑΙΑΣΝΙΚΕΣΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟΣΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔΠ⊢⊢⊢⊢ΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟΣ
ΤΡΑΔΡΑΧΜΟΝΧΡΥΣΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΠ⊢⊢ΙΙ ‹ΟΝΥΧΣΤΟΝΔΑΚΤΥLΙΟΝΧΡΥΣΟΝΕΧΟΝ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν παρὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. **109**) ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques* καὶ ἐν τῇ *Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι*, τὸ **1840** (ὑπ' ἀριθ. **499**) δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, (συγκρίνας ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις αὐτοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου), ὅτι ὑπάρχουσι διαφοραί τινες καὶ ἐλλείψεις, καὶ ὅτι τὰ γράμματα οὐκ εἰσὶν ἀκριβῶς πρὸς ἄλληλα ἐγχαραγμένα, ὡς εἰσὶν εἰς τὸν λίθον· μάλιστα δὲ εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν αὐτοῦ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques.*

Μετὰ τὴν 18 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ὅλως δὲν ἐφύλαξε τὴν ἀρχαίαν τάξιν τῶν ἐπὶ τῆς πλακὸς γραμμάτων, ἥτις διετηρήθη καλλίτερα εἰς τὸ προδημοσιευθὲν ἀντίγραφον τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.*

Καὶ εἰς μὲν τὴν **1** γραμμὴν, ἤτοι ἄνωθεν τῆς γραμμῆς ταύτης, ἐφ' ἧς τὰ γράμματα ΟΜ ΠΥΘΜΕΝΑ
Ι ΙΡΙΛ
ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα οὕτω γεγραμμένα ΟΜ ΠΥΘΜΕΝΑ, ἅπερ παρελείφθησαν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς δὲ τὴν **3** γραμμὴν (2 τῆς Ἐφημερίδος) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ΚΑΤΑΧΡΥΣΟ ΣΥΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΑΤΑΧΡΥΣΟ ΣΤΑ[ΘΜΟΝ].

Εἰς τὴν **4** γραμμὴν (3 Ῥαγκ.) εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΟΗΔΠ⊢ ΦΙΑLΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς εἰσὶ τρεῖς στιγμαὶ οὕτω γεγραμμέναι ΟΗΔΠ⊢: ΦΙΑLΑΙ.

Εἰς τὴν **5** γραμμὴν (4 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΙΗΕΡΙΧΡΥΣΟΙ:, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΕΡΙΧΡΥΣΟΙ:, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Υ ΠΕΡΙΧΡΥ[ΣΟΝ], ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν **6** γραμμὴν (5 Ῥαγκ.) εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ Κ, ΚΟΡΕ, ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΙΟΡΕ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἐπὶ τῶν γραμμάτων ΛΡ τῆς 7 γραμμῆς (6 Ῥαγκ.) φαίνονται τὰ γράμματα: Ι< οὕτω γεγραμμένα ΛΡΥΠΟΣ ΠΡΟΤΟΜΕ⁝ ΛΡ.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν (6 Ῥαγκ.) μετὰ τὰ γράμματα ΙΠΠΟΣ καὶ ΠΡΟΤΟΜΕ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τρεῖς στιγμαὶ οὕτως ΙΠΠΟΣ⁝ ΠΡΟΤΟΜΕ⁝, αἳ ἐλλείπουσιν ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ. Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν τὸ Τ (ΠΡΟΤΟΜΕ) φαίνεται εἰς τὸν λίθον, ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει διὰ τοῦ Ι (ΠΡΟΙΟΜΕ).

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν (7 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ι ΑΥΙΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΑΥΤΑ. Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΕΠΙΧΡΥΣΟΣ ΑΣΠΙΔΕΣ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τρεῖς στιγμαὶ οὕτως ΕΠΙΧΡΥΣΟΣ⁝ ΑΣΠΙΔΕΣ⁝, ἃς παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 9 γραμμῆς (8 Ῥαγκ.) μετὰ τὸν ἀριθμὸν Δ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τρεῖς στιγμαί, ἃς εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 10 γραμμῆς μετὰ τὸ ΛΥΡΑ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Π οὕτω ΛΥΡΑΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Ι οὕτω ΛΥΡΑΙ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν (10 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΚΡΑΙΕ ΧΑΛΚΑ ΚΛΙΝΟΝ ΠΟΔΕΣ ΕΠΑΡΛΥΡΟΙ: ΔΙΙΙ ΠΕΛΤΕ ΦΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΡΑΝΕ ΧΑΛΚΑ⁝ ΙΙΙ⁝ ΚΛΙΝΟΝ ΠΟΔΕΣ ΕΠΑΡΛΥΡΟΙ⁝ ΔΙΙΙ ΠΕΛΤΕ⁝ ΦΙ.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΚΑΤΑΧΡΥΣΟΣ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τρεῖς στιγμαὶ οὕτω γεγραμμέναι ΚΑΤΑΧΡΥΣΟΣ⁝, αἵτινες ἐλλείπουσιν ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν (14 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει (εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις) ΦΙΑΛΑ ΑΡΛΥΡΑ⁝ ΙΙ⁝, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΦΙΑΛΑ ΑΡΛΥΡΑ ΙΙ⁝.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν (18 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει (εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις) ΟΠΗΙΙΟΝΥΧΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΠΗΙΙC⁝ ΟΝΥΧΣ.

Αἱ ἑπόμεναι γραμμαί, μετὰ τὴν 19, οὖσαι ἐκ μικροτέρων χαρακτήρων, εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκ. (εἰς τὸ *Antiquités Helléniques*), τὰ γράμματα τούτων δὲν ὑποπίπτουσιν εἰς τὰ αὐτὰ γράμματα τοῖς ἐν τῷ λίθῳ γράμμασι· τὴν παραβολὴν ταύτην, ὡς ἐκτεταμένην, παραλείπω· παρατηρῶ δὲ μόνον, ὅτι εἰς τὰς ἑπομένας γραμμὰς ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τὰ παραπτώματα εἰσὶ περισσότερα, ἤτοι

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν (ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι) ὁ Κ. Ῥαγκαγῆς γράφει ΕΛΕΝΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΕΛΕΕΙ.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ ΡΔ.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΝΕ · ΜΝ ΗΙΕΡΟΝ ΤΟΝ ΕΡΑΚΛΕΟΣ ΤΟ ΕΝ ΕΛΑΕΙ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΔΔΔΠΗΗ ΛΟ ΔΥΟ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΝΕΜΟΝ ΗΙΕΡΟΝ ΤΟ ΗΕΡΑΚΛΕΟΣ ΤΟ ΕΝ ΕΛΑΕΙ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ ΗΔΔΔΠΗΗ ΕΛΟ ΔΥΟ.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει Ο ΗΥΠΟ ΣΧΥΛΟ ΚΑΤΑΧΠΥΣΟ ΤΟΥ ΜΕΛΤΕΡΥΟΝ ΗΥΠΟ ΧΣΥΛΟΝ ΚΑΤΑΧΡΥΣΟΝ ΙΚΟΠ⁝ ΕΠΙΣΤΕΛΕΣ Ν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Ο ΗΥΠΟ ΧΣΥΛΟ ΚΑΤΑΧΡΥΣΟ ΙΙ ΘΥΜΙΑΤΕΡΙΟΝ ΥΠΟ ΧΣΥΛΟΝ ΚΑΤΑΧΡΥΣΟΝ ΕΙ ΚΟΡΕ ΕΠΙΣΤΕΛΕΣ ΚΑ.

Εἰς τὴν 26 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΛΡΥΦΣ ΛΚΟΝΤΟΣ :ΕΦΑΛΕΝ ΟΡΜΟΣ · · ΕΜΟΝ ΔΡΑΚΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΡΥΦΣ ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΕΦΑΛΕ ΗΟΡΜΟΣ ΑΝΘΕΜΟΝ ΔΡΑΚΟΝ.

Εἰς τὴν 27 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΧΣΙΦΟ ΜΑΧΑΙΡΑΙ ΠΗΙΙΙΧ: :ΦΕΠΟ ΘΡΑΚΕΣ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΧΣΙΦΟ ΜΑΧΑΙΡΑΙ ΡΙΙΙΙ ΧΣΕΦΕ Π ΘΟΡΑΚΕΣ ΔΠΙ.

Εἰς τὴν 28 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΗΑΙ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΑΙ ≐ ΛΥΡΑΙ ΠΙΙΙ ΤΡΑΠΕΞΑ ΕΛΕΦΑΝΤΟΜΕΝΕ ΚΡΑΝΕ ΧΑΛΚ ΙΙΙΙ ΚΛΙΝΟΝ ΠΟΔΕΣ Σ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Υ . ΑΙ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΑΙ ΙΙΙ ΛΥΡΑΙ ΙΙΙ ΤΡΑΠΕΞΑ ΕΛΕΦΑΝΤΟΜΕΝΕ ΚΡΑΝΕ ΧΑΛΚΑ ΙΙΙ ΚΛΙΝΟΝ ΠΟΔΕΣ Ε, ἤτοι [λ]ύ[ρ]αι ἐλεφάντιναι III, λύραι III, τράπεζα ἐλεφαντομένη, κράνη χαλκᾶ III, κλινῶν πόδες ἐ[λεφάντινοι.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν γράφει ΑΣΠΙΔΕ ΕΠΙΧΡΥΣΟΝ ΥΡΟ ΣΧΥΛΟΝ ΑΚΙΝΑΚΕΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΣΠΙΔΕ ΕΠΙΧΡΥΣΟ ΗΥΠΟ ΣΧΥΛΟ ΙΙ ΑΚΙΝΑΚΕΣ, ἤτοι δὲν εἶναι εἰς τὸν λίθον ΕΠΙΧΡΥΟΝ, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ἀλλ' εἶναι ΕΠΙΧΡΥΣΟΗ, οὐδὲ ΥΡΟΧΣΥΛΟΝ, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ἀλλὰ ΗΥΠΟΧΣΥΛΟΙΙ.

Εἰς τὴν 30 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΗΔΔΗΗΗ ΣΥΒΕΝΕ ΗΕ ΠΑ · Α ΜΕΘΥΜΝΑΙΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΗΔΔΗΗΗΙ ΣΥΒΕΝΕ ΗΕ ΠΑΡΑ ΜΕΘΥΜΝΑΙΟΝ, ἤτοι εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ παρελείφθη ὁ ἀριθμὸς Ι, ὅστις ἕπεται μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΗΗΗ· τὸ Ρ φαίνεται εἰς τὸν λίθον (ΠΑΡΑ ΜΕΘΥΜΝΑΙΟΝ), ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ Υ, ὅπερ ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκ. (ΜΕΘΥΜΝΑΙΟΥ) εἶναι Ν (ΜΕΘΥΜΝΑΙΟΝ).

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΛΕΣΒΙΟΙ ΚΟΤΥΛΟ ΑΡΛΥΡΟ ΙΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΕΣΒΙΟΙ ΚΟΤΥΛΟΙ ΑΡΛΥΡΟ ΙΙΙ.

Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 64 0/0, τὸ πλάτος 53 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0· κάτωθεν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 18 0/0

Κ. Σ. Π.

2071.

ΙΛΟΜΕΝΟ
. ΝΕΣΕΣΑ/
‾Α/ ΙΡΑΦΣΕΤΑ
ΕΣΣ · ΕΚΑΣΤΟ<
ƆΙΚ · ΡΙΑΕΣΤ ·
ΙCΙΑΝΔΕΔΟΧΣΕΦ
‾ΑΛΕΣΗΟΤΙΑΝΔΟΚ
ΑΝΕΙΣΠΕΡΙΤΕΝΑΠ
ΣΑΔΙΚΕΙΤΑΣΛΡΑΦ/
ΑΤΑΤΑΥΤΑΤΟΣΔΕ
<ΠΙΝΑΚΙΟΝΖΕΙ
ΝΤΟΦΟΡΟΚΑ
‾ΙΑΠΟΛΛ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 277), δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν οὗτος εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Helleniques* μὲ τὸ πρωτότυπον, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΔΟΜΕΝC, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΛΟΜΕΝΟ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2 γραμμῆς μετὰ τὸ ΣΑ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριστερὸς βραχίων ἑνὸς Λ, ἢ Α, ἢ Δ, οὕτω γεγραμμένος: /, ὅστις ἐλλείπει ἀπὸ τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἔκδοσιν.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ζ ΑΑΛΡΑΦΣΕΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ‗Α/ ΙΡΑΦΣΕΤΑ, ἤτοι εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην παρέλειψε τὸν ἀριστερὸν βραχίονα τοῦ Ν οὕτω γεγραμμένον, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Α.

Τὴν 4 γραμμὴν γράφει οὕτω ΕΚΑΣΤΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΣΣ · ΕΚΑΣΤΟ<, ἤτοι ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὰ τρία γράμματα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς γραμμῆς ΕΣ<.

Τὴν 6 γραμμὴν γράφει οὕτως ΑΙ · ΔΕΔΟΧΣΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙCΙΑΝΔΕΔΟΧΣΕΦ.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὴν πρὸ τοῦ ΑΛΕΣ ὁριζόντιον ἄνω γραμμὴν τοῦ Ε.

Τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΝΤΙΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΝΕΙΣ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 9 γραμμῆς μετὰ τὰ γράμματα ΛΡΑΦ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριστερὸς βραχίων τοῦ Α, οὕτως / γεγραμμένος, ὃν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 12 γραμμῆς μετὰ τὰ γράμματα ΦΟΡΟ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΚΑ, οὕτω γεγραμμένα ΝΤΟΦΟΡΟ ΚΑ, ἃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Τὴν 13 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως ΑΠΟΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένα οὕτω ‾ΙΑ ΠΟΛΛ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν (τὴν 14) ὑπὸ τὸ Ο, ΑΠΟ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ ἄνω βραχίων τοῦ Ε, οὕτω γεγραμμένος ‾. Τὸ ὕψος τῆς πλακός, (ἥτις εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη) εἶναι 25 0/0, τὸ δὲ πλάτος 22 0/0.

Κ. Σ. Π.

2072.

Α Ρ Χ Ο Ν Ι
Ο Ι Τ Ο Ι Σ Ν Ε
Ι Α Φ Ο Ε Χ Σ Ε Π ∠
Ρ Ι Ε Ρ Ε Σ Μ Ι Σ Θ
Ι Υ Π Ε Ρ Ε Κ Ε Ν Ο
· ‹ Α Ι Ε Π Α Ν Α Λ
‾ Α Β Α V V Ο Ν Τ
Ρ Ε Μ Α Τ Α Μ
Ε Ν Τ Ο Ι ₵
Ρ Α Φ Ε \

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ᾽ ἀριθ 279), δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΡΧΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΡΧΟΝΙ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων ΑΦΟΕΧΣ εἰς τὸν λίθον εἶναι ἓν Ι, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων ΥΠΕΡΕΚΕΝΟ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Ι, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 6 γραμμῆς πρὸ τῶν γραμμάτων ΑΙ ΕΠΑΝΑΛ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ βραχίων τοῦ Κ, οὕτω γεγραμμένος ‹, ὃν δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων ΑΒΑVVΟΝΤ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον γραμμὴ ὁριζόντιος, ἴσως τοῦ Τ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΡΑΦΕ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο \, μέρος ἴσως τοῦ Σ, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 21 0/0, τὸ δὲ πλάτος 12 0/0. Τὸ κάτω καὶ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς τὸ μετὰ τὴν τρίτην γραμμὴν εἶναι ἀκέραιον.

Κ. Σ. Π.

2073.

Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ
Π Υ Θ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Τ Υ Α Ν Ε Υ Σ
Κ Α Χ Ρ Η · Τ Η Κ Λ · Ι Σ
Θ Ε Ν Ο Υ Σ Ε Ξ Α
Θ Μ Ο Ν Ε Ω Ν
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ
Γ Υ Ν Η

2073.

Διογένης
Πυθοκλέους
Τυανεύς,
κα[ὶ] Χρή[σ]τη Κλ[ε]ισ-
θένους ἐξ Ἀ-
θμονέων
Διογένους
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Σεπτεμβρίου 3 εἰς τὸ μέρος τοῦ πεδίου τῶν Ἀθηνῶν, καλουμένου νῦν *Ἀκαθήμια*, ἔνθα ἦν ἡ Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0.

Κ. Σ. Π.

2074.

Κ Λ Υ Ο Ι
Τ Ω Ν Ο Σ
Α Π Α Ν Τ Α
Τ Ω Ι Α Θ Η Ν
Σ Ο Τ Ι Η

2074.

. . . .]κλυοι [. . . .
. . .]τωνος [. . . .
. . .] ἅπαντα [. . .
τῷ Δήμῳ] τῷ Ἀθην[αίων
. . .]ς ὅτι ἡ [. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος τὸ 1838. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Εἶναι καὶ αὐτὴ μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2075.

Ο Σ
· Τ
Φ Ω Ν
Ρ Α Ε

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ'ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2076.

ΝΕΝΑΕ·ΠΟΛ
· ·ΕΦ·Ν·ΚΟΣ
ΕΠΙΤΩΠΕΠΡΑ
Ω· ·ΕΝ· · ·
ΑΙ·ΟΜΟ·

2076.

. . .]ν ἕνα ἐ[ν] πολ[. . . .
. . .] ἐφ'[ῶ]ν [ἥ]κο[υ]σ[ι . . .
. . .] ἐπὶ τῷ πεπρα[γμένῳ . .
. . . τ]ῶ[ν Π]εν[τακοσιομεδίμνων
. . . . κ]αὶ . ὁμο[. . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ, ἔνθα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2075 τὸ 1838. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Εἶναι καὶ αὐτὴ μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2077.

ΔΕ
ΕΥ
ΥΤΟΥ
ΥΡ
Α

2077.

εἶναι] δὲ [αὐτῷ
. . .]ευ[ρι . . .
. . το]ύτου [. .
. . . κ]υρ[ία . . .
. . .]α[. . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος.

Κ. Σ. Π.

2078.

ΣΩΓΕΝ
ΣΩΚΡΑ
ΚΥΘΗΡ

2078.

Σωγέν[ης
Σωκρά[τους
Κυθήρ[ιος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Ἰουνίου 11 εἰς τὸν Πειραιᾶ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 77 0/0. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φέρει ἀναγεγλυμμένον στέφανον. Ὄνομα *Σωγένης*, (οὗ τὸ κοινότερον καὶ συνεχῶς εὑρισκόμενον εἰς τὰς ἐπιγραφὰς *Σωσιγένης*) εὕρηται παρὰ Πινδάρῳ (Νεμ.), καὶ παρὰ τῇ ἐπιγραφῇ, εὑρεθείσῃ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ Β' Φυλλαδίῳ τῶν ἐκδοθέντων ἐπιγραφῶν τοῦ Βουλευτηρίου (ὑπ' ἀριθ. 62), ὃς ἦν πατὴρ Ἀπολλοδώρου, τὸν δὲ Δῆμον Ὀτρυνεύς.

Κ. Σ. Π.

2079.

/ ΚΑΜΑ· · ·ΣΕΝΙΚΑΛΑΜΠΑ ΔΙΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ
ΤΑΜΕΓΑΛΑΕΠΑΡΧΙΟΥΑΡΧ Ο ΝΤΟ Σ
ΞΕΝΟΚΛΗΣΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΕΙ

2079.

Ἀκ]αμα[ντὶ]ς ἐνίκα Λαμπάδι Παναθήναια
τὰ μεγκλα ἐπ' Ἀρχίου Ἄρχοντος
Ξενοκλῆς ἐγυμνασιάρχει.

Γέγραπται ἐπὶ τετραγώνου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Ἰουλίου 14, ἐντειχισμένην

οὖσαν ἐντὸς τοῦ Τζαμίου τοῦ ἐν τῷ Παρθενῶνι, ὅτε τοῦτο ἐξηφάνισα. Τὰ γράμματα εἰσὶ γεγραμμένα εἰς τὸ πλάγιον τῆς πλακός· εἰς τὸ μέσον δὲ αὐτῆς ὑπάρχει ὀπὴ στρογγύλη διαμέτρου 24 0/0, καὶ βάθους τριῶν καὶ ἡμίσεως τοῦ Γαλλ. μέτρου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἵστατο τὸ ἀνάθημα τῆς Ἀκαμαντίδος Φυλῆς, ὃ ἀνέθεσεν, νικήσας τῇ Λαμπάδι ἐς Παναθήναια τὰ μεγάλα. Τὸ πάχος τῆς πλακὸς εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 95 0/0, καὶ τὸ μῆκος ὡσαύτως.

Κ. Σ. Π.

2080.	2080.
ϹΤΡΑΤΕΙΑ ϹΤΡΑΤΩΝ□Ϲ ⊟ΥΓΑΤΗΡ	Στρατεία Στράτωνος θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Σεπτεμβρίου 18 εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός, εἰς τὸ Πολυάνδριον τῶν χρόνων τοῦ Ἀνδριανοῦ, ἔνθα καὶ νῦν ὑπάρχει τὸ νέον Πολυάδριον τῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Ἀθηνῶν κατοικούντων. Τὸ Σ εἰς ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν εἶναι οὕτως Ϲ ἐγγεγραμμένον, τὸ Ο οὕτως □, καὶ τὸ Θ οὕτως ⊟. Τὸ ὄνομα *Στράτεια* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1641 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 182 τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥὸσς *die demen von Attica.*

Κ. Σ. Π.

2081.	2081.
ΧΛΙΔΑΝΟΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΣ	Χλιδανὸν Καλλίου Ἠπειρῶτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1853 Ἰουνίου 2 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικόν, οὐ μακρὰν τῶν Ἠρίων Πυλῶν, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου Καντακουζινοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 13 0/0· εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω αὐτῆς μέρος. Ὄνομα γυναικὸς *Χλιδανὸν* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται (1).

Κ. Σ. Π.

2082.	2082.
ΜΕΙΞΙΔΗ ΛΟΣ ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΦΥΛΑ ΣΙΟΣ	Μειξίδ[ημ]ος Πολυεύκτου Φυλάσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἡ Πρόμαχος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 58 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Τὸ ὄνομα *Μειξίδημος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2083.	2083.
ƆΙΠΟΝΜΑΙΚΙΛ	. . .]ιπον Μαικίλ[ιον.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 28 εἰς τὰς πρὸς τὸ θη-

---

(1) Σημειῶ ἐνταῦθα διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ συγγράψωσι τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι εἰς τὸ μέρος τὸ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἄγει νῦν εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῆς ὁδοῦ, ἥτις φέρει εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην Γεράνι. καὶ ἥτις διέρχεται παρὰ τὸ νῦν Θέατρον, εἰς τὸ μέρος λέγω τοῦτο, τὸ πλησιάζον μᾶλλον πρὸς τὴν πόλιν, ὅσαι στῆλαι ἐπιτύμβιοι εὑρέθησαν φέρουσιν ἐπιγραφὰς γυναικῶν ξένων, αἵτινες καλοῦνται ὀνόματι ἔχοντι σχηματισμὸν οὐδετέρου γένους· ἦσαν δὲ αὗται ἑταῖραι, αἳ εἰς Ἀθήνας διέριβον, καὶ αἵτινες παρὰ τὴν θέσιν ταύτην, τὴν βορειοτέραν τῆς πόλεως ᾤκουν· ἦν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ θέσει καὶ ἱερὸν Ἀ[illegible]ς (τῆς Πανδήμου ἴσως) ἔνθα τύπος ἀναθήματος, παριστάνων τὸν Ἄρην καὶ τὴν Ἀφροδίτην συγκλινομένους εὑρέθη, ὃν εἶδον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου Ἡγεμόνος Ι. Καρατζᾶ.

τικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0/0, τὸ δὲ πλάτος 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

2084.

ΕΙΝΑΝ
ΣΚRΙΣ–

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 29 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2085.

ΓΙ ΦΑΗ Ι
ΥΛ ΙΝΕΟ
ΔΟΥ
–ΕΗΜΥ
ΙΝΙ

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1831 Νοεμβρίου 28 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ τὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2083 εἰσὶ γεγραμμένα διὰ ποικιλμάτων.

Κ. Σ. Π.

2086.

ΖΩ
ΤΟΝΤΑ
ΔΑΚΕΝ
ΤΟΥΔΕ
ΝΙΚΗΣ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα ηὗρον καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2087.

ΠΩΛΛΑΕ . . .
ΕΓΒΗΣΣΕ

2087.

Πώλλα Ἐ[. . . . .
. . .] ἐγ Βησσε[έων.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Τὸ ὄνομα *Πώλλα* εἴς τινας τῶν ἐπιγραφῶν εὕρηται γεγραμμένον διὰ τοῦ Ω, εἴς τινας δὲ ἄλλας διὰ τοῦ Ο. Ὅρα τὰς ἐπιγραφὰς (ὑπ' ἀριθ. 887, 1369) τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἔνθα τὸ *Πόλλα* τὸ ΠΟ γέγραπται διὰ τοῦ Ο· καὶ τὰς (ὑπ' ἀριθ. 1156, 1444 καὶ 4303 τῆς συλλογῆς τοῦ αὐτοῦ Βοικχίου, καὶ 1498 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἔνθα τὸ *Πώλλα* γράφεται διὰ τοῦ Ω. Τὸ Γ εἰς τὴν ἐνταῦθα πρόθεσιν ΕΓ ἀναπληροῖ τὸ Κ. Τὴν ὀρθογραφίαν αὐτὴν ἀπαντῶμεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, ὁ δὲ Δῆμος *Βῆσα* γραφόμενος συνήθως δι' ἑνὸς Σ, ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένος διὰ δύο.

Κ. Σ. Π.

2088.

ΛΕΩΝ
ΙΟΥ ΚΥΔΑ
ΩΝΙΟΥΣ
ΟΥΧΟΜ
ΣΟ
ΜΕΝΟΥΣ
ΕΝΟΥΣΙ
ΛΡΥ

2088.

Λέων
. . .]ίου Κυδα[θηναιεὺς
. . .]ωνίου Σ[. .
. . .]ου Χομ[. .
. . . .]σο[. . .
. . .]μένους[. .
. . .]ε[ὔ]νους [ἐστὶ
. . . .]γρυ[. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου.

Κ. Σ. Π.

2089.

ΕΤΙΝΕ
ΣΙΩΝΠΑ [μδωτάδης]
ΙΗΣΠΑ [μδωτάδης]

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ηὗρον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Γέγραπται ἐπὶ Πεντελικοῦ τεμαχίου.

Κ. Σ. Π.

2090.

ΑΡΙΑΒΑΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ

2090.

Ἀριάβαζος
Ἀπολλωνίου
Λαοδικεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν ἐῤῥιμένην τὸ 1819 εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀχαρνικῆς Πύλης, ἔνθα ἀνασκαφὰς περιηγητής τις Ἄγγλος εἰργάσθη. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρά. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 35 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 16 0/0.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι εἰς τὸν λίθον *Ἀριάβαζος*, καὶ οὐχὶ *Ἀρτάβαζος*.

Κ. Σ. Π.

2091.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΕΠΙ ΜΕΝΟΥ
ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΗΣ

2091.

Ἀρτεμίδωρος
Ἐπιμένου
Ἀμφιπολίτης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον καὶ αὐτὴν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 70 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 40 0/0. Τὸ ὄνομα *Ἐπιμένης* εὕρηται εἰς Μακεδονικὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

2092.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

2092.

Ἀσκληπιάδης
Ἀριστοκράτου
Μαραθώνιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον καὶ αὐτὴν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 72 0/0, ἡ δὲ διάμετροος αὐτῆς 40 0/0. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ τὰ τῆς ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2091) εἰσὶ πεποικιλμένα.

Κ. Σ. Π.

2093.

Ο
ΧΑΙΗΑΙΕΔΙΔΟΣΑΝΤΟ
ΟΙΣΤΑΜΙΑΣΙΝΗΟΙΣΠ
ΑΜΙΑΙΗΟΙΣΚΡΑΤΕΣ
ΙΑΣΙΝΗΟΙΣΕΥΘΙΜ
ΕΧΡΥΣΕΕΧΣΗΕΣΑ
ΜΟΝΤΟΥΤΟΝΜΠ
ΤΕΡΙΑΑΡΛΥΡ
ΤΟΔΔΔΠΗΗ

ΕΣΗΑΜΠΤ
ΤΟΥΤΟ
/Ο

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 91) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον, δὲν εὕρισκον ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων, καὶ ἀταξίαν εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν (1 Ῥαγκ.) εἰς τὸν λίθον μεταξὺ τοῦ Δ καὶ Ι, ΕΔΙΔΟΣΑΝ εἶναι ἐν Ο, οὕτω γεγραμμένον ΕΔΙ(Ο)ΔΟΣΑΝ, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς (2 Ῥαγκ.) πρὸ τοῦ Ο ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ ἄνω μέρος τοῦ Τ, ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Τὰς γραμμὰς τρίτην καὶ τετάρτην (2 καὶ 3 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως

ΤΑΜΙΑΣΙΝΗΟΙΣ
ΙΗΟΙΣΚΡΑΤΕ Σ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΤΑΜΙΑΣ ΙΝΗΟΙΣ
ΙΗΟΙΣΚΡΑΤΕΣ

Τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην γραμμὴν (4 καὶ 5 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω

ΙΝΗΟΙΣΕΥΘΙ
ΡΥΣ ΕΧ ΗΕΣ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΙΝΗΟΙΣΕΥΘ
ΡΥΣΕΕΧΣΗΕΣ

Κ. Σ. Π.

2094.

Α < Α Ι Σ Χ Ι
ΔΟΡΟΣΚΡΙΤΙΟΑΦ
ΗΟΙΣΚΡΑΤΕΣΝΑΥΠΟΝΟΣ
ΙΧΡΥΣΑΙΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟ
·ΙΟΝΑΡΛΥΡΟΝΑΣΤΑΘΜΟΝ
·ΝΑΙΑΣΕΥΡΕΚΤΕΣΑΤΕ\
·ΡΑΜΜΑΤΕΥΕΠΑΡΕΔΟ
ΓΠΑΡΑΔΕΧΣΑΜΕΝΟΙΙ
\ΡΑΜΜΑΤΕΥΕΕΝΤΟ
ΔΗΗΗΗ:ΚΟΡΕΧΡΥ
ΠΕΛΕΝΕΤΟΕΠΙ <
ΟΥΣΟ:ΙΙ:ΣΤΑ

ΙΤ Ι

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ᾿ ἀριθ 100) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ὑπ᾿ αὐτοῦ κείμενον μὲ τὸ πρωτότυπον, τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου, δὲν εὕρισκον ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων, καὶ ἀταξίαν εἰς τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1 γραμμῆς μετὰ τὸ Χ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Ι, ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 4 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Ι, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 6 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον γραμμὴ τοῦ Ν, ἣν δὲν ευημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Ε(ς τὸ τέλος τῆς 8 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ βραχίων τοῦ Π οὕτω γεγραμμένος Ι, ὃν δὲν ἐσημείωσεν ὅ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 11 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἄνω μέρος τοῦ Σ, οὕτω γεγραμμένον <, ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Τὰς γραμμὰς 3, 4 καὶ 5 ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως

ΗΟΙΣΚΡΑΤΕΣΝΑΥΠΟΝΟΣ
ΧΡΥΣΑΙΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟ
ΙΟΝΑΡ ΛΥΡΟΝΑΣ ΤΑΘΜΟΝ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω γεγραμμέναι

ΗΟΙΣΚΡΑΤΕΣΝΑΥΠΟΝΟΣ
ΙΧΡΥΣΑΙΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤΟ
ΙΟΝΑΡΛΥΡΟΝΑ ΣΤΑΘΜΟΝ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσε πρότερον (ἤτοι τὸ 1837) εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα (ὑπ᾿ ἀριθ. 18), εἰς τὸ λιθογράφημα αὐτῆς ἡ τάξις τῶν γραμμάτων ἐφυλάχθη ἀκριβῶς, ὡς εἶναι εἰς τὸν λίθον, δὲν ἐφύλαξε δὲ τὴν τάξιν ταύτην τῶν γραμμάτων εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν αὐτοῦ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ἣν ἐτύπωσε τὸ 1842· ὑπάρχουσι δὲ εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦτο, τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, μόνον αἱ ἐλλείψεις τῶν γραμμάτων ἐκείνων, ἃς ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2095.

CNC ΗΛ
ΟΝΑΣΤΑΘΜΟΝΤΟ
ΙΚΕΕΧΕΙΣΤΑΘΜΟ
\ΧΕΣΙΟΝΑΡΛΥΡΟΝ
ΣΤΑΘΜΟΝΤΑΥΤΕΣ𐅄Δ
ΤΧΡΥΣΙΔΕΙΙΣΤΑΘΜ
Ι⊢⊢⊢⊢ΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡ
ΘΜΟΝΤΟΥΤΟΧΣΤΕΦ
ΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔΔ
ΟΣΧΡΥΣΟΣΣΤΑΘΜΟ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟ
ΤΗΗΔΔ⊢⊢⊢⊢
ΤΕΣΗΟΙΣΗΕ
˂ΕΛΡΑΜΜΑΤ
ΣΤΑΘΜ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὸ **1842** (ὑπ' ἀριθ **104**) εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Helleniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ, ὃ ἐδημοσίευσε μὲ τὸ πρωτότυπον, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα.

Τὴν **1** γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. δὲν ἐσημείωσεν ὅλως.

Εἰς τὴν **2** γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΣΤΑΘΜΟΝ Σ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς **4** γραμμῆς (**3** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει τὸ σημεῖον τοῦτο Ͻ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ὁ δεξιὸς βραχίων τοῦ Α, οὕτως \.

Ὁμοίως τὸ δεύτερον Ρ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ΑΡΛΥΡΟΝ, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν **6** γραμμὴν (**5** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ι, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Τ, ἤτοι τὸ σημεῖον τοῦτο Τ.

Εἰς τὴν **7** γραμμὴν (**6** Ῥαγκ.) εἰς τὸν λίθον εἶναι ὁ ἀριθμὸς Ι, ὃν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. — Ὁμοίως εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν τὸ πρῶτον Σ (ΧΡΥΣΟΣ), ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν **12** γραμμὴν (**11** Ῥαγκ.) πρὸ τῶν ἀριθμῶν ΗΗ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Τ, γεγραμμένον οὕτω ΤΗΗ, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν **13** γραμμὴν (**12** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΕΣ ΗΟΙΣ ⱵΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΕΣ ΗΟΙΣ ΗΕ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς **14** γραμμῆς (**13** Ῥαγκ.) εἶναι σημειούμενον εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο ˂, (λείψανον ἴσως τοῦ Σ), ὅπερ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτον καὶ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα τὸ **1839** (ὑπ' ἀριθ. **255**) καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἔκδοσιν, εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, ἐσημείωσε τὰ γράμματα ΟΝ, ἃ εἰσὶν εἰς τὸν λίθον· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν (τὴν Γαλλιςὶ) τοῦ τοῦ **1842**, ἣν ἀναφέραμεν δὲν ἐσημείωσε ταῦτα. Εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα δὲν ἐσημείωσε τὴν τελευταίαν γραμμὴν ΟΝ, ἣν σημειοῖ εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν, καὶ ἥτις δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον, οὐδ' ὑπῆρχεν, ὅτε ἀνευρέθη ἡ ἐπιγραφή.

Κ. Σ. Π.

2096.

‾ΕΦΑ
\ΕΣΣΤΑ
ΕΦΑΝΟΣΧ
ΙΔΑΚΤΥⱵΙΟ
ⱵΟΣΧΡΥΣΟ

ΟΝΤΕΣΑΘΕΝ
ΡΡΙΟΣΕΛΡΑΜ
\ΑΤΕΥΕΑΣΟΠΟ/
ΟΝΗΟΙΣⱵΕΥΚΑ
ΝΤΟΥΤΟ𐅄ΔΦΙΑ
ΕΣΙΟΝΧΡΥΣΟΝΤ
⊣ΔΔΔΠ⊢⊢⊢ΕⱵΟΔΥ
ΑΤΑΧΡΥΣΟΝΣΤ/
\ΗΗΠ⊢⊢ΗΑΡΙΘΜ
ϽΚΑΤΑΧΡΥΣΟΝ\
ΟΑΣΥⱵΟΣ
/

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. **111**) τὸ **1842** ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ χειρόγραφον αὐτοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον τὸ ἐπὶ τῆς πλακός, δὲν παρετήρουν ἐλλείψεις τινάς, καὶ ὅτι τὰ γράμματα τῶν γραμμῶν **13** καὶ **14** δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐπὶ τῆς αὐτῆς τάξεως, ἣν ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

Εἰς τὴν **1** γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἡ ὁριζόντιος γραμμὴ τοῦ Τ, οὕτω ‾, ἥτις ἐλλείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν **2** γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα \ΕΣ ΣΤ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Α, οὕτως \ΕΣ ΣΤΑ, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς **7** γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ⊢ΡΙΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΡΡΙΟΣ, ἤτοι [Φρεά]ρριος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς **8** γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον

ὁ δεξιὸς βραχίων τοῦ Μ, οὕτω \ γεγραμμένος, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς ὁ ἀριστερὸς βραχίων ἑνὸς γράμματος, οὕτω σημειούμενος /, ταῦτα ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 9 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον εἶναι ἓν Ο, ὅπερ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε.

Τὰ γράμματα τῶν γραμμῶν 12 καὶ 13 ὁ μὲν Κ. Ῥαγκαβῆς ἐσημείωσεν, ὡς κείμενα οὕτω πρὸς ἄλληλα,

ΗΔΔΔΠͰͰͰΕΛΟ
ΑΤΑΧΡΥΣΟΝΣ

εἰς δὲ τὸν λίθον κεῖνται οὕτω πρὸς ἄλληλα γεγραμμένα

ͰΔΔΔΠͰͰͰΕΛΟ
ΑΤΑΧΡΥΣΟΝΣ

Εἰς τὸ τέλος τῆς 13 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον φαίνεται ὁ ἀριστερὸς βραχίων τοῦ Α, ὃν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσεν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 14 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο \, καὶ εἰς τὸ τέλος ἓν Μ, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 15 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ ἥμισυ τοῦ Ο, οὕτως Ͻ, καὶ εἰς τὸ τέλος οἱ δύω βραχίονες τοῦ Ν, οὕτω Ι\, καὶ τὸ μὲν πρῶτον γράμμα (τὸ Ο) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε, τὸ δὲ δεύτερον γράφει οὕτω ΙΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 16 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε τὰ γράμματα ΟΑ, ἅπερ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον, γράψας μόνον οὕτω ΣΥΛΟΣ.

Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν γραμμὴν παρέλειψε τὸν ἀριστερὸν βραχίονα τοῦ Α, ἢ Λ, ἢ Δ, οὕτω σημειούμενον /, ὃς κεῖται ὑπὸ τὸ Ο τῆς 16 γραμμῆς οὕτως ΟΑΣΥΛΟΣ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 31 0/0, καὶ
/

τὸ πλάτος 15 0/0. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην προδημοσιεύσας καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὸ 1839 (ὑπ' ἀριθ. 258) εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν αὐτοῦ δὲν ἐφύλαξεν εἰς τὰς γραμμὰς 12 καὶ 13 τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν γραμμάτων, ἣν ἐφύλαξεν ὁ ἀντιγράψας τὸ χειρόγραφον τῆς ἐκδόσεως ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, καὶ ἥτις εἶναι ἡ αὐτὴ τῷ πρωτοτύπῳ.

Κ. Σ. Π.

2097.

ΝΑΥΙΟ
ΑΙΑΣΤΕΣΑ
ΤΑΕΝΟΦΕΛΙΑΙΙ
ΙΔΕΜΟΝΟΠΟΤL
ΕΡΑΔΑΝΧΕΙΡ
>.ΙΟΠΟΣΑΝΚΑ\
ΟΙΔΕΣΤΡΑΤΕ
ΜΓ ΩΝΤΑΙ
ΙΥΠ.
ΕΡ./
ΛΕΑΝΙΙΙ
ΝΑΕΘΥΣΑ
ΕΚΑΣΤΟ
ˉΙ Ρ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 295) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον διαφορὰν εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν τῶν γραμμάτων, καὶ ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως ΑΥΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΝΑΥΙΟ.

Τὴν 2 γραμμὴν γράφει οὕτως ΑΠΑΣΤΕΣΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΙΑΣ ΤΕΣ Α.

Τὰς γραμμὰς 5, 6 καὶ 7 ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει καὶ θέτει πρὸς ἄλληλα τὰ γράμματα οὕτως

ΕΡΑΔΑΝ
ΑΙΟΠΟΣ
ΙΔΕΣ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΕΡΑΔΑΝ
>.ΙΟΠΟΣ
ΟΙΔΕΣ

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν τὸ Θ φαίνεται, δὲν εἶναι Ο, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ΝΑΕΟΥΣ, ἀλλ' εἶναι ΝΑΕΘΥΣΑ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλλειψε τὸ Ι, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2098.

ϽΑΣΟΧΡΥ
ΑΘΕΝΑΙΟΙΕΠ
ΕΣΗΕΣΜΕΛΑΚⱵ
·ΚΟΝΟΙΕΥΣΠΕ
ΡΑΜΜΑΤΕΥΕΑΘΕ
ΔΕΜ··ΙΗΤΟΣΕΥ
·····ΕΣΘΕΟΕΣ
····Ⱶ··ⱵΕΣΑΝ
····ΕΟΝΑΡΧΟΝ
···········ΚΑ
ΙC·········ΕΜ
Δ·········ΤΟΝ
Ⱶ·········ΣΤΑ·
Ⱶ·····ΜΑΣ···
·Σ············
·············
··········ΟΝ·
····ΛΜ/ ΣΤΑ··
ϽΗΔ·········
ΔΥΟΑΙΡΟ····
ΑΣΤΑΘΜΟΝΤ·Χ
ΗΔΔ ΠͰͰΣΚ·\ΟΣ
ΝΣΤΑΘΜΟΝΤ···
··\ͰͰͰͰΣΚΕⱵ·
ΕΡΟΝΣΤΑΘΜΟΝ·
ΗΗ𐅄ΔΔΔ···Ͱ··
·ΠΟΤ····ΦΕΙΣ
·········ΙΑΚΟ
·············
··········Ν·Α
·············

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helleniques* (ὑπ' ἀριθ. 113), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ δημοσιευθὲν ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν ὅτι εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ ὑπάρχουσι τινὲς ἐλλείψεις.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΧΡ. εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ϽΑΣΟΧΡΥ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΑΘΕΝΑΟΝΕΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΘΕΝΑΙΟΙ ΕΠ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 10 γραμμῆς γράφει ΝΑ, εἰς δὲ τὸν λιθον εἶναι ΚΑ.

Μεταξὺ δὲ τῆς 12 καὶ 14 γραμμῆς ἄφησε τὴν 13, ἤτοι τὴν γραμμήν, εἰς ἣν φαίνονται τὰ γράμματα Ⱶ········ΣΤΑ.

Ὁμοίως τὴν 15, 16 καὶ 17 ἄφησε, γράψας τὴν γραμμὴν ΛΜ/ ΣΤΑ πλησίον τῆς γραμμῆς, εἰς ἣν τὰ γράμματα Δ········ ΤΟΝ, ποιήσας οὕτω τὴν 18 γραμμὴν 12.

Μετὰ τὴν 18 γραμμὴν (Ῥαγκ. 12) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὴν 19 γραμμήν, εἰς ἣν φαίνονται τὰ γράμματα ϽΗΔ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 23 γραμμῆς (Ῥαγκ. 15) παρέλειψε νὰ σημειώσῃ τὸ Ν, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2099.

ᴗΛΛ
ϽΔΔΠΙ.
ΕΙΤΟΝ⁻
·
ΟΤΟΦΙⱵF
ΕΣΤΟΙΛΥ
ΠⱵΕΘΡΑ⁝ΔΔΔ
ΛΟΡΟ⁝ΠΡΟΣΙ

··ΒΟⱵΕΥ
Ι ΑΛΟΡΑ
ΒΑⱵΑΝ
Τ Ⱶ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὸ 1840 (ὑπ' ἀριθ. 344) εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Hlleniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΛΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ᴗΛΛ.

Τὴν 2 γραμμὴν γράφει οὕτω ΔΔΠΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ϽΔΔΠΙ.

Τὴν 3 γραμμὴν γράφει οὕτως ΕΙΤΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΙΤΟΝ⁻.

Τὴν 4 γραμμὴν γράφει οὕτως ΟΤΙΦΙⱵ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΤΟΦΙⱵE.

Τὴν 7 γραμμὴν γράφει οὕτω ΛΟΠΟΠΡΟΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΛΟΡΟ⁝ΠΡΟΣΙ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ⱶ.

Κ. Σ. Π.

2100.

ΝΑΘΕΝΑΙΟΝΕΣΠΑΝΑΘΕΝΑΙΑ
ΔΕΣΚΕΦΙΣΙΟΝΟΣΑΤΕΝΕΥΣΕ/
ΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕ · _ · ΕΔΟΣΑΝΤΟ
∩ΣΚΟΜΑ ΡΚ · · · ΦΙΔΝΑΙΟΣ
ΔΦΙΑLΑΣΧΡΥ · · · ΠΣΤΑΘΜΟΝ
ΧΡΥΣΟΝΤΟΜΠ · · ΜΕΝΑΥΠΑΡ/
ͰͰΗΕLΟΔΥΟΗ` · Λ · ΛΥΡΟΚΑ<
ͻΥΣΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΔΠΙ
ΙΠͰͰΑΡΙΘΜΟΙ · / \ΕΑΚΙΝΑΚ
ΤΑΧΡΥΣΟΙΙΘΥΜΙΑΤΕΡΙΟΝΗΥ
ΧΣΥLΟΣΚΑΤΑΧΡΥΣΟΣΙΛΟΡΛ
ΝΤΟΣΚΕΦΑLΕΗΟ · · ΟΣΑΝΘΕΜ
ΠΟΧΣΥLΟΙΔΠΚLΙΝΑΙΧΙΟΡΛ
ΠΙΑΣΠΙΔΕΣΕΠΙΣΕΜΟΙ𐅄ΙΑΣ
ΤΑΧΡΥΣΟΣΙLΥΡΑΙΕLΕΦΑΝΤ
ΟΔΕΣΕΠΑΡΛΥΡΟΙΙΙΠΠΕLΤΕΙ
· ΤΟΥΤΟΝ𐅅ΗΗΗΗ:ΑΣΠΙΔΕΕΠΑ
-𐅄ΙΙΙ ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅ΗΗΗ
ͰΗΕΠΑΡΑΜΕΘΥΜΝ/ΙΩΝΕΠΕ

ΑΔΡΑΧΜΟΝΧΡΥΣΟΝΣΤΑΘΜΟ
\ΣΕΜΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΗͰ
ΝΔΔΔΠΙΙΙΧΡΥΣΙΟΔΥΟΣΤΑΘΜΟ

· ΑΧΑΡΝΕΥΣΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝ
· ΤΑΜΙΑΙΣΗΟΙΣΑΥΤΟΚLΕΣΛ
· ΧΣΥΝΑΡΧΟΣΙΝΠΑΡΑΔΕΧΣΑ
· ΕΥΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΕΝΤΟΙΠ
ͻΜΟΝΤΟΥΤΟΝ𐅅ΗΗ𐅄ΔΔΔͰͰΧΡ
ΠΑΡΛΥΡΟΝΗΕΧΟΝΗΙΕΡΟΝΤΟ
‹ΑΤΑΧΡΥΣΟΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟ
\ΠͰΦΙΑLΑΙΑΡΛΥΡΑΙΗΔΔΠΙ
ΑΣΑΙΠΕΡΙΧΡΥΣΟΝΠΙLΕΙΟΝ
· ΥΠΟΧΣΥLΟΝΚΑΤΑΧΡΥΣΟΝ
ΝΕΙΟΝΚΑΜΠΕΕΠΙΧΡΥΣΑ/
· ΟΝΔΡΑΚΟΝΕΠΙΧΡΥΣΑΤΑΥ
· ΣΠΙΚLΙΝΑΙΜ · LΕΣΙΟΡΛΕΣ
· ´Ο · · ΠΙΧΑ · · · · \ΛΛΛCΡ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὸ **1837** ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. **17**), καὶ πάλιν ἀναδημοσιευθεῖσαν παρ' αὐτοῦ τὸ **1842** ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. **110**), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ ἐκ νέου, ἂν, συγκρίνας ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον ἔλλειψίν τινα γραμμάτων εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὴν **1** γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ μέρη τούτων τῶν γραμμάτων· οἷον ἐπὶ τοῦ Ε τῆς λέξεως ΑΘΕΝΑΙΟΝ, οὔσης εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν φαίνεται τὸ κάτω τοῦ Δ, ἢ Ε· ἐπὶ τοῦ Ι τῆς αὐτῆς λέξεως ὁ βραχίων τοῦ Α, ἢ Δ, ἢ Λ.

Εἰς τὴν **2** γραμμὴν (**1** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε τὰ γράμματα ΣΠ (ἐΣ Παναθήναια).

Εἰς τὴν **5** γραμμὴν (**4** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε τὸ Ο (ἈφιδναῖΟς], τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν **8** γραμμὴν (**7** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει τὰ γράμματα ΔΥΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ ΔΥΟΗ`.

Εἰς τὴν **10** γραμμὴν (**9** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει \ΕΛΚΙΝΑΚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι · / \ΕΑΚΙΝΑΚ.

Εἰς τὴν **12** γραμμὴν (**11** Ῥ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε τὸ Υ (κατάχρΥσος), ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν **13** γραμμὴν (**12** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε τὸ Θ (ἀνΘέμιον), ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν **14** γραμμὴν (**13** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ⌐LΙΝΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται τὸ Κ (ΚLΙΝΑΙ).

Εἰς τὴν **15** γραμμὴν (**14** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΠΙΣΠΜΟΙ ΠΙΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται τὸ Ε (ΕΠΙΣΕΜΟΙ), καὶ οἱ ἀριθμοὶ 𐅄Ι, ἤτοι εἶναι οὕτω γεγραμμένον ΕΠΙΣΕΜΟΙ 𐅄Ι ΑΣ[πίδες.

Εἰς τὴν **17** γραμμὴν (**16** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΥΠΑΡΛΥΡΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΠΑΡΛΥΡΟΙ.

Εἰς τὴν **18** γραμμὴν (**17** Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΤΟΥΤΟΝ 𐅅ΗΗΗΗ ΑΣΠΙΔΕ ΕΠΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι · ΤΟΥΤΟΝ 𐅅ΗΗΗΗ: ΑΣΠΙΔΕ ΕΠΑ, ἤτοι μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς 𐅅ΗΗΗΗ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύω στιγμαί.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν (18 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΙΙΙ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΠΗΗΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ⁻ΡΙΙΙ ΣΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΡΗΗΗ.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν (19 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΗΗΠΑΡΛΗΟΟΛ ΛΛ ΗϜ Ϝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΗΕ ΠΑΡΑΜΕΘΥΜΝ/ ΙΩΝ ΕΠΕ.

Εἰς τὴν 25 (24 Ῥαγκ.) μετὰ τὰ γράμματα ⱵΕ εἰς τὸ τέλος τῆς γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Σ ὑπὸ τὸ Ο τῆς 24 γραμμῆς, ὅπερ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς τελευταίας γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Ρ, ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Ἡ πλὰξ εἶναι Πεντελησίου λίθου. Τὸ ὕψος αὐτῆς 70 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0.

Κ. Σ. Π.

2101.

Ⱶ Σ Ι
ΒΟⱵΕΣΕΝΣΙ
ΟΝΙΔΕΤΟΙΗΕΚ/
ΥΠΟϽΕΝΕΥΑΛΟΡ
ΕΡΙΠΟⱵⱵΟΠΟΙΕ
ϹΜΕΧΡΙΑΝΔΡΟΝ
ΣΜΑΥΡΙΟΝΚⱵΕΟ
ΙΕΠΕΙΔΕΔΕΕΣ
\ΗΟΣΑⱵΑ·ΙΝΙΟ
ΙΔΥΝΑΤΑΙΑΛΑΘ
ⱵΕΑΚΑΙΤΟΣΑⱵΙ
ΑΝΠⱵΕΙΣΤΟΙΦ
ΑΙΒΑΣΙⱵΕΙΚΑ
ΣΑΦΡΕΝΕΝΗΟ
ΛΟΡΑΙΚΑΘΑΠ
ΟΔΕΜΟΣΠΕΡΙ
ΠΡΑΧΣΑΙΗΑⱵ
ΚΑΙΤΟΣΣΤΡ
ΑΝΤΑΥΤΑΛΕ
ⱵΟΙΠΟΝΤΟ
·ΙΠΕΡΙΗΟ
\ΣΧΙΑΣ
ΟΚΑΘΑ
/ΤΑΝΕ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 276), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον, δὲν εὕρισκον ἐλλείψεις τινὰς γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς τὸ ἐπὶ τοῦ Β τῆς δευτέρας γραμμῆς κάτω μέρος τοῦ γράμματος Δ, ἢ Ε.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΝ ΔΕ ΤΟΥ ΗΕΚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΝΙΔΕΤΟΙ ΗΕΚ/.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 7 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὰ γράμματα ΣΜ, ἅτινα φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν γράφει ΤΟΣΑⱵⱵ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΟΣΑⱵΙ.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν γράφει ΑΝΠⱵΕΙΣΤΟ Φ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΝΠⱵΕΙΣΤΟΙ Φ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 22 γραμμῆς παρέλειψε τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ Α, ὅστις φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 24 γραμμῆς παρέλειψε τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ Υ, ὅστις φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2102.

ΜῸ
ΠΕΤΥΧ
ΜΕΝΑΣΜΙΣ
ΕΤΤΑΡΑΚΟΝ
ΤΑΣΤΑΙΣΧΡ
·ΟΧΣΟΤΑΣΠ
·ΔΕΕΙΕΚΤΟ
ΕΤΤΑΡΑΣΟΒΟ
\ΦΝΕΤΑΣΔΕΚΑΙ
ΑΜΙΑΝΔΕΧΣΥΜΠ
ΙΗΕΒΟⱵΕΗΟΤΑΜΜΙ
‹ΤΡΙΕΡΑΡΧΟΙΣΚΑ
⁻ΟΜΠΟⱵΕΜΙΟΝΙ
ⱵⱵΟΝΗΟΤΙΑΝ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 275) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας αὐτὴν μὲ τὸ πρωτότυπον, δὲν παρετήρουν, ὅτι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε γράμματά τινα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ ΜΟ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ κάτω βραχίων ἑνὸς Σ οὕτω ΜῸ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς (2 Ῥαγκ.) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Π, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Τὴν 6 γραμμὴν (5 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΡΑΣΤΑΙΑΧΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΑΣΤΑΙΣΧΡ.

Τὴν 8 γραμμὴν (7 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΔΕ ΕΝ ΕΚΤΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΕ ΕΙ ΕΚΤΟ.

Τὴν 10 γραμμὴν (9 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΝΕ ΤΑΣ ΔΕ ΚΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι \ΦΝΕ ΤΑΣ ΔΕ ΚΑΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς 12 γραμμῆς (11 Ῥαγκ.) παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς νὰ σημειώσῃ δύο ||. Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν 13 γραμμὴν (12 Ῥαγκ.) παρέλειψε νὰ σημειώσῃ τὸ ἄνω μέρος τοῦ Τ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2103.

ΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΟΒΑΛΙΣΙΟΣ

2103.

Ἀυ]σικράτης
Πρ]οβαλίσιος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1849 Δεκεμβρίου 13 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Π. Σκουζέ.

Κ. Σ. Π.

2104.

ΟΛΥΜΠΙΑΣΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

2104.

Ὀλυμπιὰς χρηστὴ χαῖρε!

Ἐπὶ τύπου λίθου Πεντελησίου, ἐφ' οὗ παρίσταται γυνή, φέρουσα στρουθίον. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1848 εἰς τὸ κενοταφεῖον τὸ πρὸς τὸ νότιον τοῦ Ὀλυμπιείου ἐν Ἀθήναις. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι δύω Ἀγγλικῶν ποδῶν καὶ ἡμίσεως, τὸ πλάτος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύο. Ἡ κόμη αὐτῆς εἶναι ἀναπεπλεγμένη ἐν εἴδει καλάθου, τῆς τριχὸς ἑλισσομένης εἰς κύκλον κατὰ τὰ εἰθισμένα παρθένοις.

Κ. Σ. Π.

2105.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΧΡΗΣΤΗ

2105.

Ἀφροδισία
Χρηστή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εἶδον αὐτὴν τὸ 1849 Μαρτίου 10 εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι δακτύλων 10 τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων 5. Ὁ στέφανος τῆς στήλης εἶναι ἐρυθρὰ βεβαμμένος. Τὸ ὄνομα *Ἀφροδεισία* (διὰ τῆς ΕΙ) εὕρηται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 744, 1379, 4300 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἐν δὲ ταῖς πλείσταις, ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν, διὰ τὸ ἐκτεταμένον, παραλείπω, διὰ τοῦ Ι γράφεται. Ταὐτὸ τοῦτο ὑπάρχει καὶ εἰς τὸ ἀρσενικὸν *Ἀφροδείσιος* (διὰ τῆς ΕΙ), καὶ *Ἀφροδίσιος* (διὰ τοῦ Ι).

Κ. Σ. Π.

2106.

ΣΚΙΠΙΩΝ

2106.

Σκιπίων.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εἶδον αὐτὴν τὸ 1849 Μαρτίου 10 εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον. Εὑρέθη δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος πλησίον τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι δακτύλων 11 τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς δακτύλων 4.

Κ. Σ. Π.

2107.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
ΑΙΝΕΙΤΟΥ
ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΟΣ

2107.

Καρκῖνος
Αἰνείτου
Προκοννήσιος.

Ἐπὶ κάλπης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εἶδον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 2105 καὶ 2106. Εὑρέθη δὲ κατὰ τὸ 1848 παρὰ τὸ Λύκειον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ποδῶν δύω Ἀγγλικῶν, ἡ δὲ διάμετρος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως. Τὸ ὄνομα *Αἴνειτος* τὸ ΝΕΙ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ.

Κ. Σ. Π.

2108.

ΣΜΥΡΝΙΩΝ
ΕΠΙΚΑΡΠΑΣ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

Σμυρνίων
Ἐπικάρπας
Μειλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εἶδον αὐτὴν τὸ **1849** **Μαρτίου 18 εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον.** Εὑρέθη παρὰ τὸ Λύκειον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων τριῶν. Ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς στήλης ἐξάγεται, ὅτι ἐπ' αὐτῆς ἦν πρότερον ἑτέρα ἐπιγραφή, ἣν ἐξήλειψαν καὶ ἔγραψαν τὴν παροῦσαν.

Κ. Σ. Π.

2109.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Ἡλιόδωρος
Ἀρτεμιδώρου
Χρηστός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εἶδον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Εὑρέθη ἐντὸς τοῦ Βασιλικοῦ κήπου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς δακτύλων τεσσάρων.

Κ. Σ. Π.

2110.

ΙΙ ΣΤΟΓΕΝΗΣ
ΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΠΤΡΕΥΣ

Ἀρισ]τογένης
Ἀ]γαθοκλέους
Λαμ]πτρεύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1839** **Νοεμβρίου 10** εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας.

Κ. Σ. Π.

2111.

ΙΩΝΤΕ΄
ΑΝΤΙΣ
ΤΗΣΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΣΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΦΟΣΕΚΚΕΡΑΜΕΩΝ
ΟΣΕΚΚΕΡΑΜΕΩΝ
ΗΣΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
ΑΤΗΣΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΣ
ΟΣΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
·ΗΣΣΦΗΤΤΙΟΣ
ΟΧΟΣΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΣ
ΡΟΣΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΧΟΛΑΡΓΕΥΣ
ΣΙΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΣΗΣΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΙΟΣ

. . . Δή)μων (τ)ῆ(ς
. . . Ἀκαμ)αντίς
. . .]της Θορίκιος,
. . .]ς Θορίκιος,
. . .]φος ἐκ Κεραμέων,
. . .]ος ἐκ Κεραμέων,
. . .]ης Χολαργεύς,
. . .]άτης Προσπάλτιος,
. . .]ος Χολαργεύς,
. . .]ης Σφήττιος,
. . .]οχος Προσπάλτιος,
. . .]ρος Προσπάλτιος,
. . .]δημος Χολαργεύς,
. . . .] Θορίκιος,
. . . .]σης Θορίκιος,
. . . .]ιος.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ **1852** **Ἀπριλίου 11** πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων, παρὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ **Κ. Βεϋλέ.** Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **36 0/0**, τὸ πλάτος **20 0/0**, καὶ τὸ πάχος **15 0/0**. Αἱ πρῶται δύω γραμμαὶ εἰσὶν ἐκ μεγαλητέρων γραμμάτων, ἤτοι μεγέθους ἑνὸς καὶ ἡμί-

σεως τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκ μικροτέρων 5 τοῦ χιλιομέτρου. Αἱ γραμμαὶ εἰσὶν ἀραιαὶ ἡ μία τῆς ἄλλης. Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς μόνον εἶναι ἀκέραιον, τὸ δὲ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ τῶν πρυτανευσάντων τῆς Ἀκαμαντίδος Φυλῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2112.

ΕΞ/ΡΗΟΥ
ΞΑΚΟΣΙ
\ΜΕΜΜΙ
ΕΜΜ
ΥΤΟ\

2112.

Ἡ) ἐξ (Ἀ)ρή(ου Πάγου Βουλὴ καὶ ἡ Βουλὴ τῶν
Ἑ)ξακοσί(ων καὶ ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων Πόπλιο-
ν,) Μέμμι(ον, Δαμάρτ.ν Ποπλίου Μ-
εμμ(ίου Σειδέκτα υἱὸν τὸν ἑα-
υτο(ῦ εὐεργέτην.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 1 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς ὁποίας ὁ Κ. Βεϋλὲ ἐνήργησε. Τὸ σωζόμενον ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, τὸ δὲ πάχος 37 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ ἄνω μέρος εἶναι ἀκέραιον, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα διὰ ποικιλμάτων.

Κ. Σ. Π.

2113.

ΞΗΚΕΣΤΙΔΟ
ΩΝΟ Σ

ΟΔΩΡΙΔΟ
\ΥΣΑΝΔΡΟ

ΣΕΥΡΗΜΟΝΟΣ
Σ Σ ΤΡΑΤ ΩΝΟΣ
ΝΙΟ

2113.

. . . Ἐ]ξηκεστίδο[υ
. . . Ζήν]ωνος

. . . Δι]οδωρίδο[υ
. . . Λ]υσάνδρο[υ

. . .]ς Εὐρύμονος
. . .]ς Στράτωνος
. . . .]νίο[υ.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 20 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, ἃς ἔπραξεν ἐκεῖ ὁ Κ. Βεϋλέ. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Αἱ γραμμαὶ εἰσὶν εἰς τρία διῃρημέναι. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἴσως ὀνόματα πρυτανευσάντων. Μετὰ τὴν τελευταίαν γραμμὴν μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 9 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2114.

ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ Λ
ΚΑΛΙϹΤΡΑΤΟϹ
ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹΚΙ
ΑΡΙϹΤΩΝΥΒΑΔ
ΠΟΛΕΜΑ
ΛΕΥΚΙΟϹ)ΒΕΡΕΝΙ
ΑΥΛΟϹΒΕΡΕΝΕΙΚ
ΓΛΑΥΚΕΤΗϹΒΟ
ΛΕΥΚΙΟϹΦΛΥΕ
ΔΗΜ ΗΤΡΙΟ
Β ΑΡΓΟΝ
ΤΕΙΛΛ

2114.

Δημήτριος Λ[. . .
Καλίστρατος [. . .
Ἀφροδείσιος Κι[κυννεύς,
Ἀρίστων Ὑβάδ[ης,
Πολέμαρχοι.
Λεύκιος Βερενι[κίδης,
Αὖλος Βερενεικ[ίδης,
Γλαυκέτης Βο[υτάδης,
Λεύκιος Φλυε[ὺς,
Δημήτριο[ς . . .
Βαργόν[ιος . . .
Τειλα[. . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 9 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος

15 0/0 (1). Τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς καὶ τὸ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκέραια, τὸ δὲ κάτω καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὄνομα *Καλίστρατος* ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον δι' ἑνὸς Λ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς διὰ δύο ΛΛ, ἣν ἀπαντῶμεν εἴς τε τὰς ἐπιγραφὰς, καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς. Τὸ ὄνομα *Βαργόνιος*, ὅπερ ἀναγινώσκεται εἰς τὴν 11 γραμμὴν πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

2115.	2115.
ΑΣΩΠΟΙΛ	Ἀσωπό[δωρος . . . . καὶ
ΗΑΔΕΛΦΗΑ	ἡ ἀδελφὴ Ἀ[. . . . .
ΑΓΡΥΛΗΘΕΝ	Ἀγρυλῆθεν [ἀνέθεσαν . . . . Θέμιδι
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΦΙΛ	Ἐπὶ ἱερείας Φιλ[οστράτης τῆς . . .

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εἶναι τοῦτο νῦν ἐντειχισμένον εἰς τὴν θύραν τὴν πρὸς δυσμὰς τῶν Προπυλαίων, τὴν ὁποίαν ἀνέσκαψεν ὁ Κ. Βεϋλὲ τὸ 1853 Ἰανουαρίου 27. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 37 0/0, καὶ τὸ πλάτος 80 0/0. *Φιλυστράτη Ἱέρεια τῆς Θέμιδος* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 461 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κ. Σ. Π.

2116.	2116.
ΝΕΤΟΣ	Εὐαί]νετος
ΛΕΙΔΟΥ	Εὐκ]λείδου
ΟΙΛΗΣ	ἐκ Κ]οίλης.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὴν ἀντικρὺ τῆς Ἐκκλησίας « Ὑπαπαντὴ » οἰκίαν. Τὸ σωζόμενον ὕψος αὐτῆς εἶναι 31 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0. Κ. Σ. Π.

2117.	2117.
ΕΠΙΑΝΑΞΙΚΡΑΤΟ	Ἐπὶ Ἀναξικράτο[υς
=ΑΝΤ ΩΙΔΗΜΩ	. . .]αν τῷ Δήμῳ.

Ἐπὶ τμήματος γείσσου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1852 Ἰουνίου 2 παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀπτέρου Νίκης ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 9 0/0, καὶ τὸ μῆκος 20 0/0. Κάτωθεν αὐτοῦ σώζεται ἡ Βάσις, ἐφ' ἧς ἐστηρίζετο. Κ. Σ. Π.

2118.	2118.
ЬΟ ΕΞ	Ἡ Β]ο[υλὴ ἡ] ἐξ] Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ Βουλὴ
ΩΝΕ . . . Ο . . . . . . Λ	τ]ῶν Ἑ[ξακ]ο[σίων καὶ ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων
ΙΙΠΟΙΓΟΥΜΕ . . . . Θ	. . ποιγου Με[. . . .]θ[. . πρε-
ΣΒΕΥΤΟΥΤΩΝ . . . . Ο	σβευτοῦ τῶν [σεβαστῶν . . . .
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΜΑ . . . Ρ	στρατηγοῦ Μα[ραθωνίου . . . στρατηγοῦν-
ΤΟΣΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΙΤΑΣ	τος ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας [. . . . . . .
ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΤΟΥΑΡΙΣΤ . .	Διοκλέους τοῦ Ἀριστ[οκλέους . . . .
ΔΑΔΟΥΧΟΥΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΟΣ	Δαδούχου φιλοκαίσαρος [καὶ φιλο-
ΠΑΤΡΙΔΟΣΤΟΥΚΑΙΕΙΣ.ΓΙ	πάτριδος τοῦ καὶ εἰσ[η]γ[ημένου . . . . .
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΙΟΥΝΙΑ	Ἐπὶ ἱερείας Ἰουνία[ς
ΜΕΓΙΣΤΗΣΤΗΣΖΗΝ	Μεγίστης τῆς Ζή[νωνος
ΣΟΥΝΙΕΩΣΘΥΓΑΤ	Σουνιέως θυγατ[ρός.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 8 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς

---

(1) Τῶν λίθων κατεμέτρησα πάντοτε τὸ σωζόμενον πλατύτερον καὶ ὑψηλότερον μέρος, διότι εἴς τινα μέρη αὐτοῦ, π. χ. ὁ λίθος ἔχει πλάτος ὡς 25 0/0, καὶ εἰς τὸ πλατύτερον ἔχει 30 0/0.

ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ Βάθρου καὶ τὸ δεξιὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ δὲ ἀριστερὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἐκ τοῦ ὀνόματος *Ἰουνίας* τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διορθώνομεν καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1054 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, οὗ φαίνονται μόνον τὰ γράμματα ταῦτα ΝΙΑΣ, τὰ ὁποῖα ἐσφαλμένως ἐκεῖ ἀνεπληρώσαμεν εἰς [Εὐ]νίας. Τὸ ὄνομα *τῆς Ἱερείας Ἰουνίας* εὕρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 448 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2119.	2119.
\ /	. . . .
ΥΠΕ	ὑπὲ[ρ . . . . κ-
ΑΙΝ·Κ	αι ν[ί]κ[. . . . . Δή-
ΜΗΤΡΟΣΑ	μητρος Ἀ[. . . . . .
5 ΕΡΡΗΦ	5 ἐρρηφ[ορήσασαν
ΕΠΙΚΑΛΛ	ἐπὶ Καλλ[. . .
ΠΙΜΕΝ·ΣΙ	ἐ]πὶ Μεν[ε]σ[τράτου

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Νοεμβρίου 20 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Προπυλαίων, εἰς τὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ πάχος 21 0/0. Πιθανῶς τὸ Βάθρον τοῦτο νὰ ἵστατο πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος, ὅστις ἦν πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, διότι οὐ μακρὰν τοῦ μέρους τούτου εὑρέθη. Κ. Σ. Π.

2120.	2120.
ΟΚ	Δι]οκ[λῆς
\ΝΕΘΗΚ	ἀ]νέθηκ[εν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1853 Μαΐου 17 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, ἔνθα ἦν ὁ ναὸς τῆς Δήμητρος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 8 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0. Κ. Σ. Π.

2121.

ΕΥΧΕΙΡΚΑΙΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣΚΡΩ·ΙΔΑΙΕΠΟΙΗΣΑΝ

2121.

Εὔχειρ καὶ Εὐβουλίδης Κρω[π]ίδαι ἐποίησαν.

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 65 0/0, τὸ δὲ πλάτος 68 0/0. Εἶναι ἐντειχισμένον πλαγίως εἰς τὸν νεώτερον τοῖχον τὸν πρὸ τῶν Προπυλαίων, ὅστις ἀνεκαλύφθη τὸ 1853 Ἰανουαρίου 29 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ὑπάρχουσιν ἀναγεγλυμμένοι δύω στέφανοι ἐλαίας. Ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων εἶναι ὅμοιος τῆς ἐπιγραφῆς, δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, ἐν τῇ διατριβῇ περὶ Εὐβουλίδου. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἔχει τὰ γράμματα αὐτῆς πεποικιλμένα, ὥσπερ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Βάθρου, διατηρουμένου ἔτι καὶ νῦν, ἔνθα εὑρέθη, παρὰ τὴν Πειραϊκὴν ὁδὸν, εἰς τὴν σημερινὴν εἴσοδον τῆς πόλεως. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἑτέρα ἐπιγραφὴ, ἀναφέρουσα τὰ ὀνόματα ἀμφοτέρων τῶν τεχνητῶν, ἣν ἐδημοσίευσεν ὁ Κ. Βοίκχιος (ὑπ' ἀριθ. 666)· οἱ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἐκείνην ἀναφερόμενοι τεχνῆται Εὔχειρ καὶ Εὐβουλίδης εἰσὶν οἱ ἀρχαιότεροι τεχνῆται τῆς οἰκογενείας ταύτης, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων, ἅπερ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δὲν φέρουσι ποικίλματα, ὥσπερ τὰ τῶν δύω ἑτέρων ἐπιγραφῶν.

Κ. Σ. Π.

2122.

ΦΗΒΟΥ
Ω Ξ

2122.

τοὺς ἐ]φήβου[ς
τῆς πόλε]ως

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 18 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 10 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ δὲ μῆκος 14 0/0.

Κ. Σ. Π.

2123.

ΞΤΕ Φ/ Γ · ΘΛΙ
ΙΤΟΝΑΘΗΝΑ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2122 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ μῆκος 37 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0.

Κ. Σ. Π.

2124.

ΛΧΕΙ
ΝΤΟΝ
ΟΜΟΥ
Ρ Ι Α Ξ
Ι Ξ Δ Ο
ΟΥΞ Α
Α Ξ Ι Λ
Ν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2123 εἰς τὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0|0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 7 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0.

Κ. Σ. Π.

2125.

ΗΒ
ΥΙΟΝΒ
ΚΑΚΑΙΕΥ

2125.

Ἡ Β[ουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ Βουλὴ
τῶν · · · καὶ ὁ Δῆμος · · ·] υἱὸν Β[ασιλέως
ἀρετῆς ἕνε]κα καὶ εὐ[νοίας

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Ἰανουαρίου 30. Εἶναι ἐντειχισμένον εἰς τὴν θύραν τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0|0 τοῦ Γαλλ. μέτρου, τὸ μῆκος 63 0|0, καὶ τὸ πλάτος 72 0|0.

Κ. Σ. Π.

2126.

ΚΡΟΦΥΛ/
ΚΑΙΤΩΝΠΕ
ΩΞΚΑΙΞΥΞΛ
ΡΟΞ Τ Γ

2126.

τῶν ἀκ]ροφυλ[άκων
κ]αὶ τῶν πέ[ριξ τῆς πόλε-
ως καὶ συσ[· · · · ·
· · δω]ρος Τη[· · ·

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Ἰανουαρίου 28 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0|0, τὸ πλάτος 13 0|0, καὶ τὸ πάχος 7 0|0.

Κ. Σ. Π.

2127.

ΚΛΗΞΑΓΑΣ

2127.

Ἀγαθο]κλῆς Ἀγα[θοκλέους.

Ἐπὶ τύπου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐφ' οὗ παρίσταται τύπος γυναικός, ἥτις ἔχει τὴν ἀριστερὰν αὐτῆς χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς τὸ στῆθος. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 1 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 17 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0.

Κ. Σ. Π.

2128.

ΗΟΡΟΣ
ΗΙΕΡΟ

2128.

Ὅρος
ἱεροῦ.

Ἐπὶ λίθου Πεντελησίου, σχήματος κύβου. Εὑρέθη εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων τὸ 1853 Ἰανουαρ. 14, εἰς τὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τούτου εἶναι 20 0|0, τὸ πλάτος 14 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0· ἦν δὲ ὅριον ἴσως τοῦ ἱεροῦ τῶν Εὐμενίδων, ὅπερ ἦν παρὰ τὸν Ἄρειον Πάγον· ἡ δὲ τοῦ μέρους, (εἰς ὃ εὑρέθη ὁ λίθος οὗτος) ἀπὸ τὸ ἱερὸν τοῦτο διάστασις εἶναι ἑνὸς σταδίου περίπου. Κ. Σ. Π.

2129.

ΙΤ·ΙΛ
ΓΑΤΡΟΣ

2129.

. .]ιτ[ε]ία
θυγ]ατρός.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ τὸ 1853 φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ δὲ μῆκος 30 0/0. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Κ. Σ. Π.

2130.

ΝΕΘΗΚ

2130.

ἀ)νέθηκ(εν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 6 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9 τοῦ Γαλλ. μέτρου, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Κ. Σ. Π.

2131.

ΑΓΑΘΙ
VΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΤΕΙΡΗΝΩΝΠΟΛ
<ΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑ
ΥΠΑΤΡΟΣΤΗΣΠΑ
ΜΗΤΗΣΑΠΑΣΗΣ-
ΤΟΠΑΝΤΑΑΜΕΤ-
ΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΡ
ΤΕΒΑΣΙΛΕΩΝΑ\
ΗΝΙΟΥΔΙΟΣΕΦ
-ΩΔΗΜΩΤΟ\
ΕΚΔΗΛΟΝ
ΛΕΩΣΣΟΤ
ΝΕΣΑΥ
ΘΙΙΙ

2131.

Ἀγαθ[ῇ τύχῃ
Αὐτοκράτορ[α Καίσαρα Ἀδριανὸν
ἡ] Τειρηνῶν πόλ[ις . . . . .
Αὐτοκ]ράτορος Καίσα[ρος . . . Θε-
εο]ῦ πατρὸς τῆς πα[τρίδος . . κοσ-
μητὴς ἁπάσης [πόλεως . . . .
το πάντα ἀμετ[ατρέπτως ποιούμενον
ἐν Ἀκροπόλει ῥ[. . . . . . .
τε Βασιλέων Ἀ[δριανοῦ . . . ναὸν
Πανελλη]νίου Διὸς ἐφ[ιδρύσατο
τ]ῷ Δήμῳ τὸ [. . . . . . .
ἔκδηλον [. . . . .
τῆς πόλ]εως ὅτ[. . . . . . .
. . .]νες αὐ[. . . . . . .
. . .]θ[. . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 5 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω (εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ). Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 34 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Αἱ γραμμαὶ εἰσὶ χαρακωμέναι ἀμφοτέρωθεν, ὅπως ἐγγραφῶσιν εὐθεῖαι. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἡ πόλις τῶν Τειρηνῶν φιλοτιμηθεῖσα ἀνέθεσε καὶ αὐτὴ ἐν Ἀκροπόλει τὸν ἀνδριάντα τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ ἴσως, (ὡς ἐφιλοτιμήθησαν καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷα ἡ Τρίπολις τῆς Φοινίκης κ.λ.π., νὰ ἔχωσιν ἐν Ἀκροπόλει ἀναθήματα αὐτῶν). Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀπαριθμοῦντο ἴσως ὅσας εὐεργεσίας καὶ ὅσους ναοὺς ὁ μεγαλοπράγμων Αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς ἐποίησεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ ἔργα ταῦτα ἐν τῷ κοινῷ τῷ θεῶν ἱερῷ (1) ἐν Ἀθήναις. Κ. Σ. Π.

(1) Ὁπόσα δὲ θεῶν ἱερά, τὰ μὲν ᾠκοδόμησεν ἐξ ἀρχῆς, τὰ δὲ καὶ ἐπεκόσμησεν ἀναθήμασι καὶ κατασκευαῖς, ἢ δωρεὰς πόλεσιν ἔδωκεν Ἑλληνίσι, τὰς δὲ καὶ τῶν βαρβάρων δεηθεῖσιν, ἔστιν οἱ πάντα γεγραμμένα Ἀθήνησιν ἐν τῷ κοινῷ τῶν θεῶν ἱερῷ. (Παυσ. Ἀττ. κεφ. ε).

2132.

ΙΟΥ
ΡΑΝΤΙΓ
ΙΜΕΤΟΥΤ
ΑΡΕΥΒΟΙ
'\ΟΔΕΣΤΟΙ

2132.

. . . .]ιοῦ
πα]ρ' Ἀντιγ[όνου
. .]ιμε τούτ[ου
πα]ρ' Εὐβο[ύ]λ[ου
. .]οδης τὸ ἱ[. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Νοεμβρίου 20 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 0|0 6. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2133.

ΡΑΘΩ
ΤΑΛΟ
ΚΙ

2133.

. . . .
Μα]ραθω[νίου
. .]ταλο[. .
. . .]κι[. .

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων.

Κ. Σ. Π.

2134.

ΑΙΓΥΠΤ . . .

2134.

. . . .
Αἰγυπτ[ίου

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ τὸ 1853 Φεβρουαρ. 4 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0|0, τὸ μῆκος 12 0|0, καὶ τὸ πάχος 0|0 4.

Κ. Σ. Π.

2135.

ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΗ

2135.

Χαῖρε Στρατη[γέ;

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, ἡ δὲ διάμετροος αὐτῆς 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

2136.

ΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣΛΑΚΙΑ
ΗΚΕΝΗΡΑΚΛΕΙΘΕΟΔΟ
Κ Λ ΕΟΦΩΝΣΤΡΑΤΟΝΟΣ

2136.

Στ]ρατοκλέους Λακιά[δου
ἀνέθη]κεν Ἡρακλεῖ Θεόδο[τος . . .
Κλεοφῶν Στράτωνος.

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τμήματος τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰουλίου 9 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Ἡρακλέους, ἔχουσα κλεισμένους τοὺς δακτύλους αὐτῆς, ὡς νὰ δέχηται τὴν προσφορὰν τοῦ ἀναθέτου (1).

Κ. Σ. Π.

---

(1) Ἦτον ἤδη τυπωμένον τὸ παρὸν φύλλον, ὅτε ἔλαβον ἀπὸ τὸν σοφὸν καὶ φίλον τῆς Ἀρχαιότητος Κύριον Βεϋλὲ (Beulé) τὸν δεύτερον τόμον τοῦ πολυμαθοῦς αὐτοῦ συγγράμματος, εἰς ὃ εὑρίσκονται ἐκδεδομέναι ὅλαι σχεδὸν αἱ ἐπιγραφαί, ὅσαι εὑρέθησαν εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀνασκαφὰς αὐτοῦ, διὰ τοῦτο δὲν ἐποίησα μνείαν εἰς ἑκάστην τῶν ἐπιγραφῶν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, οὔτε ἠδυνήθην (λαβὼν παρακαίρως τὸ σύγγραμμα) νὰ ὠφεληθῶ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνδρός.

2137.

ΙΙΟΝΙΟΟΙ
ΣΠΟΛΕΩΣΚΑ

2137.

. .]ονίο[υ] οἱ[. .
τῆ]ς πόλεως κα[ὶ . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 8 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω (εἰς τὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφάς). Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 0/0 9, τὸ δὲ πλάτος 25 0/0.

Κ. Σ. Π.

2138.

ΣΕ . . .
ΣΤΡΑΤ
CΘΕΝΕΥ
ΔΗΣΡΩΝ
ΝοΥΣοΙ
ΕΥΩΝΕ .
ΝΙΑΣ´ .
ΑΘΗΝ\ .
ΥΛΗΣ . .
ΩΝΕ/ . .
ΣΚ\ . . .
‹\ . . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἰανουαρίου 27 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, οὐ μακρὰν τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου. Εἶναι δὲ ὁ λίθος κατερριμμένος μετ' ἄλλης λατύπης ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἀπὸ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· κατὰ δὲ τὸ ἀριστερὸν μέρος εἶναι ἡ γωνία τοῦ λίθου ἀκέραιος. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτά.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς πρὸ τοῦ Θ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο C.

Τὰ εἰς τὴν 5 γραμμὴν εὑρισκόμενα δύο Ο εἰσὶ μικρότερα τῶν ἄλλων γραμμάτων.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 6 γραμμῆς μετὰ τὰ γράμματα ΕΥΩΝ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ε, δὲν εἶναι ἐπομένως τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου ΕΥΩΝΥΜΟΝ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2139.

\
\ΣΙΝΤΟ
ΚΛΗΣΙΑ
ΘΥΣΘΕΣ
ΙΣΤΟ
ΛΑΒ
Ι

2139.

. . . .
α]σιν το[ῦ . . . .
Ἐκ]κλησία [κυρία τῶν Προέδρων
τ]οὺς Θεσ[μοθέτας . . . . .
ε]ἰς τ[ὸ [. . . . . . .
ἀνα]λαβ[εῖν . . . .
. .]ι[. . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1840 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 3 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2140.

\ΧΕ
ΤΗΝΨΗ
ΣΒΟΥΛΗΣΑ
ΤΟΨΗΦΙΣ
ΚΟΝΤΕΣ
/ΤΝΑΙΩ
‹ΤΟΥΔ
ΣΕΙΚ
Ι Μ

2140.

. . . .] χε-
. . . .] τὴν ψή-
φον . . .]ς Βουλῆς Ἀ[. . .
. . . .] τὸ Ψήφισ-
μα . . . .]κοντες
. . . .]τναίω
. . . .]τοῦ Δ-
ήμου τῶν . . . . .]προσείκ-
ει . . . .]ιμ-

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὰς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Ἡ πλὰξ

εἶναί ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι γωνιῶδες καὶ ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2141.

ΣΧΑΡΙΣ
ΙΝΗΙΔΟΣ
ΟΣΙΗΣ
ΙΗΣΙΦΩΝΛΑΚΙ
ΥΛΑΣΙΟΙ
\ΦΑΝΗΣΔΕΡ
ΗΟΙΔΗΣΣΑ
\ΙΩΝΕΥΑ
ΑΣΙΟΙ
\ΝΗΣΣ
ΦΩΝΟ
ΠΟΜΙ
ΝΗ
<

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1853 Μαΐου 10 εἰς τὸ βορειοανατολικὸν μέρος τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος 0|0 5 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας.

Κ. Σ. Π.

2142.

ΔΗΣ
ΑΝΔΡΟΣΣΩΤΙΩΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟ
ΟΛΛΟΦΑΝΗΣΔΩΣΙΘΕΟ
ΟΣΘΕΝΗΣΘΕΟΔΩΡ
ΙΟΥ ΗΔΗΣΑΡΕ
ΕΝΗΑΡΙΣ
ΛΙΩ

2142.

. . .]δης Σ[. .
Μέν]ανδρος Σωτίω[νος,
Πτολεμαῒς,
Διονύσιος Ἀπολλοφάν[ους,
Ἀπ]ολλοφάνης Δωσιθέο[υ,
Δημ.]οσθένης Θεοδώρο[υ,
. .]ο. ήδης Ἀρε[. .
. . .]ένη Ἀρισ[. .
. . . .]λίω[. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1851 Ἀπριλίου 13 εἰς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 22 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0.

Κ. Σ. Π.

2143.

ΝΙΑ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ

ΜΟΣΘΕΝΗΣΣΕ
ΠΟΛΕΜ

ΜΟΘΕΟΣΣΥΜΜ
ΘΕΣΜ
ΟΚΛΗΣ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΗΜΗΤΡΙΟΣΣ
ΚΩΝ

2143.

. . .]νία[. .
Μητρόδωρος [. .
[Δη-
μοσθένης Σε[. .
Πολέμ[αρχος
[Τι-
μόθεος Συμμ[άχου
Θεσμ[οθ]εται
. . .]οκλῆς
Ἀ]πολλώνιος
Δη]μήτριος
. . κων . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1849 Ἀπριλίου 7 παρὰ τὸ Βάθρον, ἐφ' οὗ ἡ Πρόμαχος, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι δακτύλων Ἀγγλικῶν ἑπτά, τὸ πλάτος δακτύλων πέντε, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύω. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι

εἶναι ἀναγραφὴ Θεσμοθετῶν. *Μητρόδωρος Θεσμοθέτης* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 66 ἐπιγραφὴν τοῦ Βουλευτηρίου, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ ά φυλλαδίῳ τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνακαλυφθεισῶν ἐπιγραφῶν.

Κ. Σ. Π.

2144.

ϽΙΚΑΙΤΑΜΙΑΙ ΟΙ ΕΠΙΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΙΤ
ΕΟΣΥΠΟΤΩΝΦΙ ΛΕΤΩΝΑ ΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΑΚΑΙΔΙΚΑΙ
Ν ΤΑΜΙΑΣΓΟΡΓΙΑΔΗΣ ΜΝΗΣΙΚΛΕΙΔΟΥΙΚΑ
ΔΡΟΚΛΗΣΑΝΔΡΙΟΥΑΛΑΙΕΥΣ ΦΙΛΑΡΟΣ
ΝΙΚΟΚΛΙΟΥ ΑΛΑΙΕΥΣ

2144.

. . . . ο]ι καὶ ταμίαι οἱ ἐπὶ Θεοφράστου Ἄρχοντος Σιτ[. . . .
. . . . .]έος ὑπὸ τῶν Φιλετῶν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαι[οσύνης
ἀνέθεσε]ν ταμίας Γοργιάδης Μνησικλείδου Ἰκα[ριεύς, Ἀν.
δροκλῆς Ἀνδρίου Ἁλαιεύς, Φίλαρος
Νικοκλέου[ς] Ἁλαιεύς.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1849 Σεπτεμβρίου 17 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ μῆκος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων, τὸ δὲ πάχος δακτύλων ἕξ.

Κ. Σ. Π.

2145.

ΖΗΝΩΝ
ΖΗΝΩΝΟΣ
ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΗΣ

2145.

Ζήνων
Ζήνωνος
Ἀσκαλωνίτης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1849 Ἰανουαρίου 31 εἰς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι δύω Ἀγγλικῶν ποδῶν, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς δακτύλων ἓξ τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός.

Κ. Σ. Π.

2146.

ΕΡΑϹΕΙΝΗΕΡΜΑΓΟΡΑϹ

2146.

Ἐρασείνη, Ἑρμαγόρας.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου, ἐφ' οὗ παρίσταται ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἱστάμενοι. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ποδῶν Ἀγγλικῶν τριῶν, τὸ πλάτος ποδὸς ἑνὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων. Ὄνομα *Ἐρασείνη* πρῶτον ἐνταῦθα ἀναφέρεται. Εὑρέθη ὁ τύπος οὗτος τὸ 1849 Ἰανουαρίου 28 οὐ μακρὰν τοῦ Φαλήρου.

Κ. Σ. Π.

2147.

ΙΟΙΝΟΦΙΛΟΣΣΥΝΔΡΟΜΟΥΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

2147.

. . . ι Οἰνόφιλος Συνδρόμου Στειριέως.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1849 Φεβρουαρίου 1 εἰς τοὺς τῶν Ἀθηνῶν κήπους, τοὺς καλουμένους νῦν *Σεπόλια*, οὐ μακρὰν τοῦ Κολωνοῦ τοῦ Ἱππίου. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα. Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι ἐξηλειμμένη ἐπίτηδες. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι δύω Ἀγγλικῶν ποδῶν, τὸ μῆκος τριῶν ποδῶν καὶ ἡμίσεως, τὸ δὲ πάχος ἑνὸς ποδὸς καὶ δακτύλων δύω. Ὄνομα *Σύνδρομος*, Στειριεὺς τὸν Δῆμον, Καλλικρατίδου υἱός, εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 262 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2148. — 2148.

ΝΙΚΙΑ·
ΑΝΔΡΕΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΑ

Νικιά[ς
Ἀνδρέου
Μιλησία.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1848 Ὀκτωβρίου 2 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς δακτύλων ὀκτώ. Κ. Σ. Π.

2149. — 2149.

ΜΝΗΣΙΚΛΗΣ

Μνησικλῆς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1848 Νοεμβρίου 2 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, τὸ καλούμενον νῦν *Νεάπολις*. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι δύω Ἀγγλικῶν ποδῶν καὶ ἡμίσεως, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς δακτύλων ὀκτώ. Κ. Σ. Π.

2150. — 2150.

ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΙΣ

Ἀθηναῒς
Ἀμφιπολίτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2151. — 2151.

ΙΩΒΥΟ

Ζώβυο[ς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς καὶ τὴν ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2152. — 2152.

ΚΟΜΨΗ ΜΕΙΛΗΣΙΑ

Κομψὴ Μειλησία.

Ἐπὶ τύπου, ἐφ' οὗ παρίσταται γυνὴ καθημένη· πρὸ αὐτῆς δὲ ἀνὴρ ἱστάμενος. Εὑρέθη τὸ 1849 Ἀπριλίου 10 εἰς τὸ *Πολυάνδριον* τῶν Ἀθηνῶν, τὸ πρὸς τὸ νότιον τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι ποδῶν Ἀγγλικῶν τριῶν, τὸ πλάτος ποδὸς ἑνὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύω. Ὄνομα γυναικὸς *Κομψὴ* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

2153. — 2153.

ΚΑΛΛΙΑΣ ΕΠΑΓΑΘΟΥ

Καλλίας Ἐπαγάθου.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τμήματος τύπου ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1848 Φεβρουαρίου 17 εἰς τὸν Πειραιᾶ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι ποδῶν Ἀγγλικῶν δύω καὶ ἡμίσεως, τὸ δὲ πλάτος ποδῶν δύω. Τὸ κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς μέρος δὲν σώζεται. Κ. Σ. Π.

2154. — 2154.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ ΙΕΡΩΝΟΣ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΣ ΤΩΙ ΘΗΣΕΙ ΑΝΕΘΗ
ΚΕΝ

Ἀπολλωνίδης Ἱέρωνος
Ῥαμνούσιος, ἱερεὺς γενό-
μενος τῷ Θησεῖ ἀνέθη-
κεν.

Ἐπὶ μικροῦ Βωμοῦ λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1848 Δεκεμβρίου 22 ἐν Ἀκροπόλει, μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ Ἐρεχθείου, εἰς τὴν δυτικο-βόρειον ἄκραν τοῦ Παρθενῶνος. Ὁ Βωμὸς οὗτος, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος

εἶναι ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων πέντε, εἶναι ἐστεμμένος τύπῳ κισσοῦ, ἐξ οὗ ἀνήρτηνται τρία βούκρανα. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Βωμοῦ τούτου, (ἐφ' οὗ ἦν μετάλλινος ἐσχάρα) εἰσὶ κατὰ τὰ τέσσαρα μέρη τέσσαρες κρίνοι· ἵστατο δὲ ἴσως οὗτος πρὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Θησέως, ὅστις παρίστατο μαχόμενος πρὸς τὸν ταῦρον τὸν Μίνω καλούμενον (Παυσ. Ἀττ. κεφ. 24), οὐ μακρὰν τοῦ μέρους ἐκείνου, ἔνθα ἵστατο τὸ ἀνάθημα τοῦ Δήμου τῶν Μαραθωνίων ὁ ταῦρος, ὃν ὁ Θησεὺς ἤλασεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τῇ Θεῷ λέγεται θῦσαι (Παυσ. Ἀττ. κεφ. 27).

Κ. Σ. Π.

2155.

ΛΓΙ ΡΑΤΗ
ΕΤΕΟΚΛ ΡΕΜΩΝ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑΑΓΩΝ

2155.

Ἀγρ[αύλου ἱέ]ρεια Φειδοστ]ράτη
Ἐτεοκλ[έους Χ]ρεμων[ίδου θυγάτηρ
τὸν πατέρα ἀγων[οθετήσαντα ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὸ τὸ 1848 Ὀκτωβρίου 2 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι δακτύλων δέκα, τὸ μῆκος ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ τὸ πάχος ἑνὸς ποδός. Τὴν Φειδοστράτην ταύτην ὡς ἱέρειαν, καὶ θυγατέρα Ἐτεοκλέους τοῦ Χρεμωνίδου Αἰθαλίδου τὸν Δῆμον ἀπαντῶμεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 60 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Λεβᾶς.

Κ. Σ. Π.

2156.

ΛΛΟΣ
ΑΝΟΘΕΟΥ
ΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΜΙΕΥΣΑΝΤΟΣΚ
ϹΤΟΥΔΗΜΟΥ

2156.

Θά]λλος
Φ]ανοθέου
Π]αιανιεὺς
τα]μιεύσαντος Κ[. . .
. .] τοῦ Δήμου [. . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὕρον αὐτὸ τὸ 1839 Ἰουλίου 14 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Προπυλαίων. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ γεγραμμένα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 8, τὸ δὲ πλάτος 10 0/0. Ὄνομα *Φανόθεος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

2157.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΡΥΝΔΑΚΟΥ

2157.

Αἰσχύλος
Ῥυνδάκου.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὕρον αὐτὸ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων.

Κ. Σ. Π.

2158.

ΑΘ
ΛΤΑΜΙΟΝ
ΜΕΛΙΤΕΟΣΚ
ΠΑΡΑΗΕΛΛΕ
ΜΕΤΑΡΧΕΝ
ΟΙΚΙΑΣΗΙΕ
ΚΥΑΝΟΠΙ
ΚΟ Τ
ΘΜΑ
ΙΘΟΤ
ΙΘΑΛ
ΙΘΟΤ
ΘΑ
Ο
Κ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἔν τε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 175), καὶ πάλιν ἀναδημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *Antiquités Helléniques*, τὸ 1842 (ὑπ' ἀριθ. 345) δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις ταύτας μὲ τὸ πρωτότυπον, τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου, δὲν παρετήρουν ἐλλείψεις τινὰς εἰς τὰ ἀντίγραφα τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ ΟΝ ὑπάρχουσι δύο γράμματα ΑΘ οὕτω γεγραμμένα ΑΘ / ΛΤΑΜΙΟΝ, ἃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν (2 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΜΕΛΙΤΙΟΣ Κ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΕΛΙΤΕΟΣ Κ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν (7 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Τ οὕτω γεγραμμένον ΚΥΑΝΟΠΙ, γράψας μόνον ΚΟ.
ΚΟ Τ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 9 γραμμῆς (8 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Θ, ὅπερ εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου, γράψας μόνον ΜΑ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν (9 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς Ι καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς Τ, ἅπερ εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ τοῦ λίθου, γράψας μόνον ΘΟ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 11 γραμμῆς (10 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ι, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὸ Α καὶ Λ, ἅπερ εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λιθου γεγραμμένα οὕτως ΙΘΑΛ, γράψας μόνον ἓν Θ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 12 γραμμῆς (11 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ι, καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὸ Τ, ἅπερ εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου οὕτως ΙΘΟΤ, γράψας μόνον ΘΟ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Κ, ὅπερ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου (ὑπὸ τὸ Ο τῆς 14 γραμμῆς).

Κ. Σ. Π.

2159.

ΝͰΟ
ΑΣΥΜΜ
ΚΕΡΑΜC
ΟΝΚΑΘΑ
ΟΝΤΟΝ/
ΠΙΔΟΚΑ
ΧΣΥͰΟͰ
ΠΙΝΑΚΟ
ΟΙΚΙΑΣ
ΠΑΡΑΠͰ
ΣΚΥΤΟΝ
ΠΑΡΑΣΤ
ΘΕΝ‾

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 345), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐν τῷ λίθῳ πρωτοτύπου δὲν παρετήρουν διαφορὰν καὶ ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΥͰΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝͰΟ.

Τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΧΣΥΜΜ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Α ΣΥΜΜ.

Τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει CΝΤΟΝΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΝ ΤΟΝ Α.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς πλακὸς, ἐφ' ἧς ἡ ἀνωτέρω δημοσημευθεῖσα (ὑπ' ἀριθ. 2158) ἐπιγραφή. Εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς, μένει κενὸν 2 0|0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ηὗρον αὐτὴν το 1839 Νοεμβρίου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας.

Κ. Σ. Π.

2160.

ΧΣΕͰ/
ΝΠΡΟΣͰΑΚΕ
‾ΑΘΕΝΑΙΟΣΚΑ
ΙΣΜΕΔΕΕΚΕΧ
ↃΝΤΟΝΠΑΤΡΙ
ΝΕΣΠΑΝΑΘ
‾ΕΘΕΝΑ
ΝΑΙΟΝΡ
ΝΤΑΣ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 280), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον, ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ καὶ ἔλλειψις εἴς τε τὰ γράμματα καὶ εἰς τὴν κατάταξιν τούτων μεταξὺ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν εἰς τὸν λίθον ἀναγινωσκομένων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ γράμματα Ͱ καὶ /, γράψας μόνον ΧΣΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΧΣΕͰ/.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ν ΠΡΟΣ ΚΑΚΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Ν ΠΡΟΣ ͰΑΚΕ [δαιμονίους.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. δὲν ἐφύλαξεν τὴν ἐν τῷ λίθῳ τάξιν τῶν γραμμάτων, γράψας οὕτω
ΝΠΡΟΣΚΑΚΙ
ΑΘΕΝΑΙΟΣΚΑ
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω
ΝΠΡΟΣͰΑ ΚΕ
ΑΘΕΝΑΙΟΣΚΑ, ἤτοι τὸ Σ τῆς δευτέρας γραμμῆς ὑποπίπτει μεταξὺ τοῦ Α καὶ Κ τῆς πρώτης γραμμῆς.

Εἰς τὴν 7, 8 καὶ 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐφύλαξε τὴν ἐν τῷ λίθῳ τάξιν τῶν γραμμάτων, γράψας οὕτω

ΕΘΕΝΑ
ΝΑΙΟΝΚ
ΝΤΑ≶

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

¯ΕΘΕΝΑ
ΝΑΙΟΝΡ
ΝΤΑ≶

Κ. Σ. Π.

2161.

ΡΟΙΑ Ν ΔΡΟ
ΕΝ ΗΟΡ ϽΝ
Ο Ρ Ο Ι ≶ΕΧ ≶ΟΚΑΤΑΦΥ
Ι Τ Ρ Ι Π Ο Δ Ο ≶

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 340), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν, ὅτι εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ ὑπάρχει ἔλλειψις γραμμάτων καὶ διαφορὰ εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα κατάταξιν αὐτῶν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΝΟΡΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΝΗΟΡϽΝ, ἤτοι ἐνταῦθα ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ πρὸ τοῦ ΟΡΟΝ γεγραμμένον εἰς τὸν λίθον Η (ΗΟΡΟΝ) καὶ ἔγραψε τὸ Ρ γωνιῶδες οὕτω Ρ, ἐνῷ εἰς τὸν λίθον εἶναι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ τοξοειδῶς.

Ὁμοίως τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν Ρ ἔγραψε γωνιῶδες οὕτω Ρ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ οὕτως ἐγχαραγμένη Ρ, καὶ παρέβλεψε τὸ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς φαινόμενον εἰς τὸν λίθον μετὰ τὸ Φ, Υ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 4 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἓν Ι, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν λίθον, ὡς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν. Εὑρέθη τὸ Βάθρον τοῦτο τὸ 1836 Μαρτίου 2 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 31 0/0, τὸ πλάτος 39 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

2162.

C /
ΑΘΜΟ

≶ΤΟΝΤΕ≶
\ΗΟΑΙΕΥ
ΕΙΕΥ≶ΕΛΙ
ΔΟΦͰΥΕΥ≶ΕΛ
ΤΟΝΧΧ𐅅ΔΔΔΔ
\≶ΤΕΦΑΝΟ≶ΧΡ

ΤΟΝΤΕ≶Α/
≶ΜΕΛΑΚͰ
ΟΕΦΙͰΟ
ϽΙΝΤΑΜΙ
ΕΚΑΤΟΜ
‹ΤΕͰΕ≶
⌒ΝΤΟΥ
≶Α

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 112) καὶ πάλιν ἀναδημοσιευθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, (ὑπ' ἀριθ. 102) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἐὰν, συγκρίνας ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα C / ΑΘΜΟ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ ≶, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, γράψας μόνον ΤΟΝΤΕ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ ≶, γράψας ≶ΤΕΦΑΝΟ ΧΡ, ἀντὶ ≶ΤΕΦΑΝΟ≶ ΧΡ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 12 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Ͻ, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 14 γραμμὴν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ βραχίων τοῦ ≶ οὕτω ‹, ὃν ὁ Κ. Ῥαγκαβ. παρέλειψε. Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 15 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ο, ὃ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσεν.

Κ. Σ. Π.

2163.

Σ ‾ \ ΙΙ
ΤΑΜΙΑΙΙ
ΥΔΑΘΕΝΑΙΕ
ΝΑΡΧΟΣΙΚΑΙΠΑΡΕΔΡΟΙΣΗ
ΝΕΥΟΣΕΣΚΑΙΗΕΜΕΡΑΙΔΕΥΤ
ϽΣΤΟΙΣΜΕΤΑΔΕΜΟΣΘΕΝΟΣΕ
ΙΤΟΣΗΕLLΕΝΟΤΑΜΙΑΣΚΑΙΠ
\ΙΑΣΤΕΣΘΕΟΠΑL ΙΝΠΑΡΑΔΟ/
ϽΑΙΚΕΣΕΥΘΥΔΕΜΟΣΕΥΔΞΜΟ

ΔΟΚLΕΙΑΡΙΣΤΕΙΔΟΒΕΣΑΙΕΙΙ
ΣΤΡΑΤΟΑΘΜΟΝΕΙΚΑΙΣΥΝ·Ρ\
ΟΚΥΙΥΚΕΝΟΣΤΑΤΕΡΕΣΧΧΧΧ·
ΗΤΟΥΤΟΤΟΧΡΥΣΙΟΝΓΑΡΕΔΟΜ
ΑΝΕΙΑΝΞ
ΑΝΕΙΑΣΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣΠΑΡΕΔΟΜ

ΡΥΤΑΝΕΙΑΣΠΑΡΕΔΟΜΕΝΤΟΕΧΣ
ΔΙΕΙΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΣΙΚΑΙΠΑΡ
ΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣΝΙΚΙΑΙΝΙΚΕΡΑΤ

Ε Π Ι Τ Ε Σ
ΙΙ

ΤΟΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΤΑΜΙΑΙΗΙΕΡ
ΕΥΧΣΕΝΟΣΕΥΦΑΝΟΣΠΡΟΣΠΑLΤΙ
ΤΑΕΠΙΘΡΑΙΚΕΣΚΑΡΡΙΝΟΝΙΧ
ΡΑΙΚΑΙΕΙΚΟΣΤΕΙΤΕΣΠΡΥΤΑ

\ΤΕΛΟΙLΑΜΑΧΟΙΚΕΦΑLΕΘΕΝ
\ΟΤΟ·ΕΔΟΣΕΝΑΔΕΙΑΝΦ
ΞΜΟΙΛΟ·ΙΔΕΙΤΙΜΑΡΧΟΙΠΑL
ΠΛΟ   ΤΕΙΤΡΙΤΕΙΚΑΙΔΕΚ

Ι Τ Ε Σ

_ΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΤΑΜΙΑ
ΙΕΟΝΤΙΔΟΒΑΤΕC
ΟΝΙΚΕΝΕΛ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὸ 1837 (ὑπ' ἀριθ. 23), καὶ πάλιν τὸ 1842 ἀναδημοσιευθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 120), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου πρωτοτύπου, δὲν παρετήρουν διαφοράς τινας εἴς τε τὴν τάξιν τῶν γραμμάτων, καὶ ἔλλειψιν πολλῶν ἐξ αὐτῶν· καὶ εἰς μὲν τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι χειρογράφου παραλείπων, χάριν συντομίας, τὰ πλεῖστα σημειῶ μόνον τὰ κυριώτερα.

Μεταξὺ τῶν γραμμῶν 9 καὶ 10 (μετρουμένης τῆς ἐπιγραφῆς, ὡς φαίνεται εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον κενὸν 3 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ κενὸν τοῦτο δὲν διετήρησεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἔκδοσιν, ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν μόνον.

Ὁμοίως μεταξὺ τῆς 24 καὶ 25 γραμμῆς (τῆς ἐκδόσεως ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον κενὸν ὡσαύτως 3 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ κενὸν τοῦτο ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν διετήρησεν οὐδ' εἰς τὴν πρώτην οὐδ' εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἔκδοσιν.

Μετὰ τὴν 28 γραμμὴν (τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος) ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον σημειωμένα μετὰ μεγάλων χαρακτήρων τὰ γράμματα ταῦτα ΙΤΕΣ, ἤτοι [ἐπ]ὶ τῆς [ἀρχῆς]. Τὰ γράμματα ταῦτα εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Καὶ ταῦτα μὲν παρατηροῦμεν εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν, παραλείποντες τὴν ἔλλειψιν τῶν γραμμάτων· αἱ δὲ ἐλλείψεις εἰς τὴν δευτέραν εἰσὶν αὗται.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα Σ – \ I I, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν (1. Ῥαγκ.) μετὰ τὸ ΤΑΜΙΑΙ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Ι, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Τὴν 3 γραμμὴν (2 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΘΕΝΑΙΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΥΔΑΘΕΝΑΙΕ, ἤτοι [Κ]υδαθηναιε[ύς.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν (6 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς Π, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, γράψας μόνον ΙΤΟΣ ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΣ ΚΑΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 13 γραμμῆς (12 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ σημεῖα ταῦτα I I.

Τὴν 14 γραμμὴν (13 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΔΕΙΑΝΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΝΕΙΑΝΣ, ἤτοι [Πρυτ]ανείαν ἐ[γραμμάτευεν.

Τὴν 19 γραμμὴν (18 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράψας οὕτω ΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣ ΝΙΚΙΑ ΝΙΚΕΡΑΤ
Ε Π Ι Τ Ε Σ
ἔγραψε διπλῶς ἐσφαλμένως, πρῶτον σημειώσας τὰ γράμματα μικρὰ, ὡς τ' ἄλλα, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ λίθου εἰσὶ μεγέθους 0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὰ δὲ τῶν λοιπῶν γραμμῶν εἰσὶ μεγέθους 0 1 τοῦ αὐτοῦ μέτρου, θέσας δὲ τὰ γράμματα ΕΠΙ ΤΕΣ δὲν ἐφύλαξε τὴν ἐπὶ τοῦ λίθου τάξιν τούτων, ἥτις εἶναι αὕτη

ΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣ ΝΙΚΙΑΙ ΝΙΚΕΡΑΤ
Ε Π Ι Τ Ε Σ

Εἰς τὸ τέλος τῆς 21 γραμμῆς (20 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ρ τὸ μετὰ τὰ γράμματα (ΤΟΣ ΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕ ΤΑΜΙΑΙ ΗΙΕΡ), ἤτοι πρῶ]τος ἐγραμμάτευε, ταμίαι ἱερ[ῶν χρημάτων.

Τὴν 23 γραμμὴν (22 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΑΕΠΙ ϽΓΛΙΧΙΣΚΛ ΡΙΝΟΚΙΧ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΑ ΕΠΙ ΘΡΑΙΚΕΣ ΚΑΡΡΙΝΟΝΙ Χ, ἤτοι τὰ ἐπὶ Θράκης Καρρίνωνι Χ[αρικλέους.

Μεταξὺ τῆς 24 καὶ 25 γραμμῆς (23 καὶ 24 Ῥαγκ.) ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον κενὸν 0 3 τοῦ μέτρου. Τοῦτο ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐφύλαξεν οὐδ' εἰς τὴν πρώτην (τὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὸ 1837), οὐδ' εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἔκδοσιν (τὴν κατὰ τὸ 1842)· ἀπεναντίας δὲ μεταξὺ τῆς 24 καὶ 25 γραμμῆς (26 καὶ 27 Ῥαγκ.) ἄφησε κενὸν, ὅπερ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 26 γραμμὴν (25 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως ΟΟΤΔ \ΑΕΝΔΗΙ \ΝΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως \ΟΤΟ · ΕΔΟΞΕΝ ΑΔΕΙΑΝ Ϙ.

Εἰς τὴν 27 γραμμὴν (26 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΜΟΗΙΛΑΚΙΑΔΕΙ ΤΙΜΑΡΧΟΙ ΠΑΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΞΜΟΙΛΟ · ΙΔΕΙ ΤΙΜΑΡΧΟΙ ΠΑΛ.

Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 63 0/0, καὶ τὸ πλάτος 25 0/0. Ἡ δεξιὰ πλευρὰ εἶναι σῶα· αἱ δὲ ἕτεραι τρεῖς εἰσὶν ἀκρωτηριασμέναι. Αἱ περισσότεραι τῶν γραμμῶν ἔχουσι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γραμμάτων αὐτῶν ἐξηλειμμένον ἀπό τε τὸν χρόνον καὶ τα ἅλατα μεθ' ὧν ἦσαν εἰς ἐπαφὴν μάλιστα τῆς ἀσβέστης, τῆς ὁποίας μέρη τινὰ εἰσὶν ἔτι καὶ νῦν συσωματωμένα μετὰ τοῦ λίθου.

Τὰ εἰς τὰς γραμμὰς 6, 18 καὶ 25 ἀναφερόμενα ὀνόματα τῶν στρατηγῶν *Δημοσθένους*, *Νικίου τοῦ Νικεράτου καὶ Λαμάχου* ἀναγινώσκονται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2164.

ΝΑΙ
ΧΡΥΣΟΙΙΘΥΜΙ
ΑΤΑΧΡΥΣΟΣΛΟΡΛ
ΣΑΝΘΕΜΟΝΔΡΑΚ
ΚͰΙΝΑΙΧΙΟΡΛΕΣΠΙΙΚ
ΠΙΣΕΜΟΙ𐅆ΙΑΣΠΙΔΕΣͰ
ΡΑΙΕͰΕΦΑΝΤΙΝΑΙΙΙΙΙͰΥ
ΔΙΙΙ
ΙΣΔΙΟΛΝΙΣΙΣΑΝΔΡΟΠΕΙ
ΘΟΜΟΝΤΟΥΤΟΝΗΗΗΗ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὸ 1838 (ὑπ' ἀριθ. 48), καὶ πάλιν ἀναδημοσιευθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 107), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ ἐλλείψεις τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΝΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΑΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Α, ὅπερ εἶναι εἰς τὸν λίθον, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς γράφει ΛΟ Ͱ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΟΡΛ[όνειον.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν φαίνεται τὸ Σ εἰς τὸν λίθον Ε]ΠΙΣΕΜΟΙ, ὃ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 7 γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ͱ, ὃ ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ὡς Ι.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΘΟΜΟΝΤΟΥΤΟ𐅆ΗΗΗΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον ὁ ἀριθμὸς 𐅆 δὲν ὑπάρχει· εἶναι δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη γεγραμμένη οὕτω ΘΟΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΗΗΗΗ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 45 0/0, καὶ τὸ πλάτος 23 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2165.	2165.
ΣΘΟΜΑ	. . . τοῦ μι]σθώμα[τος
ΙΣΘΥΡΟΜΑΣΙΝ	. . . το]ῖς θυρώμασιν
/ΣΚΑΙΤΕΣΗΙΕΡ	. . .]ας καὶ τῆς ἱερ[ᾶς
ΣΚΕΥΕΣΚΑΙΗΟ	. . . κατα]σκευῆς καὶ . . .
ΑΜΕΝΙΟΝ	. . . Ἀμε[ί]νιον
ʹΕΛΕΝΕΤΟΤΟΕΝ	. . . ἐγένετο τὸ ἐ[ν . . .
ΟΣΤΑΤΕΡΕΣͰΑΜ	. . . ο[υ] στατῆρες Λαμ[ψακηνοὶ
ΟΣΤΑΤΕΡΕΣΚΥΞ	. . . ο[υ] στατῆρες Κυζ[ικηνοί.

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφήν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 342), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἄν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον ἔλλειψιν γραμμάτων εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΘΟ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΣΘΟΜΑ (μί]σθωμα).

Τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΘΥΡΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΙΣ ΘΥΡΟΜΑΣΙΝ.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΚΛ Τ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω Σ ΚΑΙ ΤΕΣ ΗΙΕΡ[ᾶς.

Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΚΕΥΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΗΟ·

Εἰς τὸ τέλος τῆς 5 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ παρέλειψε τὸ Ν, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὸν λίθον ΑΜΕΝΙΟΝ.

Τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΑΕΝΕ⁻Ο⁻ΟΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΛΕΝΕΤΟ ΤΟ ΕΝ.

Τὴν 7 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΣΤΑΤΓ/ Ε, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως Ο ΣΤΑΤΕΡΕΣ ͰΑΜ[ψακηνοί.

Τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΣΤΑΤΕ<ΕΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως Ο ΣΤΑΤΕΡΕΣ ΚΥΞ[ικηνοί.

Ἤτοι ἡ ἐκδόθεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐπιγραφὴ εἶναι οὕτως

ΘΟ
ΣΘΥΡΟ
ΣΚΛ Τ
ΣΚΕΥΕ
5 ΑΜΕΝΙΟ
ΤΑΕΝΕ‾Ο‾ΟΕ
ΟΣΤΑΤΣ‿ Ε
ΟΣΤΑΤΕ‹ΕΣ

Εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι τοιαύτη, οἵαν ἐδημοσιεύσαμεν ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2165).

Κ. Σ. Π.

2166.

ΚΛΕΙΟΤΙΜΗ ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ
ΝΙΚΑΓΟΡΟΥ ΚΤΗΣΙΟΥ

2166.

Κλειοτίμη Ἡγήσιππος
Νικαγόρου. Κτησίου.

Ἐπὶ τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1834 Ὀκτωβρίου 29 παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν « Καπνικαρέα ». Τὸ ὄνομα γυναικὸς *Κλειοτίμη* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

2167.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ ΔΑΜΙΠΠΟΣ
ΒΡΙΣΙΣ ΑΜΦΙΜΟΛΙΣ

2167.

Καλλίμαχος. Δάμιππος,
Βρισίς, Ἀμφιπολίς.

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1836 Νοεμβρίου 27 εἰς τὸ δυτικο-βόρειον τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα ἦν τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Δήμου τούτου. Ἐπὶ τοῦ τύπου παρίσταται γυνὴ ἱσταμένη, καὶ πρὸ αὐτῆς ἑτέρα γυνὴ καθημένη· ὄπισθεν δὲ αὐτῆς ἀνὴρ ἱσάμενος. Ἡ ἐπιτύμβιος αὕτη στήλη, ἐφ' ἧς ὁ ῥηθεὶς τύπος φέρει ἀέτωμα, εἰς ὃ ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος ἐφαίνοντο, ὅτε ἀνεκαλύφθη.

Κ. Σ. Π.

2168.

ΜΙΚΙΟΣ
ΛΙΠΑΡΟ

2168.

Μίκιος
Λιπάρο[υ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ταῦτα πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται· οὐκ εἰσὶ δὲ Ἀττικά.

Κ. Σ. Π.

2169.

ΙΑΝΘΗ

2169.

Ἰάνθη.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ὄνομα γυναικὸς *Ἰάνθη* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2170.

ΑΜΟΣΘ
ΤΙΜΟΚΡ
ΑΡΓΕΙ

Δ]αμοσθ[ένης
Τιμοκρ[άτους
Ἀργεῖ[ος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1834 Σεπτεμβρίου 27 πρὸς τὸ νότιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ἐν Ἀθήναις. Κ. Σ. Π.

2171.

ΜΟΚΛ
ΣΙΟΥ
ΕΥΩ

Τι]μοκλ[ῆς
Λυ]σίου
Εὐω[νυμεύς.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Αὐγούστου 25 εἰς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Κ. Σ. Π.

2172.

. . Ε . . ΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΦΛΥ Σ ΤΙΟΣ

. . ε . . ος
Δημητρίου
Ἀν]αφλύστιος.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1834 Αὐγούστου 21 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Κ. Σ. Π.

2173.

ΦΩΝΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Ἱερο]φῶν Ἱερωνύμου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1835 εἰς τὰς Ἀθήνας. Κ. Σ. Π.

2174.

ΠΙΣΤΟΣ

Πίστος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1835 Ἰανουαρίου 29 πλησίον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησίας, καλουμένης *Χριστὸς Κοπίδη*. Κ. Σ. Π.

2175.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Τιμόθεος
Χρηστός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2176.

Α
ΑΙΓ
ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΣΦ
ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣΑ
ΠΑΝ
ΚΟΝΤΙΔΗΣΛ
ΛΕΩ
ΚΡΑΕ

. . . .]α[. . . .
. . .] αιγ [. . . .
Δημαίνετος Φ[. . . .
Πολύευκτος Ἀ[. . . .
. . .]παν[. . . .
Δρα]κοντίδης Σ[. . . .
. . .]λεω[. . . .
. . .]κραε[. . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακός. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Κ. Σ. Π.

2177.

ΕΙΣΙΑΣ
ΕΥΒΟΥΛΙ
ΔΟΥ ΜΕΙΛ
ΗΣΙΑ

2177.

Εἰσιὰς
Εὐϐουλί-
δου Μειλ-
ησία.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμϐίου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1849** Φεϐρουαρίου **15** εἰς τὸ βόρειον τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι δύω Ἀγγλικῶν ποδῶν καὶ δακτύλων πέντε, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς δακτύλων ὀκτώ. *Εἰσιὰς* ὄνομα γυναικὸς πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· *Εἰσία* δὲ εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **609** τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· *Εἰσίας* δὲ ἀρσενικὸν ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **1098** καὶ **1732** ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ *Εἰσᾶς* ἀρσενικῶς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **282** καὶ **287** τῆς αὐτῆς συλλογῆς.

Κ. Σ. Π.

2178.

ΖΩΣΙΜΕΧΡΗΣ
ΤΕΧΑΙΡΕ

2178.

Ζώσιμε χρησ-
τέ, χαῖρε!

Ἐπὶ τύπου λίθου λευκοῦ, ἐφ' οὗ παρίσταται γέρων πωγωνοφόρος. Εὑρέθη εἰς τὴν νῆσον Σάμον τὸ **1848**.

Κ. Σ. Π.

2179.

ΝΙΚΑΙΑ ΣΙΜΩΝΟΣ ΗΡΩΕΙΝΗ ΧΑΙΡΕ

2179.

Νικαία Σίμωνος Ἡρωείνη χαῖρε!

Ἐπὶ τύπου διεφθαρμένου τ' ἄνωθεν. Εὑρέθη καὶ αὐτὸς τὸ **1848** ὡσαύτως εἰς τὴν Σάμον.

Κ. Σ. Π.

2180.

ΘΗΚΗΣΚΑΙΤΩΠΡΟΣ
ΚΕΙΜΕΝΩΠΕΡΙΚΗΠΩ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΝ ΕΠΙ
ΤΩΕΙΝΑΙΑΝΕΞΟΔΙΑΣΤΟΝ
ΖΗΣΑΣΕΤΗ ΠΑ
ΧΑΙΡΕ

2180.

. . . ὀστεο]θήκης καὶ τῷ προσ-
κειμένῳ περὶ κήπῳ
κατασκεύασεν ἐπὶ
τῷ εἶναι ἀνεξοδίαστον
ζήσας ἔτη ΠΑ
χαῖρε!

2181.

ΚΟΚΚ ΙΑΕΡΜΙΟΝΗ
ΖΗΣ ΑΣΑΕΤΗ ΟΑ ΧΑΙΡΕ

2181.

Κόκκ[ιος] Ἑρμιόνη
ζήσασα ἔτη ΟΑ χαῖρε!

2182.

ΚΟΚΚΙΟΣΘΕΟΓΕΝΗΣ
ΕΡΜΙΟΝΗΤΗΕΑΥΤΟΥ
ΒΩΜΟΝΚΑΙΤΗΝ ΣΚ

2182.

Κόκκιος Θεογένης
Ἑρμιόνῃ τῇ ἑαυτοῦ
Βωμὸν καὶ τὴν σκ. . .

Καὶ αἱ τρεῖς αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ λίθου μεγάλου ἐπιτυμϐίου. Εὑρέθη οὗτος τὸ **1846** εἰς τὴν πόλιν Νύσσαν. Ὄνομα *Κόκκιος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Κοκήϊος* δὲ ἀπαντᾶται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **179** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Λῆκ, *Trovals in north. Greece.*

Κ. Σ. Π.

2183.

ΚΡΑΤΗΣΙΟΝ
Ν Ω ΤΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΙΣ

2183.

Κρατήσιων
Νώτου
Ἡρακλε[ώ]τις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1846 Ἀπριλίου 13 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου. Τὸ τοπικὸν ὄνομα *Ἡρακλειῶτις* ἢ *Ἡρακλεῶτις* εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου ΗΡΑΚΛΕΙΤΙΣ. Κ. Σ. Π.

2184.

ΣΤΙΛΒΩΝ
ΘΕΟΔΑΙΣΙΣ

2184.

Στίλβων
Θεοδαισίς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εἶδον αὐτὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον τὸ 1846 Ἀπρελίου 22. Τὸ τοπικὸν ὄνομα *Θεοδαισὶς* ἴσως εἶναι *Θεοδοσὶς* ἐκ τῆς Θεοδοσίας πόλεως τῆς Ταυρίδος.

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν τυπώσας ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *memoir sur la partie méridionale d'Eubé*, σελ. 6, εἶπεν, ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν Εὔβοιαν κατὰ τὸ 1852, ὅτε αὐτὴν ἐπεσκέφθη. Κ. Σ. Π.

2185.

ΔΙΟΔΟΤΟϹ
ΜΑΡΩΝΟϹ
ΓΕΩΡΓΟϹ

2185.

Διόδοτος
Μάρωνος
γεωργός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τῇ 22 Φεβρουαρίου εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τοὺς κήπους, καλουμένους *Πατήσια*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 93 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 43 0/0. Ἡ στήλη αὕτη, ἐφ' ἧς ἀντὶ τοῦ Δήμου, ἢ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, φέρεται τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, ἴσως εἶναι πρώτη εἰς τὸ εἶδος τοῦτο· ἴσως δὲ εἰς τὸ πεδίον παρ' ᾧ εὑρέθη ἡ στήλη αὕτη ἦν ὁ ἀγρὸς τοῦ Διοδότου τούτου· οὗτος δὲ ἴσως ἦν ξένος, διὸ δὲν ἀναφέρεται εἴς τινα Δῆμον, ἢ ἴσως εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἔζη οὗτος, ἤτοι κατὰ τὸν δεύτερον ἢ τρίτον αἰῶνα μετὰ Χριστὸν (ὡς δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων) ὅλοι οἱ Δῆμοι τῆς Ἀττικῆς δὲν ἐσώζοντο. Κ. Σ. Π.

2186.

ΟΦΩΤΙΠΑΙϹΦΙ· ·ΤΙΟϹΤΟΥ
ΟϹΕΚΖΩΙΛΟΥΘ· · \
ΤΡΟϹΗΝΔΗΜΟϹΤΡΑΤΗϹ
ΓΗϹΩΜΑΚΡΥΠΤΕΙΤΗ
ΔΕΓ·ΑΛΛΕΙϹΑΙΘΕΡΑ
ΨΥΧΗΔΙΕΠ ΤΗΚΑΙϹΥ
ΝΕϹΤΙΝΟΙϹΤΟ Π Ρ ΙΝ
ΤΟΓΑΡΓΕ ΡΑϹ Τ Ρ Ο
ΠΟΥΓ ΕΤΟΥΧΡΗϹΤΟΥ
ΛΑΧΕΝ

Α ⊏

2186.

. . . .
ο φωτὶ παῖς Φιλ . . τιος του . .
ὃς ἐκ Ζωΐλου θ[υγα]-
τρὸς ἦν Δημοστράτης·
γῆ σῶμα κρύπτει τῇ
δὲ γ' ἀλλ' εἰς αἰθέρα
ψυχὴ διέπτη καὶ σύ-
νεστιν οἷς τὸ πρίν·
τὸ γὰρ γέρας τρό-
που γε τοῦ χρηστοῦ
λάχεν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Ἰουνίου 2 παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν καλουμένην *Λαμπριώτισσαν*, κειμένην πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, πρὸ τῶν κήπων, καλουμένων *Γυψέλι*, οὐ μακρὰν τοῦ μέρους, ἔνθα εὑρέθη καὶ ἡ ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2185) ἐπιγραφή. Τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Εἰς τὸ δεξιὸν αὐτῆς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἓν μέγα Α, καὶ πρὸ αὐτοῦ μέρος, νομίζω, σταυροῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἐπιτύμβιος· οἱ δὲ χαρακτῆρες τοῦ 3 αἰῶνος μετὰ Χριστόν. Ὡς ἐκ τῆς

θέσεώς της δὲ, καὶ ἔκ τινων κιονοκράνων καὶ ἄλλων τινῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων, παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ εὑρεθέντων, ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἦν τὸ πάλαι Ναὸς, ὅστις κατὰ τοὺς πρώτους τοῦ Χριστιανισμοῦ αἰῶνας μετεσχηματίσθη εἰς Ἐκκλησίαν καὶ Μοναστήριον, (ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς), ἔχον κῆπον, καὶ πρὸς βορὰν δεξαμενὴν, ἧς νῦν λείψανα σώζονται· τὸ δὲ μέρος τοῦτο μετὰ τὰς μεταβολὰς, ἃς ὑπέστη ὑπὸ τοῦ χρόνου, κατεστάθη καὶ νῦν κῆπος τοῦ Πυροβολικοῦ, ὃ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκαλλώπισε. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **45** 0/0, τὸ δὲ πλάτος **28** 0/0.

Κ. Σ. Π.

2187.

ΚΥΜΗΓΗΝ
ΟΝΕΥΓΡ/
ΦΙΟΥΚΑΙ
ΝΙΚΩC

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **54** 0/0, τὸ δὲ πλάτος **30** 0/0. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη ἐπιτύμβιος.

Κ. Σ. Π.

2188.

ΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΕΞΕΡΜ |

2188.

Ἀ]φροδεισίου ἐξ Ἑρμ[ου.

Ἐπὶ τμήματος ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου (ὅστις δὲν σώζεται) λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ **1853** εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ, ὅστις ἐδημοσίευσεν αὐτὴν (ὑπ' ἀριθ. **38**) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *L'Acropole d'Athènes*. Τὸ ὕψος τοῦ λειψάνου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 **8**, τὸ δὲ μῆκος **14** 0/0. Τὸ ὄνομα *Ἀφροδείσιος* ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς **ΕΙ**, ὥσπερ καὶ εἰς ἄλλας πλείστας ἐπιγραφὰς (ὑπ' ἀριθ. **184, 191** καὶ **194**) τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς (ὑπ' ἀριθ. **324, 629** καὶ **761**) τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Ληκίῳ (Leak) ἀναφέρεται διὰ τῆς **ΕΙ** *Ἀφροδείσιος Ζωΐλου Ὠρώπιος (Northen Greec* σελ. **68***)*. Τῇ **Ι** δὲ *Ἀφροδίσιος* εὕρηται εἰς πλείστας ἄλλας ἐπιγραφὰς, ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν παραλείπομεν, συντομίας χάριν. *Ἀφροδείσιος Ἀπολλωνίου Ἕρμειος* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **191** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου· ἴσως καὶ εἰς τὸ ἐλλεῖπον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἦν *Ἀπολλώνιος Ἀφροδεισίου Ἕρμειος*. Τὸ τοπικὸν δὲ τοῦ Δήμου τῆς Ἀκαμαντίδος Φυλῆς ἐνταῦθα ἀναφέρεται ἐξ Ἑρμου· ἐν ἄλλαις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν, ὡς καὶ παρὰ τῷ Στεφάνῳ, τῷ Θουκυδίδῃ καὶ ἄλλοις τῶν συγγραφέων *Ἕρμειος* γράφεται. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν.

Κ. Σ. Π.

2189.

ΑΜ
\ΝΕΙ
ΤΟΧ𐅅Η
ΕΙΤΕΣΠΡ
ΕΠΙΤΕΣΤΡ
ΝΑΛΟΘΕΣΙΧΡ
ΑΛΟΜΑΤΟΣΧΣ\
ΗΗΔΔΔΔ𐅅ΤΤΧ.
ΘΕΝΑΙΟΝΕΣΠ.
ΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΙΑΡΧΟΝΤΕΣΠΑ

ΑΡΣΙΝΕ
ΙΝΟΣΟ
ΙΛΟΙ
ΙΛ

2189.

. . . . κατὰ Πρυτανεί]αν
. . . . τῆς Πρυτα]νείας
. . . . . . σταθμὸν τού]το[υ] **Χ𐅅Η**
. . . . τ]ει τῆς Πρ-
υτατείας . . . .] ἐπὶ τῆς τρ-
ίτης καὶ . . . ἀρχῆς ἀ]ναλωθε[ῖ]σι χρ-
ήμασι τοῦ ἀν]αλώματος ξύ-
μπαντος . . .] **ΗΗΔΔΔΔ𐅅ΤΤΧ** .
. . . . . . ἐκ Πανα]θηναίων ἐς Π[α-
ναθήναια . . ἐπὶ τῆς . . τῆ]ς Πρυτανείας
οἱ ταμίαι τῶν χρημάτων καὶ ο]ἱ Ἄρχοντες πα-
ρέδοσαν . . . .
. . . ἀνδράσιν τέτ]αρσιν ἔ[δοσαν
. . . .]ίνο[υ]ς ὁ . .
. . . . . στρατη]γοὶ . . . .
. . . . ιγ . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1853** Σεπτεμβρ. **1** εἰς τὸ νότιον τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι **20** 0/0, τὸ πλάτος **10** 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0. Τὸ ἄνω, ἀριστερὸν

καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ἀναλωθέντων χρημάτων ἐκ Παναθηναίων ἐς Παναθήναια.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τὸ Ε εἶναι ἀντὶ τῆς ΕΙ· καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς εὑρίσκεται τὸ Ε ἀντὶ τῆς ΕΙ, ὡς φανὲς ἀντὶ φανεὶς, καὶ ἔναι ἀντὶ εἶναι. Αὕτη δὲ ἡ ὀρθογραφία εἶναι λείψανον τῆς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀρχαίας διαλέκτου πρὶν ἔτι ἡ Ἰωνικὴ ὑπερνικήσῃ, ὡς παρατηρεῖται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1998 Ψήφισμα ἔναι ἀντὶ εἶναι, καὶ γράφεν ἀντὶ γράφειν (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 410).

Κ. Σ. Π.

2190.

ΛΙΝΟΙ ΝΟΥΕΙΚ
ΚΕΣΤΡΙΑΝΕΝΚΕΙΡΙ/
ΑΗΞΗ
ΤΥΔΕΥΣΛΑΜΑΧΟΥΟΗΘΕΝ
ΝΑΡΤΟΠΩΔΗΝΑΛΩ ΠΕΚΗΘ
ΣΑΦΙΑΣΞΗ
ΥΑΝΕΙΜΟΣΘΕΑΝΓΕΛΟΥ ΧΟΛΛ
ΛΩΜΟΝΣΚΥΛΟΛΕΥΟΝΕΝΚΥΔΑΘ Α
ΟΙΚΟΝ ΑΦΙΑΛΞΗ Μ
ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣΠΟΛΥΣΤΡΑΤΑΤΕΠ ΕΙ
ΙΚΝΓΙΣΙΟΣΣΩΣΙΑΝΓΕΩΡΓ ΟΝΕΝ ΟΝ
ΙΦΑΙΣΤΙΑΟΙΚΟΝΤΑΦΙΑΛΞΗ
ΑΝΤΙΓΕΝΗΣΕΠΙΓΣΝΟΥΣ ΕΝΜΕΛΙ ΕΠ
ΚΩΜΝΑΣΩΝΣΚΥΤΟΥΟΜΟΕΝΜΕ ΔΟΧ
ΟΙΚΟΝΦΙΑΛΗΙΜ ΕΠΙ
ΝΚΑΛΟΣΑΘΗΝΑΔΟΥΠΡΟΞΕΝΟΣ Ι
ΧΩΝΤΑΧΥΔΗΜΟΥΕΚΚΟΙΛΗΣ
ΙΑΝΠΑΙΔΙΝΕΝΠΕΙΡ
ΕΝ
ΩΣΑΘΗΝΙ

2190.

α]ινοινο[υ] Εἰ[καδεὺς Ἀ-
κέστριαν ἐν Κειρι[αδῶν οἰκοῦ-
σ]α ΗΞΗ
Τυδεὺς Λαμάχου Ὄῆθεν
Ναρτοπώδην Ἀλωπεκῆθ[εν οἰκοῦ-
σ]α φιάλ[η] ΞΗ
Εὐάνειμος Θεαγγέ[λ]ου Χολλ[είδης
. ώμον Σκυλόλευον ἐν Κυδαθ[ηναίῳ
οἰκο[ῦ]ντα φιά[λη] ΞΗ
Πολύστρατος Πολυστράτ[ου] Ἐπ-
ικ[ηφ]ίσιος Σωσίαν γεωργὸν ἐν
Ἰφαιστίᾳ οἰκο[ῦ]ντα φιάλ[η] ΞΗ
Ἀντιγένης Ἐπιγ[έ]νους ἐν Μελί[τῃ ο-
ἰ]κῶ[ν]. Μνάσων Σκυτο[τ]όμο[υ] ἐν Με[λί-
τῃ] οἰκῶν φιάλη ΙΜ
Πάγκαλος Ἀθηνάδου Πρόξενος
. . . χων Ταχυδήμου ἐκ Κοίλης
. . . ιανπαίδην ἐν Πειρ[αιεῖ οἰκῶν
. . . . εν . . . .
. . . . . ος Ἀθηνί . . . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἀπριλίου 20 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τὸ Κιμώνειον τεῖχος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς πλακὸς ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 2191 ἐπι-

γραφή. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι σχεδὸν ἀκέραιον· τὰ δὲ ἄλλα τρία μέρη εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτά· ἐγχαραγμένα δὲ ἀμελῶς, διότι

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἔγραψε τὸ Λ ὡς Α, ΘΕΑΝΓΕΑΟΥ, ἤτοι Θεαγγέλου.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἔγραψε Ν ἀντὶ Η, καὶ Γ ἀντὶ Φ, ΚΝΓΙΣΙΟΣ, ἤτοι [Ἐπι]κηφίσιος.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἔγραψε Σ ἀντὶ Ε, ΕΠΙΓΣΝΟΥΣ, ἤτοι Ἐπιγένους.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἔγραψε Υ ἀντὶ Τ, ΣΚΥΤΟΥΟΜΟ, ἤτοι σκυτοτόμου.

Καὶ εἰς τὴν 18 γραμμὴν τὸ Η ἔγραψεν ἀντιστρόφως οὕτως Ι.

Εἴς τινας δὲ γραμμὰς τὸ Ο ἀναπληροῖ τὴν δίφθογγον ΟΥ καὶ Ω, ὡς εἰς τὰς γραμμὰς 9 (ΟΙΚΟΝΤΑ), 12 (ΟΙΚΟΝΤΑ) καὶ 15 (ΟΙΚΟΝ), ἀντὶ οἰκῶν, καὶ εἴς τινας γραμμὰς αἱ λέξεις δὲν ἐσημιώθησαν ὁλοκλήρως, ὡς εἰς τὴν 10 γραμμὴν ΠΟΛΥΣΤΡΑΤ, ἀντὶ Πολυστράτου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος δὲ μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ἀναγραφῆς ἀναθετῶν, καὶ τῶν ἀναθημάτων αὐτῶν. Εἶναι, νομίζω, τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς (ὑπ' ἀριθ. 124) ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι δημοσιευθείσης ἐπιγραφῆς.

Κ. Σ. Π.

2191.

\ Ε Ι Ο Ι
Θ
\ Ι Α Ν Χ Α Ρ Ω Ν Ι Δ Ο Υ Ε Υ
Ω Ν Υ Μ Ε Φ Ι Α Λ : Σ Τ Α Θ Μ : Η
Φ Ι Λ Ω Ν Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ε Ν Θ Ο
Ρ Ι Κ Ω Ο Ι Κ Ω Α Π Ο Φ Υ Γ Ω Ν
Φ Ε Ρ Ε Κ Λ Ε Ι Δ Η Φ Ε Ρ Ε Κ Λ Ε
Ω   Ο Υ Π Ε Ρ Ι Θ Ο Ι Φ Ι Α Λ Σ Τ Α : Η
Ρ Ο Δ Ι Α Τ Α Λ Α Σ Ι : Ε Ν Θ Ο Ρ Ι
\ Γ Λ Ο   Κ Ω Ο Ι Κ Ο Υ Α Π Ο Φ Υ Γ Ο Υ Σ Α
Λ Ο Υ Σ   Φ Ε Ρ Ε Κ Λ Ε Ι Δ Η Φ Ε Ρ Ε Κ Λ Ε
- Μ Μ Ε Ο   Ο Υ Π Ε Ρ Ι Θ Ο Φ Ι Α Λ Σ Τ Α Θ : Η
\ Υ Γ Ω   Κ Ο Ρ Δ Υ Π Η Π Α Ι Δ Ι Ο Ν Ε Ν Θ
Ε Π Ι   Ο Ρ Ι Κ Ο Ι Κ Ο Υ Α Π Ο Φ Υ Γ Ο
Φ Ε Ρ F . . . Ι Δ Ι Ϸ Ε Ρ Ε Κ /
Δ Δ   Ο Υ   \   < Τ Α Θ
Κ   Α

2191.

. . . .]ειοι . . .
. . . . . ἐν] Θ[ορικῷ . . .
. .]λίαν Χαρωνίδου Εὐ-
ωνυμέ[α] φιάλ[ην] σταθμ[ὸν] Η
Φίλων γραμματε[ὺς] ἐν Θο-
ρικῷ οἰκῶ[ν] ἀποφυγὼν
Φερεκλείδη[ς] Φερεκλέ-
. . . .   ου, Περιθοί[δης] φιάλ[ην] σταθμὸν] Η,
Ῥοδία Ταλασί[ου] ἐν Θορι-
. . . .   κῷ οἰκοῦ[σα] ἀποφυγοῦσα
. . . .   Φερεκλείδη[ς] Φερεκλέ-
. . . .   ου Περιθο[ίδης] φιάλ[ην] σταθ[μὸν] Η,
. . . .   Κορδύπη, παιδίον, ἐν Θο-
. . . .   ρικ[ῷ] οἰκοῦ[σα] ἀποφυγο[ῦσα
Φερ[εκλε]ίδ[ης Φ]ερεκ[λέ-
ΔΔ   ου [ἀποφυγὼν φιάλην σ]ταθ[μὸν
Κ . . . . . . α . . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς πλακός, ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 2190 δημοσιευθεῖσα ἐπιγραφή. Εἶναι

καὶ αὕτη, ὡς καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς, τῆς αὐτῆς φύσεως, ἤτοι κατάλογος ἀναθημάτων· καὶ εἰς αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὴν προτέραν, ἀναφέρονται φιάλαι τοῦ αὐτοῦ σταθμοῦ. Ἐν δὲ ταύτῃ, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ἄνω δημοσιευθείσῃ αἱ λέξεις εἰσὶν ἐγχαραγμέναι κατ' ἐπιτομὴν, καὶ μάλιστα τὰ ὀνόματα τῶν Δήμων καὶ τῶν φιαλῶν.

Τὸ εἰς τὴν 3 καὶ 4 γραμμὴν ἀναφερόμενον τοπικὸν τοῦ Δήμου ὄνομα Εὐώνυμον γράφεται μόνον ΕΥΩΝΥΜΕ, ἀντὶ Εὐωνυμεύς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 5 γραμμὴν γράφεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΓΡΑΜΜΑΤΕ, ἀντὶ γραμματεύς.

Τὸ εἰς τὰς γραμμὰς 7, 11 καὶ 15 ἀναφερόμενον ὄνομα ΦΕΡΕΚΛΕΙΔΗ εἶναι κατ' ἔλλειψιν τοῦ Σ Φερεκλείδης. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 22 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· ἦν δὲ οὗτος ἐκ Πειραιῶς.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ὄνομα κύριον γυναικὸς *Ῥοδία*. Τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν εἶναι, νομίζομεν, τοπικὸν, ὅτι δῆθεν ἡ γυνὴ αὕτη ἦν ἐκ τῆς Ῥόδου, ἀλλ' εἶναι κύριον, διότι ἦν ἐκ τοῦ Θορικοῦ.

Τὸ εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Κορδύπη* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρότερα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2190 ἐπιγραφῆς, ἤτοι μεγέθους 1 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Εἶχε δὲ βληθῆ ἡ πλὰξ εἰς κάμινον, ὅτε ἐπρόφθασα καὶ ἔλαβον αὐτήν· διὰ τοῦτο μελάντερος εἶναι μέχρι τοῦδε, οὐχ ἀπετάκη δὲ, ἦν γὰρ κατακεκαλυμμένη ὑπὸ ἀσβέστης. Τὰ γράμματα αὐτῆς φαίνονται ἀμυδρῶς.

Κ. Σ. Π.

2192.

```
ΧΡ      Θ
ΓΥΡΑΣΤΑΘ
ΑΥΤΗΣΤΗΜ
ΙΠͰͰͰͰΥΔΡ
ΗΗΔΔΔͰͰΙ
ΤΧΡΥΣΙΟΝΑΣ
Ͻ·Η· ·ΣΤΑΘΜ
\ΡΙΩΙΣΤΑΘΜ
ΑΚΑΙΠΟΗΘΕΝ
·ΑΤΗΡΙΟΝΧΡ
ΣΤΑΘ⁝ΗΗΗΗ𐅄Δ∠
ΟΙΝΟΧΟΗΧΡΥΣ
ΣΙΝΑΠΕΡΙΠΟΙ
ΕΝΑΙΔΔΔͰͰϽ
ΑΑΠΟΤΩΙ
\Σ⁝ΔΔΕ
```

2192.

```
χρ[υσᾶ στα]θ[μὸν τοῦτον . . . .
ἀρ]γυρᾶ σταθ[μὸν τοῦτον . . . .
· αυτης τὴν . . . . . . . .
ΙΠͰͰͰͰ ὑδρ[ία σταθμὸν . . .
ΗΗΔΔΔͰͰΙ· . . . .
Τ χρυσίον, ἄσ[ημον . . . . .
ο . η . . σταθμ[ὸν . . . . . .
ἀργυ]ρίῳ σταθμ[ὸν . . . . . .
α καὶ ποηθὲν [θυμ-
ι]ατήριον χρ[υσοῦν
σταθ[μὸν] ΗΗΗΗ𐅄Δ∠
οἰνοχόη χρυσ[ῆ . . . .
σιν ἀπεριποί[ητον . . .
εἶναι ΔΔΔͰͰϽ . . .
α ἀπὸ τῷ . . . . . .
. σ : ΔΔ ἐ . . . . . .
```

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἀπριλίου 21 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δὲ ἀριστερὸν κατὰ μέγα μέρος εἶναι ἀκέραιον. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἥτις εἶναι ἀναγραφὴ ἀναθημάτων, καὶ δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *L'Acropole d'Athènes* (ὑπ' ἀριθ. 3), δημοσιεύω καὶ αὖθις, διότι νομίζω αἶσχος τὰ προγονικὰ ἡμῶν λείψανα, ἅτινα οἱ κόλποι τῆς πατρῴας ἡμῶν γῆς κρύπτουσιν, οἱ μὲν ξένοι νὰ δημοσιεύωσιν εἰς τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἡμεῖς δὲ, ἐπειδὴ δὲν εὐκολυνόμεθα ὅλοι ν' ἀποκτήσωμεν τὰ συγγράμματα αὐτῶν, ἢ δὲν ἐννοοῦμεν οἱ περισσότεροι τὰς γλώσσας τούτων, ν' ἀγνοῶμεν ταῦτα, καὶ νὰ μὴν ἔχωμεν αὐτὰ ἐκδιδομένα εἰς τὸν φθόγγον τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν καταγωγῆς.

Κ. Σ. Π.

2193.

ΗΒΟΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΤΕΙΜΗΣΑΝΦΙΛΙΣΚΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΑΜΙΕΥΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙΣΑΝΤΑ
ΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝ ΔΙΔΥΜΩΝ

2193.

Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος
ἐτείμησαν Φιλίσκον
Ἀπολλωνίου, ταμιεύσαντα
καὶ πανηγυρίσαντα
τῶν μεγάλων Διδύμων.

Ἐπὶ βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν Ἔφεσον. Χρεωστῶ δὲ τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν καλοκάγαθον καὶ χρηστὸν ἀνεψιόν μου, τὸν μακαρίτην Προκόπιον Ἰακώβου Βλὰκ, ὃν ἀγωνιζόμενον εἰς τὸν Βόλον, ὅπως ἐμποδίσῃ τοὺς Τούρκους, ὁρμομένους νὰ κατασφάξωσι τοὺς κατοίκους τοῦ Βόλου Χριστιανοὺς, διότι τινὲς ἐκ τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐξῆλθον ἵνα ἐλευθερώσωσι τὴν πατρῷαν αὐτῶν γῆν ἐκ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας, τὰ φλογερὰ βέλη τοῦ Ἡλίου κατὰ κεφαλῆς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας προσβάλλοντα αὐτὸν ἐθανάτωσαν.

Κ. Σ. Π.

2194.

\ ⁻Ε
ΔΕΑΙΛΥΘΑ
ΧΟΝ ΙΙΙ ΧΑΙ
ΔΙΔΩΝΧΡΥΣΙ
ΡΙΧΡΥΣΑ ΙΙΙΙ
ΝΕΧΟΝ · Ι ΧΑ
ΥΟΣΤΑΘΜΟΝ
⁻ΙΟΝΑΡΓΥΡ
ΛΓΙΣΥΑ

2194.

. . . . . [ε[. . . .
. . .]δέαι λυθα[. . .
. . .]χον ||| χαι[. .
. . .]δίδων χρυσ[ᾶ
ποτή]ρι[α] χρυσᾶ ||||
. . .]νέχον . . . . χα[λκᾶ
. . τ]ο[υ] σταθμὸν(. . .
. . . ε]ιον ἀργυρ[οῦν
. . . . [γισυα[. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Σεπτεμβρίου 4 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ἱερῶν χρημάτων.

Κ. Σ. Π.

2195.

CΕΙ
ΤΧΧΓΗΗΗΙΙ
ΡΥΣΙΟΤΟΥΤ

ΚΥΚΛΙΑΑΝΑΛΟΜΑΤΑ

2195.

. . .]ε[. . .
ΤΧΧΓΗΗΗ[Η
χ]ρυσίο[υ] τούτ[ου

κ]ύκλια ἀναλώματα [ἐγένοντο.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 6 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 21 0/0, καὶ τὸ πλάτος 16 0/0. Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 127), ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσω καὶ αὖθις καὶ νὰ σημειώσω, ὅτι μεταξὺ τῆς 3 καὶ 4 γραμμῆς ὑπάρχει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 11 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Μετὰ δὲ τὴν 4 καὶ τελευταίαν γραμμὴν ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 4 τοῦ αὐτοῦ μέτρου· μετὰ τὸ διάστημα δὲ αὐτὸ ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη.

Κ. Σ. Π.

2196.

Ι ΙΟΝΑΚΑΝ
ΕΝΤΟΟΠΙΣ
ΟΝΤΙΔΟΣΠ

2196.

. . .]ιον Ἀκα[μαντὶς
ἐν τῷ Ὀπισ[θοδόμῳ
Ἱπποθ]οντίδος Π[ρυτανείας.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Ἰουλίου 1 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 6, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ πλὰξ

εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἀπὸ τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ ἀριστερὸν αὐτῆς μέρος· εἰς τὸ κάτω δὲ τῆς πλακὸς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0|0 2 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη εἶναι ἀναγραφὴ κατὰ Φυλὰς ἀναθημάτων, κειμένων ἐν τῷ Ὀπισθοδόμῳ τοῦ Παρθενῶνος.

Κ. Σ. Π.

2197.	2197.
ΑΝΤΙΦΑΝ	Ἀντιφάν[ης . . . . .
ΧΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΟ	Ἀντίο]χος Ἀριστοκλείδο[υ,
ΦΙΛΩΝΚΛΕΙΝΙ	Φίλων Κλεινί[ου
ΑΜΙΤΤΕΟΙ	Ἀμιττέοι.
. . ΟΒΟΥΛΟΣΑΥΤ	Θε]όβουλος Αὐτ[. . .
. ΥΘΥΡ	. . .]υ Θυρ[. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0|0, τὸ πλάτος 18 0|0, καὶ τὸ πάχος 0|0 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ἀνδρῶν ἐπισήμων.

Κ. Σ. Π.

2198.	2198.
Η	Ἡ . . .
ΚΑΛΛ	Καλλ[ίας,
ΑΡΙΣΤΙΩ	Ἀριστίω]ν
ΙΕΡΟΚΛ	Ἱεροκλ[ῆς,
ΣΩΣΙΑΣ	Σωσίας,
ΔΙΟΔΟΤ	Διόδοτ[ος,
ΚΡΙΤΙ	Κριτί[ας,
ΚΟΣ	Κοσ[. . .
ΤΙΜΟΓ ΩΝ	Τιμογ[ένης, . . .
ΕΡΓΟ Δ	Ἐργο[κλῆς, . . .
Ν	. . .
ΕΠΙΜΕΛΗΤ	ἐπιμελητ[. .
ΣΙΠ . .	Σώ]σιπ[πος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὸ 1839 Ἰουλίου 4. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος 0|0 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἀπὸ τὸ ἄνω δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ ἀριστερὸν μένει ἀκέραιον. Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 3 τοῦ Γαλλ. μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2199.	2199.
ΤΡΑΤΗ	Ἀρχεσ]τράτη
ΝΟϹ	Ζήνω]νος
ЄΙϹΙѠΝ	ἐκ Κηφ]εισίων
ΤΟΥϛ ΓΥΝΗ	. . .] του γυνή.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 6 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται εἶναι 0/0 3, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0.

Κ. Σ. Π.

2200.	2200.
ΝΘΥΠΑ	Ἀ]νθυπά[του

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Ἰουλίου 28 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8.

Κ. Σ. Π.

2201.	2201.
ΥΜΕΛΙΤΕΥΣ	. . ο]υ Μελιτεύς.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ πλησίον τῆς ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Κ. Σ. Π.

2202.	2202.
ΡΟΦΥΛΑ	Ἱε]ροφύλα.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Ἰουλίου 29 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2203.	2203.
ΣΤΟΝΑΝ . . .	. .]στον Ἀν[. .
ΗΤΕ . ΟΣΣΙΜΩΝΟΣ	. .]ήτε[ι]ος Σίμωνος
ΑΙΕΥΣΕΚ . Ο	Ἁλ]αιεὺς ἐκ . ο[. .
ΙΤ	. . .]ιτ[. . .

Ἐπὶ τμήματος τύπου, ἐντὸς παστάδος (niche), λίθου Πεντελικοῦ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 14 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς μόνον, τὰ δὲ ἄλλα δύο μέρη εἰσὶν ἀκέραια. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 6 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Ἦν πιθανῶς ἀνάθημά τι ἐν τῷ ναῷ τούτῳ.

Κ. Σ. Π.

2204.	2204.
ΑΙ	. . . κ]αὶ [. . . . . .
ΛΑΦΗΒ	. . . Ἐ]λαφη[βολιῶν . . .
ΕΙΣΠΑ	ἐκ Παναθηναίων] εἰς Πα[ναθήναια
ΟΣΙΝΕΒ	. . .]οσιν ἐβ[. . . . .
5 ΔΟΕΙΦΘ	5 εἰκοστῇ ὀγ]δόει φθ[ίνοντος
ΝΟΣΚΑΛ	μη]νὸς Καλ[... ἐκ Παναθηναίων
ΑΝΑΘΗΝ	εἰς Π]αναθήν[αια
ΧΧΠΗΗΗΗ/	Χ]ΧΠΗΗΗΗ/
ΚΗΘΕΝΤΡΙ	Ἀλωπε[κῆθεν Τρι] . . . .
10 ΑΙΠΟΛΙΑ	10 . . κ]αὶ Πολιά[δι . . .
ΧΗΔΔΔΔΣ	. . ΧΗΔΔΔΔ Σ[. .
ΝΑΓΑΜΛ . Ο	. . μῆν]α Γαμ[η]λ[ι]ῶν[α . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 19 0/0, τὸ δὲ πλάτος 12 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, φαίνεται, ἐγράφη κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς πλησιεστέρους τῇ Ἐπωνύμῳ Ἀρχῇ τοῦ Ἄρχοντος Εὐκλείδου, διότι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ εὑρίσκονται καὶ Ἀττικὰ καὶ Ἰωνικὰ γράμματα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὸ ΛΑΦΗ τὸ μὲν Λ γράφεται Ἀττικῶς, τὸ δὲ Φ καὶ Η Ἰωνικῶς. Τὸ Ἀττικὸν δὲ τοῦτο Λ εὕρηται καὶ εἰς τὰς γραμμὰς 6, 10 καὶ 12, εἰς δὲ τὰς αὐτὰς γραμμὰς εἰσὶ καὶ Ἰωνικὰ γράμματα· ἴσως κατὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην τῆς ὀρθογραφίας τὸ Ἀττικὸν Λ τελευταῖον ἀνεπληρώθη διὰ τοῦ Ἰωνικοῦ Λ.

Κ. Σ. Π.

2205.

\IEL
ΑΤΙΑΡΙΘΜ
\ΑΧΑΜΑΙΙ . . ΙΣ
ΝΘΟΙΕΠΙΚΡΑΝΙΤ
ΚΟΣΤΕΤΡΑΠΟΔΕ
ΙΠΟΔΕΣΠΑΧΟΣ
ΗΕΜΙΠΟΔΙΟ.Μ
ΠΟΔΕΣ ⁝ ΙΙΙΙΑΣ
ΗΕΤΕΡΑΣΑΣ
ΤΑΡΕΣΠΟΔΕ
ΗΕΜΙΠΟ
ΕΠΙΚΡ
ΔΑ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, (ὑπ' ἀριθ. 86) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων, καὶ διαφορὰν εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν αὐτῶν.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν ὅλως, ἧς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ σημεῖα ταῦτα \IEL.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν (2 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ εἰς τὸ τέλος τῆς γραμμῆς φαινόμενα εἰς τὸν λίθον Ι Σ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν (5 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε μετὰ τὸ Π τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Α πΑχος, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς παρέλειψε τὴν ὁριζόντιον γραμμὴν τοῦ Τ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν (7 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΟΔΕΣ : ΙΙΙ ΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΟΔΕΣ ⁝ ΙΙΙΙ ΑΣ, ἤτοι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε μίαν στιγμὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν, γράψας τρεῖς μόνον ἀντὶ τεσσάρων, οἵτινες εἰσὶν εἰς τὸν λίθον. Ἡ πλὰξ εἶναι Πεντελικοῦ λίθου, ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, καὶ τὸ ἄνω τοῦ ἀριστεροῦ μέχρι τῆς 6 γραμμῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5.

Κ. Σ. Π.

2206.

Α
ΛΙΛ
ΣΕΛΡΑΜΜΑ
ΑΙΑΑΡΛΥΡΑΙ
ΙΗ:ΚΑΡΧΙ.ΙΟΝΑ

ϽΕΝΑΙΑΣ   ΜΑΝΤ
ϽΣΑΧΑΡΝΕΥΣΕΛΡΑ
ΜΕ . . . Ε
Ε\/

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 103), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν, ὅτι εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ ὑπάρχει ἔλλειψις τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 3 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Σ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 5 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸν ἀριθμὸν Η, ὃς φαίνεται εἰς τὸν λίθον, καὶ μετὰ τὸ ΚΑΡΧ παρέλειψε τὸ Ι, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον οὕτω ΚΑΡΧΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 7 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ γράμματα ϽΣ, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ε καὶ τὰ σημεῖα \/, ἃ φαίνονται εἰς τὸν λίθον. Ἡ πλὰξ εἶναι τῶν λατομειῶν τῆς Πεντέλης. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 20 0/0, καὶ τὸ πλάτος ὡσαύτως (1).

Κ. Σ. Π.

---

(1) Τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας, ὅσας ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσε, δημοσιεύω καὶ αὖθις διὰ δύω λόγους· α) διότι εὑρίσκω εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ λάθη καὶ ἐλλείψεις καὶ, β') διότι δεινὸν νομίζω νὰ δημοσιεύωνται αὗται Γαλλιστὶ ἐν Ἀθήναις, δαπάνῃ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ Ἕλληνες ν' ἀγνοῶσι ταύτας, διότι ἢ δὲν ἔχουσι χρήματα ν' ἀγοράσωσι τὴν ἔκδοσιν, ἢ δὲν ἐννοοῦσι τὴν γλῶσσαν αὐτὴν (τὴν Γαλλικήν).

2207.

ΕΝΟ
ΙΑΡΙL
Φ Α Ν Α
Ι Χ Ε Σ Π Γ
ΑΘΕΝΑΙΟΙΑΝΕLΟΣΑΝΕ⁻
ΡΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝΤΕΣΑ
ΙΟΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ
ΑΡΙΚLΕΟΣΠΑΙΑΝΙΕ
ΝΕΙΑΣΦΣΕΦΙΣΑΜΕΙ
ΕΠΙΤΕΣΑΙΑΝΤΙΔΟ
ΚLΕΟΜΕΔΕΙLΥΚΟ
ΕΠΙΤΕΣΑΝΤΙΟΧΙ
LΕΝΕΙΚΑΙΣΤΡΑ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὸ 1842 ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 121), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν διαφοράν τινα πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν γραμμάτων, πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῶν, καὶ ἔλλειψιν τινῶν ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ L ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 3 καὶ 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς σημειοῖ διὰ μικρῶν χαρακτήρων, ὁμοίων τῶν τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς, εἰς δὲ τὸν λίθον αἱ δύω αὗται γραμμαὶ (3 καὶ 4) ἔχουσι μέγεθος διπλάσιον τῶν λοιπῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς, διότι τὰ γράμματα τῶν δύω τούτων γραμμῶν εἰσὶν 0|0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, τὰ δὲ λοιπὰ γράμματα τῶν ἄλλων γραμμῶν εἰσὶν 0|0 1 τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 5 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ε, καὶ τὴν ὁριζόντιον γραμμὴν τοῦ Π. Ἡ πλὰξ εἶναι Πεντελησίου λίθου, ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω πλευρὸν αὐτῆς· ὁμοίως δὲ εἶναι ἀκρωτηριασμένον καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, (τὸ ἄνωθεν τῆς 5 γραμμῆς). Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 23 0|0, καὶ τὸ πλάτος 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

2208.

ↃΝΟΦ Α ΝΟΣΤC
ΘΟΣΚΟL ΟΦΟΝ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 262) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, ὅτι ἡ θέσις τῶν γραμμάτων ἄλλως ἔχει εἰς τὸν λίθον, ἤτοι δὲν εἶναι ῥαβδωτὴ, ὡς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐσημείωσεν· διότι τὸ Κ τῆς 2 γραμμῆς τάσσεται εἰς τὸν λίθον μεταξὺ τοῦ Φ καὶ Α τῆς 1 γραμμῆς, καὶ τὸ Ο τὸ μετὰ τὸ Κ τῆς 2 γραμμῆς τάσσεται εἰς τὸν λίθον μεταξὺ τοῦ Α καὶ Ν τῆς 1 γραμμῆς· τὸ L τῆς 2 γραμμῆς τάσσεται ὑπὸ τὸ Ν τῆς 1 γραμμῆς· τὸ Φ τῆς 2 γραμμῆς τάσσεται εἰς τὸν λίθον μεταξὺ τοῦ Σ καὶ Τ τῆς 1 γραμμῆς· τὸ μετὰ τὸ Φ (Ο) τῆς 2 γραμμῆς τάσσεται εἰς τὸν λίθον μεταξὺ τοῦ Τ καὶ C τῆς 1 γραμμῆς, ἤτοι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως

ↃΝΟΦΑΝΟΣΤC
ΘΟΣΚΟLΟΦΟΝ

εἶναι δὲ εἰς τὸν λίθον ἄλλως, ὡς ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ περὶ Λυκείου, συγγραφὲν καὶ ἐκφωνηθὲν παρὰ τοῦ Κ. Πιττάκη ἐν Ἀκροπόλει κατὰ τὴν ἐν Παρθενῶνι συνεδρίασιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τόπον ἐστολισμένον ἀπὸ τὰς χάριτας τῆς φύσεως, προστατευόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀγχέσμου, ἀπὸ τὰς σκληρὰς πνοὰς τοῦ Βορέου, ἐκτεθειμένον καὶ ὅλως ἀνοίγοντα τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ εἰς τὰς ζωογόνους καὶ εὐφροσύνους πνοὰς τοῦ Ζεφύρου καὶ Νότου, εἰς χῶρον λέγω, ἀφ' οὗ τέρπεται τὸ ὄμμα τοῦ θεατοῦ, θεωροῦν τὴν μειδιῶσαν φύσιν τῆς νοτίου Ἀττικῆς παραλίας, ἐκείνην τοῦ τερπνοτάτου καὶ ποικίλλου Ὑμηττοῦ, παρὰ τὰς σεμνοπρεπεῖς ῥοὰς τοῦ ἀρχαίου Ἰλισσοῦ, ἦτο τὸ Λύκειον, ἔνθα ὁ Ἀριστοτέλης ἐποίει τὰς διατριβὰς αὐτοῦ. Ὁ Παυσανίας (1), ὁ μόνος σχεδὸν τῶν εἰδικῶς περιγραψάντων τὰς

---

(1) Ἀττικ. 19.

Ἀρχαιότητας Ἑλλήνων περιηγητῶν, διασωθεὶς καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐξακολουθῶν τὴν πορείαν τῆς περιηγήσεως αὐτοῦ, μετὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Ὀλυμπιείου μεταβαίνει εἰς τὸ Δελφίνιον, ἢ ναὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Δελφινίου, εἶτα ἐξακολουθῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν περιγράφει τὸ χωρίον τῶν Ἀθηνῶν, καλούμενον τὸ πάλαι *Κῆποι*, ἔνθα ἦν ἄγαλμα Ἀφροδίτης, θέας ἄξιον, ἔργον τοῦ περιφήμου γλύπτου τῆς Ἀρχαιότητος *Ἀλκαμένους*. Μετὰ τοῦτο προβαίνων πρὸς Βοῤῥᾶν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν, καὶ περιγράφων τὸ Κυνόσαργες, κείμενον κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Ἀνακτόρων, ἐντὸς τοῦ Βασιλικοῦ κήπου, ἔνθα πρό τινος καιροῦ εὑρέθη καὶ προτομὴ Ἡρακλέους, ᾧ τὸ γυμνάσιον τοῦτο καθιέρωτο, ἐπιστρέφων, ἵνα ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰλισσὸν, περιγράφει τὸ Λύκειον. Τὸ Λύκειον λέγει ἀπὸ *Λύκου τοῦ Παιδίωνος ἔχει τὸ ὄνομα, Ἀπόλλωνος δὲ ἱερὸν ἐξ ἀρχῆς τε εὐθὺς καὶ καθ' ἡμᾶς ἐνομίζετο*. Ἐκ τῆς ἐκφράσεως ταύτης τοῦ Παυσανίου ἐξάγεται, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο, ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἦν καθιερωμένον, νομιζόμενον καὶ πιστευόμενον ὡς ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὁ δὲ θεὸς, ὡς ἐκ τοῦ χώρου τούτου, *Λύκιος* ὠνομάσθη. Πιθανῶς τὸ ἱερὸν τοῦτο ἦν τοσοῦτον ἀρχαῖον, ὅσον τὸ οὐ μακρὰν τούτου Δελφίνιον, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη, ὅτε ὁ Θησεὺς τὸ πρῶτον εἰς Ἀθήνας ἦλθεν. Ἐνταῦθα ὁ Ἀπόλλων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡσυχίου, ηὗρε τὴν κρήνην, ἧς τὸ ὕδωρ *Λύκειον* ἐκαλεῖτο, καὶ τὴν ὁποίαν ἰδίως οἱ ἐγχώριοι *Πάνοπος κρήνην* ὠνόμαζον. Ἡ κρήνη αὕτη ἀνακαλυφθεῖσα τὸ **1818** εἴς τινας τυχαίας ἀνασκαφὰς τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ χώρου, εἶτα ἀναφανεῖσα καὶ αὖθις κεῖται οὐ μακρὰν τοῦ βράχου τοῦ ἀποτόμως τετμημένου, ἔνθα πρὸ τριῶν ἐτῶν ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνεύρεσιν ἐρειπίων Ἐκκλησίας τινὸς ἐγένοντο. Παρὰ τὸν περίβολον τοῦ Λυκείου διήρχετο ὁδὸς εὐθεῖα φέρουσα ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν τοὺς φοιτῶντας εἰς τὸ Λύκειον (1). Ἡ δὲ ὁδὸς αὕτη διευθύνετο ἔξω τοῦ τείχους τοῦ περιβόλου τῆς ἀρχαίας πόλεως· τῆς δὲ νέας τὰ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τείχη, ὄντα κατὰ τοῦτο μόνον τὸ μέρος πλησίον τῶν ἀρχαίων τειχῶν, ἐφύλαττον αὐτὴν ταύτην τὴν ὁδὸν, καὶ τότε ἔξω τοῦ νέου τείχους διευθύνετο, ὡς καὶ τὸ πάλαι, ὁδὸς εἰς Ἀκαδημίαν φέρουσα. Ἡ δὲ ὁδὸς αὕτη ἦν πλατυτάτη, διότι ἐν αὐτῇ, κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, ἐν ταῖς ἱππικαῖς ἐπιδείξεσιν, ἐν παρατάξει πέντε Φυλαὶ ἤλαυνον καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ, ἔφερε δὲ αὕτη εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ὅθεν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα, ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον καταβάντες ἀπὸ τῆς Φυλῆς ἔμελλον τὰς μηχανὰς κατὰ τὸν ἐκ Λυκείου δρόμον προσάγειν τῷ Πειραιεῖ, ὁ ἐν Ἀθήναις μηχανοποιὸς τὰ ζεύγη ἐκέλευσε πάντα ἁμαξιαίους λίθους φέρειν καὶ καταβάλλειν, ὅπου ἕκαστος βούληται τοῦ δρόμου, ἵνα κωλυθῇ οὕτως ἡ τῶν μηχανῶν διάβασις, ὡς ὁ Ξενοφῶν ἀναφέρει (2). Εἰς τὸ Λύκειον τοῦτο, σύνδενδρον καὶ κατάφυτον ὂν, ἦν καὶ Πλάτανος ὑπερμεγέθης, ἥτις, καίτοι νέα οὖσα, εἶχεν ὕψος τριάκοντα τριῶν πήχεων, ὡς ὁ Πλάτων, ὁ Λουκιανὸς καὶ ὁ Πλίνιος ἀναφέρουσιν.

Ἐντὸς τοῦ περιτειχίσματος τοῦ γυμνασίου τούτου, τὸ ὁποῖον ἦν τὸ τερπνότερον τῶν τριῶν ἐν Ἀθήναις καλλιτέρων γυμνασίων, ἐπὶ λόφου διατηρουμένου μέχρι τοῦδε, ἐφ' οὗ εἰσέτι φαίνεται πληθὺς ἄπειρος θραυσμάτων λίθου Πεντελησίου, θλιβερὰ μαρτύρια τῆς ἀρχαίας καλλονῆς ἀγαλμάτων καὶ ἄλλων ἀναθημάτων, δι' ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ χῶρος οὗτος, ἐπ' αὐτοῦ λέγω τοῦ ἱεροῦ τούτου λόφου ἐφίδρυτο τὸ ἄγαλμα καὶ ὁ βωμὸς τοῦ Λυκείου Ἀπόλλωνος, ὃν ὁ Οὐλπιανὸς καὶ *Λυκοκτόνον* λέγει καλεῖσθαι. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ὡς λέγει ὁ Λουκιανὸς παριστάνετο κεκλιμένον ἐπὶ στήλης, ἔχον τόξον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, τὴν δὲ δεξιὰν ἀνακλιμένην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, εἰργάσθη δὲ παρὰ τοῦ τεχνήτου οὕτως, ἵνα φαίνηται ὁ Θεὸς, ὥσπερ ἐκ καμάτου μακροῦ ἀναπαυόμενος. Ὁ τόπος οὗτος, ὡς χῶρος εὐφρόσυνος καὶ ὑγιεινὸς, καθιερώθη τῷ Ἀπόλλωνι, ᾧ οἱ τοιαύτης φύσεως τόποι συνήθως καθιεροῦντο, ὡς θεῷ ὑγείας (3). Ὅθεν *Ἰήϊος* ἐπεκαλεῖτο ὁ Ἀπόλλων, καὶ *Λύκειος*, ὡς ὢν φωτοφόρος, καὶ *Λοίμιος*, *Σωτὴρ*, *Ἀλεξίκακος*, *Ἀκέσιος*, *Ἀποτρόπαιος*, διὸ καὶ κιθάραν ἐκράτει τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ, ἐμφαῖνον οἱονεὶ τὸν Ἥλιον τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν, ὡς ἀναφέρει Γεώργιος ὁ Κεδρινός.

Τοῦ Λυκείου τούτου, ὁ Θεόπομπος ἐν εἰκοστῇ πρώτῃ τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ (4) πρῶτον θεμελιωτὴν τὸν Πεισίστρατον λέγει· ὁ δὲ Φιλόστρατος ἐν τῇ τετάρτῃ συγγραφῇ αὐτοῦ, φησὶ τὸν Περικλέα ἐπιστατῆσαι τῇ διακοσμήσει αὐτοῦ, ὥςε καὶ γυμνάσιον γενέσθαι. Ὁ ἐφάμιλλος δὲ καὶ ζηλωτὴς τῆς τε εὐγλωττίας καὶ τῶν ἐνδόξων καὶ ἀγήρων οἰκοδομῶν τοῦ Οὐλπίου Περικλέους Λυκοῦργος ὁ Λυκόφρονος ὁ εὔγλωττος ῥήτωρ καὶ ἄριστος πολιτικὸς, φιλοτιμούμενος ἐπρόσθεσε πᾶν ὅ,τι συνετέλει εἰς τὴν διακόσμησιν τοῦ Λυκείου, καὶ τὴν ἐκεῖ παλαίσραν

(1) Πλάτων Εὐθ. (2) Ξεν. Ἑλλην. (3) Πλούταρ. Συμπλ. (4) Λουκιαν. Ἀναχάρ. Ἁρποκρ. εἰς Λύκειον.

ᾠκοδόμησε, καὶ κοινὸν περίπατον ἀπέδειξεν (1). Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεόφραστος. (ὡς λέγει Διογένης ὁ Λαέρτιος) (2) διέταξεν, ἵνα τεθῇ εἰς τὸ ἱερὸν ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναθήματα, ὅσα πρότερον ὑπῆρχον ἐν τῷ ἱερῷ, εἶτα διέταξε τὸ στοΐδιον οἰκοδομηθῆναι τὸ πρὸς τῷ Μουσείῳ μὴ χεῖρον, ἀλλὰ κρεῖττον τοῦ προτέρου, καταστραφέντος ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ τοὺς πίνακας εἶπεν ἀνατεθῆναι ἐν οἷς αἱ τῆς γῆς περίοδοι εἰσὶν εἰς τὴν κάτω στοὰν, καὶ ἐπισκευασθῆναι καὶ τὸν βωμὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Λυκείου παρασαλευθέντα ἐν τῇ εἰσβολῇ τοῦ Ξέρξου, ὅπως ἔχῃ τὸ τέλειον καὶ τὸ εὔσχημον. Ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ τοῦ Λυκείου ἦν τὸ Ἀρχεῖον τοῦ πολεμάρχου(3), ἐνταῦθα ἐν τῇ εὐρυτάτῃ λεωφόρῳ (περὶ ἧς ἀναφέραμεν) σχηματιζομένῃ ὑπὸ τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ τοῦ τοίχου τοῦ Λυκείου, ἀπέναντι τοῦ Ἀρχείου τοῦ πολεμάρχου, ἐποιοῦντο οἱ νέοι Ἀθηναῖοι τὰ πρὸ τοῦ πολέμου πολεμικὰ γυμνάσματα αὐτῶν (4), ὅθεν καὶ ὁ Καλλίμαχος καλὸν καὶ λιπόωντα δρόμον καλεῖ τοῦτον, ὡς ἀναφέρει ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Σοφοκλέους. Ἐγὼ δ' ἤντησα Λυκείου καλὸν καὶ λιπόωντα κατὰ δρόμον Ἀπόλλωνος· καὶ ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης παίζων, λέγει ὡς ἐκ στόματος τῶν γυμναζομένων Ἀθηναίων «καὶ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι εἰς Λύκειον κακ' Λυκείου σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε,» καὶ οὐ μόνον ἐπὶ σειρῶν θάκων οἱ Ἀθηναῖοι ἐθεῶντο ἐν τοῖς παναθηναίοις τὸν ἀγῶνα, ὃν οἱ ἀθλοθέται ἐνταῦθα διετίθεντο, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαφόρους χρόνους σοφοὶ, ὡς Πρόδικος ὁ Κεῖος, Αἰσχίνης ὁ φιλόσοφος, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης μετὰ των φίλων αὐτοῦ, πολλάκις ἐκεῖ ἐποιοῦντο τὰς διατριβὰς αὐτῶν, ὡς ὁ Πλάτων ἀναφέρει, διαλεγόμενοι περὶ τῶν ὑψηλοτέρων ἐννοιῶν, πότε ἐν τῷ αὐτοῦ ἀποδυτηρίῳ καθήμενοι, πότε περιπατοῦντες ἐν τῷ καταστέγῳ δρόμῳ, λαλοῦντες ἐντόνως καὶ ἐναρμονίως, ὥστε καὶ οἱ κίονες οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐθορήβησάν τε ἐπὶ τοῖν ἀνδροῖν καὶ ἤσθησαν, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ θείου Πλάτωνος· καὶ τὸ δειλινὸν οἱ ἐν Ἀθήναις διατρίβοντες φιλομαθεῖς, φιλέμποροι καὶ φιλοθεάμονες ξένοι περιεδυνοῦντο ἐκεῖ, εὐφραινόμενοι τὰς ζωογόνους πνοὰς τοῦ Ζεφύρου εἰς τὴν τερπνὴν χώραν τῆς φύσεως, ὡς ὁ Λουκιανὸς ἀναφέρει.

Εἰς δὲ τὸ νότιον μέρος τοῦ Λυκείου, τὸ περατούμενον ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰλισσοῦ, ἦν ὁ κῆπος τοῦ τερπνοτάτου τούτου γυμνασίου· ὁ κῆπος οὗτος, ὅν περ ὁ Αἰλιανὸς *Γυμνάσιον* κυρίως καλεῖ, ἔφθανεν ἕως εἰς γέφυράν τινα κειμένην ἐπὶ τοῦ Ἰλισσοῦ, ἥτις ἦν ἴσως κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν θέσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς μετὰ ταῦτα κατεσκεύασε τὴν πρὸ τοῦ σταδίου γέφυραν, τῆς ὁποίας τὰ λείψανα φαίνονται εἰσέτι. Ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ διέθεσεν ὁ ἄξιος τοῦ Ἀριστοτέλους μαθητὴς Θεόφραστος, ἵνα ἐνταφιάσωσιν αὐτὸν, μηδὲν περίεργον περὶ τὴν ταφὴν μηδὲ περὶ τὸ μνημεῖον ποιοῦντες, ὡς ἀναφέρει Διογένης ὁ Λαέρτιος (5). Ἐνταῦθα ὁ Χρύσιππος πρῶτος ἐθάῤῥυσε σχολὴν ἔχειν ὕπαιθρον, καὶ παρ' αὐτῷ τῷ κήπῳ τὴν στήλην ἀνέστησαν τὴν φέρουσαν τὸ Ψήφισμα, ὃ ἔγραψαν οἱ Ἀθηναῖοι στεφανεῖν τὸν Ζήνωνα. Κατὰ τοῦ Λυκείου τούτου, ὅπερ ἦν δενδροφορώτατον πάντων τῶν προασείων, κατὰ τοῦ τερπνοῦ τούτου τόπου διὰ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ θέσιν, καὶ διὰ τὴν διακόσμησιν τῆς τέχνης, Φίλιππος πρῶτος ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου μανιώδης κατασταθεὶς ἐπέφερε κατ' αὐτοῦ καὶ τοῦ δάσους τοῦ Κυνοσάργους καταστρεπτικὴν πυρκαϊὰν, ὡς ὁ ἱστορικὸς Τίτος ὁ Λίβιος ἀναφέρει. Ὁ δὲ ἄγριος τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Σύλλας, πολιορκῶν τὸν Πειραιᾶ, καὶ μεγάλην δοκῶν χρείαν ἔχειν πρὸς κατασκευὴν μηχανῶν, ἵνα τὰ Πειραϊκὰ τοῦ Θεμιστοκλέους τείχη καταβάλλῃ, τὸν σύνδενδρον καὶ κατάφυτον τοῦτον τόπον ἔκειρεν ἀπανθρώπως, στερήσας, φεῦ! οὕτω τὰς λαμπρὰς καὶ περικλεεῖς Ἀθήνας τοῦ τερπνοῦ αὐτῶν προαστείου. Ἔκτοτε σχεδὸν τὸ Λύκειον ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔκτοτε ὁ Μουσαγέτης Ἀπόλλων, ὁ Λύκιος, ἐγκατέλειπε τὸ τερπνὸν αὐτοῦ χωρίον, βάρβαροι δὲ καταστρεπτικοὶ καὶ σκοτεινοὶ αἰῶνες ἐπερχόμενοι μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκλειπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας αὐτῆς διὰ τὰς γενομένας *συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα Ῥωμαϊκοῖς*, κατεσκίασε τὴν ἕδραν τοῦ Λυκείου, ἣν ἀνανέωσε πάλιν τὸ φιλόμουσον τοῦ κατὰ τὸ ἕβδομον βασιλεύσαντος Αἰγύπτου Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, καὶ τὸ φιλόσοφον φιλαθήναιον καὶ μεγαλουργὸν τοῦ τε Μάρκου Αὐρηλίου, καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὅστις εὐεργετήσας καὶ ἄλλα ἔθνη, εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων τὰ μάλιστα ἔδειξε τὸ ἄκρον τῶν εὐεργετικῶν αὐτοῦ ἀγαθοεργιῶν, ὡς

(1) Πλούταρ. Συμπ. καὶ Βίος Λυκούργου. (2) Βίος Θεοφράστου. (3) Σχόλ. εἰς Σοφ. Οἰδ. Τύρων καὶ εἰς Σοφοκλ. Ἠλέκτρ. Δημητρ. Φαλ. περὶ Ἑρμην. (4) Σουΐδ εἰς Ἄρχοντα καὶ εἰς Γυμνάσια, Οὐλπ. εἰς Δημ. κατὰ Τιμοκράτους. Ἡσύχ. εἰς Λύκειον, Ζωναρ. εἰς Γυμνάσια, Σχόλ. εἰς Ἀριστοφ. Εἰρ. (5) Λαέρτ. Θεοφρ. καὶ Βίος Χρυσίππου.

μαρτυροῦσιν Ἀθήναιος, Παυσανίας καὶ Ἀριατείδης ὁ ῥήτωρ. Ὁ Αὐτοκράτωρ οὗτος, δεύτερος θεμελιωτὴς τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὸν Θησέα γενόμενος (ὡς ἀναφέρει τὸ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ τόξου τοῦ Ἀδριανοῦ «Αἵδ' εἰσ' Ἀδριανοῦ κ' οὐχὶ Θησέως πόλις»), κατασκευάσας τὰς νέας Ἀθήνας πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τοῦ κολοσσαίου τῶν ἔργων αὐτοῦ, λέγω, τοῦ μεγίστου ναοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ἐκόσμησε καὶ τὸ παρὰ τὴν πόλιν αὐτοῦ Λύκειον, ὡς τὸ ἐν αὐτῷ πρό τινος καιροῦ εὑρεθὲν ἐπίγραμμα ἀναφέρει. Ὁ δὲ ἀνώνυμος, οὗ τὸ χειρόγραφον εὑρίσκεται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βιέννης, ὅστις, κατ' ἐμὴν γνώμην, εἶδε τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα μετὰ Χριστὸν, λέγει, ὅτι ἐνταῦθα ἦν τὸ Διδασκαλεῖον τοῦ Διοδώρου. Τὴν παράδοσιν ταύτην φυλάττουσα ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε καλεῖ τὸ μέρος τοῦτο *Λυκόδημον*, καὶ ἰδίως *Δασκαλεῖον*· καὶ ταῦτά εἰσιν, ὅσον ἐνεστί μοι, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν τοῦ Λυκείου.

Ἐκ τῶν εἰρημένων δὲ ἐξάγεται, ὅτι ἐκεῖ ἦτον ἱερὸν καὶ τέμενος τοῦ Ἀπόλλωνος περιτοιχισμένον· ἐν δὲ τῷ περιβόλῳ ἐπὶ τοῦ λόφου ναὸς τοῦ θεοῦ τούτου κῆπος ἐκτεινόμενος παρὰ τὸν Ἰλισσὸν, καὶ στοαὶ, καὶ Μουσεῖον, καὶ δρόμοι κατάστεγοι, καὶ ὕλη μεγαλόδενδρος, ὥσε ἐνίων τὸ πάχος τὴν διάμετρον πολλῶν ποδῶν εἶναι· καὶ ταύτην μὲν ὁ ἄγριος Σύλλας ἔκειρε, τὰ δ' ἄλλα πάντα νὺξ σκοτεινὴ κατεκάλυψε, καὶ ὕπνον πολλῶν αἰώνων ὑπὸ γῆν ἐκοιμήθησαν· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀκτὶν φωτὸς ἐθνισμοῦ καταυγάζει, τότε καὶ ἀνασκαφαὶ πρὸς φυτείαν νέου δάσους καὶ μόρφωσιν κήπου Βασιλικοῦ ἐν τῷ Λυκείῳ ἀνορύττονται, καὶ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις σειρὰ σπονδύλων κορινθιουργῶν κιόνων ἀναφαίνονται, διαμέτρου τεσσάρων Ἑλληνικῶν ποδῶν καὶ ἡμιποδίου, λίθοι Πεντελησίου καὶ κιονόκρανα τοῦ αὐτοῦ ῥυθμοῦ, τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ, ὁμοιόμορφα τοῖς κιονοκράνοις τοῖς ἐπὶ τῆς ἔτι καὶ νῦν σωζομένης στοᾶς τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ σειρὰ μεγάλων ὀρθοστατῶν τοίχου λίθου κισσηρίου, καὶ κίονες ἡμιραβδωτοὶ, καὶ πλίνθοι λίθου Πεντελησίου, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα λείψανα καὶ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ δόξης ἀναφαίνονται· ἐπιλάμπει δὲ τούτοις Βασιλικὴ χάρις καὶ φιλοκαλία καὶ διατηροῦνται ταῦτα ἐπιμελῶς ἐν τῷ ῥηθέντι κήπῳ, ἔνδοξα μαρτύρια τῆς ἀρχαίας καταστάσεως τοῦ τόπου, διότι καθὼς λέγει Δίων ὁ Χρυσόστομος «τὰ κατορθώματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων οἴχεται, καὶ πάντα τρόπον αἰσχρῶς καὶ ἐλεεινῶς διέφθαρται, καὶ οὐδὲ ἐπινοῆσαι λοιπόν ἐστὶ τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν παλαιῶν . . . . , ἀλλ' οἱ λίθοι μᾶλλον ἐμφαίνουσι τὴν σεμνότητα καὶ τὸ μέγεθος τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκοδομημάτων.»

Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους εὑρισκομένων μεταλλείων.

Πασίγνωστα εἶναι τὰ κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνικοὺς χρόνους ἐγνωσμένα μεταλλεῖα τοῦ Λαυρίου, ἐξ ὧν οἱ Ἕλληνες καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους, ἀνώρυττον τὸν ἄργυρόν των. Ἐκ τῶν αὐτῶν μεταλλείων ἀνώρυσσον καὶ δώδεκα εἴδη σμαράγδου, ὡς καὶ διάφορα ψευδαργυροῦχα ὀρυκτὰ, διότι τὸ διὰ τῆς φρύξεως τοσούτων ψευδαργυρούχων ὀρυκτῶν προσαγόμενον, ὅπερ *Tutia* ἢ *Cadmia* ἐκαλεῖτο, ἀπαντᾶται καὶ τὴν σήμερον ἐντός τινων χαραδρῶν. Εἰς τὸ μεταλλεῖον τοῦ Καλλίου, τινὸς τῶν διασημοτέρων ἐνοικιαστῶν τῶν μεταλλείων, εὑρέθη κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους μέλαινα καὶ χρυσίζουσα ψάμμος, ἥτις ἐμπεριεῖχεν ὑποπόρφυρα μόρια, ἅτινα ἐκπλυνόμενα ἐχρησίμευον πρὸς κατασκευὴν κινναβάρεως. Ὁ Καλλίας οὗτος μάλιστα θεωρεῖται ὡς πρῶτος κατασκευάσας ἐκ τῆς τοιαύτης ψάμμου, κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην Ὀλυμπιάδα, τεχνητὴν κιννάβαριν. Πρὸς τούτοις περὶ τῆς ἀνορύξεως μεταλλικοῦ ὑδραργύρου, καί τινος θειούχου ὑδραργύρου, ἐμπεριέχοντος ὀρυκτὸν, γίνεται μνεία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καθὼς καὶ ὅτι ὁ χρυσὸς ἐξήγετο διὰ τῆς πλύσεως ἄλλου τινὸς μέλανος χρώματος ὀρυκτοῦ.

Περὶ τοῦ χαλκοῦ τῆς Κορίνθου.

Ἐξ ἀρχαίων τινῶν συγγραφέων ἐξάγεται, ὅτι ἐν Κορίνθῳ διὰ τῆς τήξεως ὀρυκτῶν τινων ἐξήγαγον χαλκὸν, χρησιμεύοντα πρὸς σύνθεσιν τοῦ πάλαι τοσούτῳ φημιζομένου Κορινθιακοῦ μετάλλου, καθὼς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ κατασκευαζόμενα κατασκευάσματα ὠνομάζοντο *Κορινθιακὰ ἔργα*, *Signa Corinthiaca.* Ὁ Παυσανίας λέγει

περὶ τῆς Πειρήνης κρήνης. «Ὀλίγον δὲ ἀπωτέρω τῶν προπυλαίων εἰσιοῦσιν ἐν δεξιᾷ ἐστιν Ἡρακλῆς χαλκοῦς. Μετὰ δὲ αὐτὸν εἴσοδός ἐστι τῆς Πειρήνης εἰς τὸ ὕδωρ· ἐπὶ δὲ αὐτῇ λέγουσιν, ὡς ἡ Πειρήνη γένοιτο ὑπὸ δακρύων ἐξ ἀνθρώπου πηγή, τὸν παῖδα ὀδυρομένη Κεγχρίαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἀκούσας ἀποθανόντα. Κεκόσμηται δὲ ἡ πηγὴ λίθῳ λευκῷ, καὶ πεποιημένα ἐστὶν οἰκήματα σπηλαίοις κατὰ ταῦτα, ἐξ ὧν τὸ ὕδωρ ἐς κρήνην ὕπαιθρον ῥεῖ, *πιεῖν τε ἡδύ, καὶ τὸν Κορίνθιον χαλκὸν διάπυρον καὶ θερμὸν ὄντα ὑπὸ ὕδατος τούτου βάπτεσθαι λέγουσιν*· ἐπεὶ χαλκός γε οὐκ ἔστι Κορινθίοις. Ἔστι γε δὴ καὶ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα πρὸς τῇ Πειρήνῃ καὶ περίβολός ἐστι.» Τινὲς ἐνόμιζον, ὅτι ὁ πρὸς κατασκευὴν τοῦ μετάλλου τούτου χρησιμεύων τότε χαλκὸς ἀνωρύττετο πλησίον τῆς Κορίνθου· μολαταῦτα ἂν καὶ διάφοροι ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἤδη ἐγκαταλελειμμένων τότε μεταλλείων, ἀλλ' ὅμως οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύφθη· ὥστε φαίνεται, ὅτι οἱ ἐν Κορίνθῳ χαλκεῖς ἐσκεύαζον τὸ *Κορινθιακὸν μέταλλον*, μετακομίζοντες ἀλλαχόθεν τὸν πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον χαλκόν. Τὸ Κορινθιακὸν μέταλλον σύγκειται, κατὰ τὰς ἀναλύσεις μου, ἐξ *ἑβδομήκοντα ὀκτὼ μερῶν χαλκοῦ, δεκαοκτὼ ψευδαργύρου, καὶ τεσσάρων κασσιτέρου*. Δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς Πειρήνης, τὸ ὁποῖον εἶναι ψυχρότατον, καὶ τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχει τὴν σήμερον μόρια θείου, (ἐὰν εἶχε τὰς αὐτὰς ἰδιότητας καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους) ἔδιδεν εἰς τὰ ταχέως ἐμβαπτόμενα θερμὰ χάλκινα ἀντικείμενα ὀρειχάλκινον χρῶμα, ὅπερ ἐθεωρεῖτο ὡς ἰδιάζων χαρακτὴρ τοῦ ὕδατος τούτου.

Σημειούσθω δὲ ἐν παρόδῳ περὶ τῆς τὸ πάλαι τοσοῦτον περικλεοῦς Κρήνης τῆς Πειρήνης, ὅτι ἐξετάσας τὸ ὕδωρ τοῦτο, εὗρον αὐτὸ ψυχρότατον καὶ καθαρώτατον, δυνάμενον ἕνεκα τούτου νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν Ἀκριοψυχροτάτων ἢ Ἀκρατοκρηνῶν. Τὰ συστατικὰ τοῦ ὕδατος τούτου εἶναι εἰς ποσότητα **16** οὐγγιῶν, ἐγχλωρίου μὲν νατρίου **1,340**, ἐγχλωρίου δὲ τιτανίου **0,450**, θειούχου νατρίου **0,500**, καὶ ἴχνη ἀνθρακικῆς τιτάνου.

Περὶ τῶν μεταλλείων τῆς Χαλκίδος.

Ἡ Χαλκὶς ἐθεμελιώθη ὑπὸ τῶν Ἀράβων, οἵτινες μετὰ τοῦ Κάδμου ἀποικισθέντες αὐτόθι μετέφεραν τὴν τέχνην τῆς κατεργάσεως τῶν μετάλλων. Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης ἀνώρυττον χαλκόν, ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις ἐκλήθη Χαλκίς. Ὁ Στράβων λέγει περὶ τῆς Χαλκίδος· «Καὶ μέταλλον δ' ὑπῆρχε θαυμαστοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου κοινόν, ὅπερ οὐχ ἱστοροῦσιν ἀλλαχοῦ συμβαῖνον, νυνὶ μέντοι ἀμφότερα ἐκλέλοιπαν.»

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἀπέστειλεν ἐκ τῆς Χαλκίδος τὸν Κράτητα, εἰδήμονα καὶ διάσημον ἐπιστάτην τῶν μεταλλείων πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος λίμνης. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ εἰρημένα χαλκοῦχα μεταλλεῖα, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαῖοι μνείαν ποιοῦνται, ταῦτα διόλου ἐξέλιπον, διότι ἀμφιβάλεται, ἂν ἐντελῶς ἀνωρύχθησαν, καὶ ἴσως διὰ πολυδαπάνων ἀνασκαφῶν ἠδύναντο ἤδη ν' ἀνευρεθῶσιν.

Θερμιά, ἢ Κύθνος.

Ἂν καὶ οὐδεὶς λόγος γίνεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις περὶ μεταλλείων τῆς νήσου ταύτης, διασήμου ἄλλως τε οὔσης τὸ πάλαι ἕνεκα τῶν ἐνταῦθα ὑπαρχόντων θερμῶν ὑδάτων, μολοντοῦτο φαίνονται εἰς τὸν λιμένα Κολώνας διάφοροι ἀνασκαφαὶ καὶ πλῆθος κοιλωμάτων, ἐξ ὧν εἰκάζεται, ὅτι εἶχον γείνει τὸ πάλαι ἀνορύξεις τῶν αὐτόθι ὑπαρχόντων πλουσίων σιδηρούχων ὀρυκτῶν. Ὅτι δὲ δὲν περιωρίσθησαν εἰς μόνην τὴν ἀνόρυξιν τῶν ὀρυκτῶν τούτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τοῦ ἐμπεριεχομένου ἐν αὐτοῖς *σιδήρου ἔκτηξιν*· τοῦτο γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀφθόνου ἐκεῖ εὑρισκομένης σκωρίας. Φαίνεται μολαταῦτα, ὅτι ἡ σπάνις καυσίμου ὕλης ἀνέστειλε τὴν ἀνόρυξιν, καὶ ἐπέφερε τὴν στάσιν τῆς μεταλλείας, καθὼς συνέβη καὶ εἰς ἄλλας τινὰς Κυκλάδας.

Περὶ Καρύστου.

Κατὰ τὰ βόρεια τῆς Εὐβοίας κεῖται ἡ πόλις Κάρυστος, καὶ πλησίον αὐτῆς τὰ μαρμαρωρυχεῖα, περὶ ὧν οἱ ἀρχαῖοι ἀναφέρουσι. Τὸ μάρμαρον αὐτῶν δὲν εἶναι λευκόν, ἀλλὰ πεποικιλμένον μὲ πρασίνας γραμμὰς καὶ κη-

λίδας. Ἰδιαζόντως ἐτιμᾶτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ ἐνταῦθα εὑρισκόμενος *ἀμίαντος λίθος*, καὶ ὁ Στράβων ὁμιλῶν περὶ τῶν πόλεων τῆς Εὐβοίας, τῆς Καρύστου, Μαρμαρίου καὶ Κυστήρας, λέγει· « Κάρυστός δ' ἔστιν ὑπὸ » τῷ ὄρει τῇ Ὄχῃ· πλησίον δὲ τὰ Στύρα καὶ τὸ Μαρμάριον, ἐν ᾧ τὸ λατόμιον τῶν Καρυστίων κιόνων, ἱερὸν » ἔχον Ἀπόλλωνος Μαρμαρίνου, ὅθεν διάπλους εἰς Ἁλὰς τῆς Ἀραφηνίδος. Ἐν δὲ τῇ Καρύστῳ καὶ ἡ λίθος φύε» ται ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕφη χειρόμακτρα γίνεσθαι, ῥυπωθέντα δ' εἰς φλόγα βάλλεσθαι. »

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι περιετύλιττον τοὺς νεκροὺς των ἐντὸς τοιούτων ἐξ ἀμιάντου ὑφασμάτων καὶ τοὺς ἔκαιον, διὰ νὰ μὴ φανῇ οὐδὲ μικρὸν τῆς τέφρας αὐτῶν ἴχνος. Ὁ ἀμίαντος οὗτος λίθος ἀπαντᾶται μέχρι τῆς σήμερον ἐντὸς τοῦ ἐταῦθα εὑρισκομένου Ὀφίτου λίθου (Σερπετίνου).

Προσθετέον ἐνταῦθα ὡς ἓν τῶν ἀξιολογωτέρων, ὅτι τὰ κατὰ τὴν Κύμην εὑρισκόμενα πλούσια ἀνθρακωρυχεῖα φαίνεται νὰ ἦσαν καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους γνωστὰ, διότι κατὰ τὴν τῶν ἀνθρακωρυχείων ἐξέτασιν εὑρέθησαν εἰς διάφορα μέρη μικρὰ κοιλώματα, καὶ διώρυγες ἐσχηματισμέναι κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἀρχαίων, ἐξ ὧν, ἀναμφιβόλως, οἱ ἀρχαῖοι τὴν καύσιμον ταύτην ὕλην ἐπορίζοντο. Τὰ στρώματα τῶν ἀνθράκων εἶναι κεκαλυμμένα ὑπὸ ἐκτεταμένου ςρώματος τιτανούχων λίθων, καὶ ἐντὸς αὐτῶν εὑρέθησαν ἀπολελιθωμένοι ἰχθύες, οἵτινες, ὡς ἀνήκοντες εἰς προκατακλυσμιαίαν τινὰ ἐποχὴν ἐφέλκυσαν τὴν προσοχὴν τῶν γαιωλόγων καὶ τῶν περὶ τὴν παλαιοντολογίαν καταγινομένων. Μεταξὺ τῶν πλείστων τούτων ἀπολελιθωμένων ἰχθύων εὑρέθη περιεργότατόν τι ἀπολίθωμα ἰχθύος, φέροντος εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ *ὀρειχάλκινον ἄγγιστρον* ὁπωσοῦν καλῶς διατετηρημένον, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ πολύτιμον τοῦτο ἀπολίθωμα ἐπωλήθη εἰς περιηγητήν τινα, καὶ οὕτως ἐστερήθη τὸ Ἑλληνικὸν Μουσεῖον περιεργοτάτου φυσιογραφικοῦ ἀντικειμένου.

Περὶ τῆς νήσου Σίφνου.

Ἡ νῆσος αὕτη ἦτο διάσημος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τὰ ἐν αὐτῇ χρυσωρυχεῖα. Ἦσαν δὲ τὰ μόνα ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὰ μέγα περιποιοῦντα ὄφελος τοῖς Σιφνίοις. Περὶ αὐτῶν ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος.

« Οἱ δ' ἐπὶ τὸν Πολυκράτην στρατευσάμενοι Σαμίων, ἐπεὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὺς ἀπολείπειν ἔμελλον, καὶ » αὐτοὶ ἀπέπλεον εἰς Σίφνον, χρημάτων γὰρ ἐδέοντο, τὰ δὲ τῶν Σιφνίων πράγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον, » καὶ νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον, ὅτε ἐόντων αὐτοῖσι ἐν τῇ νήσῳ χρυσέων καὶ ἀργυρέων μετάλλων, οὕτως, » ὥστε ἀπὸ τῆς δεκάτης τῶν γινομένων αὐτόθεν χρημάτων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσιν ἀνακέεται ὁμοία τοῖσι πλου» σιωτάτοισι· αὐτοὶ δὲ τὰ γινόμενα τῷ ἐνιαυτῷ ἑκάστῳ χρήματα διενέμοντο· ὅτε ὧν ἐποιοῦντο τὸν θησαυ» ρὸν, ἐχρέωντο τῷ χρηστηρίῳ, ἐν αὐτοῖσι τὰ παρέοντα ἀγαθὰ, οἷά τε ἐστὶ πολὺν χρόνον παραμένειν· ἡ δὲ » Πυθίη ἔχρησε σφίσι τάδε. » (Ἡροδ. Θαλ. § 57).

Περὶ τῆς καταστροφῆς αὐτῶν ἀναφέρει ὁ Παυσανίας τὰ ἑξῆς·

« Ἐποιήθη δὲ καὶ ὑπὸ Σιφνίων ἐπὶ αἰτίᾳ τοιᾷδε θησαυρός. Σιφνίων ἡ νῆσος χρυσοῦ μέταλλα ἤνεγκε, καὶ » αὐτοὺς τῶν προσιόντων ἐκέλευσεν ὁ Θεὸς ἀποφέρειν δεκάτην ἐς Δελφούς· οἱ δὲ τὸν θησαυρὸν ᾠκοδομήσαντο » καὶ ἀπέφερον τὴν δεκάτην· ὡς δὲ ὑπὸ ἀπληστίας ἐξέλιπον τὴν φορὰν, ἐπικλύσασα ἡ θάλασσα ἀφανῆ τὰ μέ» ταλλα σφίσιν ἐποίησεν. »

Ἐπίσης εὑρέθη ἰδιαίτερος λίθος, ὅστις ἠδύνατο νὰ τορνευθῇ, καὶ οὕτω νὰ δημιουργηθῶσιν ἐξ αὐτοῦ ἀγγεῖα χρήσιμα πρὸς μαγειρεῖον κ. τ. τ. Περὶ τούτου ἀναφέρει ὁ Πλίνιος. Ἴδε Πλίνιον.

« Est enim hoc genus Ophetes cx quo vasa et etiam Cados faciunt. In Siphno lapis est qui cauatur » tornaturque in vasa coquendis cibis utilia vel ad esculentorum usus quod in Comensi Italiæ lapide vi» ridi accidere scimus sed in Siphno singulare quod excalfactus Olio nigrescit, durescitqne natura mo» lissimus, tanta qualitatum differentia est. »

Ὁ λίθος οὗτος, ὅστις *Σίφνιος λίθος* ***lapis Siphnius*** ἐκαλεῖτο, ἦτον ὁ τανῦν ἀγγειόλιθος καλούμενος· ἀλλ' ὅμως παράδοξον εἶναι, ὅτι τὴν σήμερον οὐδ' ἴχνος αὐτοῦ εὑρέθη, καὶ φαίνεται ὅτι τὸ λατομεῖον τοῦτο ὑπό τινος σεισμοῦ κατεβυθίσθη, ἢ ἄλλως πως κατεστράφη. Καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὰ ἀρχαῖα χρυσωρυχεῖα, παρα-

τηρεῖται εἰσέτι εἰς τὸν Ἅγιον Σώστην ἀρχαῖον μεταλλεῖον, πλησίον δὲ αὐτοῦ ἕτερον, ἐκ τοῦ ὁποίου φαίνεται, ὅτι ἀνωρύττετο ὁ χρυσὸς, τὸ ὁποῖον ὅμως κατακλύζεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Πλησίον τῶν μεταλλείων τούτων εὑρίσκεται πλείστη σκωρία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπαντᾶται μόλυβδος και ἐλαχίστη ποσότης ἀργύρου. Ὡς ἐκ διαφόρων τμημάτων θειούχου μολύβδου, ἅτινα ἐν καιρῷ χειμῶνος διὰ τῶν ῥυακίων ἐκ τῶν ὀρυκτῶν τούτων ἀποπλύνονται ἀποσυρόμενα, φαίνεται ὅτι ὁ ὑπὸ τῶν Σιφνίων ἐξαγόμενος τότε χρυσὸς δὲν ἐμπεριείχετο ἐντὸς καθαρῶν χρυσούχων ὀρυκτῶν, ἀλλ' ἐξετήκετο ἐκ χρυσούχου τινὸς μολυβδίτου λίθου.

Κίμωλος.

Ἡ νῆσος αὕτη, λέγεται, ὅτι ἦτο πρότερον μετὰ τῆς νήσου Μήλου ἡνωμένη, καὶ ὅτι ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῆς, δι' ἡφαιστείας τινὸς ἐκρήξεως, συνοδευθείσης ὑπὸ τρομερῶν σεισμῶν. Εἰς τὸ κέντρον τῆς νήσου ταύτης εὑρίσκονται ἀπολιθώματα πτηνῶν καὶ κοχλιῶν ἐκ τοῦ γένους **Perna**. Τὸ ὄνομα τῆς νήσου **Argentiera** ἐδόθη εἰς αὐτὴν κατ' ἄλλους μὲν, ἐκ τοῦ λευκοῦ χρώματος τῶν ὀρέων αὐτῆς, κατ' ἄλλους δὲ, ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἀνωρυττομένου τὸ πάλαι ἀργύρου.

Τῳόντι ὑπάρχει ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ μέγα τι καὶ ἀρχαιότατον χειροποίητον κοίλωμα, ἐξ οὗ, λέγουσιν, ὅτι τὸ πάλαι ἀνωρύττετο ἄργυρος. Ἐνταῦθα ἀπαντᾶται θειοῦχος σίδηρος λευκὸς, ὁμοιάζων τὰ μέγιστα τοῖς ἀργυρούχοις ὀρυκτοῖς, ὥστε εὐκόλως δύναταί τις ν' ἀπατηθῇ καὶ νὰ ἐκλάβῃ τὸ ὀρυκτὸν τοῦτο ὡς ἀργυροῦχον. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς νήσου *Κίμωλος* ἐδόθη εἰς αὐτὴν ἕνεκα τοῦ ἀφθόνως εὑρισκομένου ἐν αὐτῇ λευκοῦ χώματος (σαπωνόχωμα, **Terra Cimolea**). Ὁ Πλίνιος ὠνόμασε τὴν ῥηθεῖσαν νῆσον ἕνεκα τοῦ μεγάλου ποσοῦ τῶν τότε ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων ὄφεων, *Ὀφιοῦσαν Cimolus que Echinusa.*

Σέριφος.

Ἡ νῆσος αὕτη ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ *Σιδηρᾶ νῆσος*, διότι βρίθει πλουσίων σιδηρούχων ὀρυκτῶν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπεχείρησαν εἰς διάφορα μέρη αὐτῆς τὴν ἀνώρυξιν τῶν ὀρυκτῶν τούτων· καὶ τοιούτων ἀρχαίων μεταλλωρυχείων λείψανα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπὶ αἰῶνας ὅλους εἰργάζοντο, φαίνονται εἰς τὸν λιμένα *Μεγάλο Λειβάδι*. Τοῦτο τὸ μεταλλωρυχεῖον εἶναι τὸ μεγαλοπρεπέστερον τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαρχόντων, διότι πεντήκοντα περίπου ὀργυιῶν ἔχει μῆκος, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ Στράβων λεπτομερέστερον ἀναφέρει.

Περὶ τῶν τῆς Κύπρου μεταλλείων κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνικοὺς χρόνους.

Κύπρος.

Μεταξὺ τῶν τοῦ Ἀρχιπελάγους νήσων αὕτη εἶναι μεγαλητέρα ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν, καὶ εὐφορωτέρα· ὠνομάσθη τὸ πάλαι *Aerosa–Χαλκίτη*, καὶ μετὰ τὴν τοῦ χαλκοῦ ἀνακάλυψιν ἐπωνομάσθη παρὰ τοὺς Ῥωμαίους ἐκ τοῦ Λατινικοῦ ὀνόματος τοῦ μετάλλου *Cuprum*, *Κύπρος*. Περὶ τῶν ἐνταῦθα εὑρισκομένων χαλκούχων ὀρυκτῶν λέγει ὁ Στράβων, ὅτι εἰς Ταμασὸν εὑρίσκεται πλῆθος χαλκούχων ὀρυκτῶν, συνισταμένων εἰς ἰὸν, ἢ εἰς χαλκανθῆ, δηλ. εἰς διάφορα τοῦ χαλκοῦ πράσινα ὀξείδια. Εἰς τοῦτο τὸ μέρος τῆς νήσου, *Ταμασὸς* ὀνομαζόμενον, πόλιν μεσόγειον τῆς νήσου Κύπρου, κειμένην μεταξὺ Κιθίου καὶ Λαπήθου, εὑρίσκονται ἐρείπια ἀρχαίων μεταλλείων, ἐν οἷς καὶ μέχρι τῆς σήμερον χαλκοῦχα ὀρυκτὰ ὑπάρχουσι, καὶ ἠδύναντο ν' ἀνορυχθῶσι. Βέβαιον μοὶ φαίνεται, ὅτι ἐγίνετο καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐκ τῶν μεταλλείων ἔκτηξις, καθὼς φαίνεται ἐκ τῆς χαλκούχου σκωρίας, ἥτις εἰς διάφορα μέρη εἰς τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ἀνευρίσκεται. Διὰ τῆς ἀναλύσεως τῆς τοιαύτης σκωρίας εὗρον ἐν αὐτῇ τρία τοῖς ἑκατὸν χαλκοῦ, εἴκοσιν ὑποξειδίου τοῦ σιδήρου ὁμοῦ μετὰ τι-

τάνου καὶ χάλικος. Πιθανόν, ὅτι εἰς τὴν τῶν ὀρυκτῶν τούτων τῆξιν ἐπρόσθεσαν τίτανον καὶ χάλικα, διὰ νὰ ἀποκαταστήσωσι τὰ ὀρυκτὰ ταῦτα εὐτηκτότερα, Ἐὰν ὅμως ἐπρόσθεσαν ἐξεπίτηδες τὸν σίδηρον, διὰ νὰ χωρίσωσι τὸ θεῖον δι' αὐτῆς τῆς πράξεως, εἶναι δυσεξήγητον, καὶ ἐξ οὐδενὸς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἐξάγεταί τι κατὰ ποῖον τρόπον ἡ τοῦ μετάλλου χώρισις ἔγεινε. Τινὲς ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ὑπομιμνήσκουσι καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ ἀργύρου ἐπ' αὐτῆς τῆς νήσου, λέγοντες, ἡ Θετταλία εἶχε χρυσοφόρα μεταλλεῖα, ἡ Σίφνος ἄργυρον καὶ χρυσόν, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν καὶ εἰς τὴν νῆσον Κύπρον· ἐν τούτοις ὅμως τὴν σήμερον δὲν εὑρίσκεται κανὲν ὅμοιον ὀρυκτόν.

Θάσσος (Τάσσος).

Ἡ νῆσος αὕτη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους, ἀπέναντι τῆς Θρακίας, μετὰ τῆς ὁμωνύμου πόλεως ᾠκοδομήθη παρὰ τῶν Φοινίκων καὶ τῶν Παρίων, καὶ ἦτο καὶ εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους διάσημος διὰ τὸν ἐξαίρετον αὐτῆς οἶνον, καὶ ἰδίως διὰ τὰ ἐπ' αὐτῆς εὑρισκόμενα πλούσια χρυσοφόρα ὀρυκτά. Δὲν ἦσαν δὲ ἀσήμαντα, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, τὸν Διονύσιον, καὶ ἄλλους, τὰ μαρμαρωρυχεῖα τῆς νήσου ταύτης. Παρά τινων συγγραφέων ἀναφέρονται, ὡς σημαντικὸν τῆς νήσου προϊὸν, τὰ τῆς Θάσσου *κεράμια*. Ὅσον δ' ἀποβλέπει τὰ ἀρχαῖα μεταλλεῖα τῆς νήσου, οἱ σημερινοὶ κάτοικοι δὲν γνωρίζουν οὐδὲ κἂν τὸν τόπον, ὅπου ποτὲ ἡ ὕπαρξις τῶν μεταλλείων διαφημίζεται. Τρεῖς ὥρας μακρὰν τῆς σημερινῆς πόλεως Θάσσου ἀπέχουσιν ὄρη τινὰ, δι' ὧν τὸν χειμῶνα, ἢ μετὰ συνεχῶν βροχῶν, διέρχεται ἀρκετὰ δυνατὸν ῥεῖθρον. Δι' αὐτοῦ τοῦ ποταμίου ὕδατος ἐκπλύνεται, ὡς φαίνεται, ἐξ αὐτῶν τῶν ὀρέων μαγνήτης λίθος, καὶ χρωμοφόρος σιδηροῦχος λίθος, καὶ ἐκ πατροπαραδόσεως λέγουσιν οἱ Θάσσιοι, ὅτι ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἄμμου εὑρέθη χρυσός. Φαίνεται, ὅτι τὸ πάλαι εὑρέθη χρυσοφόρος ἄμμος, ἥτις τὴν σήμερον δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὅσον ἀφορᾷ καὶ τὸν ἄργυρον τῆς Θάσσου, ἐξ οὗ ἀπετυπώθησαν ἕνεκα τῆς τοῦ ἀργύρου καθαρότητος, τὰ ὡραιότερα ἀργυρᾶ νομίσματα τὸ πάλαι· φαίνεται, ὅτι ὁ ἄργυρος ἐξετάκη ἐξ ἀργυροφόρων μολυβδούχων ὀρυκτῶν, καθότι τοιαῦτα ἀργυροφόρα μολυβδοῦχα ὀρυκτὰ εὑρίσκονται καὶ τὴν σήμερον ἐπὶ ταύτης τῆς ποτὲ διασήμου νήσου. Ὡσαύτως ἐξάγεται ἐξ ἀρχαίων συγγραφέων, ὅτι τόσον τὰ τῆς Θάσσου, καθὼς καὶ τὰ τῆς Θρακίας χρυσωρυχεῖα ἐμεταλλεύοντο ὑπὸ τῶν Φοινίκων, καὶ ταῦτα καθὼς τὰ τῆς Σκαπτῆς ὕλης χρυσωρυχεῖα ἐχορήγουν εἰς τὸ δημόσιον 80 τάλαντα καθ' ἕκαστον χρόνον

Ἀφοῦ οἱ Ἀθηναῖοι κατέκτησαν τὴν Θρακίαν, ἐγίνετο μεγάλη περὶ τῶν χρυσωρυχείων ἔρις, καὶ ὁ Κίμων προσαπέκτησε τῇ πατρίδι αὐτοῦ τὰς παραλίας τῆς νήσου ταύτης μετὰ τῶν χρυσωρυχείων αὐτῆς.

Πολύχνη (Scaptesula).

Ἀπέναντι τῆς ἄνω ῥηθείσης νήσου Θάσσου εὑρίσκεται ἡ μικρὰ νῆσος Πολύχνη, ἐφ' ἧς εὑρέθησαν ὡσαύτως χρυσοφόρα ὀρυκτά· καὶ ἐπειδὴ τὸ μέταλλον εὑρέθη διὰ τῆς τῶν χωμάτων ἀναταράξεως, καὶ δι' ἄλλων ὁμοίων τεχνητῶν ἐργασιῶν, ὠνομάσθη ὁ ἀποληφθεὶς χρυσὸς *Σκαπτὴ ὕλη*, καὶ ἡ νῆσος *Scaptesula*. Ὁ ἐνταῦθα ποτὲ εὑρεθεὶς χρυσὸς εὑρέθη ἀναμφιβόλως ἐντὸς χρυσοφόρου ἄμμου, καὶ ἐλήφθη διὰ τῆς τῆς ἄμμου ἀπεκπλύσεως.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐγίνοντο ὑπό τινων τὴν νῆσον ταύτην ἐπισκεπτομένων ὀρυττολόγων ἔρευναι πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν οὐδ' ἴχνος αὐτοῦ. Ἐπ' αὐτῆς τῆς νήσου, λέγεται, ὅτι ὁ Θουκυδίδης ἀπεβίωσεν. Ἐκ τῶν ἱστορικῶν γνώσεων ἡμῶν γνωρίζομεν μόνον, ὅτι τὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τόσῳ πεφημισμένα χρυσωρυχεῖα εὑρέθησαν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς νήσου, ὅπου ἐμεταλλεύοντο ὑπὸ τῶν Φοινίκων, καὶ ἀκολούθως ὑπὸ τῶν Θασσίων, μεχρισοῦ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ταῦτα τὰ χρυσωρυχεῖα κατέκτησαν ἑαυτοῖς.

Ἐπὶ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας ἔδιδον πρόσοδον τὰ χρυσωρυχεῖα ταῦτα μέχρι τῶν χιλίων ταλάντων καθ' ἕκαστον χρόνον εἰς τὸ δημόσιον, ὅπου, κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν ἀνθρώπων, ἐνόμιζον, ὅτι ὁ χρυσοῦς αἰὼν πάλιν ἀνεγεννήθη.

Ξ. Λανδερέρ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2209.

ΠΑΛΑΤΕΙΑ
ΛΥΣΩΝΟΣ
ΘΗΒΑΙΑ

2209.

Παλατεία
Λύσωνος
Θηβαία.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1837 Ὀκτωβρίου 11, παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλην, πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὄνομα *Παλατεία* ἐνταῦθα τὸ πρῶτον εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2210.

ΚΤΗΣΩΝ
ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ

2210.

Κτήσων
Περῥαιβός.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Ὄνομα *Κτήσων* εὕρηται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1559 καὶ 1625 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2211.

ΛΥΣΙΠΠΙΔΗΣΛΥΣΙΘΕΟΥ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ

2211.

Λυσιππίδης Λυσιθέου
Ἀχαρνεύς.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1838 Μαρτίου 11 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Διπύλου. Ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης εἶναι ἀναγεγλυμμένος τύπος ὑδρίας. Τὸ ὄνομα *Λυσιππίδης* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῶν Ἀθηναϊκῶν νεωρίων (ὅρα *Seewes*. σελ. 422) Γαργήττιος τὸν Δῆμον, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 172 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2212.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ
ΧΡΗΣΙΜΟΥ
ΑΠΑΜΕΥΣ

2212.

Διογένης
Χρησίμου
Ἀπαμεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2213.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΥΛΛΟΥ

2213.

Νικόστρατος
Ἀριστύλλου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Φεβρουαρίου 20 εἰς τὸ βό-

ρειον τοῦ Πειραιῶς. Ὄνομα *Ἀρίστυλλος* διὰ δύω ΛΛ εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 19 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥὸς *(uber die Demen)*.

Κ. Σ. Π.

2214.	2214.
\ΟΝΕΛΡΑ	Λύκ]ων ἐγρα[μμάτευε
ΑΝΧΕΡΟ	• • αν Χερο • • •
ΕΕΠΙΝ	• • ε Ἐπιν • • •
ΗΟϟΠΑ	• • εος Πα[ιανιεὺς
ΟϟΔΕ	• • ος Δε • • • •
ΟΘΩ	• Κο]θω[κίδης • •

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 15 0/0, καὶ τὸ πλάτος 20 0/0. Εἶναι δὲ ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 7.

Κ. Σ. Π.

2215.	2215.
ΕΙϟ ϟΩϟΙ·ΙΟ	• • • • εις Σώσι[ππ]ο[ς,
ΕΝ·ΠΟΛΕΜ/ Ↄ	• • • εν. Πολέμαρχος,
ΛΗΠΙΑΔΗϟ)ΑΧ	Ἀσκ]ληπιάδης Ἀχ[αρνεύς.
ΘΕϟΜΟΘΕ	Θεσμοθέ[ται.
ΗΛΙΟΔΩΡΟϟΓΗΛΙΟΥϟΤ	Ἡλιόδωρος Γ[η]λίου Στ[ειριεύς,
Ω ΚΙΩΝΦΙΛΩΝΟϟΠΑ	Φ]ωκίων Φίλωνος Πα[ιανιεύς,
ΙΟΔΩΡΟϟ) ΦΛ\	Δ]ιόδωρος Φλ[υάσιος,
ϟΧΟϟ) ΦΑΛΙ	Μό]σχος Φαλ[ηρεύς,
ΝΑΥϟΙΜΑΧΟ	Ναυσίμαχο[ς,
ϟΤΗϟ)ΠΙΘ	• • • στης Πιθ[εύς,
ΤΗϟΕϟΑ	• • • της ἐξ Ἀ[θμονέων,
ΙϟΙΛΛ	• • • ισιλλ • • • • •
ϟΤ	. . • στ . • • • • •

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 15 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2216.	2216.
ⱵⱵϟΥΝΚΑΛΛΙ/	• • • ⱵⱵ σὺν Καλλίᾳ • • •
ΘΕΟΔΟΤΟϟΑΝΚΥΛ:ΑΠΟ	Θεόδοτος Ἀγκυλ[ῆθεν] ἀπὸ • • •
ϟΑΛΟΙΜΜΟⱵⱵIII:ΜΙϟ	• • • σαλοιμμο ⱵⱵIII: Μισ • •
ΟΔΩΡΟϟ:ϟΑΠΑΛΗ:ΑΝ	Δι]όδωρος Σαπάλη: Ἀνα • • • •
ΜΩϟ ΜΙϟϟΟ	• • μως Μισσ • • • • •
ΙΦΙΛΟϟΞΥΠΕΤΑΙΩΝ	Δ]ίφιλος Ξυπεταίων • • • • •
ΟΥϟ ΕΠΙΦΙΛΟΚ	• • • ους ἐπὶ Φιλοκ[λέους • • •

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου, Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8.

Κ. Σ. Π.

2217.

· ΥΣ · · · ΣΤ
ΛΣΟΝΤΟΒΑΣΙ
ΑΙΟΝΚΑΙΠΟΤΗ
ΝΕΙΟΝΜΙΚΡΟΝΕΛ
ΞΕΕΛΕΦΑΝΤΩΜΕΝ
ΥΓΙΗΣΑΙΤΡΟΙΑΥ
ΛΩΣΚΑΛΟΙΤΡΕΙΣ
ΑΝΤΩΜΕΝΟΙΟΥΧΥ
ΝΟΣΑΝΑΚΑΙΣΙΝΟ
ΑΔΙΑΙ=ΤΟΥΤΩΝ
ΧΑΛΚΟΥΝΕΠΙΧΡΥ
ΝΕΩΙΑΡΙΣΤΟΦΑΝ
· ΗΡΟΥΣ · =ΝΑΑΣΗ
ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝΠΕ
ΚΑΝΘΕΜΙΟΝΧΑΛΚ
ΩΜΕΝΟΝΒΟΙΔΙΟΝ
ΕΘΗΚΕΝΠΑΛΛΑΔΙΟ
· ΚΑΙΑΣΠΙΔΙΣΚΗΣ
ΡΩΙΟΙΚΩΝΑΝΕΘΗΚ
ΟΡΩΙΤΟΥΣΠΗΧΩΙ · Ι
ΙΕΣΧΡΥΣΙΤΙΣΑ ·
ΧΡΥΣΟΣΟΥΧΥΓΙ ·
ΜΟΝΥΠΟΤΗΣΒΟΥΛ
ΞΚΑΤΕΑΓΩΦΙ/ ·
ΤΕΑ · · · · ΚΕΜΕΝ
ΑΙΟ · · ·
· · Α · · ·
· · · ΕΠΙ
· · · ΦΟΣ
ΤΙΩΙΣ ·
Ι

2217.

· · · το]ὺς · · · στ · ·
· · · σον το[ῦ] Βασι[λέως
· · · αιον καὶ ποτ · · ·
· · · νειον μικρὸν ἐλ[εφαντωμένον
· · · ξε ἐλεφαντωμέν[ον
οὐχ] ὑγιὴς καὶ Τροίαυ · · · ·
· · · λως καλοὶ τρεῖς · · ·
ἐλεφ]αντωμένοι οὐχ [ὑγιεῖς
· · · νος Ἀνάκαισιν ὁ · · ·
· · · αδιαι = τούτων · · ·
· · · χαλκοῦν ἐπίχρυ[σον
· · · νέῳ Ἀριστοφάν[ης
· · · · ἥρους · · ναας ἡ · ·
· · · ἐλεφάντινον πε · · · ·
· · · κ ἀνθέμιον χαλκ[οῦν
ἐλεφαντ]ωμένον Βοΐδιον
ἀν]έθηκεν Παλλάδιο[ν
· · · καὶ ἀσπιδίσκης · · ·
ἐν Πό]ρῳ οἰκῶν ἀνέθηκ[εν
ἐν Π]όρῳ τοὺς πήχω · · · ·
· · · ίες Χρυσίτις ἀ[νέθηκεν
χρυσὸς οὐχ ὑγι[ὴς
Δῆ]μον ὑπὸ τῆς Βουλ[ῆς
· · · ξ κατεαγὼ[ς] φι[άλη
· · · τέα · · · · κεμεν
· · · · αιο · · · · ·
· · · · · α · · · · ·
· · · · ἐπὶ · · · · ·
· · · · ἐ]φ' ὅσ[ον · · ·
· · · · τίῳ σ · · · ·
· · · · · ι · · · · ·

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 28 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου, Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὴ ἀναγραφὴ ἀναθημάτων· ἀναφέρονται δὲ εἰς τὸ σωζόμενον μέρος Ἀριστοφάνης τις, καὶ ὄνομα γυναικὸς Βοΐδιον. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 396, 1029, 1318, καὶ 1922 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Κ. Σ. Π.

2218.

—Α
ΞΥΧΑΡΙΣΤΟ
ΧΑΡΜΙΔΕΣ
ΚΛΕΟΛΕΝΕΣ
ΜΕΝΟΝ
ΗΥΒΡΙΔΕΜΟ
ΠΡΑΧΣΙΟΝ
ΣΙΚΑΝΟΣ
ΗΕΡΑΚΛΕΙΔΗ
ΤΙΜΟΔΗ
ΟΚΡ
ΡΙ

2218.

· · α · ·
Ε]ὐχάριστ[ος,
Χαρμίδης,
Κλεογένη[ς,
Μένων,
Ὑβρίδημο[ς,
Πραξίων,
Σικανὸς,
Ἡρακλείδ[ης,
Τιμόδη(μος,
Τιμ)οκρ(άτης,
· · · ρι · · ·

Ἐπὶ τμήματος πλάκὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Μαρτίου 4 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος

τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 48 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Αἱ τρεῖς τελευταῖαι γραμμαὶ εἰσὶν ἐκ μεγαλητέρων χαρακτήρων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς. Εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας ταύτας γραμμὰς δὲν διατηρεῖται ἡ ῥαβδωτὴ τάξις τῶν γραμμάτων, ἥτις εἶναι εἰς τὰς ἀνωτέρω γραμμὰς, ἤτοι ἄνω τῆς 10 γραμμῆς. Ὄνομα *Εὐχάριστος* εὕρηται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 185, 191, καὶ 710 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 171 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥόσς.

Τὸ εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Ὑβρίδεμος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Anciennes Athènes* ἐν σελ. 108, ἐξ οὗ λαβὼν αὐτὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. 314, ἐκδίδω αὐτὴν καὶ αὖθις, διότι εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν αὐτῆς (διὰ τὰς τότε ἐλλείψεις τῆς τυπογραφίας, καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ λίθου, εὑρισκομένου εἰς δύσκολον θέσιν, ὅπως ἀντιγραφῇ) δὲν ἠδυνήθην νὰ φυλάξω τὸ ἀπαράλλακτον τῆς εἰς τὸν λίθον ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον εἶναι ΚΛΕΟΛΕΝΕΣ, καὶ οὐχὶ ΚΛΕΟΜΙΔΕΣ, ὡς ἐδημοσίευσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον καθαρῶς τὸ ὄνομα ΣΙΚΑΝΟΣ, ἀγνοῶ διατί ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐπεδιόρθωσεν εἰς ΣΙΝΑΝΟΣ. Ὄνομα κύριον *Σικανός* εὕρηται παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ (6, 73), *Σίνανος* δὲ, δὲν ἀναφέρεται παρ' οὐδενός.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν τὸ ΜΗ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς Η (ΤΙΜΟΔΗ[μος).

Κ. Σ. Π.

2219.

Ν Ι
Τ Ι /
ΣΤΡΑΤΟ
Ε ΥΚΛΕΣ
ΟΠΙΔΟΣ

ΝΟΒΟΛΕΣ
ΚΕΦΙΣΙΟΣ
ΡΙΟΝ
ΑΔΕΣ
ΑΤΕΣ
ϽΝΙ

2219.

[Ν]ι . . .
Τι . . . .
Στρατ[οκλῆς
Εὐκλῆς
Κεκρ)οπίδος

Ξε]νοβο[ύ]λης
Ἐπικ]ηφίσιος
. . . ρίων
. . ἄδης
. . . ἄτης
Πανδιο)νί(δος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1835 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα ἦν καὶ ἡ προδημοσιευθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 2218. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, κάτω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ δεξιὸν πλευρὸν, τὸ κάτωθεν τῆς 4 γραμμῆς εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 24 0/0. Τὰ γράμματα τῆς 5 καὶ 11 γραμμῆς εἰσὶ μεγαλήτερα τῶν τῶν ἄλλων γραμμῶν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατάλογος κατὰ Φυλὰς Πρυτάνεων, ἢ τῶν ἐν μάχῃ τινὶ πεσόντων.

Κ. Σ. Π.

2220.

ΔΕΜΟΣ ΕΡΕΧΘΕΙΔ/

2220.

Δῆμος. Ἐρεχθεῖδ[αι.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅτε καὶ τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 2219. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 17 0/0. Τὸ Ο (ΔΕΜΟΣ) ἔχει εἰς τὸν λίθον στιγμὴν, φαίνεται ἑπομένως ὡς Θ.

Κ. Σ. Π.

2221.	2221.
ΟΝ	. . ον . .
ΟΡΤΙϹ	Ἐ]όρτι[ος,
ϽΕΝΟΔΩ	Ἀθ]ηνόδ[ωρος,
ΥΣΑΝΔΡ	Λ]ύσανδρ[ος,
ΕΙΛΑΝΤ	Φ]είγαντ[ρος,
\ΝΤΙΜΑΧ	Ἀ]ντίμαχ[ος,
ΑΝΤΙΦΟ	Ἀντιφῶ[ν,
ΠΑΡΑΜϹ	Παράμ[ων,
ΕΥΚΛΕΣ	Εὐκλῆς,
ΚΑΛΛΑΙΣ	Κάλλαισ[χρος,
ΘΕΟΛΝΙ	Θέογνι[ς,
‾ΥΚΛΕΙ	Ε]ὐκλεί[δης,
·ΟΡΛΙ	Γ]οργί[ας,
ΧΣΕΝ	Ἄ]ξεν[ος,
ΤΡΑΤ	Σ]τράτ[ων,
ΥΔΙ :	Ε]ὔδ[ημος,
ΠΑΙ	Πα(νδιονίδος
ΡΑ	. . ρα . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τῇ 12 Μαρτίου 1854 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα ηὗρον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2218. Παρατηρήσας δὲ τοὺς δύω λίθους, καὶ θέσας τὸν ἕνα πλησίον τοῦ ἄλλου, μήπως συναρμολογοῦνται, ἔγνων, ὅτι ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 2218 καὶ 2219 εἰσὶ τῆς αὐτῆς στήλης· συναρμολογεῖται δὲ κατά τι ἡ ὑπ' ἀριθ. 2219 μετὰ τῆς παρούσης, οὐχὶ δὲ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2218, διότι μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς παρούσης ἐλλείπουσι τεμάχια.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα [*Ἑ*]*όρτι*[*ος*] εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 353 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἣν ἀνετύπωσαν ὅ τε Κ. Ῥαγκαβῆς ὑπ' ἀριθ. 8, καὶ ὁ Κ. Βεϋλὲ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *L'Acropole d'Athènes*, τόμ. 2, σελ. 306.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα [*Φ*]*είγαντ*[*ρος*] ἢ [*Γ*]*είγαντ*[*ρος*] πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Τὸ εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα ΠΑΡΑΜϹ ἴσως εἶναι ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ, διότι τὸ *Παράμμων* διὰ δύο ΜΜ εὕρηται· ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὸ Μ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἥμισυ τοῦ Ο, οὕτως C.

Ὁμοίως τὸ εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα [*Ἄ*]*ξεν*[*ος*] (ἂν τὸ ἐλλεῖπον γράμμα ἦναι Α) πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 27 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀκέραιον.

Ἡ 17 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη ἐκ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ἀναφέρουσι δὲ ταῦτα τὸ ὄνομα τῆς ΠΑ[νδιονίδος Φυλῆς. Μετ' αὐτὴν ἕπονται τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς. Τὸ Ρ εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς εἶναι γωνιῶδες.

Κ. Σ. Π.

2222.	2222.
ΝΑΥΣΙ	Ναυσι[κλῆς
ΚΛΕΟΚ	Κλεοκ[ράτους
ΜΝΗΣΙϹ	Μνησί[θεος
. . . .	. . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου, Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Στοᾶς τοῦ Ἀδριανοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

2223.	2223.
ΗΕΡ	. . ηερ . .
ΕΜΝΗ	Σ]εμνὴ
ΙΑΘ	τῇ] Ἀθ[ηνᾷ
ΑΥΣΙ	. . αὐσι . .
ΕΜΝΗ	Σ]εμνή

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 16 0|0.

Κ. Σ. Π.

2224.	2224.
ΕΙΡΗΝΗ	Εἰρήνη
ΠΑΓΚΡΑΤΟΥ	Παγκράτου
ΘΥΓΑΤΗΡ	θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Σεπτεμβρίου 17 πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὸ τότε σωζόμενον ἐκεῖ Τουρκικὸν *Πολυάνδριον*.

Κ. Σ. Π.

2225.	2225.
ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΣ	Ἀρτεμίσιος
ΦΛΑΜΙΝΙΟΣ	Φλαμίνιος
ΛΕΥΚΙΟΥ	Λευκίου
ΡΩΜΑΙΟΣ	Ῥωμαῖος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἦσαν δὲ αἱ στῆλαι αὗται μετακομισμέναι ἐνταῦθα ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀλλαχόθεν.

Κ. Σ. Π.

2226.	2226.
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ	Καλλικράτης
ΤΙΜΟΘΕΟΥ	Τιμοθέου
ΠΤΟΛΕΜΑΙΕΥΣ	Πτολεμαιεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1839 Σεπτεμβρίου 20 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Θησείου, εἰς τὴν συνοικίαν, καλουμένην νῦν *Γύπτικα*, διότι ἐκεῖ κατοικοῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι τὸν σίδηρον *Τουρκόγυπτοι*.

Κ. Σ. Π.

2227.	2227.
ΤΥΧΩΝ	Τύχων
ΛΗΠΙΑΔΟΥ	Ἀσκ]ληπιάδου
ΡΑΚΟΣΙΟΣ	Συ]ρακο[ύ]σιος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1833 Νοεμβρίου 24 πρὸς τὸ δυτικο-νότιον τοῦ Πύργου τοῦ Κυῤῥήστου, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κοκκίδου. Ὄνομα κύριον *Τύχων* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2694 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Βοικχίου. Ὁ Τύχων οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι τάχα ὁ αὐτὸς τῷ ἀναφερομένῳ παρὰ τοῦ Λαερτίου, ὡς ὑπηρέτῃ τοῦ Σωκράτους καὶ Ἀριστοτέλους.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τὸ ΚΟ (ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ) εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ο μόνου ἄνευ τοῦ Υ, ὡς συνεχῶς εὕρηται ἡ ὀρθογραφία αὕτη εἰς πολλάς, πλησιαζούσας τὸν χρόνον τοῦ Εὐκλείδου, ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

2228.

ΦΙΛΟΓΕΝΗΣ
ΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

2228.

Φιλογένης
Πάτρωνος
Μειλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1834 Μαΐου 19 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν τότε οἰκίαν τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου Κανταχουζινοῦ. Ὄνομα *Φιλογένης* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4303 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2229.

ΕΥΒΟΥΛΙΔΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

2329.

Εὐβουλίδου
Μειλήσιος.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Ἰουνίου 18 πλησίον τοῦ γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου. *Εὐβουλίδης Μειλήσιος, πατὴρ τῆς Εἰσιάδος* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2179 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· ἀλλ' ὁ Εὐβουλίδης οὗτος εἶναι νεώτερος τοῦ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Εὐβουλίδου, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν γραμμάτων, διότι ἐκεῖνα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2179 εἰσὶ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ Χριστιανισμοῦ· τὰ δὲ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶ πρὸ τοῦ σωτηρίου ἔτους.

Κ. Σ. Π.

2230.

ΑΝΤΙΚΡΑΤΗΣΛΥΣΑΝΙΟΥΠΡΟΒΑΛΙ-
ΕΣΜ ΟΘΕΤΗΣΑΣΕΠΙΚΗΦΙΣΟΦΩΝ-
ΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

ἀριστερὰ πλευρά. | δεξιὰ πλευρά.

2230.

Ἀντικράτης Λυσανίου Προβαλί[σιος θ-
εσμοθετήσας ἐπὶ Κηφισοφῶν[τος
Ἄρχοντος ἀνέθηκεν.

ἀριστερὰ πλευρά. | δεξιὰ πλευρά.

Οἱ Φυλέται. | Ὁ Δῆμος. | Ἡ Βουλή. | [Οἱ Δημότ]αι.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 60 0/0, καὶ τὸ πάχος 55 0/0. Ὅτε ηὗρον αὐτὸ ἦν ἐντειχισμένον εἰς οἰκίαν τινὰ, δὲν ἐφαίνετο δὲ τότε εἰμὴ ἡ μία πλευρὰ αὐτοῦ, ἡ ἔχουσα τὴν ἐπιγραφὴν *Ἀντικράτης κ. τ. λ.*, διὰ τοῦτο αὐτὴν μόνην ἰδὼν ἀντέγραψα τότε καὶ ἐτύπωσα Γαλλιστὶ εἰς τὸ σύγγραμμά μου, ἐπιγραφόμενον *Anciennes Athènes*, σελ. 166. Ἐκτειχισθέντος δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ Βάθρου τούτου ἀνεφάνισαν καὶ οἱ εἰς τὰ δύο πλευρὰ αὐτοῦ (τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν) στέφανοι, καὶ ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ στεφάνου ἡ ἐπιγραφὴ ΟΙ ΦΥΛΕΤΑΙ, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ πλευρᾷ αὐτοῦ φαίνονται μόνον τὰ γράμματα ΑΙ, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἐξηλειμμένα. Ἐνόμισα δὲ ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσω καὶ αὖθις τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πλη-

ρεστέραν, διότι, ὡς εἶπον, ὅτε τὸ πρῶτον ἀντέγραψα αὐτὴν αἱ δύω πλευραὶ οὖσαι ἐντειχισμέναι δὲν ἐφαίνοντο, διὰ τοῦτο καὶ ἐλλειπῆ τότε αὐτὴν ἐδημοσίευσα. Ἀλλὰ καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ ἀντιγράψαντες τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὅ τε Γαλλάνδος (Gallandus), ὁ Τσάνδλερ (Chandler) καὶ ὁ Φουρμόντης, μὴ ἰδόντες τὸ ὅλον τοῦ Βάθρου ἡμιτελῆ ἐδημοσίευσαν· μάλιστα ὁ Τσάνδλερ τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀντὶ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΑΣ, ὡς ἐστιν ἐπὶ τοῦ λίθου, ἔγραψε ΘΕΣΜΟΦΟΡΗΣΑΣ, νομίσας οὕτως. Ἐκ δὲ τῶν ἀντιγράφων τούτων ὁ Κ. Βοίκχιος ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ὑπ' ἀριθ. **111**. Ἡ ἀνάθεσις δὲ αὕτη ἐγένετο τὸ **4** ἔτος τῆς **112** Ὀλυμπιάδος, ὅτε ὁ Κηφισοφῶν ἦρχεν. Εἶναι πολλὰ πιθανὸν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα τὸ πρῶτον τὸ Βάθρον τοῦτο εὑρέθη, νὰ ὑπάρχῃ τεθαμμένον καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἀντικράτους Ψήφισμα τοῦ Δήμου. Τὸ δὲ Βάθρον τοῦτο ἵστατο ἴσως (ἂν δὲν ὑποθέσωμεν, ὅτι κατέπεσεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τοὺς βαρβαρικοὺς χρόνους) ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Πρυτανείου. Οἱ προεκδόσαντες τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἶπον, ὅτι οἱ ἐπὶ τοῦ λίθου τυπωμένοι στέφανοι ἐκ δάφνης εἰσί. Παρατηρήσας δὲ αὐτοὺς νομίζω, ὅτι εἰσὶν ἐξ ἐλαίας, διότι τὰ παριστανόμενα τούτοις φύλλα ὁμοιάζουσι τὰ τῆς ἐλαίας μᾶλλον, ἢ τὰ τῆς δάφνης.

Κ. Σ. Π.

2231.

ΑΝΤΙΒΙΟΣΙΣΧΥΡΙΟΥΦΡΕΑΡΡΙΟΣ
ΓΛΥ Κ Η ΑΙ Σ Χ ΙΝΟ ΕΡΧΙΕΩΣ
ΠΑΥ Σ Ι ΜΑΑΝ ΤΙΒΙΟΦΡΕΑΡΡΙΟ
ΑΝΤ Μ Α ΧΟΣ ΑΝ ΤΙΒΙΟΦΡΕΑΡ ΡΙΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣΑΝΤΙΜΑΧΟ ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ
ΒΑΤΡΑΧΟΥ
ΕΚΚΟΛΩΝΟ Υ

2231.

Ἀντίβιος Ἰσχυρίου Φρεάῤῥιος,
Γλύκη Αἰσχίνο[υ] Ἐρχιέως,
Παυσίμα Ἀντιβίο[υ] Φρεαῤῥίο[υ,
Ἀντ[ί]μαχος Ἀντιβίο[υ] Φρεάῤῥιος.

Θεόδωρος Ἀντιμάχο[υ] Φρεάῤῥιος,

Φιλουμένη
Βατράχου
ἐκ Κολωνοῦ.

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, εὑρεθεῖσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ **1836**, καὶ δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥὸς (ὑπ' ἀριθ. **188**) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *die demen. von Attica*, σελ. **102**, δημοσιεύω καὶ αὖθις διὰ νὰ ὑπάρχῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν συλλογὴν, τὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, καὶ διότι μικρά τινα παροράματα συνέβησαν ἐν τῇ ἐκδοθείσῃ τοῦ Κ. Ῥός.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἡ γενικὴ ΑΙΣΧΙΝΟ εἰς τὸν λίθον εἶναι ἄνευ τοῦ Υ, διὰ τοῦ Ο μόνου ἐμφαινομένου, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥὸς διὰ τοῦ ΟΥ γράφεται ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Τὰ εἰς τὴν 2 καὶ 3 γραμμὴν γράμματα τῶν ὀνομάτων ΓΛΥΚΗ καὶ ΠΑΥΣΙΜΑ εἰσὶν ἀραιὰ ἐγγεγραμμένα, δὲν ἔχουσιν ἑπομένως τὴν ῥαβδωτὴν τάξιν ὡς πρὸς τὴν πρώτην γραμμήν.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν (τὴν 2) ὁ Κ. Ῥὸσς γράφει ΓΛΑΥΚΗ (Γλαύκη), εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΓΛΥΚΗ (Γλύκη). Τὸ ὄνομα *Γλύκη* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 271 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἣν ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Κ. Ῥὸσς ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *die demen von Attica* (ὑπ' ἀριθ. 74, σελ. 68), καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνῃ εὕρηται δὶς (ἐν Βατρ. στίχ. 1343, καὶ ἐν Ἐκκ. στίχ. 43), καὶ παρὰ τῷ Ἀθην. βιβλ. 10, σελ. 430, καὶ παρὰ τῷ Βοικχ. (Bœckh) ὑπ' ἀριθ. 3827.

Μεταξὺ τῆς 5 καὶ 6 γραμμῆς ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον 30 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, ὅπερ δὲν διετηρήθη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥόσς. Τὸ ὕψος τῆς ἐκ Πεντελησίου λίθου στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι ἑνὸς μέτρου Γαλλικοῦ καὶ 23 0/0 τοῦ αὐτοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 45 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0· κεκόσμηται δὲ αὕτη ἀετώματι, ἐφ' οὗ ἴχνη χρωματισμοῦ κοσμημάτων ἀμυδρῶς πως φαίνονται. Κ. Σ. Π.

2232.

ΚΕΡΔΩΝ
ΦΡΑΔΟΥΠΕΡΙΘΟΙΔΗ
ΛΩΝΙΔΟΥΠΟΤΑΜΙΟΣ

2232.

Κέρδων
. . . . Εὐ]φράδου Περιθοίδη[ς
. . . Ἀπολ]λωνίδου Ποτάμιος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Μαΐου 18 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τοῦ Μετοχίου τοῦ Πεντελιώτη, παρὰ τὸ Ἡράκλειον, τὸ ἐν τῷ Δήμῳ *Διόμεια*. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 30 0/0. Κ. Σ. Π.

2233.

ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΣΩΣΙΓΕΝΟΥ
ΤΕΡΜΕΙΣΣΕΥΣ

2233.

Σωτήριχος
Σωσιγένου
Τερμεισσεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Μαΐου 8 ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὸ Ἀγραύλειον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 63 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Τὸ ὄνομα *Σωτήριχος* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1568 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὃ ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε. Τινὲς τῶν Ἀθηναίων καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ *Σωτήριχος* ἐκαλεῖτο. Κ. Σ. Π.

2234.

ΛΕΟΝΤΙΚΑΙΝΕΙΚΟΠΟΔΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΗΚΑΙΝΕΙΚΟΛΑΟΣ) ΑΥΤΩΙ

2234.

Λέοντι καὶ Νεικοπόδι τοῖς τέκνοις,
Στρατονείκη καὶ Νεικόλαος αὐτῷ.

Ἐπὶ τοῦ κάτω μέρους τύπου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1854 Μαΐου 28 πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Διομείοις. Ταύτην ἐδημοσίευσεν ὁ Κ. Λῆκ (ὑπ' ἀριθ. 129), ὅστις λέγει, ὅτι εἶδεν αὐτὴν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν Μητρόπολιν αὐτῆς· ἐγὼ δὲ ἴδον αὐτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ταμβίσκου ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἔτι καὶ νῦν ὑπάρχει· ἴσως μετεκομίσθη ἐνταῦθα ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπως ἐκποιηθῇ κρύφα. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 42 0/0, τὸ μῆκος (ὅσον σώζεται) 74 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Παρίσταται ἐπ' αὐτοῦ γυνὴ καθημένη καὶ ἐνδεδυμένη χιτῶνι ποδήρει· πρὸ αὐτῆς γυνὴ ἱσταμένη, καὶ αὕτη ὁμοίως ἐνδεδυμένη χιτῶνι ποδήρει· μετ' αὐτὴν ἀνὴρ ἱστάμενος, καὶ μετ' αὐτὸν γέρων ἱστάμενος, εἶτα φαίνεται ὑπηρέτης μικροτέρου ἀναστήματος τῶν λοιπῶν. Οἱ ἱστάμενοι φέρουσι τὴν ἀριστερὰν χεῖρα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῶν. Τὰ Σ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας γραμμῆς εἰσὶν ἀντιστρόφως ἐγχαραγμένα οὕτω Ʃ. Ὄνομα ΝΕΙΚΟΠΟΥΣ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· τὸ δὲ ὄνομα ΝΕΙΚΟΛΑΟΣ γεγραμμένον τὸ ΝΕΙ διὰ τῆς ΕΙ εὕρηται καὶ παρὰ τῷ Βοικχίῳ ὑπ' ἀριθ. 4295. Κ. Σ. Π.

2235.

ΧΗΙ
Ν\ΑΡΡΙΑΝΟΥ·ΠΑΙΑΝΙΕΟϹ
\ΙΙΕΥΟΝΤΟϹΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΙΙϹΤΡΕΜΜΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΤΩΝΙΔΙΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΟϹΑΠΟΛ
ΛΟΦΑΝ ΗϹϹΥΝΕΦΗΒΩΝ ❦
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗϹΕΥΦΗΜΟΥϹΦΗΤΤΙΟϹ
ΝΟΥΙΟϹΝΟΥΙΟΥΑΘΜΟΝΕΥϹ
ΥΓΕΙΝΟϹΠΙϹΤΟΚΡΑΤΟΥϹΜΑΡΑΘΩΝΙΟϹ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗϹΤΕΛΕϹΦΟΡΟΥΦΙΛΑΔΗϹ
ΕΥΤΥΧΙΔΗϹΤΡΟΦΙΜΟΥΦΗΓΕΕΥϹ
ΓΛΥΚΕΡΟϹΤΕΙΜΟΘΕΟΥ
ΚΑΡΠΟΔΩΡΟϹΚΑΡΠΟΔΩΡΟΥϹΟΥΝΙΕΥϹ
ΕΥΧΑΡΙϹΤΟϹΠΑΡΑΜΟΝΟΥΕΠΙΚΕΙΔΗϹ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΠΑΝΝΥΧΟΥΚΗΦΕΙϹΙΕΥϹ
ΛΗΜΝΙΟϹΕΡΜΕΙΟΥ
ΖΗΝΟΒΙΟϹΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟϹΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ❦
ϹΩΦΡΟΝΙϹΤΗϹΕΥΦΗΜΟϹΔΙΟΔΩΡΟΥϹΦΗΤ
ΤΙΟϹ
ΥΠΟϹΩΦΡΟΝΙϹΤΗϹϹΥΜΦΕΡΩΝΕΥ
ΦΗΜΟΥϹΦΗΤΤΙΟϹ
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟϹΑΒΑϹΚΑΝΤΟΥΕΤΟϹΙ

2235.

Ἀγαθῇ τύ]χῃ
Ἐπὶ Κλ.] Ἀῤῥιανοῦ · Παιανιέως,
. . . Πρυταν]εύοντος Ἀθηναίου
τῇ πόλε]ι στρέμμ' ἀνέθηκεν
ἐκ] τῶν ἰδίων Πολέμαρχος Ἀπολ-
λοφάνης συνεφήβων, ❦
Ἀπολλοφάνης Εὐφήμου Σφήττιος,
Νούϊος Νουΐου Ἀθμονεύς,
Ὑγεῖνος Πιστοκράτους Μαραθώνιος,
Μενεκράτης Τελεσφόρου Φιλάδης,
Εὐτυχίδης Τροφίμου Φηγεεύς,
Γλύκερος Τειμοθέου,
Καρπόδωρος Καρποδώρου Σουνιεύς,
Εὐχάριστος Παραμόνου Ἐπικείδης,
Διονύσιος Παννύχου Κηφεισιεύς,
Λήμνιος Ἑρμείου
Ζηνόβιος Φιλίππου,
Μηνόδωρος Ἡρακλείδου, ❦
Σωφρονιστὴς Εὔφημος Διοδώρου Σφήτ-
τιος,
Ὑποσωφρονιστὴς Συμφέρων Εὐ-
φήμου Σφήττιος,
Παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντου ἔτος Ι

Ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου, Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Ἰουνίου 2 ὑπὸ τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, ἄνωθεν τοῦ Πρυτανείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 50 0|0, τὸ δὲ πλάτος 34 0|0. Εἶναι αὕτη κεκοσμημένη μετὰ ἀετώματος (τοῦ ὁποίου τὸ ἀριστερὸν μέρος ἐλλείπει) καὶ γείσσου καὶ παραστάδων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῆς πλακός. Ἐπὶ τοῦ ἀετώματος ἦσαν τὰ γράμματα Ἀγαθῇ τύ]ΧΗΙ. Ἐπὶ δὲ τοῦ γείσσου εἶναι ἡ δευτέρα γραμμὴ, ἥτις ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος, ὡς ἐγὼ νομίζω, Κλ. Ἀῤῥιανοῦ. Ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Δήμου Παιανιεὺς εἶναι γεγραμμένη διὰ τοῦ Ο. Μετὰ τὸ *Ἀῤῥιανοῦ* ὑπάρχει στιγμὴ εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναγινώσκονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ταῦτα ΙΙϹΤΡΕΜΜΑΝΕΘΗΚΕΝ Τὸ στρέμμα, κατ' ἐμὴν γνώμην, εἶναι τόπος ἐκτάσεως γῆς, ἥτις πιθανῶς ἐχρησίμευσε μετὰ ταῦτα εἰς γυμνάσιον (1).

Τὸ εἰς τὴν 5 καὶ 6 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗϹ τὸ ΛΛΟ εἶναι γεγραμμένον

(1) Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὴν λέξιν στρέμμα, λεγομένην ἐπὶ ἐκτάσεως γῆς, ἣν ζεῦγος βοῶν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας δύναται νὰ ὀργώσῃ.

ἐνταῦθα τῷ ◇ ἀντὶ τοῦ W, τῆς συνήθους γραφῆς, ΑΠΟΛΛΩΦΑΝΗϹ. Ἡ αὐτὴ ὀρθογραφία (διὰ τοῦ ◇) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εὕρηται καὶ εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν (τὴν 7) ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗϹ.

Τὸ εἰς τὴν **9** γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Νούϊος Νουΐου Ἀθμονεὺς* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **141** τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥὸσς *(die demen. von Attica)*.

Εἰς τὴν **10** γραμμὴν τὸ τοπικὸν τοῦ Δήμου *Φιλαΐδαι* εἶναι γεγραμμένον ΦΙΛΑΔΑΙ ἀντὶ *Φιλαΐδαι*, ὡς εὕρηται πανταχοῦ. *Φιλάδαι* δὲ εὕρηται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. **141** καὶ **425** ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Ὁμοίως τὸ εἰς τὴν **11** γραμμὴν ἀναφερόμενον τοπικὸν τοῦ Δήμου *Φηγαῖαι* εἶναι γεγραμμένον τὸ ΓΕ διὰ τοῦ Ε *Φηγεεὺς*, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς *Φηγαιεύς*. Ὁ Δῆμος οὗτος ἐτάχθη μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἀδριανίδα Φυλήν.

Τὸ εἰς τὴν **12** γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα ΓΛΨΚΕΡΟϹ εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **272** καὶ **300** ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἡ συνήθεια αὐτὸ μέχρι τοῦδε ἐφύλαξε· καλοῦνται γὰρ τῷ ὀνόματι τούτῳ ἄνδρες *Γλυκέριοι* καὶ γυναῖκες *Γλυκερίαι*.

Τὸ εἰς τὴν **15** γραμμὴν κύριον ὄνομα ΠΑΝΝΨΧΟϹ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Ὁμοίως τὸ εἰς τὴν **16** γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα ΛΗΜΝΙΟϹ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Τὰ διαφέροντα τοῦ συνήθους σχηματισμοῦ γράμματα ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ εἰσὶ τὰ ἀκόλουθα· τὸ Υ εἶναι οὕτως Ψ, τὸ Ο οὕτως ◇, τὸ Μ οὕτως Μ, τὸ Ω οὕτως W, τὸ Θ οὕτως θ, καὶ τὸ Σ οὕτως Ϲ. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ἐφήβων ἐπὶ Ἄρχοντος Κλ. Ἀῤῥιανοῦ. Ἐκ δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐγράφη κατὰ τὸν **4** αἰῶνα μετὰ Χριστόν· κατὰ τὸν αἰῶνα δὲ τοῦτον ἐσώζετο ἔτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἡ κατὰ Δήμους διαίρεσις αὐτῆς, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἱ Δῆμοι καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν *Παιανία, Σφηττὸς, Ἀθμόνη, Μαραθὼν, Φιλαΐδαι, Φηγὴ, Σούνιον, Ἐπικεῖδαι* καὶ *Κηφισία*· ἐκ τούτων δὲ ὁ εἷς (ὁ Μαραθὼν) ἐφύλαξε τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ ὄνομα. Ὁ Δῆμος Κηφεισία γράφεται ἐνταῦθα διὰ τῆς ΕΙ, ὥσπερ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **6, 8, 14, 16, 104** κ.λ.π., εἰς τὰς περισσοτέρας δὲ διὰ τοῦ Ι εὕρηται Κηφισία· καὶ εἴς τινας διὰ δύο ΣΣ Κηφισσία. Περὶ τῶν θέσεων τῶν Δήμων τούτων ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ὡς ἐν συντόμῳ ὅτι ὁ Δῆμος *Παιανία* καθύπερθεν ἔκειτο εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην νῦν *Κτυπητὸ*, ὁ δὲ *Σφηττὸς* εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ Πεντελικοῦ καὶ Ὑμηττίου ὄρους, πρὸς δυσμὰς τοῦ Γαργηττοῦ· ὁ χῶρος οὗτος καλεῖται νῦν *Διάσελον*, ὡς σκέλος τρόπον τινὰ τῶν δύο ὀρέων τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τῆς Πεντέλης, καὶ *Σταυρὸς* λέγεται, διότι αἱ ὁδοὶ αἱ ἐκ τῶν Δήμων τῶν ὄπισθεν τοῦ Ὑμηττοῦ εἰς Ἀθήνας φέρουσαι, καὶ τἀνάπαλιν εἰς τὸ μέρος τοῦτο διασταυροῦνται. *Ἡ Ἀθμόνη* ἦν, ἔνθα νῦν τὸ χωρίον *Κάτω Μαρούσι* καλούμενον. *Ὁ Μαραθὼν* ἐφύλαξε τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ ὄνομα. Ὁ Δῆμος *Φιλαΐδαι* ἦν εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον νῦν *Φιλιάτη*. Περὶ τῶν λειψάνων τούτου θέλομεν ἀναφέρει ἀλλαχοῦ. Ὁ δὲ *Φηγοῦς* κεῖται εἰς τὸν χῶρον, καλούμενον νῦν *Βελλανιδέζα*. Περὶ τούτου ἀνέφερον καὶ εἰς τὴν περὶ Ἀριστίωνος διατριβήν. (Ὅρα Ἀρχαιολ. Ἐφημ. σελ. 127). *Τὸ Σούνιον* καλεῖται καὶ νῦν οὕτως. Ὁ Δῆμος *Ἐπικεῖδαι* ἦν εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην νῦν *Ἄνωθεν Πικέρμη*. Ὁ Δῆμος *Κηφισία* ἐφύλαξε τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ ὄνομα. Οἱ καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν Ἀττικὴν διεσπαρμένοι οὗτοι Δῆμοι δεικνύουσιν, ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐγράφη τὰ μὲν ὀρινὰ μέρη τῆς Ἀττικῆς ἦσαν μᾶλλον κατοικημένα, διότι ἐν αὐτοῖς κεῖνται οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι Δῆμοι· οἷον *ὁ Σφηττὸς, ὁ Μαραθὼν, ὁ Φηγοῦς, οἱ Φιλαΐδαι,, οἱ Ἐπικεῖδαι, ἡ Κηφισία*· μόνος δὲ παράλιος Δῆμος ἀναφέρεται *τὸ Σούνιον*, εἰς ὃν τότε κατέφυγον οἱ πλησιέστεροι Δῆμοι, ἐπειδὴ ἦν ὀχυρωμένον, οὗ τὰ τείχη ἔτι καὶ νῦν μαρτυροῦσι. Τοῦτο δὲ ἐγένετο διὰ τὰς τότε ἐπιπολαζούσας πειρατίας.

Κ. Σ. Π.

2236.	2236.
ΕΥΤΥΧΙΔΗΣΕΠΟΙΗΣΕΝ |	Εὐτυχίδης ἐποίησεν

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1838** Ἰουνίου **2** εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι **97 0/0**, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος **24 0/0** τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου φαίνονται, μάλιστα πρὸς τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, γραμμαὶ εὐθεῖαι ἐγχαραγμέναι καὶ σημειούμεναι

χρώματος χαλκάνθου, τὸ ὁποῖον διὰ τὸν χρόνον ἀπώλεσε κατά τι τὸ σιλπνὸν αὐτοῦ. Αἱ γραμμαὶ εἰσὶν ὁριζόντιαι, αἵτινες διασταυροῦνται δι' ἑτέρων γραμμῶν καθέτως διευθυνομένων, καὶ σχηματίζουσαι μετὰ τῶν πρώτων τετράγωνα μήκους 0/0 1, καὶ ὕψους ὡσαύτως τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Εὐτυχίδαι γλύπται καὶ ζωγράφοι ἀναφέρονται τρεῖς· ά) ὁ ἐκ Σικυῶνος μαθητὴς τοῦ Λυσίππου, καὶ διδάσκαλος τοῦ Κανθάρου· 6') Εὐτυχίδης ζωγράφος καί, γ') Εὐτυχίδης λαοξόος, υἱὸς Ζωΐλου ἐκ Μιλήτου, περὶ οὗ ἀναφέρει ἡ ὑπ' ἀριθ. 194 ἐπιγραφὴ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ὁ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Εὐτυχίδης ἴσως εἶναι εἷς τῶν τριῶν τούτων.

Κ. Σ. Π.

2237.

ΛΥΡΟΕ·
Α Ξ · · · · Ο Ξ
Ͻ \ Ξ Ε Υ
· · Λ Ο L
· Ε Ξ Ο Ν ·
· · · Ο · ·
Λ Ο · · · · ·
Ε · · · · · · · · · · · · ·ΤΟΝΤΑ
· Ε · · · · · · · · · · · · · ΡΑΤΙ
ΑΙΤ· ·ΗΙΕΡΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝ
ΟͰͰΟΔΩΡΟΞΚΡΙΤΙΟΑΦΙ
ΞΙΞΑΝΔΡΟΠΕΡΑΙΕΥΞΕΛ
ΕΥΘ· · ·ΑΙΞΧΡΟΝΟΞΑΝΑ
· ·Ο· · · ·ΝΟΝΤΑΙΑΞΤΑΘΜ
ΑΙΑΡΛΥΡΑΙΙΙΞΤΑΘΜΟΝΤ
·ΝΟΞΑΡΛΥΡΟΞΞΤΑΘΜΟΝ
\ΤΑΧΡΥ·ΟΝ
ΛΕΝΕΤΟΕΠΙΤΟΝΤΑΜΙΟΝΗΟΙ
\ΡΛΥΡΑΙ . . ·ΞΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤ
·ΤΟΝΗΙΕΡΟΝΧΡΕΜΑΤΟΝ
ΗΟΙΞΔΙΟ·ΝΙΞΙΞΑΝΔ
ͰΟΞΧΡΟΜΑΔΟΦͰΥΕΥΞ
ΠΟͰͰΟΔΩΡΟΞΚΡΙΤ
ΡΒΛ

2237.

. . . . ἀρ]γυρο[ῦς] . . . .
. . . . . . ας . . . . ος . . . .
. . . . ρα]ς Εὐ[θέας Ἀναφλύστιος ἐγραμμάτευε
. . . . γο . . . .
. . . . εσον . . . .
[Τάδε οἱ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας παρέδοσαν
τοῖς ταμίασιν . . . . καὶ ξυνάρχουσιν,
οἷς . . . . ἐγραμμάτευε, παραλαβόντες παρὰ τῶν προτέρων] τῶν τ[αμιῶν
κ.τ.λ. . . . . ε . . . .]ράτ[. . . . . .

Οἱ δὲ ταμί]αι τ[ῶν] ἱερῶν χρημάτων [τῆς Ἀθηναίας Εὐρέκτης Ἀτηνεὺς καὶ ξυνάρχοντες οἷς Ἀπ]ολλόδωρος Κριτίο[υ] Ἀφι[δναῖος ἐγραμμάτευε παρέδοσαν Ἀγαμήδῃ Κυδαθηναιεῖ καὶ συνάρχουσιν, οἷς Διόγνι]ς Ἰσάνδρο[υ] Πε[ι]ραιεὺς (1) ἐγ[ραμμάτευε, παραδεξά-

---

(1) Εἰς τὸν λίθον εἶναι Περαιεὺς διὰ τοῦ Ε μόνου, ἀντὶ Πειραιεύς. Ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε τὸ χωρίον τοῦτο Περαία καλεῖ· εἴμην λέγομεν εἰς τὸν Περαία, εἰς τὸν Περαία εἶναι πολλὰ πλοῖα.

μενοι παρὰ τῶν προτέρων ταμιῶν, οἷς] Εὐθ[έας] Αἴσχρωνος Ἀνα[φλύστιος ἐγραμ-
μάτευεν ἐν τῷ ναῷ τῷ Ἑκατομπέδῳ, Φιάλη χρυσῆ, ἐξ ἧς ἀπορραί]νονται ἄσταθμ[ος.
Φιάλ]αι ἀργυραῖ || σταθμὸν τ[ούτων . . .
. . . . λύχ]νος ἀργυρο[ῦ]ς σταθμὸν [τούτων . . .
ἀποῤῥαντήριον κα]τάχρυ[σ]ον.
Ἐπέτεια δὲ ἐπε]γένετο ἐπὶ τῶν ταμιῶν οἷ[ς Διόγνις Ἰσάνδρου Πειραιεὺς ἐγραμ-
μάτευε. Φιάλαι ἀ]ργυραῖ . . . σταθμὸν τούτ[ων . . . .

Τάδε οἱ ταμίαι] τῶν ἱερῶν χρημάτων [τῆς Ἀθηναίας Ἀγαμήδης Κυδαθηναιεὺς
καὶ ξυνάρχοντες], οἷς Διόγνις Ἰσάνδ[ρου Πειραιεὺς ἐγραμμάτευε παρέδοσαν τοῖς
ταμίασιν . . . . οἷς Θέολ]λος Χρωμάδο[υ] Φλυεὺς [ἐγραμμάτευε,
παραδεξάμενοι παρὰ τῶν προτέρων ταμιῶν, οἷς Ἀ]πολλόδωρος Κριτ[ίου ἐγραμμάτευε.
. . . .]ρβα[. . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1854** Μαΐου **28** εἴς τινα οἰκίαν, κειμένην πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Πρυτανείου. Ἡ πλὰξ φαίνεται νὰ κατέπεσεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βαρβαρότητος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **64** 0/0, τὸ πλάτος **24** 0/0, καὶ τὸ πάχος **10** 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη εἶναι ἀναγραφὴ τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας. Ἄνωθεν τῆς **10** γραμμῆς ἦσαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ σειραὶ ἐπὶ τῆς πλακὸς, ἀλλ' αὗται ἐξηλλείφθησαν ἀπὸ τὰ πατήματα τῶν ἀνθρώπων, διότι ἡ πλὰξ αὕτη φαίνεται, ὅτι, κατὰ τοὺς βαρβαρικοὺς χρόνους, ἐτέθη εἰς ἀναβάθραν τινά.

Ἐκ τῆς **11** καὶ **23** γραμμῆς, εἰς ἃς ἀναγινώσκεται εἰς μὲν τὴν **11** ΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΚΡΙΤΙΟ ΑΦΙ..., εἰς δὲ τὴν **23** ΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΚΡΙΤ... συμπληροῦται τὸ κενὸν τοῦ ὀνόματος τούτου, εὑρισκόμενον εἰς τὰς περὶ ἀναγραφῆς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας ἐπιγραφὰς, αἳ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. **17** καὶ **247**, καὶ ἃς ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἀνετύπωσεν ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* ὑπ' ἀριθ. **100, 105** καὶ **106**· ἀναγινώσκονται δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην τῶν γραμματέων τῶν ἱερῶν χρημάτων τὰ ὀνόματα ταῦτα· ά) Ἀπολλόδωρος Κριτίου, Ἀφιδναῖος, ὅστις διεδέχθη Εὐθέαν τὸν Αἴσχρωνος, Ἀναφλύστιον τὸν Δῆμον, οὗ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν **13** γραμμήν· 6') Διόγνις Ἰσάνδρου, Πειραιεὺς, ὅστις διεδέχθη Ἀπολλόδωρον τὸν Κριτίου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὰς γραμμὰς **11** καὶ **23** τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης· εἰς δὲ τὴν **22** γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Θέολλος Χρωμάδου, Φλυεὺς τὸν Δῆμον, ὅστις διεδέχθη Διόγνιν τὸν Ἰσάνδρου. Καθ' ὅσον δὲ δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἀπὸ τὸ σωζόμενον μέρος εἰς τὴν πλάκα ταύτην ἀναφέρονται τρεῖς παραδόσεις ἡ πρώτη γραμματεύοντος Εὐθέου τοῦ Αἴσχρωνος, Ἀναφλυστίου· ἡ δευτέρα γραμματεύοντος Ἀπολλοδώρου τοῦ Κριτίου, Ἀφιδναίου, εἰς ἣν ἀναγράφονται ἐν τῷ τέλει καὶ τὰ ἐπέτεια ἀναθήματα τοῦ χρόνου αὐτοῦ· καὶ ἡ τρίτη γραμματεύοντος Διόγνιδος τοῦ Ἰσάνδρου, Πειραιέως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι ὀλίγον συντριμμένον, δὲν ἐλλείπουσιν ἐπομένως ἀπ' αὐτοῦ ἴσως, εἰμὴ ὀλίγα γράμματα μόνον, ὡς εἰκάζομεν ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ λίθου (1).

Κ. Σ. Π.

---

(1) Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐχάρισεν εἰς τὴν 'Αρχαιολογικὴν Συλλογὴν, εὑρεθεῖσαν ἐντειχισμένην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὁ ἀγαθὸς Ἱερομόναχος Ζωσιμᾶς Διαμαντόπουλος, Ἠπειρώτης, δείξας ἀγαθὴν προαίρεσιν, καὶ μὴ ἐπενεγκὼν οὐδεμίαν δυσκολίαν εἰς τὴν ἐκτείχισιν αὐτῆς. Δημοσιεύομεν ταῦτα διὰ νὰ δείξωμεν τὴν εἰς τοὺς τοιούτους ἄνδρας εὐγνωμοσύνην ἡμῶν.

2238.

ΑΙ
Ξ ΟΤΕΣ
Ν Ο · Σ · Σ Τ Ε Φ
ΟΥΝΕΥ Σ ΚΑΙΣΥΝΑΡΧΟΝ
· ΝΑΡΧΟΥΣ ΙΝΕΝΤΟΙΝΕ
ΑΣΤΑΘΜΟΣΑ ΠΟΡΡΑΙ
ΔΔΔΔ » Σ ΤΕΦΑΝΟΣΧΡ
ΗΗΗ⁝ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ ΑΡΙ
ΧΕΙΟΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΠΟ
ΦΑΝΟΙΧΡΥΣΟΙΤΕΤΤΑΡ
ΝΤΟΥΤΟΝ ΗΗΡΔΔΔΗ
ΘΜΟΝΤΟΥ ΤΟΔΔΠΗΙΙΙ
ΙΚΛΕΡΟΥΧΟ Ι ΑΝΕΘΕΣ
ΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ · Δ
ΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ
ΔΔΗΗ Σ ΤΕΦΑΝ
ΒΟΥ ΑΝΕΘ
ΙΤΡΕΣΣ
ΟΙΝ

2238.

. . . . κ]αὶ . . . .
. . . . . ἑο[υ] τῆς . . . .
. . . . λο . ς . στέφ[ανος χρυσὸς σταθμὸν τοῦτον
. . . νεὺς καὶ συνάρχον[τες, οἷς . . . παρέδοσαν
τοῖς ταμίασιν . . . . καὶ συ]νάρχουσιν ἐν τῷ νε[ῷ τῷ Ἑκατομπέδῳ.
φιάλη χρυσῆ] ἄσταθμος [ἐξ ἧς] ἀποῤῥαί[νονται, φιάλαι ἀργυραῖ
σταθμὸν τούτων] ΔΔΔΔ » στέφανος χρ[υσὸς σταθμὸν
τούτων] ΗΗΗ⁝ καρχήσιον ἀρ[γυροῦν σταθμὸν τούτου ΗΗ
λυχν]εῖο[υ] τοῦ Διὸς τοῦ Πο[λιέως . . . .
. . στέφ]ανοι χρυσοῖ τέτταρ[ες σταθμὸν τούτων . . . . .
. . σταθμὸ]ν τοῦτον ΗΗΡΔΔΔΗ . . . .
. . στα]θμὸν τούτο[υ] ΔΔΠΗΙΙΙ . . . .
Τάδε ο]ἱ κληροῦχοι ἀνέθεσ[αν ἐπὶ . . . . . . Ἄρχοντος
. . . σ]ταθμὸν τούτο[υ Δ]Δ . . . .
. . . . στ]αθμὸν τούτο[υ] . . . .
. . . . ΔΔΗΗ στέφαν[ος . . . .
. . . . βον ἀνέθ[ηκεν . . . .
. . . . ιτες σ . . . .
. . . . οιν . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρον αὐτὸ τὸ 1845 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτά.

Εἴς τινας γραμμὰς εἰσὶν Ἀττικὰ γράμματα ἐγχαραγμένα, ὡς εἰς τὴν 5 γραμμὴν ΕΝ ΤΟΙ. Τὸ ἄρθρον ἐνταῦθα εἶναι διὰ τοῦ Ο, ἀντὶ τοῦ Ω.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τὸ ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ τὸ ΧΗ ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς Η.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἡ λέξις ΚΛΕΡΟΥΧΟΙ εἶναι γεγραμμένη Ἀττικῶς ἀντὶ ΚΛΗΡΟΥΧΟΙ.

Εἰς ὅλας δὲ τὰς γραμμὰς ἡ δίφθογγος ΟΥ ἐγγράφεται ὁλοκλήρως, ἐξαιρουμένου τοῦ εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἀναφερομένου ΧΕΙΟ, καὶ εἰς τὴν 12 γραμμὴν ΤΟΥΤΟ. Ἡ διάφορος αὕτη γραφή, ποῦ δι' Ἀττικῶν γραμμάτων καὶ ὀρθογραφίας, καὶ ποῦ δι' Ἰωνικῶν, δεικνύει, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη δὲν ἀπέχει μακρὰν τοῦ χρόνου τοῦ Ἄρχοντος Εὐκλείδου.

Κ. Σ. Π.

2239.

ΣΟΣΑ··ΙΔΕ Σ F Π
ΑΙΠΙΙΙΙΧΣ Ι Φ Ι
ΙΙΔΙΦΡΟΙΙΙΙΙΟΚ
ΝΤΟΜΕΝΕΚΡΑΝΕΧ
ΝΟΙΣΑΠΟⱵ ⱵΟΔΟΡΟ
ϽΑΙΙΙΙΣΤΑΘΜΟΝΤ

ΟΝΤΕΣΑΘΕΝΑΙΑΣΑ
ΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΠΑΡΕ
ΝΟΙΠΑΡΑΤΟΝΠΡΟΤΕ
ΝΙΣΤΕΦΑΝΟΣΧΡΥΣΟ
ΙΣΕΜΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟ
ΟΣΤΟΕΝΕⱵΑΙΕΙΣ
ΙΠΡ

2239.

. . . . ἐπίχρυ]σος, ἀ[σπ]ίδες ἐπ[ίχρυσοι ὑπόξυλοι ΔΠ κλίναι Χιουργεῖς,
κλίναι Μελησιουργεῖς ξυφομάχαιρ]αι ΙΙΙΙ ξίφ[η Π, θώρακες ΔΠΙ, ἀσπίδες ἐπίσημοι ⊞Ι,
ἀσπίδες ἐπίχαλκοι ΔΔΔΔ, θρόνοι ΙΙ]ΙΙ, δίφροι ΙΙΙΙ, ὀκ[λαδίαι ΠΙΙΙΙ, λύρα κατάχρυσος Ι
. . . . τράπεζα ἐλεφα]ντωμένη, κράνη χ[αλκᾶ . . . .
ἐπέτεια ἐπεγένετο ἐπὶ τῶν ταμιῶ]ν, οἷς Ἀπολλόδωρο[ς Κριτίου Ἀφιδναῖος ἐγραμμάτευε
. . . . φιάλαι ἀρ]γυραῖ ΙΙΙ σταθμὸν τ[ούτου . . . .

Τάδε οἱ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτ]ων τῆς Ἀθηναίας Ἀ[γαμίδης Κυδαθηναιεὺς καὶ ξυνάρχοντες,
οἷς Δίογνις Ἰσάνδρου Πειραιεὺς] ἐγραμμάτευε παρέ[δοσαν τοῖς ταμίασιν, οἷς Θέολλος Χρωμάδου
Φλυεὺς ἐγραμμάτευε, παραδεξάμε]νοι παρὰ τῶν προτέ[ρων ταμιῶν, οἷς Ἀπολλόδωρος Κριτίου Ἀφιδ-
ναῖος ἐγραμμάτευεν ἐν τῷ Παρθενῶ]νι. Στέφανος χρυσο[ῦς σταθμὸν τούτου . . . .
. . . . χρυσίον, ἄ]σημον σταθμὸν το[ύτου . . . Καρχήσιον χρυσοῦν τὸν πυθμένα
ὑπάργυρον ἔχον ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέ]ο[υ]ς το[ῦ] ἐν ἐλαίει σ[ταθμὸν τούτου . . . .
. . . .] πρ[όσωπον ὑπάργυρον κατάχρυσον . . . .

(Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς αὐτῆς πλακός).

2240.

Η
ΙΤ
ⱵⱵΑ
ΥΕΠΑΡ
ΥΔ.
ΜΑΡ
ΥΣΑ
ΥΘΜ
ΥΠ/
ΟΝΟ

2240.

. . . . σταθμὸν τούτων] Η [. . . . .
. . . .]ιτ[. . . . .
Τάδε οἱ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας Κά]λλα[ισχρος Εὐπυρίδης καὶ ξυνάρ-
χοντες, οἷς Αὐτοκλείδης Σωστράτου Φρεάῤῥιος ἐγραμμάτε]υε παρ[έδοσαν τοῖς ταμίασιν, οἷς
. . . ίωνος Εὐωνυμεὺς ἐγραμμάτευε Ἀπολλοδώρῳ Κ]υδ[αθηναιεῖ καὶ ξυνάρχουσιν
παραδεξάμενοι παρὰ τῶν προτέρων ταμιῶν, οἷς Λυκαῖος Κωμ]άρ[χου Ἀφιδναῖος ἐγραμ-
μάτευε . . . . φιάλαι χρ]υσα[ῖ . . . . . σταθμὸν τούτων
. . . . Καρχήσιον χρυσοῦν τὸν π]υθμ[ένα ὑπάργυρον ἔχον . . . .
. . . . ἥλω δύω] ὑπ[αργύρῳ καταχρύσῳ σταθμὸν . .
. . . . κατάχρυσ]ον ὄ[νυχα . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1845 Ἀπριλίου 27 ἐντειχισμένην εἰς τὸν θόλον τὸν Τουρκικὸν, ὃς ᾠκοδόμητο ὑπὸ τὴν στέγην τῆς βορείου προστάσεως τοῦ Ἐρεχθείου (1).

---

(1) Ὁ θόλος οὗτος ἐχρησίμευεν ὡς πυριταποθήκη τῶν Τούρκων πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐγένετο δὲ αἰτία, ὅπως οἱ πολιορκοῦντες τὸ 1825 τὴν Ἀκρόπολιν Ὀθωμανοὶ καταστρέψωσι τὸ ἥμισυ τῆς προστάσεως ταύτης, διότι οὗτοι μαθόντες, ὅτι ἐπὶ τοῦ θόλου τούτου καὶ ὑπὸ τὴν στέγην τῆς προστάσεως ἔμενεν ἡ οἰκογένεια τοῦ τότε ἐν Ἀκροπόλει πολιορκουμένου ὁπλαρχηγοῦ Ἰωάννου Γκούρα, γνωρίζοντες δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι ἐκεῖ ἦτον ἡ πυριταποθήκη, καὶ πιστεύσαντες, ὅτι, ἐὰν διὰ

Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς αὐτῆς πλακὸς ὑπάρχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 2240 ἐπιγραφή, ἧς ὀλίγα τινὰ γράμματα φαίνονται. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Μεταξὺ τῆς 6 καὶ 7 γραμμῆς ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 3 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ γεγραμμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἀμφοτέρων τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐπὶ τῶν δύω πλευρῶν τῆς πλακὸς ἐξάγεται, ὅτι ἐμπεριέχει καὶ αὕτη ἀναγραφὴν τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας. Ἡ ἀναγραφὴ δὲ αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τοὺς ταμίας Εὑρέκτην τὸν Ἀτηνέα καὶ τοὺς ξυνάρχοντας αὐτῷ, οἷς Ἀπολλόδωρος Κριτίου Ἀφιδναῖος ἐγραμμάτευε. Τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως τούτου, ἤτοι τοῦ Ἀπολλοδώρου ἀναγινώσκεται εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς· κατὰ δὲ τὴν 7 γραμμὴν ἄρχεται ἡ παραλαβὴ τῶν ἱερῶν χρημάτων ὑπὸ τῶν ταμιῶν Ἀγαμήδους καὶ τῶν ξυναρχόντων αὐτῷ, οἷς Διόγνις Ἰσάνδρου Πειραιεὺς ἐγραμμάτευεν. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ αὕτη εἶναι συνέχεια τῆς προεκδοθείσης (ὑπ' ἀριθ. 2237), καὶ τῆς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 256 καὶ λοιπάς), ἃς ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς (ὑπ' ἀριθ. 105, 106 καὶ 107)· καὶ εἰς μὲν τὴν ὑπ' ἀριθ. 2238, ὡς εἴπομεν, ἀναγινώσκονται ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος τοῦ *Ἀπολλοδώρου*, πλὴν τοῦ ἀρχικοῦ· ἐν δὲ τῇ παρούσῃ ὅλον τὸ ὄνομα φαίνεται, πλὴν τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ Σ. Ἑκάστη γραμμὴ εἰκάζω, ὅτι εἶχεν 77 γράμματα.

Κ. Σ. Π.

2241.	2241.
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟ ΜΕΛΑΝΙΠΠ ΛΥΣ	Ἀντίπατρο[ς Μελανίππ[ου Μυσ . . .
2242.	**2242.**
ΝΙΚΑΝΩΡ ΝΙΚΙΠΠΟΥ	Νικάνωρ Νικίππου.

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶν ἐγκεχαραγμέναι ἐπὶ δύω στηλῶν πλακωτῶν ἐπιτυμβίων, λίθου λευκοῦ. Αἱ στῆλαι αὗται εἰσὶ κεκοσμημέναι ἑκάστη μετὰ ἀετώματος, ὡς φαίνονται εἰς τὰ σχεδιάσματα τούτων, τὰ ὁποῖα μοὶ ἔδοσαν οἱ καλοὶ καὶ φίλοι τῶν Ἀρχαιοτήτων ἀδελφοὶ (ἀνεψιοί μου) υἱοὶ τοῦ Κ. Ἰακώβου Βλάκ, τοὺς ὁποίους πάρορος θάνατος ἀφήρπατεν ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον, τὸν μὲν ὡραιώτατον καὶ φιλόπατριν Προκόπιον Φρεδερῖκον Βλὰκ (1), ὡς ἀναφέρομεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2193 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· τὸν δὲ νεώτερον, ὅστις Ἀριστοτέλης ἐκαλεῖτο, τοῦτον ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, δείγματα ἀρετῆς, παιδείας καὶ χρηστῶν ἐλπίδων δεικνύοντα, νέον τὴν ἡλικίαν 17 ἐτῶν ὄντα, καὶ τελειώσαντα τὰ τοῦ Γυμνασίου μαθήματα αὐτοῦ, εἰδήμονα τῆς Ἑλληνικῆς, Λατινικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς διαλέκτου, ἃς καὶ ἐλάλει, καὶ εὐδοκιμήσαντα ἐν τῷ τῆς Μελίτης Ἀγγλικῷ Γυμνασίῳ, κακὴ τύχῃ ἐπὶ τῆς χολέρας ἔπαυσε τοῦ ζεῖν, ἄφησε δὲ θλῖψιν ἀνεξάλειπτον εἰς τὰς καρδίας τῶν τε γονέων καὶ συγγενῶν αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς μακαρίσοι τὰς ψυχὰς ὑμῶν, χρηστότατοι καὶ φιλοπάτριδες νέοι.

Κ. Σ. Π.

τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν σφαιρῶν μεταδώσωσι τὸ πῦρ εἰς αὐτήν, τοῦτο θέλει ταχύνει τὴν πτῶσιν τῆς 'Ακροπόλεως· ἐκ τοῦ ἀντικρὺ τῆς προστάσεως ταύτης λόφου τῶν Νυμφῶν, ἐφ' οὗ νῦν τὸ 'Αστεροσκοπεῖον, διευθύνοντες τὸ πῦρ τῶν πυροβόλων κατέῤῥιψαν τὸ ἥμισυ αὐτῆς τῆς στοᾶς, συνέτεινε δὲ ἴσως εἰς τὴν κατάπτωσιν τοῦ μέρους τούτου καὶ τὸ βάρος τοῦ χώματος, ὃ ὁ ῥηθεὶς ὁπλαρχηγὸς ἔθεσε πρὸ τῆς πολιορκίας ἐπὶ τῆς στέγης τῆς προστάσεως ταύτης, ὅπως αἱ ἐπ' αὐτῆς καταπίπτουσαι βόμβαι μὴ διαπερῶσι τὴν στέγην καὶ φονεύσωσι τὴν ὑπ' αὐτὴν διαμένουσαν οἰκογένειαν αὐτοῦ μετὰ τῆς συνοδείας αὐτῆς.

(1) Καθησυχάζων οὗτος ἐν Θεσσαλίᾳ τοὺς Τούρκους, ὅπως μὴ τοὺς ὑπηκόους Χριστιανοὺς κτείνωσιν, ἔλεγεν εἰς τοὺς 'Ελευθέρους Ἕλληνας, εἶμαι ἐκ μητρός, ὁμογενὴς ὑμῶν, ὢν 'Αθηναίας γέννημα, σᾶς συμβουλεύω τὴν εὐστάθειαν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πρὸς Θεὸν πίστιν, διὰ τῶν ἀρετῶν τούτων θέλετε ἐλευθερώσῃ τὴν φιλτάτην Ἡμῶν δούλην Ἑλλάδα, θαρσεῖτε! Ταῦτα μαρτυροῦσιν, ὅσοι τὸν χρηστὸν τοῦτον νέον ἐγνώρισαν.

2243.

ΚΟΝΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΕΚΜΥΡΡΙΝΟΥΤΤΗΣ

2243.

Κόνων
Διονυσίου
ἐκ Μυῤῥινούττης.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1854 εἰς τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Πειραιῶς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ, καὶ τὰ τῆς πρώτης γραμμῆς ἀραιὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2244.

ΠΑΣΙΩΝ
ΠΑΣΙΚΛΕΟΥΣ
ΚΟΛΛΥΤΕΥΣ

2244.

Πασίων
Πασικλέους
Κολλυτεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω· μετεκομίσθη δὲ ἐκεῖθεν, ὡς καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 2243 καὶ 2245 εἰς τὰς Ἀθήνας ἔν τινι οἰκίᾳ, κειμένῃ παρὰ τὸν Ἄρειον Πάγον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 62 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Ὁ Δῆμος ἐνταῦθα εὕρηται γεγραμμένος διὰ τῆς ἑτέρας ὀρθογραφίας, ἤτοι διὰ δύο ΛΛ καὶ ἑνὸς Τ, ὡς εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 725 καὶ 1973 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Βοικχίῳ ὑπ' ἀριθ. 139, 183 κ.λ.π. Ἀπαντᾶται δὲ ὁ Δῆμος οὗτος ἐν ἄλλαις τῶν ἐπιγραφῶν καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι, γραφόμενος ποὶ μὲν διὰ δύο ΛΛ καὶ ἑνὸς Τ, ποῖ δὲ διὰ δύο ΤΤ καὶ ἑνὸς Λ.

Κ. Σ. Π.

2245.

ΦΑΝΟΔΙΚΗ

2245.

Φανοδίκη.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2243 καὶ 2244, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 75 0/0, τὸ πάχος 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 34 0/0. Ἡ στήλη κεκόσμηται ἀετώματι· φαίνονται δὲ ἐπ' αὐτῆς ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος, καὶ μάλιστα εἰς τὸ γεῖσσον καὶ τὸ ἀέτωμα.

Κ. Σ. Π.

2246.

ΔΟΞΞΑ
ΦΑΙΔΙΜΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΙΣΣΑ

2246.

Δόξξα
Φαιδίμου
Αντιόχεισσα.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1838 παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Σούνιον φέρουσαν, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, καλουμένης νῦν *Ξάχονες*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 67 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 27 0/0. Ὁ Κ. Ῥὸς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ὑπ' ἀριθ. 193· ἔγραψε δὲ τὸ τοπικὸν ΑΝΤΙΟΧΙΣΣΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΝΤΙΟΧΕΙΣΣΑ.

Κ. Σ. Π.

2247.

ΝΙΠΠΟΥΒΥΞΑΝΤΙ

2247.

Φαι]νίππου [ἢ Μελα]νίππου Βυζαντί[ου.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου, παριστάνοντος ταῦρον καλλίστης ἐργασίας. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου τούτου εἶναι 22 0/0, καὶ τὸ πλάτος 27 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1848 Ἰουνίου 2 εἰς τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, ἀντικρὺ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως τοῦ μεγάλου Ταύρου, περὶ οὗ ἀνέφερον εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα σελ. 1113, ἴσως καὶ ὁ Ταῦρος οὗτος,

ἐφ' οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφή, ἥν ἀνάθημα εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Σαράπιδος, τὸ ὁποῖον ἔκειτο κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Δ. Σαΐτα, ἣν ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ κατέστρεψεν, ὅπως λάβῃ τὴν ὕλην πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας, καλουμένης ὁ *Εὐαγγελισμός*.

Κ. Σ. Π.

2248.

2248.

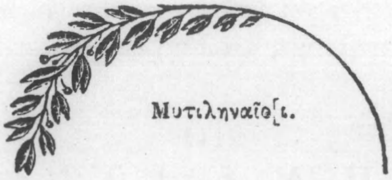

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1846** Μαΐου 5 ἐντειχισμένον εἰς τὸν ὑπὸ τὴν βόρειον πρόστασιν τοῦ Ἐρεχθείου Τουρκικὸν θόλον. Ἡ πλὰξ ἔχει στέφανον ἐλαίας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσὶ τὰ γράμματα *Μυτιληναῖοι*. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8.

Κ. Σ. Π.

2249.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΣΠΟΡΟΥ
ΓΥΝΗ

2249.

Ἀφροδισία
Σπόρου
γυνή.

Ἐπὶ στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1845** Μαΐου **19** εἰς τὸν αὐτὸν θόλον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. **2248**), ὅτε αὐτὸν κατέστρεψα, καὶ τὴν πρόστασιν τοῦ Ἐρεχθείου ἐκ τῶν Τουρκικῶν ἀκαθαρσιῶν ἐκκαθάρισα. Ὄνομα κύριον *Σπόρος* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **157** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Λῆκ (Leak) (*Travals' in norths. Greece. Τόμ. 2*). Τὸ ὄνομα *Ἀφροδισία* τὸ ΔΙ ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ι, ὥσπερ εὕρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς· ἐν ἄλλαις δὲ διὰ τῆς ΕΙ γράφεται, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **747, 1211, 1379** καὶ ἀλλαχοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ *Ἀφροδείσιος* ποῖ μὲν τὸ ΔΕΙ τῇ ΕΙ, ποῖ δὲ τῷ Ι.

Κ. Σ. Π.

2250.

Ο ΔΗ
ΠΟΛΛΑΝΑΝ
ΘΥΓΑ
ΟΙΝΤΟΥΦΑΒΡΙΚΙΟΥ

2250.

Ὁ Δῆ[μος
Πόλλαν Ἀν[τωνίνου
θυγα[τέρα
Κ]οΐντου Φαβρικίου [γυναῖκα.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1845** Ἰουνίου **2** εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ἄνω, καὶ δεξιὸν μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2251.

ΙΕΡΟΚΛ
ΕΡΜΟ
ΘΟ

2251.

Ἱεροκλ[ῆς
Ἑρμο[κλέους
Θ[ορίκιος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1848** Μαΐου **30** εἰς τὸ νότιον τῆς Ἀκροπόλεως.

Κ, Σ. Π.

2252.

Ι Ι ΠΟΥ
ΟΡΧΟΜΕΝΙΟΙ

ΤΕΛΕΣΙΠ Π ΟΣ
ΘΡΑΣΥΜΕΔΟΝΤΟΣ

2252.

Τελέσιππος Τελεσ]ί[π]που
Ὀρχομένιοι

Τελέσιππος
Θρασυμέδοντος.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1846 Ἰανουαρίου 16 εἰς τὸ μέρος τοῦ πεδίου τῶν Ἀθηνῶν, ὅπερ καλεῖται νῦν *Κουλουργιάτης*, πρὸς τὸ νότιον τῆς εἰς Σαλαμῖνα ἀγούσης ὁδοῦ, ἔξωθεν τοῦ δάσους τῶν ἐλαιῶν. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα λείψανα Δήμου, παρ' ᾧ ἵστατο ὁ ἀνδριὰς τοῦ Τελεσίππου. Κ. Σ. Π.

2253.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΑΝΘΕΣΤΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΟΝΘΥΕΤΕΡΑ

2253.

Ὁ Δῆμος
Γάϊον Ἀνθέστιον
Γαΐου υ[ἱ]ὸν θυητῆρα.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελεσίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1846 Ἀπριλίου 22 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Ὄνομα *Ἀνθέστιον* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ ἀριθ. 2078 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Καὶ εἰς αὐτήν, ὥσπερ καὶ εἰς ἄλλας, τὸ ΥΟΣ εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Υ μόνον, ἀντὶ τοῦ ΥΙ. Ἡ ὀρθογραφία αὕτη εἶναι καὶ εἰς τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 2255 καὶ εἰς ἄλλας τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων εὕρηται. Τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι, κατὰ τοὺς χρόνους τούτους, ἡ ΥΙ δίφθογγος ἐπροφέρετο ὡς Υ καὶ Ι, ὡς προφέρεται ἔτι καὶ νῦν. Τὰ γράμματα εἰσὶ γεγραμμένα ποικίλμασιν. Κ. Σ. Π.

('Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ αὐτοῦ Βάθρου).

2254.

Μ \ΤΟΣ
ΣΕΟΥ
ΙΟΣ

2254.

ἀγάλ]μ[α]τος
. . . σέου
. . . υ]ἱός.

Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου φαίνονται τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀγάλματος.

Κ. Σ. Π.

2255.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΓΑΙΟΝΑΣΙΝΙΟΝ
ΓΑΙΟΥΥΟΝ
ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

2255.

Ὁ Δῆμος
Γάϊον Ἀσίνιον
Γαΐου υ[ἱ]ὸν
ἀποδεδειγμένον
ἀρετῆς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας
τῆς εἰς ἑαυτὸν
ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 παρὰ τὴν Ποικίλην, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δημητρίου Σαλωνιτίδου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν καλοκἀγαθίαν χρεωστῶ τὴν ἀνάδειξιν αὐτῆς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον φαίνεται) εἶναι 82 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 38 0/0 (1). Ὄνομα *Ἀσίνιος* δι' ἑνὸς Σ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται, διὰ δύο δὲ ΣΣ εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1370 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κ. Σ. Π.

(1) Τὸ Βάθρον τοῦτο κεῖται ἐντὸς μιᾶς τῶν στοῶν τῆς Ποικίλης, ἐφ' ἧς ἡ νῦν Ἐκκλησία, καλουμένη Π υ ρ γ ι ώ τ ι σ-

2256.

ΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΗΓΕΙΑΝΤΟΝΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΟΝ
ΑΡΧΗΝΦΙΛΟΤΕΙΜΟΤΑΤΑ
ΚΑΙΠΑΝΥΓΗΡΙΑΡΧΗϹΑΝΤΑ
ΠΕΡΙΦΑΝΕϹΤΑΤΑΗΠΟΛΙϹ
ϹΥΝΠΑϹΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΗϹ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΕΙΜΩϹΑ
ΑΝΕϹΤΗϹΕΝ

2256.

Τὸν λαμπρότατον
Ἡγείαν τὸν Τιμοκράτους
ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον
ἀρχὴν φιλοτειμότατα
καὶ πανηγυριαρχήσαντα
περιφανέστατα ἡ πόλις
σύνπασα τὸν ἑαυτῆς
εὐεργέτην τειμῶσα
ἀνέστησεν.

2257.

ΔΗΜΟϹΕΡΕΧΘΗΟϹΒΑϹΙΛΗ. ΛΟΙΩΝΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝϹΤΑΘΕΡΗϹΕΡΜΑϹΑΟΦΡΟϹΥΝΗϹ
ΟϹΚΑΙ ΤΡΙϹ ΠΟΤΙΝΗΟΝΑΘΗΝΑΙΑϹΕΥΕΛΑϹϹΕΝ
ΝΑΥΝΕΛΑϹΑϹ ΙΕΡΗΝΠΛΟΥΤΟΝΟΛΟΝΠΡΟΧΕΑϹ

2257.

Δῆμος Ἐρεχθῆος Βασιλη. λοίων ἀνέθηκαν
Πλούταρχον σταθερῆς Ἑρμᾶ σαοφροσύνης
ὃς καὶ τρὶς ποτὶ νηὸν Ἀθηναίας ἐπέλασσεν
ναῦν ἐλάσας ἱερὴν πλοῦτον ὅλον προχέας

2258.

Η ΠΟΛΙΞ ΜΕ ΟΥΛΠΙΟΝ ΦΛΑ
ΠΕΙΞΑ...ΟΝΤΟΝ...ΑΥΤΟΚΡΑ
ΥΟΝ . . . . ΤΟΝΤΙΟΝ
ΤΟΥΘ.ΕΡΙΞ..ΟΞ
. . . .
. . . .
. . . .

2258.

Ἡ πόλις μὲ Οὔλπιον Φλά[βιον
Πείσα[νδρ]ον τὸν [τοῦ] Αὐτοκρά[τορος]
υ[ἱ]ὸν [ἀνέστησεν] . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Καὶ αἱ τρεῖς αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Βάθρου. Εἶναι δὲ τοῦτο λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, καὶ εὑρέθη τὸ 1848 Ἀπριλίου 7 εἰς τὸν τεῖχον τῆς καταδαφισθείσης Ἐκκλησίας, καλουμένης *Παναγία Κανδήλη*, ὅτε μετεκόμισαν τὴν ὕλην αὐτῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Δημοτικῆς Ἐκκλησίας *τῆς Εὐαγγελιστρίας*. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 55 0|0, τὸ πάχος 57 0|0, καὶ τὸ μῆκος ὡσαύτως.

Ἡ πρώτη ἐπιγραφὴ (ὑπ' ἀριθ. 2256) ἀναφέρει περὶ Ἡγείου τινὸς υἱοῦ Τιμοκράτους, ὃν λέγει, ὅτι ἦρξε τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν φιλοτειμότατα, καὶ ἐπανηγύρισε περιφανέστατα. Τὸ ὄνομα *Ἡγείας* διὰ τῆς ΕΙ ἐνταῦθα τὸ πρῶτον εὕρηται. *Ἡγίας* δὲ διὰ τοῦ Ι εὕρηται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 385, 715, 1211 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 354 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ δευτέρα ἐπιγραφὴ (ὑπ' ἀριθ. 2257) εἶναι ἔμμετρος ὑπὲρ Πλουτάρχου τινὸς, ὅστις, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν, καὶ τρὶς ποτὶ νηὸν Ἀθηναίας ἐπέλασσεν ναῦν ἐλάσας ἱεράν. Ὁ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενος Πλούταρχος εἶναι ἴσως ὁ αὐτὸς τῷ Πλουτάρχῳ, τῷ ἀναφερομένῳ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 560 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογῆς Ἐφημερίδος, ἔνθα μύθων ταμίας καλεῖται.

Τῆς τρίτης ἐπιγραφῆς (ὑπ' ἀριθ. 2258) μικρὸν μέρος ἀναγινώσκεται, τοῦ λοιποῦ ὄντος ἐξηλειμμένου ἀπό τινα χεῖρα, οἷα ἡ τοῦ φορμόντη· ἢ ἴσως ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἦν ἀρχαιοτέρα, ἣν ἐξαφανίσαντες ἔγραψαν ἐκ τῶν ἑτέρων δύο μερῶν τὰς ὑπ' ἀριθ. 2256 καὶ 2257. Ἐσύγκειτο δὲ ἐκ γραμμῶν 7.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναγινώσκω ΟΥΛΠΙΟΝ ΦΛΑ.

Κ. Σ. Π.

σα, τεθαμμένον κατὰ τὸ ἥμισυ. Δὲν μοὶ ἐπετράπη ἡ ἀνώρυξις αὐτοῦ. Διὸ ἀκριβῶς τὸ ὕψος καὶ τὴν διάμετρον αὐτοῦ δὲν δύναμαι νὰ ὁρίσω.

2259.

ΙΟΝΑ Ι/ ᵛͰ ΟΝΕΙ \ΑΙΜΥΟ·≷ΑΝΑͰ
ΤΑΤΕΤΟΡΝΕΥΜΕΝΟΝ : ΤΑΠͰΑΙΣΙΑΤΑΕΠ
ΚͰΙΜΑΚΙΔΑΣ Δ ΝΤΑΑΝΑΧΣΕΣΑ
ΚΟͰͰΕΣΑΙΚΑΙΟΜ ΑͰΕΝΑΙΠΡΟΣΤΟΝΚΑ ΝΟΝ
ΤΟΝͰΙΘΙΝΟΝ : ΤΟΝΑ> ΑΛΑͰΟΝΕΠΙΛΟΜΦΟ
ΣΑΙΠΑΡΑͰΑΒ ΟΝΤΑΤΕΤΟΡΝΕΥΜΕΝΟΝΕΠΙΤ
ͰΙΜΑΚΙΔΑΣ : ΤΟΧΣΥͰΟ Ν ΤΟΛΟΛΛΥͰΟΝ
‾ΡΑ ΝΑΙΚΑΙΠΡΟΣΚΟͰͰΕΣΑΙ:ΤΟΚϹ
ΜΑΤ ΟΗ ΥΠΟΛΑΣΤΕΡΑΕΠΙΤΟΕΙ
ΤΟΝΟΝ ΥΧΑΑΡΜΟΣΑΝΤΑΚΟͰ
ΙΑΙ ΚΑΙͰΕΙΑΝΑΙΤΑͰΟΙΠΑ
Σ ΕͰΙΔΑΚΑΙΤΑΣΚͰΙΜΑΚ
ΙΤΑΕΚΠΟΙΕΣΑΙΚΑΙΤΑ
ΚΑΙΧΣΥΝΤΕͰΕΣΑΙ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 88), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ ἐν τῷ λίθῳ πρωτοτύπου, ὅτι ὑπάρχει διαφορά τις εἴς τε τὴν πρὸς ἄλληλα κατάταξιν τῶν γραμμάτων, καὶ ἔλλειψις γραμμάτων τινῶν.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΙΟΝΑ ΟΙͰ \Μ ΑΗΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΙΟΝΑ Ι/ ᵛͰ ΟΝΕΙ \ΑΙΜΥΟ · ≷ ΑΝΑͰ[αδόντες.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Υ (τετορνεΥμένον), ὃ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΠΙΛΟΝΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΠΙΛΟΜΦΟ[σαι.

Τὴν 7, 8 καὶ 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως

ͰΙΜΑΚΙΔΑΣ: ΤΟΧΣΥͰΟΝΤΟΛΟΛΛΥͰΟΝ
ΡΑΝΑΙΚΑΙΠ Ρ ΟΣΚΟͰΕΕΣΑΙ
Μ ΑΤΟΗΥ

εἰς δὲ τὸν λίθον τὰ γράμματα ἔχουσιν αὐτὴν τὴν τάξιν

ͰΙΜΑΚΙΔΑΣ:ΤΟΧΣΥͰΟΝΤΟΛΟΛΛΥͰΟΝ
‾ΡΑΝΑΙΚΑΙΠΡΟΣΚΟͰͰΕΣΑΙ:ΤΟΚϹ
ΜΑΤΟΗ ΥΠΟ

Εἰς τὸ τέλος τῆς 8 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε μετὰ τὸ Κ τὸ Ο, ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον· καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 10 γραμμῆς παρέλειψε μετὰ τὸ Ο τὸ Ͱ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, μόνον τὸ ἄνω μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς αὐτῆς μέχρι τῆς 6 γραμμῆς φαίνεται ἀκέραιον εἰς τὴν πλάκα· μάλιστα δὲ μετὰ τὰ γράμματα ὑπάρχει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς εἰς τὸ μέρος τοῦτο 6 ἑκατοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πάχος 0|0 9. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι ἓν ἑκατοστὸν τοῦ αὐτοῦ μέτρου. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2260.

ͰΕΥΚΟΤΕΙ
ΚΑΣΕΧΣΚ
ΒΟͰ:ΗΕΚΑ:
Ↄ:ΗΟ Ι Κ:ΔΔ
ΙΑΝΤΙΤ
Χ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 290) ἐν τῷ συγγράματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, ὅτι ὑπάρχει διαφορά τις, καὶ ἔλλειψις γραμμάτων, καὶ στιγμῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 1 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ͱ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΒΟΙ⊢ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύω στιγμαὶ οὕτω ΒΟΙ⊢:, ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς μετὰ τὰ γράμματα ΗΕΚΑ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον ἕτεραι δύω στιγμαὶ οὕτως ΗΕΚΑ:, ἃς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν.

Τὴν 4, 5, καὶ 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως

ΗΟΙΚΑΔ
ΑΝΤΙΤ

εἰς δὲ τὸν λίθον ἔχουσιν οὕτως

Ɔ:ΗΟΙΚ:ΔΔ
ΙΑΝΤ Ι Τ
Χ

ἤτοι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἄλλως ἔθεσε τὰ γράμματα τῶν γραμμῶν τούτων, μὴ φυλάξας τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν αὐτῶν, ἣν ἔχουσιν εἰς τὸν λίθον, παρέλειψε δὲ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τὸ Χ.

Κ. Σ. Π.

2261.

ΙΕ
\ΘΕΟΠΥΘ
\ ΥΤΟΙΣΠΑΡΕΔ
ΝΕΙΑΣΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΞΟΝΕΙΚΑΙΣΥΝΑΡΧΣ
\ΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΠ
·ΑΡΛΥΡΙΟΝΤΟΥΤΟΝ
·ΝΟΣΤΟΙΣΜΕΤΑΔΕΜ
ƆΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΗΣΟ
⊢ΕΙΑΥΤΟΚ⊢ΕΙΑΝΑΦ⊢
ΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣ
ΙΕ⊢ΘΟΝΤΕΣΗΕ⊢⊢ΕΝΟΤ
ΞΡΟΚ⊢ΕΙΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟ
\ΤΟΙΕ·ΠΕΔΟΗΟΕΘΕΝΙ
Ο Ν Α Ν Α Ι
ΙΙ Ⓟ Η Η Ι
ƆΝΤΟΣΕΛΡ
Γ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὸ 1842 ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 119), δὲν ἤθελον ἐκδόσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐν τῷ λίθῳ πρωτοτύπου, ἐλλείψεις τινῶν γραμμάτων καὶ ἀταξίαν εἴς τε τὴν πρὸς ἄλληλα κατάταξιν τῶν γραμμάτων, καὶ πρὸς τὸ μέγεθος αὐτῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ πρὸ τοῦ Θ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ι.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 3 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε Σ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Δ, ἤτοι παρέδ[οσαν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 6 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ι, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΝΦΣ ΤΦΙΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΟΣ ΤΟΙΣ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 9 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΕΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΣ.

Ὁμοίως τὴν ἀρχὴν τῆς 10 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΔΕΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ⊢ΕΙ.

Τὴν 14 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΑΤΟΙΕ ΠΕΔΟΝΟΣΘΕΝΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι \ΤΟΙΕ·ΠΕΔΟΗΟΕΘΕΝ Κ[αὶ συνάρχουσι.

Τὴν 15 καὶ 16 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε πλησίον τῆς 14 γραμμῆς, καὶ μετὰ γραμμάτων μικρῶν ὁμοίων τοῖς γράμμασι τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς· ἔθεσε δὲ ἀτάκτως, ὡς πρὸς τὴν 14 γραμμὴν οὕτως

ΑΤΟΙΕ ΠΕΔΟΝΟΣΘΕΝΙ
Ο Ν Α Ν Α Ι
Ⓟ Η Η Ι

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμέναι διὰ μεγάλων γραμμάτων, διπλοῦ μεγέθους τῶν λοιπῶν τῆς ἐπιγραφῆς, οὕτω

\ΤΟΙΕ·ΠΕΔΟΗΕΘΕΝΙ
Ο Ν Α Ν Α Ι
ΙΙ Ⓟ Η Η Ι

Τὴν 17 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΝΤΟΣ ΕΛΡ[αμ-

μάτευε. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0, καὶ τὸ πλάτος 19 0/0· τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῆς 15 καὶ 16 γραμμῆς εἶναι 0/0 2, τὰ δὲ τῶν ἄλλων γραμμῶν 0/0 1.

Κ. Σ. Π.

2262.

ΟΝΣΕΙ
ΝΤΕΣΗΟ·ΕΣ
ΟΝΔΕΤΑΣΔΙ
Ι·LΠΕΙΔΑΝ
·ΕΤΕΡΑΙΠΑ
ΕΚΑΤΕΡΟΝΕ
ΟΣΤΟΝΔΕΗΟ
ΒΟͰΕΝΚΑΙΤ
\ΙΟΝΔΕΤΕΝΒ
ΧΟΝΤΑΣΤΟΣΕ
ΟΣΕΣΤΟΑΘΕΝ
ΧΣΥΝΤΙΘΕΜΕ
\ΠΙΣΤΟΣΚΑΙ
ΙΟΣΚΑΤΑΤΑΥ
ΟΙΧΟΜΕΝΟΝΕ
ΦΙͰΟΙΕΣΟΜΕ
ΑΔΟͰΟΣΚΑΙ·
ΠΕΡΟΝΑΘΕΝΑ
ΑΙΟΝΟΥΤΕΧΙ
ΥΔΕΜΜΕΣΙΚ
ΝΘΕΚΑΣΤΑ
ΕΜΠΟΙΣ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 253), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις ἂν, συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐν τῷ λίθῳ πρωτοτύπου, δὲν εὕρισκον διαφοράν τινα, καὶ ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε μόνον δύο γράμματα οὕτω ΣΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ πέντε οὕτως ΟΝΣΕΙ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Σ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 3 γραμμῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ι, γράψας τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ Α ἢ Λ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 9 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ Α ἢ Λ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 10 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε Δ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Ε.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 14 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψε τὸ σημεῖον τοῦτο \, ἀντὶ τοῦ Ι, φαινομένου εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 16 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψε ΟΙͰΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΦΙͰΟΙ.

Τὴν 18 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΠΕΡΑΝΑΘΕΝΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΕΡΟΝΑΘΕΝΑ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 19 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ι, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 42 0/0, καὶ τὸ πλάτος 15 0/0.

Κ. Σ. Π.

2263.

LͰͰΙͰ
ΙΑΔΕΣΕ
ΟΣΣΥΝͰ
ΚͰΕΙΟΝ
ΟΙΗΕΡΑΚ
.ΙΙΙΙΕΡΟ
ϽΗΟΗΕΝϹ
ϽΕΙΤΟΝΔ
ΣΟΝΗϹ
ΟΝΕΡ
ϛΤ

Κ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 261), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, ὅτι ὑπάρχει ἔλλειψις τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβ. γράφει δύο γράμματα μόνον ΙͰ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶ πέντε, ταῦτα LͰͰΙͰ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβ. παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ι.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 9 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Σ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΝΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω γεγραμμένον ΟΝΕΡ.

Τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν ὅλως, ἧς φαίνονται τὰ γράμματα ϛΤ, ἃ δὲν ἐσημείωσε. Τὰ γράμματα τῶν λοιπῶν γραμμῶν εἰσὶν ἐξηλειμμένα· φαίνεται δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ λίθου ἓν Κ, ὃ ὡσαύτως δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Κ. Σ. Π.

2264.

Ͱ Ο Ι
ΥΔ Ε Μ Ο
\ΛΝΟΣΤΡΑΤΟΣ
ϽΚΙΔΕΣ
ΙΟΧΣΙΜΑΧΟΣ

ΑΝΤΙΔΟΣ
ϽΕΟΠΡΟΠΟΣ
ΙͰΟΚΡ
ΑΡΜ
\ΕΦΙΣ
ΙΤΙΟ
ΑΡΙ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὸ 1842 ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 316), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν, ὅτι ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσιν ἐλλείψεις τινῶν γραμμάτων. καὶ ἡ τάξις αὐτῶν, ἣ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον, δὲν ἐφυλάχθη.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβ. γράφει ΑΝΟΣΤΡΑΤΟΣ, καὶ ἀναπληροῖ εἰς Φανόστρατος, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι \ΛΝΟΣΤΡΑΤΟΣ [Ἀ]γνώστρατος.

Τὰς γραμμὰς 5, 6 καὶ 7 γράφει οὕτως

ΙΟΧΣΙΜΑΧΟΣ
Α Ν Τ Ι Δ Ο Σ
ΘΕΟΠΡΟΠΟΣ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω κατεταγμένα τὰ γράμματα

ΙΟΧΣΙΜΑΧΟΣ

ΑΝΤΙΔΟΣ
ϽΕΟΠΡΟΠΟΣ

ἤτοι ά) μεταξὺ τῆς γραμμῆς ΙΟΧΣΙΜΑΧΟΣ, καὶ τῆς γραμμῆς ΑΝΤΙΔΟΣ ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 2· β') τὰ γράμματα τῆς 6 γραμμῆς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶ μεγαλήτερα κατά τι τῶν γραμμάτων τῶν ἑτέρων γραμμῶν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, κάτω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ δεξιὸν μέρος εἶναι σῶον μέχρι τῆς 7 γραμμῆς· τὰ κάτω δὲ αὐτῆς μέρη εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

2265.

Ι ϟ
\ΥΤΟΝ∠
ΟΜΠΘΙΕ
ΥΤΑΝΕΙΟ
ΔΕΤΕͰΕΤ
ΔΕΙΚΑΙΔ
ΟΛΠΕΡΗΟ
ΔΕΑΥΤΟΝ
ΑΝΕΙΟΙΕ
ΝΕΤΑΜΕΝ
·ΗΟΙ·ΕΤ
ΣΑΣΣΠΙ·
ΚΑΣΙΑΙΤ
Τ
\

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 299), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτυτύπου, δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 1 γραμμῆς φαίνονται ἐπὶ τοῦ Ν καὶ ∠ τῆς 2 γραμμῆς (1 Ῥαγκ.) τὰ γράμματα ταῦτα Ι ϟ οὕτω γεγραμμένα Ι ϟ
\ΥΤΟΝ∠.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς (1 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ Α, φαινομένου εἰς τὸν λίθον οὕτω \.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν (8 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΝΕ \ΟΙΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΝΕΙΟ∠Ε.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 10 γραμμῆς (9 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΗΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΕ.

Τὴν 12 γραμμὴν (11 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΑΣΠΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΣΑΣΣΠΙ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πλακὸς ὑπὸ τὸ Τ τῆς 14 γραμμῆς φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ δεξιὸς βραχίων τοῦ Α ἢ Λ, ὃν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν.

Κ. Σ. Π.

2266.

ΟΗΟΙͰΟΛΙΣΤΑ
ΙΤΑΜΙΑΙΠΑΡΕΔΟΣ
ΕΙΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΣΙ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΔΕΥΤΕ
ΜΕΛΑΚͰΕΙΔΕΣΠΡΟΤΟ
ΔΠͰ⁝ΔΕΥΤΕΡΑΔΟΣΙΣΕΠ
ΕΙΠΡΥΤΑΝΕΙΑΙ𐅅ΤΟΚΟΣΤ
ΤΕΤΑΡΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣ
ΟΥΤΟΝ:ΤΤΧΗΗΗΔΠͰͰͰͰΙΙΤ
ΕΣΠΕΝΤΕΕΜΕΡΑΣΕΣΕͰΕͰΥΘ
ΤΕΔΟΣΙΣΕΠΙΤΕΣΑΚΑΜΑΝ
ΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣⱧΤΟΚΟΣΤ
ΔΕΚΑΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕ
ΕΛΕΝΕΤΟΧΧΧΧΗ𐅄ΔΔͰͰΙ·
ΝΑΡΧΟΝΤΟΝⱧⱧⱧ⏃Τ𐅅 ΠΗ
ΑΡΧΕΣΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΟ
ΟΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣΕΠΙΣ
ΜΜΑΤΕΥΕΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣΠͰΙ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΤΕΤΑΡΤΕ·
ΟΔΟΜΟ⏃⏃⏃⏃ΤΟΚΟΣΤΟΥΤΟ
ΣΤΙΔΕΙΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟ
ΔΕΚΑΤΕΙΕΜΕΡΑΙΤΕΣΠ
ΑΙΟΝΤΟΑΡΧΑΙΟΑΝΑͰΟ
ΡΛΥΡΙΟΙΤΟΙΑΝΑͰΟΘ
ΟΣΑΝΗΟΙΤΑΜΙΑΙΟ
Ι·ΥΟΣ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 116 (*Antiquités Helléniques)*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν ἔλλειψιν τινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράψας ΟΗΙͰΟΛΙΣΤΑ παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ο, οὕτω γεγραμμένον Ο ΗΟΙ ͰΟΛΙΣΤΑ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ο μετὰ τὰ γράμματα ΠΡ (ΠΡ[Ο]ΤΟΣ).

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Τ (ΠΡΥ[Τ]ΑΝΕΥΟΣΕΣ).

Τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως ΕΣ ΠΕΝΤΕ ΕΡΑΙ ΣΕͰΕͰΥΘ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΣ ΠΕΝΤΕ ΕΜΕΡΑΣ ΕΣΕͰΕͰΥΘ (ἐς πέντε ἡμέρας εἰσελελυθ[είας τῆς Πρυτανείας).

Εἰς τὸ τέλος τῆς 14 γραμμῆς μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΧΧΧΧΗ𐅄ΔΔͰͰΙ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον μία στιγμὴ, ἣν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΝΑΡΧΟΝΤΟ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ γράμμα Ν καὶ ὁ ἀριθμὸς Ⱨ οὕτω γεγραμμένα, ΝΑΡΧΟΝΤΟΝ ⱧⱧⱧ⏃Τ𐅅ΠΗ, ἃ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ Χ (Χ]ΣΥΝΑΡΧΟΥΣΙΝ), ὃ ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψεν.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 22 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ εἰς τὸν λίθον φαινόμενα ΔΕ (ΔΕ]ΚΑΤΕΙ ΕΜΕΡΑΙ ΤΕΣ Π[ΡΥΤΑΝΕΙΑΣ).

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 23 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Ο.

Κ. Σ. Π.

2267.

ΤΑΡΣΙΝΕΤΕΣΙΝΕΚΠΑΝΑΘΕΝΑΙCΝΕΣ
\ᛚΕΣΦᛚΥΕΥΣΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣΗΕᛚᛚ
ΕΛΟΙΣΗΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΧΟᛚΑΡΛΕΙΚΑΙΧΣΥ
ΤΑΝΕΥΟΣΕΣΤΕΤΤΑΡΕΣΕΜΕΡΑΙΕΣΑ· ‹ΕL
ΜΑΤΕΥΕΕΠΙΕΥΘΥΝΟΑΡΧΟΝΤΟΣΨΨΤΟΚΟΣΙ
ΕΚΡΟΠΙΔΟΣΔΕΥΤΕΡΑΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣ·ΟΙ
¯ΤΤΧ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔ ΤΡΙΤΕΔΟΣΙΣΕΠΙΤΕΣΠΑΝ
ΙΘΥΙΑΣΠΕΝΤΕΕΜΕΡΑΣΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΨ
ΕΔΟΣΙΣΕΠΙΤΕΣΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΨΨΨΨΤΤΤΤΧΧΧΤΟΚΟΣΤΟΥΤΟ
ΥΤΑΝΕΙΑΣΟΛΔΟΕΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣΕΣΕᛚΕᛚ
ΤΤΤ𐅆𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΔ ΗΕΚΤΕΔΟΣΙΣΕΠΙΤΕΣΕΠΕ
ᛚΥΘΥΙΑΣΗΕΠΤΑΕΜΕΡΑΣΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΨ𐅅¯
\ᛚΑΙΟΝΤΟΑΡΧΑΙΟΑΝΑᛚΟΜΑΤΟΣΕΠΙΤΕΣΑΝΔC
ΟΚΟΚΕΦΑᛚΑΙΟΝΤΟΙΑΡΛΥΡΙΟΙΤΟΙΑΝΑᛚΟΘΕΝΤ
𐅄ΔΔΔΔ𐅃⊢⊢⊢⊢Ι ΤΑΔΕΠΑΡΕΔΟΣΑΝΗΟΙΤΑ
ΤΟΚᛚΕΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΠΙΤΕΣΒΟᛚΕΣΗΕΙΠᛚ
ᛚΟΠΟΝΝΕΣΟΝΔΕΜΟΣΘΕΝΕΙΑᛚΚΙΣΘΕΝΟΣΑΦΙΔ
ΝΕΥΟΣΕΣΤΡΙΤ· ·Ε\ΕΘΑΙΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΣ
ͻΙΕΤΟ𐅆𐅅ΗΗΗΗΔ ΗΕΠΑΡΑΔΟΣΙΣΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣ
ΤΕΣΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΝΑΤΕΣΠΡΥΤ
ΕΙΑΣΕΣΕᛚΕᛚΥΘΥΙΑΣΗΤΟΚΟΣΤΟΥΤΟΙΣΕΛΕΝΕ
ΕΠΙΤΕΣΦΟΚΙΑΔΟΑΡΧΕΣΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΟΝ𐅅
ΕΠΙΤΕΣΦΟΚΙΑΔΟΑΡΧΕΣΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΟΝΤΤ
\ΙΔΕΣΑΧΕΡΔΟΣΙΟΣΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΝΤΕΣΕΠΙΙΣΑ
‹ΟΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΗΕᛚᛚΕΝΟΤΑΜΙΑΙΣΗΕΝΟΙΣΔ\
ΧΑΡΟΠΙΔΕΙΣΚΑΜΒΟΝΙΔΕΙΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΣΙΝ
ΕΥΟΣΕΣΗΕΚΤΕΙΚΑΙΕΙΚΟΣΤΕΙΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙ
ΥΤΟΙΣΕΛΕΝΕΤΟΧΧΧΧ𐅅ΗΗΔ𐅃ΙΙΙΙΙ ΔΕΥΤΕΡΑΔ
ΕΥΟΣΕΣΔΟΔΕΚΑΤΕΙΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΨΨΤΤΤ
ΟΣΙΣΕΠΙΤΕΣΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΕ
ΙΙΤΟΚΟΣΤΟΥΤΟΙΣΕΛΕΝΕΤΟ𐅅ΗΔΔΔ⊢⊢ΙC ΤΡ
ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣΤΡΙΑΚΟΣΤΕΙΤΕΣΠΡΥΤΑΝ
ΤΟΑΡΧΑΙΟΑΝΑᛚΟΜΑΤΟΣΕΠΙΤΕΣΘΟΚΥΔΙΔΟ
ΑΡΛΥΡΙΟΙΤΟΙΑΝΑᛚΟΘΕΝΤΙΕΠΙΤΕΣΘΟΚΥΔ
ΕΔΟΣΑΝΗΟΙΤΑΜΙΑΙΤΙΜΟΚᛚΕΣΕΙΤΕΑΙΟΣΚ
ΕΣΗΕΙΔΕΜΕΤΡΙΟΣΚΟᛚᛚΥΤΕΥΣΠΡΟΤΟΣΕΛΡ
ΙΝΟΣΙΟΙΚΑΙΧΣΥΝΑΡΧΟΣΙΕΠΙΤΕΣΑΚΑΜΑ
ΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ𐅊𐅈ΤΤΤΤΤΧΧΧΧ𐅅ΗΗΔΔΤΟ
\ΔΟΣΙΣΕΠΙΤΕΣΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙ
ΤΤ𐅆𐅅ΤΟΚΟΣΤΟΥΤΟΙΣΕΛΕΝΕΤΟΗ𐅄Δ⊢⊢⊢ΙΙΙΙ
ΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣΤΕΤΑΡΤΕΙΤΕΣΠΡΥΤΑ
𐅅𐅄ΔΔΔ⊢⊢Ι ΤΕΤΑΡΤΕΔΟΣΙΣΕΠΙΤΕΣΑΙΑΝ¯
ΕΙΚΟΣΤΕΙΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΤΟΚΟΣΤΟΥΤΟ
ΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΔΕΚΑΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣΕΣΤΕ
ΗΔΔ⊢⊢ΙΙC ΚΕΦΑᛚΑΙΟΝΤΟΑΡΧΑΙΟΑΝΑᛚΟ
\ΨΤΤΧ𐅅ΗΔΔΔΔ⊢⊢ΙΙC ΚΕΦΑᛚΑΙΟΝΤΟΚΟΤ
ΝΑΡΧΟΝΤΟΝΤ𐅅ΗΗΗΔ⊢⊢⊢ΙC ΚΕΦΑᛚΑΙ
¯ΕΣΙΝΕΚΠΑΝΑΘΕΝΑΙΟΝΕΣΠΑΝΑΘΕΝ¯
:ΛΙΑΣΕΝΤΟΙΣΤΕΤΤΑΡΣΙΝΕΤΕΣΙΝ
ΘΕΝΑΙΑΣΝΙΚΕΣΠ
ΗΕΙΑΣΤΙΜΟᛚ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 117) ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὴν ἔκδοσιν

αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν εὕρισκον ἔλλειψιν γραμμάτων καὶ διαφοράν τινα, ὡς πρὸς τὴν πρὸς ἄλληλα τάξιν αὐτῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ δύο γράμματα ΕΣ, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸν βραχίονα τοῦ Κ, ὃς φαίνεται εἰς τὸν λίθον, καὶ τὸ Υ, τὸ μετὰ τὰ γράμματα ΧΣ, ΧΣ[Υ]ΝΑΡΧΟΝΤΕΣ ὃ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Ε, τὸ μετὰ τὰ γράμματα ΗΙΠΠΟΚΡΑΤ[Ε]Ι, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς παρέλειψε τὰ γράμματα ΧΣΥ, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ε, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον μετὰ τὰ γράμματα ΤΕΤΤΑΡ[Ε]Σ, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς τὰ γράμματα Α · . ·ΕL· μετὰ τὰ γράμματα δὲ ΕΜΕΡΑΙ ΕΣ (1) φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Α· εἶτα δὲ φαίνονται δύο γράμματα· μετ' αὐτὰ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο < καὶ τὰ γράμματα ΕL· ὅθεν δὲν δύναται ν' ἀναπληρωθῇ εἰς ἐσ[ελευθείας τῆς Πρυτανείας], ὡς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνεπλήρωσεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 6 γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὸ Κ καὶ Τ, ἃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Π μετὰ τὰ γράμματα ΔΕΥΤΕΡΑΣ, ὃ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς παρέλειψε τὸ Ο καὶ Ι, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 7 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ γράμματα ΑΝ (ΤΕΣ Π[ΑΝ]διονίδος.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ γράμματα ΕΡΑΣ, ἅπερ εἰσὶν εἰς τὸν λίθον μετὰ τὰ γράμματα ΠΕΝΤΕ ΕΜ[ΕΡΑΣ, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς παρέλειψε τὰ γράμφατα ΕΙ, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον ΠΡΥΤΑΝ[ΕΙ]ΑΣ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 13 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ⱶ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 14 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ Ο, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὸ μέσον τῆς 16 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ γράμματα ΤΑ, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον [ΤΑ]ΔΕ ΠΑΡΕΔΟΣΑΝ.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΤΟΚⱵΕΟΣ ΑΡΧ , εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΟΚⱵΕΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΠΙ.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΝΕΥΟΣΕΣ ΤΡΙΤ ΑΙ ΤΕΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον · ΝΕΥΟΣΕΣ ΤΡΙΤΕ ΕΜΕΡΑΙ ΤΕΣ.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὰ γράμματα ΠΑΡ, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον, μετὰ τὰ γράμματα ΗΕ οὕτω γεγραμμένα ΗΕΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτωνγράψας οὕτω ΤΕΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΝΑ ΤΕΣ ΠΡΥΤ[ΑΝΕΙΑΣ] παρέλειψε νὰ γράψῃ ὁλόγραφον ΕΝΑΤΕΙ, γράψας μόνον ΕΝΑ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 24 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ δεύτερον Τ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 27 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΧΑΡΟΠΙΔΕΙ ΣΚ ΟΝΙΔΕΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΧΑΡΟΠΙΔΕΙ ΣΚΑΜΒΟΝΙΔΕΙ.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸν ἀριθμὸν Ι, γράψας οὕτω ΧΧΧΧ🅗ΗΗΔΠΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω ΧΧΧΧ🅗ΗΗΔΠΙΙΙΙ.

Εἰς τὴν 32 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει τοὺς εἰς αὐτὴν ἀριθμοὺς οὕτω 🅗ΗΔΔΔΗⱵC, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω 🅗ΗΔΔΔⱵⱵC.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 36 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει τὸ γράμμα Ε, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Κ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 41 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν ἕνα ἀριθμόν, γράψας οὕτω Η🅗ⱵⱵⱵΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω Η🅗ⱵⱵⱵΙΙΙΙ.

(1) Ἡ λέξις ΕΜΕΡΑ ἀναφέρεται εἰς τὰς γραμμὰς 4, 8 καὶ 13 ἄνευ τῆς δασείας Η

Εἰς τὴν 43 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν ἄλλον ἀριθμὸν ἀντ' ἄλλου, γράψας οὕτω 𐅅𐅄ΔΔΔ⊢⊢⊢. εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω 𐅅𐅄ΔΔΔ⊢⊢Ι.

Εἰς τὴν 50 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΕΤΑΡΣΙΝ   ΙΣΙΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΕΤΑΡΣΙΝ ΕΤΕΣΙΝ. Ἡ πλὰξ εἶναι Πεντελησίου λίθου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 62 0/0, καὶ τὸ πλάτος 30 0/0.

Κ. Σ. Π.

2268.	2268.
ΦΙΛΩΝ	Φιλων[ὶς
ΦΙΛΩΝΟΣ	Φίλωνος
ΧΟΛΛΕΙΔΟΥ	Χολλείδου
ΘΥΓΑΤΗΡ	θυγάτηρ,
5 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	5 Δημητρίου
ΑΧΕΡΔΟΥΣΙΟΥ	Ἀχερδουσίου
ΓΥΝΗ	γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1831 εἰς τὴν κατακρημνησθεῖσαν Ἐκκλησίαν *Σωτῆρος Κοτάκη*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 27 0/0. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Κ. Ῥὸς ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ *die demen. von Attica* (ὑπ' ἀριθ. 60).

Τὴν 1 γραμμὴν ἔγραψεν οὕτως . . . ΩΤ . . καὶ ἀνεπλήρωσεν ἀμφιβάλλων εἰς Ἐρωτίς· ἐπὶ τοῦ λίθου δὲ φαίνονται τὰ γράμματα ΦΙΛΩΝ, διὸ ἀναπληροῦμεν εἰς Φιλω[νίς]. Ὄνομα *Φιλωνὶς* εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 674 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Κ. Λεβᾶς (ὑπ' ἀριθ. 186), καὶ παρὰ τῇ Ἀνθολ. 7 Κοντ.

Κ. Σ. Π.

2269.	2269.
ΔΙΟΚΛΗΣ	Διοκλῆς
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ	Ἀσκληπιάδου
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ	Βερενικίδης.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 82 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 29 0/0.

Κ. Σ. Π.

2270.	2270.
ΚΟΡΔΥΠΗ	Κορδύπη.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὴν οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 80 0/0, τὸ δὲ πλάτος 30 0/0. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει κενὸν ἐπὶ τῆς στήλης 12 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ὄνομα *Κορδύπη* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2191 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2271.	2271.
ΠΡΙΚΩΝ	Πρίκων.

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου, ἐφ' οὗ νέος ἱστάμενος, καὶ ἔχων ὑψουμένην τὴν χεῖρα αὐτοῦ, δι' ἧς κρατεῖ στλεγγίδα. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι ἓν μέτρον καὶ 60 0/0, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Κεκόσμηται ἀκρωτηρίῳ. Εὑρέθη εἰς τὴν Κάρυστον τὸ 1848.

Κ. Σ. Π.

2272.	2272.
Δ Ι Ω Ν	Δίων
Γ ΛΥ Κ Ω ΝΟC	Γλύκωνος
ΜЄΙΛΗCΙΟC	Μειλήσιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη παρὰ τὰς Ἠρίας Πύλας, πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἑνὸς Γαλλικοῦ μέτρου καὶ 17 0|0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 35 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 0/0 6. Τὸ Є ἔχει τὴν μεσαίαν ὁριζόντιον γραμμὴν ἀρκετὰ μεγάλην· αἱ δὲ δύω ἄκραι αὐτοῦ συνενοῦνται σχεδόν· φαίνεται δὲ ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ ὁ κύκλος διαχωριζόμενος ἐν μέσῳ ὑπὸ ὁριζοντίου γραμμῆς ὡς Θ. Τὸ Σ εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς εἶναι οὕτω C γεγραμμένον.

Κ. Σ. Π.

2273.	2273.
ΗΡΑΚΛΕΙΑ	Ἡράκλεια
ΔΙΩΝΟΣ	Δίωνος
ΟΙΑΘΕΝ	Οἰάθεν
ΓΥΝΗ	γυνή.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1838 Σεπτεμβρίου 13 εἰς τὸ *Πολυάνδριαν* τοῦ Πειραιῶς. Ὄνομα *Ἡράκλεια* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 846, 1112 καὶ 1689 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κ. Σ. Π.

2274.	2274.
ΑΜΜΑΡΟΝ	Ἀμμαρὸν
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ	Λυσιμάχου
ΚΗΦΙΣΙΕΩΣ	Κηφισιέως
ΘΥΓΑΤΗΡ	θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2273). Ὄνομα *Ἀμμαρὸν* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2275.	2275.
ΕΥΧΑΡΙΣ	Εὔχαρις
ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ	Ἱερωνύμου
ΠΑΛΛΗΝΕΩΣ	Παλληνέως
ΘΥΓΑΤΗΡ	θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1838 Σεπτεμβρ. 13 εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ *Πολυάνδριον*. Ὄνομα κύριον γυναικὸς *Εὔχαρις* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· ἀναφέρεται δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἑξάκις εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν σκευῶν τῶν νηῶν· ἐκαλοῦντο δὲ *τριήρεις* τινὲς τούτῳ (*Secwes σελ.* 318, 319, 489, 491, 494 *καὶ* 517). Κ. Σ. Π.

2276.	2276.
ΑΒΙΑΘΑ	Ἀβιάθα
ΧΡΗΣΤΗ	Χρηστή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2275). Ὄνομα *Ἀβιάθα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· ἴσως ἦν αὕτη ἐκ τῆς Συρίας, διότι τὸ ὄνομα τοῦτο Ἑλληνικὸν δὲν εἶναι· ἀνάγεται δὲ μᾶλλον εἰς τὰ Ἑβραϊκὰ ὀνόματα.

Κ. Σ. Π.

2277.

ΛΑΜΙΑ ΒΙΒΟΥΜΙΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ
ΕΞΟΥΝΙΕΩΝ

2277.

Λαμία, Βιβουμία, Φιλοκράτου [γυνή].
Ἐξ [Σ]ουνιέων.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου, Εὐρέθη τὸ **1839** Μαΐου **15** εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νικ. Βόκου. Ὄνομα γυναικὸς *Βιβουμία* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2278.

. . . . . .
. . ΑΘΟΥ
ΑΧΑΡΝΕΩϹ

2278.

. . . .
. . άθου
Ἀχαρνέως
. . .

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1839** Μαΐου **31** εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τὴν συνοικίαν, καλουμένην *Ψυρί*.

Κ. Σ. Π.

2279.

ϹΥΝΦΕΡΟΥϹΑΦΙΛΗΜΟΝΟϹ
ΘΥΓΑΤΗΡ

2279.

Συμφέρουσα Φιλήμονος
θυγάτηρ.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τεμαχίου τύπου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1839** Φεβρουαρίου **10** ἐκτὸς τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸ πεδίον, εἰς χῶρον καλούμενον *Πλατάνα*. Τὸ Σ ἐνταῦθα ἦν οὕτω Ϲ γεγραμμένον.

Κ. Σ. Π.

2280.

ΟΔΗΜΟΣΟΧΙΩΝ
ΦΗΣΙΝΟΝΣΚΥΘΙΝΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙ
ΚΑΙΘΕΟΙΣΠΑΣΙ

2280.

Ὁ Δῆμος ὁ Χίων
Φήσινον Σκυθίνου
Ἀθηνᾷ Πολιάδι
καὶ θεοῖς πᾶσι.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1836** Ἰουνίου **1** εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι **18** 0/0, τὸ μῆκος **66** 0/0, καὶ τὸ πάχος **38** 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενος *Φήσινος ὁ Σκυθίνου*, ὃν ὁ Δῆμος τῶν Χίων ἀνέστησεν, ἀναφέρεται καὶ παρὰ τοῦ Ἀῤῥιανοῦ ὁ πρόγονος αὐτοῦ *Φήσινος* (Ἀναβ. σελ. 2, 3 καὶ 5)· τοῦτον ὄντα κατὰ τῶν Μακεδόνων καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου οἱ συμπολῖται αὐτοῦ ἀνέστησαν ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν, ἤτοι ἐν τῇ Ἑστίᾳ τοῦ ἀντιμακεδονισμοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας· ἦν δὲ ὁ ἀνδριὰς αὐτοῦ παρὰ τὸν ναὸν τῆς Πολιάδος, ἔνθα διετηροῦντο ἅπαντα τὰ ἐθνικὰ καὶ ἔνδοξα ἀναθήματα. Τὸν Φήσινον τοῦτον οἱ τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου φρονοῦντες ἐν Χίῳ αἰχμαλωτίσαντες ἐκόμισαν αὐτὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐν Αἰγύπτῳ, ἀσχολουμένῳ περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς ὁμωνύμου αὐτῷ πόλεως τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐκ τῶν ἱστορουμένων ὑπὸ τοῦ Ἀῤῥιανοῦ δὲν ἐξάγεται, ὅτι ἦν ὁ Φήσινος Χῖος (ἦν δὲ ἐν Χίῳ ἀντιμακεδονικός), ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν ἐμφαίνει αὐτὸν Ἀθηναῖον.

Τὸ ὄνομα ΦΗΣΙΝΟΣ ἔγραψεν ὁ ἐκδότης τοῦ Ἀῤῥιανοῦ ἐσφαλμένως διὰ τοῦ Ι (ΦΙΣΙΝΟΣ), εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι διὰ τῆς Η (ΦΗΣΙΝΟΣ).

Κ. Σ. Π.

2281.

Δ Ι Ο Φ Α Ν Η Σ
Ε Μ Π Ε Δ Ι Ω Ν Ο Σ
Ν Ι Κ Η Ι Σ Θ Μ Ο Ι
ΕΜΠΕΔΙΩΝΟΣΠΑΙ·Ε·ΑΘΗΝΑΙΩΝΕΝΙΚΩΝ
ΔΙΟΦΑΝΗΣΑΓΕΝΕΙΟΣΠΑ· · · · ·ΑΝΚΡΑΤΙ
·Α·ΠΡΟΠΩΝΟΣΣΤ Φ· · · · · · · ·ΔΕΣΧΕΡΩΝ

2281.

Διοφάνης
Ἐμπεδίωνος,
Νίκη Ἰσθμῷ,
Ἐμπεδίωνος παῖ[δ]ε[ς] Ἀθηναίων ἐνίκων
Διοφάνης ἀγενείο[υ]ς παῖ[δ]ας [Π]αγκράτι[ον
· α . Πρόπωνος στ[έ]φ[ανος · · ·]δεσχέρων.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἀντέγραψα αὐτὸ τὸ 1836 Μαρτίου 4. Εὑρέθη πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ εἰσὶν ἐκ μεγαλητέρων γραμμάτων, ἤτοι τὸ μέγεθος αὐτῶν εἶναι δύο καὶ ἥμισυ ἑκατοστὰ τοῦ Γαλλ. μέτρου· τῶν δὲ τριῶν κατωτέρω τὸ μέγεθος εἶναι ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατοστὸν τοῦ αὐτοῦ μέτρου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 22 0/0, τὸ μῆκος ἓν μέτρον Γαλλικὸν, καὶ τὸ πλάτος 73 0/0 τοῦ αὐτοῦ μέτρου.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσεν ὁ Τζάνδλερ (Chandler) γράψας ἰσομεγέθη εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς τὰ γράμματα οὕτως

ΔΙΟΦΑΝΗΣ
ΕΜΠΕΔΙΩΝΟΣ
ΝΙΚΗΙΣΘΜΟΙ
ΕΜΠΕΔΙΩΝΟΣ· · · · ·
ΘΕΟΦΑΝΗΣ · · · · · ·

εἶτα ἀναδημοσίευσεν αὐτὴν, κατὰ τὸ αὐτὸ ἀντίγραφον, ὁ Κ. Βοίκχιος. Παρατηρήσαντες, ὅτι εἰς τὸν λίθον εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας γραμμὰς φαίνονται περισσότερα γράμματα, ἀφ᾽ ὅσα οἱ πρότερον ἐκδόσαντες αὐτὴν ἐσημείωσαν, δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς ἐκ νέου ταύτην, ὅπως ὑπάρχῃ ἐντελεστέρα ἡ ἀντιγραφὴ αὐτῆς· σημειοῦμεν δὲ, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν τριῶν τελευταίων σειρῶν εἶναι ἐξηλλειμμένον ἀπό τε τὸν χρόνον καὶ τὴν τριβὴν τῶν ἀνθρώπων, ἓν δὲ μέρος αὐτῆς εἶναι καὶ ἀπεκεκομμένον. Ἕνεκα τῆς καταστάσεως ταύτης ἴσως ὁ Τζάνδλερ καὶ οἱ ἄλλοι παρέλειψαν ν᾽ ἀντιγράψωσιν αὐτὴν ὁλοκλήρως.

Τὴν 5 γραμμὴν ὁ Τζάνδλερ ἔγραψε ΘΕΟΦΑΝΗΣ καὶ οὕτως ἐδημοσίευσαν καὶ οἱ μετ᾽ αὐτὸν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΙΟΦΑΝΗΣ.

Κ. Σ. Π.

2282.

ΙΙΦΡΥΝΙΧΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΕΣΑΝ· · ·
ΤΕΣΤΩΙΔΗΜΩΙΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΔΙΑΙΤΗΣΑΜ· · ·

2282.

Ἐπ]ὶ Φρυνίχου Ἄρχοντος ἀνέθεσαν · · · · · ·
τες τῷ Δήμῳ καλῶς καὶ δικαίως διαιτησάμ[ενοι.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1836 Φεβρουαρίου 20 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, πεντήκοντα περίπου μέτρα μακρὰν τοῦ ἀνατολικοῦ τείχους αὐτῆς, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος (ὅσον σώζεται) 44 0/0, καὶ τὸ μῆκος 80 0/0· εἶναι

δὲ ἀκρωτηριασμένον καὶ κατὰ τὰ δύο ἄκρα αὐτοῦ· ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Βάθρου φαίνεται καὶ τὸ κοῖλον μέρος, ἐφ' οὗ ἵστατο ἡ στήλη, ἐφ' ἧς τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν. Τοιοῦτον κοῖλον ὑπάρχει καὶ εἰς τὸ Βάθρον, ἐφ' οὗ ἡ τῆς αὐτῆς σχεδὸν φύσεως ἐπιγραφή, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν τὸ 1842 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 725), καὶ ἥν, ὥσπερ καὶ τὴν παροῦσαν, ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ Κ. Ῥόσς τὸ 1846 (ὑπ' ἀριθ. 5).

Κ. Σ. Π.

2283.	2283.
ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ	Εὐθύδημος Κηφισιεύς.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1836 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 32 0/0, καὶ τὸ πλάτος 21 0/0. Ἄνωθεν τῶν γραμμάτων ὑπάρχει κενὸν εἰς τὴν στήλην 0/0 8. Κάτωθεν δὲ τῶν γραμμάτων ὑπάρχει κενὸν 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

2284.	2284.
ΩΔΑΜΟΣ ΛΕΣΑΙΟΥ ΡΔΟΥΣΙΟΣ	Δι]ώδαμος . . λεσαίου Ἀχε]ρδούσιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

2285.	2285.
ΜΥΡΩΝ · ·ΙC· · · . · . · .	Μύρων . . . . . .

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Ἰουνίου 2 παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλην. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 30 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

2286.	2286.
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ ΣΙΔΩΝΙΟΣ	Ἀπολλόδωρος Ἀγαθοκλέους Σιδώνιος.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου, ὅστις εὑρέθη τὸ 1834 Ἰανουαρίου 7 παρὰ τὴν Δίπυλον, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μυσσίου. Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου παρίσταται ἀνὴρ ἱστάμενος. Εἰς τὸν χῶρον τοῦτον εὑρέθησαν ἀκρωτήρια στηλῶν ἐπιτυμβίων, καὶ στῆλαι ἐπιτύμβιοι, καὶ τύπος, ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ.

Κ. Σ. Π.

2287.

ΚΤΗΣΙΑΣΘΕΟΔΩΡΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ

2287.

Κτησίας Θεοδώρου Ἀναφλύστιος.

Ἐπὶ καλύμματος λάρνακος. Ηὗρον τὸ 1835 Νοεμβρίου 12 εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ *Πολυάνδριον*, εἰς τοῦ Βόκου τὸν κῆπον.

Κ. Σ. Π.

2288.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ
ΛΥΣΙΔΟΣ
ΕΥΩΝΙΜΕΥΣ

2288.

Λύσανδρος
Λύσιδος
Εὐωνυμεύς.

Ἐπὶ ἀκρωτηρίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1835 Σεπτεμβρίου 6 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως (ἐκτὸς αὐτῆς), εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἔνθα ἦν τὸ Ὠδεῖον τοῦ Περικλέους, ὅταν ἤνοιξαν ἐκεῖ τὰ θεμέλια διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, ἐν οἷς εὑρέθη καὶ ἔδαφος λευκοῦ λίθου, καὶ κιονόκρανα Ἰωνικοῦ κόσμου, ὧν ἓν κομψότατον διατηρεῖται ἐν Ἀκροπόλει, καὶ ἄλλα θραύσματα τῆς γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἐκεῖ ἀνεκαλύφθησαν, λείψανα τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων, διότι καί τινα ἔχουσιν ἐργασίαν τῆς ἐποχῆς τῶν Ῥωμαίων. Κ. Σ. Π

2289.

ΝΟΥΜΗΝΙ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΣΙΔΗΤΗΣ

2289.

Νουμήνι[ος
Ἀρτεμιδώρου
Σιδήτης.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗραν αὐτὸ τὸ 1835 Νοεμβρίου 12 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Θησείου. Κ. Σ. Π.

2290.

ΞΗΚΕΣΤΙΔΩ
ΩΝΟΣ

ΟΔΩΡΙΔΟ
ΛΥΣΑΝΔΡΟ

ΣΕΥΡΗΜΟΝΟΣ
Σ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΝΙΟ

2290.

Ἐ]ξηκεστίδω
Δί]ωνος

Θε]οδωρίδο[υ
Λ]υσάνδρο[υ

. . . ς Εὐρήμονος
. . . ς Στράτωνος
. . . . νίο[υ . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ (Beulé). Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 28 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς πλακὸς εἶναι κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου τέσσαρα ἑκατοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2291.

ΑΜΜΙΑ
ΦΙΛΩΝΟΣ
ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣ
ΕΥ ΡΗΜΟΝΟΣ
ΑΝ ΤΙΟΧΕΩΣ
ΓΥΝΗ

2291.

Ἀμμία
Φίλωνος
Σαμαρεῖτις,
Εὑρήμονος
Ἀντιοχέως
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἀντέγραψα αὐτὴν τὸ 1830 Νοεμβρίου 2, κειμένην πλησίον τοῦ Φορβαντείου, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Θησείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 90 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 35 0/0.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσε πρῶτον ὁ Ἄκερβλαδ (Akerblad), εἶτα ὁ Κ. Βοίκχιος ἐξ ἀπογράφου

τοῦ Μυντέρου (Münter), καὶ ὁ μὲν Ἄκε:βλαδ τὴν τετάρτην γραμμὴν ἔγραψεν ΕΥΡΥΜΟΝΟΣ τὸ ΡΥ διὰ τοῦ Υ. Διὸ ὁ Κ. Βοίκχιος ἀνεπλήρωσε [Στρ]υμόνος, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον, τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου, εἶναι ΕΥΡΗΜΟΝΟΣ τὸ ΡΗ διὰ τῆς Η, ἐκ τοῦ Εὐ–ρήμων, ἤτοι ὁ εὔγλωττος, ὁ εὐφραδής.

Εὑρήμων ὄνομα κύριον εὕρηται καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2290) ἐπιγραφήν, ἣν καὶ ὁ Βεϋλὲ (Beulé) ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ β' τόμῳ τοῦ σοφοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 *(L'Acropole d'Athènes t. 2, p. 332).*

Κ. Σ. Π.

2292.

Ω C I ΗΝ ΙΗ

ΠΟ ΤΑ ΜΙ ΟΙ ΛΗ

Ι ΛΟ ΝΑ
ΛΟΝ ΜΟ Τ
Γ Λ Ι ΜΑΡ
ΟΤΤ ΖΗ ΜΟ ΛΥ
ΑΝΟΒΙΟΣ
ΕΥΔ
ΟΛΚΕΥΣ Ο
ΛΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ
ΑΡΙΣ ΟΝΙΚΟΣ ΟΤΑΜΙΟΥ
ΝΗ ΝΔΙΑΙ Ν
ΕΙΝΑΣ ΦΙΛΩΝΟΣ ΟΝΥΣΙΟΣ ΖΗΝ
ΑΡΑΤΟΣ ΡΑΙΟ ΤΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΙΛΟΣ ΠΟΥ ΛΕΥΚΙΟΣΕΛΕΥ
ΑΓΑΘΟΝΙ ΚΑΛΛΙΑΣ ΜΕΛΙΤΕΙΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΕΥΝΙΚΟΣ ΤΟΡΟΣ) Π
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΙ ΑΛΔΙΚΛΗΣΣΕ
ΕΡΜϽΓΕΝΟΥ ΛΙΠΠΟΥ ΙΣΙΔΟΤΟΣ ΤΑΜ
ΣΤΕ ΡΟΣ ΝΟΔΙΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΟΙΠΟΥ ΠΑΝ
ΘΕΟΔΟ ΣΠΑ ΛΗ ΟΙΠΠΟΥ ΟΝ ΕΥ Μ
ΔΙΟΓΝΗΤΟΥ ΤΟΝ ΥΛ ΣΤΡΑΤΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΙΣΙΔΟΡΟΣΕΡΜΑΙΟ
ΙΠΠ
ΝΟΣ ΑΛΟ ΡΑΜΝΟΥ
ΠΤΟΛΕ
ΜΑΙΟΝ ΒΙΟ
ΝΑΝΔΡΟΣΜΕΝ
ΑΛΑΙΕΥΣ

2292.

. . . . η ν . . . .
Π ο τ ά μ ι ο ι Λ η . . . .

Γόρ-
γιππον
Εὐδήμο-
υ [Πα]λ[λη-
[νέ]α.

[Δη]μό-
φι[λ]ο[ν]
Συνδρό-
μου Στει-
ριέα.

Τὸ
τρί[τ]ον
Ἀντίπα-
τρον, Φ-
λ[υά]σ[ι]ο[ν].

. . . ιλο . . . να . .
. . . λον Μο . . τ . .
. . . λιμαρ . . . . .
. . . οττ . ζημο[υ . .]λυ .
[Φ]ανόδιος
Εὔδ[ημος
. . . ολιεὺς . . . ο . .
λα . . Ἀλέξανδρο[ς
Π]οτάμιο[ς]
. . νδιαι . . ν . .
[Δι]ονύσιος Ζήν[ωνος,
Σωκράτης
Λεύκιος Ἐλε[υσίνιος,
Μένανδρος
. . τορος) Π . .
Φι[λο]κλῆς Σε . . .
Ἰσίδοτος [Πο]τάμ[ιος]
Διονυσόδωρο[ς
. . οιπου Παν . .
. . ον Εὐμ . . .
[Καλλί]στρατος

Ἀριστόνικος
Φίλωνος
Ῥαιο . . τη[ς
. . . που
Καλλίας Μελιτεῖς
Δημήτριος
[Φι]λίππου,
[Φα]νόδικος
. . οίπου,
. . τον . . υλ . . .

. . . νη . .
. . . είας
Δημ]άρατος
. . . ίλος
Ἀγαθόνι[κος,
Εὔνικος,
Ἑρμογένου,
. στε . . . ρος
Ἀθήναιος,
Θεόδο[το]ς Πα[λ]λη[νεὺς
Διογνήτου,
Θεόδωρος
Ἰσίδορος Ἑρμαίο[υ
Ἱππ . . . .
νοσ . . άνο[υ] Ῥαμνούσιος,

Πτολε-
μαῖον . . . . . βίο[υ
[Μέ]νανδρος Μεν[άνδρου]
Ἁλαιεύς.

. . . .
. . . .
Σουνι-
[έ]α.

[Ἀλέ]-
ξαν-
δρον Ἀ-
γαθοκλ-
έους Λε-
υκονο-
[έα].

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην νῦν *Γεράνι*, παρὰ τὰς Ἠρίας Πύλας. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 63 0/0, τὸ πλάτος 45 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀνέπαφα. Εἰς τὸ ἄνω μέρος φαίνεται μία σειρὰ γραμμάτων ἀραιῶς ἐγχαραγμένων. Μετὰ τὴν σειρὰν ταύτην ἕπονται τρεῖς στέφανοι ἐλαίας, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἰσὶ κύρια ὀνόματα· εἰς δὲ τὰ κάτω μέρη τῆς πλακὸς φαίνονται ἕτεροι δύω στέφανοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι γράμματα. Τὸ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος μάλιστα τῆς πλακὸς εἰσὶν ἐξηφανισμένα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὴν χρῆσιν, εἰς ἣν μετεχειρίσθησαν αὐτὴν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς πτώσεως τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς δόξης μέχρι τοῦδε σχεδόν. Ὄπισθεν τῆς πλακὸς ὑπάρχει καὶ ἑτέρα ἐπιγραφὴ (ὑπ' ἀριθ. 2293), ἥτις καὶ αὐτὴ εἶναι σχεδὸν ἐξηφανισμένη, εἶναι δὲ μεταγενεστέρα. Χρεωστῶ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῆς εἰς τὸν φιλόμουσον φίλον μου Γεώργιον Χρηστίδην, ὅστις πρῶτος εἶδεν αὐτὴν, ὅτε ἀνεκαλύφθη, καὶ ὅστις ἐξηγηθεὶς μοι περὶ αὐτῆς εἰς τίνος χεῖρας εὑρίσκετο εὐκόλυνε τὰς προσπαθείας μου

εἰς τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῆς. Ηὗρον δὲ αὐτὴν εἰς χεῖρας τρίτου τινὸς, μὴ ποιοῦντος καλὴν χρῆσιν αὐτῆς· διὸ καὶ ἀφήρεσα ἀπ' αὐτὸν ταύτην. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος ὅμως μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ, εἰς τρεῖς στήλας ἀναγεγραμμένη, κυρίων ὀνομάτων.

Εἰς τὸν πρῶτον στέφανον ἀναφέρεται τίς Γόργιππος Εὐθήμου, Παλληνεὺς, ἀφ' ὅσον ἐξάγομεν ἀπὸ τὰ σωζόμενα ἴχνη τῶν γραμμάτων.

Εἰς τὸν δεύτερον στέφανον ἀναγινώσκεται Δημόφιλος Συνδρόμου, Στειριεύς.

Εἰς δὲ τὸν τρίτον στέφανον ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα Ἀντιπάτρου Φλυασίου, ὅστις τὸ τρίτον ἐστεφανώθη. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς, τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ, ὑπάρχουσιν ἕτεροι δύω στέφανοι.

Εἰς τὸν πρῶτον, τὸν πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὸ ὄνομα τὸ ἐντὸς τοῦ στεφάνου δὲν ἀναγινώσκεται, ὡς ὂν ἐξειλημμένον· φαίνεται δὲ τὸ ὄνομα μόνον Σουνιέα.

Τὸ εἰς τὸν ἕτερον ςέφανον, τὸν πρὸς τὰ δεξιὰ, ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου Ἀγαθοκλέους Λευκονοεύς. Εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τὰ γράμματα Μένανδρος Μεν[άνδρου] Ἁλαιεὺς εἰσὶ μεγαλήτερα τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς· ἦσαν δὲ καὶ ταῦτα ἐστεφανωμένα, ὡς φαίνεται ἀπὸ ἴχνη τινὰ ἀμυδρὰ στεφάνου, μόλις φαινομένου εἰς τὴν πλάκα.

Κ. Σ. Π.

2293.

. . . ΟΛΟΤΟC Ι	Ι CΚΡΕΙ	ΛΙΙ
. . . ΑΙΠΟΙΜΙΩΜΙ	ΛΗΜΝΙΟ	ΦΛΑΒΙ
. . . . ΤΟΥΝ	ΦΙ C	ΗΟC
. . . COCΛΕΟΥ	ΑΦΡΟΔΕΙC	
. . . . C	ΑΝΤΙ	
ΛΙΟΥ	ΑΙC	
	CΝΑ	
. . ΝΟΥ	ΖΩΙΛΟCCΕΜ	ΤΟΥ
. . Λ		ΤΟΥ
. . ΜΕΙΟΥ	ΕΠΙΚΡ	
. . ΥCΙΟΥ	ΜΟC	
. . ΡΟΥ		
. . ΠΩCΕ	ΜΕΤΙ	
	ΚΗΡΥΞΒΟΥΛΗCΚΑΙΔΗΜΟΥ	
	ΙΟΙΔΙΚΑCCΓΑ CΕΤΤΙ	
	ΑΝΟΥΛΩΙΟCΕΡΕΝΙΟC	
	ΝΟΥΜΗΡΟΝΙΑ	
	ΟΜΠΡΙΟCΑΛΛΟC	

ΕΥΧΡΗCΤΟCΔΕΙΦΙΛΟΥCΟΥΝΙΕΥC

ΩΝΔΙΟΝΥCΙΟΥΜΕΛΙΤΕΥC ΠΕΡΓ ΒΗΝΙΛΑ

ΟΥΛΙΚΙΟCΠΑΡΑΜΟΝΟCΕΠΙΚΕΙΔΗCΕΠΙCΤ.ΛΛΟC

Π..ΤΩΝ

2293.

Δι]όδοτος	. . σκρει . .	. . .
κ]αὶ Ποιμιω . ι . .	Λήμνιο[ι	Φλάβι[ος
. . τουν . . .	Φι	Ὁσ . .
Σοκλέου[ς	Ἀφροδεισ[ιεύς	
. . . ς	Ἀντι . . .	
. . . νίου	Αἰσ . . .	
	. . . σνα .	
. . α	Ζωΐλος Σεμ	του
. . μείου	. . . .	του

. . υσίου Ἐπικρ[άτης
. . . ρου . . . μος
. . . πωσε Μετι . . .
Κήρυξ Βουλῆς καὶ Δήμου
. . ι οἱ δικασ[ταὶ] . . . σεττι
Ἀνουλώϊος Ἐρένιος
. . . νου Μηρονία
. . . ομπριος ἄλλος

Εὔχρηστος Δειφίλου Σουνιεὺς
. . ων Διονυσίου Μελιτεὺς Περε . . . βηνίλα
. . ου Λίκιος Παράμονος Ἐπικείδης Ἐπιστ . λλος
Π . . . . των

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, εἶναι ἀντεστραμμένως γεγραμμένη εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς αὐτῆς πλακός, ἐφ᾿ ἧς ἡ ὑπ᾿ ἀριθ. **2292** ἐπιγραφή, εἶναι μεταγενεστέρα ἐκείνης, καὶ ὡσαύτως διεφθαρμένη ἀπὸ τὴν χρῆσιν, εἰς ἣν μετεχειρίσθησαν τὴν πλάκα ταύτην, θέσαντες αὐτὴν ὡς βαθμίδα ἀναβάθρας, καὶ εἰς λιθόστρωτον αὐλῆς.

Τὰ εἰς τὰς γραμμὰς **15** καὶ **18** ἀναφερόμενα ὀνόματα *Ἀνουλώϊος* καὶ *Εὔχρηστος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηνται.

Κ. Σ. Π.

2294.

ϽΑϹΜΝΙΑ

2294.

ἱερ]ᾶς μνια . . .

Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς αὐτῆς πλακὸς ὑπάρχουσι τὰ παρόντα γράμματα, ὧν τὸ μέγεθος εἶναι 0|0 6.

Κ. Σ. Π.

2295.

Ο
Ι Ο Ϛ
Ϛ Α Θ Ν
ΟϚΑΡΤΕΜ
Ϛ ΗΡ Α Κ
ΟϚ) Ι ΤΕ
ΠΕ Ρ Ι

2295.

. . . .]ο[. . . .
. . . .]ιος [. . .
. . . .]ς Ἀθ[μονεὺς
. . .]ς Ἀρτεμ[ίδωρος
. . .]ς Ἡρακ[λ . .
. . . ος) Ἰτε[εὺς
. . . .] Περι[θοίδης.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1854** Ἰουνίου **20** κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9, καὶ τὸ πλάτος 0/0 2. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾿ ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2296.

ΚΛΕΟϚ/
ΕΝΙ ΚΑ/

2296.

Ἐπὶ Ἱερο]κλέους Ἄ[ρχοντος
. . . ἐνίκα Λ . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ τμήματος τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι **18** 0|0, καὶ τὸ πλάτος **25** 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0/0 **4** τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον Ψηφίσματος, γεγραμμένου ἐπὶ Ἱεροκλέους Ἄρχοντος **3** ἔτος τῆς **95** Ὀλυμπιάδος· ἦτο δὲ τὸ Ψήφισμα τοῦτο γεγραμμένον ἐπὶ Βάθρου, ἐφ᾿ οὗ ἵστατο τὸ ἀνάθημα, ὃ ἐπὶ τοῦ Ἄρχοντος τούτου ἀνέθεσαν.

Κ. Σ. Π.

2297.

+
L+
ΛE
EN\I
Ξ⋅\ΞIEKI
IIIKONΞΣIYT\
‾IΠΩN⋅⋅ΞNA
ANIΣKOΣ⋅ΛIYΠ
Σ)EΠIX⋅ΣIΣXAΛI
YΣΛ:ΦIAΛAIXPYΣAI
IE+AIΣEΠIΓEΓPAΠT
NAΣΘΣTAΘMONΞXHHH
ΛAIXPYΣAIE+AIΣEΠ
ΠIΓEΓPAΠTAIIEPAI
MYNΞ𐅅HHHHΠ⊢⊢⊢ΞΦIA
AIΣTΞΞΓΞΠIIΞEΦAI
AIIEPAIAΘHNAΣΘΣTA
IAΛAIXPYΣAIE+AIΣE
ΣEΠIΓEΓPAΠTAIIEP/
AΘMONΞHHHΔΠ⊢⊢⊢⊢I
ΣHE+EIT⋅IKΞEΦAIΣE
IEPAIAΘHNAΣΘΣTAΘ
⊢⊢IIIIΞ+IAΛHXPYΣH
EIE⋅IΓEΓPAΠTAIII
ΣTAΘMONΞHΛΩΔYII
ΣAIϚ⋅IΦEIΛIΣTOΣ
IPAI⋅AI⋅EPAIAΣI
N⋅E⋅ +IAΛ/
TEMI⋅
Π⋅⋅

2297.

. . . . φ[ιάλαι . . . .
. . . . φ[ιάλη . . . .
. . . . λε[ι . . . .
. . . . . φιάλαι] ἐν [αἷς ἐπιγέγραπται . . . . .
. . . . . φιάλαι Ξ ἱεραὶ . . . .
. . . . νεαν]ίσκον Ξ καὶ ὑ[πο . . . . .
. . . . ἵπ]πων . Ξ να . . . .
. . . . νε]ανίσκος [κ]αὶ ὑπό[ξυλον . . . .
. . . . σο ἐπίχ[υ]σις χάλ[κινος . . . . .
. . . . . υσαι: φιάλαι χρυσαῖ [. . . . . . . φιάλα-
ι ἐφ' αἷς ἐπιγέγραπτ[αι . . . . Ἀθη-
νᾶς Θ σταθμὸν Ξ XHHH[. . . . . φιά-
λαι χρυσαῖ ἐφ' αἷς ἐπ[ιγέγραπται . . . . . . ἐφ' αἷς ἐ-
πιγέγραπται ἱεραὶ . . . .
μυν Ξ 𐅅HHHHΠ⊢⊢⊢ Ξ φιά[λαι . . . . χρυσ-
αῖ στ[αθμὸν] ΞΞΓΞΠIIΞ ἐφ' αἷ[ς ἐπιγέγραπται . . . φιάλ-
αι ἱεραὶ Ἀθηνᾶς Θ σταθμὸν . . . . φ-
ιάλαι χρυσαῖ ἐφ' αἷς ἐ[πιγέγραπται, . . φιάλαι χρυσαῖ ἐφ' αἷ-
ς ἐπιγέγραπται ἱ[ερ[αὶ . . . . στ-
αθμὸν ΞHHHΔΠ⊢⊢⊢⊢ I [. . . . . χρυ-
σῆ ἐφ' εἷ . τ . ιχ Ξ ἐφ' αἷς ἐ[πιγέγραπται . . . . φιάλαι
ἱεραὶ Ἀθηνᾶς Θ σταθμὸν . . . .
⊢⊢IIII Ξ φιάλη χρυσῆ [ἐφ' ᾗ ἐπιγέγραπται . . . . . ἐφ'

ἣ ἐ[π]ιγέγραπται ||| . . . .
σταθμὸν ☰ ἧλω δύ[ω] || . . . . φιάλαι χρυ-
σαῖ ☰ ἡ Φείλιστος [ἐγραμμάτευε . . . . φιάλαι
ἱεραὶ . . . [φιάλ]αι [ἱ]εραὶ ἀσι . . . .
. . . . ἐ]ν . ἡ . . . φιάλ[αι . . . ἐφ' αἷς ἐπιγέγραπται
. . . . τεμι . . . .
. . . . π . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἰουνίου 28 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· κατὰ δὲ τὸ ἀριστερὸν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0|0 4 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, καὶ τὸ πλάτος 25 0|0. Ὄπισθεν δὲ τῆς πλακὸς εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 2298 ἐπιγραφή. Εἰς τὴν παροῦσαν εἶναι ἀναγραφὴ ἀναθημάτων· ἀναφέρονται δὲ ἐξαιρέτως καθ' ὅλην τὴν ἐπιγραφὴν *φιάλαι χρυσαῖ καὶ ἀργυραί*. Τὸ Φ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γραμμὰς φαίνεται οὕτω γεγραμμένον +, εἰς ὀλίγας δὲ οὕτω Φ. Πρὸ τῶν ἀριθμῶν καὶ μετ' αὐτοὺς ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύω μικραὶ ὁριζόντιαι γραμμαὶ παράλληλαι οὕτω =.

Εἰς τὰς γραμμὰς 12, 17 καὶ 22, μετὰ τὰ γράμματα ΙΕΡΑΙ ΑΘΗΝΑΣ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἓν Θ, εἶτα ἕπεται ΣΤΑΘΜΟΣ οὕτω γεγραμμένον ΙΕΡΑΣ ΑΘΗΝΑΣ Θ ΣΤΑΘΜΟΝ. Εἶναι ἄρα τὸ Θ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ 9.

Κ. Σ. Π.

2298.

ΛΓΑ
ΛΑ . . Ε
ΤΑΞΛΟΠΙ
ΓΣΑΜΙΣ
ΣΧΑΤΟΝΩ
ΤΗΝΔΙΠ
ΥΚΑΤΑ
ΧΟΓΟΝΟΝ

Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς πλακὸς, (ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 2297 περὶ ἀναγραφῆς ἀναθημάτων ἐπιγραφὴ) ὑπάρχει ἡ παροῦσα, ἥτις εἶναι ἐξηφανισμένη ἀπὸ τὴν μετὰ ταῦτα τριβὴν τῆς πέτρας. Κάτωθεν τῆς τελευταίας γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 25 0|0 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Τὰ γράμματα εἰσὶ καὶ ἐνταῦθα ῥαβδωτὰ, ὥσπερ καὶ τὰ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς πλακός.

Κ. Σ. Π.

2299.

ΟΝΙΣΕΜΟΣ
ΠΥΘΙΩΝΟΣ
ΘΡΙΑΣΙΟΣ

2299.

Ὀνίσεμος
Πυθίωνος
Θριάσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1852 Ἰανουαρίου 29 ὑπὸ τὸ σπήλαιον τοῦ Πανὸς ἔν τινι οἰκίᾳ κειμένῃ παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν, καλουμένην «Ὑπαπαντή». Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 50 0/0. ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 25 0/0. Μετεκόμισα δὲ αὐτὴν τὴν στήλην εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου ΟΝΙΣΕΜΟΣ, ὅπερ πρῶτον ἐνταῦθα ἀναγινώσκεται· εἶναι δὲ ἕτερον τοῦ ΟΥΝΙΣΗΜΟΣ, ὅπερ ἀπαντᾶται συνεχῶς.

Κ. Σ. Π.

2300.

ΖΗΝΩΝ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΕΥΣ

2300.

Ζήνων
Ἀντιπάτρου
Ἀθηναιεύς.

Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς αὐτῆς στήλης τῆς ὑπ' ἀριθ. 2299 ὑπάρχει ἡ παροῦσα ἐπιγραφή.

Τὸ δὲ τοπικὸν τῆς τελευταίας γραμμῆς ὄνομα εἶναι ΑΘΗΝΑΙΕΥΣ, καὶ οὐχὶ ΑΤΗΝΕΥΣ.

Κ. Σ. Π.

2301.	2301.
ΕΦΡΟΝΙΣ	Φ]εφρονίς.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 6 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 11 0/0. Σώζεται μέρος τοῦ ἀετώματος αὐτῆς καὶ ἡ δεξιὰ παραστάς. Ἡ στήλη εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Ὄνομα θηλυκὸν [*Φ*]*εφρονὶς* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Ἐφύλαξε δὲ ἡ συνήθεια τοῦτο. Πολλαὶ γυναῖκες καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ *Φεφρονία* ἡ φέρουσα ἐν αὐτῇ τὴν φρόνησιν, ἡ ἐχέφρων.

Κ. Σ. Π.

2302.	2302.
ΣΕΞΤΟ	Σέξτο[ς
ΟΥΕΤΤΙΟ	Οὐέττιο[ς
ΦΙΛΕΡΩΣ	Φίλερως.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 14 0|0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 20 0/0. Ὄνομα *Οὐέττιος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· εἶναι δὲ τοῦτο διάφορον τοῦ ὀνόματος *Οὐεττιανὸς*, ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4432 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2303.	2303.
ΘΗΝΑΙΣ ΣΦΑΙΡΟ	Ἀ]θηναῒς Σφαίρο[υ.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1839 Νοεμβρίου 6 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ κάτω μέρος τοῦ τύπου δὲν σώζεται. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 18 0/0, καὶ τὸ πλάτος 12 0/0. Φέρει δὲ ἀέτωμα.

Κ. Σ. Π.

2304.	2304.
ΙΤΑΡΑ	· · τάρα
ΔΙΟΝΥΣ	Διονυσ[ίου
ΜΙΛΗΣΙ·	Μιλησί[α.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης στρογγύλης λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 28 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 18 0/0. Τὸ δεξιὸν μέρος αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Σώζεται δὲ μέρος τοῦ ἀετώματος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2305.	2305.
ΝΙΟΝ ΜΑΡΚΟΥ ΣΕΒΑ	Ἐρέν]νιον Μάρκου Σεβα·
ΝΤΟΡΚΟΥΑΤΟΝΙΕΡΕΑϹ	στὸ]ν Τορκουάτον Ἱερέα Θ[εοῦ
ϽΥΛΙΟΥΚΑΙ ΙΕΡΕΑ ΘΕΟΥ ΚΛ	Ἰ]ουλίου καὶ Ἱερέα Κλ[αυδίου
ΣΤΟΥΕΠΑΡΧΟΝΡΩΜΗΣΤΗ..Ν	Αὐγού]στου Ἔπαρχον Ῥώμης, τη[ρῶ]ν
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΧΡΥΣΟΥΚΑΙΑΡΓΥΡΟΥ	κατασκευὰς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου
ΟΥΤΑ· · · · · ·ΟΥΚΑ·Α·Ι· ·Ο	οὗ τὰ · · · · ου κα[ὶ] ἄ[ρ]ι[στ]ο[ν
ΣΗΒΑ· · · · · · ·ΝΙΚΟΥ	· · · σῃ Βα[σιλέα Πολυ]νίκου.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1351 Μαΐου 2 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 55 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0|0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου· Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ· κατὰ δὲ τὸ ἄνω εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ πεποικιλμένα, ὡς εἴθισται τοῦτο ἐν τοῖς τῶν Ῥωμαίων χρόνοις.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Τορκουάτος* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1054 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· ἄλλος δὲ οὗτος τοῦ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Τορκουάτου, διότι ἐκεῖνος Σειλανὸς Τορκουάτος· ὁ δὲ τῆς παρούσης Ἐρέννιος.

Κ. Σ. Π.

2306.

ϹΠΟΤΟ⌐ΥΜΝΑϹΙΩΦΙ
ΛΗΜΟΝΟϹΕϹΤΑΙΙΕΝΕΡ
ΜΗΝΝ·ΨΙΙϹ·ΗΚΩΤΑ
ΓΩ.ΤΕΛΟϹΦΟΡΟϹΟΥ
Τ ⁻ΝΗΤΟϹΤΟΠΟϹϹ
\ΙϹΤΕΦΑΝΟΥΛ\ΥΑ
ΟΙΜΕΤΑΤΟΥΔΙΟΚ
ΙϹΙϹΑΚΟΧΩΚΑΝ·Ι
Ι
Ϲ
ϽΝΑΝΔΙΩΝΚΑ
ΙΙ ΟΝΩΟΥ
ΥΛ

2306.

δε]σπότο[υ Γ]υμνασίῳ Φιλήμονος ἔστα[σ]εν Ἑρ-
μῆν ν · ψ[υχ]ηκωτα
τω · τελ[έσ]φορος οὗ-
τ[ος θ]νητός, τόπος ο ·
· · ·] στεφάνου Ἀ · υα ·
· · · · · οι μετὰ τοῦ Διοκ[λέους
· · · · · · ακόχω καν · ι
ι · · · · ·
σ · · · ·
· · · οναν Δίων κα · · ·
· · · · · ονωου · · · ·
· · · · · · · υλ · · · ·

Ἐπὶ Ἑρμοῦ μικροῦ, λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1854 Ἰανουαρίου 2 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.. Εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ φέρει ὀπὰς, ἔνθα ἐστηρίζοντο αἱ χεῖρες τοῦ Ἑρμοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν 8 γραμμὴν φαίνεται τὸ αἰδοῖον, ὡς συνήθως, εἰς τὰ κοινὰ ἀγάλματα τῶν Ἑρμῶν· δὲν παρίσταται δ' ἐνταῦθα κατὰ τὸν Ἀττικὸν τρόπον, ἀλλὰ πρὸς τὰ κάτω τεῖνον. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ Ἑρμοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Δεξιὰ αὐτοῦ φαίνονται εἰς τὸν λίθον καθέτως γεγραμμένα τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου τὰ γράμματα ταῦτα οὕτως Ι
Ϲ

Τὰ γράμματα Α, Ε, Μ, Σ, Ω, εἰσὶν ἐνταῦθα οὕτως ἐγχαραγμένα Α, Є, Μ, Ϲ, Ω.

Κ. Σ. Π.

2307.

ϽΕΟΥΤΩΝΑΧΑΙΩΝΠΟ ΕΓΝΑΤΙΟΥ ΒΡΑΧ
ΠΕΜΦΘΗΠΡΟϹΤΟΝΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑ
ΥΙΟΝΟΙΑΧΑΙΟΙΠΡΟϹΔΕΞΑϹΘΑΙΤΑϹΤΕΙ/
⁻ΗΛΑϹΕΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΕΧΟΥϹΑϹΤΟΠΕΡΙΤΩΝ
ΡΙΝΑϹΜΕΝΠΡΟϹΗΚΑΤΟΤΩΝΤΕΙΜΩΝΙΕ
ϽΚΡΑΤΟΡΟϹΑΝΤΙ ⁄ΑΝΕΠΙϹΤΟΝ

2307.

· · · έου τῶν Ἀχαιῶν Πο[πλίου] Ἐγνατίου Βρα[χεριανοῦ
ὅπως] πεμφθῇ πρὸς τὸν θειότατον Α[ὐτοκράτορα
· · · υἱὸν, οἱ Ἀχαιοὶ προσδέξασθαι τὰς τει[μὰς · · ·
εἰς στ]ήλας ἐγγεγραμμένον ἐχούσας τὸ περὶ τῶν [τειμῶν
κ]ρίνας μὲν προσήκατο τῶν τειμῶν ἱε[ρὰ · · · · · ·
τοῦ Αὐτο]κράτορος Ἀντι[· · · · · ἐτύγχ]ανε πιστόν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἰουνίου 28 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 25 0/0, τὸ μῆκος 36 0/0, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασι, καὶ τοῦ τρόπου, ὃν μετεχειρίζοντο κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, ἤτοι προμήκεις καὶ στενὰς τὰς πρὸς ἄλληλα γραμμὰς ἔχοντα. Τὸ Ε, τὸ Θ, τὸ Μ, τὸ Ο, τὸ Π, τὸ Σ, καὶ τὸ Χ εἰσὶν

οὕτως ἐγχαραγμένα Ɛ, Θ, Μ, Ο, Π, C, καὶ Χ. Τὸ Ε ποῦ γράφεται οὕτως Ε, καὶ ποῦ οὕτως Ɛ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι πρᾶξις ἀποδιδομένων τιμῶν πρὸς τὸν θειότατον Αὐτοκράτορα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Πρὸς τὰ ἄνω ὑπάρχει ἐπ' αὐτῆς ἐγχαραγμένος αὖλαξ, ἐν ᾧ ἦν χάλκινος κανὼν στηρίζων τὴν πλάκα εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

2308.

ΤΕΤΡΙ
ΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΣΑΙΤΟΙΣΣΥΜΑ
ΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣ _ ΙΤΤΑΣ
Ι⁝ΤΤΤ⁝ΚΑΙΟΤΕΚΑΤΕΛΗΦC
ΤΩΝΣΤΡΑΤΙΩΝΤΩΝΕΛΘΟΥ
┤ΝΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΕΠΕΔ
ΣΤΗΝΣΩΤΗΡΙΑΝΤΟΥΔΗ/
ΤΟΝΗΒΟΥΛΗΗΕΞΑΡΕΙΟΥ
ΟΥΝΑΙΤΟΥΤΟΤΟΑΡΓΥΡ
ΕΙΣΤΗΝΣΙΤΩΝΙΑΝΤ
\ΜΙΑΣΕΠΕΥΞΕ
ΥΡΙΟΥΕΠ/Ν
ϽΝΧΡΟΝΟΝΧ
·ΤΩΙΑΘΗΝ/
·ΟΥΛΕΙΤΟΥΣ·ΙΙΟΕ
Λ·ΥΕ ΙΝΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΕΙ
ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΙΠΕΡΙΤΟΥΙ
ΛΕΣΘΑΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣΕΙΣ
ΒΟΥΛΕΙΕΠ ΑΙΝΕΣΑΙΠΥΡ
ΕΩΤΗΝΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑΚ
ΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑ
ΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΕΙΙ
ΙΠΑΡΑΤΟΥΔΗΜΟΥΔ
ΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔ
ΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤ
ΚΡΟΠΟΛΕΙΕΙΣ
ΝΤΟΥΔΗΜΟΥ⁝𐅄
\ΑΝΑΛΙΣΚΟΜ

2308.

. . . . ἐπι]τετρ[αμμένον . . . .
. . . . εκ] τῶν ἰδίων [χρημάτων . . . .
. . . κομί]σαι τοῖς συμ[μάχοις . . . . τοῖς
ἐπὶ . . . . ν]ους Ἄρχοντο; [δ]ιττὰς . . . . .
. . . . .]Ι⁝ ΤΤΤ⁝ καὶ ὅτε κατεληφ[θη . .
. . . . . τῶν στρατιῶν τῶν ἐλθο[υσῶν
εἰς τὴν Βουλὴν τὴ]ν ἐξ Ἀρείου Πάγου ἐπέδ[ωκε χρήμα-
τα εἰ]ς τὴν σωτηρίαν τοῦ Δή[μου . . . .
δὲ αὐ]τὸν ἡ Βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείο[υ Πάγου
δ]οῦναι τοῦτο τὸ ἀργύρ[ιον ἅπαν . .
. . . .] εἰς τὴν σιτωνίαν τ[ῆς πόλεως
. . . . τοὺς τα]μίας, ἐπεύξε[σθαι δὲ . . .
. . . . . ἀργ]υρίου ἐπ' [ἃ]ν [τοῦτο
καθ' ὅλον τ]ὸν χρόνον χ[ρηματίσαι
τῷ Δήμῳ] τῷ Ἀθην[αίων, γνώμην δὲ ξυμβάλλε-
σθαι τεῖ Β]ουλεῖ τοὺς [ταμίας . . . . .
κατα]λ[ύ]ειν ἐν τῷ Δήμῳ εἰ[ς τὸν ἅπαντα
χρόνον] χρηματίσαι περὶ τού[του· γνώμην δὲ ξυμ-

βάλ]λεσθαι τῆς Βουλῆς εἰ[ς τὸν Δῆμον ὅτι δοκεῖ
τεῖ] Βουλεῖ ἐπαινέσαι Πύρ[ρανδρον . . . .
. . . . εώτην εὐνοίας ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας
τῆς εἰς τ]ὸν Δῆμον τὸν Ἀθηνα[ίων καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
θαλ]λοῦ στεφάνῳ· εἶ[ναι δὲ αὐτῷ πρόσοδον παρὰ τῆς Βου-
λῆς κα]ὶ παρὰ τοῦ Δήμου· δ[οῦναι δὲ αὐτῷ . . . .
ἀ]ναγράψαι δὲ τόδ[ε τὸ Ψήφισμα
τὸ]ν γραμματέα τ[ὸν κατὰ Πρυτανείαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στῆσαι
ἐν Ἀ]κροπόλει· εἰς [δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς στήλης δοῦναι τὸν
ταμία]ν τοῦ Δήμου 𐅄 [δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ Ψηφί-
σματα ἀ]ναλισκομ[ένων τῷ Δήμῳ.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Μαΐου 28 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος, εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, εἰς ἣν ἦν ὁ κυκλοφερὴς ναὸς τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ Καίσαρος. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτῆς· τοῦ ἀριστεροῦ ἡ πλευρὰ σώζεται, ἀλλ' ἅπαντα τὰ γράμματα εἴς τινα μέρη εἰσὶ σχεδὸν ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὴν χρῆσιν, εἰς ἣν οἱ μεταγενέστεροι μετεχειρίσθησαν τὸν λίθον τοῦτον, ὅστις νῦν δὲν εἶναι ἀρκετὰ σκληρός. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτά, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ κάτω μέρη τῆς ἐπιγραφῆς δὲν φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις.

Τὰ O εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς τῆς ἐπιγραφῆς εἰσιν ἐγχαραγμένα μικρότερα τῶν λοιπῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 4 γραμμῆς ἀναγινώσκονται τὰ τελικὰ γράμματα τοῦ Ἐπωνύμου Ἄρχοντος, ἅτινα εἰσὶν ΟΥΣ· ἐπὶ τούτου, ὁ ἀνήρ, ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος κατέβαλεν ἀρκετὴν ποσότητα χρημάτων, ἅτινα ἐδόθησαν εἰς τὴν σιτωνίαν τῆς πόλεως.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν φαίνεται πρῶτον ἓν I, εἶτα τρεῖς κάθεται στιγμαί, μετὰ ταῦτα τρία TTT καὶ τρεῖς ὡσαύτως στιγμαὶ καθέτως σημειούμεναι οὕτως I⁝ TTT⁝ φανερώνουσι δὲ ταῦτα ἴσως τὴν ἐκ τριῶν ταλάντων δωρεάν, ἣν ἔδοσεν ὁ φιλαθήναιος οὗτος τῷ Δήμῳ.

Εἰς ὅλα δὲ τὰ μέρη, ὅπου σημειοῦται ἀριθμός, πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ὑπάρχουσιν αἱ διαιρετικαὶ αὗται στιγμαί, ὡς τοῦτο παρατηρεῖται εἰς τὴν 5 καὶ 28 γραμμήν.

Αἱ δοτικαὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰσὶ γεγραμμέναι ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ τῇ ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ, ὡς εἰς τὰς γραμμὰς 16 καὶ 20 [ΤΕΙ Β]ΟΥΛΕΙ, ἀντὶ [ΤΗΙ Β]ΟΥΛΗΙ.

Ἡ εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἔκφρασις τῆς ἐπιγραφῆς *τῶν στρατιῶν τῶν ἐλθό[ντων]*, καὶ ἡ εἰς τὴν 8 *(εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ Δήμου)* ἐμφαίνουσιν, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο, κατὰ τοὺς χρόνους τῶν διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτε καὶ στρατιαὶ ἐχθρικαὶ εἰς τὰς Ἀθήνας κατῆλθον, καὶ ἡ δημοκρατία ἐκινδύνευσεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 20 γραμμῆς σώζονται μόνον 3 γράμματα τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο· ἄρχεται δ' αὐτὸ ἀπὸ ταῦτα ΠΥΡ, ἴσως οὗτος εἶναι Πύῤῥανδρος ὁ ῥήτωρ.

Ἑκάστη γραμμὴ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐσύγκειτο ἐκ 39 γραμμάτων. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἶναι 48 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7.

Κ. Σ. Π.

2309.

\\/ I I ΑΡΕΤΗΣ / \\
ΣΟΔΕΑΥ ΤΟΧΘΩΝΑΙ
IΔΕΣΥΠΛΟ ΤΟΝΣΩΙ Ι
ΝΤΩΙΚΑΙΓΕ ΝΕΑΙΔΟΣ
ΔΗΜΗΤ
ΕΠΟΗ

2309.

. . . . . ἀρετῆς [ἀνέστησε . .
. . σο[υ] δὲ αὐτόχθων Αἰαντ-
ε]ίδη [Ε]ὔπλο[υ]τον σωζ[όμενον . .
ν τῷ καὶ γενεαὶ δόσ[ουσιν . . .
Δημήτ[ριος
ἐπο[ί]η[σεν

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1850 Μαρτίου 29 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ μῆκος 28 0/0. Τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ εἰσὶ σῶα, τὸ δὲ δεξιὸν καὶ ἄνω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν, τὴν ὁριζόντιον, τοῦ Α διακόπτει ἑτέρα γραμμὴ κάθετος οὖσα οὕτως Α.

Αἱ 4 πρῶται γραμμαὶ ἀναφέρουσιν ἔμμετρον ἐπιγραφὴν περὶ τοῦ ἀναθήματος, ὃ ἐπέκειτο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου.

Ἡ 5 γραμμὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνήτου, οὗ ἔργον ἦν τὸ ἐπὶ τοῦ Βάθρου ἀνάθημα. Ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Δημήτριος ἴσως εἶναι ὁ Ἀλωπεκῆθεν Δημήτριος, οὗ μνείαν ποιοῦσιν ὅ τε Λουκιανὸς τόμ. 2, κεφ. 30, σελ. 52, καὶ ὁ Πλίνιος τόμ. 1, κεφ. 34. σελ. 15 καὶ 19, διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι (ἑπτὰ ἀναφερόμενοι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Δημήτριοι), οἱ μὲν εἰσὶν ἀρχαιότεροι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐγράφη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, οἱ δὲ εἰσὶ ζωγράφοι, καὶ ἄλλοι σφραγιδογλύπται. Τὰ δὲ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς συμφωνοῦσι μᾶλλον μετὰ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ Δημήτριος ὁ Ἀλωπεκειεὺς ἔζη.

Κ. Σ. Π.

2310.	2310.
ΛΥΚΩΝΟΣ	Γ]λύκωνος
ΥΤΑΓΟΡΑΣΣΟΦΟΚΛΕΟ	Κλ]υταγόρας Σοφοκλέο[υς
Μ Ι ΔΗΣ	. . μίδης
Λ· · · · ΛΕΥ	. . . λ . . . Λευ[κονοεύς.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἰουνίου 28 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ μῆκος 35 0/0, καὶ τὸ πλάτος 20 0/0. Αἱ γραμμαὶ τρίτη καὶ τετάρτη φαίνονται ὡς νὰ ἦσαν μεταγενεστέρως ἐγχαραγμέναι. Τὸ ἄνω μέρος, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν τοῦ Βάθρου εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ κάτω εἶναι ἀνέπαφον.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα [*Κλ*]*υταγόρας* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2311.	2311.
ΠΙΔΗΣ	Εὐρι]πίδης
ΙΓΕΝ· ·Σ	Ἀντ]ιγέν[ους
ΑΜΙΟΣ	Ποτ]άμιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0. Τὸ ἥμισυ αὐτῆς σώζεται. Κ. Σ. Π.

2312.	2312.
ΠΡΩΤΟΓΕ	Πρωτογέ-
ΝΗΣ	νης
Δ·ΛΗΣΙΟΥ	Δ . λησίου
ΠΤΕΛΕΑΣ	Πτελεά[σιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Ὀκτωβρίου 7 εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικὸν, παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 28 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 16 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Κ. Σ. Π.

2313.	2313.
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ	Ἀριστόδημος
ΙΤΟΝΟΣ	Κρ]ίτωνος
ΟΤΕΛΗΣ	Ἰσ]οτελής.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1842 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 53 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 26 0/0.

Κ. Σ. Π.

2314.

ΟΙΕΠΙΜΕ
ΑΡΧΙΠΠ
ΙΦΙΛΟΣ

Οἱ ἐπιμε[ληταὶ οἱ ἐπὶ τοῦ
. . . Ἄρχοντος] Ἀρχιππ[ος
Δ]ίφιλος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Κ. Σ. Π.

2315.

Π
ΣΑΛΛ
ΝΟΥΣΤ
ΕΥΠΟΕΙ
ΙΟΝΤΑΣ/
ΥΣΕΝΟ

. . . . . π . . . .
. . τὰ]ς ἄλλ[ας . .
Παμμέ]νους τ[οῦ Ζήνωνος
. . . εὐποιεῖ . . .
. . . ιοντας . . .
. . . . υσηνο[υ.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2316.

ΕΠΙΚΤΗΣ

Ἐπὶ Κτησ[ικλέους Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς . . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς Πεντελικοῦ λίθου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1838 Νοεμβρίου 22 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Κ. Σ. Π.

2317.

ΕΙΡΗΝΗΣ
ΙΔΙΟΥΤΕ
ΝΟΥΜΝΙ
ΧΑΡΙΝ

Εἰρήνης
ἰδίου τέ-
κ]νου μν[εί-
ας] χάριν!

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Παρίου. Εὑρέθη τὸ 1854 Ἰουλίου 2 πλησίον τοῦ ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀρχηγέτιδος, καλουμένου κοινῶς «Πύλη τῆς Ἀγορᾶς». Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως καὶ τὸ πάχος 0/0 3. Κάτωθεν τῆς τελευταίας γραμμῆς μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 0/0 5. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη ἐπιτύμβιος.

Κ. Σ. Π.

2318.

ΜΕΙΝΟΝΑΚΟΥΣΟΝΕΜΟΥΟ
ΔΟΙΠΟΡΕΤΙΣΠΟΤΕΦΥΜΕ Ꝺ
ΠΑΡΔΑΛΑΣΜΕΣΠΕΙΡΕΠΑΤΗΡ
ΓΑΣΤΗΡΔΕΜΕΤΙΚΤΕΝΕΥΤΥΧΙΔΟΣ
ΟΥΝΟΜΑΜΟΙΔΕΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΠΑΙΔΕΙΑΣΓΑΡΕΓΩΠΙΝΥΤΗΣΗΤΙ
ΖΑΓΕΝΕΣΘΑΙꝹΚΑΙΧΑΡΙΝΑΝΔΟΥ
ΝΑΙΜΗΤΡΙΚΑΙΠΑΤΕΡΙΝΥΝΔΕ
ΜΕΜΟΙΡΑΗΡΠΑΣΕΝΟΥΧΟΣΙΩΣ
ΕΝΑΣΚΕΧΟΝΤΑΕΤΗ Ꝺ

Μεῖνον, ἄκουσον, ἐμοῦ ὁ-
δοιπόρει τίς ποτ' ἔφυ με.
Παρδάλας μ' ἔσπειρε πατήρ,
γαστὴρ δέ με τίκτεν Εὐτυχίδος,
οὔνομά μοι δὲ Εὐτυχιανός·
παιδείας γὰρ ἐγὼ πινυτὴς ἤτι-
ζα γενέσθαι· καὶ χάριν ἂν δοῦ-
ναι μητρὶ καὶ πατέρι νῦν δέ
με μοῖρα ἥρπασεν οὐχ ὁσίως
ἐνακεκ' ἔχοντα ἔτη.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1848 Ἀπριλίου 8 εἰς τὸ *Πολυάνδριον*, τὸ πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός, τετμημένην εἰς τρία τεμάχια. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων, καὶ τὸ πλάτος ἑνὸς ποδός.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2 γραμμῆς, εἰς τὰ μέσα τῆς 7 (μετὰ τὸ γενέσθαι), καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 10 ἔχει τὸ σημεῖον τοῦτο Ꝺ, ὅπερ εὕρηται συχνότατα εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς καὶ Βυζαντινὰς ἐπιγραφάς. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη

εἶναι ἔμμετρος καὶ ἐπιτύμβιος Εὐτυχιανοῦ υἱοῦ Παρδάλα καὶ Εὐτυχίδος. Ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ δὲ τῶν γραμμάτων ἐξάγεται, ὅτι ἐγράφη αὕτη κατὰ τὸν 3 αἰῶνα μετὰ Χριστόν.

Παρδάλας ὄνομα εὕρηται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 189 καὶ 1377 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 662 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Κ. Σ. Π.

2319.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ
ΚΑΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΣΕ
ΜΝΟΤΑΤΩΣΥΝΕΔΡΙΩΤΩΝ
ΑΡΕΟΠΑΓΕΙΤΩΝΤΟΝΚΗΡΥΚΑ
ΤΗΣΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥ
ΛΗΣΠΕΡΕΝΝΙΟΝΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΟΝΕΡΜΕΙΟΝΕΡΕΝΝΙΟΣΔΕΞΙΠ
ΠΟΣΟΚΡΑΤΙΣΤΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΣΥΝΤΟΙΣΑΔΕΛΦΟΙΣ

2319.

Ἀγαθῇ τύχῃ
Κατὰ τα δόξαντα τῷ Σε-
μνοτάτῳ Συνεδρίῳ τῶν
Ἀρεοπαγειτῶν τὸν κήρυκα
τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βου-
λῆς Π[όπλιον], Ἑρέννιον, Πτολεμαῖ-
ον, Ἕρμειον, Ἑρέννιος, Δέξιπ-
πος ὁ κράτιστος τὸν πατέρα
σὺν τοῖς ἀδελφοῖς.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1835 Ἰουνίου 2 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σταμποτζῆ, κειμένην κάτωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανὸς, παρὰ τὸ Μητρῷον καὶ τὸ Βουλευτήριον. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι ἓν μέτρον, τὸ πλάτος 45 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καίτοι δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥόσς (ὑπ' ἀριθ. 75) *in die demen. von Altica*, ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσω αὐτὴν καὶ αὖθις, διότι εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν δὲν ἐφυλάχθη ἀκριβῶς ἡ θέσις τῶν γραμμάτων. Κ. Σ. Π.

2320.

ΔΗΜΟΥΣΠ ΛΘΓΗΣΑΝΕΘΗΚ
ΑΝΟΙΕΠΙΘΕΕΛΛΟΥΑΡΧΟΝ
ΟΣΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΕΣ
ΥΠΟΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΝΕΚΑ

2320.

Δήμου Σπ(α)λθ(ε)ῆς ἀνέθηκ-
αν οἱ ἐπὶ Θεέλλου Ἄρχον-
τ[ο]ς στεφανωθέντες
ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ
Δήμου δικαιοσύνης
ἕνεκα.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1854 Ἰουνίου 9 πλησίον τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ, πρὸς

τὴν νότιον πλευρὰν αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 92 0/0, καὶ τὸ μῆκος ἑνὸς μέτρου Γαλλικοῦ καὶ 10 0/0. Ἀμφοτέρωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχουσι δύω ςέφανοι ἐλαίας, ἐντὸς δὲ τοῦ δεξιοῦ εἶναι ἡ ἐπιγραφὴ Η ΒΟΥΛ[Η], καὶ ἐντὸς τοῦ ἀριστεροῦ φαίνονται ἀμυδρῶς τὰ γράμματα [Ο] ΔΗ[ΜΟΣ]. Ἐπὶ δὲ τοῦ Βάθρου ὑπάρχει ἡμικύκλιον κυκλοφερὲς κοῖλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπεστηρίζετο τὸ ἀνάθημα, ὃ ἀνέθεσαν ἐπὶ Θεέλλου Ἄρχοντος (τὸ 2 ἔτος τῆς 107 Ὀλυμπιάδος), στεφανωθέντες ὑπὸ τοῦ Δήμου καὶ τῆς Βουλῆς δικαιοσύνης ἕνεκα *οἱ Σπαλθεῆς*.

Τὰ εἰς τὴν 1 γραμμὴν γράμματα εἰσὶ μεγαλήτερα τῶν γραμμάτων τῶν λοιπῶν γραμμῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΔΗΜΟΥ φαίνεται κάλλιςα εἰς τὸν λίθον τὸ Σ, εἶτα τὸ Π· μετ' αὐτὸ ἡ δεξιὰ γραμμὴ τοῦ Α οὕτω φαινομένη \, εἶτα φαίνονται τὰ γράμματα ΛΘΓΗΣ, ἀναγινώσκεται ἑπομένως τὸ τοπικὸν Δήμου Σπαλθεεῖς. Τὸ ὄνομα τοῦτο πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Ἴσως ὁ Δῆμος οὗτος εἶναι συνώνυμος τῷ Προσπαλτίῳ. Τὸ πληθυντικὸν τοῦ τοπικοῦ ἀντὶ τοῦ ΕΙ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς Η. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς 402, 767, 859 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς 193, 194, 200, καὶ παρὰ τῷ Ῥόσς *(die demen. von Attica)* οἷον *Λαμπτρῆς, Ἀγρυλῆς, Κηφισῆς, Περγασῆς, Εὐωνυμῆς, Λευκονοῆς κ.τ.λ.* ἀντὶ *Λαμπτρεῖς, Ἀγρυλεῖς, Κηφισεῖς, Περγασεῖς, Εὐωνυμεῖς, Λευκονοεῖς*.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος *Θεέλλου* αἴρει τοῦ λοιποῦ πᾶσαν ἀμφιβολίαν. Ὁ Ἄρχων οὗτος ἐκαλεῖτο τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ οὐχὶ *Θεσσαλὸς*, ὥς τινες ἔγραψαν. Τὸν Θέελλον τοῦτον εὕρομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 114 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Διαφέρει δὲ τοῦ *Θεόλλου*, ἀναφερομένου εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, καὶ ὡς γραμματέως τῶν ταμιῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων. Κ. Σ. Π.

2321.

ϽΝΤΟΝ
ΛΟϹΤΡΑΤΟΥϹΤΕΙ
ΡΥΤΑΝΕΙΑϹΟΙΠΡΥΤΑ
ΤΗϹΟΙΝΕΙΔΟϹΦΥΛΙϹΙ
ϹΑΝΤΕϹΕΑΥΤΟΥϹΑΝΕΓ
ΨΑΝ
ΙΕΡΟΝΥΜΟΣΕΛΠΙΦΟΡΟΣ
ΚΛΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΟΥΕΝ ΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗΣΦΥΜ
ΟΥΕΡ ΙΖΩΙΛΟΣΦΥΛΑ
ΦΛ..Ε ΝΟΚΛΗΣΑΧΑΡ
ΚΛΕΙΤΟΣ) ΟΗΘΕΝ
ΑΛΛΙΣΤΡΑ.ΟΣΠΟΣΕΙ
ΕΙΟ ΙΛ
Λ ΥΓ

2321.

. . . . Ἄρχον-
τος Φι]λοστράτου Στει[ριέως ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος
. . . . Π]ρυτανείας οἱ Πρυτά[νεις
. . . . . . τῆς Οἰνεῖδος Φυλῆς
θύ]σαντες ἑαυτοὺς ἀνέγ[ρα-
ψαν
Ἱερόνυμος [Ἐ]λπίφορος,
Κλ[αύδιος] Ἱεροφάντης Ἀχαρνεύς,
. . ουεν . Νεικοκράτης Φυμ[ῶθεν
. . ουερ . . . Ζωΐλος Φυλά[σιος,
Φλ[αύιος Ξ]ενοκλῆς Ἀχαρ[νεὺς
Κλεῖτος) Ὀῆθεν,
Κ]αλλίστρα[τ]ος Ποσει[δώνιος,
. . . . ειο . . ιλ . . . .
. . λ . . υγ . . . . . .

2322.

Μ
ΗΜ
ΙΦΩΝΑ) ΙϹ
ΕΘΙΛΙΟϹΑΝΤΙϹ
ϹΙΠΠΟϹ)
ϽϹΙΜΟϹ)
ΕΥϹΕΙϹΙΔΩΡΟϹ
ΑΤΩΝΕΙΜΟΓΕΝΟΥϹ
ΙΔΗϹϹΩϹΙΠΑΤΡΟΥ
ΑϹϹΩϹΙΠΑΤΡΟΥ
ϹΙΔΗϹ
ΩΝ
Ω

2322.

. . . . . μ . . .
Δ]ημ[ήτριος . . . .
Τρ]ίφωνα) Ἰσ . . . .
. . εθίλιος Ἀντισ[θένους,
Σώ]σιππος (ἢ Ζώ]σιππος)
. . . Σίμως)
. . . εὺς Εἰσίδωρος,
. . . άτων Ἑ[ρ]μογένους,
Ἀριστε]ίδης Σωσιπάτρου,
. . . ας Σωσιπάτρου,
. . . σίδης . . . .
. . . . ων . . . .
. . . . ω . . . .

2323.

ΙΝΤΑ ΤωΝΜΕΤΑΛΙ—ΙΝ..
ωΝΠΑΝΑΘΗΝΑΙωΝ. ..
ΤΕΙωΝΑΔΡΙΑΝΙωΝ ΕΑ
ΝΙωΝΚΛΙΑΡ· . . . . ΤΑΤΙ
ΓΟΡΑΝΟΜω· ΑΡΧΗΣ
ΑΝ ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΑ

2323.

ἅπα)ντα τῶν μετὰ . . . . , τ-
ῶν Παναθηναίων . . . . . .
τείων Ἀδριανίων . εα . . . .
νίων Κλ(αύδιος) Ἀρ(ριανὸς ἐπισ)τατ(ήσας ἐπὶ τῆς 'Α-
γορανόμω(ν) Ἀρχῆς (. . . . . . ἀνέστησ-
αν εὐνοίας ἕνεκα.

Αἱ τρεῖς αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ τῶν τριῶν πλευρῶν τεμαχίου Ἑρμοῦ λίθου Πεντελησίου. Τὸ τεμάχιον τοῦτο τοῦ Ἑρμοῦ ἦν ἐντειχισμένον εἰς τὴν πρὸ τοῦ Παρθενῶνος ἔτι σωζομένην δεξαμενήν. Ἐξετείχισα δὲ αὐτὸ τὸ 1840 Μαΐου 17. Τὸ ὕψος τοῦ Ἑρμοῦ τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Τὰ γράμματα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2321 ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἀρχαιότερα. Τὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2322 ἐγράφησαν μετὰ ταῦτα, καὶ τελευταία τὰ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, ἥτις εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων. Τὰ ἄκρα καὶ τῶν τριῶν ἐπιγραφῶν εἰσὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὴν ἅλμην, ἥτις κατέφαγε τὸν λίθον.

Εἰς τὰς γραμμὰς 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 2321 ἐπιγραφῆς τὸ Σ εἶναι οὕτω Ϲ γεγραμμένον, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς εἶναι οὕτω Σ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἀναφέρεται ὄνομα *Φιλόστρατος*, ἴσως οὗτος εἶναι ὁ Ἐπώνυμος Ἄρχων, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἀναφέρεται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἐπωνύμων Ἀρχόντων.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τὸ ὄνομα τῆς Οἰνεΐδος Φυλῆς ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ, ἐν ἄλλαις δὲ τῶν ἐπιγραφῶν διὰ τῆς ΗΙ γράφεται ΟΙΝΗΙΣ. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ τῶν Πρυτάνεων τῆς Οἰνεΐδος Φυλῆς. Ἡ αὐτὴ ἀναγραφή, νομίζομεν, ὅτι εἶναι συνέχεια τῆς ἐπομένης ἐπιγραφῆς (ὑπ' ἀριθ. 2322).

Εἰς τὴν ἑτέραν ἐπιγραφὴν (ὑπ' ἀριθ. 2322) τὸ Ε, Λ, Μ, Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτω γεγραμμένα Є, λ, C, Μ, καὶ ω.

Εἰς τὴν τρίτην (τὴν ὑπ' ἀριθ. 2323) τὸ Α, Λ, Μ, Π Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγγεγραμμένα Α, λ, Μ, Π, Ϲ καὶ ω. Νομίζομεν, ὅτι καὶ αὕτη ἐμπεριέχει ὀνόματα Πρυτανευσάντων.

Ἡ τετάρτη πλευρὰ τοῦ Ἑρμοῦ δὲν ἔχει ἐπιγραφήν· φαίνεται δέ, ὡς ἐκ τούτου, ὅτι ὁ Ἑρμῆς οὗτος ἵστατο πλησίον οἰκοδομήματός τινος, τὸ ὁποῖον ἐμπόδιζεν ὅπως φαίνηται τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Ἑρμοῦ.

Κ. Σ. Π.

2324.

\ΙΟΥΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΙΟΣΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΙΝΟΣΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΛΙΕΥΣΒΟΥΛΗΣ
. . . . ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
. . ΑΤΕΥΣΚΑΤΑΠ
. . ΑΡΙΤΟΣΘΕΟΙ . . .

2324.

. . . αἰου Ἱεροφάντης,
. . . ιος Ἱεροκήρυξ,
. . . ινος Δαδοῦχος,
Φ]λιεὺς Βουλῆς
καὶ Δήμου . . .] ἐλευθέρου . . .
γραμμ]ατεὺς κατὰ Π[ρυτανείαν . . .
. . χ]άριτος θεοῖ[ς . . . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1829** ἐντειχισμένον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου, τὴν ὑπὸ τὸ ὄρος *Ἄγχεσμος*. Ὁ λίθος οὗτος μετεκομίσθη ἐνταῦθα, ὅτε κατεσκεύαζον τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τὸ Ἐλευσίνιον, ὥσπερ καὶ ὁ κατωτέρω, ἐφ' οὗ ποιεῖται μνεία ὡσαύτως περὶ Ἱεροφάντου, Κήρυκος, καὶ Δαδούχου. Περὶ τοῦ Ἐλευσινίου τούτου, ὅπερ μετεσχηματίσθη εἰς Χριςιανικὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις διέμεινε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ **17** αἰῶνος, θέλομεν δημοσιεύση ἐπομένως ὑπόμνημα, ἐπιγραφόμενον *περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰλισσῷ Ἐλευσινίου.*

Κ. Σ. Π.

2325.

ΤΩΝ
ΤΟΙ
ΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥ
ΟΣΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
ΟΚΥΡΥΞ
ΟΣΔΑΔΟΥΧΟΣ
ΚΑΙΔΗΜΟΥ

2325.

. . . τῶν [Ἱεροφαντῶν
. . . τοῖ[ς εἰς τὰς τελετὰς
. . Βουλῆς καὶ Δήμου
. . . ος Παλληνεὺς
. . Ἱεροφάντης . . .
. . . ο[ς] Κήρυξ
. . . ος Δαδοῦχος
κατὰ Ψήφισμα Βουλῆς] καὶ Δήμου

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1829** ἐντειχισμένην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους *Ἀγχέσμου*. Ἡ πλὰξ αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. **2324**), πιθανῶς ἐσχημάτιζον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιγραφήν. Δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐφαρμόσω ταύτας, διότι ἀμφότεραι εἰσὶν ἐντειχισμέναι εἰς τοὺς τοίχους τῶν Ἐκκλησιῶν.

Κ. Σ. Π.

2326.

ЄCΚΟΙ . . .
ΝΠΑΙΔΑCΤЄΙΤωΝ
ΔΑΡЄΓωΓЄЄΙ
ΗΝΤΡΙΤΟΝΜ
ΑΛΗΜЄΙ

2326.

. . . . ες κοι[νῶς . .
. . . ν παῖδας τῇ τῶν
. . . δ' ἄρ' ἔγωγε εἰ[ς
. . . . ην τρίτον μ . . .
. . . . αλη μει . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1829** Ἰανουαρίου **5** ἐντειχισμένην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2327.

ΤΙΣΙΟΜΕΝΟΥΣΟΜΟΛΩΙΧΟΥΤΟΥΑΛΕΞΩΝΟΣ

2327.

Τισιομένους Ὁμολωΐχου τοῦ Ἀλέξωνος.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ **1842** εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Μονῆς, καλουμένης *Λυκουρέσης*, ἐν Χαιρωνείᾳ. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὸν φίλον Κ. Ναούμ. Ὄνομα *Ὁμολώϊχος* εὕρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ ἀναφέρεται Χαιρωνεὺς Ὁμολώϊχος. Τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι Βοιωτικόν, καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνήθως ἀπαντᾶται.

Κ. Σ. Π.

2328. | 2328.

ЄΥΒΟΛΟΣ · · · · ΛΟ · · | Εὔβο[υ]λος · · · · λο · ·

Ἐγγέγραπται ἐπὶ τῆς ὀπῆς τῆς καλουμένης *τὸ Σπήλαιον τοῦ Τροφωνίου Διὸς*, ἐν Λεβαδείᾳ, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην νῦν *Κρύγιαν*. Τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι λείψανον τῆς Ἑρκύνης, ἀποβάλλοντες τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον Ε, καὶ ἀναγραμματίζοντες τὸ Ρ πρὸ τοῦ Κ «Κρύγιαν» λέγομεν, προφέροντες τὸ Ν ὡς Γ, καὶ μετατρέποντες τὸ Η εἰς Α. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 0/0 7 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου· ἐξηλλειμμένα δὲ ἐπίτηδες ἀπὸ τοὺς κατ' αὐτῶν ῥιφθέντας ἐπὶ τούτῳ λίθους κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Κ. Σ. Π.

2329. | 2329.

ΕΠΙΧΑΡΙΔΑΣ ΜΝΑΣΙΞΕΝΑ | Ἐπιχαρίδας Μνασιξένα.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1838 ἐν Λεβαδείᾳ εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Πηγήν*. παρά τινα Τουρκικὸν τάφον. Ὄνομα Ἀττικὸν *Ἐπιχαρίδης* εὕρηται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1105 καὶ 1502 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 167 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2330. | 2330.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ
ΕΡΜΗΙ

Μενεκράτης
Μοσχίωνος
Ἑρμῇ.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοφαίου. Εὑρέθη τὸ 1838 εἰς τὴν Λεβαδείαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πασπάλη, ἐντειχισμένη, εἰς τὴν ἐνορίαν καλουμένην *Ταμβάχανα*. Κ. Σ. Π.

2331. | 2331.

ΧΑΡΩΝ ΠΟΛΛΑ | Χάρων Πόλλα.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη ἐν Λεβαδείᾳ. Κ. Σ. Π.

2332. | 2332.

ΔΙΟΝΥΣΩΕΥΣΤΑΦΥΛΩ
ΚΑΤΑΧΡΗΣΜΟΝΔΙΟΣ
ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ

Διονύσῳ Εὐσταφύλῳ
κατὰ χρησμὸν Διὸς
Τροφωνίου.

Ἐπὶ βάθρου λευκοῦ Ὑμηττίου. Εὑρέθη τὸ 1834 παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ, ἐν Λεβαδείᾳ. Τὸ ἐπίθετον *Εὐστάφυλος* διδόμενον τῷ Διονύσῳ εἶναι συνώνυμον τῷ Ἀνθίῳ, ἀναφερομένῳ παρὰ τοῦ Παυσανίου (Ἀττικὰ κεφ. 31), ἴσως εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἦν ἱερὸν τοῦ Διονύσου, διότι ἐνταῦθα πολλὰ λείψανα τῆς Ἀρχαιότητος φαίνονται, καὶ ἡ θέσις κατάλληλος εἶναι, πρὸς τὸ βόρειον τῆς Λεβαδείας.

Κ. Σ. Π.

2333.

W ΤΑΚΕΙΑΙΑΝ ΣΕΟΥΗΡΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΗΙΕΡΑ
ΛΕΒΑΔΕ W Ν ΠΟΛΙΣ

2333.

Ὠτακειαίαν Σεουήραν σεβαστὴν ἱερὰ
Λεβαδέων πόλις.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοφαίου Εὑρέθη εἰς τὴν Λεβαδείαν. Ὄνομα *Ὠτακειαία* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Η

ὀρθογραφία τοῦ ὀνόματος *Σεουήρα* δεικνύει, ὅτι τὸ Β τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐπροφέρετο ὡς τὸ Λατινικὸν Β, ἀλλ' ὡς τὸ ΕΥ (1).

Κ. Σ. Π.

2334. ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ	2334. Παράμονος.
2335. ΑΡΧΙΑΣ	2335. Ἀρχίας.
2336. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΣ	2336. Ἐπικράτεις.
2337. ΧΑΡΟΠΙΝΟΣ	2337. Χαροπῖνος.
2338. ΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	2338. Νομοκρατία.
2339. ΑΜΦΙΑ	2339. Ἀμφία.
2340. ΜΟΝΗΚΑ	2340. Μονήκα.
2341. ΕΜΠΕΔΟΤΤΙΣ	2341. Ἐμπεδοττίς.
2342. ΕΧΕΣΘΕΝΕΙΣΕΡΜΑΙ	2342. Ἐχεσθένεις Ἑρμᾷ.

Αἱ ἐννέα αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ πλακῶν λίθου λευκοῦ. Αἱ πλάκες αὗται ἐσχημάτιζον τάφον, εὑρεθέντα τὸ 1853 εἰς ἄμπελον τινά, κειμένην ἔξωθεν τῆς Λεβαδείας· ἐντὸς τοῦ τάφου τούτου εὑρέθησαν ὀστᾶ πολλῶν ἀνθρώπων· δεικνύει δὲ τοῦτο, ὅτι ὁ τάφος ἦν οἰκογενείας ὁλοκλήρου. Τὰ ὀνόματα *Νομοκρατία*, *Μονήκα*, *'Εμπεδοττίς*, τὰ ὁποῖα εἰσὶ Βοιωτικά, πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται. Τὰ δὲ ἄλλα ἀπαντῶνται τὰ μὲν περισσοτέρας φοράς, ὡς τὸ ὄνομα *Παράμονος* (ὅρα τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 269, 275, 278, 281, 400, 1608, καὶ ἄλλας, τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχχίου, καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 280, 295 καὶ 467 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος). Τὸ δὲ ὄνομα *Ἀμφίας* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1754 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Ῥὸς (*in die demen von Attica*) ἀρσενικῶς ὑπ' ἀριθ. 159. Αἱ δὲ καταλήξεις εἰς ΕΙΣ τῶν ὀνομάτων *'Επικράτεις* καὶ *'Εχεσθένεις*, ἀντὶ *Επικράτης* καὶ *Εχεσθένης* εἰσὶν Αἰολικαί.

Κ. Σ. Π.

2343. ΑΜΦΙΚΛΙΑΧΑΙΡΕ	2343. Ἀμφικλία χαῖρε!
2344. ΑΦΡΑΗΡΩΕΙ	2344. Ἄφρα Ἥρωϊ.

Αἱ δύω αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοφαίου. Εἰσὶ δὲ αὗται ἐντειχισμέναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «τοῦ Ἁγίου Νικολάου», ἐν τῷ χωρίῳ καλουμένῳ *Μεγάλον Μούλκι* τῆς Βοιωτίας. Ὄνομα *Ἀμφικλία* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Τὸ ἀρσενικὸν δὲ *Ἀμφικλῆς* εὕρηται εἰς διαφόρους ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

---

(1) 'Αντίγραφον τῶν ἐπιγραφῶν τούτων χρεωστῶ εἰς τὴν καλοκἀγαθίαν τοῦ Κ. Ναοὺμ, ὅστις πάντοτε ἔδειξε τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν ζῆλον του.

2345.

ΕΥΤΥΧΕ ΑΕΙΜΝΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ | Εὔτυχε ἀείμνηστε χαῖρε!

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοφαίου, ὄπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τῆς ἐν Λεβαδείᾳ ἐρειπομένης Ἐκκλησίας «τοῦ Ἁγίου Δημητρίου».

Κ. Σ. Π.

2346.

ΕΙΡΑΝΑ | Εἰράνα.

Ἐπὶ πλακὸς, ἐκτισμένης εἰς τὴν ἐν Λεβαδείᾳ Ἐκκλησίαν «τῆς Ἁγίας Ἐλαιούσης».

Κ. Σ. Π.

2347.

ΚΟΒΟΔΟ· | Κόβοδο[ς.

Ἐντὸς ναΐσκου παρὰ τὸ ἄντρον τοῦ Τροφωνίου πλησίον τῆς πηγῆς καλουμένης *Κρύγια* (1).

Κ. Σ. Π.

2348.

ΑΘΑΝΙΧΑ | Ἀθανίχα.

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ, ἐντειχισμένου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων» εἰς Λεβαδείαν. παρὰ τὴν πηγὴν, καλουμένην *Κρύγια*.

Κ. Σ. Π.

2349.

ΑΝΔΡΟΚΛΙΔΑΣ | Ἀνδροκλίδας.

2350.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ | Ἀπολλωνίδας.

2351.

ΑΤΤΑΛΟΣ | Ἄτταλος.

Ἐπὶ τριῶν ἐπιτυμβίων πλακῶν. Εὑρέθησαν τὸ 1843 Δεκεμβρίου 3 πλησίον τῆς ἐρειπομένης Ἐκκλησίας «ὁ Ἅγιος Βλάσιος» εἰς τὰ πέριξ τῆς Λεβαδείας. Ἡ θέσις καλεῖται νῦν *Τρύπιον Λιθάρι*.

Κ. Σ. Π.

2352.

ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ | Κλεώνυμος.

Ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Ἐκκλησίας «τοῦ Ἁγίου Νικολάου» τοῦ χωρίου τῆς Λεβαδείας, καλουμένου νῦν *Κουτουμουλᾶ*.

Κ. Σ. Π.

2353.

ΚΟΡΙΛΛΑ | Κορίλλα.

Ἐπὶ μικρᾶς ἐπιτυμβίου πλακὸς, εὑρεθείσης τὸ 1843 εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Κορωνείας.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Περὶ τοῦ ὀνόματος τούτου ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2328 ἐπιγραφῇ.

2354.

. . Κ . . ΟΠΡ . . .
. . ΑΡΧΟΝΤ . . .
ΤΕΠΕΣ . ΠΟ . . ΡΙΑΣΑΓΑΣ .
ΠΑΑΝΤΙΓΕΝΙΟΣ . . . ΓΟ
ΣΤΩΣΔΜΟ . . . . . .
ΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟ . . .

. . κα . . . οπρ . . . .
. . Ἄρχοντ[ος . . . . .
. . τε πεσ . γο . . ριας ἀγας .
. . πα Ἀντιγένιος . . . γο . .
. . ἀρί)στως δμο . . . . .
. . . νος Ἀρίστω[νος . . .

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν ἐν Λεβαδείᾳ οἰκίαν τοῦ Κ. Γεωργαντᾶ (1).

Κ. Σ. Π.

2355.

ΟΕΠΩΝΥΜΟΣΑΡΧΩ
ΚΑΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝ
CΕΒΑCΤΩΝΑΥΡΙΛΙΟC
ΩΚΡΑΤΗCΡΟΔΟΚΑ
ΟΝΠΡΟΠΠΑΠΟΝ/
CΚΕΥΑCΕΝ

ὁ ἐπώνυμος Ἄρχω[ν
καὶ ἀγωνοθέτης τῶν
σεβαστῶν Ἀβρίλιος
ὁ Σ]ωκράτης Ῥοδοκα . . .
τ]ὸν πρόππαπον . . . .
κατε]σκεύασεν.

Ἐπὶ Ἑρμοῦ, λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1840 εἰς τὴν Λεβαδείαν, εἰς τὸ βορειο-ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ. Κ. Σ. Π.

2356.

ΠΟΠΛΙΟΝΑΙΛΙΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣ

Πόπλιον Αἴλιον
Ἀδριανὸν
Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆ-
μος.

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου, λίθου μέλανος. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Φεβρουαρ. 7 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων, εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην νῦν *Πόντζια*, πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Κορωνείας. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καίτοι δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βοικχίου (ὑπ' ἀριθ. 1615) ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσω καὶ αὖθις, διότι εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Βοικχίου ἐν μιᾷ γραμμῇ εἶναι γεγραμμένη, ἐν δὲ τῷ πρωτοτύπῳ ἐν τέτταρσι γραμμαῖς γέγραπται, ὡς ἄνωθεν. Κ. Σ. Π.

2357.

ΘΕΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙ
ΟΔΗΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΠΑΙΛΙΟΥΔΙΜΝΥ
ΜΟΥ

Θεὸν Ἁδριανὸν
Ἡ Βουλὴ καὶ
ὁ Δῆμος
ἐπιμελουμένου
Π[οπλίου] Αἰλίου Διμνύ
μου

Ἐπὶ Βάθρου ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 0/0 ˊ2. Τῆς 5 γραμμῆς, μάλιστα τὰ γράμματα ΔΙΜΝΥ, ἐκάλυπτεν ἕτερος λίθος τοῦ τοίχου, ὅστις ἐμποδίζει τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Κ. Σ. Π.

2358.

ΑΡΙΣΤΩΝ
ΑΡΧΕΛΑΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΑ

Ἀρίστων
Ἀρχελάαι
Ἀριστονίκα.

Ἐπὶ πλακὸς ἐπιτυμβίου, λίθου λευκοῦ. Εἶδον αὐτὴν ἐντειχισμένην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν, εἰς

---

(1) Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τὸ ἀντίγραφον χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Ναούμ.

τὸ μέρος, καλούμενον νῦν *Πόντζια*, οὐ μακρὰν τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ ποταμὸς, καλούμενος τὸ πάλαι *Λόφις*, παρὰ τὴν θέσιν, ἔνθα εἰσὶν ἐρείπια τῆς ἀρχαίας κώμης *Ἀλαλκομεναὶ*, ἔνθα πληθὺς βησσαλίδων ἔτι φαίνονται, λείψανα τῆς ἀρχαίας κατοικίας τῆς κώμης ταύτης. Κ. Σ. Π.

2359.	2359.
ΣΩΤΗΡΙΧΕ ΧΑΙΡΕ	Σωτήριχε χαῖρε!

Ἐπὶ τετραγώνου στήλης λίθου λευκοῦ. Εἶδον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Καὶ ἐν ἄλλοις εἴπομεν, ὅτι τὸ ὄνομα *Σωτήριχος*, ἀπαντώμενον συνεχῶς ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε. Πολλοὶ τῶν νῦν Ἑλλήνων καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Κ. Σ. Π.

2360.	2360.
ΕΠΙΑΡΙϹΤΩΝΙ ΑΡΙϹΤΟΝΟϹ ΑΡΙϹΤΩΝΚΑ ΛΕΧΡΗϹΤΕ ΧΑΙΡΕ	Ἐπὶ Ἀρίστωνι Ἀρίστωνος Ἀρίστων καλὲ, χρηστὲ, χαῖρε!

Ἐπὶ παραλληλογράμμου στήλης πλακωτῆς, ἐντειχισμένης εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν. Εἶδον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. Πολλαὶ ἐπιτύμβιαι τῆς Βοιωτίας ἐπιγραφαὶ ἄρχονται τῷ τρόπῳ τούτῳ, ὡς καὶ ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ, διὰ τῆς ΕΠΙ προθέσεως. Τοιαῦται δὲ εἰσὶν αἱ ὑπ' ἀριθ. **806, 808, 838, 842, 845, 847** καὶ **849** τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν ἄλλοις.

Κ. Σ. Π.

2361.	2361.
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΑ	Ἀντιγένεια.
2862.	2362.
ΑΓΗΣΙΣ	Ἄγησις.
2363.	2363.
ΟΜΟΛΩΙΧΟΣ	Ὁμολώϊχος.
2364.	2364.
ΑΘΗΝΟΔΩΡΑ	Ἀθηνοδώρα.
2365.	2365.
ΠΟΛΥΚΛΙΔ..	Πολυκλίδ[ης.

Αἱ πέντε αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ λίθων λευκῶν, σχήματος κήδου. Εἰσὶ δὲ νῦν ἐντειχισμέναι εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, τὴν τῶν Ταξιαρχῶν, εἰς *Πόντζια*.

Κ. Σ. Π.

2366.	2366.
ΕΥΘΟΙΝΑ...	Εὐθοίνα[ιος.
2367.	2367.
ΠΟΛΥΚΛΙΑ	Πολυκλία.
2368.	2368.
ΗΣΧΟΥΛΟΣ	Ἥσχουλος.

2369.	2369.
ΤΡΥΦΩΝ ΧΑΙΡΕ	Τρύφων χαῖρε!

Αἱ τέσσαρες αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ λίθων λευκῶν, σχήματος τετραγώνου. Ἶδον αὐτὰς ἐντειχισμένας εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2370.	2370.
CѠΤΗΡΙΧΑ ΧΑΙΡΕ	Σωτηρίχα χαῖρε!
2371.	2371.
ΑΜΥΝΤΑΣ	Ἀμύντας.
2372.	2372.
ΖΩΠΥΡΑ ΔΩΣΙΧΑΙΡΕ	Ζωπύρα Δώσι[ε] χαῖρε!
2373.	2373.
ΦΟΙΣΙΑΣ	Φοισίας.
2374.	2374.
ΙΠΠΩΝ	Ἵππων.
2375.	2375.
. . ΟΡΙΝΝΩ . .	. . ορίννω . .
2376.	2376.
ΕΡΛΟΣ ΛΑΚΕ ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ . . ΧΗΝ ΧΑΙΡΕ	Ἔρ[μ]ος Λακε- δαιμόνιος εὔ]χὴν χαῖρε!

Αἱ ἑπτὰ αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ λίθων λευκῶν, σχήματος παραλληλογράμμου. Εἰσὶ δὲ νῦν ἐντειχισμέναι εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2377.	2377.
ΔΙΟΓΕΝΕΙΣ	Διογένεις.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, σχήματος τετραγώνου. Ἶδον αὐτὴν ἐντειχισμένην εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2378.	2378.
ΕΡΟΤΤΙΣ	Ἐρ[ω]ττίς.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, σχήματος τετραγώνου. Ἶδον αὐτὴν ἐντειχισμένην εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. Ὄνομα ΕΡΩΤΙΣ δι' ἑνὸς Τ εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 60 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κ. Σ. Π.

2379.	2379.
ΗΕΡΜΑΙΑ	Ἑρμαία.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, σχήματος παραλληλογράμμου. Ἶδον αὐτὴν ἐντειχισμένην εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. ΕΡΜΙΑ ὄνομα θηλικὸν εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1609 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κ. Σ. Π.

2380.	2380.
ΕΠΑΦΡΑ ΧΑΙΡΕ	Ἐπαφρᾶ χαῖρε !
2381.	2381.
ΔΑΜΑϹΟΝ· · ·	Δαμασόν[ιος.
3382.	3382.
ΖΩΠ · ΡΕΙΝΑ · · · ·	Ζωπ[υ]ρεῖνα · · ·
2383.	2383.
ΗΙΣΜΙΝΑ· · ·	Ἰσμίνα · · · ·

Αἱ τέσσαρες αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ λίθων λευκοφαίων, ἐντειχισμένων εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2384.	2384.
ΕΥΑΡΧΙΑΣ	Εὐαρχίας.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ὄνομα ΕΥΑΡΧΙΑΣ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

2385.	2385.
ΑΡΕ·ΣΤΟΔΩΡΑ	Ἀρε[ι]στοδώρα.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ὄνομα ΑΡΕΙΣΤΟΔΩΡΑ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

2386.	2386.
ΦΙΛΟΜΝΑΣΤΟΣ	Φιλόμναστος.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, σχήματος παραλληλογράμμου, ἐντειχισμένου καὶ αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ αἱ ἀνωτέρω, εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν. Κ. Σ. Π.

2387.	2387.
ΑΡΧΙΠΠΟΣ	Ἄρχιππος.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ὥσπερ καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ὄνομα ΑΡΧΙΠΠΟΣ εὕρηται εἰς πλείστας ἄλλας ἐπιγραφάς. Κ. Σ. Π.

2388.	2388.
ΣΩΣΟΣ	Σῶσος.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ὥσπερ καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ὄνομα ΣΩΣΟΣ εὕρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς καὶ παρὰ Συγγέλλῳ. Κ. Σ. Π.

2389.	2389.
ΟΝΑΣΙΜΟΣ	Ὀνάσιμος.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ὥσπερ καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ὄνομα ΟΝΑΣΙΜΟΣ εὕρηται συνεχῶς παρὰ ταῖς ἐπιγραφαῖς (1). Κ. Σ. Π.

---

(1) Ἅπασαι αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐντειχισμέναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν ἔξωθεν αὐτῆς, καί τινες ἔσωθεν· ἀνήκουσι δὲ πιθανῶς εἰς τὸ Πολυάνδριον τῆς Κώμης Ἀλαλκομεναί, τῆς ὁποίας λείψανα οὐ μακρὰν τοῦ μέρους τούτου φαίνονται. Ὑπῆρξε πάντοτε καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἔρως ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν προγονικῶν ἡμῶν λειψάνων, τὰ ὁποῖα, χάριν συντηρήσεως, ἐνετείχισαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ὡς π. χ. εἰς τὴν

2390.	2390.
ΥΝΕΠΕϹΤΕΙΝ....	σ[υνεπέστει ν . . . .
ωΝΓΕΙΙΕϹΘΑΙΚΑΙΤΑΥ.	ων γείνεσθαι καὶ ταῦ[τα
ΚΑΙΤΗΚΟΡωΝΑΙωΝΕΔΗ	καὶ τῇ Κορωναίων ἐδή[λωσε πόλει.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοφαίου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2391.	2391.
ΕΡΜΑΙΟΝΟΣ	Ἑρμαίωνος.
2392.	2392.
ΓΥΩΝΙΚΟΣ	Ε]ὐώνικος.
2393.	2393.
ΖΩΠΑΙΕ	Ζώπαιε
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε!
2394.	2394.
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ	Δαμάτριος.
2395.	2395.
ΛΟΥΣΙΣ	Λοῦσις.
2396.	2396.
ΔΑΜΩ	Δαμώ.

Καὶ αἱ ἓξ αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ πλακῶν λίθου λευκοφαίου. Εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ὁμωνύμου χωρίου, τοῦ Δήμου Πέτρας, ἐν Βοιωτίᾳ, παρὰ τὸ Τιλφούσιον ὄρος.

Κ. Σ. Π.

2397.	2397.
ΚΑΡΑΙΩΝ	Καραίων.
2398.	2398.
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ	Ἀρίστωνος.
2399.	2399.
ΔΙΩΝΙΘΥΣ· Ε	Δίωνι θυσ[ία] ἑ . . .
2400.	2400.
ΕΙΜΟΚΡΙΤΑ	Τ]ειμοκρίτα.
2401.	2401.
ΑΔΩΝΙΚΟΣ	Ἀδώνικος (ἢ Ἀδωνιακός).
2402.	2402.
ΕΓΑΛΟΝ	Μ]εγάλον
ΙΟΥΡ	δημ.]ιουργ[ήσαντα.
2403.	2403.
ΜΕΛΑΝΤΙΧΟΣ	Μελάντιχος.

Ἅπασαι αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ πλακῶν λευκοφαίου λίθου. Εὑρίσκονται δὲ εἰς τὰς

παροῦσαν, εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Ὀρχομενοῦ, εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησίαν τοῦ Σωτῆρος, ἢ τῆς Μητροπόλεως, καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν οἴκων ἐνετείχιζον ταῦτα. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἴδομεν ἰδίοις ὀφθαλμοῖς εἰς διάφορα νεώτερα οἰκοδομήματα, (καὶ μάλιστα ὅτε τοὺς ἐπὶ τῶν Προπυλαίων Προμαχῶνας, καθαρίζοντες τὰ Προπύλαια, κατεκρημνίσαμεν), λείψανα ἀρχαιοτήτων ἐντειχισμένα μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ προφυλάξεως ἐντὸς τῶν οἰκοδομημάτων τούτων. Εἴς τινα μέρη τὰ λείψανα ταῦτα ἦσαν κεχωμένα καθαρᾷ γῇ, ὅπως ἀνέπαφα μένωσι. Καὶ εἰς τὸν ἔτι σωζόμενον ἐν Ἀκροπόλει Πύργον τοῦ Δουκὸς Ἀκιαγιόλη ὑπάρχουσιν ἐντειχισμένα πλεῖστα τοιαῦτα λείψανα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀναφανῆ, ὅταν ὁ Πύργος οὗτος ὁ ἐπικείμενος τοῖς ἐν Ἀκροπόλει ναοῖς κατακρημνισθῇ.

Ἀλαλκομενάς, εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. **2402** εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς κιονόκρανον.

Κ. Σ. Π.

2404.

ΕΙ ΠΑΛΑ ΙΜΟΝΙ ΚΑΙ ΤΗ ΠΟ
ΛΕΙ ΜΕΛΑΝΤΙΧΟΣ ΑΡΙ
ΣΤΩΝΟΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΣΤΟΑΝ . . Α ¯Α ΛΟΙΠΑ ΠΑΝΤΑ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙ ΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

2404.

Σάραπ]ει Παλαίμονι καὶ τῇ πό-
λει, Μελάντιχος Ἀρί-
στωνος τὸν ναὸν καὶ τὴν
στοὰν [κ]α[ὶ τ]ὰ λοιπὰ πάντα
ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου λευκοφαίου εἰς τὸ χωρίον «Ἅγιος Γεώργιος» εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν, ἥτις πιθανῶς νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα ἦν ὁ ναὸς τοῦ Σαράπιδος.

Ἡ εἰς τὴν **1** γραμμὴν ἀναφερομένη δοτικὴ ΣΑΡΑΠΕΙ γέγραπται διὰ τῆς ΕΙ, εὕρηται δὲ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **784** καὶ **785** ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου οὕτω γεγραμμένη, καὶ ἐν ἄλλαις διὰ τοῦ Ι.

Τὸ εἰς τὴν **2** γραμμὴν Βοιωτικὸν ὄνομα ΜΕΛΑΝΤΙΧΟΣ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **1574** ἐπιγραφὴν τῆς Αρχαιολογ. Ἐφημερίδος, ὡς Ἄρχων τῶν Βοιωτῶν, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **1577** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2405.

ΚΑΣΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΟΥΟΦΕΛΑΝΔΡΟΥΑΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΕΥΜΗΛΟΥΑΝΑΤΙΘΕΑΣΙΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΙΕΡΟΝΤΩΣΕΡΑΠΕΙ ΚΑΙΤΗΝ
ΙΕΡΟΝΠΑΡΑΜΕΙΝΑ . . ΑΣΕΑΥΤΟΥΣΕΩΣ
ΕΙΝΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟΥ . ΜΗΤΡΟΣΗΡΟΝ
ΕΑΝΔΕΤΙΣΕΦΑΠΤΕΤΑΙΕΣΔΟΥΛΕΙΑΝ
. ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΜΝΑΣΙΕΡΑΣΤ . . .
ΑΥΤΟΥ ΙΕΡΕΥΣΑ . . . . ΑΛΛΩΝΟ . . . . .
ΜΑΡΤΥΡΕΣ . . . ΕΥ . . . ΧΟΥΔΑ
ΔΡΟΣ

2405.

Ἐπὶ Ἐ]κάσωνος Ἄρχοντος . . . .
. . . του Ὀφελάνδρου Ἀν . . . .
καὶ] Διονυσία Εὐμήλου ἀνατιθέασιν
Διονύσιον Ἱερὸν τῷ Σέραπει καὶ τὴν . . . .
. . Ἱερὸν παραμείνα[ντ]ας ἑαυτοὺς ἕως
τούτους] εἶναι ἐλευθέρου[ς] μητρὸς Ἥρον . . . .
ἐὰν δέ τις ἐφάπτεται ἐς δουλείαν [εἶναι
τούτῳ] πρόστιμον δραχμὰς [. . καὶ] μνᾶς ἱερὰς τ[ῷ θεῷ
ἕως ἂν] αὐτοῦ ἱερεῦσα[ι καὶ τῶν] ἄλλων ὁμοίως
μάρτυρες . . . ευ . . . χου Δα . . . .
. . . . Μέναν]δρος . . . .

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου εἰς τὸ χωρίον «Ἅγιος Γεώργιος», τοῦ Δήμου Πέτρας. Εἶναι δὲ αὕτη ἐντειχισμένη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Κωστάκη, κατοίκου τοῦ χωρίου τούτου. Εἶναι καὶ αὕτη ἀναθεματικὴ τῷ Σάραπι, ὡς καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. **792–795** ἐπιγραφαὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. **1756** καὶ **1757** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Τὸ εἰς τὴν **4** γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα τοῦ θεοῦ ἀντὶ τοῦ κοινῶς γεγραμμένου ΣΑΡΑΠΙΣ (τὸ ΣΑ διὰ τοῦ Α) γράφεται διὰ τοῦ Ε (ΣΕΡΑΠΙΣ). Ἡ διπλῆ αὕτη γραφὴ εὕρηται καὶ εἰς τὸν Παυσανίαν

(Ἀττικὰ κεφ. 18) ἔνθα ἀναφέρεται ΣΑΡΑΠΙΣ διὰ τοῦ Α, εἰς δὲ τὰ Κορινθιακὰ (κεφ. 34) γράφεται ΣΕΡΑΠΙΣ. Κ. Σ. Π.

2406.

ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡΩ ΔΑΜΟΝΟϹ

Ἐπὶ Συμφόρῳ Δάμωνος.

Ἐπὶ ςήλης πλακωτῆς λίθου λευκοφαίου. Εὑρέθη εἰς τὸ χωρίον τῆς Βοιωτίας, καλούμενον νῦν *Μαμούρα* παρ' ὃ ἦν πιθανῶς ἡ ἀρχαία Κώμη *Ἀλαλκομεναί*, εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν «τοῦ Σωτῆρος.»

Κ. Σ. Π.

2407.

ΠΥΡΙΠΠΟΥ ΕΥΡΗΜΗΧΙ

Πυρίππου Εὐρημήχι[ε.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοφαίου εἰς τὸ χωρίον τῆς Βοιωτίας, καλούμενον νῦν *Βραάμαγα* εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν «τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου». Κ. Σ. Π.

2408.

ΘΕΟΣ ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ
ΟΙ ΔΕ ΣΥΝΕΒΑΛΟΝΤΟ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΗΚΟΥ
ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΤΡΟΦΩΝΙΟΥΤΡΟΦΩΝΙΑΝΟΣ
ΕΥΟΥΛΟΣ ΑΥΛΟΥ ΣΥΝ ΤΩ ΥΩ ΔΡΑΧΜΑΣ Ρ̅ ΕΣΤΙ · ·
ΧΜΑϹ Ν̅ ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ϹΥΝ ΤΩ ΥΩ Δ · ·
ΑΥΚΙΔΑ ϹΥΝ ΤΩ ΥΩ ΔΡΑΧΜ Ρ̅ ΑΡΙϹΤΕΑϹ ΛΕΩΝΤΟϹ
ϹΩϹΙΚΛΕΟΥϹ ΝΕΟΤΕΡΟϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Κ̅Ε̅ ΠΑΡΑ · · ·
ΡΑϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Κ̅Ε̅ ΠΡΕΙΜΟϹ ΛΕΟΝΤΟϹ Ο ΚΑΙ
ΘΕΟΚΛΗϹ ΘΕΟΚΛΕΟΥϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Κ̅Ε̅ ΖΩϹ · ·
ΧΜΑϹ Τ̅ ΛΕΟΝΤΕΥΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ Τ̅
ΝΟΥ Ι̅Ε̅ ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ ΠΑΡΑ ·
ΜΑΡΚΙΑΝΟϹ ΚΑΛΛΩΝΟϹ Ι̅Ε̅ ϹΩϹΙ
ΤΟΥ ΔΑΝΙΩΝΟϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Ι̅Ε̅ ΠΑΡΑΜΕΝΩΝ
ΧΜΑϹ Ι̅Ε̅ ΛΙΚΙΩΝΟϹ ϹΩϹΙΚΛΗϹ ϹΥΝ ΤΩ
ΡΟΔΟΚΛΗϹ ΕΙΞΙΩΝΟϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Ι̅Ε̅ ϹΩ
ΧΜΑϹ Ι̅Ε̅ ϹΩΤΗΡΟϹ ΑΦΡΟΔ ΙϹΙΟΥ ϹΥΝ ΤΟΙϹ
ΧΟϹ ΕΥΤΥΧΟΥ ΔΡΑΧΜΑϹ Ι̅Ε̅ ΑΡΙϹΤΟΚΛΗϹ Π
ΧΟϹ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Κ̅ ΟΝΗϹ
ΤΟΙϹ ΥΟΙϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Ι̅Ε̅ ΡΟΔΟΚΛΗϹ ΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹ ΠΛΑΤΩΝΟϹ ϹΥΝ ΤΟΙϹ ΥΟΙϹ
ΦΟΡΟΥ ΔΡΑΧΜΑϹ Τ̅ ΜΑΙΚ · · ΑϹΤΙΑΡ
ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ ΔΡΑΧΜΑϹ Τ̅ ΕΦΡΟϹΥΝ
ΜΑΡΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑϹ Τ̅ ΟΝΗϹΑϹ Ζ
ΛΥΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑϹ Τ̅ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ
ΖΩϹΙΜΟϹ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥϹ ΤΑΥ
ΡΟΥ ΔΡΑΧΜΑϹ Τ̅ ΖΩΙΛΟϹ ΔΙΟΝ
ΜΟΞΕΝΟΥ ΔΡΑΧΜΑϹ Τ̅ ΦΕΝ
· · ΗϹ ΧΑΡΙΚΛΕΟΥϹ ΔΡΑΧΜ
ΛΛΙΟΥϹ ΔΡΑΧΜ

2408.

Θεὸς τύχη ἀγαθὴ
Οἵδε συνεβάλοντο εἰς τὸν τοῦ Ἱεροῦ Σηκοῦ [περίβολον
ὁ Ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ Τροφωνίου Τροφωνιανὸς [· · · δραχμὰς · · ·
Εὔουλος Αὔλου σὺν τῷ υ[ἱ]ῷ δραχμὰς Ρ̅. Ἑστ[ιαῖος · · · · · · δρα-
χμὰς Ν̅. Δημήτριος Ἡρακλείτου σὺν τῷ υ[ἱ]ῷ δ[ραχμὰς · · · Γλ-

αυκίδα σὺν τῷ υ[ἱ]ῷ δραχμὰς Ρ̄. Ἀριστέας Λέωντος [δραχμὰς . . .
Σωσικλέους Νεότερος δραχμὰς ΚΕ̄. Παρά[μων . . . .
ρας δραχμὰς ΚΕ̄. Πρεῖμος Λέοντος ὁ καὶ [. . . δραχμὰς . . .
Θεοκλῆς Θεοκλεους δραχμὰς ΚΕ̄. Ζώσ[ιμος . . . . δρα-
χμὰς Τ̄. Λεοντεὺς Ἡρακλείτου Τ̄. [. . . . .
νου ΙΕ̄. Ἀφροδείσιος Παρα[μόνου . . . .
Μαρκιανὸς Κάλλωνος ΙΕ̄. Σώσι[ππος . . . .
τοῦ Δάμωνος δραχμὰς ΙΕ̄ Παραμένων . . . . δρα-
χμὰς ΙΕ̄. Λικίνιος, Σωκλῆς σὺν τῷ [υἱῷ αὐτοῦ δραχμὰς . . . .
Ῥοδοκλῆς Εἰξίωνος δραχμὰς ΙΕ̄. Σώ[στρατος . . . . δραχ-
μὰς ΙΕ̄. Σώτηρος Ἀφροδ[ε]ισίου σὺν τοῖς [τέκνοις δραχμὰς . . Εὔτυ-
χος Εὐτύχου δραχμὰς ΙΕ̄. Ἀριστοκλῆς Π[. . . . . δραχμὰς . . .
χος Ἀγαθοκλέους δραχμὰς Κ̄. Ὀνήσ[ανδρος . . . . σὺν
τοῖς υ[ἱ]οῖς δραχμὰς ΙΕ̄. Ῥοδοκλῆς Ὀσ[. . . . δραχμὰς . . .
Ζώσιμος Πλάτωνος σὺν τοῖς υ[ἱ]οῖς [δραχμὰς . . . .
φόρου δραχμὰς Τ̄. Μαίκ . . Ἀστιάρ[χου δραχμὰς . . . .
Διονυσίου δραχμὰς Τ̄. Εὐφρόσυ[νος . . . . . . δραχμὰς . . . . . .
Μάρκου δραχμὰς Τ̄. Ὀνήσα[νδρος . . . . δραχμὰς . . . . .
Λύκου δραχμὰς Τ̄. Καλλικράτη[ς . . . . δραχμὰς . . . . .
Ζώσιμος Καλλικράτους Ταυ . . . .
ρου δραχμὰς Τ̄. Ζωΐλος Διον[υσίου . . . . δραχμὰς . . .
Τι]μοξένου δραχμὰς Τ̄. Φέν[. . . . .
. . . ης Χαρικλέους δραχμ[ὰς . . . .
. . . . λλίους δραχμ[ὰς . . . .

Ἐπὶ πλακὸς, λίθου λευκοφαίου. Εἶναι ἐντειχισμένη εἰς τὴν ξηρόδρυσιν τῆς συνοικίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ζαγαρᾶ, ἐν Λεβαδείᾳ. Τὸ ἄνω ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκέραιον· τὸ δὲ δεξιὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν μέχρι τῆς 4 τῆς ἐπιγραφῆς τὸ Ξ εἶναι οὕτως ἐγγεγραμμένον Σ, εἰς δὲ τὰς ἄλλας οὕτω Ϲ.

Εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς τῆς ἐπιγραφῆς, ἔνθα ἡ λέξις *υἱὸς* ἀναφέρεται, τὸ ΥΙ εἶναι διὰ τοῦ Υ μόνου γεγραμμένον. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην ηὕραμεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 98 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥὸσς *(in die demen. von Attica)*, καὶ παρὰ τῷ Ληκίῳ *(Leak trav in noth Greece τόμ. 3)* *ὑὸς* ἀντὶ *υἱὸς*, καὶ *Ὠρείθια* ἀντὶ *Ὠρείθυια* *(Bœck Secwess, σελ.* 261 καὶ 275*)*. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς γίνεται δῆλον, ὅτι εἰσὶ συνεισφοραὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ τοίχου τοῦ Ἱεροῦ Σηκοῦ Διὸς τοῦ Τροφωνίου. Περὶ τοῦ περιβόλου τούτου, ὅρα τὰ παρὰ τοῦ Παυσανίου ἀναφερόμενα. (Παυσαν. Βοιωτ. κεφ. λθ', σελ. 233).

Κ. Σ. Π.

2409.

Ε . . . ΛΑ . . Λ .
ΑΠΟΤΑΣΚΕΡΡΟΚ
ΑΡΙΟΝΤΕΣΕΜ . .
Σ . . . > . . Π . Ν .
Φ . Ο . Κ
. ΠΚ . .
. . Ο . Κ

Ἐπὶ τετραγώνου Βάθρου λίθου μελανοχρόου. Εὑρέθη τὸ 1834 Φεβρουαρίου 8 εἰς τὴν Λεβαδείαν, εἰς τὴν ἐκεῖ πηγήν, καλουμένην *Ἄγκος*. Τὰ γράμματα εἰσὶ λίαν ἐξηλειμμένα. Τὸ Δ, Ρ, Ξ, καὶ Φ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν εἰσὶν οὕτω γεγραμμένα ▷, Ρ, Σ, καὶ Φ. Τὸ ἄνω μέρος, τὸ ἀριστερόν, καὶ μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ Βάθρου εἰσὶν ἀκέραια· τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2410.

ΧΑΡΟΙΣϹѠΤΗΡ
ΚΑΙ ЄΝ ΘΝΗΤΟΙϹ
ΠΟΘΗΤЄ

2410.

Χα[ί]ροις Σωτήρ[ιχε
καὶ ἐν θνητοῖς
ποθητέ!

Ἐπὶ βάθρου τετραγώνου λίθου μελανοχρόου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Φεβρουαρίου 9 εἰς τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ Ἐκκλησίαν «τῆς Παναγίας».

Κ. Σ. Π.

2411.

ΚΑΙΘЄΙΟΤΑ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΠΟ· ·ΑΙΛΙΟΝ
ϹЄΒΗΡΟΝΔϹΙΡЄΙΝЄΙ
ϹЄΒΑϹΤΟΝ Η ΒΟΥ
ΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟϹ
ΧΑΙΡѠΝЄѠΝ

2411.

Τὸν μέγιστον] καὶ θειότα-
τον] Αὐτοκράτορα
Πό[πλιον] Αἴλιον
Σεβῆρον Δ · · ·
· · σεβαστὸν ἡ Βου-
λὴ καὶ ὁ Δῆμος
Χαιρωνέων.

Ἐπὶ βάθρου λίθου ὁμοίου τῷ Ὑμηττίῳ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Φεβρουαρίου 9 εἰς τὴν Χαιρώνειαν, εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν «τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος». Τὸ βάθρον εἶναι ἀκέραιον κατὰ τὰ τρία αὐτοῦ μέρη, πλὴν τοῦ κάτω μέρους αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2412.

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ
Ο ΔΗΜΟΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

2412.

Ἡ Βουλὴ καὶ
ὁ Δῆμος
Παράμονον
στρατηγήσαντα
ἀρετῆς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας τῆς εἰς
τὴν πόλιν.

Ἐπὶ μεγάλου βάθρου λίθου μέλανος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι ποδῶν Ἀγγλικῶν 5, ἐντειχισμένον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «τῶν Ἁγίων Θεοδώρων», εἰς τὸ ὁμώνυμον χωρίον, ἀριστερὰ τῆς εἰς Λεβαδείαν ἀγούσης ὁδοῦ. Ἀντέγραψα αὐτὸ τὸ 1834 Φεβρουαρίου 7.

Κ. Σ. Π.

2413.

ΜΜΩΙΟ
ΟΩΡΝΟ
ΟΔΟΘ·
ΝΑΟ··
Κ· · · · ·
Ϲ· · · ·
ΑΙϹΕΙΔΙ
Ο· · · · ·
Α· · ·ΧΟΒ
· · · · · ·
· ·ΙΜΟΥ
Φ· · ·ΟΥ
ΑΡΦΑΤΟΥ
ΟΥΣ· · ·
ΑΡΧΙΔΙΚΟΣ
ΙΟΥ· · ·
ΗΚΛΕΟΥΣ
· · · ΟΣ·
ΟΣΤΙΔ··
ΣΤΙϹΟΥ
ΙΠΠΟΥ·ΣΙΟΥ

Ἐπὶ πλακὸς, λευκοφαίου λίθου, ἐκτισμένης πλησίον τῆς μικρᾶς θύρας τοῦ Φρουρείου, ἐν Λεβαδείᾳ. Τὰ γράμματα εἰσὶ λίαν ἐξηφανισμένα. Ἡ δὲ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Ναούμ.

Κ. Σ. Π.

2414.	2414.

ΑΓΑΘΩΝΟΣ	Ἀγάθωνος
ΓΝΑΘΩΝ	Γνάθων
ΝΟΥΜΕΝΙΣ	Νουμενὶς (1).

Ἐπὶ πλακὸς, ἐντειχισμένης εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «τοῦ Ἁγίου Γεωργίου», εἰς τὸ χωρίον *Καρυὰν* τοῦ Δήμου Ὀρχομενίων. Ὄνομα *Γνάθων* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 725 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2415.	2415.
ΑΡΕΤΑΝ	Ἀρετάν.

Ἐπὶ πλακὸς, ἐντειχισμένης εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ αὐτοῦ ναοῦ «τοῦ Ἁγίου Γεωργίου».

Κ. Σ. Π.

2416.	2416.
ΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ	Ἀθανόδωρος
ΑΡΙΣΤΕΑ	Ἀριστέα
ΧΑΙΡΕ	χαίρε[τε!

Ἐπὶ πλακὸς, ἐκτισμένης εἰς τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς μονῆς Σκριποῦ ἐν Ὀρχομενῷ, ἐκτὸς τοῦ ἐκεῖ νεκροταφείου. Ἐπὶ τῆς πλακὸς αὐτῆς μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας γραμμῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον δύο ἀνθέμια.

Κ. Σ. Π.

2417.	2417.
ΦΑΝΟΔΩΡΑ	Φανοδώρα.

Ἐπὶ τετραγώνου πέτρας, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ Φ εἶναι γεγραμμένον οὕτω Φ.

Κ. Σ. Π.

2418.	2418.
ΠΥΡΡΟΣ	Πύῤῥος,
ΧΡΕΜΩΝ	Χρέμων,
ΝΙΚΙΑΣ	Νικίας.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1839 εἰς τὴν ἄμπελον τοῦ Ἀντωνίου Βλαχογεωργίου, κειμένην εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Λειβαδάκι* τῆς Λεβαδείας.

Κ. Σ. Π.

2419.	2419.
ΑΤΤΑΛΙΑ	Ἀτταλία
ΗΓΕΣΤΡΑΤΟΥ	Ἡγεστράτου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοῦ. Εὑρίσκεται ἐντειχισμένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «τοῦ Ἁγίου Νικολάου» εἰς τὸ χωρίον τῆς Εὐβοίας, καλούμενον νῦν *Ὠραιός*. Ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν ἔτι καὶ νῦν τὸ ὄνομα τοῦτο. Πολλαὶ γυναῖκες ἐν Ἑλλάδι καλοῦνται *Ἀτταλίαι*.

Κ. Σ. Π.

2420.	2420.
ΦΙΛΟΞΕΝ	Φιλοξέν[η
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ	Μητροδώρου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοῦ. Εἶναι καὶ αὕτη ἐντειχισμένη εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τὸ ἀντίγραφον χρεωστῶ εἰς τὸν Κ. Ναούμ.

2421.

ΕΧΕΦΡΩΝ
ΧΑΙΡΕ

Ἐχέφρων
χαῖρε!

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2422.

ΜΕΝΕΣΘΗΣ
ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥ

Μενέσθης
Μενεστράτου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου ὁμοίου τῷ Ὑμηττίῳ. Εὑρίσκεται νῦν ἐντειχισμένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «τῆς Εὐαγγελιστρίας,» ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Εὐβοίας, καλουμένῳ *Ξηροχῶρι.*

Κ. Σ. Π.

2423.

ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΣ

Καλλίδαμος.

Ἐπὶ βάθρου λίθου ὁμοίου τῷ Ὑμηττίῳ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Φεβρουαρίου 9 εἰς τὴν Μονὴν τὴν ἐν τῷ Ὀρχομενῷ.

Κ. Σ. Π.

2424.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝΤΙΜΩΝΟΣ
ΣΑΥΤΩΝΑΓΡΙΩΝΙΟΣ
ΙΔΙΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ

Ἀριστογείτων Τίμωνος
. . ς αὐτῶν Ἀγριώνιος
Ἀρτέμ]ιδι καὶ τῇ πόλει

Ἐπὶ τετραγώνου λίθου μελανοχρόου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν Μονὴν τὴν ἐν τῷ Ὀρχομενῷ τὸ 1834 Φεβρουαρίου 9. Τὸ ἐνταῦθα ἀναφερόμενον *Ἀγριώνιος* εἶναι ἐπίθετον τοῦ Βάκχου. Ὁ λίθος οὗτος ἦν κεκαλυμμένος ὑπὸ κονιάματος, ἐφ' ᾧ εἰκόνες, τὸ ὁποῖον μὲ ἐμπόδισε νὰ ἀναγνώσω ὅλην τὴν ἐπιγραφήν.

Κ. Σ. Π.

2425.

ΙΑΜΙΣΚΟΣ

Ἰαμίσκος.

Ἐπὶ τετραγώνου μεγάλου λίθου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν ἐν Ὀρχομενῷ Ἐκκλησίαν τῆς Μονῆς. Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1834 Φεβρουαρίου 9.

Κ. Σ. Π.

2426.

ΤΟϹ ΤΟΥ ΠΡΟΓΕ ΓΡΑΜΜΕ
ΜΙΑϹ ΚΑΙ ΕϹΤΙ Α ϹΕ ΩΝ ΠΑΝΔΗ
ΧΟΥ ΜΟΥ Υ ΙΟϹ ΝΕΙΚΟϹΤΡΑΤΟΥ

. . τος τοῦ προγεγραμμέ[νου
. . μίας καὶ ἑστιάσεων πανδή[μως
. . χου μου υἱὸς Νικοστράτου.

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἐν Πλαταιαῖς Ἐκκλησίας τὸ 1834 Φεβρουαρίου 22. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2427.

ΕΠΙ ΓΛΑΥΚΟΥ
ΑΦΡΡΟΔΙΣΙΟΥ

Ἐπὶ Γλαύκου
Ἀφροδισίου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς, ἐντειχισμένης παρὰ τὴν θύραν τῆς ἐν Πλαταιαῖς Ἐκκλησίας «τοῦ Ἁγίου Νικολάου.» Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1834 Φεβρουαρίου 6.

Κ. Σ. Π.

2428.

Ε V Ι Ψ S Ι Ρ R Ι

Ἐπὶ Ἐλευσινίου λίθου τετραγώνου. Ηὗρον αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2429.	**2429.**
ΜΕΝΕΘΘΙΝΟΣ	Μενέφθινος.

Ἐπὶ τετραγώνου λίθου λευκοφαίου εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἐκκλησίας «τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους», εἰς τὸ χωρίον *Ἐρημόκαστρον*, ἔνθα πλεῖστα λείψανα τῆς πόλεως τῶν Θεσπιῶν φαίνονται. Ἀνέγνωσα αὐτὴν τὸ **1834** Φεβρουαρίου **5**. Καὶ τὰ τρία Ο τὰ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἔχουσιν ἐντὸς αὐτῶν στιγμὴν ἕκαστον, οὕτω Θ.

Κ. Σ. Π.

2430.	**2430.**
ΦΘΙΔΟΚΙΔΑΣ	Φθιδοκίδας.

Ἐπὶ τετραγώνου λίθου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. **2429.** Τὸ ὄνομα *Φθιδοκίδας* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2431.	**2431.**
ΛΑΜΙ·ΤΟΥ	Λαμι[ά]του.

Ἐπὶ λίθου λευκοφαίου εἰς τὸ ἔδαφος τῆς εἰς Θεσπιὰς Ἐκκλησίας «τοῦ Ἁγίου Δημητρίου», εἰς τὸ χωρίον καλούμενον νῦν *Ἐρημόκαστρον*.

Κ. Σ. Π.

2432.	**2432.**
ΗΔΙΣΤΙΟΝ	Ἡδίστιον
ΧΑΡΜΑΤΙΔΟΥ	Χαρματίδου
Φ ΥΛΑΣΙΟΥ	Φυλασίου
ΘΥΓΑΤΗΡ	θυγάτηρ,
5 ΔΙΡΥΧΟΥ	5 Διρύχου
ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΥ	Μυῤῥινουσίου
ΓΥΝΗ	γυνή.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καί τοι δημοσιευθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. **2062** δημοσιεύομεν καὶ αὖθις, διότι κατὰ λάθος εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν παρελείφθη ἡ τρίτη γραμμή, ἥτις εἶναι σχεδὸν ἐξηλειμμένη.

Κ. Σ. Π.

2433.	**2433.**
···ΞΕΝΕΣ	Ἀριστό]ξενες.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου ὁμοίου τῷ Ὑμηττίῳ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1837** Ἰουλίου **20** εἰς τὰς Θήβας.

Κ. Σ. Π.

2434.	**2434.**
ΕΥΠΡΑΣΙΣ	Εὔπρασις.

Ἐπὶ λίθου τετραγώνου. Ηὗρον αὐτὸν τὸ **1837** Ἰουλίου **20** εἰς τὰς Θήβας. Εἶναι ἑτέρα αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Βοικχίου δημοσιευθείσης (ὑπ' ἀριθ. **1654**).

Κ. Σ. Π.

2435.

ΛΘΛΛΙΧΛ

Ἀθαλίχα.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοφαίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1837** Ἰουνίου **19** εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἀντικρὺ τοῦ Τροφωνίου, ἐν Λεβαδείᾳ. Ὄνομα *Ἀθαλίχα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2436.

ΕΠΙΠΑΤΡΟΝ
ΙΑΙΡΑΤΕΙΑ
ΑΚΡΑΤΕΙΑ

Ἐπίπατρον,
. . . ι Αἰράτεια.
Ἀκράτεια.

Ἐπὶ βάθρου λίθου λευκοφαίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1837** Ἰουλίου **18** εἰς τὸ Φρούριον τῆς Δαυλίδος.

Κ. Σ. Π.

2437.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΣΩΤΕΙΡΑΙ

Ἀρτέμιδι
Σωτείρᾳ.

Ἐπὶ βάθρου λίθου λευκοφαίου. Ἶδον αὐτὸ τὸ **1837** Ἰουλίου **18** εἰς τὴν Δαυλίδα ἐπὶ τοῦ Φρουρίου αὐτῆς. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο διδόμενον τῇ Ἀρτέμιδι, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Παυσανίου (Ἀττικὰ κεφ. **44**), οὕτως ἐτιμᾶτο ἡ Ἄρτεμις καὶ ἐν ταῖς Παγαῖς, ὥσπερ καὶ ἐν Δαυλίδι.

Κ. Σ. Π.

2438.

ΦΛ ΦΙΛΕΙΝΟΝΤΘΝΚ
ΡΑΤΙΣΤΟΝΤΑΜΙΕΥ
ΣΑΝΤΑ ΑΣΙΑΣΤΡΙ
ΒΟΥΝΟΝΠΡΑΙΤΟΡΑ
ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΚΥ
ΠΡΟΥΑΝΘΥΠΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΛΥΚΙΑΣΠΑΝ
ΦΥΛΙΑΣ ΗΠΑΤΡΙΣΤΟΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Φλ[άβιον] Φιλεῖνον τὸν Κ-
ράτιστον ταμιεύ-
σαντα Ἀσίας. Τρι-
βοῦνον, Πραίτορα,
πρεσβεύσαντα Κύ-
πρου, ἀνθυπατεύ-
σαντα Λυκίας, Παν-
φυλίας ἡ πατρὶς τὸν
εὐεργέτην.

Ἐπὶ τετραγώνου βάθρου λίθου λευκοφαίου, Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1834** Φεβρουαρίου **6** εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἐκκλησίας «τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους» εἰς τὸ χωρίον *Ἐρημόκαστρον* τῶν Θεσπιῶν.

Εἰς τὴν **1** γραμμὴν ἐντὸς ἑκάστου Ο ἦτο στιγμαὶ οὕτω Θ, ὥστε τὸ Ο φαίνεται ὡς Θ. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ὁ Φλάβιος Φιλεῖνος ἦν ἐκ τῶν Θεσπιῶν.

Κ. Σ. Π.

2439.

ΤΟΝΕΤΙΩΝ
ΦΛ ΑΡΧΕΛΑ

Τί]τον Ἐτ[ε]ων[όν,
Φλ[άβιον] Ἀρχέλα[ον.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου λευκοῦ. Ηὗρον αὐτὸ ἐντειχισμένον εἰς τὴν θύραν τοῦ Μετοχίου «τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους» εἰς τὰς Θεσπιάς.

Κ. Σ. Π.

2440.

ΜΟΝΑΧΟΝ
ΝΦΑΝΙΙΚΑΙΠΙ
ΛΛΙΑ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου λευκοῦ. Ηὗρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2441.	2442.	2443.	2444.
ΒΕΡΝ·	ΡΟΝ	ΝΑΡ··ΛΙ	···ΤΙΟΝ

Τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας ηὗρον εἰς τὰς Θεσπιὰς τὸ 1834 Φεβρουαρίου 6. Ἦσαν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ τεσσάρων λίθων καὶ ἀκρωτηριασμέναι.

Κ. Σ. Π.

2445.

ΜΟΣ..
Χ...

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ ἐγχαραγμένη μετὰ μεγάλων χαρακτήρων. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1834 Φεβραυαρίου 6 εἰς Θεσπιάς.

Κ. Σ. Π.

2446.

Ε
ΑΝ
ΔΙΟ
ΝΑΡΙΑ
·ΣΑΥ·
Γ

Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. Ἡ πλὰξ ἦν ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

Ὕλη ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. (Ὅρα Φυλλάδ. 30, σελ. 644, καὶ Φυλλάδ. 34, σελ. 935 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος).

2447.

✝ ἀνα]στὰς οὗ[ν τὸ] ἱμά[τ]ιον πρὶν πάλαι · · · ὡς πλῆνον καθαρὸν λίαν
· · · ος [ἐκ] λογῆς ὁ καλὸ[ς] ἀνήγειρε Νικόλαος [Κ]αθαροκανδιδάτος
δεκ]άτην παιδῆθεν με · · δς εὗρε σὲ πρὸς [αὐτ]ὸν καὶ πρόμαχον πολλῶν κινδύ[νων
· · · νω τυχεῖν κλήρου · λ [Θε]ὸν καὶ προσεύρετο [τ]ὴν ἄφεσιν τῶν ἐσφαλμένων.

2448.

✝ Μ[ηνὸς] Σεπτεμ-
βρίου, Ἰνδικτιῶνος γ', ἔ-
τους 6558 [ἴσον μετὰ Χριστὸν 1050.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ὑπάρχουσιν ἐντειχισμέναι ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου καὶ ἄνωθεν τῆς θύρας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἐν Ἀθήναις. Ἀμφότεραι εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ Πεντελικοῦ λίθου.

Ἡ πρώτη σύγκειται ἐκ τεσσάρων γραμμῶν· ἡ δὲ πλὰξ, ἐφ' ἧς γέγραπται εἶναι τετμημένη εἰς τρία τεμάχια. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην ἀνήγειρε Νικόλαός τις Καθαροκανδιδάτος, καὶ εἰς ταύτην μὲν δὲν ἐσώθησαν οἱ ἀριθμοὶ τῆς χρονολογίας, πότε ἡ ἀνέγερσις τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐγένετο, πλησίον δὲ ταύτης ὑπάρχει ἐντειχισμένη ὡσαύτως ἡ ὑπ' ἀριθ. 2448 ἐπιγραφὴ, ἥτις καθαρῶς λέγει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἀνηγέρθη τὸ 1050 μετὰ Χριςόν. Ἐρωτᾶται νῦν, ἂν κατὰ τὴν ἐννάτην, δεκάτην, ἢ ἑνδεκάτην Ἑκατονταετηρίδα ἐγίνοντο εἰσβολαὶ Σλάβων, ἢ ἄλλων βαρβαρικῶν ἐθνῶν, καὶ ἐλεηλάτουν, καὶ κατέστρεφον τὴν Ἀττικὴν καὶ τὰς Ἀθήνας, ἠδύναντο οἱ κάτοικοι νὰ ἀναλαμβάνωσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγου νὰ πλουτῶσι τόσον ταχέως, ὥστε νὰ κατασκευάζωσιν Ἐκκλησίας πολυδαπάνους; διότι, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἐμπειροτεχνιτῶν, ἡ Ἐκκλησία αὕτη δὲν κατασκευάζεται, εἰμὴ τῇ δαπάνῃ πλέον τῶν 40 χιλιάδων δραχμῶν.

Κ. Σ. Π.

2449.

✝ Ἐτελειώ[θη] ἐν Κ[υρί]ῳ ὁ δοῦ[λος] τοῦ Θ[εοῦ] Ῥενδάκος
Μην. Μ[α]ρτ. Ἰνδ. ά, ἔτους 6475—ἴσον μετὰ Χριστὸν 977.

Γέγραπται ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραστάδος τοῦ τοίχου τοῦ Θησείου. Δεικνύει δὲ αὕτη ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τούτους αἱ Ἀθῆναι ἦσαν κατοικημέναι ἀπὸ Χριστιανοὺς, οἵτινες εἶχον τὸ Θησεῖον Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν.

Κ. Σ. Π.

2450.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι ἐγγεγραμμένη πλησίον τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ Θησείου. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἐπίτηδες τοσοῦτον, ὥστε εἶναι δύσκολος ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναγινώσκεται *αφιερωσεν*. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι SPKE (ὁ τελευταῖος μάλιστα φαίνεται ἀμυδρῶς), ἤτοι 6120 ἀπὸ κτήσεως Κόσμου, ἤτοι 617 μετὰ Χριστόν. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ δυτικὴ αὕτη θύρα τοῦ Θησείου ἦτον ἔκτοτε ἀνοικτή.

Κ. Σ. Π.

2451.

\+ || ἐφάμιλλ[οι γένοιντο, ...
ἀφιέρωσαν δὲ εἰ[ς τὸν ναὸν . . .
λ πσ . . ιπ . . . .
θάκην ι μοσια . . . .
ς λαη καὶ καλ . αψ . . . . . .
λα . . . . ον . . . . . .
ι . μιυαωιο [ἀπὸ κτήσεως Κόσμου 6425—μετὰ Χριστὸν 917.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι ἐγγεγραμμένη πλησίον τῆς Χριστιανικῆς θύρας, τῆς εἰς τὸν δυτικὸν τοῖχον τοῦ Θησείου. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐπίτηδες διὰ σφύρας μικρᾶς ἀκρωτηριασμένα, ἴσως ἀπὸ Τουρκικὴν φθονερὰν χεῖρα, ὅπως μὴν ἀναγινώσκωνται. Νομίζων ὁ καταστρεπτικὸς οὗτος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ ταῦτα ὡς ἐξηγητικὰ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἠκρωτηρίασεν αὐτά. Ἐκ τῆς χρονολογίας δὲ τῆς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην σημειουμένης ἀρίδηλον γίνεται, ὅτι κατὰ τὸν ἔννατον αἰῶνα τὸ Θησεῖον ἐχρησίμευεν ὡς Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, καὶ ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας ἦσαν κάτοικοι, καὶ ἡ Ἀττικὴ δὲν ἐρημώθη ἀπὸ βαρβάρων εἰσβολάς.

Κ. Σ. Π.

2452.

\+ Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, Παρασκευῇ, ὥραν δ',
ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ
Θ]ε[ο]φύλακτος Ἰνδικτ. ϚΡΙΕ—6115 μετὰ Χριστ[ὸν 607.

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ Θησείου.

Κ. Σ. Π.

2453.

\+ Μηνὸς Σεπτεμβρίου . . . .
ἐτε[λειώθη ἐν Κυρί]ῳ ὁ δοῦλος τοῦ [Θε]οῦ Γαλάτης ἔτους 6474—μετὰ Χριστὸν 666.

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ Θησείου.

Κ. Σ. Π.

2454.

\+ Μηνὸς Ἰανουαρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ
ἐτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία
ἔτους 6475—μετὰ Χριστὸν 667.

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ Θησείου. Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι κατὰ τοὺς αἰῶνας ἕκτον καὶ ἔννατον τὸ Θησεῖον ἦν Ἐκκλησία, καὶ αἱ Ἀθῆναι κατοικοῦντο ἀπὸ Ἕλληνας.

Κ. Σ. Π.

\+ Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

\+ Ἴσον ἀπαραλλάκτως τοῦ ἴσου τοῦ πρωτοτύπου Πατριαρχικοῦ καὶ παλαιγενοῦς σιγγιλιώδους γράμματος, ἐκδληθὲν παρὰ τοῦ παλαιοῦ καὶ ἀρχαίου Κώδηκος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὁραθέντος παρά τε τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ τῆς ὑπερτελεστάτης Ἱερᾶς τῶν Ἀρχιερέων Συνόδου τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ποθεινοτάτων ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, τῶν καὶ κάτωθεν ὑπογραψάντων.

\+ Πολύευκτος ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

\+ Καὶ λιμένων μὲν κατασκευαὶ τοῖς ἐκ πελάγους χειμαζομένοις, οἰκιῶν τε καταστάσεις προξένοις ὑποδοχῆς, τ' ἄλλα τε, ὅσα τοῖς ἀνθρώποις ἐπινενόηται πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἐνοχλούντων, πρᾶγμα τοῦτο λυσιτελὲς, καὶ πολλὴν ὠφέλειαν ἐμποιοῦν τοῖς περὶ ταῦτα ἐσπουδακόσιν· ἀλλ' οὔπω πάντα ταῦτα τοσοῦτον ἐπωφελῆ, ὅσον ἱερῶν οἴκων οἰκοδομαὶ καὶ προσόδων χορηγίαι πρὸς τοῦτο τὴν διαμονὴν αὐτῶν διασώζουσαι. Τὰ μὲν γὰρ κἄν τινα παρέχονται τὴν ὠφέλειαν, ἀλλὰ περὶ τὸ σῶμα, καὶ μόνον τούτου ἡ θεραπεία· ἡ δέ γε τῶν ἱερῶν σύστασις καὶ ἀμφοτέροις τὴν ἐπικουρίαν ἐπάγει· ψυχὰς γὰρ οἰκειοῖ Θεῷ διὰ πράξεώς τε καὶ θεωρίας, ὧν ἑκάτερα τῷ μονήρει βίῳ κάλλιστα κατορθοῦται ἐκ τῆς κοσμικῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναχωρήσεως, καὶ τὰ τοῦ σώματος πάνυ ἐν ἀσφαλεῖ τηρεῖ· τὴν γὰρ βιωτικὴν ἀποφυγὼν αὐτοτρικυμίαν καὶ τῇ Μονῇ προσδραμὼν ἤδη γαληνιᾷ, ἐκ χειμῶνος τοῦ βίου τῷ μονήρει βίῳ καθορμιζόμενος· τοῖς γὰρ πρὸς ταῦτα σπουδὴν ποιουμένοις συναίρεσθαι, ἡμῖν τῶν ἀναγκαίων ἂν εἴη, συναίρεται δ' εἰς τοῦτο οὐ μόνον ὁ κοινωνὸς πρωτουργῶν τῇ χορηγίᾳ τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ πᾶς τις ἄλλος, ὃς ἂν δυνηθῇ τι πραγματεύσασθαι ταῖς Μοναῖς, ὃ δὲ πρὸ τῶν ἄλλων ἂν εἴη· εἴ τις τὰ προσόντα ταύταις κειμήλια ἐπασφαλῆ μένειν παρασκευάσειε, τοὺς δὲ τὸ πρότερον αὐτὰς δημαμένους, κἀκεῖνα ταύταις ἀφιερώσαντας εἰς ἐγκώμιον οὐκ ἔλαττον· οἱ μὲν γὰρ προσῆξαν αὐτὰς τῷ Θεῷ, οἱ δὲ τὴν ἀσφάλειαν τούτων ἐπραγματεύσαντο, ὅπερ οὐκ ἂν ἄλλοθέν περ γένοιτο, ἢ ἐκ χρυσοβούλλων λόγων καὶ Πατριαρχικῶν σιγγιλίων, δυναμένων πολλῷ γε τῷ περιϊόντι τὰς ὁρμὰς τῶν πλεονεκτῶν ἀναστέλλειν, καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐταῖς παρέχειν, ὡς ἡ πρόθεσις ἦν ἐξ ἀρχῆς τῶν αὐτὰς δειμαμένων· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τιμῶν πνευματικῶν ἀξιοῦσθαι, δεῖ παρ' ἡμῶν, ἅτε τῆς πρὸς αὐτὰς τιμῆς ἐπὶ τὸν κτίτορα τούτων παραπεμπούσης τὸν ἔπαινον· ἐξ ὧν τήν τε προθυμίαν αὐτῶν ἐστιν ἐπαυξῆσαι καὶ ἄλλους πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον διερεθίσαι· εἰς τοῦτο δὲ τείνει τὰ τοῦ σκοποῦ. Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ὁ οἰκεῖος τοῦ κρατίστου ἁγίου μου Βασιλέως καὶ Αὐτοκράτορος Κυρίου Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, τοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ποθεινοτάτου υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, Κύριος Ἰωάννης Λαμπαρδόπουλος Φιλόσοφος, ὁ Πρωτοσηκρίτης ἅτε φύσεως ὢν ἀγαθῆς καὶ πολλὴν περὶ τὰ θεῖα ποιούμενος τὴν φροντίδα, ζῆλόν τε ἀναλαβὼν ἔνθεον, καὶ διάπυρον ἔρωτα, φιλοτίμῳ χρησάμενος χειρὶ, ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων Μονὴν ἱερὰν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τῇ Ἐπαρχίᾳ τῆς Μητροπόλεως Παλαιῶν Πατρῶν κατὰ τὴν ἐνορίαν τῆς ἐπισκοπῆς Λακεδαιμονίας, πλησίον χώρας Δεμητσάνης, ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς μονοπόρου ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς Ὑπεραγίας μου Δεσποίνης ὑμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἣν διὰ τὴν τοῦ Φιλοσόφου ἐπωνυμίαν, *Μονὴν τοῦ Φιλοσόφου* ἐκάλεσεν μετὰ ταῦτα, πρὸς καταμονὴν μοναζόντων ἀνδρῶν, καὶ Θεῷ ἀφιερωμένων, ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας ἕνεκα, ναόν τε παρακείμενον καὶ φιλότιμον κατεσκεύασεν ἐν αὐτῇ, καὶ κελλίων οἰκοδομὰς, καὶ ἄλλα τινὰ ἐργασάμενος πρὸς θεραπείαν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν εὑρισκομένων ἐν αὐτῷ

ψυχῶν· ἔτι δὲ καὶ ἱερὰ κημείλια καὶ προσενέξεις, τὰς μὲν ἰδιοποιήσας, τὰς δὲ καὶ μετὰ ταῦτα μέλλων προσηλῶσαι ἐν αὐτῇ· ἠξίωσε τανῦν, ἵνα καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τύχῃ σιγγιλιώδους γράμματος ἐπὶ τῷ καθιερωθῆναι μὲν ἐπὶ Πατριαρχικῷ Σταυροπηγίῳ, εὑρίσκεσθαι δὲ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἐπὶ τὴν Πατριαρχείας περιωπὴν ἀκαταδούλωτόν τε καὶ ἀκαταπάτητον ὑπό τε τοῦ κατὰ καιροὺς εὑρισκομένου ἐκεῖσε Μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Ἐπισκόπου αὐτοῦ Λακεδαιμονίας, ὡς μηδεμίαν ἐχόντων ἐν αὐτῷ ἄδειαν, ἢ ἀνάκρισιν ποιεῖν, ἢ ἀπαιτεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ τυχόν. Ἰδοὺ τὴν τούτου αἴτησιν προσδεξαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν ὡς θεοφιλῆ καὶ καθάπαξ σκοποῦ μετέχουσαν ἀγαθοῦ, τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα ἐπιχορηγεῖ τῇ αὐτῇ Μονῇ, δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται καὶ ἀποφαίνεται, ἵνα ἡ τοιαύτη Θεία Μονὴ τῆς Παναγίας μου τοῦ Φιλοσόφου ἡ ἀρτίως ἀνεγερθεῖσα ἐκ βάθρων αὐτῶν παρὰ τοῦ προειρημένου ἄρχοντος Φιλοσόφου τοῦ Πρωτοσηκρίτου, εὑρίσκηται ἅμα τοῖς μετοχίοις αὐτῆς, ὡς ἐπὶ Σταυροπηγίῳ Πατριαρχικῷ ἀνοικοδομηθεῖσα ὑπὸ τὸν κατὰ καιροὺς Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ μνημονεύῃ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὥστε μήτε ἄδειαν ἔχειν τὸν κατὰ καιροὺς Μητροπολίτην Παλαιῶν Πατρῶν, ἢ τὸν Ἐπίσκοπον αὐτοῦ Λακεδαιμονίας, μήτε ἕτερόν τινα τῶν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Μητροπολιτῶν μετ' ἐξουσίας ἰδίας καὶ αὐθεντίας εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτῇ, ἱερατικόν τι διαπράξασθαι, ἢ ἀπαιτεῖν τὸ σύνολον ἀπ' αὐτῆς, ἀλλὰ καθάπαξ εὑρίσκεσθαι τοὺς τοιούτους ἐκκωλυμένους, ὀφείλοντος μόνου τοῦ κατὰ καιροὺς Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου κρίνειν καὶ θεωρεῖν πᾶσαν ἐμπίπτουσαν Ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν, καὶ διορθοῦν ταῦτα κανονικῶς καὶ νομίμως καὶ ὡς φίλον Θεῷ. Οἱ δὲ ἐκεῖσε συνήθως εὑρισκόμενοι ψάλλοντες Ἱερεῖς, ὑπάρχωσι καὶ οὗτοι ὡς Πατριαρχικοὶ ἐλεύθεροι καὶ ἀκαταδούλωτοι· ἔτι δὲ καὶ ἀναπαίτητοι καὶ ἀνεξέταστοι ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Μητροπολιτῶν. Ὑπόκεινται δὲ μόνον καὶ αὐτοὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ τῷ κατὰ καιροὺς Πατριάρχῃ, καὶ Πατριαρχικῷ Ἐξάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀνακρίνωνται καὶ ἐξετάζωνται νομίμως καὶ κανονικῶς. Τὴν δὲ οἰκονομίαν καὶ διοίκησιν πᾶσαν τῆς τοιαύτης Μονῆς ἔχει μόνος ὁ κατὰ καιροὺς Ἡγούμενος, ὅστις καὶ ὀφείλει ἐκλέγεσθαι ἐκ μέσου τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἀποκαθίστασθαι εἰς τὴν ἡγουμενίαν. Πρὸς τούτοις δὲ, ὅτε χρεία χειροτονίας γενήσεται αὐτοῖς, προσκαλῶνται ἕνα τινὰ τῶν Ἀρχιερέων, ὃν ἂν ἐθέλωσι, σφραγίζειν καὶ χειροτονεῖν ἀναγνώστας καὶ ὑποδιακόνους, διακόνους τε καὶ πρεσβυτέρους, καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐκτελεῖν χωρὶς τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, μηδενὸς ἐναντιουμένου περὶ τούτου, ἢ ἀντιλέγοντος ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀφορισμῷ.

Ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ Μονῇ τῆς Παναγίας μου τοῦ Φιλοσόφου τῇ Πατριαρχικῇ καὶ Σταυροπηγιακῇ.

Ἐν ἔτει ϛυοβ', μηνὶ Αὐγούστῳ, Ἰνδικτ. θης.

ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐν ἔτει ξρλβ', Ἰουνίῳ μηνὶ, Ἰνδικτ. ζης (1).

✝ Γαβριὴλ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ἀθηνῶν καὶ Λεβαδείας μετὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ πολιτειῶν, κωμοπόλεων καὶ χωρίων, καὶ λοιποὶ εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, καὶ ὁσιώτατοι Ἱερομόναχοι, χρήσιμοι πρόκριτοι, καὶ γέροντες, καὶ προεστῶτες, καὶ ἁπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ἡμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, καὶ παρ' ἡμῶν εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Διὰ τοῦ παρόντος Ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ, καὶ Συνοδικοῦ γράμματος δίδομεν εἴδησιν εἰς ὅλους Σας, ὅτι τοῦ Ἀρχιερέως Ἡμῶν Βενεδίκτου, καθαιρέσει παντελεῖ, καθυποβληθέντος τῆς ἀρχιεροσύνης αὐτοῦ, διὰ τὰ ἐν ἐκείνῃ ἐμπεριεχόμενα ἐγκλήματα, καὶ ἐκπτώτου γενομένου τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐπειδὴ οἱ Θεῖοι καὶ Ἱεροὶ Νόμοι καὶ Κανόνες παραγγέλλουσι νὰ μὴ μένῃ κάμμία Ἐπαρχία χηρεύουσα ἐπὶ πολὺν χρόνον, διὰ τοῦτο, κατὰ Νόμον, ἐφροντίσαμεν καὶ δι' αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν, διὰ νὰ μὴ μένῃ εἰς πολὺ διάστημα καιροῦ

---

(1) Τὸ σιγγίλιον τοῦτο ἐδημοσίευσε τὸ 1847 καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας καὶ Ἀρχαιολογίας Κ. Εὐσ. Καστόρχης.

ἀπροστάτευτος, καὶ ἀποίμαντος, καὶ ἐστερημένη τῆς τοιαύτης Πνευματικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία συμβάλλεται εἰς τὸ χριστώνυμον πλήρωμα, καθὼς ἡ ψυχὴ, καὶ κεφαλὴ εἰς τὸ σῶμα. Διὰ ταῦτα λοιπὸν τὰ αἴτια ἐφροντίσαμεν μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν νὰ εὕρωμεν τὸν ἄξιον εἰς αὐτὴν προστάτην, ὁποῦ νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἐν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ πλήρωμα ἀξίως, καὶ θεαρέστως, καὶ νὰ τὸ ποιμάνῃ, καὶ νὰ τὸ ὁδηγήσῃ εἰς νομὰς σωτηρίους τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος. Ψήφων οὖν κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Ἡμετέρα Πατριαρχικῇ προτροπῇ, καὶ ἀδείᾳ ὑπὸ τῆς ἐνδημούσης ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς τῶν συναδελφῶν Ἀρχιερέων Ὁμηγύρεως καὶ Συνόδου, εἰς εὕρεσιν καὶ ἐκλογὴν τιμίου καὶ ἀξίου προσώπου, ὁποῦ ν' ἀναδεχθῇ τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν, καὶ ποιμαντικὴν ῥάβδον τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, προεκρίθη, καὶ προεξελέγη τῶν ἄλλων, ὡς ἄξιος καὶ ἁρμόδιος, ὁ πανοσοφολογιώτατος μέγας Πρωτοσύγγελος τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Κὺρ Ἀθανάσιος, ἀνὴρ τίμιος, καὶ Θεοσεβὴς, ἱεροπρεπής τε καὶ κόσμιος ἔν τε τῷ σωματικῷ καταστήματι, καὶ τοῖς ψυχικοῖς ἤθεσι, λόγων ἀρετῇ, καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένος, καὶ τὰ θεῖα καλῶς πεπαιδευμένος, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὸ ἀγγελικὸν ἠμφιεσμένος σχῆμα, καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ἐγκρίτῳ Ἀρχιερεῖ χρόνους ἐκδουλεύσας ἱκανοὺς, εἶτα δὲ καὶ ἐν τῷ ὀφφικίῳ τῆς ἡμετέρας μεγάλης πρωτοσυγγελίας πιστὰς καὶ προθύμους ἐκδουλεύσεις καταβαλόμενος, πρᾶος, σώφρων, καὶ εὔτακτος, σεμνῶς τε βιωτεύσας καὶ διαγωγὴν ἐκδεικνύμενος τὴν πρέπουσαν τῷ ἀγγελικῷ σχήματι, θεοσεβείᾳ τε ἐντεθραμμένος, καὶ πρᾶξιν ἔχων ἱκανὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, καὶ γνωστός ἐστι, καὶ δόκιμος, καὶ ἄξιος τῆς ἀρχιερατικῆς προστασίας, μὲ τὰ ὁποῖα προτερήματα καὶ πλεονεκτήματα αὐτοῦ διὰ τῆς θείας χειραγωγίας καὶ ἀντιλήψεως, ἔχει νὰ ἀρχιερατεύσῃ καλῶς, καὶ νὰ εὐαρεστήσῃ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίμνιον κανονικῶς καὶ θεαρέστως εἰς τὰ ὀυσιώδα ἔργα, ὁποῦ ὁδοποιοῦσι τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς, καὶ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς θείας μακαριότητος, ὄχι μόνον μὲ τὴν παραίνεσιν, καὶ νουθεσίαν, καὶ διδασκαλίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν τύπον καὶ παράδειγμα τῆς καλῆς καὶ Χριστιανικῆς αὐτοῦ πολιτείας, καὶ πνευματικῆς διαθέσεως· διότι μὲ τὴν πρᾳότητα, καὶ σεμνοπρέπειαν, καὶ εὐλάβειαν, καὶ εὐταξίαν, καὶ μὲ τὴν στολὴν τῶν ἐναρέτων ἠθῶν, καὶ μὲ τὰ ἄλλα ὅσα ὁ Θεὸς ἐχαρίσατο ψυχικὰ χαρίσματα δύναται νὰ καταστήσῃ εὐαρεστοῦντας Θεῷ καὶ τὸν ἑαυτόν του, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ποιμαινομένους κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς ἀρχιερωσύνης ἐπάγγελμα, καὶ νὰ πολιτευθῇ εὐαγγελικῶς τε καὶ κανονικῶς μὲ τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίμνιον, ὁποῦ παρὰ Θεοῦ ἐδωρήθη. Τοῦτον λοιπὸν κατὰ τὴν ἱερὰν τῶν Ἐκκλησιῶν τάξιν, καὶ κανονικὴν διατύπωσιν, τῇ ἐπικλήσει καὶ χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοποιοῦ Πνεύματος Ἀρχιερέα ἐχειροτονήσαμεν, καὶ Μητροπολίτην κατεστήσαμεν τῆς Μητροπόλεως ταύτης, καὶ ἀρχιερατικὸν προστάτην, καὶ ποιμένα παντὸς ὑμῶν γνήσιον, νόμιμον καὶ κανονικόν. Διὸ καὶ γράφοντες ὑποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἐντελλόμεθα, καὶ παραγγέλλομεν πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ Χριστιανοὺς, ὅπως τὸν διαληφθέντα τοῦτον Ἀρχιερέα ὑμῶν, ἱερώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ Λεβαδείας ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Ἑλλάδος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν Κὺρ Ἀθανάσιον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, γνήσιον, νόμιμον καὶ κανονικὸν Ἀρχιερέα τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως γινώσκετε καὶ ποιμένα τοῦ αὐτοῦ λογικοῦ ποιμνίου, καὶ πατέρα πνευματικὸν ὅλων σας, καὶ κηδεμόνα, καὶ φροντιστὴν τῆς ψυχικῆς σωτηρίας σας, δεσπότην τε καὶ ἐξουσιαστὴν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης μετὰ πάντων τῶν κτημάτων, καὶ πραγμάτων, καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, καὶ μνημονεύητε τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, ἐρχόμενόν τε μετ' ὀλίγον εἰς τὸ νὰ σᾶς ἀπολαύσῃ, ὁποῦ εἶσθε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτοῦ θεόθεν λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, νὰ τὸν δεχθῆτε μετὰ πάσης χαρᾶς, τιμῆς, καὶ ἀξίας, καὶ φιλοφροσύνης, καὶ δεξιώσεως. Ἐπειδὴ ἔχει νὰ σᾶς εὐλογῇ, καὶ νὰ σᾶς ἁγιάζῃ, καὶ νὰ ἐκτελῇ ὅλα τὰ ἀρχιερατικὰ, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς πράξεως αὐτοῦ, καὶ νὰ σᾶς διδάσκῃ, καὶ νὰ σᾶς εὐλογῇ, καὶ νὰ σᾶς νουθετῇ τὰ πρὸς σωτηρίαν σας χρειώδη καὶ ἀναγκαῖα, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι καὶ φρόνιμος, καὶ θεοσεβὴς, καὶ χριστιανικῆς διαθέσεως, καὶ τιμᾶτε, καὶ ἀγαπᾶτε αὐτὸν, καὶ διευλαβεῖσθε καὶ πείθεσθε αὐτῷ κατὰ τὸ πρέπον καὶ δίκαιον, καὶ νὰ δίδητε μετὰ τῆς προσηκούσης ὑποταγῆς καὶ εὐπειθείας ὅλα τὰ ἀνήκοντα τῇ ἱερότητι αὐτοῦ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, κανονικὰ δηλαδὴ, συνοικέσια, ἐμβατοίκια, πανηγύρεις καὶ

ζητείας, καὶ εἴ τι ἄλλο σύνηθες τῷ τόπῳ συντρέχοι· καὶ καθὼς τὰ μέλη τοῦ σώματος εἶναι διωρισμένα καὶ τεταγμένα νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἑαυτῶν κεφαλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὰ κυβερνῶνται, καὶ διευθύνονται, καὶ καλλωπίζονται, ὅπως ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς ὁ ποιμὴν ὁμοῦ μὲ τὸ ποίμνιον νὰ παρασταθῆτε ἀξιοπρεπῶς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ λάβητε τὰς οὐρανίους ἀντιδόσεις καὶ ἀντιμισθίας, διότι εἶναι εὔλογος καὶ πρέπουσα, καὶ χρεωστουμένη εἰς τὴν ἀρχιεροσύνην του ἡ συνδρομὴ καὶ βοήθεια ἀπὸ σᾶς τὰ ποιμενικά του τέκνα, διὰ νὰ ἠμπορῇ ἡ ἱερότης του νὰ κυβερνᾷ κάθε λογῆς χρείαν καὶ ἀνάγκην τῆς Ἐπαρχίας του, καὶ νὰ ἀπολογῆται τὰ δικαιώματα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τὰ χρέη τῆς Ἐπαρχίας του, καὶ νὰ σᾶς ποιμαίνῃ μὲ ἄνεσιν, καὶ ἐλευθερίαν ἐν ὁσιώτητι καὶ δικαιοσύνῃ, δεόμενος πρὸς Κύριον ἐκτενῶς καὶ ἀδιαλείπτως διὰ τὴν ὑγείαν καὶ σωτηρίαν σας, καὶ διὰ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν προκοπὴν καὶ ἐπίδοσίν σας, τοῦ ὁποίου τὰς δεήσεις ἀποδεχόμενος ὁ Κύριος νὰ ἀντικαταπέμψῃ εἰς ἐσᾶς τὸ πλούσιον αὐτοῦ ἔλεος, καὶ νὰ ἐπιβραβεύσῃ τὰ οὐράνια καὶ ἐπίγεια ἀγαθὰ ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἐσᾶς καὶ τὰ τέκνα σας τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, καὶ νὰ πληθύνῃ καὶ νὰ αὐξάνῃ τὰ ὑπάρχοντά σας. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μέλλει νὰ διατρίψῃ ἐδῶ μερικὸν καιρὸν ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτὸς, ἕως οὗ προετοιμασθῇ διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ αὐτόθι ἀποκαθίστασιν ἐπίτροπον αὐτοῦ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Μενδινίτζης ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν αὐτῆς ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν Κύριον Βαρθολομαῖον, καὶ τὸν τιμιώτατον Ἄρχοντα Λογοθέτην τῆς αὐτῆς ἁγιοτάτης Μητροπόλεως Κύριον Σπυρίδωνα εἰς τὸ νὰ ἐπισκέπτωνται τὴν Ἐπαρχίαν αὐτοῦ ταύτην, καὶ νὰ συνάζωσι τὰ ἐμπίπτοντα Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα ἐν καθαρῷ καταστίχῳ. Διὸ καὶ γράφοντες ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ἵνα γινώσκοντες τοὺς διαλειφθέντας τούτους ἐπιτρόπους τοῦ Ἀρχιερέως σας τιμᾶτε καὶ ἀγαπᾶτε αὐτοὺς, καὶ διευλαβεῖσθε καὶ πείθεσθε καὶ ὑποτάσσησθε αὐτοῖς κατὰ τὸ πρέπον καὶ δίκαιον, καὶ νὰ δίδητε εἰς χεῖρας αὐτῶν εἰρηνικῶς καὶ Χριστιανικῶς πάντα τὰ ἐμπίπτοντα Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ σὺν Θεῷ ὁ Ἀρχιερεύς σας νὰ σᾶς ἀπολαύσῃ, καὶ νὰ συνευφρανθῆτε ἀλλήλοις ψυχικῶς.

Οὕτω ποιήσατε τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, ὑποτασσόμενοι εὐγνωμόνως τῇ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ Ἡμῶν ταύτῃ παραγγελίᾳ, ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, καὶ ἡ εὐχὴ, καὶ ἡ εὐλογία τῆς Ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ πάντων Ὑμῶν.

Ἐν Μηνὶ Ἰουνίῳ, Ἰνδικτ. γ', αψπέ.

(Τὸ πρῶτον ὄνομα τῆς ὑπογραφῆς δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναγνώσω). Τὰ δὲ ἄλλα εἰσὶν ταῦτα.

Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος, ὁ Κυζίκου Ἀγάπιος, ὁ Νικομηδίας Ἰωάσαφ, ὁ Χαλκηδόνος Παρθένιος, ὁ Δέρκων Ἰωαννίκιος, ὁ Κρήτης Ζαχαρίας, ὁ Σερῶν Ἄνθιμος, ὁ Δράμας Γρηγόριος, ὁ Ναυπλίου Μελέτιος.

+ Ὁ Ἀθηνῶν Γρηγόριος ἐπιβεβαιοῖ.

Καὶ ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν πράξεων χρεωστεῖται ὁ ἔπαινος, πάντων δὲ μάλιστα ἀξιέπαινοι καὶ περικλεεῖς, καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀοίδιμοι εἰσὶν, ὅσοι φροντίζουσι καὶ ἀγωνίζονται περὶ συστάσεως καὶ διαμονῆς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, καὶ ὅτι ἐκ τῆς μαθήσεως προσγίνεται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τοσαῦτα καλὰ καὶ ὠφέλιμα, ὅσα περὶ αὐτῶν ἐξυμνεῖ ὁ θεόσοφος Σολομών. Διὰ ταῦτα σωτῆρες τῶν πόλεων, καὶ κοινοὶ εὐεργέται, καὶ πᾶν εἴ τι εὔφημον καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα πρέπει νὰ ὀνομάζωνται, ὅσοι γίνενται αἴτιοι καὶ συνεργοὶ εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ νὰ καλλιεργῆται εἰς τὰς πολιτείας τὸ κοινοφελὲς τῆς παιδείας ἔργον, ἢ μὲ τὴν ἐκ βάθρων οἰκοδομὴν νέων Σχολείων, ἢ μὲ σύστασιν καὶ ἐπικουρίαν τῶν πάλαι προῳκοδομημένων. Τοιοῦτος ἐστάθη ὁ Πανοσιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς τῶν Ἀσωμάτων Μονῆς Κὺρ Διονύσιος Πετράκης, ὅστις καὶ πρὸ πολλοῦ μὲν ἐσκέπτετο καὶ διενοεῖτο νὰ βάλλῃ εἰς πρᾶξιν τὸ τοιοῦτον καλὸν, ἀλλὰ τὰ διάφορα περιστατικὰ δὲν τὸν ἐσυγχώρησαν. Ἤδη δὲ προτροπῇ καὶ τοῦ Πανιερωτάτου ἡμῶν Δεσπότου, καὶ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων, τὸν ὃν ἐκ τοῦ φόβου τοῦ Κυρίου πάλαι συνέλαβε θεῖον σκοπὸν, τέως ὤδινε καὶ ἔτεκε πνεῦμα σωτηρίας καὶ ὠφελείας τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι. Τὴν γὰρ Ἑλληνικὴν Σχολὴν τοῦ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου ἐκείνου Ἰωάννου Ντέκα, (ἡ ὁποία ἀγκαλὰ καὶ διὰ τὴν τελείαν καταστροφὴν τῆς ἀριστοκρατείας τῶν Οὐενετῶν κατεστράφη καὶ αὐτὴ, καὶ ἀπώλεσεν ὅλους τοὺς μισθοὺς διδασκάλου τε ὁμοῦ καὶ μαθητῶν, μ' ὅλον τοῦτο χάριτι

Θεία, καὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν προστατῶν, δὲν ἤργησε πώποτε, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσε καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον τῆς διδασκαλίας μὲ μισθὸν τῷ διδασκάλῳ παρὰ τῆς κοινότητος). Τὴν αὐτὴν λέγω Σχολὴν τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Ντέκα, ὁ ῥηθεὶς Καθηγούμενος Κὺρ Διονύσιος Πετράκης ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, τουτέστιν ἀπεφάσισε νὰ τὴν διακρατῇ, καὶ νὰ τὴν συντηρῇ ἰδίοις αὐτοῦ ἀναλώμασιν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον αὐτός τε καὶ οἱ ἐκείνου διάδοχοι μὲ μισθὸν ἐτήσιον τῷ ἤδη σχολαρχοῦντι σοφολογιωτάτῳ Διδασκάλῳ Κὺρ Ἰωάννῃ Μπενιζέλῳ, καὶ τοῖς κατὰ καιρὸν Καθηγηταῖς τῆς αὐτῆς Σχολῆς. Ὑπόσχεται τοιγαροῦν ὁ εἰρημένος Καθηγούμενος Κὺρ Διονύσιος ἑκουσίως, αὐτεξουσίως καὶ εὐγνωμόνως, μ' ὅλον τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸν ζῆλον πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον νὰ δίδῃ τῷ αὐτῷ Διδασκάλῳ Κὺρ Ἰωάννῃ Μπενιζέλῳ διὰ μισθὸν τῆς Σχολῆς κατ' ἔτος γρόσια πεντακόσια, τὰ ὁποῖα θέλει τοῦ τὰ δίδει εἰς τρεῖς δόσεις· ά) ὅταν ἀρχίζῃ ἡ διορία· β') περὶ τὰ μέσα τῆς διορίας, καὶ γ') ἀφοῦ τελειωθῇ ἡ διορία. Πρὸς τούτοις ὑπόσχεται νὰ τοῦ δίδῃ κατ' ἔτος καὶ σιτάρι κοιλὰ δεκαπέντε, τυρὶ καντάρι ἕν, καὶ λάδι ξυστία ἕξ. Ὑπόσχεται προσέτι ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος νὰ δίδῃ καὶ εἰς δώδεκα πτωχὰ παιδία, ἂν τύχουν τῆς πατρίδος μας, ἀπὸ ἓξ κοιλὰ σιτάρι εἰς τὸ κάθε ἓν ἐτησίως καὶ τὸ χαράτζι τους, ἀνίσως ὅμως καὶ τὰ αὐτὰ παιδία ἤθελεν ἐξακολουθοῦν εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ ἔχουσιν ἐπιμέλειαν καὶ ἔφεσιν εἰς τὰ μαθήματα, καὶ δὲν ἤθελε τὸ κάμουν κατὰ πραγματείαν, καὶ περὶ τούτου θέλει ἔχει ὁ Διδάσκαλος τὴν φροντίδα. Πρὸς τούτοις δηλοποιεῖται, ὅτι ὁ αὐτὸς Καθηγούμενος θέλει εἶσθαι καὶ ἐπίτροπος, καὶ ἔφορος τῆς Σχολῆς. Ὁ δὲ Διδάσκαλος Κὺρ Ἰωάννης Μπενιζέλος ὑπόσχεται Θεία συνάρσει νὰ ἐξακολουθῇ, καὶ νὰ ἐκπληροῖ ἐπιμελῶς καὶ ἀδιακόπως τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπάγγελμα, διδάσκων καὶ ἐκπαιδεύων τοὺς προσφοιτῶντας αὐτῷ ἐντοπίους μαθητὰς τὰ ἀναγκαῖα Ἑλληνικὰ μαθήματα, καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη, ὅσον τὸ δυνατὸν, ἔχωντας μόνον τὴν ἄδειαν νὰ κάμνῃ διακοπὴν δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἡμέρας τεσσαράκοντα, καθὼς τὸ τοιοῦτον ἐθίζεται εἰς τὰ ἁπανταχοῦ σχολεῖα. Καὶ ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἔργον τῆς Σχολῆς εἶναι τοσοῦτον ἐπωφελὲς, ἀξιέπαινον καὶ μακαριστὸν, θέλει ἀποφασίζει καὶ διατάττει ὁ ῥηθεὶς Καθηγούμενος Κὺρ Διονύσιος, ἵνα ἐπιμένῃ καὶ διαρκῇ αἰωνίως, τόσον εἰς τὰς ἡμέρας του, ὅσον καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ἕως οὗ διαμένῃ καὶ τὸ Μοναστήριον, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Εἰ δέ τις ὀψέ ποτε ἱερωμένος, ἢ λαϊκὸς, ὁποιασδήποτε καταστάσεως ἄνθρωπος, ἤθελεν ἐπαναστῇ κατὰ τοῦ τοιούτου ἔργου, ζητῶν καὶ ἐπιχειρῶν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, νὰ τὸ ἀνατρέπῃ, ἢ νὰ τὸ διαστρέψῃ, καὶ νὰ τὸ παρασαλεύσῃ ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ, ὡς ἄνωθεν διετάχθη, ὁ τοιοῦτος, ὡς μισόκαλος καὶ κακεντρεχὴς, θέλει ἐπάξει κατὰ τῆς κεφαλῆς του τὴν Θείαν ὀργὴν καὶ δίκην, ἥτις ἀφεύκτως καὶ ἀπαραιτήτως τιμωρεῖ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, ἑπομένως δὲ θέλει ἐπιφορτίσει κατ' ἐπάνω του τὰς ἀρὰς καὶ τοὺς ἀφορισμοὺς, καὶ ὅλων τῶν Θεοφόρων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ τε Πανιερωτάτου ἡμῶν Δεσπότου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγουμένου.

Ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ εἰς διηνεκῆ καὶ αἰώνιον μνήμην ἐξεδόθη τὸ παρὸν γράμμα, βεβαιωθὲν τῇ ἰδιοχείρῳ ὑπογραφῇ τοῦ πανοσιωτάτου Καθηγουμένου Κὺρ Διονυσίου, ἐπικυρωθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου ἡμῶν Δεσπότου Ἁγίου Ἀθηνῶν Κυρίου Κυρίου Γρηγορίου, ὑπογεγραμμένον καὶ παρὰ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων καὶ ἐπιτρόπων τῆς πολιτείας· κατεστρώθη δὲ καὶ ἐν τῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐν ἔτει αωϛ', Μαΐου ά, Ἀθήνῃσι.

Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων *Διονύσιος Πετράκης* βεβαιώνω καὶ ὑπόσχομαι.

Ἄνθιμος Ἱερομόναχος, Σαμουὴλ Ἱερομόναχος, Δαμασκηνὸς Ἱερομόναχος, Σεραφεὶμ Ἱερομόναχος, Παρθένιος Ἱερομόναχος Πετράκης, Παΐσιος Ἱεροδιάκονος, Διονύσιος Ἱεροδιάκονος, Συμεὼν Μοναχὸς, Ἰωσὴφ Μοναχὸς, Καλλίνικος Μοναχὸς, Ἀνανίας Μοναχὸς, Παΐσιος Μοναχὸς, Σεραφεὶμ Μοναχὸς, Ἀρσένιος Μοναχὸς, Βενέδικτος Μοναχὸς, Παρθένιος Μοναχὸς, Γεράσιμος Μοναχὸς, Σπυρίδων Λογοθέτης, Σπυρίδων Καπετανάκης, Σταῦρος Βροντογούνης, Ἀλέξανδρος Μπενιζέλος, Σπυρίδων Παλαιολόγος, Συμεὼν Λογοθέτης (1).

(Τ. Σ.)

---

(1) Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ηὗρον καταπατημένον εἰς τὸν δρόμον τὸ 1822, ὅτε ἐξ Αἰγίνης (ἔνθα διωχθέντες ὑπὸ τῶν Τούρκων κατεφύγαμεν) ἐπανήλθομεν εἰς Ἀθήνας. Διετήρησα τοῦτο, ὥσπερ καὶ ἄλλα, ἅτινα ἑπομένως θέλω δημοσιεύσῃ.

Τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς τούτου θέλομεν ἐξιστορήσει ἀλλαχοῦ· σημειοῦμεν δ' ἐνταῦθα μόνον τοῦτο, ὅτι κατηχήσαμεν αὐτὸν

Ἀθανάτου μνήμης ἕνεκα.

Ὠκοδομήθη ἡ Σχολὴ αὕτη ἀναλώμασι μὲν τοῦ ἀοιδίμου ἐκείνου καὶ ἐλεήμονος Ἰωάννου Ντέκα, τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν μὲν ὁρμωμένου, ἐν Ἐτίησι δὲ διατρίψαντός τε καὶ διαπρέψαντος, ἐπιστασίᾳ δὲ τοῦ ἐξαδέλφου του Μιχαὴλ Ντέκα, διεξαγωγῇ δὲ καὶ εἰδοποιήσει τῆς καθ' ἣν ὁρᾶτε εὐταξίας τοῦ Ἱερολογιωτάτου Βησσαρίωνος Ῥούφου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ὃς καὶ πρῶτος καθηγητὴς τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἐχρημάτισεν· ἔτι δὲ προικοδότηται παρὰ τοῦ ἄνωθεν κτήτορος καὶ μισθοῖς ἐτησίοις, τῷ μὲν Διδασκάλῳ δουκάτα ἀνὰ διακόσια, τῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ ἑπομένων δώδεκα μαθητῶν ἑκάστῳ εἰκοσιπέντε. (Γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ).

Ἐν ἔτει αψν'.

Περὶ τοῦ ἐν 'Αθήναις 'Ελευσινίου.

Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ναοῦ Διὸς τοῦ 'Ολυμπίου, ἐν αὐτῇ τῇ κοίτῃ τοῦ Ἰλισσοῦ, ὑπάρχει μέχρι τοῦδε νῆσος, τὴν ὁποίαν ἡ φιλοκαλία τῶν Ἀθηναίων εὑροῦσα ἐσχηματισμένην παρὰ τῆς φύσεως, κατὰ τοὺς ἐνδοξοτέρους χρόνους τῆς Ἀθηναϊκῆς εὐκλείας ἐκαλλώπισεν. Ἀμφοτέρωθεν τῆς νήσου ταύτης, ὁ Ἰλισσὸς ποταμὸς, ἀφιερωμένος καὶ εἰς ἄλλους θεοὺς καὶ εἰς τὰς Μούσας, διέρρεεν (1) τὰ ἑλισσόμενα νάματα αὐτοῦ, ὅτε ὁ Ὑμηττὸς ἦν κατάφυτος, ὡς λέγει ὁ Πλάτων, καὶ αἱ ὄχθαι τοῦ Ἰλισσοῦ ἦσαν κατάσκιαι ἀπὸ πυκνὰ καὶ σύνδενδρα ἄλση· τὸ δὲ ὕδωρ ὡς ἐκ τούτων χαριέστατον, ψυχρότατον καὶ ἄφθονον διεχύνετο· καὶ τῷ ὄντι θεῖος ἐφαίνετο τότε ὁ τόπος οὗτος (2). Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης, καὶ παρ' αὐτὴν, ἦσαν ἀρχαῖα ἱερὰ, τῆς τε Δήμητρος καὶ Περσεφόνης, ἔνθα τὰ μικρὰ μυστήρια, ὡς προεόρτια τῶν μεγάλων ἐνιαυσίως ἐτελοῦντο, τὰ ὁποῖα *μυστήρια πρὸ τῶν μυστηρίων* καλεῖ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς (3), καὶ Ναοὶ αὐτοῦ τε τοῦ Ἰλισσοῦ, ὡς ἡ ἐπιγραφὴ (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. **1324**, σελ. **831**), καὶ Βωμοὶ τοῦ τε Βορέου, τοῦ Ἀχελώου, καὶ τῶν Νυμφῶν, μεθ' ὧν λέγουσι παίζουσαν τὴν Ὠρείθυιαν παρὰ τὰ ὕδατα ὁ Βορέας ἀφήρπασε (4). Πρὶν δὲ διαβῇ τις τὸν Ἰλισσὸν, ἵνα ἔλθῃ εἰς τὸ χωρίον *Ἄγραι* καλούμενον, ἦσαν οἱ Βωμοὶ τῶν Μουσῶν, αἵτινες *Ἰλισσιάδες* ἐκλήθησαν, διὰ τὸ ἐν Ἰλισσῷ εἶναι (5). Ἐν δὲ αὐτῇ τῇ νήσῳ ἦν τὸ Ἐλευσίνιον, συστ θὲν παρ' αὐτῆς τῆς Δήμητρος καὶ τῶν Ἀθηναίων χάριν τοῦ Ἡρακλέους (6), ἔνθα οἱ ξένοι κατὰ κέλευσμα τοῦ Εὐμόλπου αὐτοῦ, τοῦ θέντος τὰ μυστήρια, ἐμυοῦντο. Τὰ μυστήρια ταῦτα λαβόντα τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἐρεχθέως, κατὰ τὸν Διόδωρον τὸν Σικελιώτην (7), ἢ τοῦ Αἰγέως, ὡς τὰ 'Οξώνια Μάρμαρα ἀναφέρουσιν (8), ἐθεωροῦντο παρ' ὅλων τῶν Ἑλλη-

---

(μετὰ τοῦ Ἡγουμένου τῆς ἐν Σαλαμῖνι Μονῆς «ἡ Φανερωμένη» τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου) περὶ τῆς παλλιγγενεσίας ἡμῶν, ὁ Ἡγούμενος οὗτος (Διονύσιος ὁ Πετράκης) παρεδέχθη τὸ μυστήριον, καὶ συνέτεινεν εἰς τὴν ἐπανάστασίν μας παντὶ σθένει.

Ὁ 'Αθηνῶν Διονύσιος ἐπιβεβαιοῖ.

Κυριακὸς Πιττάκης, 'Αθηναῖος, νέος χρηστὸς, δουλεύσας ἐξ ἀρχῆς τὴν αὐτοῦ Πατρίδα μὲ ἔνθερμον ζῆλον. καὶ Ἑλληνικὸν πατριωτισμὸν, καὶ πρῶτος ἐν αὐτῇ διακηρύξας ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ λαμβάνει εἰς ἀπόδειξιν τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον τῇ σφραγῖδι τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Ἐν 'Αθήναις, τῇ 18 Μαΐου 1822.

Οἱ Ἔφοροι Ἀθηνῶν.

Ὁ Ἡγούμενος Βρανᾶ Γαβριὴλ, Νεόφυτος Πεντελιώτης, Σ. Πατούσας, Διονύσιος Πετράκης, Ἰωάννης Π. Βλάχος, Χ. Σπύρος Γκικάκης, Χ. Γεωργαντᾶς Σκουζές.

Ὁ 'Αρχιγραμματεὺς Ἰωάννης Σκουζές.

---

(1) Παυσ. 'Αττικ. κεφ. 19.

(2) Πλάτ. Φαίδ.

(3) Στρώματ. ά Πολυαὶ στρατηγ. Ἱμέρ. εἰς Διογέν. παρὰ Φωτ. Παυσαν. 'Αττικ. Θουκ. Βιβλ. 2.

(4) Πλάτ. Φαίδ. Ἡρόδ. Βιβλ. 7. Παυσ. 'Αττικ.

(5) Στέφ. Βυζάντ. εἰς Ἰλισσόν.

(6) Τζέτζ Σχ. εἰς Λυκοφ. Διόδ. Σικελ. Βιβλ. 4. Σχ. 'Αριστοφ. Βάτραχ. στίχ. 504.

(7) Βιβλ. ά.

(8) Bœckh inscr. 19.

νων ὡς τελεταὶ ἅγιαι, τελετὴ ἐπιφανεστάτη ἁπασῶν τῶν ἄλλων τελετῶν. Ὅθεν καὶ αὐτὸς ὁ ἐνάρετος καὶ πολυμαθὴς ἰατρὸς ὁ Γαληνὸς συμβουλεύων τοὺς μυουμένους λέγει «πρόσεχε τὸν νοῦν μυούμενος Ἐλευσίνια» τελετὴν ἁγίαν, ὅλος ἦσθα πρὸς τοῖς δρωμένοις καὶ λεγομένοις ὑπὸ τῶν Ἱεροφαντῶν (1). Ἐνταῦθα ὁ μυσταγωγὸς ὥρκιζε τοὺς μυουμένους τὸν Ἱερὸν τοῦ Ὀρφέως ὅρκον «διατηρήσω μυστικῶς διὰ βίου, καὶ ἐναντίον ἁπάσης βίας τὰ μυστήρια». Ἐνταῦθα ἐρωτῶντο οἱ μυούμενοι εἰ καθαροὶ εἰσὶ ταῖς χερσὶ, τῷ πνεύματι, καὶ τῇ γλώττῃ (2), εἰς αὐτὰ ἐδιδάσκοντο τὴν ἐγκράτειαν τῶν τε βρωμάτων καὶ ποτῶν, καὶ τὴν τῶν ἀσέμνων πράξεων ἀποχὴν (3). Ὅθεν οἱ ἐναρετώτεροι καὶ ἀνεπίληπτοι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ ξένων ἐμυοῦντο, ὡς ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Διόνυσος, ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ οἱ Διόσκουροι· τοὺς δὲ βαρβάρους ἐξέβαλον εἰς τὰς προῤῥήσεις ταύτας, ὡς ἀνικάνους εἰς τὴν διδασκαλίαν ὑψηλῶν ἀρετῶν (4), καὶ κατ' αὐτὰ ἐφώναζεν ὁ Κήρυξ «ὅσοι οἱ κατηχούμενοι προέλθετε»· κατὰ δὲ τὴν τελετὴν ὑπερέχαιρον οἱ προσερχόμενοι, ἐπειδὴ καθαροὶ ἐνομίζοντο τῶν ἁμαρτημάτων (5).

Εἰς δὲ τὸν παραῤῥέοντα Ἰλισσὸν οἱ μυούμενοι ἐλούοντο καὶ ἐκαθαρίζοντο τὸ πρῶτον, ἕνεκα τούτου τὰ καθαρὰ καὶ διαφανῆ ὕδατα τούτου θεσπέσια καὶ ἱερὰ καλοῦνται παρὰ τῶν συγγραφέων (6)· αὐτὴ δὲ ἡ τερπνὴ καὶ μαγευτικὴ κατάστασις τοῦ χωρίου συνέτεινε βεβαίως, ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι μεταφέρωσι τὸ ἀρχαιότερον Ἐλευσίνιον (περὶ τῆς θέσεως τοῦ ὁποίου θέλομεν ἀναφέρει) ἐκ τοῦ Δήμου Μελίτη εἰς τὸν Ἰλισσὸν, τὸν ὁποῖον καὶ υἱὸν τῆς Δήμητρος ἐκάλουν. Ὁ ναὸς ἐνταῦθα ἦν πιθανῶς δωρικῆς τάξεως ὡς ἀρχαιότατος, μικρότερος κατὰ φυσικὸν λόγον τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ναοῦ, ὅστις διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, (καὶ πρὸς διάκρισιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐλευσινίου), καὶ Μέγαρον καὶ Ἀνάκτορον ἐπεκαλεῖτο. Ἦτο δὲ τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐλευσίνιον περιτειχισμένον τείχει ὀχυρῷ. ὅθεν ὁ Θουκυδίδης τοῦτο ὡς ἀσφαλὲς χωρίον ἀναφέρει (7)· οἱ μυούμενοι δὲ ἐνομίζετο, ὅτι ἔχαιρον προεδρίαν τινὰ εἰς Ἅδην, ἣν ἔλεγον, ὅτι ἔτυχεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, ὡς μυηθέντες τὰ Ἐλευσίνια (8)· ὅθεν ὁ Ὅμηρος *ὄλβιον* καὶ *τρισευδαίμονα* καλεῖ τὸν μυηθέντα (9). Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Παυσανίου φαίνεται, ὅτι ὑπὲρ τὴν Κρήνην, καλουμένην *Καλλιῤῥόην*, ἦσαν δύω ναοὶ, ὁ εἷς τῆς Δήμητρος, καὶ ὁ ἕτερος τῆς Περσεφόνης (10). Ὁ Κ. Λῆκ θέτει τὸν μὲν τῆς Δήμητρος εἰς τὴν ῥηθεῖσαν νῆσον ἐν τῷ Ἰλισσῷ, τὸν δὲ τῆς Περσεφόνης ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα χαριέστατος ναὸς Ἰωνικῆς ἐργασίας ἐσώζετο ἔτι κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους τοῦ Τζάνδλερ (**1764**) (11). κατεκρημνίσθη δὲ ὑπὸ τῆς δεισιδαιμονίας τινῶν, καὶ ἔμεινεν εἰς ἡμᾶς δι' αἰωνίαν μνήμην τοῦ κομψοῦ τούτου οἰκοδομήματος τὸ ἰχνόγραμμα, τὸ ὁποῖον, ὡς ἀριστούργημα μᾶς διετήρησεν ὁ Στούαρτ τὸ **1751**. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκφράσεως τοῦ Παυσανίου εἰκάζομεν, ὅτι τὸ Ἐλευσίνιον ἦτο διπλοῦν, ὡς τὸ ἐν Ἀκροπόλει Ἐρέχθειον, ἤτοι ὁ τῆς Δήμητρος ναὸς ἦτο συνεχὴς τῷ τῆς Περσεφόνης ναῷ, εἰς τὸν ὁποῖον ἔκειτο καὶ ἄγαλμα τοῦ Τριπτολέμου, καὶ βοῦς χαλκοῦς, ὡς εἰς θυσίαν ἀγόμενος. Ὁ βοῦς οὗτος εἰκόνιζε, πιθανῶς τὸν Θάλητος βοῦν, ὅστις φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ ἐλθὼν εἰς Ἐλευσῖνα ἔθυσε τῇ Δήμητρι τοῦτον (12)· ἦτο δὲ πρὸς τούτοις ἐκεῖ καὶ ἀνδριὰς καθήμενος Ἐπιμενίδου τοῦ Κνιδίου, καὶ ἵππος χάλκινος (13), ἀνάθημα Τίμωνος Ἀθηναίου, συγγραφέως δοκίμου τῆς Ἀρχαιότητος.

Τὸ Ἐλευσίνιον τῶν Ἀθηνῶν ὡμοίαζε κατὰ τὴν θέσιν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι Ἀνάκτορον. Ἄνωθεν καὶ τῶν δύο ἐπρό-

---

(1) Γαλλην. περὶ χρεί. Μορ. λόγ. ή.
(2) Θέων Σμυρν. Λιβάν. λόγ. ιθ'.
(3) Ἰοῦνκος παρὰ Στοβ.
(4) Λουκ. Δημ.
(5) Διογ. Λαέρτ. Β. Ἀριστοτέλ.
(6) Παυσ. Ἀττ. κεφ. 19. Διογ. Περιηγ. Στ. 423—25. Meur Eleur. cap. 7. Πλάτ. Φαίδρ.
(7) Θουκυδ. Βιβλ. 2, κεφ. 17.
(8) Αἰσχίν. διάλογ. γ'.
(9) Ὕμν. εἰς Δήμητρ.
(10) Παυσ. Ἀττ. κεφ. 18.
(11) Leack Topogr. of Attica.
(12) Εὐστ. Ἰλ. Σ.
(13) Ξενοφ. περὶ ἱππικῆς.

κειτο βράχος, καὶ τὰ δύο περιεστοιχοῦντο ἀπὸ καλὰ ἄλση, δένδρων ἀειθαλέων, καὶ ὕδωρ ἐχύετο ἐξ ὀχετῶν καὶ ῥείθρων ἀμφοτέρωθεν, ὡς ταῦτα, ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ τούτῳ, ἐμφαίνει ὁ χῶρος εἰσέτι καὶ νῦν, καὶ ὡς περιγράφει ταῦτα κομψῶς καὶ ἀρίστως ὁ ποιητὴς Καλλίμαχος. Εἰς τοὺς παρακειμένους λόφους τῶν ἱερῶν τούτων προσεῖχον οἱ εὐταξίαι τῶν τελετῶν, μήπως βέβηλοι τινὲς ἐπελθόντες κατοπτεύσωσί τι τῶν τελετῶν τελουμένων. Ἐκ τοῦ βράχου τούτου, (ὅστις διὰ τὸ πετρώδης εἶναι διέμεινεν ἵνα ὁ χῶρος οὗτος ὠνομασθῇ μετὰ ταῦτα *πετριτὴς*) λέγει ὁ Πλάτων, ὅτι ὁ Βορέας ἔρριψε κατὰ πετρῶν τὴν Ὠρείθυιαν παίζουσαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ σὺν Φαρμακίᾳ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἦσαν ἐνταῦθα κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς δόξης καὶ αὐτονομίας. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τοῦ Χριστιανισμοῦ οἱ Ναοὶ καὶ Βωμοὶ οὗτοι μετεποιήθησαν εἰς ἱκετήρια τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, καὶ τὸ Ἐλευσίνιον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου, δι' ἧς ἐγένετο ἡ ἔλευσις τοῦ Σωτῆρος εἰς τὴν γῆν.

Τὸ δὲ εὐφρόσυνον τοῦ τόπου συνετέλεσεν, ἵνα κατὰ τὸν μεσαιῶνα κατασκευάσῃ ἐκεῖ ὁ Ἡγεμὼν τῶν Ἀθηναίων οἶκον Βασιλικὸν καὶ ὡραῖον, εἰς ὃν κατερχόμενος κατὰ καιρὸν εἰς εὐωχίαν ἐκινεῖτο, ὡς τὸ ἐν Βιένῃ χειρόγραφον τοῦ ἀνωνύμου ἀναφέρει. Ὁ Ἡγεμὼν οὗτος λουόμενος εἰς τὴν παρακειμένην ἐννεάκρουνον πηγὴν ἀνήρχετο εἰς τὸ τέμενος (1). Κατὰ δὲ τὴν δεκάτην ἑβδόμην Ἑκατονταετηρίδα, λέγει ὁ Οὐῆλερ, ὅτι ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ἶδεν ἐρείπια μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις ἀφέθη ἔρημος μετὰ τὴν δουλείαν τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ταῦτα ὡς ἐν συντόμῳ ὅσον ἀποβλέπει τοὺς παρελθόντας αἰῶνας.

Κατὰ δὲ τοὺς σημερινοὺς χρόνους πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χώρου τούτου κατακρημνίζων τοῖχον ἐκ τῶν εἰς τὸ χωράφιον αὐτοῦ εὑρισκομένων, διὰ νὰ λάβῃ πέτρας, πρὸς περιτειχισμὸν τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ, ἀνηῦρε πρὸς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος τῆς νήσου ταύτης ἐρείπια ἁγίου Βήματος μεγάλης Ἐκκλησίας, ἧς τὸ μῆκος εἶναι 45 περίπου Γαλλικῶν μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 27. Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι ψηφιδωτόν· εὑρέθησαν δὲ καὶ μέρη τινὰ τῶν τοίχων αὐτῆς, οἵτινες ἦσαν κεκαλυμμένοι ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν λίθου, πῇ μὲν Πεντελησίου, πῇ δὲ Ὑμηττίου. Τὸ πάχος τῶν πλακῶν τούτων εἶναι ἡμίσεως περίπου δακτύλου. Αἱ πλάκες αὗται οὖσαι τοῦ αὐτοῦ μαρμάρου καὶ τοῦ αὐτοῦ πάχους μὲ τὰς πλάκας τὰς σχηματιζούσας τὸ ἔδαφος τοῦ ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ Χριστιανικοῦ Ναοῦ ἐν Ἀκροπόλει, ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἐλήφθησαν ἐξ ἀρχαίων οἰκοδομῶν, Ἑλληνικῶν ἀριστουργημάτων, καὶ ὅτι τὸ λιθόστρωτον τῆς ἐν Ἐρεχθείῳ Ἐκκλησίας εἶναι ἐπιτήδειγμὴ τοῦ λιθοκρηδέμνου τῆς ἐν Ἰλισσῷ Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας.

Πρὸ τοῦ Ἱεροῦ δὲ Βήματος τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εὑρέθη πλὰξ λίθου Πεντελησίου, φέρουσα μίαν γραμμὴν ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ἐλλείπουσι, τὰ δὲ σωζόμενα γράμματα εἶσὶ ταῦτα . . . καὶ τῇ Ἀθηναίᾳ . . . Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ τότε δεισιδαιμονία ἐξήλειψεν· ἐπέγραψε δὲ διὰ γραμμάτων Βυζαντινῶν δίστιχον ἐπιγραφὴν, τῆς ὁποίας μόνον «τὸ καὶ Θεοδόσιος ὁ μικρὸς» ἀναγινώσκεται, τῶν ἄλλων γραμμάτων ἀμυδρῶς φαινομένων. Ἡ πλὰξ αὕτη διὰ τὸ πάχος της φαίνεται, ὅτι ἀπετέλει μέρος κοινοῦ τινος Βωμοῦ, ἀφιερωμένου ἴσως τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Ἀθηναίᾳ τῇ Ἰλισσίᾳ. Διὸ οἱ Χριστιανοὶ ἐξήλειψαν τὴν ἐπιγραφήν.

Ὀλίγον δὲ ἄπωθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εὑρέθη ὑπόγειόν τι οἰκοδόμημα, κατασκευασμένον διὰ πλίνθων ὀπτῆς γῆς, βάθους τριῶν περίπου Γαλλικῶν μέτρων καὶ πλάτους καὶ μήκους τοῦ αὐτοῦ. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἔχει τὴν εἴσοδόν του πρὸς νότον· ἔσωθεν δὲ αὐτοῦ εἰσὶ τρεῖς θέσεις καμαρωταί, ἡ μία πρὸς ἀνατολάς, ἡ δευτέρα πρὸς βορῥᾶν, καὶ ἡ τρίτη πρὸς δυσμάς. Τοῦ οἰκοδομήματος τούτου οἱ τοῖχοι ἦσαν κεκαλυμμένοι ὡσαύτως, ὡς καὶ οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ πλάκας λεπτὰς λίθου Πεντελικοῦ καὶ Ὑμηττίου· ἐχρησίμευε δὲ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους, ὡς κρύπτης τῆς Ἐκκλησίας, ἔνθα ἐναπετίθεντο τὰ ὀστᾶ τῶν ἐν τέλει. Ἦτο πιθανῶς μυχὸς ἀρχαῖος τοῦ Ἐλευσινίου, ὡς ἀναφέρει Δίων ὁ Χρυσόστομος (2)· μετεποιήθη δὲ ὁ μυχὸς οὗτος εἰς Χριστιανικὴν κρύπτην, ὡς μετεποιήθη τὸ ὑπόγειον οἰκοδόμημα ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ, ἔνθα ἦν ὁ τάφος τοῦ Κέκροπος, εἰς δεξαμενήν, ἀφ' οὗ τὸ Ἐρέχθειον κατεστάθη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Τοὺς τοίχους τῆς

(1) Ἀνώνυμ. χειρόγρ. ἐν Βιβλ. δ' καὶ ε' δημοσ. παρὰ τοῦ Κ. Ῥόσς.

(2) Λόγ. ιβ'.

Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, διατηρουμένους κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ὁ ἄγριος καὶ βάρβαρος τῶν Ἀθηνῶν τύραννος Χατζῆ Ἀλῆς κατέστρεψεν, ἵνα λάβῃ τὴν ὕλην πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ περιτειχίσματος τῆς πόλεως ταύτης ὅτε κατέστρεψε καὶ τὴν πρὸ τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου γέφυραν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ ἕνα τῶν κιόνων τοῦ Ὀλυμπείου κατεσκεύασεν ἄσβεστον, καὶ ἐξηφάνισε τὸ ἔδαφος τοῦ Θησείου, ἵνα οἰκοδομήσῃ τὸν κῆπον αὐτοῦ, ὅστις σήμερον *βοτανικὸς κῆπος* καλεῖται.

Ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ τούτῳ (πρὶν καταδαφισθῇ) ὡς εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, ἤρχοντο οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Μυστηρίων, ἵνα θεάσωνται τοὺς Μύστας, οὕτω καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἤρχοντο ἐκεῖ πρὶν καταδαφισθῇ, ὡς εἰς παρεκκλήσιον, ἵνα ἀκούσωσι τὴν Ἱερὰν μυσταγωγίαν τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθοδοξίας· ὅθεν ἔκλαυσαν καὶ ἐθρήνησαν οὗτοι, ὅταν ὁ τύραννος ἐξηφάνισεν αὐτήν.

Ἀναφανέντος δὲ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς πάλιν, κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῆς παλλιγγενεσίας ἡμῶν, εὐχῆς ἔργον νομίζομεν, ἵνα καθαρισθῇ τὸ ἔδαφος αὐτῆς, καὶ περιτειχισθὲν ἀσφαλῶς διατηρηθῇ.

Κ. Σ. Π.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι χρησίμων ὑλῶν πρὸς κατασκευὴν διαφόρων ἀντικειμένων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκ ξύλου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔπιπλα, γνωρίζομεν, ὅτι διάφορα ἀγγεῖα πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, κύλικες, κιβώτια πρὸς διατήρησιν τῶν φορεμάτων των, κλῖναι καὶ ἕδραι ἦσαν ἐκ ταύτης τῆς εὐφθάρτου ὕλης κατασκευασμένα· ὅθεν ἐφθάρησαν ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, καὶ οὐδὲν λείψανον αὐτῶν ἕως σήμερον διετηρήθη. Τὰ ἐκ ξύλου κατασκευάσματα ἐγένοντο διὰ τοῦ πελέκεως, καὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην περιγράφει ὁ Ὅμηρος μὲ τὴν λέξιν «τεκταίνειν ἢ πελεκεῖν», ἐτελειοποιήθησαν δὲ ταῦτα δι' ἄλλων ἐργασιῶν ὑπὸ λεπτοτέρων ἐργαλείων, τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται μὲ τὴν λέξιν «ξέειν», καὶ ἑπομένως ἐκοσμήθησαν τὰ τοιαῦτα καλῶς καὶ κομψῶς ἐκ ξύλου κατασκευασμένα ἀντικείμενα διὰ τῆς ἐμπήξεως πολυτίμων λίθων, συρμάτων ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, ἐλεφαντίνου ὀστοῦ καὶ ἠλέκτρου· τοιαῦται ἐργασίαι ἐξετελέσθησαν ὑπὸ ἰδιαιτέρων τεχνητῶν, οἵτινες *τορευταὶ* ἐκλήθησαν, καὶ ἡ τέχνη αὐτῶν ἐκλήθη *τορεία ἢ τορευτικὴ τέχνη*.

Ἡ τορευτικὴ ἤκμασεν εἰς τοὺς Ὁμηρικοὺς χρόνους, ἦτο τέχνη ἠγαπημένη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ οἱ ἴδιοι τορευταὶ ἡμιλλῶντο, ἵνα ἐκτελέσωσι δυσκόλους συνθέσεις. Μεταξὺ τῶν διασήμων ἔργων τῶν τορευτῶν μνείαν ποιεῖται λάρνακός τινος ἢ κυψέλης, μετενεχθείσης ὡς δῶρον τῶν τυράννων τῆς Κορίνθου εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὀλυμπίας. Ἡ ξυλογλυπτική, ἣν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον «ξύειν ἢ ξέειν» ἐξησκεῖτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἰδίως εἰς τὸν ἀγροῖκον βίον ἐπὶ ἀγγείων, ἅτινα ἦσαν κομψῶς τορνευμένα, μολοντοῦτο μήτε ἐξ αὐτῶν, μήτε ἓν εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα, ἕνεκα τῆς φθορᾶς τῆς ὕλης, δύναται νὰ εὑρεθῇ. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκ ξύλου ἀντικείμενα, εἰργάσθησαν κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἐγχωρίων ξύλων, καὶ μεταξὺ τούτων ἀναφέρεται περὶ τῆς χρήσεως δρυΐνου ξύλου, σμίλακος, ἀπιδιᾶς, σφενδάμνου, τοῦ κλήματος, τοῦ ξύλου τῆς ἐλαίας καὶ τῆς κυπαρίσσου, ἐπίσης ἐφηρμόσθη τὸ ξύλον τῆς ἰτέας καὶ τῆς λεύκης, ἡ χρῆσις τῶν δύο τελευταίων τούτων ξύλων, γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ Παλλαδίου λέγοντος «**Populus utraque et Salix et Tilia in sculpturis necessariæ**». Εἰκὼν παριστάνουσα τὸν Πᾶνα ἐγλύφθη ἐκ τοῦ ξύλου τῆς Μελίας μετὰ τοῦ φλοιοῦ του, καὶ αἱ εἰκόνες τοῦ Βάκχου μετὰ τοῦ Πριάπου ἐκ ξύλου συκῆς. Ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ξύλων διετιμᾶτο τὰ μέγιστα τὸ ξύλον τῆς ἐβένου, καὶ τοῦτο μετηνέχθη ἐκ τῆς Σελευκίας.

Ὡς κύριον μέσον διὰ τὴν γλυπτικὴν ἐφηρμόσθη εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τὸ μάρμαρον, ὄνομα ἐτυμολογούμενον ἐκ τοῦ μαρμαίρω, καὶ μεταξὺ πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι εὑρισκομένων εἰδῶν μαρμάρου ἐπροτιμᾶτο τὸ τῆς νήσου Πάρου. Δι' ἔργα ἐλάσσονος ἀξίας καὶ εὐτελεστέρας τέχνης ἐφηρμόσθησαν καὶ διάφοροι πορώδεις λίθοι. Ἀπεναντίας δὲ πεποικιλμένα μάρμαρα, ὡς καὶ ποικιλόχροοι λίθοι ἦσαν ἐν χρήσει ἐν καιρῷ τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ τοιοῦτοι λίθοι ἐχρησίμευον διὰ νὰ κατασκευάζωσιν ἐξ αὐτῶν Αἰγυπτιακὰς θεότητας καὶ εἰκόνας βαρβάρων Βασιλέων, ἐφηρμόσθησαν προσέτι πρὸς κατασκευὴν θωράκων καὶ ἐσθήτων, ἅτινα τῷ ἐκ

λευκοῦ μαρμάρου ἀγάλματι προσηρμόσθησαν. Ἄξια θαυμασμοῦ εἶναι τὰ μετ' ἀπεριγράπτου μόχθου καὶ πόνου εἰργασμένα ἔργα ἐκ τῶν σκληροτάτων πορφυρέων καὶ γρανίτων λίθων, τοὺς ὁποίους ὁ τεχνίτης διὰ καλῶν πάντοτε ἐστομωμένων σιδηρῶν ἐργαλείων ἠναγκάζετο ν' ἀποξέῃ· καὶ τέλος δι' ἄλλης ἐπιμόχθου ἐργασίας, καὶ πολυχρονίου τριβῆς καὶ στιλβώσεως ἠδυνήθη ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐπιφάνειαν ὁμαλὴν καὶ στίλβουσαν. Ἐκτὸς τοῦ Παρίου καὶ τοῦ Πεντελικοῦ μαρμάρου ἐφηρμόσθη πολλάκις καὶ τὸ μάρμαρον τῶν Μεγάρων, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦσαν κατεσκευασμένα τὰ οὕτως ὀνομαζόμενα *Μεγαρικὰ ἔργα*. Ἐχρησίμευεν πολλάκις καὶ τὸ μάρμαρον τοῦ Ταννάρου τῆς Καρύστου. Ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀσίας μετηνέχθη τὸ οὕτω καλούμενον *Κοριάλιον μάρμαρον*, ὅπερ διεκρίνετο δι' ἐξόχου λευκότητος· ὡς σπανιότης εὑρίσκονται καὶ ἀγαλμάτια ἐκ πόρου, καὶ ἔτι σπανιώτερον ἐκ λίθου ἡφαιστείου καταγωγῆς, ὀνομαζομένου *πεπερίνου λίθου*, ὅστις, ὡς φαίνεται, μετηνέχθη ἐκ τῶν ἡφαιστείων νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἢ ἐκ τῆς νήσου Μήλου ἢ ἐκ τῶν Μεθαίνων. Αἱ πλεῖσται τῶν λαρνάκων κατεσκευάσθησαν ἐκ πορίνου λίθου, ἢ ἐκ τεφροχρόου ἀμόρφου τιτανολίθου. Ἐκτὸς τούτων τῶν μαρμάρων τῆς νήσου Πάρου καὶ τῶν Πεντελικῶν ἐφηρμόσθησαν καὶ μάρμαρον μέλαν, ἐρυθροῦν, κίτρινον, πρὸς ἀγάλματα τῆς Ἴζιδος· σατύρων, κεφαλῶν τοῦ Βάκχου. Ἐκ τῆς Αἰγύπτου μετηνέχθη διὰ τὴν γλυπτικὴν ὁ ὀνομαζόμενος *βασανίτης* καὶ ὁ *ἀλαβαστρίτης λίθος*. Πρὸς λείανσιν τῶν διαφόρων ἀγαλμάτων ἐφήρμοσαν τὴν κόνιν τῆς Ναξίου σμύριδος, τὴν κίσσηριν καὶ ἄλλα ὅμοια μέσα, καὶ τέλος διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὰ ἀνάγλυφα ἰδιαιτέρα στιλπνότης περιηλείφθησαν διὰ τῆς ἐγκαυστικῆς τέχνης, ἣν ὠνόμασαν *κονίασιν*.

Ἐκτὸς τῶν λεχθέντων εἰδῶν μαρμάρου, οἵτινες ἐκλήθησαν λίθοι λευκοὶ καὶ μαρμάρινοι, ἐφηρμόσθησαν καὶ οἱ συνήθεις τιτανόλιθοι, οἵτινες ὠνομάσθησαν *ἄγριοι λίθοι*, ἢ *λάας*, ἐκτὸς τούτου ἐφήρμοσαν καὶ τὸν πῶρον ἢ Πάριον λίθον, τὸν κογχίτην ἢ κογχυλιάτην λίθον καὶ ἐκ τοιούτου ᾠκοδόμητο ὁ ἐν Δελφοῖς, ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Αἰγίνῃ ναός. Ἐκ μαλακῶν καὶ εὐπλάστων ὑλῶν ἐχρησίμευεν ἡ ἄργιλλος, ἐξ ἧς κατεσκευάσθησαν αἱ κέραμοι, καὶ αὗται ἐξηράνθησαν ἢ εἰς τὸν ἀέρα, ἢ ἐψήθησαν διὰ τοῦ πυρός. Συχνότατα μετεχειρίσθησαν πρὸς περιάλειψιν τῶν τοίχων, τῶν ἔνδον τῶν δεξαμενῶν, ὑδραγωγείων, διάφορα καὶ ποικίλης συνθέσεως μίγματα, συνιστάμενα κατὰ μέγα μέρος ἐκ τιτάνου, λεπτῆς ἄμμου, γύψου, μεθ' ἧς ἐνίοτε καὶ τινὰ γαιώδους φύσεως χρώματα ἢ καὶ λεπτὸς ἄνθραξ συνεμίχθη. Πρὸς συνένωσιν τῶν λίθων ἐφήρμοσαν μίγμα ὡς τὸ σημερινὸν καλούμενον *χωρὶ*, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁποίου τὰ μέγιστα τὴν προσοχήν των ἐπέστησαν. Οὐκ ἀπίθανον εἶναι, ὅτι πρὸς κατασκευὴν οἰκοδομημάτων ἐκτεθειμένων εἰς τὴν ἐπιρροὴν θαλασσίου ὕδατος κατεσκεύασαν τὸ μίγμα τοῦτο διὰ προσθήκης ἡφαιστίου τέφρας, ὡς ἐγίνετο ἐν Ἰταλίᾳ τοιοῦτον *χωρὶ* διὰ τῆς προσθήκης ἡφαιστείου τινὸς τέφρας καλουμένης *Pulvis Puteolanus (Ποτσελάνα)*.

Τὴν γύψον ἐπίσης ἐφήρμοσαν ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, καὶ μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐκ γύψου ἀγαλμάτων, ἥτις παρὰ τῶν ἀρχαίων *γυψοπλασία* ἐκλήθη, πολλοὶ κατεγίνοντο, καὶ ἐκ μίγματος συνισταμένου ἐκ γύψου καὶ μαρμάρου, ὀνομαζομένου *Stucco*, κατεσκευάσθησαν διάφορα κοσμήματα. Ἐπίσης κατεγίνοντο ἄνθρωποι μὲ τὴν παραγωγὴν διαφόρων τῆς πολυτελείας ἀντικειμένων ἐκ κηροῦ, καὶ οἱ μετὰ ταῦτα καταγινόμενοι *κηροπλάθαι*, ἢ *κηροπλάσται* ἐκλήθησαν, καὶ ἐκ κηροῦ κατεσκεύασαν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς χρόνους ἄπειρα παίγνια. Καθὼς εἰς τὰς λάρνακας πάντων σχεδὸν τῶν ἀνθρώπων εὑρίσκονταί τινα ἀντικείμενα, ἅτινα ἐχρησίμευσον αὐτοῖς εἰς τὸν βίον των, λ. χ. λύχνοι, κάτοπτρα, καὶ ποικίλα ἀγγεῖα, οὕτω φαίνεται, ὅτι ἔδωσαν καὶ εἰς τοὺς τάφους τῶν παίδων οἱ γονεῖς των τὰ παίγνια, τὰ ὁποῖα ζῶντα ἠγάπων, τοῦτο ἐξάγω ἐκ τῆς εὑρέσεως κηρώδους μάζης, ἥτις ἐντὸς τοιούτων τάφων, ἥτις ὅμως ὑπὸ τοῦ χρόνου εἰς ῥητινώδη μάζαν μετεβλήθη, ὥστε ἡ κηρώδης αὕτη μάζα ἀναμφιβόλως προήχθη ἐκ φθορᾶς τοιούτων ἐκ κηροῦ κατεσκευασμένων ἀντικειμένων· πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι ἐδόθησαν τοιαῦτα ἀντικείμενα χρησιμεύσαντα ὡς παίγνια εἰς τὰς λάρνακας, ἀναφέρω τὴν πρὸ χρόνων εὕρεσιν τοιούτου παιγνίου, κατασκευασθέντος ἐξ ἐψημένης ἀργίλλου παριστάνοντος τὸ ἑξῆς, « ἐφ' ἑνὸς τετραγώνου ἐπιπέδου ἵσταντο τρία μικρὰ ἀνθρωπάρια παίζοντα τὸ πεσσόν, ὁ λεγόμενος *Ἄβαξ*, ἢ καὶ *πεττὸν* ὀνομαζόμενον, ἐκρατεῖτο ὑπὸ τῶν ποδῶν δύω ἀπέναντι καθημένων, καὶ ὁ τρίτος ἔχων τὴν χεῖρα ἐντὸς ταινίας ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἐξαρτωμένης, πρέπει νὰ ἦτον θεατής. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν εἶχε τὸ φόρεμά του ἐρυθροκεχρωματισμένον, καὶ τούτου τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα συνίστατο ἐκ τοῦ Μίλτου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄβακος διεκρίνοντο ἀξιόλογα διάφοροι καὶ εἰς διαφόρους θέσεις πεσσοί».

ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ μετάλλου ἐργασίας, τὸ κυριώτερον ἐξ αὐτῶν ἦτον ὁ ὀρείχαλκος, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἐσυντίθετο ἐκ χαλκοῦ, καί τινος ὀρυκτοῦ *Καδμείου* καλουμένου, ἐμπεριέχοντος ψευδάργυρον, καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ὀρειχάλκου τούτου ἐξετελεῖτο ἐν Δήλαις, ὡς καὶ ἐν Αἰγίνῃ, ἀκολούθως κατεσκευάσθη ἐν Κορίνθῳ, ὥστε τὰ ἐκ μετάλλου χυμένα ἀντικείμενα ἐπωνομάσθησαν, κατὰ τὸν τόπον ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ τοῦ ὀρειχάλκου σύνθεσις ἐγίνετο, *Ἔργα Κορινθιακὰ*, *Αἰγινητικὰ* καὶ *Δήλια*, *Signa Corinthiaca*, *Aiginetica*, *Delos*. Καθὼς καὶ τὸ Κορινθιακὸν μέταλλον ἦτον ἀνοικτότερον καὶ λευκότερον, ὅπερ προῆλθεν ἐκ τῆς τοῦ χαλκοῦ πρὸς τὸν ψευδάργυρον ἀναλογίας. Ἐπίσης ἐγνώριζον διάφορα μέσα, ἵνα χρωματίσωσι τὸ εἰρημένον μέταλλον ποικίλως, οὕτως εὑρέθη ἄγαλμα ἐξ ὀρειχάλκου, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἦτον ὠχρὸν, ὅμοιον μὲ τὸ χρῶμα τεθνεῶτος, ἕτερον ἄγαλμα εὑρέθη, ἔχον πρόσωπον ἐρυθροῦν, καὶ εἰς ἕτερον ἐξ ὀρειχάλκου ἀνάγλυφον ἔδειξεν ἡ ἐκ μετάλλου ἐσθὴς ποικίλους χρωματισμούς. Ἕτερος τῶν ἀρχαίων ὀρείχαλκος συνέκειτο ἐκ κασσιτέρου καὶ χαλκοῦ, καὶ ἐκ τοιούτου κράματος ἦσαν κατεσκευασμένα τινὰ τοῦ Ἀτρέως ἐν Ἄργει θησαυροφυλακίου ὑπάρξαντα κοσμήματα.

Πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Σαμίας σχολῆς προήγοντο τὰ ἐξ ὀρειχάλκου ἔργα διὰ τῆς σφυρηλασίας, ἅτινα πρὸς διάκρισιν τῶν διὰ τῆς χύσεως ἀπολαμβανομένων ἐκλήθησαν *σφυρήλατα*· ἡ μέθοδος ὅμως αὕτη τῆς σφυρηλασίας περιωρίσθη τέλος μόνον ἐπὶ τῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ τοιαῦτα ἔργα ἐξετελέσθησαν ὑπὸ *τῶν τορευτῶν*. Ἡ δὲ χρύσωσις ἐφηρμόσθη ἐπὶ σκοπῷ προφυλάξεως τῶν ἐξ ὀρειχάλκου ἀντικειμένων ἀπὸ τὴν ἐπιῤῥοὴν τῶν στοιχείων, καὶ ἡ χρύσωσις ἐξετελέσθη ἢ διὰ μηχανικῆς ἐπικολλήσεως ἐπί τινων μετάλλων ὑπὸ κολλητικοῦ τινος μέσου, λ. χ. τοῦ τῶν ὠῶν λευκώματος, ἢ ὡς γίνεται ὑπὸ τῶν χρυσοχόων τὴν σήμερον διὰ τοῦ ὑδραργύρου. Ἐκ σιδήρου ἀντικείμενα ἦσαν λίαν σπάνια, καὶ μόνον σιδηροῖ ῥάβδοι, ἧλοι, καὶ ἄλλα κοπτερὰ ἐργαλεῖα ἦσαν ἐκ σιδήρου κατασκευασμένα, καὶ τὰ τοιαῦτα εὑρίσκονται τὴν σήμερον ἐνίοτε ὡς μεγίστη σπάνις ἐν ταῖς ἀρχαίαις λάρναξιν. Ἡ κατασκευὴ κοπτερῶν ἐργαλείων ἐκ σιδήρου ἔγεινε κυρίως εἰς τὸν Πόντον, εἰς τὴν Λυδίαν καὶ εἰς τὴν Λακωνικήν. Ἐπειδὴ τὰ ἐκ σιδήρου κατασκευασθέντα εἰς τὴν φυσικήν των κατάστασιν εἶναι μαλακὰ, διὰ τοῦτο ὑπέβαλλον τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα εἰς τὴν στόμωσιν, καὶ περὶ τῆς πράξεως ταύτης ἀναφέρει ὁ Ὅμηρος.

Ἐπίσης ἐχρησίμευεν ὁ μόλυβδος, οὗτος ὅμως εἶχε περιωρισμένην χρῆσιν, χρησιμεύων μόνον πρὸς κατασκευὴν πινακίων καὶ ἀντικειμένων διὰ παίγνια χρησίμων, ὡς καὶ διὰ νομίσματα, ἅτινα, ὡς φαίνεται, ἐχρησίμευον ὡς εἰσιτήρια εἰς τὰ θέατρα, ἢ εἰς δημοσίους ἀγῶνας, καὶ ὡσαύτως εὑρέθησαν ἐκ μολύβδου ἀντικείμενα, ἅτινα ἐχρησίμευον, ὡς φαίνεται, ὡς ἀλεξητήρια ἴσως κατὰ βασκανισμοῦ καὶ ἄλλων τοιούτων.

Μεταξὺ δὲ τῶν περιεργοτέρων ἐκ μολύβδου εὑρεθέντων ἀναφέρω τέλος τὴν εὕρεσιν τριῶν σφενδονῶν. Αἱ σφενδόναι αὗται, ἃς ἰδίοις ὄμμασιν εὐτύχησα νὰ ἴδω, εἶχον σχῆμα ᾠοειδὲς, καὶ τὸ περιεργότερον ἦτον, ὅτι ἑκάστη αὐτῶν ἔφερεν ἐπ' αὐτῆς λέξιν μετ' ἀνυψουμένων γραμμάτων, αἱ λέξεις αὗται ἦσαν ἐπὶ τῆς μιᾶς *Δέξαι*, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης *Παλαιστὰς*, ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης *Διόνυξ*.

Ξ. Λανδερέρ.

1227

Περὶ τοῦ περιβλήμματος τῶν ἀρχαίων νομισμάτων.

Εἰς ἅπαντας μετὰ τῆς νομισματικῆς ἐπιστήμης καταγινομένους γνωστὸν εἶναι, ὅτι τινὰ τῶν ἀρχαίων νομισμάτων δεικνύουσιν ὡραῖον τί περίβλημμα ἢ κάλλυμα, διὰ τοῦ ὁποίου εἰς τὸν πανδαμάτορα χρόνον περαιτέρω ἀνθίστανται καὶ οὕτω δι' αἰῶνας πολλοὺς καλῶς διετηρήθησαν. Τὸ κάλυμμα τοῦτο δεικνύει διάφορον χρῶμα, εἴς τινα κυανοῦν, εἰς ἄλλο πράσινον ἀνοικτότερον καὶ βαθύτερον, εἰς ἄλλα ἐρυθρωπὸν, φαιοκίτρινον καὶ εἴς τινα καταμέλαν χρῶμα. Τοῦτο τὸ κάλλυμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου καὶ αἱ λεπτότεραι γραμμαὶ καὶ τὰ ἐμβλήματα τῶν νομισμάτων ὡραῖα διακρίνονται, δεικνύει καὶ σημαντικὸν βαθμὸν σκληρότητος. Ἄγνωστον φαίνεται, ἔμεινεν εἰς τοὺς ἀρχαιολόγους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς περὶ τὴν νομισματικὴν καταγινομένους κατὰ ποῖον τρόπον τοῦτο τὸ κάλυμμα προήχθη. Κατ' ἐμὴν ἰδέαν εἶναι τεχνητόν τι προϊὸν, καὶ ἐφηρμόσθη ὄχι ἐπὶ ὅλων τῶν νομισμάτων, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων τὰ ὁποῖα οἱ ἀρχαῖοι σκοπὸν εἶχον νὰ διατηρήσουν καὶ νὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῆς ὀξειδώσεως. Τοῦτο τὸ ἐπὶ τῶν χαλκῶν νομισμάτων εὑρισκόμενον κάλυμμα ὁμοιάζει μετὰ τοῦ κεχρωματισμένου σμάλτου καὶ διὰ κοπτερῶν ἐργαλείων δύναται ἐν εἴδει φύλλων καὶ λεπιδίων ν' ἀποσπασθῇ, δι' ὧν ὅμως καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ νομίσματος φθείρεται. Ἂν θεωρήσωμεν αὐτὸ τὸ περίβλημμα ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν παρατηροῦμεν, ὅτι σύγκειται ἐξ ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ, καὶ τοῦτο ἐσχηματίσθη ἐντὸς τῆς γῆς, καὶ ἀναμφιβόλως ἡ ἰδιαιτέρα τῆς γῆς σύνθεσις εἶχεν ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου χρώματος τοῦ ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ. Πρὸ χρόνων λαβὼν τινὰ ἀρχαῖα νομίσματα ἔχωσα τινὰ ἐξ αὐτῶν εἰς γῆν, τὰ μὲν εἰς ὑγρὰν, ἄλλα εἰς ξηρὰν, ἄλλα εἰς ἁλμυρὰν, εἰς ἀμμώδη, καὶ ἄλλα πάλιν εἰς ἀργιλλώδη χώματα, τινὰ ἀφ' ἑαυτοῦ των, ἄλλα ἐντὸς μικρῶν φιαλῶν καὶ ἀγγείων ἐγκεκλεισμένα.

Μετὰ διαμονῆς ἓξ περίπου ἐτῶν ἐκ τῆς γῆς ἐκβληθέντα εὑρέθησαν ἅπαντα κατά τι ἠλλοιωμένα, τὰ πλειότερα πράσινα, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν ὑπομέλαν, ἔδειξαν βαθμόν τινα ἀλλοιώσεως ἢ ὀξειδώσεως, μόλον τοῦτο ἔλειπεν ἐξ αὐτῶν τὸ τῶν ἀρχαίων νομισμάτων χαρακτηρίζον, δηλαδὴ τὸ σμαλτῶδες, τὸ σκληρὸν, τὸ λαμπρίζον. Ἐπειδὴ δι' ἄλλων δοκιμασιῶν ἀνεκάλυψα, ὅτι νομίσματα δι' ἐλαίου, ἢ κάλλιον διά τινος γανώματος κεκαλυμμένα ἠλλοιώθησαν, ἀποκτήσαντα πλειοτέραν ὁμοιότητα μὲ τ' ἀρχαῖα, ἐσυμπέρανα μήπως οἱ ἀρχαῖοι περιήλειψαν τὰ νομίσματα μετά τινος τοιούτου μίγματος πρὶν τὰ ἔβαλλον εἰς τοὺς τάφους, ἀποβλέποντες εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν. Εἶχον δύο Πτολεμαϊκὰ νομίσματα καὶ ἐπ' αὐτῶν θερμανθέντων ἔσταξα τὴν τῶν ἀρχαίων *Κηρομαστιχὴν*, δηλ. τὸ ἐκ μαστίχης καὶ κηροῦ συνιστάμενον μίγμα, καὶ ἐπομένως τὰ ἔκρυψα εἰς τὴν γῆν. Ἐπὶ ἄλλων δύο νομισμάτων ἔσταξα ἕτερον γάνωμα ἐκ μαστίχης καὶ τερεβίνθης. Ἀμφότεραι αἱ δοκιμασίαι αὗται μοὶ ἔδιδον ἀποτέλεσμα λίαν ἐπιθυμητὸν, καθότι μετὰ δύο ἐτῶν παρέλευσιν ἔδειξαν τὰ νομίσματα ταῦτα ἀρκετὰ ὡραῖον πράσινον, σμαλτῶδες περίβλημμα, ἄνευ ὅμως τῆς σκληρότητος, τὴν ὁποίαν ἔδειξε τὸ τῶν ἀρχαίων νομισμάτων περίβλημμα· βέβαιος ὢν, ὅτι διὰ τῆς διατηρήσεως διὰ πλείονας χρόνους ἠδύνατο νὰ ἀποκατασταθῇ ὅμοιον μετὰ τοῦ περιβλήμματος, τὸ ὑποῖον δεικνύουσιν ἀρχαῖα νομίσματα.

Ἐξ ὅλων τῶν δοκιμασιῶν τούτων ἐξάγω, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μετεχειρίσθησαν τοιοῦτον ὅμοιον τρόπον πρὸς προφύλαξιν τῶν νομισμάτων ἐκ τῆς διὰ τὸν χρόνον διαφθορᾶς.

Ξ. Λάνδερέρ.

2447

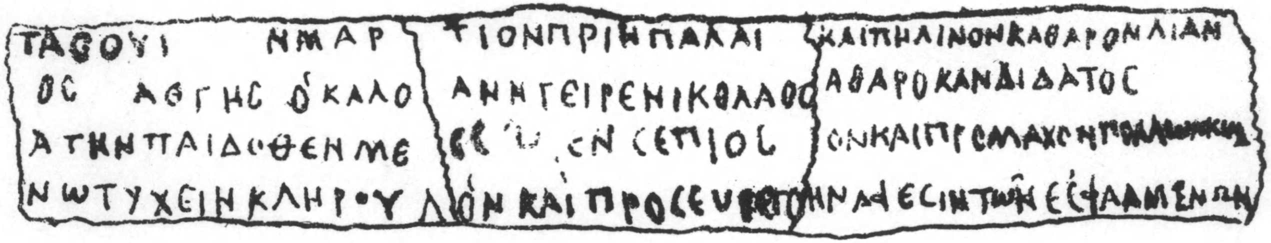

2448

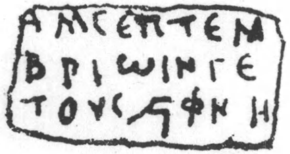

2449

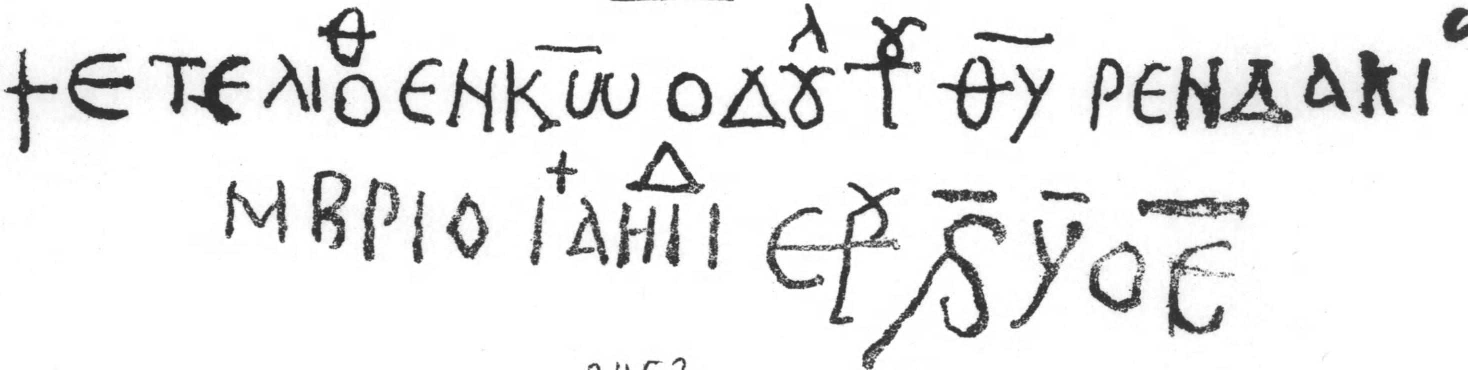

2452

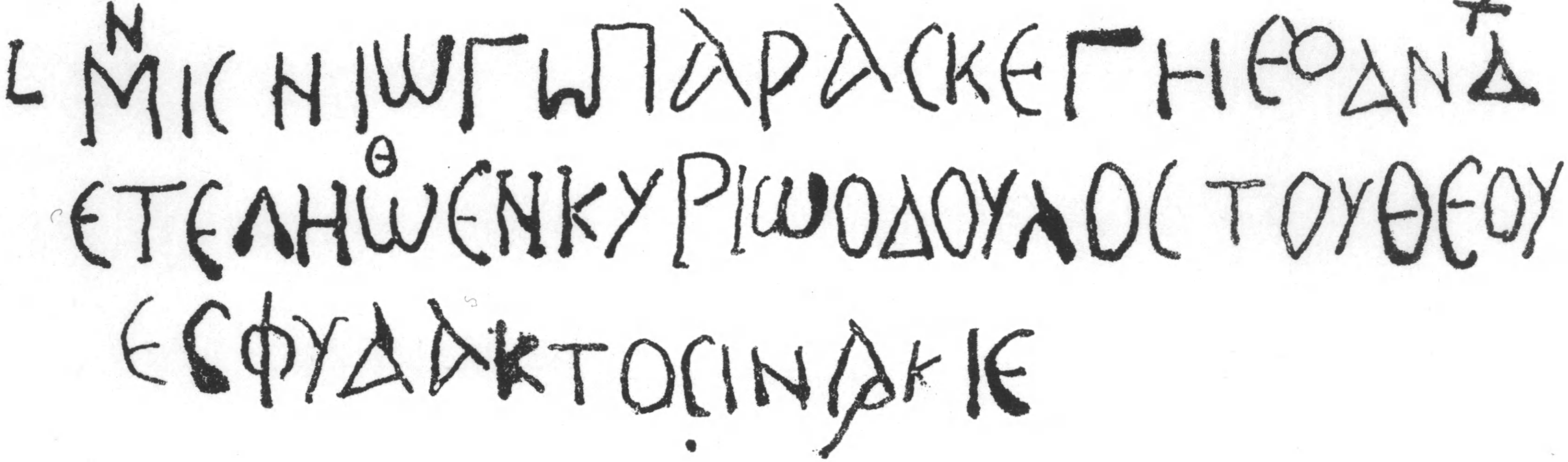

2453

† ΙΙϹ ΕΙ ΠΠΙ ΙΙ ΡΙΖ ΗΝΔΡΕ
ΕΤΕ ΙΩ ΔΟΥΛΟϹ ΔϹΟΥ ΓΑΑΔ
ΤΗϹΕΤΡΓΥΟΔ

2454

† Μ ΑΝΝΥϹΘΗΡΚϹΝΝΙ
Ε Τ ΕΛΗΘΙΔΥΤΥ ΜΑΡΙΑ
ΕΤΡΓΥΟΕ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 39 — 1854 — **ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, ΚΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.**

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ Διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντός, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2455.

Θ
ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣΕΒΔΟΜΗΣΠΡΥ
ΗΔΩΝΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΠΟΣΙΔΕ
ΕΚΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛ
ΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΗΡΟΔΩΡΟΣΘΕ
ΕΔΡΟΙ
·ΗΜΩΙ
ΥΣΕΙΠΕΝΥΠΕΡΩΝΑΠΑΓΓΕΛΛΟΥΣ
+ΟΣΥΠΕΡΤΩΝΘΥΣΙΩΝΩΝΕΘΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΤΩΙΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙ
ΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΘΕΟΙΣΟΙΣΠΑΤ
ΛΛΟΓΗΣΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟ
\ΑΥΤΟΙΣΠΡΟΣΕΤΑΤΤΟΝΟΙΤΙ
ΜΟΥ ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧ
ΤΑΝΕΙΑΤΗΣΑΚΑ ΜΑΝΤ
ΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΕΥΣ
ΤΙΜΙΑΣ
ΡΑΨΑΙ

2455.

Θ [ε ο ῖ ς
Ἐπὶ . . . . Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς] Ἱπποθωντίδος ἑβδόμης Πρυ[τανείας ᾗ
. . . . ἐκ Κ]ηδῶν ἐγραμμάτευε Ποσιδε[ῶνος
. . . . καὶ δ]εκάτει τῆς Πρυτανείας Ἐκκλ[ησία
. . . . . . τῶν Προέ]δρων ἐπεψήφιζεν Ἡρόδωρος Θε . . . .
. . . . καὶ συμπρό]εδροι
. . . . ἔδοξε τῷ Δ]ήμῳ
. . . ε]ὺς εἶπεν ὑπὲρ ὧν ἀπαγγέλλουσ[ιν
. . . . λος ὑπὲρ τῶν θυσιῶν ὧν ἔθυ[σεν
Λητῷ, Ἀρτέμιδι καὶ] Ἀπόλλωνι τῷ Προστατηρί[ῳ
. . . . κα]ὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἷς πάτ[ριον ἐστὶ
. . . . οἱ συλλογῆς τῆς Βουλῆς καὶ το[ῦ Δήμου . . .
. . . . . αὐτοῖς προσέταττον οἱ τ[αμίαι . . . . .
. . . . τοῦ Δή]μου. Ἀγαθεῖ τύχει δεδόχ[θαι τῇ Βουλῇ
. . . . ἐν Πρυ]τανείᾳ τῆς Ἀκαμαντ[ίδος Φυλῆς . . . .
. . . . κ]ατὰ τὸν Νόμον εὐσ[εβῶς καὶ δικαίως . . . .
. . . φιλο]τιμίας [ἕνεκα . . . .
ἀναγ]ράψαι [δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ
[Πρυτανείαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ σῆσαι ἐν . . . . . .]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ **1852** Ἰανουαρίου **14** εἰς τὰς ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας «Ὑπαπαντῆ» ἀνασκαφάς, αἵτινες ἐγένοντο ἐκεῖ δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον

σώζεται) εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν τάξιν τῶν Ψηφισμάτων. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, πλὴν τοῦ ἄνω μέρους. Ἐπὶ τίνος Ἄρχοντος τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν, διότι δὲν διετηρήθη τὸ μέρος τοῦτο τῆς πλακός· εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα ὑπέρ τινων, οἵτινες ἔθυσαν τὰς νενομισμένας θυσίας τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Προστατηρίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς.

Πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς φαίνεται ἀμέσως, μετὰ τὴν πρώτην γραμμὴν, τὸ γεῖσσον τῆς στήλης. Ἐκ τούτου δὲ ἐξάγεται, ὅτι ἄνωθεν τῆς πρώτης γραμμῆς ἄλλη δὲ ἦτο, καὶ ὅτι τὸ Ψήφισμα ἤρχετο ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος καὶ τῆς Πρυτανευούσης Φυλῆς. Ἐπὶ δὲ τοῦ γείσσου φαίνεται μόνον ἓν Θ, εἶναι δὲ τοῦτο ἡ κεφαλὶς τοῦ Ψηφίσματος ΘΕΟΙ ἢ ΘΕΟΙΣ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὸ *Ποσιδεῶν* τὸ ΣΙ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ τοῦ Ι μόνου.

Ὁ εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφερόμενος Ἡρόδωρος, ἴσως εἶναι ὁ Ἀχαρνεὺς Ἡρόδωρος, ὅστις ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1325 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ 5 γραμμὴ ἐμπεριέχει μόνον τὸ συμπρόεδροι, τὸ λοιπὸν μέρος αὐτῆς μένει κενόν.

Ὁμοίως καὶ ἡ 6 γραμμὴ ἔχει μόνον τὰ γράμματα · ΗΜΩΙ, ἤτοι [ἔδοξε τῷ Δ]ήμῳ, εἶτα μένει κενὸν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς γραμμῆς.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ θυσία, ἣν ἔθυσαν καὶ ἄλλῳ τινὶ θεῷ, ἴσως τῇ Ἀρτέμιδι καὶ Ἀπόλλωνι τῷ Προστατηρίῳ. Περὶ ἱεροῦ Ἀπόλλωνος Προστατηρίου ἀναφέρει ὁ Παυσανίας, ὅτι ἦν εἰς Μέγαρα (Ἀττ. κεφ. 44) παρὰ τὴν ἀγοράν· καὶ Βωμοὶ Ἀπόλλωνος Προσατηρίου ἦσαν καὶ ἐν Ἀθήναις, ὡς ὁ παρὰ τὸ τετράγωνον τοῦ Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀπόλλωνος Ἀγυιέως Προστατηρίου Πατρώου Πυθίου, Κλαρίου Πανιωνίου», ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, σελ. 131 καὶ ἐν Μεγάροις, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1070 ἐπιγραφὴ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ὅρα καὶ Λεβᾶς *(ins. p. 39)* ὁ Βωμὸς οὗτος τοῦ Προστατηρίου Ἀπόλλωνος, περὶ οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ, ἴσως ἦν πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, ἢ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἡ πληθυντικὴ ὀνομαστικὴ *οἱ συλλογῆς* τὸ ΓΗΣ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς Η ἀντὶ τῆς ΕΙ *οἱ συλλογεῖς*. Περὶ τῆς ὀρθογραφίας ταύτης ἀναφέραμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2320 ἐπιγραφήν.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΜΟΥ μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον ἑνὸς γράμματος, εἶτα ἄρχονται τὰ γράμματα ΑΓΑΘΕΙ ΤΥΧΕΙ. Ἀμφότεραι αἱ δοτικαὶ τῶν ὀνομάτων τούτων εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τοῦ λίθου τῇ ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ *ἀγαθεῖ τύχει* ἀντὶ *ἀγαθῇ τύχῃ*. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην τὸ ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ εὕρομεν καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα μέρη, καὶ ἀναφέραμεν περὶ τούτου ἀλλαχοῦ. Κ. Σ. Π.

2456.

ΟΣΕΠΙΤΗΣΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣΤΡΙΤ
ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝΕΓΡΑΜ
ΞΙΜΕΤΕΙΚΑΔΑΣΕΚΤΕΙΚΑΙΕΙΚ
ΙΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΙΕ
ΙΩΙΚΑΙΣΥΜΠΡΟΕΔΡΟΙ ΕΔΟΞ
ΤΡΑΤΟΣΜΥΝΝΙΣΚΟΥΠΕΡ
ΦΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣΕΠΙΜΕΝ
ΟΛΙΝΔΙΕΜΕΙ
. . . . ΙΟΜΟΟ .

2456.

Ἐπὶ . . . . . . Ἄρχοντ]ος ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος τρίτ-
ης Πρυτανείας ἧ . . . .] Ἰσοκράτου Ἀλωπεκῆθεν ἐγραμ-
μάτευεν . . . . ἕν]ι μετ' εἰκάδας ἕκτει καὶ εἰκο-
στῇ τῆς Πρυτανείας Ἐκκλησ]ία τῶν Προέδρων ἐπεψήφιζε-
ν . . . .] καὶ συμπρόεδροι. Ἔδοξ-
ε τῷ Δήμῳ . . . . . . σ]τρατος Μυννίσκου Περ-
γασῆθεν (ἢ Περιθοίδης) εἶπεν. Ἐπειδὴ οἱ ἐ]φηβεύσαντες ἐπὶ Μεν-
άνδρου Ἄρχοντος . . . . εἰς τὴν πό]λιν διέμει[ναν . . .
. . . .]ιομο[. . .

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἴς τινα θέσιν, κειμένην ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀρχαίου Βουλευτηρίου καὶ τοῦ Μητρῴου, ἄνωθεν τῆς Ἐκκλησίας «Ὑπαπαντὴ», ἀντικρὺ τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανὸς εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, αἳ ἐγένοντο ἐκεῖ, δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τὸ 1852 Ἰουνίου 19. Τῆς στήλης ταύτης σώζεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἀετώματος καὶ τὸ ἥμισυ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς· τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Εἶναι καὶ αὐτὴ μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἡ δοτικὴ *ἕκτει*, ἡ λήγουσα εἶναι γεγραμμένη διὰ τῆς ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ.

Ἐκ τῆς 4 γραμμῆς ἐξάγεται, ὅτι ἑκάστη σειρὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐσύγκειτο ἐκ 44 γραμμάτων.

Μυννίσκος ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· *Μύννιχος* δὲ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 174 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ Ψήφισμα ἐγένετο τὸ 3 ἔτος τῆς 99 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

2457.

Ε Ο
ΣΕΠΙΤΗΣΑΝΤΙΟΧ . . . Σ . . . ΤΗΣ
ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΙΠΠΟΤ . . . ΔΗΣ
ΩΝΟΣΟΓΔΟΕΙΕΠΙΔΕ . . . ΕΤΑ
ΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑ . . ΠΡΟ
ΟΔ·ΡΟΣΕΛΡΡΙΧ.ΩΝΟΑΤΙ
ΛΙ
Ι ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΑΙΩΝΕΙΠΕΝ ΕΠΕΙΔΗΟ
ΝΤΩΝΕΦΗΒΩΝΕΥ
ΡΕΛ·ΑΝ

2457.

Θ] ε ο [ί
Ἐπὶ . . . . . . Ἄρχοντο]ς ἐπὶ τῆς Ἀντιοχ[ίδο]ς . . .]της
Πρυτανείας ᾗ . . . . . .]ος Δημητρίου Ἱπποτ[ομά]δης
ἐγραμμάτευεν . . . . . .]ῶνος ὀγδόει ἐπὶ δέ]κα, τ]ετάρτει καὶ εἰκοστεῖ τῆς Πρυτ]ανείας Ἐκκλησία [τῶν] Προέδρων ἐπεψήφιζεν . . . Δι]όδ[ω]ρος Ε[ὐ]ρρίχ[ι]ώνο[υ] Ἀτ[ηνεὺς
[καὶ συμπρόεδροι] . . . . αι . . .
Ἔδοξε τῇ Βουλῇ] καὶ τῷ Δήμῳ . . . .
. . . . . .]αίων εἶπεν. Ἐπειδὴ ὁ . . . . . .
. . . .]ν τῶν ἐφήβων εὐ . . . .
. . . .]ρε . . αν . . . .

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρουαρίου 23 εἰς τὸ Μητρῷον, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν «Ὑπαπαντὴ», ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς, αἳ δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐγένοντο. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 33 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Ἡ πλὰξ σώζει τὸ ἥμισυ τοῦ ἀετώματος αὐτῆς, ἡ δεξιὰ πλευρὰ αὐτῆς εἶναι σῶα πρὸς τὸ ἄνω μέρος, τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐπὶ τοῦ γείσσου φαίνονται ἀραιὰ ἐγγεγραμμένα ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τὰ γράμματα ταῦτα Ε Ο, εἶναι δὲ αὐτὰ *Θεοί*, καὶ οὐχὶ *Θεοῖς*, διότι τόπος διὰ δύο γράμματα Ι Σ δὲν φαίνεται ἐπὶ τῆς πλακὸς, ὅσον δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν τῶν σωζομένων δύο γραμμάτων ΕΟ, διότι τὸ διάστημα, τὸ μεταξὺ τοῦ Θ Ε εἶναι 0/0 5, τὸ δὲ διάστημα, τὸ μεταξὺ τοῦ Ο καὶ τοῦ τέλους τῆς πλακὸς εἶναι 0/0 7. Τὸ διάστημα δὲ τοῦτο δὲν χωρεῖ εἰμὴ ἓν γράμμα τὸ Ι.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἡ λέξις *ὀγδόει* τὸ ΕΙ εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ ΕΙ ἀντὶ τοῦ ΗΙ.

Μεταξὺ τῆς 6 καὶ τῆς 7 γραμμῆς ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 4 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, ἄρχεται ἑπομένως ἡ οὐσία τοῦ Ψηφίσματος ἐκ τῆς 7 γραμμῆς.

Κ. Σ. Π.

2458.

ΛΙΟ
ΑΡΑΤΟΣ ΔΗΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Β.. ΙΛΙΙ
ΑΙ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΑΧΡΙ
ΣΕΝΟΔΗΜΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΥΤΟΝΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣΥΟΥΣ ΑΥ
ΙΚΑΙ ΕΣΤΕΦΑΝΩΣ ΕΝ ΘΑΛΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝΧΡΥΣΩΙ
ΟΝΕΝΤΩΙ ΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝΒΟΥΛΗΘΕΝΤΟ
ΩΙΓΕΝΕΙΤΗΣΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΗΝΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΗΝΠΟΙΗΣΑΜΕ
. ΥΤΟΥΕΙΣ ΤΗΝΠΟΛΙΝΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΤΟΝΥΟΝΦΙΛC
ΥΣΟΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΝΙΕΡΟΙΣΚΑΙΔΙΑΛΕΙΠΟΝΤΕ
ΗΣ ΕΧΟΥΣΙΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΣ ΠΡΟ
ΑΛΕΣΑΙ ΑΥΤΟΥΕΙΣΤΟΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΕΠΙΤΗΝΚΟΙΝΗΝΕΣΤΙΑ
ΥΜΟΛΠΙΔΑΙ ΚΑΙ ΚΗΡΥΚΕΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥ
ΤΑΠΕΡΙΤΩΙΘΕΩΙΦΑΙΝΟΝΤΑΙΥΜΩΝΤ . . . . Ο · ΦΙΛΟΤΙΜΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΥΕΚΠΕΜΠΟΜΕΝΟΥΣΕΞΕΑΥΤΟ . . . . ΛΙΝ
ΣΙΝΕΞΩΝΟΙΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΙΕΚΠΕΜΠΟΝΤ · · · ΝΙΣ · · · ΑΙ
ΣΑΥ ΤΟΝΦΙΛΩΝΙΔΗΝΚΑΛΛΙ.ΑΡΧΟΝΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ
ΝΩΙ ΩΙ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΩΝΚ
ΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑΤΗΡΟΥΣ ΙΝΤΗΝ ΑΥΤΩΝ
ΑΙΚΑΙΑΛΛΟΑΓΑΘΟΝ ΟΤΟΥΑΝΔΟΣΩΣΙΝΑ‾ΙΟ
ΟΝΤΑΤΩΝΓΕΝΩΝΕΙΣ . . . . ΔΕΙΑΙΩΝΕ
ΑΝ . . . . Ι . . ΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΓΕΝΟ

2458.

. . . . αἰο[υ . . . .
. . . . ἄρατος Δήμου πρὸς τοὺς Β[ασ]ιλε[ῖ[ς . . . .
. . . . κ]αὶ διὰ ταῦτα καὶ τὰς ἄλλας εὐεργεσίας ἄχρι[. . . . . . δι' ἃς
ἀνέγρα]ψεν ὁ Δῆμος πολιτείᾳ αὐτόν τε καὶ τοὺς υ[ἱ]οὺς αὐ[τοῦ . . . .
. . . . ι καὶ ἐστεφάνωσεν θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ πάλιν χρυσῷ [στε-
φάνῳ καὶ ἀνέθεσε τὸν στέφαν]ον ἐν τῷ τεμένει τοῦ Δήμου καὶ τῶν Χαρίτων βουληθέντο[ς
τ]ῷ γένει τῆς αἰχμαλωσίας τὴν πᾶσαν σπουδὴν ποιησάμε[νοι
α]ὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου τὸν υ[ἱ]ὸν Φιλ[ω-
νίδην καὶ Καλλίαρχον τούτο]υς οἱ Πρυτάνεις πρὸς τὸν Δῆμον ἐν ἱεροῖς, καὶ διαλείποντε[ς
. . . . . .]ης ἔχουσι πρὸς πάντας Ἀθηναίους φιλανθρώπως προ-
σγιγνόμενοι κ]αλέσαι αὐτοὺς εἰς τὸ Πρυτανεῖον ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστία-
σιν . . . οἱ δὲ Ε]ὐμολπίδαι καὶ κήρυκες αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ [κηρύξαι
. . . . τὰ περὶ τῷ Θεῷ φαίνονται ὑμῶν τ[ὴν . . .] ὅ[τι] φιλοτιμοῦ[νται
. . . . εἰς τοὺ[ς] ἐκπεμπομένους ἐξ ἑαυτο[ῦ εἶναι . . . . πά]λιν
. . . . σιν ἐξ ὧν οἱ σπονδοφόροι ἐκπέμποντ[αι ἐ]ν ἴσ . . . λιν
. . . . ς αὐτὸν Φιλωνίδην, Καλλίαρχον, καὶ στεφανῶσαι [αὐτοὺς ἕκαστον
θαλλοῦ στεφά]νῳ, ᾧ πάτριον ἐστὶν στεφάνους τοὺς ἑαυτῶν κ[αὶ . . . . αὐ-
τῷ καὶ τ]οῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ διατηροῦσιν τὴν αὐτῶν [εὔνοιαν . . . .
ποιῆσ]αι καὶ ἄλλο ἀγαθὸν ὅτου ἂν δόσωσιν α[ὐτ]ο[ῖς . . . .
. . . .]οντα τῶν γενεῶν εἰς [ἂν] δί[κ]αιον ἐ[στὶν . . . .
. . . .]αν . . . . . π]οιήσασθαι [ἐκ τῶν] γενο[μένων . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1852** Μαρτίου **24** εἰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφάς, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν αὐτῆς, καὶ μέρος τοῦ δεξιοῦ· κατὰ δὲ τὸ κάτω μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 0|0 5 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0|0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπέρ τινος, ὃν ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐστεφάνωσε, καὶ ἀνέστησε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· διότι οὗτος παρὰ τοῦ Δήμου σταλεὶς πρὸς τοὺς Βασιλεῖς (ἴσως τὸν Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον) εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Πρεσβείαν ταύτην, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς πρὸς πάντας Ἀθηναίους φιλανθρώπως διατεθῆναι· διὸ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ μόνον αὐτὸν ἐπῄνεσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν 3 γραμμήν, (ἔνθα τὸ *υἱός* εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ **Υ** μόνου, ἀντὶ τοῦ **ΥΙ**). Ἡ αὐτὴ ὀρθογραφία εὕρηται καὶ εἰς τὴν 8 γραμμήν.

Εἰς τὴν **6** γραμμὴν ἀναφέρεται τέμενος τοῦ Δήμου καὶ τῶν Χαρίτων. Εἰς τὰ τεμένη ταῦτα (πρὸς ἀπόδειξιν τῆς μεγάλης εὐγνωμοσύνης τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὸν κατορθώσαντα, ὅπως οἱ Βασιλεῖς φιλανθρώπως ἔχωσιν) ἀνέθεσαν τὸν στέφανον. Οὐχὶ δὲ μόνον εἰς Πειραιᾶ εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι ἄγαλμα τοῦ Δήμου, ὡς ὁ Παυσανίας ἀναφέρει (Ἀττ. **6**, σελ. **25**), ἀλλὰ καὶ τεμένη ἐν Ἀθήναις τοῦ Δήμου καὶ τῶν Χαρίτων, καὶ Βωμοὺς τούτων, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἰώσηπος (Β. **4**, κεφ. **14**).

Εἰς τὸ τέμενος τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι ἀνέστησαν χάλκινον ἀνδριάντα τοῦ Ὑρκανοῦ, καὶ ἵσταντο ἐνταῦθα τὰ ἀγάλματα τῶν Χαρίτων καὶ τῶν Ὡρῶν (παράβ. Παυσ. Βοιωτ. κεφ. **35**). Ἦν δὲ τὸ τέμενος τοῦτο, νομίζω, πρὸς τὴν Πνύκα, παρὰ τὸ ἱερὸν τῶν Νυμφῶν, ὡς ἡ ἐκεῖ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ βράχου ΗΙΕΡΟΝ ΝΥΜΦΟΝ ΔΕΜΟΣ.

Εἰς τὴν **16** γραμμὴν ἀναφέρονται δύο κύρια ὀνόματα *Φιλωνίδης* καὶ *Καλλίαρχος*, ἴσως οὗτοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ εὐποιήσαντος τὴν πόλιν ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο. Κ. Σ. Π.

2459.

Ι Τ Η Σ Β
Ν Ο Σ Ο Ι Ε · · Ο Υ Σ Ε Ι
Α Ι Ε Θ Υ Σ Ε Ν Τ Α Σ Ι Σ Ι Τ
Ν Ι Σ Ω Τ Η Ρ Ι Κ Α Ι Τ Ε Ι Α Θ Η Ν
Ν Ε · · · Α Ι Ω Ν Ε Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι
\ · Ω Τ C Σ Μ Ι Κ Ρ Ο Ν Φ Ι Λ Ι Ν Ο Υ
Ͻ Σ Α Ι Θ Α Λ Λ Ο Υ Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ι Ε Υ Σ
Ο Υ Σ Θ Ε Ο Υ Σ · · · Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι Α Σ
Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Δ Ε Τ Ο
Μ Α Τ Ε Α Τ Ο Ν Κ Α Τ Α Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α
Ι Σ Τ Η Σ Α Ι Π Ρ Ο Σ Τ Ε Ι Σ Τ Ο Α Ι Τ Ε
Α Γ Ρ Α Φ Η Ν Τ Η Σ Σ Τ Η Λ Η Σ Μ Ε Ρ Ι Σ
Σ Ε Ι Τ Ο Δ Ι Α Τ Ε Τ Α Γ Μ Ε Ν Ο Ν

Ο ΔΗΜΟΣ

2459.

. . . . κα]ὶ τῆς Β-
ουλῆς εἰς τὸν Δῆμο]ν ὅσοι ε[ὔν]ους εἰ[σὶ
. . . . κ]αὶ ἔθυσεν τὰς Ἰσιτ-
ηρίους θυσίας Ἀπόλλω]νι Σωτῆρι καὶ τῇ Ἀθην-
ᾷ τῇ Ἀρχιγέτιδι] νε . . . αιων ἐπαινέσαι
δὲ . .]ωτ . . . Σμῖκρον Φιλίνου
καὶ στεφανῶ]σαι θαλλοῦ στεφάνῳ εὐσ-
εβείας ἕνεκα τῆς πρὸς τ]οὺς θεοὺς [καὶ] φιλοτιμίας
. . . τῆς πρὸς] τὸν Δῆμον. Ἀναγράψαι δὲ τό
δε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμ]ματέα τὸν κατὰ Πρυτανεία-
ν ἐν στήλῃ λιθίνῃ κα]ὶ στῆσαι πρὸς τεῖ στοᾷ τε[ῖ
Βασιλείῳ. Εἰς δὲ τὴν ἀν]αγραφὴν τῆς στήλης μερίσ-
αι τοὺς ἐπὶ τῇ διοική]σει τὸ διατεταγμένον.

Ὁ Δῆμος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου.. Εὑρέθη τὸ **1852** Φεβρουαρίου **23** εἰς τὰς Ἀρχαιολογικὰς ανα-

σκαφὰς, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0|0, τὸ πλάτος 27 0|0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δεξιὸν εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σῶον. Κάτωθεν τῆς πλακὸς φαίνεται τὸ ἥμισυ στεφάνου ἐλαίας ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα *ὁ Δῆμος*. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἑκάστη δὲ γραμμὴ εἶχεν, ὡς εἰκάζω, ποῖ μὲν 39 γράμματα, ποῖ δὲ 40, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰς γραμμὰς 11 καὶ 12. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους φαίνεται, ὅτι εἶναι τὸ ἥμισυ σχεδὸν μέρος Ψηφίσματος ὑπέρ τινος, ὅστις ἔθυσε τὰς Ἰσιτηρίους θυσίας Ἀπόλλωνι Σωτῆρι, καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀρχιγέτιδι.

Ἡ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερομένη λέξις *Ἰσιτηρίους* τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ι.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἡ δοτικὴ τοῦ θυλικοῦ ἄρθρου *τῇ* γράφεται τῇ ΕΙ, ἀντὶ τῆς ΗΙ· ἡ αὐτὴ ὀρθογραφία εὕρηται καὶ εἰς τὴν 11 γραμμὴν *πρὸς τεῖ στοᾷ τε[ῖ*. Περὶ τῆς ὀρθογραφίας ταύτης τῇ ΕΙ ἀντὶ ΗΙ ἀνεφέραμεν, ὅτι εὕρηται καὶ εἰς ἄλλας πλείστας ἐπιγραφὰς, ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν ἀποφεύγομεν συντομίας χάριν.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα *Σμῖκρος Φιλίνου*. Ὄνομα *Σμῖκρος* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 165, 167, 171 καὶ 289 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1530.

Κ. Σ. Π.

2460.

ΘΑ
ΝΗΝ
ΟΙΣΕΦΙΙ
ΤΟΥΣΣΥΜΜΑΧ
ΚΑ·ΟΣΑΙΚΑΘΗ
ΝΠΑΙΑΣΚΑΙΤΗ
ΩΝΑΠΟΝΤΩΝΩΝΣ
ΤΑΤΟΥΔΗΜΟΥΕΠΑΙΝΕ
ΚΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕ
ΣΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΚΑΙ
ΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΑΝΑΓΡ
·ΑΤΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΕΝ
ΩΙΕΙΣΔΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑ
ΝΤΑΜΙΩΝΤΩΝΣΤΡΑΤΙ

ΗΒΟΥΛΗ
ΑΓΟΡΑΝΟ

2460.

. . . . θα[λλοῦ στεφάνῳ . . . .
. . . . νην [τὴν . . . . . .
. . . . τ]οῖς ἐφη[βεύσασι . . . . . .
. . . . καὶ] τοὺς συμμάχ[ους . . . . . .
. . . . κα[ὶ] ὅσαι καθ' ἡ[μέραν θυσίαι ἐγένοντο
. . . . νπαιας καὶ τὴ[ν . . . .
. . . . τ]ῶν ἀπόντων ὧν σ[. . . . . . .
. . . . . . τὰ τοῦ Δήμου· ἐπαινέ[σαι δὲ . . . .
καὶ στεφανῶσαι] καὶ αὐτὸν χρυσῷ στε[φάνῳ
εὐσεβείας ἕνεκα τῆ]ς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ
εὐνοίας τῆς πρὸς τὸν Δῆμο]ν τὸν Ἀθηναίων. Ἀναγράψαι δὲ τό δε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κ]ατὰ Πρυτανείαν ἐν [στήλῃ λιθίνῃ καὶ
στῆσαι ἐν τῷ Βουλευτηρί]ῳ· εἰς δὲ τὴν ἀναγρα[φὴν καὶ τὴν ἀνέγερσιν τῆς στήλης δοῦναι τὸ]ν ταμίαν τῶν στρατι[ωτικῶν δραχ. ΔΔΔ.

Ἡ Βουλὴ [καὶ ὁ Δῆμος
ἀγορανο[μήσαντα

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρουαρίου 28 εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ γενομένας Ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0|0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπέρ τινος διὰ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ τὴν πρὸς τοὺς θεούς, καὶ τὴν εὔνοιαν τὴν πρὸς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων. Τὸ ὄνομα δὲ τούτου δὲν διετηρήθη εἰς τὴν ἐπιγραφήν. Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος καὶ ὡς ἀγορανομήσαντα καλῶς καὶ δικαίως ὑπὲρ αὐτοῦ ἐψηφίσαντο, καὶ τὸ Ψήφισμα εἰς τὸ Βουλευτήριον ἔθεσαν, ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὴν 13 γραμμήν, διότι τὸ Βουλευτήριον ἦν παρὰ τὴν Ἀγοράν.

Κ. Σ. Π.

2461.

ΕΙΣ\Γ/
ΤΩΝΓΝΩ
ΝΔΗΜΟΝΟΤ
ΕΝΟΥΤΡΙΝΕ
ΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩ
ΕΙΠΡΟΣΤΟΝ
ͻΝΑΧΑΛΚΗ
ΙΟΧϹ

2461.

. . . . εἰσαγ[αγεῖν
. . . . τού]των γνώ-
μην δὲ ξυμβάλλεσθαι τὴν Βουλὴν εἰς τὸν] Δῆμον ὅτ-
ι δοκεῖ τῇ Βουλῇ . . . .]ένου Τρινε-
μέα καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυ]σῷ στεφάνῳ.
Ἔδοξε δὲ τεῖ Βουλ]εῖ πρὸς τὸν
Δῆμον ἀνειπεῖν καὶ εἰκ]όνα χαλκῆ[ν στῆσαι
. . . . Ἀντ]ιόχ[ου . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαρτίου 7 εἰς τὰς ἀνασκαφάς, τὰς γενομένας δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ «Ὑπαπαντῇ», ἔνθα ἦν τὸ Μητρῷον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερόν, καὶ κάτω πλευρὸν αὐτῆς· ἐκ δὲ τοῦ δεξιοῦ μέρους εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, εἶναι δὲ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπέρ τινος ἐκ τοῦ Δήμου τῶν Τρινεμιῶν, ὃν χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν, καὶ εἰκόνι χαλκῇ ἐτίμησαν, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν 5 καὶ 7 γραμμήν. Ἡ διὰ χαλκῆς εἰκόνος τιμὴ δεικνύει τὴν μεγάλην εὐεργεσίαν τοῦ ἀνδρός, ἣν πρὸς τὴν πόλιν ἐποίησεν.

Κ. Σ. Π.

2462.

ΙΩ·ΥΡΟΥΛΑ ΚΙ
ΑΝΔΡΟΣΦΑΛΑΝΩΘΙΟ ΜΕ
ΙΜΟΚΡΑΤΗΣΑΝΤΙΦΑΝΟΩΑ
ΠΟΛΥΚΛΗΣΛΥΣΙΚΛΕΟΥΕΚΚΟΛ
ΛΕΥΦΗΙΙΔΑΣΦΙΛΙΝΟΥΕΚΚΟΙΛΗΣ
ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΚΟΘΩ
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΗΣΚΑΛΛΙΟΥΞΥΠΕΤ
ΙΘΑΡΡΥΝΩΝΛΕΩΣΘΕΝΟΥΙΠΠΟΤΟ
ΠΡΟΜΑΧΟΣΛΕΩΣΘΕΝΟΥΙΠΠΟΤΟ
\\ ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ
ΠΥΘΟΔΗΜΟΣΠΕΙΘΟΔΩΡΟΥΕΚΚ
ΑΝΔΡΟΚΛΗΣΛΕΩΧΑΡΟΥΛΑ
ΠΠΟΘ· . . . ΔΟΣ
ΦΡΑΣΙΚΛΗΣΜΝΗΡΟΖΙΛ
ΕΥΚΛΗΣΘΕΟΓΛΕΠΟΥΕΚ
ΑΡΙΣΑΝΔΡΟΣΦΙΛΙΠ
ΠΑΝΔ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΔΙΟΛ

2462.

Ζώπυρος] Ζω[π]ύρου Λακι[άδης,
Μέν]ανδρος Φαλανωθίο[υ] Με[λιτεύς,
Τ]ιμοκράτης Ἀντιφάνο[υ] Ὦα[θεν,
Πολυκλῆς Λυσικλέους ἐκ Κολ[ωνοῦ,
Εὐφη[μ]ίδας Φιλίνου ἐκ Κοίλης,
Μνησίμαχος Ἀριστοκλέου[ς] Κοθω[κίδης,
Ἀνδροσθένης Καλλίου Ξυπετ[αίων,
Θαρρύνων Λεωσθένου Ἱπποτο[μάδης,
Πρόμαχος Λεωσθένου Ἱπποτο[μάδης.
. . . '*Ερεχθεῖδος.*
Πυθόδημος Πυθοδώρου ἐκ Κ[ηφισοῦ,
Ἀνδροκλῆς Λεωχάρου Λα[μπτρεύς.
'*Ι*]*πποθ*[*ωντί*]*δος.*
Φρασικλῆς Μ[ε]νήρο[υ] Ζιλ . . .
Εὐκλῆς Θεογλέπου ἐκ [. . . .
Ἀρίσανδρος Φιλίπ[που . . . .
Πανδ[*ιονίδος.*
Θεόδωρος Διο[δώρου

Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαρτίου 22 εἰς τὰς Ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, αἳ ἐγένοντο ἐν

τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ, δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς, τὸ δεξιὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ ἀριστερὸν μόνον εἶναι ἀνέπαφον. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸν χρόνον, δὲν ἦσαν δὲ βαθέως ἐγχαραγμένα· διότι ὁ λευκὸς οὗτος λίθος εἶναι τοῦ εἴδους τοῦ σκληροτέρου Πεντελικοῦ λίθου.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι ἐξηλειμμένη ἐπίτηδες κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους· ἦν δὲ γεγραμμένον ἐνταῦθα τὸ ὄνομα τῆς Οἰνῆδος Φυλῆς, ὡς εἰκάζω ἀπὸ τὰ μετ᾽ αὐτὴν ἀναγεγραμμένα ὀνόματα τῶν Δήμων.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκεται ΦΑΛΑΝΩΘΙΟ ἀντὶ ΦΑΛΑΝΘΙΟ.

Μετὰ τὴν 3 γραμμὴν ὑπάρχει ἐπίσης ἐξεσμένον ἐπίτηδες, κατὰ τοὺς ἀρχαίους αὐτοὺς χρόνους, τὸ ὄνομα ἑτέρας Φυλῆς· ὡς ἐκ τοῦ σωζομένου δὲ μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὸ σωθὲν τοῦτο μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀναγραφὴ ἀνδρῶν πέντε Φυλῶν.

Κ. Σ. Π.

2463.

```
 ΝΤΟΛ
 ΡΕΩΝ
 ΙΦΙ
 ΚΗΦ
 ΣΤΙ
 ΑΙ
```

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἄνωθεν ὑπ᾽ἀριθ. 2462 ἐκδοθείσης ἐπιγραφῆς, εἶναι μάλιστα ἀρχὴ αὐτῆς, διότι ἡ πρώτη σειρὰ ἔχει τὰ γράμματα μεγαλήτερα, αἱ δὲ λοιπαὶ ἔχουσι τὰ γράμματα τοῦ αὐτοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 2462 ῥηθείσης ἐπιγραφῆς. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁ λίθος ἀμφοτέρων εἶναι ὁ αὐτός· δὲν εφαρμόζονται δὲ ἀκριβῶς τὰ τεμάχια, διότι μεταξὺ τούτων ἦν καὶ ἕτερος λίθος.

Κ. Σ. Π.

2464.

```
      ΟΙΕΦΗΒ

 ΑΙΘΑΛΙΔΑΙ               Π
 ΙΝΟΣΘΡΑΣΩΝΙΔΟΥ
 ΕΙΤΕΑΙΟΙ              ΑΡΙΣ
 ΙΚΡΑΤΗΣΦΟΡΜΙΩΝΟΣ
 ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ          ΤΕΙΣ
 ΦΙΛΟΣΘΕΟΞΕΝΟΥ
                       ΙΕΡΟ
 ΜΕΛΙΤΕΙΣ                ΧΑ
 ΗΤΑΔΗΣΠΡΟΞΕΝΟΥ
 ΕΚΚΟΙΛΗΣ
 ΣΕΥΘΙΟΥ
 ΟΣ
```

Οἱ ἐφηβ(εύσαντες ἐπὶ . . Ἄρχοντος

Αἰθαλίδαι. Π . . .
Φίλ]ινος Θρασωνίδου.
Εἰτεαῖοι. Ἀρισ . .
Ἰφ]ικράτης Φορμίωνος
Κυδαθηναιεύς, Τείσ[ανδρος
Δί]φιλος Θεοξένου.
Ἱερο[κλῆς
Μελιτεῖς. Χα . .
. . ητάδης Προξένου
ἐκ Κοίλης,
. . . ς Εὐθίου,
. . . . . ος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 14 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐνεργηθείσας, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλας τὰς πλευρὰς αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 25 0/0, καὶ τὸ πλάτος 17 0/0.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς· μετ᾽ αὐτὴν δὲ ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου ἐξεσμένη γραμμὴ ἐκ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν χρόνων.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Θρασωνίδης* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Εἰς τὰς γραμμὰς 3 καὶ 9 τὸ Ρ εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένον Ρ.

Μετὰ τὴν 7 γραμμὴν ὡσαύτως φαίνεται ἑτέρα ἐξεσμένη γραμμὴ ἐπὶ τοῦ λίθου· ὑπὸ τὰ γράμματα δὲ αὐτῆς (ἤτοι τὸ ΦΙΛΟ ὑπάρχει γραμμή τις ἐγχαραγμένη εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2465.

ΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΝΑΚΟΝΤΙΣ
ΤΗΝΛΥΣΙΚΛΗΝ
ΣΥΓΑΛΗ

2465.

Ἡ Βουλὴ [καὶ
ὁ Δῆμος
τὸν ἀκοντισ-
τὴν Λυσικλῆν
Συ[π]αλ[ήττιον.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 14 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, αἳ ἐγένοντο τῇ δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Κ. Σ. Π.

2466.

ΟΥ ΔΗΣ
ΦΑΛΗΡΕΥΣ

ΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣ
ΟΝ ΤΟΝΠΑΙΔΟ
ΟΝ ΤΡΙΒΗΝ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΝ
ΑΧΑ ΡΝΕΑ

ΕΑ ΗΒ
Ο

2466.

. . . ου [. . . . . ί]δης
Φαληρεύς.

Ἡ Βουλὴ
ὁ Δῆμος
. . . ον τὸν παιδο-
. . . ον τρίβην
Ἑρμόδωρον
Ἀχαρνέα

Ἀχαρν]έα Ἡ Β[ουλὴ
Ὁ [Δῆμος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἦν ἀναγραφὴ ὑπὲρ παιδοτρίβου, ὃν ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος ἀνέγραψεν.

Ὁ εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφερόμενος *Ἑρμόδωρος Ἀχαρνεὺς*, ὡς παιδοτρίβης, ἀναφέρεται καὶ ἐν ταῖς περὶ Νεωρίων ἐπιγραφαῖς (*Bœckh Seew. σελ.* 544) ὅστις ἀνέγραψε τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀπολεσθέντων σκευῶν τῆς τριήρους Πειθομένη. Ὁ Ἑρμόδωρος οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς μας, ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν Νεωρίων ἀναφερομένῳ (ἢ τῆς αὐτῆς γενεᾶς).

Αἱ δύω γραμμαὶ ΤΟΝΠΑΙΔΟ / ΤΡΙΒΗΝ διαχωρίζονται ἐκ τῶν ἄλλων σειρῶν τῆς ἐπιγραφῆς διὰ δύω γραμμῶν. Κ. Σ. Π.

2467.

ΙΣΤ
ΑΣΗΝ
ΙΣΚΑΙΠΙ
ΑΙΝΕΣΑΙ
ΚΗΦΙΣΙΕΑ
ΕΟΡΤΙΟΥΛ
ΥΛΑΜΠΤΡΕΑ
ΠΥΚΟΠΡΕΙΠΝΙ
ΤΗΝΕΑΝΔΡΟΝ
ΝΩΙΕΥΤΑΞΙΑΣ
ΣΙΝΠΕΡΙΤΟΥΣΕΦΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΝΚΑΤ
ΗΣΑΙΕΝΑΓΟΡΑΙΤΟΔΕ
ΕΡΙΣΑΙΤΟΥΣΠΕΡΙΤΕΙΔΙ

ΗΒΟΥΛΗΤΟΥΣ
ΕΦΗΒΟΥΣ

2467.

. . . . κα]ὶ στ[ῆσαι . . . . . .
. . . . . καὶ εὐνοί]ας, ἣν [ἔχων διατελεῖ . .
. . . . πολλάκ]ις καὶ π[ρότερον . . . .
. . . . ἐπ]αινέσαι [δὲ καὶ . . . .
. . . .] Κηφισιέα [. . . . . .
. . . .] Ἑορτίου Λ[αμπτρέα . . .
. . . . . . Ἑορτίο]υ Λαμπτρέα [Μνησίθεον
Μνησιθέ]ου Κόπρειον [. . . . .
. . .]τη Νέανδρον [. . . . .
. . κοι]νῷ εὐταξίας [. . . . . τὴν ἐπαγρύ-
πνη]σιν περὶ τοὺς ἐφή[βους. Ἀναγράψαι δὲ τό δε τὸ Ψή-
φισμα τὸν] γραμματέα τὸν κατ[ὰ Πρυτανείαν ἐν στή-
λῃ λιθίνῃ καὶ στ]ῆσαι ἐν Ἀγορᾷ· τὸ δὲ [γενόμενον
ἀνάλωμα με]ρίσαι τοὺς περὶ τεῖ Δι[οικήσει . . .

Ἡ Βουλὴ τοὺς
ἐφήβους.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 14 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς γενομένας ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ, δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 3. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα *Ἑόρτιος*. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὕρηται καὶ ἐν ταῖς ὑπ᾽ ἀριθ. 353 καὶ 2221 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Λιβανίῳ (ἐπιστολὴ 225). Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, δι᾽ οὗ ἡ Βουλὴ ἐπήνεσε καὶ ἐστεφάνωσε τοὺς ἐφήβους.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τὸ O εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένον □.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἡ δοτικὴ τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος ΤΕΙ εἶναι γεγραμμένον τῇ ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ.

Κ. Σ. Π.

2463.

ΝΚΑΙΑΠΑΛ
ΑΦΕΤΗΝ
ΜΝΗΞΙΘΕΟΝ
ΜΝΗΞΙΘΕΟΥ
ΚΟΠΡΕΙΟΝ

ΤΟΞΟΤΗΝ
ΟΝΚΡΗΤΑ

2468.

ἄριστο]ν κατὰ πάλ-
ην τὸν] ἀφέτην
Μνησίθεον
Μνησιθέου
Κόπρειον.

τὸν] τοξότην
. . .]ον Κρῆτα.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρ. 15 εἰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφὰς, τὰς γινομένας δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Μνησίθεος Μνησιθέου Κόπρειος* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 66 ἐπιγραφὴν, εὑρεθεῖσαν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου (φυλλάδ. 2), ἔνθα ὁ Μνησίθεος οὗτος, Κόπρειος τὸν Δῆμον, τῆς αὐτῆς γενεᾶς μετὰ τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ, ὡς θεσμοθέτης ἀναφέρεται· ἀναφέρεται δὲ καὶ εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 2467 προεκδοθεῖσαν ἐπιγραφήν.

Εἰς τὰς τελευταίας δύω γραμμὰς ἀναφέρεται ἡ φράσις *τὸν τοξότην . . . ον Κρῆτα*. Περὶ τοῦ ὅτι οἱ Κρῆτες ἦσαν ἄριστοι τοξόται ὅρα τὰ παρὰ τοῦ Πλουτάρχου Β. Φιλοπ. καὶ τὰ παρὰ Πολυβίου κ.λ.π. ἀναφερόμενα.

Κ. Σ. Π.

2469.

ΥΝΝΕΥ
ΑΡΓΕΥΣ
ΦΗΤΤΙΟΣ
ΟΥΣ ΕΚ ΚΕΡΑΜΕ
ΙΔΟΣ
ΙΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΟΣΤΡΑΤΟΣΦΙΛΟΔΗΜΟΥΑΛΑΙΕΥΣ
ΗΣΙΔΗΜΟΣΑΓΑΘΟΚ ΛΕΟΥΣ ΣΥΠΑΛΗΤ
ΦΡΑΔΗΣΚΑΛΛΙΑΔΟΥΑΘΜΟΝΕΥΣ
ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΣΙΑΣΦΩΚΙΑΔΟΥΕΛΕΥΣ ΙΝΙΟ
ΥΔΩΡΟΣΡΟΔΩΝΟΣΘΥΜΑΙΤ
ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΡΑΤΗΣΘΕΜΙΣΤΙ

2469.

. . . . . . Κικ]υννεύ[ς,
. . . . . . Χολ[αργεύς,
. . . . . . Σ]φήττιος,
. . . . .]ους ἐκ Κεραμέων.
Οἰνη]ΐδος.
. . . . Ἀπο]λλοδώρου Ἀχαρνεύς,
Κεκροπίδος.
Φιλ]όστρατος Φιλοδήμου Ἁλαιεύς,
Μν]ησίδημος Ἀγαθοκλέους Συπαλήτ[τιος,
Εὐ]φράδης Καλλιάδου Ἀθμονεύς.
Ἱπποθοωντίδος.
Τει]σίας Φωκιάδου Ἐλευσίνιο[ς,
Πολ]ύδωρος Ῥόδωνος Θυμαιτ[άδης.
Αἰαντίδος.
Κρ]άτης Θεμιστί[ου.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ δεξιὸν μένει ἀκέραιον. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ κυρίων ὀνομάτων κατὰ Φυλάς.

Μετὰ τὴν 7 γραμμὴν φαίνεται ὅτι ἐλλείπουσιν εἰς τὸν λίθον δύο μόνον γράμματα·

Τὰ εἰς τὴν 10 γραμμὴν γράμματα ΦΡΑΔΗΣ ἀνεπλήρωσα εἰς [Εὐ]φράδης. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐνταῦθα πρώτην φορὰν ἀναφέρεται· εὕρηται δὲ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2232 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ὄνομα κύριον *Εὔφραδος Περιθείδης*.

Κ. Σ. Π.

2470.

Ω ΦΙΛΙΝΟΣΑΛ
ΟΙ
\ΙΑ ΕΝΔΙΟΣΜΕΝ
ΩΝ ΜΕΝΕΚΡΑΤΗ
ΔΗ ΗΦΑΙΣΤΟΔ
ΔΗ ΝΑΥΣΙΚΡΑ
ΣΩΤΑΔΗ
ΕΥΣ
ΚΑΓ
ΟΚ
ΟΡ
Θ

2470.

. . . ω Φιλῖνος Ἀλ[ωπεκῆθεν.
Οἰ[νηΐδος.
. . . ια Ἔνδιος Μεν[εκράτους,
. . . ων Μενεκράτ[ης,
. . . δη Ἡφαιστόδ[ωρος,
. . . δη Ναυσικρά[της.
Σωτάδ[ης,
. . . εύς
Καγ . . . .
Ὀκ . . . . .
Ὀρ . . . . .
Θ . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 19 εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφάς, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0|0, τὸ πλάτος 12 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0 0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα καὶ εἰς δύω στήλας.

Ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Φιλῖνος* γράφεται ποῖ διὰ τῆς ΕΙ, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 141 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς *(die Demen. von Attica)*, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 200 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2438 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· ἐν πλείσταις δὲ ἄλλαις τῶν ἐπιγραφῶν διὰ τοῦ Ι γράφεται, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 165, 202, 203, 206, 284, 1583 καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς· ἴσως τὸ παραλῆγον εἰς Ι προπαροξυτόνως ἐπροφέρετο *Φίλινος*· τὸ δὲ τὴν παραλήγουσαν τῇ ΕΙ ἔχον παροξυτόνως ἐπροφέρετο *Φιλεῖνος*.

Ὁμοίως τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Ἔνδιος* τὸ ΔΙ διὰ τῆς ΟΙ γράφεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 640 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῷ Ἀθηναγόρᾳ *(Degæraf. p. c, cap.* 14*)*· τῇ Ι δὲ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1690, 3877 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς *die Demen. von Attica)*, καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Νεωρίων ἐν σελίδι 452. Κ. Σ. Π.

2471.

ΚΛΕΟΥΣ
ΩΝΥΜΕΑ

ΠΙΦΙΛΩΝ
ΦΙΛΩΝΙΔΗ
ΜΕΝΕΣΘΕΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΕΥΝΙΚΟΣΑ<
ΗΣΑΡΧΟΣΖΕ
ΟΙ
ΡΩΤΙΩΣΙΙ

2471.

. . . κλέους
Εὐ]ωνυμέα.

Ἐ)πὶ Φιλων(ίδου Ἄρχοντος.

Φιλωνίδ[ης,
Μενεσθεὺ[ς,
Εὐριπίδης,
Εὔνικος Ἀσ . . . .
Μνή]σαρχος Ζε . . .
Οἰ[νηΐδος.
Ἐρ]ώτιος . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Αἱ δύω πρῶται γραμμαὶ εἰσὶν ἐστεφανωμέναι στεφάνῳ ἐλαίας, οὗ τὸ ἥμισυ μέρος σώζεται. Μετὰ τὸν στέφανον ἡ ἑπομένη γραμμὴ εἶναι ἐγχαραγμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων· ἀναφέρεται δ' ἐνταῦθα τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος Φιλωνίδου, ὅστις δὲν ὑπάρχει εἰς τοὺς ὁποίους ἔχομεν μέχρι τοῦδε καταλόγους τῶν Ἀρχόντων. Κ. Σ. Π.

2472.

ΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΥΣΕΦΗ
ΒΟΥΣ

ΟΙΕΦΗΒΕ

2472.

Ὁ Δῆμος
τοὺς ἐφή-
βους.

Οἱ ἐφηβε(ύσαντες ἐπὶ . . . Ἄρχοντος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαρτίου 29 εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφάς, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0|0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 13 0|0. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ὑπ' ἀριθ. 2462· δὲν ἐφαρμόζεται δὲ ἀκριβῶς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ὁ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ μετὰ τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2462, διότι ἐλλείπει τὸ μεταξὺ τούτων μέρος. Ἡ πλὰξ εἶναι

ἀκρωτηριασμένη ἀπὸ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Ἡ τελευταία γραμμὴ, (ἤτοι ἡ 4) εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων. **Κ. Σ. Π.**

2473.

ΙΟ
ΙΝΟ
ΤΗΝΑ
ΙΚΗΣΕΙΤ

ΟΔΗΜΟΣ
ΤΟΥΣΕ
ΦΗΒΟΥΣ

ΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΥΦΡΕΑΡΙ

2473.

. . . . ίο[υ
. . . . ίνο[υ
. . . . τὴν ἀ-
ναγραφὴν τῇ διο]ικήσει τ-
[ῶν ἐφήβων]
Ὁ Δῆμος
τοὺς ἐ-
φήβους.

. . . . ς Ἄρχοντος
. . . . ο]υ Φρεάρ[ριος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ **1852** Φεβρουαρίου **23** εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ γενομένας, δαπάνῃ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **26 0/0**, τὸ πλάτος **19 0/0**, καὶ τὸ πάχος **10 0/0**. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον· ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ μέρος τῶν λίθων, ἐφ' ὧν αἱ ὑπ' ἀριθ. **2462, 2472** ἐπιγραφαὶ, δὲν ἐφαρμόζεται ὅμως ὁ λίθος μετ' αὐτῶν, διότι ἐλλείπουσι τὰ μεταξὺ αὐτῶν μέρη. Εἶναι καὶ αὐτὴ ἀναγραφὴ τῶν ἐφηβευσάντων.

Ἡ **8** γραμμὴ εἶναι ἐγγεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων, ἐν ᾗ ἀνεφέρετο τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος.

Κ. Σ. Π.

2474.

ΙΛΩΝΟΣΠΑΜΒΩΤΑΛ
ΟΥΑΓΡΥΛΗΘΕΝ
ΟΣ ΑΙ
ΩΝΟΣΕΚΚΟΛΩ ΝΟ
ΤΟΣΦΗΓΑΙΕΥ
ΟΣ ΤΕ
ΟΣΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΠΟΛ
ΕΑΡΡΙΟΣ ΣΩΚΡ

ΗΒΟΥΛΗ
ΟΔΗΜΟΣ
Ω

2474.

Φ]ίλωνος Παμβωτά[δης,
. . . ου Ἀγρυλῆθεν
. . . ος Αἰ . . .
. . . ωνος ἐκ Κολω[νοῦ,] Νο . . .
. . . τος Φηγαιεὺ[ς,
. . . ος Τε . . .
. . . ος Παιανιεὺς, Πολ . .
. . . . Φρεάρριος, Σωκρ[άτης

Ἡ Βουλὴ
ὁ Δῆμος
. . ω . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1852** Ἰουνίου **14** εἰς τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ὑπαπαντῆς (ἐν τῷ Μητρῴῳ) ἀνασκαφὰς, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **20 0/0**, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος **10 0/0**. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτῆς· ἀποτελοῦσε δὲ αὐτὴ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἣ ἐδημοσιεύθη ὑπ' ἀριθ. **2470**· δὲν ἐφαρμόζονται ὅμως οἱ λίθοι, διότι ἐλλείπει τὸ μεταξὺ αὐτῶν μέρος. **Κ. Σ. Π.**

2475.

ΣΥ . . .
. . . Α
. . . ΡΑΣ
. . . ΤΕΑ
. . . ΚΟΙ

2475.

Συ . . .
. . . . α . .
ἑτέ]ρας
τὸν γραμμα]τέα
. . . .]κοι

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι **12 0/0**, τὸ πλάτος **11 0/0**, καὶ τὸ πάχος **0/0 8**. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτη-

ριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς· εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς φαίνονται τὰ γράμματα ΣΥ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους εἰκάζω, ὅτι ἀποτελεῖ καὶ αὕτη μέρος τῶν ὑπ' ἀριθ. **2470** καὶ **2474** ἐπιγραφῶν.

Κ. Σ. Π.

2476.

. . . .
. . . . Α . . . .
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΡΧΙΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ

2476.

. . . .
. . . . . . Ἰούλιον Καίσ]α[ρα Θεὸν
Ἀπολλώνιος Ἀρχίου Μαραθώνιος ἐποίησεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 19 εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφὰς, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 97 0/0, τὸ πλάτος 65 0/0, καὶ τὸ πάχος 55 0/0. Εἰς τὸ ἄνωθεν μέρος τοῦ Βάθρου ἦσαν ἕτεραι δύω σειραὶ γραμμάτων, τὰς ὁποίας ἐξήλειψαν κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους τῆς ἀρχαιότητος ἐπίτηδες· ἄφησαν δὲ μόνον τὴν γραμμὴν, τὴν ἔχουσαν τὸ ὄνομα τοῦ τεχνήτου, τῆς ὁποίας τὰ γράμματα ἀμυδρῶς πως φαίνονται. Ἐκ τῶν ἐξηλειμμένων γραμμῶν εἰς τὴν πρώτην μόνον ἓν Α φαίνεται μόλις. Πολλοὶ Ἀπολλώνιοι τεχνῖται ἀναφέρονται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καταριθμεῖται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρχίου Ἀπολλώνιος, ὅστις ἐποίησε καὶ αὐτὸς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Καίσαρος ἐν σχήματι Ἑρμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ συμπολίτης αὐτοῦ, καὶ ὁμώνυμος Ἀπολλώνιος, μιμούμενος τοῦτον ἐποίησε μετὰ ταῦτα τὸν ἀνδριάντα τοῦ Αὐγούστου, ὡς ἀναφέρεται ἔν τινι καταλόγῳ τῶν χαλκίνων ἀγαλμάτων τοῦ Μουσείου τῆς Νεαπόλεως. Τὰς δύω ἐξηλειμμένας γραμμὰς, αἳ ἦσαν ἐπὶ τοῦ Βάθρου, περὶ ὧν ἀναφέραμεν, ἴσως ἐξήλειψαν οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καίσαρος καθελόντες τὸν ἀνδριάντα αὐτοῦ, χαριζόμενοι εἰς τοὺς περὶ τὸν Βροῦτον. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ταύτης πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ γνωστὸς μέχρι τοῦδε γλύπτης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΡΧΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ἦν τὸν Δῆμον Μαραθώνιος. ΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ἣν τὸ 1835 ἐδημοσίευσα εἰς τὸ Γαλικὸν σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *Ancienne Athènes p.* 164, καὶ ἣν ὁ Κ. Ῥὸς μετὰ ἕνδεκα ἔτη ἀνεδημοσίευσε (τὸ **4846**). Ὁ Ἀρχίας οὗτος ἴσως εἶναι τῆς αὐτῆς γενεᾶς μετὰ τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένου.

Τὸ Βάθρον ἦν κεκοσμημένον γείσσῳ ἔν τε τῇ βάσει αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὰ ἄνω, καὶ κομψῶς κατεσκευασμένον.

Κ. Σ. Π.

2477.

Ι \
ΛΙΘΙΝΙ
ΙΣΔΕΤΙ
ΤΕΙΔΙΟΙ

2477.

[ἀναγράψαι δὲ τό δε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα]
τὸν κατὰ Πρυτανείαν ἐν στήλῃ] λιθίν[ῃ καὶ
στῆσαι ἐν . . . . ε[ἰς δὲ τ[ὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνά-
θεσιν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τὸν ἐπὶ] τεῖ διοι[κήσει δραχμὰς ΔΔΔ.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαρτίου 14 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ γενομένας, δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 35 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Κάτωθεν τῆς πλακὸς ὑπάρχει μέρος στεφάνου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψηφίσματος ὑπέρ τινος, ὃν ἐστεφάνωσεν ὁ Δῆμος.

Κ. Σ. Π.

2478.

2478.

Ἐπὶ δύο τμημάτων πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθησαν τὸ **1852** Μαρτίου **17** εἰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφάς, αἵ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **30** 0/0, τὸ πλάτος **18** 0/0, καὶ τὸ πάχος **14** 0/0. Ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνεται τὸ ἥμισυ στεφάνου· τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ φαίνεται ἐπὶ τῆς ἀκολούθου ἐπιγραφῆς, μεθ' ἧς συναρμόζεται ὁ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. **2478** ἐπιγραφή.

2479.

ΟΔΗΜ

2479.

Ὁ Δῆ[μος.

Κ. Σ. Π.

2480.

ΛΕΩΜ
ΔΟΥΧΗ
ΑΡΤΕΜ

2480.

Λεώμ[αχον δα-
δ]ουχή[σαντα
Ἀ]ρτέμ[ιδι.

Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως ἀγάλματος Ἑρμοῦ λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1852** Μαρτίου **14** εἰς τὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ «ἡ Ὑπαπαντὴ» ἀνασκαφάς, αἵ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τοῦ Ἑρμοῦ τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι **85** 0/0, τὸ πλάτος **13** 0/0, καὶ τὸ πάχος **20** 0/0. Ὄνομα *Λεώμαχος* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **27** ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Κ. Σ. Π.

2481.

ΜΩΙ
ΩΡΟΣ ΝΙΚΟΔΩΡΟΙ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΑΤΟΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥΚΕΦΑΛΙ
ΚΡΑΤΗΣΘΕΟΦΙΛΟΥΕΡΜΕΙ
ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΗΜΟΣΟΝΗΤΟΡΟΣΛΟΥΣ
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΙΧΗΣΙΟΥΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΙΩΝΦΑΛΑΝΘΟΥΑΘΜΟΝΕ
ΟΥΛΟΣΚΤΗΣΙΚΛΕΟΥΣΑΙΞΩ
ΗΣΜΕΝΩΝΟΣΠΙΘΕΥΣ
ΠΟΘΟΩΝΤΙΔΟΣ
ΛΓΟΥ ΙΦΑΙΕΙ

2481.

τῷ Δή]μῳ
Νικόδ]ωρος Νικοδώρο[υ Ἁλαιεύς.
Ἀκαμαντίδος.
Σώστρ]ατος Σωστράτου Κεφαλ[ῆθεν.
Κράτης Θεοφίλου Ἑρμεῖ[ος.
Οἰνεΐδος.
Φιλόδ]ημος Ὀνήτορος Λουσ[ιεύς.
Κεκροπίδος.
. . . χησίου Αἰξωνεύς,
. . . ίων Φαλάνθου Ἀθμονε[ύς,
Κλεόβο]υλος Κτησικλέους Αἰξω[νεύς,
. . . ης Μένωνος Πιθεύς.
Ἱπ]ποθοωντίδ. ς.
. . γου . . . . ι Φαιει . . .

2482.

ΜΕΟΥΕΡΧ
ΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΚ
ΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΙΔΗΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΠΑΙΑΝ
ΙΔΗΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΠΑΙΑΝΙ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ
ΞΟΣΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥΚΡΩΠΙΔ
ΣΕΥΒΟΥΛΟΥΛΕΥΚΟΝΟΕ

2483.

ΧΑΡΙΑΣΦΙΛΟΚ
ΑΝΤΙΟ
ΠΑΝΤΑΚΛΗΣΚΕ
ΛΕΠΤΙΝΗΣΕΦΗ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ

ΒΟΥΛΗ
ΗΜΟΣ
ΑΚΟΝΤΙΣ

2482.

[*Αἰγηΐδος*].
. . . . μέου Ἐρχ[ιεὺς,
. . ς Ἀριστομένου Κ[ολυττεὺς] (ἢ Κ[υδαντίδης).
Π]*ανδιονίδος*.
. . . . ίδης Ἡλιοδώρου Παιαν[ιεὺς,
. . . . ίδης Ἡλιοδώρου Παιανι[εύς.
Λεωντίδος.
. . . ος Νικοβούλου Κρωπίδ[ης.
. . . ς Εὐβούλου Λευκονοε[ύς.

2483.

Χαρίας Φιλοκ[ράτους.
Ἀντιο[*χίδος*.
Πανταχλῆς Κε[ραμεὺς,
Λεπτίνης Ἐφη . . . .
Καλλίστρατος . . . .

Ἡ] Βουλὴ
ὁ Δ]ῆμος
τοὺς] ἀκοντισ[τάς.

Καὶ αἱ τρεῖς αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ τριῶν τεμαχίων πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ.

Ἡ πρώτη (ἡ ὑπ' ἀριθ. 2481) εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀκέραιον.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων, αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ μικροτέρων.

Ἡ δευτέρα (ἡ ὑπ' ἀριθ. 2482) εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς· ἐφαρμόζεται δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ τῆς πλακὸς, ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 2483 ἐπιγραφή.

Καὶ τὰ τρία τεμμάχια εὑρέθησαν τὸ 1852 Φεβρουαρίου 23 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ γενομένας, δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2481 εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Τὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2482 εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡς τὸ τῆς ἀνωτέρω. Τὸ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2483 εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἦν ἀναγραφὴ κατὰ Φυλὰς ἀκοντιστῶν, οὓς ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος ἀνέγραψεν, ὡς ἀναφέρεται τοῦτο εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας γραμμάς.

Κ. Σ. Π.

2484.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣΔΙ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ· ·ΔΑΘΗΝΑΙ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΕΣΔΗΛΟΝ
ΣΙΑΣΣΟΥΝΙΕΥΣ
Ο

2484.

Γυμνασιαρχοῦντος Δι[ονυσίου,
Μητροδώρου [Κυ]δαθηναι[έως,
Ἀγορανόμος ἐς Δῆλον,
Λυ]σίας Σουνιεὺς,
. . . . ο . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Ἀποτελεῖ δὲ μέρος τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἀπ' ἀρχῶν τῶν Ἀρχόντιων καὶ Ἱερέων, αἳ ἐπέμποντο Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ· εἶναι ἑπομένως ἐκ τῶν τεμαχίων, ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ 3 φυλλαδίῳ τῶν τοῦ Βουλευτηρίου ἐπιγραφῶν, νῦν δὲ τοῦτο πρῶτον δημοσιευόμενον. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 0/0 6, καὶ τὸ μῆκος 16 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

2485.

ΟΝΤΩΣΙΙΚ
ΙΘΟΜΕΝΟΙΤΟΙΣΤΕ
ΙΤΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝΤΑΣΤΕ
ΑΤΑΠΑΡΑΝΓΕΛΟΜΕΝΑΥΠ
ΕΙΟΥΦΥΛΑΚΗΝΚΑΘΑΠΕΡΕΤΑ
ΥΝΕΠΕΙΔΗΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΟΙΔΙ
ΗΝΑΞΙΑΝΤΙΜΗΘΩΣΙΚΑΙΟΥ
ΒΟΥΛΗΙΤΟΥΣΠΡΟΕ.ΔΡΟΥΣ
ΥΣΑΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΠΡΟΣΑΓΑ
ΑΙΧΡΗΜΑΤΙΣΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤ
ΟΥΛΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΟΤΙΔ
ΣΕΤΕΡΟΥΣΤΟΥΣΕΦΗΒΕΥΣΑΝ
·ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΥΣΧΡ
ΑΞΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙ
ΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝ ΕΙΝΑΙΔΕΑΥ
ΝΟΙΣΗΠΟΛΙΣΥΙΟΝΣΙΝ
ΤΟΝ ΑΜΕΙΝΙΑΝΑΝΤΙΦΑΝ
Ν Π ΑΙΔΟΤΡΙΒΗΝΕΡΜΟΔΩΡ
Τ Ι ΣΤΗΝΦΙΛΟΘΕΟΝΣΤΡΑΤ
Φ Ε ΤΗΝΜΝΗΣΙΘΕΟΝΜΝΗΣΙ
Α Ε Ρ·ΟΤΕΝΗΝ ΚΑΙΤΟΝΤΟ
Ω Σ ΑΙΑΥΤΟΥΣΘΑΛΛΟΥΣΤΕ
Ι Α Σ ΗΝΕΧΟΝΤΕΣΔΙΑΤΕΛ
Α Ι Δ ΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤ
Σ ΤΗΛΗ

2485.

. . . .]όντως ἢ κ[αὶ . . .
. . . . πε]ιθόμενοι τοῖς τε [νό-
μοις καὶ καθ' ἕκαστον] τὸν ἐνιαυτὸν τάς τε
θυσίας κατ]ὰ τὰ παραγγελλόμενα ὑπ'[αὐτῶν
καὶ τὴν τοῦ Λυκ]είου φυλακὴν καθάπερ ἔτα-
ττον ἤδη καὶ ν]ῦν. Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ δι-
οικοῦντες κατὰ τ]ὴν ἀξίαν τιμηθῶσι καὶ οὗ-
τοι. Ἔδοξε τῇ] Βουλῇ τοὺς προέδρους
εἰς τὴν ἐπιο]ῦσαν Ἐκκλησίαν προσαγαγεῖ-
ν εἰς τὸν Δῆμον, κ]αὶ χρηματίσαι περὶ τούτ-
ων γνώμην τῆς Β]ουλῆς εἰς τὸν Δῆμον ὅτι δο-
κεῖ ὅπως καὶ τοὺ]ς ἑτέρους τοὺς ἐφηβεύσα-
ντας, ὡσαύτως τε] στεφανῶσαι αὐτοὺς χρ[υσ-
ῷ στεφάνῳ] ἀξίας ἕνεκεν καὶ φιλοτιμία-
ς πρ]ὸς τὸν Δῆμον. Εἶναι δὲ αὐτοῖς ὡς καὶ τ-
οῖς Προξέ]νοις ἡ πόλις υἱὸν σιν . . . . .
. . . .]τον Ἀμεινίαν Ἀντιφάν-
ους, καὶ τὸ]ν παιδοτρίβην Ἑρμόδωρον Ἀπολ-
λοδώρου φρον]τιστὴν Φιλόθεον Στράτωνο-
ς, καὶ ἀγωνο]θέτην Μνησίθεον Μνησιθέου .
. . . . . . αιρ . οτενην καὶ τὸν το-
ύτου . . καὶ στεφαν]ῶσαι αὐτοὺς θαλλοῦ στε-
φάνῳ ἕνεκα φιλοτιμ]ίας, ἣν ἔχοντες διατελ-
οῦσιν. Ἀναγράψ]αι δὲ τό δε τὸ Ψήφισμα τ[ὸν
γραμματέα ἐν [στήλῃ [λιθίνῃ καὶ στῆσαι
[ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1849 Ἰουνίου 22 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μ. Ψωμᾶ.

εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· ἡ δὲ δεξιὰ πλευρὰ αὐτῆς κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος μένει ἀκέραιος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **18** 0/0, τὸ πλάτος **14** 0|0, καὶ τὸ πάχος **10** 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται ,ὅτι εἶναι τὸ ἥμισυ μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τῶν ἐφηβευσάντων Ἀμεινίου Ἀντιφάνους, τοῦ παιδοτρίβου Ἑρμοδώρου, Φιλοθέου Στράτωνος, καὶ Μνησιθέου τοῦ Μνησιθέου. Ἐστεφάνωσαν δὲ αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ ἀξίας ἕνεκεν καὶ φιλοτιμίας τῆς πρὸς τὸν Δῆμον. Ἐκ τῶν ἀναπληρουμένων γραμμῶν ἐξάγεται, ὅτι ἑκάστη ἐσύγκειτο ἐκ τριάκοντα τριῶν γραμμάτων.

Ὁ εἰς τὴν **14** γραμμὴν ἀναφερόμενος τύπος «ἀξίας ἕνεκεν καὶ φιλοτιμίας» εἶναι κυρίως ὁ διὰ τοὺς ἐπιστατοῦντας εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς παιδοτρίβας.

Εἰς τὴν **17** γραμμὴν ἀναφέρεται Ἀμεινίας Ἀντιφάνους. Τὸ ὄνομα *Ἀμεινίας* εὕρηται διαφόρως ἔχον γραφομένην τὴν προπαραλήγουσαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ **Υ** παρὰ τῷ Σχολιαστῇ τοῦ Ἀριστοφάνους (Σφήκ. στίχ. **1266**), καὶ διὰ τοῦ **Ι** Ἀμινίας ὁ Δημοκλέους, Θηβαῖος ποιητὴς *(Bœckh ins.* **1584***)*, καὶ ἕτερος Ἀμινίας ὁ πατὴρ τοῦ Κράτωνος *(Bœckh ins.* **1608***)*· ἐν πλείσταις δὲ ἄλλαις τῶν ἐπιγραφῶν διὰ τῆς **ΕΙ** γράφεται συνήθως, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν.

Εἰς τὴν **18** γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἑρμοδώρου παιδοτρίβου. Ὁ Ἑρμόδωρος οὗτος ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **2466** ἐπιγραφήν, ἥτις ἦν εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ παρόντος Ψηφίσματος, καὶ ἐν ταῖς τῶν Νεωρίων ἐπιγραφαῖς σελ. **544**. Ἐκ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. **2466** ἐπιγραφῆς πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ Ἑρμόδωρος οὗτος ἦν Ἀχαρνεὺς τὸν Δῆμον.

Εἰς τὴν **20** γραμμὴν ἀναφέρεται ὁ ἀγωνοθέτης Μνησίθεος Μνησιθέου, ὡς τοιοῦτος ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **2467** καὶ **2468** ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Τὰ τεμάχια ταῦτα, ἐφ' ὧν αἱ ῥηθεῖσαι ἐπιγραφαὶ ἀπετέλουν μέρος τῆς στήλης, ἐφ' ἧς τὸ παρὸν Ψήφισμα. Μανθάνομεν δὲ ἐκ τῶν δύω τούτων ἐπιγραφῶν, ὅτι ὁ Μνησίθεος οὗτος ἦν Κόπρειος τὸν Δῆμον. Ὁ αὐτὸς οὗτος ἀναφέρεται καὶ εἰς ἐπιγραφήν τινα, εὑρεθεῖσαν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **66** ἐπιγραφῇ τοῦ Βουλευτηρίου, ἔνθα ἀναφέρεται ὡς θεσμοθέτης. Ἂν ὁ θεσμοθέτης οὗτος δὲν ἦναι ὁ αὐτὸς τῷ ἐνταῦθα ἀναφερομένῳ ὡς ἀγωνοθέτης, εἶναι ὅμως πιθανόν, ὅτι ἀμφότεροι εἰσὶ τῆς αὐτῆς γενεᾶς. Περὶ τοῦ Δήμου *Κόπρος* ἀναφέραμεν καὶ ἀλλαχοῦ, ὅτι διετήρησε σχεδὸν μέχρι τοῦδε τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ ὄνομα, (μ' ὅλον ὅτι τὸ αὐτὸ χωρίον καὶ *Κουρσαλᾶ* κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ἐκάλεσαν)· *Κοροπὴ* γὰρ καλεῖται νῦν. Ἐνταῦθα ἦν ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐκεῖ εὑρεθεῖσαν ἐπιγραφὴν *Λάμαχος Ἀπολλωνίου Ἀθμονεὺς Ἀθηναίᾳ ἀνέθηκεν ἀπ' ἀρχῆς*, ἣν ὁ Ῥὸς ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. **31** *(in die Demen.)*, ἐνταῦθα ἴσως ἦν καὶ ναὸς Ἀπόλλωνος, ὃς ἔσχε τὸ ἐπίθετον *Κορωπαῖος*. (Ὅρα Νικ. Θηρ. σελ. **614**).

Εἰς τὰς γραμμὰς **17—21** ἀναφέρονται τὰ ἔργα τῶν ἐπιστατῶν τούτων. Ἐκ τῶν σωζομένων γραμμάτων ἀναγινώσκονται τὰ τοῦ παιδοτρίβου, φροντιστοῦ καὶ ἀγωνοθέτου. Ἐκ τῆς ἐκφράσεως δὲ «στεφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ» ἀναφερομένης εἰς τὴν **13** καὶ **14** γραμμὴν παρατηρεῖται ἡ μεγάλη ἐπιμέλεια καὶ φροντὶς τῆς Ἀθηναϊκῆς Ἀρχῆς ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς ἀνατροφῆς τῶν νέων. Τὸ Ψήφισμα τοῦτο προηγεῖται τῶν ἀναγραφῶν τῶν ἐφήβων, ἀναφερομένων εἰς τὰς προεκδοθείσας ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. **2462, 2464, 2466, 2467** καὶ **2472**.

Κ. Σ. Π.

2486.

ΚΑΙΤΗΣΦΥΛΑΚΗ
ΤΕΛΛΟΜΕΝΩΝΑΥΤ
ΗΝΤΑΙΔΕΚΑΙΤΗ
ΥΝΕΦΑΜΙΛΛΟΝΕ
ΝΚΑΙΠΕΙΘΕΣ
ΤΩΝΕΥΚΟΣΜΙ
ΣΑΞΙΟΥΣ
ΕΑΡ

2486.

καὶ τῆς φυλακῆ[ς τῆς χώρας
ἐν]τελλομένων αὐτ[ῶν
πεποί]ηνται δὲ καὶ τὴ[ν κατασκευὴν
σ]υνεφάμιλλον ε[ἶναι
αὐτὸ]ν καὶ πείθεσ[θαι
τῆς αὐ]τῶν εὐκοσμί[ας
ἑαυτοὺ]ς ἀξίους [παρασχόντας
. . . . εαρ . . . . . .

Ἐπὶ δύο τμημάτων πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὰ τὸ **1851** Ἀπριλίου **12** εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρ-

χαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 11 0|0· τὸ δὲ πλάτος (ἀμφοτέρων ὁμοῦ συντεθέντων) 15 0/0; καὶ τὸ πάχος 0/0 7.

Κ. Σ. Π.

2487.

ΕΣΚ
ΗΝΤΡΥΜ
ΜΟΥ ΟΠΩΣ
ΙΜΗΝΤΑΙΚΛ
ΧΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΥΩΣΙΝΕΙΣΤΗΝ
ΜΗΤΗΝΜΕΤΑΤΑΙΕ
ΔΕΞΥΜΒΑΛΛΕΣΘΑΙ
ΟΥΛΗΙ ΕΠΑΙΝΕΣΑ
ΝΕΟΚΛΕΟΥΣΑΡΧΟΝ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜ
ΣΔΙΑΤΕΛΟ
ΙΕΝΤΟΙΣ
ΟΝΚΟΣ
ΕΣΑΙ

2487.

. . κατ]εσκ[εύασεν . . . .
. . . τ]ὴν τρύμη[ν . . . .
. τοῦ Δή]μου ὅπως [οὖν . . . . . .
. . τετ]ίμηνται κ[αὶ οἱ λοιποὶ . . .
ἀγαθῇ τύ]χῃ δεδόχθαι [τῷ Δήμῳ . . .
πρυτανε]ύωσιν εἰς τὴν [ἐπομένην Πρυτανείαν
. . τι]μὴ τὴν μετὰ τὰ ἱε[ρά· γνώμην
δὲ ξυμβάλλεσθαι [τὴν Βουλὴν εἰς τὸν Δῆμον ὅτι
δοκεῖ τῇ Β]ουλῇ. Ἐπαινέσα[ι δὲ καὶ . . . .
. . ἐπὶ] Νεοκλέους Ἄρχον[τος . . . . .
. . . .] κατὰ τὸν Νόμ[ον . . . . . .
. . . . .]ς διατελο[ῦσι πράττοντες . .
. . . . . . κα]ὶ ἐν τοῖς [ἔμπροσθεν χρόνοις .
. . . . . .]ον κοσ[. . . . .
. . . . καλ]έσαι [δὲ αὐτοὺς εἰς τὸ Πρυ-
[τανεῖον, εἰς τὴν ἑστίασιν τὴν κοινήν].

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1851 Ἰανουαρίου 2 πλησίον τῆς Ὑπαπαντῆς, παρὰ τὸ Μητρῷον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 0/0 8, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπέρ τινων, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν διετηρήθησαν.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ φράσις *ἐπὶ Νεοκλέους Ἄρχοντος*. Τὸ ὄνομα τοῦτο οὐχ' εὕρηται ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν Ἀρχόντων.

Κ. Σ. Π.

2488.

ΑΡ/
ΑΓΩ
ΣΑΡΑΠΙΩ
ΑΓΩΝΟΘΕ
ΑΠΙΩΝΣΑΡΑ
ΝΟΘΕΤΗΣΔΗΝ
ΩΝΣΑΡΑΠΙ
ΣΕΠΙ
ΣΑΙΣ

2488.

Σ]αρ[απίων τῶν ἐν . . . . . .
ἀγω[νοθέτης . . . . . .
Σαραπίω[ν τῶν ἐν . . . . .
ἀγωνοθέ[της . . . . . .
Σ]αραπίων Σαρα[πίων τῶν ἐν ἄστει
ἀγωνοθέτης Δη[μήτριος . . . .
Σαραπί]ων Σαραπί[ων τῶν ἐν ἄστει
ἀγωνοθέτη]ς ἐπὶ . . . Ἄρχοντος
. . . . . σαις . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1851 Ἰανουαρίου 3 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς ενναι 11 0/0, καὶ τὸ πλάτος 0|0 5. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ἀγωνοθετῶν τῶν ἐν τοῖς Σαραπίοις τελουμένων ἀγώνων ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἐν Δήλῳ ἴσως.

Κ. Σ. Π.

2489.

ΕΜΩ
ΜΑΡΣΥΟ
ΛΗΣΤΗΣΕΞ
ΣΑΝΔΡΕΟΥ
ΑΚΛΕΙΤΟΣΗΡ
ΑΡΙΣΤΩΝΠ
ΟΣ ΑΝΤΙΚΡΑ

2489.

. . . .]εμω[. . . . . .
. . .] Μαρσύο[υ . . . . . .
τῆς Βου]λῆς τῆς ἐξ [Ἀρείου Πάγου
. . .]ς Ἀνδρέου,
Ἡρ]άκλειτος Ἡρ[ακλείτου,
. .] Ἀρίστων Π[. . .
. . .]ος Ἀντικρά[τους.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1851 Ἰανουαρίου 4 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ Βουλευ-

τηρίου, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μ. Ψωμᾶ, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν «Ὑπαπαντήν». τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 0/0 8. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἐγχαραγμένα.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Ἡράκλειτος Ἡρακλείτου* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 98 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥόσς, ὡς Πράκτωρ Τήνιος. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὕρηται ἔχον τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ γεγραμμένην ποῖ μὲν διὰ τῆς ΕΙ, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφήν, εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 98 τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥόσς, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1056, 1598, 1793, καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου διὰ τῆς ΕΙ· ἐν ὀλίγαις δέ τισιν, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 181 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου *Ἡράκλιτος Ἀριστοκλέους Σφήττιος*, διὰ τοῦ Ι γράφεται· εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1400 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, διὰ τῆς Η *Ἡράκλητος*. Ἡ διάφορος αὕτη ὀρθογραφία δεικνύει τὴν ὁμοιόφωνον προφορὰν τῆς ΕΙ, Ι καὶ Η, κἂν κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς μετὰ τὴν 96 Ὀλυμπιάδα. Κ. Σ. Π.

2490.

\ΙΙΚΗΣΙΑΣ
ΕΠΑΦΡΟ
ΔΕΙΤΟΥ
ΙΗ

2490.

Νι]κησίας
Ἐπαφρο-
δείτου
Ἀ]ζη[νιεύς.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1851 Ἰανουαρίου 7 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου, εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἐκκλησίας «ἡ Ὑπαπαντή». Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 9, καὶ τὸ πλάτος 0/0 7. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. *Νικησίας* ὄνομα εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 206 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Ἐπαφρόδειτος* γράφεται ποῖ διὰ τῆς ΕΙ, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 189, 286, 350 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ διὰ τῆς Ι ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 190, 192, 196, 202, 205 καὶ ἀλλαχοῦ· εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 899 τῆς αὐτῆς συλλογῆς διὰ τῆς Η γράφεται *Ἐπαφρόδητος*. Κ. Σ. Π.

2491.

ΣΟΦΙΛΟΥΒΗΣΑΙ

2491.

. . . Σοφίλου Βησαι[έως.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1851 Ἀπριλίου 14 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 8, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος ἀπὸ τὸ δεξιόν, κάτω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄνω εἶναι ἀκέραιον. Ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Σόφιλος* τὸ ΣΟ ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ο, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τοῦ Ω *Σώφιλος*, ὡς εὕρηται τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 165, 196, 289, 1568 καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ παρὰ τῷ Δημοσθ. κατὰ Μηδ. καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ὑπ' ἀριθ. 10. *Σοφίλος* δὲ διὰ τοῦ Ο ἀναφέρεται ὁ πατὴρ τοῦ Σοφοκλέους, καὶ Θηβαῖός τις ποιητής, ἢ Σικυώνιος (παράβ. Σιμμ. Θηβ. σελ. 1) καὶ παρὰ Βοικχίῳ ἐν ἐπιγραφῇ 4315· ἢ ἴσως ἡ γραφὴ αὕτη εἶναι κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὀρθογραφίαν, μ' ὅλον ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶ μεταγενέστεραι τῆς 94 Ὀλυμπιάδος. Κ. Σ. Π.

2492.

ΑΙL
ΕΘΗΚΕΝ

2492.

. . κ]αὶ ἐ . . .
ἀν]έθηκεν

Ἐπὶ τμήματος Βάσεως στήλης ἀναθεματικῆς. Εὑρέθη τὸ 1851 Ἀπριλίου 14 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μ. Ψωμᾶ, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν «ἡ Ὑπαπαντή». Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τῆς στήλης ταύτης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 31 0/0, καὶ τὸ πάχος 21 0/0.

Κ. Σ. Π.

2493.

Ι / \
ΑΝΤΡΑΠΕΞΑΝ
ΙΔΕΙΟΥΠΕΙΡΑΙΕΥ
ΗΛΙΩΝ
ΥΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΗΜ

2493.

. . . .
. . . ἱε]ρὰν τράπεζαν [τὴν ἐν Δήλῳ
Μήδειος Μη]δείου Πειραιεὺ[ς δρ. ΗΗ𐅄Ι
ἀγωνοθέτης Δ]ηλίων
Μήδειος Μηδείο]υ Πειραιεὺς

Στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλ]α Η Μ[ήδειος Μειδίου Πειραιεὺς

Ἐπὶ τεμαχίου Βάσεως στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 14 εἰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφάς, αἳ ἐγένοντο δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὰ γράμματα εἰσὶ σημειομένα μεταξὺ γραμμῶν ἐγχαραγμένων ἐπὶ τῆς πλακός. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς· ἀποτελεῖ δὲ μέρος τῶν ὑπ᾽ ἀριθ. 67 κ.λ.π. ἐπιγραφῶν ἐπεξεργασθέντων ὑπὸ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐπιμεληθείσης τὴν ἀνασκαφὴν καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐπιγραφῶν τούτων (1). Κ. Σ. Π.

2494.

ΣΙΣΤ
ΙΟΔΔΔΙΙΙ · ⊢⊢ΑΡΛΥΡ
ΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟΔΔΔΑΡΛ
ΑΡΛΥΡΙΣΙΣΤΑΘΜΟΝΤΑΥΤΕΣΙ
ΤΟΝ𐅅ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ⊢⊢⊢ΑΡΛΥΡΙΔL
ΟΣΑΡΛΥΡΙΣΙΣΤΑΘΜΟΝΤΑΥΤΕΣ

ΠΑΡΑΔΕΧΣΑΜΕΝ
ΑΡΛΥΡΑΙΗL
ΑΘΜΟΝΤΟΥΤΟ
ΧΝΟΣΑΡΛ
ΝΤΟΥΤΟ
ΙΟΙΣΤL
Η · Ι

2494.

. . . . Ἀργυρὶ]ς Ι στ[αθμὸν ταύτης ΗΔ⊢⊢.
Ποτήριον ἀργυροῦν σταθμὸν τούτ]ο[υ] ΔΔΔ[Π]Ι[⊢⊢]⊢⊢. Ἀργυρ[ὶς Ι σταθμὸν ταύτης 𐅄Δ.
Πατήριον ἀργυροῦν] σταθμὸν τούτο[υ] ΔΔΔ. Ἀργ[υρίδες ΙΙΙΙ σταθμὸν τούτων ΗΗΗ𐅄ΔΔΔΠ⊢.
Ἀργυρὶς Ι σταθμὸν ταύτης [Η𐅄⊢⊢⊢. Ποτήριον ἀργυροῦν σταθμὸν τοῦτον Η Ἀργυρίδες ΙΙΙΙ σταθμὸν
τού]των 𐅅ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ⊢⊢⊢. Ἀργυρίδ[ες ΙΙΙ σταθμὸν τούτων 𐅅ΗΗΔΠ⊢⊢⊢. Λύχν-
ος ἀργυρ]ο[ῦ]ς. Ἀργυρὶς Ι σταθμὸν ταύτης [. . . . .

[Οἱ δὲ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας, οἷς κ.τ.λ.]
παραδεξάμεν[οι παρὰ τῶν προτέρων ταμιῶν . . . . ἐν τῷ Παρθενῶνι. Φιά-
λαι] ἀργυραῖ Η[ΔΔΔΠΙΠ. Κέρας ἀργυροῦν . . . .
στ]αθμὸν τούτω[ν . . . .
Λύ]χνος ἀργ[υροῦς σταθμὸν τούτων . . . . σταθ-
μὸ]ν τούτο[υ. Οἱ δὲ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας,
οἷς Τ[ελέας Τελενίκου ἐγραμμάτευε παρέδοσαν τοῖς ταμίασιν, οἷς Πολυμήδης
Κ]η[φ]ι[σίωνος Ἀτηνεὺς ἐγραμμάτευε Τισαμενῷ Μελιτεῖ κ.τ.λ.

---

(1) Εἰς τὸ τρίτον φυλλάδιον τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βουλευτηρίου, τὸ πρὸ ὀλίγου ἐκδοθὲν, παρελείφθησαν δολίως τὰ ὀνόματα τῶν ΚΚ. Χαραμῆ καὶ Κ. Σ Πιττάκη, οἵτινες εἰς τὴν ἔκδοσιν ὅλων τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βουλευτηρίου ἐξ ἴσου ἐμόχθησαν, καὶ τὸν μόνον σημειούμενον κατὰ πάντα ἐβοήθησαν εἴς τε τὴν ἀντιγραφὴν, τὴν παραβολὴν αὐτῶν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, καὶ εἰς τὰς σημειώσεις. Ὁ τρόπος οὗτος, καὶ ὅπως μὴν ἀναβάλλεται ἔτι πλέον ἡ ἔκδοσις τῶν ἐπιγραφῶν τούτων, τῶν ὁποίων τὴν ἀνακάλυψιν ὁ Κ. Πιττάκης πρῶτος ἐνήργησεν. (Ὅρα πρακτικὰ Συλλόγου εἰς Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα σελ. 880, φυλλάδ. 34) ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ δημοσιεύσωμεν ταύτας εἰς τὴν Ἐφημερίδα ταύτην.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ τὸ 1852 Μαρτίου 20 εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ γενομένας ἀνασκαφάς, δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιόν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον.

Μετὰ τὴν 6 γραμμὴν μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 7. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας.

Ἐκ τῶν γραμμάτων TL, ὄντων εἰς τὸ τέλος τῆς 12 γραμμῆς εἰκάζω, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ αὐτὴ ἀναφέρει τὰ ἀναθήματα τὰ πρὸ τῆς γραμματείας Τελέου τοῦ Τελενίκου, τὰ ἐπὶ τῶν ταμιῶν Δεχ . . καὶ ξυναρχόντων, οἷς Λυσικλῆς Δρακοντίδου Βατῆθεν ἐγραμμάτευεν· ἤτοι ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ προηγεῖται τῶν δημοσιευθεισῶν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 15 καὶ 2018. Τὸ τεμάχιον δὲ τοῦτο δὲν ἐῤῥίφθη κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, οὐδὲ ἐφαρμόζεται μετὰ τῶν ἐκεῖ τεμαχίων, ἐφ' ὧν αἱ περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων ἀναγραφαί, διότι ἐκεῖνα μὲν ἔχουσι πάχος 15 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου· τὸ δὲ τῆς παρούσης πλακός, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, πάχος εἶναι 0/0 4· ἀποτελεῖ δὲ μέρος ἡ πλὰξ αὕτη τῶν πλακῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐφυλάσσοντο εἰς τὸ Μητρῷον, ἐφ' ὧν ἦσαν ἀναγεγραμμένα τὰ ἱερὰ χρήματα τῆς Ἀθηναίας καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὅτι δὲ τὸ Μητρῷον ἐχρησίμευεν ὡς γραμματοφυλακεῖον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐφυλάσσοντο ὅλα τὰ δημόσια γράμματα παντὸς εἴδους ψηφισμάτων καὶ ἀναγραφῶν, τοῦτο μαρτυρεῖται ἀπὸ διαφόρους τῶν παλαιῶν συγγραφέων. (Ὅρα Ὑποθ. εἰς τὸν περὶ Στεφ. λόγ. τοῦ Δημοσθ. Ἀθην. βιβλ. 5, κεφ. 14, καὶ βιβλ. 9, κεφ. 17, Διογ. Λαέρτ. εἰς Ἐπικουρ. Ἁρποκρ. εἰς Μητρ. Σουΐδ. εἰς Μητραγύρ. Αἰσχ. κατὰ Κτησιφ.),

Κ. Σ. Π.

2495.

. . . .
ΜΗΣΠΡΥΤΑ
ΔΗΜΩ

2495.

. . . .
ἑβδό]μης Πρυτα[νείας, ᾗ . . . ἐγραμμάτευεν
ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ] Δήμῳ . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευρίῳ ἀνασκαφάς. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. Εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς πλακὸς (ἄνωθεν τῆς πρώτης γραμμῆς) μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 4. Τὰ γράμματα τὰ ὁποῖα σώζονται ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα· εἶναι δὲ ἀρχὴ Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2496.

ΑΙΘΑΛΙΑΙ
ΤΗΣΠΡ

2496.

κ]αὶ Θαλία[ρχον
τῆς Πρ[υτανείας

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρουαρ. 15 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Ὄνομα *Θαλίαρχος* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 165, 1278, 1322 καὶ 1252 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἅπαντα δὲ δι' ἑνὸς Λ. *Θαλλίαρχος* δὲ διὰ δύο ΛΛ εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1248 ἐπιγραφῇ τῆς αὐτῆς συλλογῆς.

Κ. Σ. Π.

2497.

/
ΔΣ
ΟΨ
ΑΡΜΟΥ
ΡΑΚΑΙ

2497.

. . . .
. . . . δ[ου . . . .
ἀναγράψαι δὲ τό δε τ]ὸ Ψ[ήφισμα τὸν γραμματέα
. . . . άρμου . . . .
. . . . . σωτῆ]ρα καὶ [εὐεργέτην τῆς πόλεως

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Κ. Σ. Π.

2498.

ΣΩΣΕΣΧΕΚΑΥ· ·Ν
ΕΙΠΟΜΕ

. . . σως ἔσχε καυ . . ν
μηδὲν ἀπο]λειπόμε[νος

Ἐπὶ τεμαχίου ἐπιστηλίου τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰουνίου 14 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Πρὸς τὸ δεξιὸν σώζεται τὸ ἀκρωτήριον τῆς στήλης καὶ τὸ κιονόκρανον τὸ ὑποστηρίζον τὸ ἐπιστήλιον τῆς στήλης, ἐν ᾗ εἰκάζω, ὅτι ἦν τύπος.

Κ. Σ. Π.

2499.

ΙΗΕΞΑΡΕΙΟΥΠ/
Ι ΡΛΙ

Ἡ ἐξ Ἀρείου Π[άγου Βουλὴ
κα]ὶ [ἡ Βουλὴ τῶν . .]ρα . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 15 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 7, τὸ μῆκος 38 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6.

Κ. Σ. Π.

2500.

ΔΗΜΟΥΤ
ΝΚΛΠΡC
ΤΟΝΑΝΘ
ΙΟΙ/Σ

Ψηφίσματι Βουλῆς καὶ] Δήμου. Τ-
ίτο]ν Κλ[αύδιον] Πρ[όκλον
τὸν Ἀνθ[ύπατον
εὐν]οί[ας ἕνεκα καὶ . . .

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1852 Μαρτίου 7 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «Ὑπαπαντήν». Τὸ Βάθρον εἶναι καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτοῦ ἀκρωτηριασμένον. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν.

Κ. Σ. Π.

2501.

ΜΟΣΑΡΙ
ΟΧΟΥΦΑΛ

Ὁ Δῆμ]ος Ἀρι . . .
Ἀντι]όχου Φαλ[ηρέως.

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρουαρίου 28 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ· τὰ δὲ ἄνω καὶ κάτω μέρη εἰσὶν ἀκέραια. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Κάτωθεν εἶναι κεκοσμημένον γείσσῳ. Τὰ γράμματα εἰσὶ γεγραμμένα ποικίλμασιν.

Κ. Σ. Π.

2502.

Ο Σ
ΛΙΚΙΝΙC

Μάρκ]ος
Λικίνι[ος.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1852 Φεβρ. 26 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασι. Ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος Λικίνιος εἶναι γεγραμμένη δι' ἑνὸς Ν *Λικίνιος*.

Κ. Σ. Π.

2503.

ΔΗΝ
ΑΡΕ
ΕΝ

Δη[μήτριον . . .
. . ἀρε[τῆς
ἕν[εκα . . .

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτη-

ρίου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0|0. Τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μένουσιν ἀκέραια. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Κ. Σ. Π.

2504.	2504.
ΚΡΙΩΕΑ	Κριωέα.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0|0 5, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Κ. Σ. Π.

2505.	250·.
ΒΕΡΕΝ· · · · · · Τ	Βερεν[ικίδης . . τ . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 11 0/0. Κ. Σ. Π.

2506.	2506.
ΑΓΑΘΗ	Ἀγαθ[ημερὶς

Ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαρτίου 27 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 0|0 7. Κ. Σ. Π.

2507.	2507.
ΣΚΑΙΗΣ ΟΔΩΡΟΥ ΚΕΝΚΑ	. . ς καὶ ἡ . . . Ἀπολλ]οδώρο[υ . . ἀρετῆς ἕνε]κεν κ[αὶ εὐνοίας

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρουαρίου 26 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου· Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Κ. Σ. Π.

2508.	2508.
Υ ΠΥΘΟ	Π]υ[θόδωρος Πυθο[δώρου.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1852 Φεβρουαρ. 12 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 8, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0|0. Κ, Σ. Π.

2509.	2509.
\Η ΡΙΔΙ \ΑΡΕ ΙΕΥΝΟ	. . . λη . . . . ριδι . . . . ἀρε[τῆς ἕνεκα κα]ὶ εὐνο[ίας τῆς εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρ. 13 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Κ. Σ. Π.

2510.	2510.
Η Σ ΘΕΝ ΡΕ	. . . . -ης . . θεν . . Βε[ρε[νεικίδης.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «Ὑπαπαντήν». Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 40 0/0. Τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ ἄνω μένει ἀκέραιον κατὰ τὸ ἥμισυ. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα· κεκοσμημένα δὲ ποικίλμασιν. Κ. Σ. Π.

2511.	2511.
Α Δ Ο Υ ΥΓΑΤΗΡ	. . α . . . . ά]δου θ]υγάτηρ.

Ἐπὶ τεμαχίου Βωμοῦ ἐπὶ τῆς Βάσεως τοῦ ὁποίου παρίσταται κεφαλὴ τύπου. Ἄνωθεν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει γεῖσσον. Τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν κατὰ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω τοῦ λίθου εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δὲ δεξιὸν πλευρὸν αὐτοῦ εἶναι ἀκέραιον. Κ. Σ. Π.

2512.	2512.
ΑΠΟΛΛΩΝ ΜΕΝΑΝΔΡ Τ ΗΝ	Ἀπολλώ[νιος Μενάνδρ[ου Ἀ]τη[νεύς.

Ἐπὶ μικρᾶς στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρ. 19 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 22 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 12 0/0. Κ. Σ. Π.

2513.	2513.
ΕΛΙΣΣΙΣ ΕΛΩΜΑΤΙΣ ΠΗΣΤ . . .	Μ]ελισσίς . ελωματίς πηστ . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης στρογγύλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ Μητρῴου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ «Ὑπαπαντῇ». Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 18 0/0. Ὄνομα θηλυκὸν *Μελισσὶς* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· ἀρσενικὸν δὲ *Μέλισσος* ἢ *Μελίσσος* ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 276, 284, 303 καὶ 304 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ Βίος Περικλέους. Κ. Σ. Π.

2514.	2515.	2514.	2515.
ΜΗΝΑΣ ΕΙΣΜΙΝΗ ΣΙΣ	ΜΟΣΑ . . . ΔΩΡΟΘ . . ΘΟΡΙ . . . ΘΥΓΑ . . .	Μηνᾶς, Εἰσμίνη, Ἶ]σις.	Μο[ῦ]σα . . Δωροθ[έου Θορι[κίου θυγά[τηρ.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 9 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ ἐπιγραφὴ εἶναι ἀρχαιοτέρα, ἡ δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐγράφη μετὰ ταῦτα, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 25 0/0. Κ. Σ. Π.

2516.	2516.
ΔΗΜ	Δήμ(ητρι καὶ Κόρῃ ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνω-

τέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 37 0/0. Τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ εἰσὶν ἀκέραια, τὸ δεξιὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ Βάθρον ἦν κεκοσμημένον γυσσώμασιν, ὡς εἰκάζω ἀπὸ τὸ σωζόμενον μέρος. Κ. Σ. Π.

2517.	2517.
ΑΡΑϹ	Μαρα(θωνίου.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 17 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 14 0/0.

Κ. Σ. Π.

2518.	2518.
ΟΣΥ	δικαι)οσό(νης

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0|0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0|0. Τὸ κάτω μέρος, ὅπερ εἶναι κεκοσμημένον γείσσοις σώζεται, τὰ λοιπὰ ἄλλα τρία εἰσὶ κατακερματισμένα.

Κ. Σ. Π.

2519.	2519.
ΙΟΝΚΛ ΕΠ	Ἰούλ]ιον Κλ[αύδιον . . . επ . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου.

Κ. Σ. Π.

2520.	2520.
ΛΙΑΝ ΥΓ	Αἰ]λιαν[οῦ θ[υγ[άτηρ.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2521.	
ΚΕΝ Ε	ἀρετῆς ἕνε]κεν [καὶ φιλοτιμίας τῆς] ε[ἰς τὴν . . . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης.. Εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2520.

Κ. Σ. Π.

2522.	2523.	
ΟΥ ΛΗΡ ΤΟΥ	ΠΕΙΘ Ι ΟΣΟ	Ἐπὶ Βάθρου Ὑμηττίου λίθου. Εὑρέθησαν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2524.

ΟΝΣ

Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα.

Κ. Σ. Π.

2525.

ΧΑ
ΑΛΥ
ΘΕϹ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 14 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 0/0 3, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Ἡ ἀριστερὰ ἄκρα εἶναι μόνη ἀκέραιος· ἅπαντα δὲ τὰ ἄλλα μέρη εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

2526.

ΚΙΔΑΘΗΝΑ | Κ[υ]δαθηνα[ιεύς.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0.

Κ. Σ. Π.

2527.

ΚΙΟ
ΚΙΟΥΙ
ΛΕΥΚΟΝ

Λεύ]κιο[ν
Λευ]κίου [υἱὸν
Λευκο[νοέα.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰανουαρίου 14 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0. Τὸ κάτω μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκέραιον· ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα εἰσὶν κεκοσμημένα ποικίλμασιν.

Κ. Σ. Π.

2528.

ΛΕΥΚΙ
ΡΙΙΟΥ

Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2529.

ΥΓΑΤΙ | θ]υγατ[έρα.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 6, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0.

Κ. Σ. Π.

2530.

Ο Δ Ι
ΙΟΝΥϹΙΟ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 4852 Μαρτίου 27, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 6, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 19 0/0.

Κ. Σ. Π.

2531.

ΙΑϹ
ΙΜΟ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου. Εὑρέθη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2532.

ΙΥϹΙΟΥΕ
ΙΟΥΓΥΝΙ

Διον]υσίου ε • • • •
• • • •]ίου γυν[ή.

Ἐπὶ τμήματος τύπου. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τούτου εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Κ. Σ. Π.

2533.

ΛΕΥΚΙ
ΝΜΕΛ

Λεύκ[ιον Λευκίου υἱό-
ν Μ]ελ[ιτέα

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 7 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 24 0/0.

Κ. Σ. Π.

2534.

ΑΥΙ
ΚΑΙΣΙ
ΑΔΡ

Αὐ[τοκράτορα
Καί[σαρα
Ἀδρ[ιανὸν Σεβαστὸν κ.τ.λ.

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0.

Κ. Σ. Π.

2535.

ΙΙ
ΝΟΥΕΥΚ

. . . .
. . . νου εὐκ[λείας ἕνεκεν

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 8 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0|0 8, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5.

Κ. Σ. Π.

2536.

ΜΙΟΝΙ
ΡΡΙΝΟΥ

. . μιο[ν] Ι . .
Μυ]ῤῥινο[ύσιον.

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2537.

ΟΔΗ
ΜΑΙ

Ἡ Βουχὴ καὶ] ὁ Δῆ[μος
. . . . μαι . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 18 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0|0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 37 0|0

Κ. Σ. Π.

2538.

ΛΗΕ
ΚΑ

Ἡ ἐ[ξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ
κα[ὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑξακοσίων καὶ ὁ Δῆμος

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 0|0 8, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 42 0/0.

Κ. Σ. Π.

2539.

ΟΗ
ΙΕ

Ὅθ]ε[ν
ιε . . .

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 19 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 13 0|0, καὶ τὸ πλάτος 0|0 9.

Κ. Σ. Π.

2540.

ΔΩΡ
ΩΣ

2540.

Ἀπολλόδ[ωρ[ον
. . . ἐ]ως

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 20 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 0/0 9, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Κ. Σ. Π.

2541.

ΗΙΙC
ЄΛΛΧ
ΜΟC
CΛΥΚ

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ Βουλευτηρίου.

Κ. Σ. Π.

2542.

ΠΑ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2543.

ΕΤΗΣ

2543.

ἀρε]τῆς [ἕνεκα

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὸ Βουλευτήριον. Κ. Σ. Π.

2544.

ΑΡΧΟΣΕΛ
ΕΕΥΚΤΕΜΟΝ
ΊΤΕΛΕΑΝΤΡ
ΠΟΝΤΟΛ

2544.

. . . αρχος ἐγ[ραμμάτευε
. . . η Εὐκτήμον[ος
Π]τελέαντρ[ος . . .
Ποντο . . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1851 Ἀπριλίου 20 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 7. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ δεξιὸν μέρος αὐτοῦ, τὸ ἄνω δὲ καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια. Κ. Σ. Π.

2545.

ΣΟ
ΚΑΤΕΝΑΣ
ΕΡΑΝΙΣΙ
ΤΑΙΣΤΡΑ
ΤΕΩΣ
ΤΤ

2545.

. . . . . σο . . .
καὶ ἕνασ . . . .
ἐρανισ[ταῖς . . .
ταῖς τρα . . . .
γραμμα]τέως . . .
. . Σφή]ττ[ιος

Ἐπὶ Πνυκίτου λίθου. Εὑρέθη τὸ 1852 Φεβρουαρίου 12 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 25 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς (1). Κ. Σ. Π.

2546.

Ι Η
ΙΚΗΝΗ

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1851 εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ Βουλευτηρίου.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Δὲν ἐσημείωσα διάφορα ἄλλα θραύσματα Βάθρων, εὑρεθέντων εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ Βουλευτηρίου, διότι ἐπ' αὐτῶν δὲν σώζονται εἰμὴ δύο ἢ τρία γράμματα μόνον.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 40 — 1855

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2547.	2547.
ΚΛΕΟΝΙΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ ΒΟΥΤΑΔΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ	Κλεονίκη Ἐπικράτου Βουτάδου θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1855 Μαΐου 30 πλησίον τῆς Ἀχαρνικῆς Πύλης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 68 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 30 0/0.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΒΟΥΤΑΔ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἡμικύκλιόν τι σχῆμα, ὡς ἂν εἰ ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἤθελεν ἐγγράψαι τὸ Ο ὑπὸ τὸ Τ τῆς δευτέρας γραμμῆς. Τοῦτο δὲ μετιδὼν ἐσημείωσε τὸ Ο ὑπὸ τὸ Ο τῆς δευτέρας γραμμῆς, καὶ ἄφησεν ἥμισυ, τὸ ὁποῖον πρῶτον ἤρχισεν Ο.

Ὁ Δῆμος Βουτάδαι ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 6 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Ρὸς (*die Demen.*), καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 147, 150 καὶ 305 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἔν τινι ἐπιγραφῇ τῶν Νεωρίων (*Seewes p.* 383), καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐν ἐπιγραφῇ 1775.

Κ. Σ. Π.

2548.	2548.
ΜΗΝΟΦΙΛΑ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΠΑΛΛΗΝΕΩΣ ΓΥΝΗ	Μηνοφίλα Στράτωνος Παλληνέως γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 80 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 24 0/0. Ὄνομα θηλυκὸν *Μηνοφίλα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται· ἀρσενικὸν δὲ *Μηνόφιλος* εἰς πλείστας τῶν ἐπιγραφῶν, *Μηνοφίλας* δὲ ἅπαξ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4079 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2549.	2549.
ΣΤΡΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ	Στράτων Στράτωνος Παλληνεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα ἡ ὑπ' ἀριθ. 2547, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος *Στράτων Στράτωνος Παλληνεὺς* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2548 ἐπιγραφήν. Ἡ ταυτότης τοῦ Δήμου, τὸ ὁμώνυμον τοῦ ὀνόματος, καὶ τὸ νὰ εὑρεθῶσι καὶ αἱ δύω στῆλαι, καὶ οἱ τάφοι πλησίον ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, δεικνύει, ὅτι οὗτοι εἰσὶ τῆς αὐτῆς γενεᾶς, καὶ ὅτι ἐνταῦθα ἦσαν οἱ τάφοι τῆς οἰκογενείας τοῦ Στράτωνος. Ἡ δὲ θέσις, παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλην, ἐμφαίνει τὸ ἐπίσημον τῆς οἰκογενείας, τεθαμένης ἐν τόπῳ ἐπιφανῆ.

Κ. Σ. Π.

2550.

ϽΥΛΑΛΥ
ΓΕΩΞΘΥ
ΩΝΟΞ

2550.

Ἀριστοφ]ύλα Λυ • • •
• • • κρυ]έως θ[υγάτηρ
• • • • ωνος [γυνή.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1855 Ἰουλίου 23 εἴς τινα οἰκίαν, παρὰ τὴν Στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, καὶ τὸ πλάτος 17 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ δεξιὸν πλευρὸν αὐτοῦ, τὸ ἄνω δὲ καὶ κάτω μέρος εἰσὶν ἀκέραια.

Κ. Σ. Π.

2551.

ΙΓΗ
ΥΞΙΟΥ
ΛΕΩΤΙΞ

2551.

• • • ίγη
• • • υσίου
Ἡρακ]λεώτις.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1845 Φεβρουαρίου 2 ἐπὶ τοῦ λόφου, τοῦ κατὰ τὰς Ἠρίας Πύλας, εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον νῦν *Γεράνι*. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2552.

ΠΟΠΛΙΟΞ
ΛΙΚΙΝΝΙΟΞ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΞ
ΞΦΗΤΤΙΟΞ

2552.

Πόπλιος
Λικίννιος
Ἀπολλώνιος
Σφήττιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1855 Φεβρουαρ. 2 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2551. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 68 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 32 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐρυθρὰ βαμμένα. μέρος δὲ τοῦ χρώματος τούτου φαίνεται καὶ εἰς τὴν στήλην, ἥτις πιθανῶς ἦν καὶ αὐτὴ ἐρυθρὰ βεβαμμένη, ἢ καὶ μετά τινων ἄλλων χρωμάτων (1).

Κ. Σ. Π.

2553.

ΕΠΑΦΡΟ
ΔΙΤΟϹΜΙ
ΛΗϹΙΟϹ

2553.

Ἐπαφρό-
διτος Μι-
λήσιος.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1855 Ἰουλίου 14 πλησίον τοῦ Διοσκουρείου, ἄνωθεν τοῦ Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυῤῥήστου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 73 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 27 0/0.

Κ. Σ. Π.

2554.

ΑΘΟΔΩΡΟΞ
ΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΞ

2554.

Ἀγ]αθόδωρος
Δ]ημητρίου
Βερενικίδης.

Ἐπὶ τύπου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1836 Ἀπριλίου 25 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὄνομα *Ἀγαθόδωρος* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 277 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Εἰς πολλὰς στήλας παρετήρησα ἴχνη χρωματισμοῦ ἐρυθροῦ, κυανοῦ καὶ πρασίνου, μάλιστα εἰς τὰς στήλας τὰς πλακωτὰς, τὰς ἀνευρεθείσας εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς, ἐν αἷς ὑπάρχουσι δύω, σώζουσαι ἡ μία τὴν εἰκόνα τῆς ἀποθανούσης (γυναῖκα καθημένην, καὶ πρὸ αὐτῆς ἄνδρα ἱστάμενον) καὶ ἑτέρα, ἐφ' ἧς στέφανος φυσικοῦ μεγέθους ἐρυθροῦ χρώματος. Τὰ μνημεῖα ταῦτα διατηροῦνται νῦν ἐν τῷ Θησείῳ. Καὶ εἰς ἄλλους καὶ πρὸς τὸν μακαρίτην Ῥαοὺλ Ῥοσσὲτ ἔδειξα ταύτας, ὅτε εἰς Ἀθήνας ἦλθε, καὶ ὅτε τὴν περὶ εἰκονογραφίας ἔριν μετὰ τοῦ μακαρίτου Λετρώνου εἶχεν. Ἐν τῇ αὐτῇ συλλογῇ ὑπάρχει καὶ κιονόκρανον Ἰωνικὸν, σῶζον χρώματα κοκκινωπὰ, καὶ κοσμήματα μαιάνδρου, ὥσπερ καὶ ἕτερον ἐν Ἀκροπόλει Ἰωνικῆς τάξεως καὶ αὐτὸ, κείμενον ἐν τῇ συλλογῇ τῶν Ἰωνικῶν κιονοκράνων.

2555.

ΑΡΧΟΣΠΡΩΤΑΡΧΟΥ
ΤΙΟΣ

2555.

Πρώτ]αρχος Πρωτάρχου
Σφήτ]τιος.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸν τὸ 1836 Ἰουνίου 22 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Πρώταρχος πατὴρ Ἀριστομένους Σφήττιος εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 67 ἐπιγραφὴν, ἐκδοθεῖσαν ἐν τῷ τρίτῳ φυλλαδίῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου.

Κ. Σ. Π.

2556.

ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΗ

2556.

Χαιρεστράτη.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1836 Μαΐου 4 *εἰς τὸ Πολυάνδριον* τοῦ Πειραιῶς, εἰς τὸν κῆπον τοῦ Βόκου.

Κ. Σ. Π.

2557.

ΓΥΜΝΑ
ΣΙΟΝ

2557.

Γυμνά-
σιον.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1848 εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Φορβαντείου, ἔνθα ἵστανται ἐπὶ τῆς ἀρχαίας αὐτῶν θέσεως ὁ Ἐριχθόνιος καὶ ὁ Φόρβας, καὶ ἡ βάσις ἑτέρου Ἥρωος, οὗ τὸ ἄγαλμα κεῖται ὑπὸ τὰ θεμέλια τῆς ἐκεῖ παρακειμένης οἰκίας Χαραλάμπους Μιτυληναίου, ἔχων τὰ μὲν ἄνωθεν τοῦ ὀμφαλοῦ μέρη ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω κήτους, ἢ ὄφεος θαλασσίου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 65 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 25 0/0. Ὄπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὑπῆρχεν ἑτέρα ἐπιτύμβιος εἰς τρεῖς γραμμὰς, ἣν ἐξήλειψαν καὶ ἐνεχάραξαν τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν, ἀφ' οὗ μετεχειρίσθησαν τὴν στήλην ταύτην, ὡς ὅριον γυμνασίου, πιθανῶς τοῦ γυμνασίου τοῦ Ἑρμοῦ, ὅπερ, κατὰ τὸν Παυσανίαν, ἦν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τοῦ γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου. Κατὰ δὲ τοὺς τοῦ Χριστιανισμοῦ χρόνους ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης ἐνεχάραξαν ὁριζοντίως τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ, μεταποιήσαντες ἴσως τὸ γυμνάσιον εἰς Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν.

Κ. Σ. Π.

2558.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
ΠΥΘΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΟΜΟΛΩΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΕΝΛΑΡΙΣ ΠΥΓΜΗΝ	ΕΡΩΤΙΔΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΕΝΛΑΡΙΣΗ ΑΓΚΡΑΤΙΟ	ΗΡΑΙΑ ΠΥΓΜΗΝ
ΗΡΑΚΛ Α . . . ΠΥΓΜΗΝ	ΠΥΘΑΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΑΜΦΙΑΡΑΙΑ ΕΝΩΡΩΠΩ ΠΥΓΜΗΝ	ΗΙ ϽΦΑ.ΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΡΩΜΑΙΑ ΕΝΧΑΛΚΙΔΙ ΠΥΓΜΗΝ	ΗΡΟΦΑΝΕΙ ΠΥΓΜΗΝ

2558.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Πύθεια Πυγμήν.	Ὁμολώϊα Πυγμήν.	Ἐλευθέρια τ]ὰ ἐν Λαρίσ[η Πυγμήν.	Ἐρωτίδεια Πυγμήν.	Ἐλευθέρια τ]ὰ ἐν Λαρίσῃ Π]αγκράτιον.	Ἡραῖα Πυγμήν.
Ἡράκλεια τ]ὰ [ἐν Θήβαις Πυγμήν.	Πυθάεια Πυγμήν.	Ἀμφιάραια τ]ὰ ἐν Ὠρωπῷ Πυγμήν.	Ἡ[ρο]φά[ν]εια Πυγμήν.	Ῥωμαῖα ἐν Χαλκίδι Πυγμήν.	Ἡροφάνει[α Πυγμήν.

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου Πεντελικοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1836 Αὐγούστου 5 εἰς τὰ Μέγαρα. Καὶ αἱ 12 ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶν ἐστεφανωμέναι στεφάνῳ ἐλαίας. Τὸ μῆκος τοῦ ἐπιστηλίου τούτου εἶναι ἓν Γαλλικὸν μέτρον καὶ 0/0 8 τοῦ αὐτοῦ μέτρου, τὸ ὕψος αὐτοῦ 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 30 0/0. Τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἐπιστηλίου εἶναι ἀκρωτηριασμένον, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ εἰσὶν ἀκέραια.

Τὰ εἰς τὸν πρῶτον στέφανον ἀναφερόμενα *Πύθεια* εἰσὶ βεβαίως τὰ ἐν Δελφοῖς, διότι Πύθεια ἐτελοῦντο καὶ ἐν Μαγνησίᾳ, ἐν Σίδῃ, ἐν Πέργῃ, ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἀλλαχοῦ.

Τὰ εἰς τὸν δεύτερον στέφανον ἀναφερόμενα *Ὁμολώϊα* εἰσί, νομίζω, τὰ ἐν Θήβαις τελούμενα εἰς τιμὴν τοῦ Διός, καὶ Ἀθηνᾶς Ὁμολωΐας. (Ὅρα περὶ τούτων τὰ παρὰ τῷ Σχ. Θεόκρ. Ἰδ. 8 ἀναφερόμενα), ἢ εἰς μνήμην τῆς Ἱερείας Ὁμολῆς, ἢ ἐκ τοῦ ὅμολος Αἰολικῶς σημαίνοντος τὴν Ἐρηνικὴν Ἀθηνᾶν.

Τὰ εἰς τὸν τέτταρτον στέφανον ἐγγεγραμμένα *Ἐρωτίδεια* εἰσὶ τὰ τελούμενα ἐν Θεσπιαῖς εἰς τιμὴν τοῦ Ἔρωτος. (Ὅρα Εὐστ. Ἰλιάδ. Ω) ἡ παραλήγουσα ἐνταῦθα τοῦ Ἐρωτήδεια εἶναι γεγραμμένη τῇ ΕΙ, παρὰ δὲ τῷ Εὐσταθίῳ τῷ Ι γράφεται.

Εἰς τοὺς στεφάνους τρίτον καὶ πέμπτον ἐγγράφεται τὸ διακριτικὸν ἄρθρον ΤΑ *Ἐλευθέρια τὰ ἐν Λαρίσῃ Πυγμήν*, καὶ *Ἐλευθέρια τὰ ἐν Λαρίσῃ Παγκράτιον* πρὸς διάκρισιν τῶν ἐν Πλαταιαῖς τελουμένων ἀγώνων, *Ἐλευθέρια* καλουμένων, εἰς μνήμην τῆς ἐν Πλαταιαῖς Νίκης, ἥτις ἐσφράγισε τὴν τῶν Ἑλλήνων Ἐλευθερίαν.

Τὰ εἰς τὸν ἕκτον στέφανον ἀναφερόμενα *Ἡραῖα* εἰσὶ τὰ ἐν τῷ Ἡραίῳ τοῦ Ἄργους τελούμενα. (Ὅρα Πλούτ. Β. Κλεομ. Παλ. 51. Σχ. εἰς Πίνδ. Ὀλ. 7, 3, 152), ἢ ἴσως εἰσὶ τὰ ἐν Κορίνθῳ τελούμενα Ἡραῖα εἰς μνήμην τοῦ τῆς Μηδείας υἱοῦ, ὃν οἱ Κορίνθιοι ἐφόνευσαν, καὶ ἐν τῷ ναῷ Ἥρας τῆς Ἀκραίας ἐνταφίασαν. (Ὅρα Σχ. εἰς Λυκόφ.).

Τὰ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ στεφάνῳ (τῆς 2 γραμμῆς) ἀναφερόμενα ΗΡΑΚΛ
Α
ΠΥΓΜΗ ἀνεπλήρωσα εἰς τὰ Ἡράκλεια τὰ ἐν Θήβαις, διότι τὰ Ἡράκλεια καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἐτελοῦντο, κυρίως δὲ ἐν Θήβαις, καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ἐπισημότερα.

Ἐν τῷ δευτέρῳ στεφάνῳ (τῆς 2 γραμμῆς) γράφεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΠΥΘΑΕΙΑ
ΠΥΓΜΗΝ. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι ἕτερος τοῦ ἀγῶνος τῶν Πυθείων, ἀναφερομένου εἰς τὸν πρῶτον στέφανον τῆς 1 γραμμῆς· ἀναγινώσκεται δὲ εἰς τὸν λίθον καθαρὰ ΠΥΘΑΕΙΑ, καὶ ἐτελεῖτο ἡ ἑορτὴ αὕτη καὶ ὁ ἀγών, ὡς ἐγὼ κρίνω, εἰς τιμὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ τὸν ἐν Ἑρμιόνῃ, ὃν *Πυθαέα* ὠνόμαζον. (Ὅρα Παυσ. βιβλ. 2, κεφ. 35), ἢ εἰς τὸν ἐν Ἐπιδαύρῳ ναὸν καλούμενον *τοῦ Πυθέως Ἀπόλλωνος*, εἰς ὃν ἐνιαυσίως θῦμα ἔπεμπον οἱ Ἐπιδαύριοι, οὗ ἡ ἔλλειψις αἰτία πολέμου ἐγένετο Ἀργείοις καὶ Ἐπιδαυρίοις (Θουκ. βιβλ. έ, κεφ. 53). Ὁ ἀγὼν οὗτος πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Ἡ ἐν τῷ πέμπτῳ στεφάνῳ ἐπιγραφὴ *Ῥωμαῖα ἐν Χαλκίδι Πυγμήν*, δεικνύει τὴν ταπείνωσιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, οἵτινες καὶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὥσπερ καὶ ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος, δουλωθέντες τῷ τε σώματι καὶ τῷ πνεύματι ἀνύψωσαν ναοὺς τῆς θεοποιηθείσης Ῥώμης, καὶ ἀγῶνας καὶ πανηγύρεις τελεῖσθαι ἐν αὐτοῖς διώρισαν.

Ἐν τῷ τετάρτῳ καὶ ἕκτῳ στεφάνῳ (τῆς 2 γραμμῆς) ἐγγράφεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΗΡΟΦΑΝΕΙΑ
ΠΥΓΜΗΝ

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἴσως ἐτελεῖτο εἰς Τροιζῆνα. Ὄνομα *Ἡροφάνης* ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Παυσαν. (2, 34), ὅστις ἦν Τροιζήνιος συγγραφεύς.

Τῆς εἰς τὸν 4 στέφανον τῆς δευτέρας σειρᾶς ἐπιγραφῆς φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΗΙ ϽΦΑ · ΕΙΑ, ἴσως ταῦτα εἰσὶν *Ἡροάνθεια*, ἑορτὴ τελουμένη ἐν Πελοποννήσῳ (ἴσως εἰς τὴν Κορινθίαν) ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡσύχιος, διότι περιττὸν νομίζω ν' ἀναφέρηται δὶς ἡ λέξις *Ἡροφάνεια Πυγμήν* εἰς τὸν 4 καὶ 6 στέφανον.

Εἰς ὅλους δὲ τοὺς ἀγῶνας τούτους ὁ νικήσας ἀναγράφεται ὡς νικήσας Πυγμήν, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ στεφάνῳ, ἔνθα οὗτος εἰς τὰ Ἐλευθέρια τὰ ἐν Λαρίσσῃ ἀναφέρεται, ὡς νικήσας Παγκράτιον. Αἱ πολλαὶ αὗται νίκαι τῆς Πυγμῆς ἐμφαίνουσι τὸ ῥωμαλαῖον ταῖς χερσὶ τῶν Μεγαρέων (1).

---

(1) Οἱ Μεγαρεῖς ἔτι καὶ νῦν εἰσὶ λίαν καρτερόποδες καὶ ταχύποδες, ὅθεν τὰ παρ' αὐτοῖς ἀριθμούμενα διαστήματα λογίζονται ὡς λίαν ἐκτεταμένα· λέγομεν δὲ π. χ. ὅταν ὁ Μεγαρεὺς σοὶ λέγῃ τὴν ἀπὸ τὸ Θριάσιον εἰς Ἀθήνας ἀπόστασιν δύω ὡρῶν, λογιστέαν ταύτην τριῶν καὶ ἡμίσεως.

Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως *Λάρισσα* εἶναι ἐγγεγραμμένον ἐν τοῖς στεφάνοις **3** καὶ **5** τῆς πρώτης γραμμῆς δι' ἑνὸς Ϛ ἀντὶ τῆς συνήθους ὀρθογραφίας τῆς διὰ δύο ϚϚ. Ἦν δὲ τοῦτο κοινὸν μνημεῖον τῶν ἐν τοῖς διαφόροις ἀγῶσι νικησάντων (ὡς ἀνέφερον) ὥσπερ ἦν ἐν Μεγάροις κοινὸν μνημεῖον τῶν ἐν διαφόροις μάχαις φονευθέντων. (Ὅρα ἐπιγρ. **1051** συλλ. Βοικχ.).

Τὸ ἐπιςήλιον δὲ τοῦτο ἀποτελοῦσε μέρος μνημείου κοινοῦ νικῶν, ἐν διαφόροις καιροῖς, τῶν Μεγαρέων, ἢ Μεγαρέως τινὸς, ὅστις διὰ πάντων ἀγώνων ἐνίκησεν, ὥσπερ ὁ Καλλίας ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **54** ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ὁ Γάϊος Ἰούλιος Ἰουλιανὸς ὁ Σμυρναῖος, (ὅρα *Wilhem Vishen ἐπιγρ.* **36**), καὶ ὁ Μάρκος Τύλλιος (*Bœckh ins.* **247**)· ὅρα δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. **1068** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἔνθα ἀπαριθμοῦνται νίκαι Μεγαρέων ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς Ἑλλάδος· εἶναι δὲ ὁ κατάλογος οὗτος νεώτερος τοῦ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς. Ἐξάγεται δὲ τοῦτο· ά) ἀπό τε τὸν χαρακτῆρα τῶν γραμμάτων, καὶ τὴν φράσιν, ἀναφερομένην ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **1068** ἐπιγραφῇ τοῦ Βοικχίου *Πύθια ἐν Δελφοῖς Β'*. (Τὸ Β' ἐνταῦθα, νομίζω, σημαίνει δευτέραν νίκην, ὥσπερ τὸ Γ', *Νέμεα ἐν Ἄργει Γ'*, σημαίνει τὴν τρίτην νίκην τὴν εἰς τὰ Νέμεα, ὥσπερ καὶ τὸ *Πύθια ἐν Πέργῃ Δ'* σημαίνει τὴν τετάρτην νίκην ἐν Πυθίοις τοῖς ἐν Πέργῃ), καὶ ϐ') διότι τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἡμῶν εἰσὶ τῆς **120** Ὀλυμπιάδος, τὰ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς (**1068**) τοῦ Βοικχίου πολὺ μεταγενέστερα. Ἡ λέξις *Ἡροφάνεια* ἀναφερομένη εἰς τὸν **6** στέφανον τῆς δευτέρας γραμμῆς πρώτην φορὰν ἐνταῦθα εὕρηται· σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀνοίξεως. Ὅθεν ὁ Ἡσύχιος λέγει· Ἦρος συνθήκη ἐκεχειρία ἔαρ· ἴσως ἡ τελουμένη παρ' ἡμῖν πανήγυρις, ἡ καλουμένη *Μάρτις* (ὡς τελουμένη τὴν πρώτην Μαρτίου) εἶναι τὰ Ἡροφάνεια τῶν ἀρχαίων (1). Κ. Σ. Π.

2559. ΕΝΕΑϚΓΛ | 2559. ΔΕΙΚΛΕΩΝΚΕΥ...

Ἀμφοτέρας τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας ηὗρον εἰς Μέγαρα, ἐπὶ τεμαχίων Βάθρων, τὸ **1848**.

Κ, Σ. Π.

2560.	2560.
ΑΦΡΟΔΙϚΙΑ ΑΡΙϚΤΙΟΥ	Ἀφροδισία Ἀριστίου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμϐίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1842** Ἰουλίου **22** εἰς τὰ Μέγαρα. Ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης σώζεται τὸ ἀέτωμα αὐτῆς. Ἡ παραλήγουσα τοῦ *Ἀφροδισία* εἶναι γεγραμμένη διὰ τοῦ Ι, εὕρηται καὶ ἐν ἄλλαις τῶν ἐπιγραφῶν γεγραμμένη διὰ τῆς ΕΙ, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **744**, **1379** καὶ **3893** ἐπιγραφὰς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Κ. Σ. Π.

2561.	2561.
ΔΑΜΑΡΕΤΑ ΑΙΓΙΝΑΙΑ	Δαμαρέτα Αἰγιναία.

Ἐπὶ στήλης σχήματος κύϐου λίθου πωρίνου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1848** Αὐγούστου **15** εἰς Μέγαρα. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι **25** 0/0, τὸ πλάτος **50** 0/0, καὶ τὸ πάχος **40**.0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγάλα. Ὄνομα *Δαμαρέτα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

---

(1) Τὴν ἡμέραν ταύτην πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως (ὅτε τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἦσαν ἔτι ἀγνώτερα) οἱ πλεῖστοι ἐξήρχοντο πέριξ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς χλόης, εὐθυμοῦντες καὶ εὐφραινόμενοι διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς. (Τοῦτο δὲ σημαίνει, ὅτι ὁ μὲν χειμὼν παρῆλθε, τὸ δὲ ἔαρ ἄρχεται. Ὅθεν ἡ παροιμία ἀπὸ Αὔγουστον χειμῶνα, καὶ ἀπὸ Μάρτι καλοκαίρι). Διὸ καὶ καθεὶς λίαν πρωῒ λαμϐάνων δέσμην τῆς ἀναφυηθείσης κριθῆς ἐξαρτᾶ αὐτὴν ἐκ τῆς ἔξω θύρας τῆς οἰκίας αὐτοῦ, εὐχόμενος ὅπως αὕτη εἴη δροσερὰ, ὡς ἡ χλόη.

2562.

ΑΝΝΙΟΝΣΑϹΝΙΣΙΟΝ· ·ΕΙΝ· ΙΑΜΔΑ· · ·ΝΙΔΙΩΝΑΡΕΤΗ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣΑΝΕΘΗΚΕ

2562.

Ἄννιον [Σ]α[ν]νίσιον · · ειν · ιαμδα [ἐκ τῶ]ν ἰδίων ἀρετῆ[ς
ἕνεκεν καὶ φιλοδοξίας τῆς εἰς ἑαυτοὺς ἀνέθηκε[ν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου μέλανος, ὁμοιομόρφου τῷ Ἐλευσινίῳ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1847** Ἰουλίου **12** εἰς τὰ Μέγαρα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 60 0/0, καὶ τὸ μῆκος ἑνὸς μέτρου καὶ ἡμίσεως. Τὸ ἀριστερὸν ἄκρον αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον καὶ μέρος τοῦ ἄνω πλευροῦ· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ εἰσὶν ἀκέραια.

Κ. Σ. Π.

2563.

ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ	ΤΡΟΦΩΝ ΠΥΓΜΗΝ	ΚΟΡΙΑΣΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΠΟΣΕΙΔΕΑ ΠΥΓΜΗΝ

2563.

Παγκράτιον	Τροφών[εια Πυγμήν.	Κοριάσια Πυγμήν.	Ποσείδεα Πυγμήν.

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1842** Ἰουνίου **22** εἰς τὰ Μέγαρα. Τὸ ἐπιστήλιον εἶναι ἀκρωτηριασμένον κατὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος, τὸ δὲ ἄνω καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκέραια. Ἐπὶ τοῦ ἐπιστηλίου πρὸς τὰ ἄνω μέρη φαίνονται ἓξ στέφανοι, τοῦ πρώτου τὸ ἄνω μέρος μόνον φαίνεται, τοῦ δευτέρου τὸ ἥμισυ, ἄνευ δὲ ἐπιγραφῆς εἰς τὰ ἔσω, οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς φαίνονται ὅλοι, ὑποκάτωθεν τοῦ ἕκτου φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου τὸ ἥμισυ ἑτέρου στεφάνου. Ἐξάγεται δὲ ἐκ τούτου, ὅτι εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου ἦν καὶ ἑτέρα σειρὰ ἑτέρων ἄλλων ἓξ στεφάνων, ἥτις δὲν διετηρήθη.

Εἰς τὸν τρίτον στέφανον δὲν ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τῆς λέξεως *Παγκράτιον* ἐπιγραφή, διότι εἶναι ἐξηλειμμένη· καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴν βλέπομεν, ὥσπερ καὶ εἰς ὅλους τοὺς στεφάνους, τὸν νικητὴν Παγκρατίου· ἴσως τὸ μέρος τοῦτο τῆς δοκοῦ ἀπετέλει μέρος τῆς δοκοῦ ἐκείνης, ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. **2558** ἐπιγραφή. Ἦσαν δὲ ἀμφότεραι εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μνημεῖον.

Κ. Σ. Π.

2564.

ΑΦΕΛΗΑΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΖΩΣΙΜΟΣ
ΣΑΛΑΜΕΙΝΙΑΖΩΣΙΜΟΥ ΣΑΛΑΜΕΙΝΙΟΣ
ΓΥΝΗ

2564.

Ἀφέληα Διονυσίου, Ζώσιμος
Σαλαμεινία Ζωσίμου Σαλαμείνιος.
γυνή.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1845** εἰς τὴν Σαλαμῖνα. Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου παρίστανται δύω ἄνδρες ἰσάμενοι, ὁ εἷς δὲ τούτων φέρει σκῆπτρον. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι ἓν Γαλλικὸν μέτρον καὶ 22 0/0 τοῦ μέτρου τούτου, τὸ δὲ πλάτος 60 0/0. Ἡ παραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Ἀφέλητα* εἶναι γεγραμμένη εἰς τὸν λίθον τῇ Η. Ὁμοίως καὶ ἡ προπαραλήγουσα τοῦ *Σαλαμεινία* εἶναι γεγραμμένη καὶ αὐτὴ τῇ ΕΙ Σαλαμεινία ἀντὶ Σαλαμινία.

Κ. Σ Π.

2565.

ΕΙΛΕ ΣΟΙ ΗΡΑΚΕΙΤΕ ΚΑΙ ΑΙΝΕΤΟΝ ΥΙΑΔΕ ΑΙΡΙΗΣ ΕΥΤ . Ν .
ΤΕΤΡΑΜΗΣ ΑΤΑΙ
ΕΚ ΛΙΑΧ
ΕΙΛΕΝ ΘΑΡΡΑΛΕΗΣ ΕΓΑΛΕΟΝ ΤΑ ΜΑΧΗΣ
ΑΝΧΙΑΛΟΥ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ Ο ΓΑΡ ΚΛΗΡΟΙΣΙΝ ΑΜΥΝΩΝ
ΔΥΣΜΕΝΕΩΝ ΟΛΟΟΝ ΤΡΑΥΜΑ ΚΑΤΗΓΑΓΕ ΠΟ
ΣΗΛΟΥΤΑΛΛΑΝΕΟΙΤΟΝΟΜΗΛΙΚΑΘΟΑΙΙΕΓΑΡΠΟΥ
ΜΗΔΟΦ Ο ΝΩΝ ΑΡΕΤΑΣ ΜΝΩΟΜΕΝΟΣ Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν

2565.

Εἶλε σὸν Ἡράκλειτε καὶ αἰνετὸν υἱάδε αἰρίη σαυτ[ὸ]ν
εἶλεν θαῤῥαλέης [μ]έγα λέοντα μάχης
ἀγχιάλου Σαλαμῖνος· ὁ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων
δυσμενέων ὀλοὸν τραῦμα κατήγαγε πό[λει
ζήλου τ' ἄλλα νέοι τὸν ὁμήλικα θοαὶ ιε γάρ που
Μηδοφόνων ἀρετὰς μνωόμενος πατέρων.

Ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1846** Ἰανουαρίου **15** εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Σαλαμῖνος εἰς τὸ μέρος, τὸ καλούμενον νῦν *Ἀμπελάκια*, παρὰ τὸ σῆμα τοῦ κυνὸς τοῦ Ξανθίππου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι **70** 0|0, τὸ πλάτος **50** 0|0, καὶ τὸ πάχος **10** 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ, καὶ αἱ γραμμαὶ ἀραιὰ ἡ μία τῆς ἄλλης γεγραμμέναι. Ἐκ τῆς καταςάσεως τοῦ λίθου φαίνεται, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἦν πρότερον ἑτέρα ἐπιγραφὴ διὰ μικροτέρων χαρακτήρων ἐγχαραγμένη, ἥτις ἐξηλείφθη ἀπὸ τὴν χρῆσιν κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους. Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἴχνη ἀμυδρῶς πως γραμμάτων φαίνονται καὶ πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς, καὶ μεταξὺ τῶν γραμμῶν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, (ὡς παρατηρεῖται τοῦτο εἰς τὸ μέρος τὸ μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας γραμμῆς). Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἔμμετρος καὶ ἐπιτύμβιος ὑπέρ τινος, μαχομένου ἡρωϊκῶς ὡς λέων μνωόμενος τῶν Μηδοφόνων προγόνων αὐτοῦ τὰς ἀρετὰς, ὃς ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ γενναίως πολεμήσας. Τὸ ὄνομα τούτου ἀναφέρεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, ἐκαλεῖτο δὲ οὗτος *Ἡράκλειτος*.

Κ. Σ. Π.

2566.

\ΙΟΣΣΙΜΩΝΟΣ ΑΘΜΟΝΕΥΣ
ϽΥΛΛΑΑΚΤΑΙΟΥΑΘΜΟΝΕΩΣΓΥΝΗ
ΔΗ

2566.

. . . . λιος Σίμωνος Ἀθμονεὺς
Πολυφ]ύλλα Ἀκταίου Ἀθμονέως γυνὴ
Δή[μητρι.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1854** Ἰουνίου **2** εἰς τὴν Ἐλευσῖνα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι **70** 0|0, τὸ πλάτος **72** 0|0, καὶ τὸ πάχος **30** 0/0. Τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἀνέπαφα. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου, κειμένου παρὰ τὴν ἐξ Ἐλευσῖνος εἰς Μέγαρα φέρουσαν ὁδὸν, ἵστατο τὸ ἄγαλμα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη εἰς τὸν λίθον, ὡς καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2567.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΙ ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙ ΚΑΙ ΠΑΝΑΚΤΩΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΦΥΛΗΙ ΤΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΟΥ ΦΑΛΗΡΕΑ
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝΤΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΕΙ ΑΝΕΘΗΚΑΝ

(εἰς τὸ ἀριϛερὸν πλάγιον τοῦ Βάθρου). ΠΑΙΔ ΑΡΜΑΤΙ	ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΙ ΤΕΤΑΓΜΕ ΝΟΙ ΕΛΕΥΣΙΝΙ	ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΙ ΤΕΤΑΓΜΕ ΝΟΙ ΕΜΠΑ ΝΑΚΤΩΙ	ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΙ ΤΕΤΑΓΜΕ ΝΟΙ ΕΠΙ	Η ΒΟΥΛΗ Ο ΔΗΜΟΣ ΙΠΠΑΡΧΗ ΣΑΝΤΑ	(εἰς τὸ δεξὸν πλάγιον τοῦ Βάθρου). ΕΡΜΑΙΑ ΑΡΜΑΤΙ
ΕΛΕΥΣΙ ΝΙΟΙ	Η ΒΟΥΛΗ Ο ΔΗΜΟΣ ΣΤΡΑΤΗ ΓΗΣΑΝΤΑ	Η ΒΟΥΛΗ Ο ΔΗΜΟΣ ΣΤΡΑΤΗ ΓΗΣΑΝΤΑ	Η ΒΟΥΛΗ Ο ΔΗΜΟΣ ΣΤΡΑΤΗ ΓΗΣΑΝΤΑ	ΟΙ ΙΠΠΕΙΣ ΙΠΠΑΡ ΧΗΣΑΝΤΑ	ΠΑΝΑΘΗ ΝΑΙΑ ΜΕΓΑ ΛΑ ΑΡΜΑΤΙ

ΣΩΣΙΘΕΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ

2567.

Ἀθηναίων οἱ τεταγμένοι ὑπὸ τοῦ Δήμου
ἐν Ἐλευσῖνι καὶ Πανάκτῳ καὶ ἐπὶ Φυλῇ τὸν
Στρατηγὸν Δημήτριον Φανοστράτου Φαληρέα
στεφανώσαντες Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀνέθηκαν.

(εἰς τὸ ἀριστερὸν πλάγιον τοῦ Βάθρου). παῖδ[ας ἅρματι	Ἀθηναίων οἱ τεταγμέ- νοι Ἐλευσῖνι.	Ἀθηναίων οἱ τεταγμέ- νοι ἐμ Πα- νάκτῳ.	Ἀθηναίων οἱ τεταγμέ- νοι ἐπὶ Φυ- [λῇ].	Ἡ Βουλὴ ὁ Δῆμος ἱππαρχή- σαντα.	(εἰς τὸ δεξιὸν πλάγιον τοῦ Βάθρου). Ἑρμαῖα ἅρματι.
Ἐλευσί- νιοι.	Ἡ Βουλὴ ὁ Δῆμος στρατη- γήσαντα.	Ἡ Βουλὴ ὁ Δῆμος στρατη- γήσαντα.	Ἡ Βουλὴ ὁ Δῆμος στρατη- γήσαντα.	οἱ ἱππεῖς ἱππαρ- χήσαντα.	Παναθή- ναια μεγά- λα ἅρματι.

Σωσίθεος Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

Ἐπὶ Βάθρου καλῶς εἰργασμένου μετὰ γείσσων πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὴν βάσιν αὐτοῦ, λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1848 Νοεμβρίου 16** εἰς τὴν Ἐλευσῖνα. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι **70 0/0**, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος **54 0/0**. Μετὰ τὸ γεῖσσον εἰσὶν αἱ τέσσαρες γραμμαὶ τῆς ἐπιγραφῆς. Εἶτα ὑπ' αὐτὰς ὀκτὼ στέφανοι εἰς δύω σειρὰς ἀνὰ τέσσαρες εἰς ἑκάστην σειράν. Κάτωθεν δὲ τῶν στεφάνων τούτων μία γραμμὴ, ἀρχίζουσα μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στεφάνου, καὶ ἔχουσα τὰ γράμματα ταῦτα ΣΩΣΙΘΕΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Εἰς τὸ δεξιὸν πλευρὸν τοῦ Βάθρου ὑπάρχουσιν ἐντὸς δύω στεφάνων κισσοῦ αἱ παροῦσαι ἐπιγραφαὶ ΕΡΜΑΙΑ ΑΡΜΑΤΙ εἰς τὸν ἀνώτερον στέφανον, εἰς δὲ τὸν κάτωθεν αὐτοῦ ἡ παροῦσα

ΠΑΝΑΘΗ
ΝΑΙΑΜΕΓΑ
ΛΑΑΡΜΑΤΙ

ἐκ δὲ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς ἐντὸς δύω στεφάνων εἰσὶν ὡσαύτως αἱ παροῦσαι δύω ἐπιγραφαί· εἰς τὸν ἀνώτερον αὐτη ΠΑΙΔ ΑΡΜΑΤΙ εἰς δὲ τὸν ὑπ' αὐτὸν ΕΛΕΥΣΙ ΝΙΟΙ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσε τὸ **1855** ὁ ἐν Ἑλβετίᾳ Καθηγητὴς Κύριος Οὐϊλέλμος Φίσχερ

(Wilhelm Uischer) (1), παρέλειψε δὲ εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ (Θεὸς οἶδε διὰ ποίας περιστάσεις χειμῶνος καὶ βροχῆς) τήν τε τελευταίαν γραμμὴν ΣΩΣΙΘΕΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ, καὶ τὰς ἐντὸς τῶν τεσσάρων στεφάνων τῶν μὲν εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ Βάθρου

τῶν δὲ εἰς τὸ δεξιὸν

ΕΡΜΑΙΑ ΑΡΜΑΤΙ	ΠΑΙΔ ΑΡΜΑΤΙ
ΠΑΝΑΘΗ ΝΑΙΑΜΕΓΑ ΛΑΑΡΜΑΤΙ	ΕΛΕΥΣΙ ΝΙΟΙ

Εἰς τὰς τέσσαρας γραμμὰς ἀναφέρεται ἡ ἀνάθεσις, ἣν Ἀθηναίων οἱ τεταγμένοι ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ Πανάκτῳ, καὶ ἐπὶ Φυλῇ τὸν στρατηγὸν Δημήτριον Φανοστράτου Φαληρέα, στεφανώσαντες Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀνέθηκαν.

Μετὰ τοὺς τρεῖς στεφάνους Ἀθηναίων τῶν τεταγμένων ἐν Ἐλευσῖνι, ἐν Πανάκτῳ καὶ ἐπὶ Φυλῇ ἕπονται οἱ στέφανοι, οὓς ἔδοσαν εἰς αὐτὸν ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος, ὡς ἱππαρχήσαντα δὶς, καὶ ὡς τρὶς στρατηγήσαντα. Τὸ ἀνάθημα τοῦτο δὲν εἶναι πιθανῶς ἓν τῶν τριακοσίων ἑξήκοντα, ἃ ὁ Δῆμος ἀνέστησεν αὐτῷ, καὶ ἃ κατέστρεψε μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Κασσάνδρου. (Ὅρα Πλούτ. Β. Δημ., Διογέν. Λαέρτ. Β. Δημητρ. Στράβ. Α, σελ. 610, Plin. h. n. XXXIV, 6), διότι ἤθελον ἐξαλείψῃ τὴν ἐπιγραφὴν, τὴν ἐπὶ τοῦ Βάθρου· εἰ μὴ ἐξαίρεσίς τις τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ἐγένετο, ἤτοι διετήρησαν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνάθημα.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ *ἐν* πρόθεσις ἐν Ἐλευσῖνι, τὸ δὲ ἄλλο ὄνομα διὰ τῆς *ἐπὶ* προθέσεως ἀναφέρεται, οὕτως εὕρηται ἡ φράσις καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς· νομίζομεν δὲ τοῦτο σημαίνει τὴν φύσιν καὶ θέσιν τῆς χώρας, ἤτοι ἡ φράσις *ἐν Ἐλευσῖνι καὶ ἐν Πανάκτῳ* ἐννοεῖ τὴν ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ἐλευσῖνος· ἡ δὲ φράσις *ἐπὶ Φυλῇ* σημαίνει τὸ ὕψος τῆς χώρας, ἐπεὶ τὸ φρούριον τοῦτο ἐφ' ὕψους κεῖται, ἐπὶ τῆς Πάρνηθος.

Τὸν Δημήτριον τοῦτον εὑρίσκομεν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, ὡς εἴπομεν, ὡς στρατηγήσαντα τρὶς, ἱππαρχήσαντα δὲ δὶς, ὡς νικήσαντα ἅρματι εἰς τὰ Ἕρμαια καὶ Παναθήναια τὰ μεγάλα, καὶ ὡς νικήσαντα ἐν ἀγῶνι παίδων ἅρματι καὶ ἐν Ἐλευσινίοις· ἔπραξε δὲ τὰ ἀγωνίσματα ταῦτα πιθανῶς πρὸ τοῦ 4 ἔτους τῆς 117 Ὀλυμπιάδος, ὅτε ἐγένετο Ἄρχων.

Εἰς τὴν ὑπὸ τοὺς στεφάνους γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ τεχνήτου Σωσιθέου, ὃς ἐποίησε τὸ ἀνάθημα τοῦτο τὸ ὑπὲρ τοῦ Δημητρίου. Τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου τοῦ Σωσιθέου δὲν ἀναφέρεται, σημειοῦται δὲ μόνον ΣΩΣΙΘΕΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Γλύπτης *Σωσίθεος* οὐχ' εὕρηται ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καταλόγοις τοῦ τε Σίλλιγκος (Sillig.) καὶ τοῦ μακαρίτου Κλαρὰκ (de Clarac). Ὄνομα δὲ *Σωσίθεος* εὕρηται παρά τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσιν, καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 2702 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσιν μνημονευομένων ἀναφέρεται καὶ ὁ πατὴρ τοῦ γλύπτου Εὐβουλίδου, Σωσίθεος Ἀθηναῖος, τὸν ὁποῖον νομίζομεν τὸν αὐτὸν τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην Σωσιθέῳ· διότι καὶ ὁμόπατρις τῷ πατρὶ τοῦ Εὐβουλίδου εἶναι καὶ σύγχρονος αὐτοῦ σχεδόν. Κ. Σ. Π.

2568.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ ΕΠΟΙΗΣΕ

2568.

Ἀντίοχος Δημητρίου Ἀντιοχεὺς ἐποίησε.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1848 εἰς τὴν Ἐλευσῖνα, παρὰ τὸ προπύλαιον τοῦ Μεγάρου τῆς Δήμητρος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 70 0|0, καὶ τὸ πλάτος 45 0/0. Ἀντίοχος γλύπτης εὕρηται ἐπὶ Βάθρου, ἀνακαλυφθέντος εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀνασκαφάς· εἰς τὸ Βάθρον δὲ ἐκεῖνο δὲν σώζεται

---

(1) Ἀναφέραμεν καὶ εἰς τὸ φυλλάδιον 32, σελ. 694 τῆς παρούσης Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὅτι ὁσάκις παρατηροῦμεν διαφοράν τινα τοῦ ἐκδιδομένου πρὸς τὸ πρωτότυπον ἀναδημοσιεύομεν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην χάριν τῆς ἐπιστήμης, ὅπως τελειότερον ὑπάρχῃ τὸ ἀντίγραφον· δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ λυπήσωμεν οὐδένα, σεβόμεθα ἅπαντας, καὶ τιμῶμεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι τὸ ἁμαρτάνειν εἶναι ἴδιον τῶν ἀνθρώπων.

ἄλλο, εἰμὴ ΤΙΟΧΟΣ, ἴσως ὁ Ἀντίοχος οὗτος εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Ἀντιόχῳ, ἐξ ἧς μανθάνομεν πρώτην νῦν φορὰν, ὅτι ἦν υἱὸς Δημητρίου Ἀντιοχέως. Κ. Σ. Π.

2569.	2569.
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑΤΙΒΕΡΙΟΥ	Τὸν Ἀρχιερέα Τιβερίου
ΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ	Καίσαρος Σεβαστοῦ
ΚΑΙΙΕΡΕΑΠΑΤΡΩΟΥ	καὶ Ἱερέα πατρώου
ΑΠΟΛ Λ ΩΝΟΣ	Ἀπόλλωνος
ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΝ ΕΥΚΛΕ	Πολύχαρμον Εὐκλέ-
ΟΥΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ ΕΙ	ους Μαραθώνιον, Εἴ-
ΜΕΡΤΟΣΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ	μερτὸς Πολυχάρμου
ΜΑΡΑΘΩ ΝΙΟΣΤΟΝΕΑΥ	Μαραθώνιος τὸν ἑαυ-
ΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΗΝ	τοῦ εὐεργέτην.
ΕΠΙΙΕΡΕΙΑΣΚΛΕΟΥ	Ἐπὶ Ἱερείας Κλεοῦ[ς
ΤΗΣΕΥΚΛΕΟΥΣ	τῆς Εὐκλέους
ΦΛΥΕΩΣΘΥΓΑΤΡΟΣ	Φλυέως θυγατρός.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1848 Ἰουνίου 2 εἰς τὴν Ἐλευσῖνα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 38 0/0, τὸ πλάτος 54 0/0, καὶ τὸ πάχος 33 0/0.

Ἡ 4 γραμμὴ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ἔχει τὸ πρῶτον γράμμα αὐτῆς ἐντὸς χώρου ἑνὸς γράμματος τῆς ὅλης σειρᾶς τῆς ἐπιγραφῆς.

Μετὰ τὴν 9 γραμμὴν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 10 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ὁ ἀνδριὰς τοῦ Πολυχάρμου, ὃν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἢ συγγενὴς αὐτοῦ Εἴμερτὸς Πολυχάρμου ἀνέστησεν, εὐεργετηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα *Εἴμερτὸς Μαραθώνιος* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 341 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὁ Εἴμερτὸς οὗτος ἐψήφισεν ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι τὸν Ἡρώδην τὸν Ἀττικὸν ὑπὸ τοῦ Δήμου· εἶναι δὲ οὗτος ἴσως ὁ αὐτὸς, ἢ τῆς αὐτῆς γενεᾶς, τῷ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἀναφερομένῳ Εἰμερτῷ, καὶ τῷ ὑπ' ἀριθ. 1834 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, διότι καὶ οἱ τρεῖς Μαραθώνιοι ἀναφέρονται, καὶ τὰ γράμματα τῶν τριῶν ἐπιγραφῶν τούτων σύγχρονα δεικνύονται, ὡς εἰκάζω, ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. Κ. Σ. Π.

2570.	2570.
ΜΟΥΣΙΟΝ	Ἀλι[μούσιον
ΘΗΚΕΝ	ἀνέ]θηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Ὑπάρχει ἐντειχισμένον εἰς τὴν ἐν Ἐλευσῖνι Ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Κ. Σ. Π.

2571.	2571.
ΑΝΤΟΣ	Αἴ]αντος.

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου πωρίνου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Ἀπριλίου 10 εἰς τὴν Ἐλευσῖνα.

Κ. Τ. Π.

2572.	2572.
ΤΗΡΓΟΝΩΙΔΕΝΙΚΟΔΗΜΟΥΕ· ·	· · θυγά]τηρ γόνῳ δὲ Νικοδήμου Ε · ·
ΟΥΚΑΙΙΕΡΕΥΣΣΕΒΑΣΤΗΣΔΙΚΑ	· · ου καὶ Ἱερεὺς σεβαστῆς δικα[ιοσύνης

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1834 Ἀπριλίου 10 εἰς τὴν Ἐλευσῖνα. Τὸ Βάθρον εἶναι κεκοσμημένον πρὸς τὸ ἄνω μετὰ γείσσων. Μεταξὺ δὲ τῶν δύω σειρῶν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει γραμμὴ ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγεγραμμένη. Κ. Σ. Π.

2573.

Δ · · · · · · · · ≥ Ι Α · · · · _Λ ≥ Ι Ι Ι ≥ · · · Δ_L

· · · ΩΝ ΕΦΑΜΑ ΘΡΑΣΕΟΥ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥ ΑΝΕΘΗΚΕ

2573.

· ·

· · · · · ων Εὐφάμα Θρασέου τοῦ Ἀνδρομάχου ἀνέθηκε.

Ἐπὶ τμήματος δοκοῦ λίθου λευκοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὰς Θήβας τὸ **1840**. Τὸ ὕψος τῆς δοκοῦ εἶναι **28** 0/0, τὸ μῆκος ἓν μέτρον καὶ **32** 0/0. Ἐχρησίμευεν ὡς ἐπιστήλιον οἰκοδομήματος, ἐφ' οὗ ἵστατο τὸ ἀνάθημα τῆς Εὐφάμας· ἀνέκειτο δὲ τὸ ἀνάθημα τοῦτο ἴσως τῇ τροφῷ τῶν Μουσῶν, τῆς ὁποίας εἶχε τὴν ὁμωνυμίαν ἡ Εὐφάμα αὕτη. Τὸ Δωρικὸν ὄνομα *Εὐφάμα* εὕρηται Ἰωνικῶς γεγραμμένον παρὰ τῷ Παυσανίᾳ (**9**, **27**, **5**) *Εὐφήμη*· ἦν δὲ αὕτη ἡ τροφὸς τῶν Μουσῶν, ἧς ἡ εἰκὼν ἀπειργασμένη λίθῳ ἵστατο καθ' ὁδὸν τὴν εἰς τὸ ἄλσος τὸ ἐν Ἑλικῶνι φέρουσαν. Καὶ τὸ μὲν θηλυκὸν *Εὐφάμα*, ἡ *Εὐφήμη* ἐνταῦθα μόνον εὕρηται· τὸ δὲ ἀρσενικὸν *Εὔφημος* συνεχῶς ἀπαντᾶται εἴς τε τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς. Ἐκ τοῦ ὀνόματος δὲ τοῦ θηλυκοῦ *Εὐφήμη* ἐποίησαν οἱ μετὰ ταῦτα τὸ ὄνομα *Εὐφημία*, ὅπερ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τοὺς συγγραφεῖς εὕρηται συνεχῶς, καὶ τὸ ὁποῖον ἡ συνήθεια ἐφύλαξε καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων καὶ ἕως τῆς σήμερον· πολλαὶ γυναῖκες καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Τὸ ὄνομα *Θρασέας* εὕρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **1513**, **2230**, **2693** καὶ **3846** ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῷ Πολυβίῳ βιβλ. **5**, τόμ. **2**, σελ. **207**, καὶ ἄλλοις (1).

Κ. Σ. Π.

2574.	2574.
ΗΡΑΚΩΝ	Ἡρακών.

2575.	2575.
ΔΑΜΩΝ Η	Δάμων . . η . .

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶν ἐντειχισμέναι εἰς τὴν ἐν Βοιωτίᾳ Ἐκκλησίαν τοῦ ὁσίου Λουκᾶ. Ὄνομα *Ἡρακὼν* εὕρηται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. **654** καὶ **1709** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῷ Keil. (Βοιωτ. ἐπιγρ. ὑπ' ἀριθ. **50**).

Κ. Σ. Σ.

2576.	2576.
CΩΤΗΡΩ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΧΕΡΕ	Σωτήρω Φιλίππου χέρε !

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου φαιοῦ. Ὑπάρχει ἐντειχισμένη εἴς τινα οἰκίαν, ἐν Θήβαις. Ἡ κατάληξις *Σωτήρω* ἐφυλάχθη καὶ παρ' ἡμῖν, οὕτω καλοῦνται μέχρι τοῦδε πολλαὶ γυναῖκες τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα ἐν Βοιωτίᾳ.

Ἡ παραλήγουσα τοῦ *χαῖρε* ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένη διὰ τοῦ **Ε**, ἀντὶ τῆς **ΑΙ**. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην εὑρίσκομεν εἰς διαφόρους ἐπιγραφὰς τοῦ **Ε**, ἀντὶ τῆς **ΑΙ**. (Ὅρα τὰς ὑπ' ἀριθ. **783**, **3992**, **3997**, **3998** καὶ **4007** ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ τὸν Λῆκ trav. in north. Greece ὑπ' ἀριθ. **7**, καὶ τὴν Ἀρχαιολ.

---

(1) Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ ὄνομα τοῦτο. Θρασέαν καλοῦμεν ἐν Ἀθήναις τὸν δυτικὸν ἄνεμον. Φυσᾷ Θρασέας λέγομεν, καὶ εἶναι Θράσωμα ἔξω, ἤτοι φυσᾷ ὁ Θρασέας. Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Σοφὸν Κ. Carlon Keil, διότι τυπώσας εἰς τὸ 38 φυλλάδιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τινὰς τῶν Βοιωτικῶν ἐπιγραφῶν, τὰς ὁποίας ὁ Σοφὸς οὗτος προεδημοσίευσε, δὲν ἀνέφερον αὐτό· τοῦτο ἐγένετο κατ' ἄγνοιαν, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ σύγγραμμα τοῦ Κ. Keil δὲν εἶχε φθάσῃ. Νῦν ἐδανείσθην τοῦτο ἀπὸ τὸν Κύριον Φέλζεν (Uelsen)· διὸ ἐκπληρῶ τώρα, τὴν ὁποίαν ἔπραξα ἔλλειψιν.

Ἐφημερ. ὑπ' ἀριθ. 791, χέρε ἀντὶ χαῖρε καὶ τ' ἀνάπαλιν Βησαιεὺς ἀντὶ Βησεεὺς ἐν Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, ἐπιγρ. 859). Εἶναι δὲ ἡ τοιαύτη ὀρθογραφία Αἰολική, διότι οὗτοι τὸ *καί*, *κή*, *κὲ* λέγουσιν.

Κ. Σ. Π.

2577.

ΠΟΛΙΣ ΦΑΡΑΙΕΩ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ

2577.

Πόλις Φαραιέω[ν
ἀρετᾶς ἕνεκα

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου, ἐντειχισμένου εἴς τινα οἰκίαν, ἐν Πάτραις. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1840.

Κ. Σ. Π.

2578.

ΕΥΦΡΑΝΟΡΑ
ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΑΣΕΧ

2578.

Εὐφράνορα
καλοκαγαθίας, ἇς ἔχ[ει

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου. Ηὗρον ἐντειχισμένην εἴς τινα οἰκίαν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2579.

ΤΙΜΑΣΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΩΝ
Α Ρ ΙΩΝ
ΑΡ ΙΣΤΕΑΣ
ΜΕΝΑΛΚΙΔΑΣ
ΟΝΑΣΙΝΙΚΟΣ
ΑΚΡΑΤΗΤΟΣ

ΤΙΗ
ΚΡΙΤΟΒΟ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ
ΩΝΟΤΙΜΟΣ
ΤΗΛΕΑΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΙ
ΝΕΟΔΑΜΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΑΣ
Ε

2579.

Τιμασίων,
Ἀρίστων,
Ἀρίων,
Ἀριστέας,
Μεναλκίδας,
'Ο ασίνικος,
Ἀκράτητος,

Τι . . . .
Κριτόβο[υλος,
Φιλοκράτης,
Ἀνδρόνικος,
Ὠνότιμος,
Τελέας,
Καλλιτέλ[ης,
Νεόδαμος,
Ἀριστέας,
Ἐ . . .

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου λευκοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1837 Ἰουλίου 14 εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἰθώμης, εἰς τὴν ἐκεῖ Μονὴν καλουμένην τοῦ *Βουλκάνου*, εἰς τὴν ἐκεῖ οἰκοδομὴν τῆς Μονῆς, ἣν *Καθολικὸν* καλοῦσι. Χρησιμεύει δὲ τὸ ἐπιστήλιον τοῦτο νῦν ὡς παραστὰς θυρίδος μικροῦ τινος δωματίου. Ὁ λίθος εἶναι λίαν σκληρός. Τὰ ὀνόματα *Μεναλκίδας*, *'Ονασίνικος*, *Ἀκράτητος*, *'Ωνότιμος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται. Κ. Σ. Π.

2580.

ϹΕΡΒΙΛΙΟϹΦΙΛΕΡΩϹΚΑΤΑϹΚΕΥΑϹΑΑΥΤΩΚΑΙΤΗϹΥΝΒΙΩΜΟΥΜΝΙΑϹΥΜ.ΝCΙΙ

2580.

Σερβίλιος Φίλερως κατασκεύασα αὐτῷ καὶ τῇ συμβίῳ μου μν[ε]ίας ὑμ[ῖ]ν . . . .

Ἐπὶ λάρνακος λίθου Πεντελησίου. Ἶδον αὐτὴν τὸ 1837 Ἰουλίου 14 εἰς τὰς Πάτρας τῆς Πελοποννήσου. Ὄνομα *Σερβίλιος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Ἡ λάρναξ αὐτὴ εὑρίσκεται ἔτι καὶ νῦν ἐν Πάτραις.

Κ. Σ. Π.

2581.

ΑΛ\.Σ.CΑΣ.ΛΑ..Ο.ΚΑΦΘΟΝΑΜΟΝΩΝ: ΑΙ LΑ
ΕΛΘ ΑΥ ΩΝΟΣΤΙΧ𐅄ΗʒʒʒΟCCCΙ
ΟΚΥΜΑΓΑΘ.ΠΡΑΞΥ ΟΧΤ ΛΟΚΡΑΣΕΟΣ:ΙΧΧ⊟⊟⊟Λ
\.Σ.ΚΕΖʒΤ.ΔΟΡΙΡΑΥΟΣCCCC ΚΙC::ΑΣ ΑΠΟΤΩΝΥΜ
ΩΝΣΟΣ..Α.ΠʒϜ mΟ mΟΣΤΙΟΥΑΜΟΙΣ ΣΠΡΑΜΕΡΙΑΙ
ΟΦΑΝΕΟΣΕ ΑΝΟΙΚΩΔΟΜΙΑΝ.ΑΣΕΝ
ΔΡΩΜ. ΔΡΩΝΑΙΟ ΛΕΔΙΩ ΝΟ ΣΤΙΣΕΠΙΤ
ΙΝΜΙΕΠΙΤΑΙ ΤΟΚΑΙΤΟΥΣΣΤΥΛΟΒΑΤΑΠΑΡΑ
ΑΣΣΙΤ.ΡΕΚΕΣΘΕΝΕΙΣ.Δ..ΣmCΞΥ
ΙΠΙΣΟΥΠΑΡΙΑΕΙΡΑΒΔΟΥΠCCC
ΧΠ ΙCCCC Ι ΕΟΟ
ΟΝΣΟΝΝΑΙΝΑΥΣΟΛΟΝΦΙΛΙΣΚ/
ΑΣΕΑΦΙΣ..Ε ΕΦΟΝʒʒʒʒΑΣΘΥΜΑΤΟΣ
ΝΑΣΝΑΦΙΚΟ.. ΑΝΟΔΟΝΤΑΝΕΥΘΕΙΑΝΤΑΝΑΠ
ΔΑΠΑΙΔΩΙΙΚΑΝΔΙΟΝ
ΛΕ ΩΤΑΙΣΣΑΜ.ΙΚΗΣΕΑΧΩΡΙΟΥΠΑ
ΦΑΛΑΚΡΙΩCCC:ΠΟΡΙΟΥΦΑΛΑΚΡΙΩΝΠΣ ΝΑΠΟΥΣΠΕΑ
ΤΟΝΞCC ΑΝΑΠΟΙm/𐅄CCΞΤΟΙΧΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΑΠ
ΤΟΙΧΟΝΕΡΓΑΣΙΑΣΤΟΥΕΝΤΑΙΕΠΙΧΑΝΙΜΙΑΙΣ
ΔΑΜΟΦΑΝΕΝΕ Ι.ΕΡΜΙΟ
ΛΙΟΕΙ ΠΕΝΤΩΜΠΑΡΤΟΝΑΓΥΗΕΣΤΕ ΠΟΙΤΑΦΑΛΑΚΡ
ΤΟΥΕΠΛΟΙΣΣΕΡΑΤΟΙΧΟΥΤΟΥΛΙΘΙΝΟΥΕΚΕΣΘΕΝΕΙ𐅄⊟𐅄
ΡΑΣΤ CCCCΠΛΙΝΘΩΝ ΥΡΙΑΝΟ ΔΕΙΚΑΑΠΟΣΤ/
ΡΑΣΚΑΙΑΠΟΣΤΕΓΑΣΣΙΟΣΛ ΛΕΩΣΠCC
ΙΛΔΡΟΙΣ. ΕΡΓΑΣΞΑΣΣΕΙΤΩΝΤΟΙΧΩΝΤΩΝΛΙΘΙΝΩΝΠΡ
ΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙCCCΤΟΥΤΟΟΥΤΟΝΕΠΙΤΑΝΙΜΑΣΙΑΝΠΑΝΤ
ΤΕΛΩΝΣΚΟΡΙΓΘΟΝΠΟΡΤΟΝΑΥΣΛΑΡΟΕΞCCC⁻ΙΣΜΕΓ
ΑΟΣΑΟΔΟΥΑΠΟΤΟΥΛΕΥΕΟΣΕΣΤΟΝΟΙΤΟΡΑΡΟΝΕΡΓΑΣΙΑΣΔΑΜ
ΙCCC:ΠΑ ΝΑΓΟΥΣΕΣΤΑΝΟΔΟΝ.ΑΝΠΑΡΤΑΣΕΠΙΚΑΠΙΔ ΑΣ
ΠΑΛΑΙΑΝΟΔΟΝΣΥΝΕΧΩΘΗΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΟΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙ⊟C
ΑΠΟΦΑΝΙΙ𐅄ʒʒʒΠCCC⊟Η⁊ΙΕΡΕΩΜΦΑΛΑΚΡΙΟΥΤΑΝΟΔΟΝΕ
ΟΝΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥΔΑΡΚΕΩΝΙʒʒ:CCΙΟΟ:ΟΔΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΕΚΚΙΟ
ΩΝ.ΛΘΡΙΩΝΤΩΜΠΥΘΟΔΩΡΟΥΩΙΟΙΛΙΘΟΙΕΤΜΗΘΕΝΘΕΟΔΩΡ
ΟΚΙΟ.ΠΙΣΟΝΤΟΤΑΝΟΔΟΝΕΣΣΙΤΟΝΕΛΛΩΤΙΩΙ: ʒʒʒ ΟΔΟΥΕΡ
ΙΙCCCCΣΙΟΔΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΑΠΟΨΙΦΑΣΘΕΣΣΑΛΙΩΝΙ:CCΞΞΙΥΠΟΔ
ΣΘΕΝΕΙ𐅄□ʒΠΠ7CC:ΧΘΕΥΣΑΝΤΙΤΑΥΠΕΡΤΑΣΥΠΟΔΟΜΑΣΚΑ
ΝΑΣ ΕΠΕΙΟΡΥΧ ΘΕΙΣΑΣΥΠΟΙΚΟΔΟΜΗ ΣΑΝΤΙΤΑΘΕΜΕΛΙΑΕΚΕ
ΞΠΟΤΩΝΘΕΟΓΜΗΤΟΥΠΑΡΤΟΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙ
ΤΟΙΣΠΑΡΤΑΝΟΔΟΝΙΙΙΜΑΡ Σ ΣC⁝⁝ΤΟΙΧΩΝ ΛΙΘΙΝΩΝΑΠΟΘΡΙ
ΕΤΟΝΤΩΝΤΟΙΧΩΝΤΩΝΛΙΘΙΝΩΝΕΡΓΑΣΙΑΣΦΙΛΩΝΙ:𐅄ʒʒ𐅄==1ΟΟΟ
ΤΟΥΝΑΟΥΟΡΥΞΙΟΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:⊟⊟⊟⊟Ξ𐅄Ξ: ΑΥΛΩΝΕΡΜΑΣΣΙΟΣ
ΚΙΔΟΣΕΣΤΟΣΑΥΛΟΣΤΙΜ ΑΚΛΕΙΣ ΘΕΝΕΙCCC: ΑΥΛΩΝΩΜΠΟΤΕΔΕΙΟ
ΚΤΟΥΔΑΓΕΔΟΥ ΚΑΤΩΘΕΩΙΚ Ο Δ ΟΜΗΘΗΝΑΙΤΑΣΠΥΑΛΙΔΟΣΠΕΡΙΟ
ΑΝΑΠΟΣΤΟΜΩΣΙΟΣΠΕΝΤ Ε Ε ΚΕΣΘΕΝΕΙ:ʒʒ ʒʒCCCC:ΑΠΟΦΟΡΗΣΙ
ΤΟΕΜΠΡΟΣΘΕΤΟΥΝΑΟΥΜΕΛΑΝΘΙΩΙ.ΠΤʒ:ΤΟΥΔΕΟΠΙΣΘΕΤΟΥΝΑ
ΙCCCC:ΤΑΣΙΩΡΥΑΣΤΑΣΥΠΕΡΤΟΥΙΕΡΟ.ΑΡΤΑΜΟΝΤΙΚΑΙΤΑΓΓΑΝ
ΙΑΝ ΜΕΛΑΝΘΙΩΙΙ⊟𐅄ΠCCΞ:ΣΚΑΠΕ\ΟΥΥΠΟΤΑΝΙΩΡΥΑΠΟΡΥΞΙΟΣ
ΞΩΡΥΑΣΩΣΤΟΥΔΩΡΕΠΙΤΟΝΝΑΟΝ⁝⁝ ΗΡΕΗ/:ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ: ʒʒʒʒΟ
ΟΝΕΚΕΣΘΕΝΕΙΠC:ΛΕΥΚΩ ΜΑΤΟΣΤΑΙΣΥΓΓΡΟΦΟΙΣ ΜΕΝΕΚΡΑ
ΙΟΙΕΝΕΦΟΔΙΟΝΚΑΙΝΑΥΣΟΛΟΝΔΑΜΟΦΑΝΤΩΙΙΙΙʒ:ΣΚΑΠΕ
ΙΕΙΟΝΑΟΣΜΕΛΑΝΘΙΩΙ⊟⊟⊟𐅄ʒʒʒ 𐅄 CC:ΕΠΟΡΥΞΙΟΣΩ
ΕΡΜΑΙΩΙΠ𐅄CCΞ= ΟΕΡΓΩΝΑΙΣΤΟΜΑΣΤΟΥΣΤΡΩΜΑ
ΛΙΩΝΔΙΑΚΑΤΙΩΝΕΞΗΚΟΝΤΑΕΠΤ Α ΔΙΩΝΙΘΕΟΔΩ
/\\ΑΙΕΚΑΤΟΝΤΕΤΑΡΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΚΑΙΓ
ΝΙΜΕΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΤΡΙΣΕΠΙΣ
ΤΡΙΑΚΑΤΙΩΝΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ

ΑΝΙ:ℙƷƷƷℙCC
_ΝΙ:ℙ⊓⊓ƷC
ʅ ΙΑΚΑΙ

2581.

. . . . . . τὰς] ἄλ[λα]ς [ὅ]λα ο[ὐ]κ' ἄφθονα μόνων : αἱ [δὲ ἀ-
. . . . κ]αθ'[έ]αυ[τ]ῶν στίχ[ον] ℙΗƷƷƷOCCCI
. . . ό]κυμ' Ἀγαθ . πραξὺ όχτ' Λοκράσεος : ΙΧΧΒΒΒΛ
. . . α]ς [Ἐ]κεσθ: ƷΤ δορὶ ῥαῦς CCCC. Κισ[ί]ας ἀπὸ τῶν Ὑμ
. . . ων σος . . α . ⊓Ʒ⊢ΜΟΜ όστίου ἀμοῖς [ταῖ]ς πραμερίαι[ς
. . . . . . Δαμ]οφάνεος ἐ[πὶ τ]ὰν οἰκοδομίαν [π]ᾶσεν
. . . . . . ἀν]δρῶμ . . Δρωναίο[υ] δὲ Δίωνος τί σ' ἐπὶ τ-
ᾶς . . . . . σ]ιν μὴ ἐπίται το[ῦ] καὶ τοὺς στυλοβάτα[ς] παρὰ
. . . . . . κ]ασσίτ[ε]ρ' Ἐκεσθένει. Σ[ι]δ' ηρου]ς ΜCΞΥ
. . . . . . ιπίσου παρὶ ἀεὶ ῥάβδου ⊓CCC
. . . . . ΧΠ ΙCCCC Ι ΕΟΟ
. . . . ον ζόνναι Ναύσολον Φιλίσκ[ου
. . . Μν]ασέα Φισ . . ε . . . εφον ƷƷƷƷ ἇς θύματος
. . . . νας ναφίκ[ο τ]ὰν ὁδὸν τὰν εὐθείαν τὰν ἀπ[ὸ τοῦ
ναοῦ μέχρι τῶν] δαπαίδων τὰν Διονύ[σου
. . . λε . . ώταις σαμ[ε]ικῆς [τ]ὰ χωρίου πα-
ρὰ] Φαλακρίω CCC: πορίου Φαλακρίων ⊓Ξ [ἀ]νάπο[υ] ὑπὲρ
τοῦ]τον ΞCC . ἀνάπο[υ] ΙΜ/ℙCCΞ τοίχου ἐργασίας ἀπ[ὸ
τὸν] τοῖχον ἐργασίας τοῦ ἐν τᾷ ἐπὶ χανιμίαις
ἔθεσαν] . . . Δαμοφάνεν Ἐ[κεσθένε]ι Ἑρμίο[υ
. . . λίθει[ν πλίνθω]ν τῶμ παρ[ὰ] τὸν ἀγυῆ ἔς τε ποῖ τὰ φαλακρ[ὰ
. . του ἔπλοις πέρα[ν] τοίχου τοῦ λιθίνου Ἐκεσθένει ℙΒℙ
ἑτέρας τ[ᾶς . . CCCC πλίνθων [κ]υρίαν ὅ[ν] δεῖ κα[ὶ] ἀποστ[εγάσσιος
ἑτέ]ρας καὶ ἀποστεγάσσιος λ . . . λεως ⊓CC
καὶ] ἁδροῖς [τὰ] ἔργα ξάσσει ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν λιθίνων πρ-
ώτου]ς Ἐκεσθένει CCC τοῦτο οὐ τὸν ἐπὶ τὰν ἱμασιὰν πάντ[α
ἀποσ]τέλων [ἐ]ς Κόριγθον πόρτο ναῦς λάρο[υ] ἐξ CCC‾ΙΣ Μεγ-
ακλεῖ] ὅσα ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ λευέος ἐς τὸν οἰτόραρον. Ἐργασίας Δάμ[ωνι
. . . ΙCCC: παναγοῦσ' ἐς τὰν ὁδὸν [τ]ὰν παρ[ὰ] τὰς ἐπικαπίδας
παλαιὰν ὁδὸν συνεχώθη ἐπο κοδομήσιος. Ἐκεσθένει ΒC
. . . αποφαν ΙΙℙƷƷƷ⊓CCCΒΗʅ Ἱερέωμ Φαλακρίου τὰν ὁδόν. Ἐ-
κεσθένει τὰν ὁδ]ὸν Θερσάνδρου. Δαρκέωνι ƷƷ:CCΙΟΟ: ὁδοῦ ἐργασίας ἐκ κίο[νος
. . . ων . αθρίων τῶμ Πυθοδώρου ᾧ οἱ λίθοι ἔτμηθεν. Θεοδώρ[ω
. . . δοκι ⊓ ἴσον το[ῦ] τὰν ὁδὸν ἔσσιτον. Ἐλλωτίῳ : ƷƷƷ ὁδοῦ ἐρ-
γασίας] ΙΙCCCCΣΙ ὁδοῦ ἐργασίας ἀπὸ ψιφᾶς. Θεσσαλίωνι ⁝CCΞΞΙ: ὑποδ[ο-
μήσει. Ἐκε]σθένει ℙ□Ʒ⊓⊓ΖCC: χθεύσαντι τὰ ὑπὲρ τᾶς ὑποδομᾶς κα-
λῶς στρωννυμέ]νας ἐπεζο[.]υχθείσας ὑποικοδομήσαντι τὰ θεμέλια. Ἐκε[σθένει
. . . ὑ]πὸ τῶν Θεογνήτου παρ[ὰ] το[ῦ] Θερσάνδρου ἐργασίας. Ἐκεσθένει
. . . τοῖς παρ[ὰ] τὰν ὁδὸν ΙΙΙ Μαρ . . . σι ΙC⁝ τοίχων λιθίνων ἀποθρί-
ξιος . . .]ετον τῶν τοίχων τῶν λιθίνων ἐργασίας. Φίλωνι: ΜƷƷℙ==ΙΟΟΟ
καὶ τ]οῦ ναοῦ Ὀρύξιος Ἐκεσθένει :ΒΒΒΒΞℙΞ: αὐλῶν. Ἑρμάσιος
πυαλ]ί[δ]ος ἐς το[ὺ]ς αὐλο[ὺ]ς τιμά. Κλεισθένει CCC: αὐλῶν ὧμ ποτε δεῖ ὁ
ἐ]κ τοῦ δαπέδου κάτωθε[ν] ᾠκοδομηθῆναι τᾶς πυαλίδος περιο[ικοδομῆσαι
. . ἀναποστομώσιος πέντε. Ἐκεσθένει :ƷƷƷƷCCCC: ἀποφορήσι[ος
. . τὸ ἔμπροσθε[ν] τοῦ ναοῦ. Μελανθίῳ :⊓ΖƷ: τοῦ δὲ ὄπισθε[ν] τοῦ να[οῦ
. . ΙCCCC: τᾶς ζωρύας τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱερο[ῦ]. Ἀρτάμοντι καὶ τὰγ γᾶν
μ]ίαν. Μελανθίῳ Β⊓ΜCC±: Σκαπέλου ὑπὸ τὰν ζώρ[ν] πορύξιος
ὑπὸ τὰς ζ]ωρύας ὡς τοῦ Δωρ' ἐπὶ τὸν ναὸν ⁝ΗΡΕΗΙ⁚ Μελανθίῳ : ƷƷƷƷΩ
. . . ἐπὶ τὸν να]ὸν Ἐκεσθένει ⊓C: λευκώματος ταῖς ὑγγρόφοις. Μενεκρά[τει
Μελανθ]ίῳ ἐνεφόδιον, καὶ ναύσολον. Δαμοφάντῳ ΙΙΙƷ : Σκαπε[λίωνι ὑπὸ
τοῦ ζώρ]ο[υ] ναός. Μελανθίῳ ΒΒΒℙƷƷƷℙCC: Ἐπορύξιος Ω
. . . Ἑρμαίῳ ⊓ℙCCΞ=. Θεργώναις το[ῦ] μαστοῦ στρῶμα

. . . λίων διακατιὼν ἑξήκοντα ἑπτά. Δίωνι Θεοδώ[ρου
. . . . . οι ἑκατὸν τετ[τ]αράκοντα πέντε καὶ π . .
. . . . δια]κατιὼν πεντήκοντα τρὶς ἐπισ[κευασθῆ
. . . . . . ιμεν κατιὼν ἐν νἐνήκοντα . . .
. . . . σ]ανι : 𐅄ƷƷƷ𐅅CC
. . . . σα]νι : 𐅄⌒ΠƷC
. . . . ια καὶ . . .

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 785) εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ (1) δὲν ἤθελον δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' αὐτοῦ κείμενον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου δὲν παρετήρουν, ὅτι ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ πρωτύπου καὶ τοῦ κειμένου τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ἤτοι εἰς τὸ κείμενον αὐτοῦ ὑπάρχει ἔλλειψις γραμμάτων πολλῶν, κακὴ κατάταξις τούτων, καὶ ὅλως ἐσφαλμένη μαρτυρία τῆς θέσεως, ὅπου ἡ ἐπιγραφὴ εὑρέθη, δηλαδὴ ὁ λίθος δὲν εὑρέθη εἰς Λεβαδείαν, ὡς πιστεύει ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς καὶ διϊσχυρίζεται, ἀλλ' εἰς Τροιζῆνα.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔχει οὕτω.

Τὸ 1847 Ἰουλίου 23 ἐφημίσθη, ὅτι εἰς Τροιζῆνα ἀνευρέθη Ψήφισμα τῶν Τροιζηνίων ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων, ἢ τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ τῶν Τροιζηνίων, διὰ τὴν ὁποίαν ἔδειξαν πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὰ Μηδικὰ, φιλοξενίαν, πληροφορηθεὶς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, καὶ μαθὼν, ὅτι ὁ λίθος μετεκομίσθη εἰς Καλαύρειαν (Πόρον) ὅπως ἐκποιηθῇ, (εἶτα δὲ ἔμελλε νὰ μετακομισθῇ εἰς Πειραιᾶ, ἵνα ἐκεῖθεν κρύφα, καὶ μετ' εὐκολίας ἐξαχθῇ), ἔγραψα εἰ τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἀπὸ 25 Ἰουλίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 2283 ἀναφοράν μου, ζητήσας παντὶ σθένει νὰ εὑρεθῇ ἡ ἐπιγραφὴ καὶ νὰ μοὶ παῤῥησιασθῇ, τοῦτο ἐπέτυχον διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1847, καὶ ὑπ' ἀριθ. 1799 ἐγγράφου τοῦ Ἐπάρχου Ὕδρας, καὶ τὴν μὲν ἐπιγραφὴν ταύτην εἰς τὴν ὑπὸ τὴν στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν ἔθεσα· ἰδὼν δὲ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς τῷ Κ. Ῥαγκαβῇ καὶ ταύτην ἑτοίμως ἔδειξα, ὥσπερ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους. Ἔκτοτε αὕτη ὑπάρχει εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Συλλογὴν, καὶ οὐχὶ εἰς τὸν Πύργον τοῦ Κυῤῥήστου, ὡς λέγει ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς. Ἐκ τῆς ἐξιστορήσεως δὲ ταύτης δηλοῦται, ὅτι αὕτη δὲν εὑρέθη εἰς Λεβαδείαν, ἀλλ' εἰς Τροιζῆνα. (Ὅρα Antiquités Helléniques Ῥαγκ. ἐπιγρ. 785, σελ. 399, τόμ. 2).

Ὁ λίθος εἶναι φαιὸς, ὁμοιάζων κατά τι τὸν Ὑμήττιον λίθον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 80

---

(1) Τὸν τόμον τοῦτον ἔτυχον χθὲς (29 Σεπτεμβρίου 1855· ὅρα τὸ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ὑπ' ἀριθ. 691 ἔγγραφον τῆς Διευθύνσεως τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας, δι' ἧς μοὶ ἐδόθη) μετὰ πολλῆς δυσκολίας, διότι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, καίτοι προσφερθέντων εἰς αὐτὸν 50 δραχμῶν δι' ἀγορὰν τούτου, ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἔχει κἀνένα τόμον, καὶ ὅτι ἔπεμψεν ὅλους ἐκτὸς τοῦ Κράτους, διὰ νὰ πωληθῶσι.

Περὶ τῶν ὅσων καθ' ἡμῶν ψευδῶς γράφει εἰς τὸ προοίμιον αὐτοῦ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς φέρομεν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἀπολογίαν μας τὰ ὅσα ὑπὲρ ἡμῶν ἔγραψεν ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ αὐτοῦ (Antiquités Helléniques, σελ. 7 καὶ 9) ἐκεῖ ὀνομάζει ἡμᾶς σωτῆρας τῶν Ἀρχαιοτήτων, καὶ ἀνορθωτὰς τούτων ἐν ταῖς πλέον δειναῖς περιστάσεσι· τοῦτο δὲ, διότι ἐδιδάξαμεν αὐτὸν τὴν γνῶσιν τῶν Ἀρχαιοτήτων, καὶ παρεκινήσαμεν αὐτὸν ὅλαις δυνάμεσι νὰ ἀγαπᾷ ταύτας, καὶ νὰ συντρέχῃ τὰς Ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας ἡμῶν, (εὑρισκόμενος τότε εἰσηγητὴς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως)· μᾶς ἐπαινοῦσε τότε, διότι ἐδεικνύαμεν καθ' ἡμέραν εἰς αὐτὸν τὰς ἀνακαλύψεις ἡμῶν, τὰς ὁποίας οὗτος δολερῶς οἰκειοποιεῖτο, καὶ ἐδημοσίευεν ὡς ἰδικάς του.

Αἱ ἐκφράσεις τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ αὐτολεξὶ εἰσὶν αὗται·

M. C. S. Pittakis Conservateur actuel du Musée d'Athènes. Le fusil de palicar á la main, on le voyait dans ces temps de troubles, rechercher tous les débris d'Antiquités, exposer ses jours pours les soustraire á la brutatité de l'ennemi, les assembler Soigneusement, et les mettre en lieu de sureté, Aussi dans les jours plus heureaux rendit-il á la Grece une riche Collection de sculptures et d'inscriptions;

Εἰς δὲ τὸν δεύτερον τόμον κατηγορεῖ ἡμᾶς, διότι γνωρίσαντες τὸν ἄνθρωπον δὲν πράττομεν ὅ,τι τότε ἀθώως ἐπράτταμεν.

Ἰδοὺ δὲ ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ Ῥαγκαβῆ.

Ἐγὼ φιλοτιμοῦμαι νὰ ἀνακαλύπτω, καθ' ἡμέραν ἐργαζόμενος ἰδίαις χερσὶν, ἀρχαιότητας, (ἀνιχνεύων ταύτας κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς μου, ὅτε ὅλοι οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ παύουσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν), καὶ νὰ δημοσιεύω αὐτὰς ἀμισθὶ, πέμπων χάριν τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα πανταχοῦ. Ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ὀργίζεται καθ' ἡμῶν, διότι δεικνύω τὰ λάθη αὐτοῦ, καὶ διότι δὲν δίδω εἰς αὐτὸν τοὺς κόπους μου, ἵνα τούτους ἰδιοποιῆται. Διῆλθον τὸν δεύτερον τόμον αὐτοῦ πρὸ ὀλίγου ἐκδοθέντα· ὅθεν σπεύδω νὰ εἴπω εἰς τὸ κοινὸν, μετὰ λύπης μου, ὅτι οὗτος βρίθει παραπτωμάτων καὶ σφαλερῶν πληροφοριῶν· θέλω δὲ προσπαθήση ν' ἀποδείξω ταῦτα ἓν πρὸς ἓν ἀκολούθως, χάριν τῆς ἐπιστήμης.

0/0, τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἄνω καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀνέπαφα. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι στοιχηδὸν ἐγχαραγμένα. Αἱ πρῶται μάλιστα γραμμαὶ εἰσὶν ὀλίγον τι μεγαλήτεραι τῶν λοιπῶν. Ὑπάρχουσι δὲ εἰς τὴν πλάκα γραμμαὶ 59.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δὲν ἐδημοσιεύσαμεν πρότερον, μαθόντες παρ' ἀλλογενοῦς, διατρίβοντος εἰς Ἀθήνας, ὅτι δημοσιεύει αὐτὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς· ὅθεν ἀναβάλλαμεν τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς, ἰδόντες δὲ διάφορον τὸ κείμενον τοῦ πρωτοτύπου παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα σφάλματα.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως, ἤτοι αὐτὰ μόνον τὰ ἓξ γράμματα ΑΜΟΝΩΝ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως, ἤτοι εἰσὶ τὰ γράμματα ταῦτα
ΑΛ\ · ΣCΑΣ ΛΑ · · Ο · ΚΑΦΘΟΝΑΜΟΝΩΝ:ΑΙ LA.

Τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΝΟΚΤΙΝΩΞΞΞ-ICCCC,
εἰς δὲ τὸν λιθον εἶναι οὕτως ΕΛΘΑΥ · · ΩΝΟΣΤΙΧΡΗΞΞΞΟCCC.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ταῦτα μόνον τὰ σημεῖα CC ΓΘΙ-,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΟΙ ΥΜΑΓΑΘ · ΠΡΑΞΥ ΟΧΤ ΛΟΚΡΑΣΕΟΣ:ΙΧΧΕΒΘΛ.
(ἤτοι . . . όκυμ Αγαθ[οῦ] πραξὺ ὀχτ' Λοκράσεος).

Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΡΑΡΧΙΟΣCCCC:N:Ν/_/ ΠΟΤΩΝΤ,
εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι οὕτω \Σ · ΚΕΖΞΤ · ΔΟΡΙΡΑΥΟΣ CCCC ΚΙC::ΑΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΥΜ,

Τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω Θ ΝΟΙΣ · · Ν ΣΤΑΧΕΡΙΑΝ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΩΝΣΟΣ . . Α . ΠΞΗmΟm ΟΣΤΙΟΥ ΑΜΟΙΣ ΕΣ ΠΡΑΜΕΡΙΑΣ.

Τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΝΟΙ ΙΚΥ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΦΑΝΕΟΣ Ε ΑΝ ΟΙΚΩΔΟΜΙΑΝ . ΑΣΕΝ.
(ἤτοι Δι]οφάνεος ἐ[πὶ τ]ὰν οἰκοδομίαν [π]άσεν).

Τὴν 7 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς οὕτω Μ::ΔΡΩΝΛΙΘΩΝ ΔΕΙΝΟΣ ΝΥΝ ΙΤ,
εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι οὕτω ΔΡΩΜ · · ΔΡΩΝΑΙΟ · ΛΕ ΔΙΩΝΟΣ ΤΙΣ ΕΠΙ Τ.
(ἤτοι ἀν]δρῶν Δρωναίο[υ] λὲ Δίωνος τί σ' ἐπὶ τ[ᾶς).

Τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΕΠΙΤΑΙΤΟΛΛ ƆCCC ΠΟΥΟΒΑΤΑ+ΙΠΟ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΙΝΜΙ ΕΠΙΤΑΙ ΤΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΒΑΤΑ ΠΑΡΑ.

Τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως ΑΛΙΕΣΕΚΤΕΝΕΣΘΕΝΕΟΣ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΣΣΙΤ · ΡΕΚΕΣΘΕΝΕΙ Σ . Δ · Σ mCΞΥ.
(ἤτοι . . . κασσίτ[ε]ρ' Εκεσθένει. Σ[ι]δ[ηροῦ]ς).

Τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΠΑΡΙ ΙΟΑΝΔΡΟΥΡCCC,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΙΠΙΣΟΥ ΠΑΡΙ ΑΕΙ ΡΑΒΔΟΥ ΠCCC.
(ἤτοι . . . ἰπίσου παρὶ ἀεὶ ῥαβδου).

Τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΧΠ CCCC ΟΟ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΧΠ ICCCC Ζ ΕΟΟ.

Τὴν 12 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΝΘΟΟ ΟΝΔΑΙΝΑΥΣΟΔΟΝΦΙΛΙΣΙ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΝ ΣΟΝΝΑΙ ΝΑΥΣΟΛΟΝ ΦΙΛΙΣΚ/.
(ἤτοι . . . ον ζόνναι Ναύσολον Φιλίσκ[ου).

Τὴν 13 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως ΕΦΟΡΙΩΝΞΞΞΞΜΟΝΜΑΤΟ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΣΕΑ ΦΙΣ · · Ε ΕΦΟΝ ΞΞΞΞ ΑΣ ΘΥΜΑΤΟΣ.

Τὴν 14 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΟΥ ΝCCCΟΝΤΑΝΕΥΘΕΙΑΝΤΑ\ΕΜ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΝΑΣ ΝΑΦΙΚΟ · · ΑΝ ΟΔΟΝ ΤΑΝ ΕΥΘΕΙΑΝ ΤΑΝ ΑΠ,
(ἤτοι . . . νᾶς ναφίκο[υ τὰ]ν ὁδὸν τὰν εὐθείαν τὰν ἀπ[ὸ τοῦ).

Τὴν 15 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΠΑΙΔΩΝ ΤΑΝ ΔΙΟΝ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΔΑΠΑΙΔΩΙ Ι ΤΑΝ ΔΙΟΝ,
(ἤτοι ναοῦ μέχρι τῶν] δαπαίδων τὰν Διον[ύσου).

Τὴν 16 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΛΕ ΩΞΑΝΔΑΜΩΙ/ Ξ/ ΧΩΡΙΟΥΠΑ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΛΕ · · · · Γ · ΩΤΑΙΣ ΣΑΜ · ΙΚΗΣ ΕΑ ΧΩΡΙΟΥ ΠΑ.

Τὴν 17 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω
ΦΑΛΑΚΡΙΩ CCC: ΠΟΡΙΟΥ ΦΑΛΑΚΡΙΩΙΠ ΚΑΠΟΥ ΥΠΕ,
εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται οὕτω
ΦΑΛΑΚΡΙΩΙ CCC: ΠΟΡΙΟΥ ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ ΠΣ ΝΑΠΟΥ ΥΠΕΡ.

Τὴν 18 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω
ΤΟΝΞCC ΑΝΔΠΟCΣΣ⊞CCΞ ΤΟΙΧΟΥ ΕΚΚΑΣΙΑΣ ΑΠ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΟΝ ΞCC ΑΝΑΠΟ Ι m/ ⊞CCΞ ΤΟΙΧΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠ.

Τὴν 19 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως
ΟΙΧΟΝ ΗΡΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΑΙ ΕΠΙ ΣΑΝΙΔΙ ΤΑΙΣ,
εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται οὕτω ΤΟΙΧΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΑΙ ΕΠΙ ΧΑΝΙΜΙΑΙΣ,
(ἤτοι τὸν] τοῖχον ἐργασίας τοῦ ἐν τᾷ ἐπὶ χανιμίαις).

Τὴν 20 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΔΑΜΟΦΑΝΙ ΝΠΕ ΕΡΜΙΟ,
εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται οὕτω ΔΑΜΟΦΑΝΕΝΕ Ι ΕΡΜΙΟ.

Τὴν 21 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω
ΔΙΟΡ ΗΤΩΜΠΑΡΤΟΝΑΠΥΗΕΝΤΕΠΟΙΤΑΦΑΛΑΚΡ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω
ΛΙΟΕΙ ΓΕΝ ΤΩΜ ΠΑΡ ΤΟΝ ΑΓΥΗ ΕΣ ΤΕ ΠΟΙ ΤΑ ΦΑΛΑΚΡ.
(ἤτοι · · · λίθεν' [πλίνθω]ν τῶμ παρ[ὰ] τὸν ἀγυῆ ἔς τε ποῖ τὰ φαλακρ[ά).

Τὴν 22 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω
ΤΟΥCC ΙΑ ΤΟΙΧΟΥ ΤΟΥ ΛΙΘΙΝΟΥ ΕΚΓ ΘΕΝΕΙ ΜΗΖ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω
ΤΟΥ ΕΠΛΟΙΣΣΕΡΑ ΤΟΙΧΟΥ ΤΟΥ ΛΙΘΙΝΟΥ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ ⊞⊟⊞,
(ἤτοι · · · του ἔπλοις πέρα[ν] τοίχου τοῦ λιθίνου Ἐκεσθένει).

Τὴν 23 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω
ΡΑΣΤ CCCCΠΛΙΝΘΩΝ ΥΡΙΑΝΟΔΙΛΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΡΑΣ Τ · · CCCC ΠΛΙΝΘΩΝ ΥΡΙΑΝ Ο ΔΕΙ ΚΑ ΑΠΟΣΤ/ ,
(ἤτοι ἑτέ]ρας τ[ᾶς] · · CCCC πλίνθων [κ]υρίαν δ[ν] δεῖ κα[ὶ] ἀποστ[ομώσσιος)

Τὴν 24 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΡΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΕΓΑΣΣΙΟΣ ΛΙΜΝΑΙΩ ΠCC,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΡΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΕΓΑΣΣΙΟΣ Λ ΛΕΩΣ ΠCC,
(ἤτοι ἑτέ]ρας καὶ ἀποστεγάσσιος κ[αὶ πό]λεως).

Τὴν 25 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως Ο ΠΥ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ ΤΩΝ ΛΙΘΙΝΩΝ ΠΡ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως
Ι ΛΔΡΟΙΣ · · · ΕΡΓΑ ΣΞΑΣΣΕΙ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ ΤΩΝ ΛΙΘΙΝΩΝ ΠΡ,
(ἤτοι στεγάσει κέ]δροις, [καὶ τὰ] ἔργα ξάσσει τῶν τοίχων τῶν λιθίνων).

Τὴν 26 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω
Σ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ CCCC ΤΟΥΤΟ ΟΥΟΥ ΕΠΙ ΤΑΝ ΑΣΤΙΑΝ ΤΑΝΤ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω
Σ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ CCCC ΤΟΥΤΟ ΟΥ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΑΝ ΙΜΑΣΙΑΝ ΠΑΝΤ.

Τὴν 27 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω
Τ⁻ΛΩΝΣΚΟΩΙ ΟΟΝΠΟΙΤΟΝΝΑΥ ΛΑΡΟΝ ΕΤCCC⁻Τ ΜΕΓ,
εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω
ΤΕΛΩΝ ΣΚΟΡΙΓΘΟΝ ΠΟΡΤΟ ΝΑΥΣ ΛΑΡΟ ΕΞ CCC⁻ΙΣ ΜΕΓ,
(ἤτοι ἀποσ]τέλων [ἐ]ς Κόριγθον φόρτο[υ] ναῦς λάρο[υ] ἐξ CCC⁻ΙΣ Μεγ[ακλεῖ).

Τὴν 28 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΙΣΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΕΥΣΘΕΙΣ ΟΙΤΟΙ ΑΓΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΑΜΙ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

Α ΟΣΑ ΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΕΥΕΟΣ ΕΣ ΤΟΝ ΟΙΤΟΡΑΡΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΑΜ.

Τὴν 29 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

CCCTAN ΤΥ ΤΑΝ ΟΔΟΝ ΤΑΝ ΠΑΡΤΑΣ ΕΠΙ ΚΑΠΙΔΑΣ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΙCCC: ΠΑΝΑΓΟΥΣ ΕΣ ΤΑΝ ΟΔΟΝ ΤΑΝ ΠΑΡ ΤΑΣ ΕΠΙΚΑΠΙΔΑΣ,

(ἤτοι 'παναγοῦσ' ἐς τὰν ὁδὸν τὰν παρ[ὰ] τὰς ἐπικαπίδας).

Τὴν 30 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΑΛΑΙΑΝΟΣΟΝΛ ΝΕΧΩCΗΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΟΣ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΠΑΛΑΙΑΝ ΟΔΟΝ ΣΥΝΕΧΩΘΗ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΟΣ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ ΒC,

(ἤτοι παλαιὰν ὁδὸν συνεχώθη ἐποικοδομήσιο;. Ἐκεσθένει ΒC).

Τὴν 31 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΑΠΟΦΑΛ ΠΕΣΠCCC: = ΥΠΕΡ ΤΩΜ ΦΑΛΑΚΡΙΟΥ ΤΑΝ ΟΔΟΝ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΑΠΟΦΑΝ ΙΙΡΣΣΣΠCCCΒΗ7 ΙΕΡΕΩΜ ΦΑΛΑΚΡΙΟΥ ΤΑΝ ΟΔΟΝ Ε.

Τὴν 32 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΟΝΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥ ΑΡΕΩΝΙ:CCCΙΟΟ:ΟΔΟΥΕΡΓΑΣΙΑΣΕΚΚΙΟ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΟΝ ΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥ ΔΑΡΚΕΩΝΙ ΣΣ:CCΙΟΟ: ΟΔΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΚ ΚΙΟ,

(ἤτοι Ἐκεσθένει τὰν ὁδ]ὸν Θερσάνδρου. Δαρκέωνι ΣΣ : CCΙΟΟ : ὁδοῦ ἐργασίας ἐκ κίο[νος).

Τὴν 33 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΩΝ ΡΙΩΝΤΩΜΠΥΘΟΔΩΡΟΥΩΙΟΙΛΙΘΟΙΕΤΜΗΘΕΝΘΕΟΔΩΡ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΩΝ · ΛΘΡΙΩΝ ΤΩΜ ΠΥΘΟΔΩΡΟΥ ΩΙ ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΕΤΜΗΘΕΝ ΘΕΟΔΩΡ,

(ἤτοι τ]ῶν [Β]αθρίων τῶμ Πυθοδώρου ᾧ οἱ λίθοι ἐτμήθεν. Θεοδώρ[ῳ).

Τὴν 34 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΟΚ ΓΑΣΟΝΤΟΤΑΝΟΙΟΝΕΣΣΤΟΝΕΛΛΩΤΙΩΙΣΣΣ:ΟΔΟΥΕΡ.

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΟΚΙΟ · ΠΙΣΟΝΤΟ ΤΑΝ ΟΔΟΝ ΕΣ ΣΙΤΟΝ ΕΛΛΩΤΙΩΙ : ΣΣΣ ΟΔΟΥ ΕΡ,

(ἤτοι · . · δοκι Π ἶσον το[ῦ] τὰν ὁδὸν ἔσσιτον. Ἐλλωτίῳ : ΣΣΣ ὁδοῦ ἐρ[γασίας).

Τὴν 35 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

CCCC ΙΟΔ ΥΕΡΓΑΣΙΑΣΑΠΟΨΙΦΑΣΘΕΣΣΑΛΙΩΝ: :CCΞΞΙ:ΥΠΟΔ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΙΙCCCCΣΙ ΟΔΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΨΙΦΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΩΝΙ ⁝ CCΞΞΙ:ΥΠΟΔ,

(ἤτοι ΙΙCCCCΣΙ ὁδοῦ ἐργασίας ἀπὸ ψιφᾶς Θεσσαλίωνι ⁝ CCΞΞΙ : ὑποδ[ομάς).

Τὴν 36 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΣΘ ΙΙΡΡΔΙΙΙC ↄ ΟΕΥΣΑΝΤΙ ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΑΣ ΥΠΟΔΟΜΑΣ ΚΛ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΣΘΕΝΕΙ Ρ□ΣΠΠ7CC: ΧΘΕΥΣΑΝΤΙ ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΑΣ ΥΠΟΔΟΜΑΣ ΚΑ,

(ἤτοι Ἐκε]σθένει Ρ□ΣΠΠ7CC : χθεύσαντι τὰ ὑπὲρ τὰς ὑποδομὰς κα[λῶς).

Τὴν 37 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΝΑϞΕΠΕΚΟΡΥΑΘΕΙΣΑΣΥΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΝΤΙΤΑΘΕΜΕΛΙΑΕΚΕ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΝΑΣ ΕΠΕΞΟΡΥΧΘΕΙΣΑΣ ΥΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΝΤΙ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΕΚΕ.

(ἤτοι καλῶς στρωννυμέ]νας ἐπεζορυχθείσας ὑποικοδομήσαντι τὰ θεμέλια. Ἐκε[σθένει).

Τὴν 38 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΓΡΙΩΝ ΘΕΟΓΕΝΙΟΥ ΠΑΡ ΤΟ ΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΞΠΟ ΤΩΝ ΘΕΟΓΜΗΤΟΥ ΠΑΡ ΤΟ ΘΕΡΣΑΝΔΡΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ,

(ἤτοι ὑ]πὸ τῶν Θεογμήτου παρ[ὰ] το[ῦ] Θερσάνδρου ἐργασίας Ἐκεσθένει).

Τὴν 39 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΤΟΙΣΠΑΡΤΑΝΟΔΟΝΗΙΜΑ ΙC:ΤΟΙΧΩΝΛΙΘΙΝΩΝΑΠΟΘΡΙ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΤΟΙΣ ΠΑΡ ΤΑΝ ΟΔΟΝ ΙΙΙ ΜΑΡ ΣΡC::: ΤΟΙΧΩΝ ΛΙΘΙΝΩΝ ΑΠΟ ΘΡΙ,

Τὴν 40 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΕΤΟΝΤΩΝΤΟΙΧΩΝΤΩΝΛΙΟΠΙΩΝΕΡΓΑΣΙΑΣΦΙΛΟΝΙ:Ι:ƐƐΙ:ΞΞΙΟΟΟ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΕΤΟΝ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ ΤΩΝ ΛΙΘΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΦΙΛΩΝΙ : ΠƐƐΠ==ΙΟΟΟ,

(ἤτοι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐνταῦθα ἐλανθάσθη εἴς τε τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ γράμματα ταῦτα ΘΙΝΩ, γράψας αὐτὰ οὕτως ΟΠΙΩΝ, ἀντὶ ΛΙΘΙΝΩΝ).

Τὴν 41 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΟΥΝΑΟΥΟΡΥΤΙΟΣΕΚΕΣΘΕΝΕΙ:ΠΠΠΕΣΠΞΑΥΛΩΝΕΡΜΑΣΣΙΟΣ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΟΡΥΞΙΟΣ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ : ΘΘΘΘΞΠΞ : ΑΥΛΩΝ ΕΡΜΑΣΣΙΟΣ,

(ἤτοι τοῦ ναοῦ Ὀρύξιος Ἐκεσθένει : ΘΘΘΘΞΠΞ : αὐλῶν Ἑρμάσσιος).

Τὴν 42 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΧΙΔΟΣΕΣΤΟΣΑΥΛΟΣΤΙΜΑΚΛΕΙΣΘΕΝΕΙCCC:ΑΥΛΟΝΟΜΠΟΥΕΔΕΙΟ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΚΙΔΟΣ ΕΣ ΤΟΣ ΑΥΛΟΣ ΤΙΜΑ ΚΛΕΙΣΘΕΝΕΙ CCC: ΑΥΛΩΝ ΩΜ ΠΟΤΕ ΔΕΙ Ο,

(ἤτοι πυαλ]ίδος ἐς το[ὺ]ς αὐλο[ὺ]ς τιμά. Κλεισθένει CCC : αὐλῶν ὦμ ποτε δεῖ ὁ).

Τὴν 43 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΚΤΟΥΔΑΠΕΔΟΥΚΑΤΩΘΕΩΙΚΟΔΟΜΗΘΗΝΑΙΤΑΣΠΥΑΛΙΔΟΣΠΕΡΙΟ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

Κ ΤΟΥ ΔΑΠΕΔΟΥ ΚΑΤΩΘΕ ΩΙΚΟΔΟΜΗΘΗ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΥΑΛΙΔΟΣ ΠΕΡΙΟ.

(ἤτοι ἐ]κ τοῦ δαπέδου κάτωθε[ν] ᾠκοδομηθῆ καὶ τᾶς πυαλίδος περιο[ικοδομῆσαι).

Τὴν 44 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΑΝΑΠΟΣΤΟΜΩΣΙΟΣΠΕΝΤΕΕΚΕΣΘΕΝΕΙ : ƐƐƐƐ CCCC ΑΠΟΦΟΡΗΣΙ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΑΝΑΠΟΣΤΟΜΩΣΙΟΣ ΠΕΝΤΕ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ : ƐƐƐƐ CCCC : ΑΠΟΦΟΡΗΣΙ,

(ἤτοι εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην καὶ μόνην ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐπλησίασε πρὸς τὸ πρωτότυπον, ἔλλειψε δὲ μόνον νὰ θέσῃ τὰς μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς CCCC: δύω στιγμάς, αἳ φαίνονται εἰς τὸν λίθον).

Τὴν 45 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΤΟΕΜΠΡΟΣΘΕΤΟΥΝΑΟΥΙ ΟΙΩΙ ΠΠΤ ΤΟΥΔΕΟΠΙΣΘΕΤΟΥΝΑ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΕ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ : ΠꓶƐ : ΤΟΥ ΔΕ ΟΠΙΣΘΕ ΤΟΥ ΝΑ,

(ἤτοι τὸ ἔμπροσθε[ν] τοῦ ναοῦ Μελανθίῳ : ΠꓶƐ : τοῦ δὲ ὄπισθε[ν] τοῦ να[οῦ).

Τὴν 46 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΥCCCC : ΤΑΣΙΩΡΥΑΣΤΑΣΥΠΕΡΤΟΥΝΑΟΥΠΑΡΤΑΜΟΝΤΙΚΑΙΤΑΓΓΑΝ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΙCCCC: ΤΑΣ ΙΩΡΥΑΣ ΤΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟ · ΑΡΤΑΜΟΝΤΙ ΚΑΙ ΤΑΓ ΓΑΝ.

Τὴν 47 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΑΝΜΕΛΑΝΟΙΩΟΙ ΓCCΕΣΛΑΙΠΕ ΔΟΥ ΠΟΤΑΝΙΩΡΥΑΝΟΡΥΞΙΟΣ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΙΑΝ ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ ΘΠΠCCΞ : ΣΚΑΠΕΛΟΥ ΥΠΟ ΤΑΝ ΙΩΡΥ ΑΠΟΡΥΞΙΟΣ,

Τὴν 48 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω

ΞΩΡΥΑΣΩΣΤΟΥΔΩΡΕΠΙΤΟΝΝΑΟΝ ΗΕΕ ΗΙΜΕΛΑΝΘΙΩ:ƷƷƷƷ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΙΩΡΥΑΣ ΩΣ ΤΟΥ ΔΩΡ ΕΠΙ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ⁞ ΗΡΕΗ/ :ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ : ƷƷƷƷ.

Τὴν 49 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΟΝΕΚΕΣΘΕΝΕΙΠΟΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣΤΑΙΣΥΓΓΡΟΦΟΙΣΜΕΝΕΚΡ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶ αι οὕτως

ΟΝ ΕΚΕΣΘΕΝΕΙ ΠC: ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΤΑΙΣ ΥΓΓΡΟΦΟΙΣ ΜΕΝΕΚΡΑ.

Τὴν 50 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΟΙΕΝΕΦΟΔΙΟΝΚΑΙΝΑΥΣΘΛΟΝΔΑΜΟΦΑΝΤΩΙΕΣΚΑΠΕ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως

ΙΟΙ ΕΝΕΦΟΔΙΟΝ ΚΑΙ ΝΑΥΣΟΛΟΝ ΔΑΜΟΦΑΝΤΩ ΙΙΙƷ: ΣΚΑΠΕ,

Τὴν 51 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΕΙΟΝΑΟΣΜΕΛΑΝΘΙΩΙΕΠΟΤƷƷƷΠCC: ΕΠΟΡΥΞΙΩΣΤ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΗΕΙ Ο ΝΑΟΣ ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ ΘΘΘΠƷƷƷΠCC : ΕΠΟΡΥΞΙΟΣ Τ.

Τὴν 52 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΕΡΙΛΑΙΩΙ ΠΠCCΞΤΟ ΕΡΓΟΝΑΙΣ ΤΟ ΜΑΣΤΟΥ ΣΤΡΩ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΕΡΜΑΙΩΙ ΠΠCCƷΞ= ΘΕΡΓΩΝΑΙΣ ΤΟ ΜΑΣΤΟΥ ΣΤΡΩΜΑ.

(ἤτοι Ἑρμαίῳ ΠΠCCƷΞ= Θεργώναις το[ῦ] μαστοῦ στρῶμα).

Τὴν 53 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως

ΑΙΩΝ ΔΙΑΚΑΤΙΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΕΠΤΑ ΔΙΩΝΙ ΘΕΟΔΩ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΛΙΩΝ ΔΙΑΚΑΤΙΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΕΠΤΑ ΔΙΩΝΙ ΘΕΟΔΩ.

(ἤτοι . . . λίων διακατιῶν ἑξήκοντα ἑπτά. Δίωνι Θεοδώ[ρου).

Τὴν 54 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΝΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως / \\ΔΙ ΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ Γ.

Τὴν 55 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΤΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΤΡΙΣ ΕΠΙΣ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΝΙΜΕΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΤΡΙΣ ΕΠΙΣ.

Τὴν 56 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΤΡΙΑΚΑΤΙΩΝ ΕΝΕΝΗΚΟΝ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΡΙΑΚΑΤΙΩΝ ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ.

Τὴν 57 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΝΟ ƷƷƷƷCC,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΝΙ : ΠƷƷƷΠCC.

Τὴν 58 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΠΟΠΞ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΝΙ : ΠΟΠƷ.

Τὴν 59 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει (διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων) οὕτως ΙΛΝ,

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον (διὰ γραμμάτων ὁμοίων κατὰ τὸ μέγεθος, ὡς εἰσὶ καὶ τὰ τῶν ἄνωθεν σειρῶν ἀπὸ 14 ἕως 59) οὕτως ΛΙΑΚΑΙ.

Ἡ πλὰξ αὕτη δὲν εἶναι ἐντειχισμένη, διὰ νὰ προφασισθῇ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ τὰ γράμματα, ὡς προφασίζεται τοῦτο, κατηγορῶν ἡμᾶς εἰς τὸν πρόλογον τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ **Antiquités Helléniques.**

Τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι καλῶς ἐξεσμένον καὶ κεκοσμημένον ἀπ' ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ γεισσώμασι, τὸ δὲ ἐσώτερον τῆς πλακὸς εἶναι χαμηλότερον· ἐσχηματίσθη δὲ οὕτως, ὡς εἰ ἤθελον εἰκόνα τινὰ ἐγγράψαι ἐν αὐτῇ· ἴσως ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ἦν ἰχνογραφημένον τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ, ὃς ὄπισθεν τῆς πλακὸς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφέρεται, ἢ ἴσως τὰ γεῖσσα ταῦτα ἔγιναν μεταγενεστέρως, ἀλλ'ἀγνοῶ τὴν αἰτίαν. Παρατηρήσας δὲ ἐπιμελῶς τὸν λίθον, μὴ φέρῃ ἴχνη χρωμάτων, ἐξιχνίασα εἰς τὰ ἄκρα αὐτοῦ λείψανα γραμμάτων. Ὅθεν πέπεισμαι, ὅτι ἦν ἐπιγραφὴ καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς πλακός· ἐξήλειψαν δὲ ταύτην βαθέως ξέσαντες αὐτὴν, ὅπως, ὡς ἐν πίνακι λιθίνῳ, εἰκόνα τινὰ ζωγραφίσωσι κατὰ τοὺς πρώτους τοῦ Χριςιανισμοῦ χρόνους (1)· διότι κατάλληλος δι' εἰκονογραφίαν ἡ πλὰξ εἶναι ἐσχηματισμένη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο.

Εἴς τινας τῶν γραμμῶν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀναφέρονται δὶς, τρὶς καὶ πολλάκις τὰ αὐτὰ ὀνόματα τά τε κύρια καὶ προσηγορικὰ π. χ. *Ἐκεσθένει* εὕρηται εἰς τὰς γραμμὰς **10, 22, 26, 30, 36, 37, 38, 41, 44** καὶ **49.** Μετὰ τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο (εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γραμμὰς) ἕπονται ἀριθμοί.

Τὸ ὄνομα *Μελάνθιος* εὕρηται εἰς τὰς γραμμὰς **45, 47, 48, 50** καὶ **51**· τὰ δὲ ἄλλα κύρια ὀνόματα, ὡς τὸ *Δρώναιος*, *Δίων*, *Πείθανδρος*, *Ναύσολος*, *Φιλίσκος* εὑρίσκονται ἀναφερόμενα ἅπαξ. Οἱ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην σημειούμενοι ἀριθμοὶ οἱ πλεῖστοι πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται. Ὁμοίως καί τινα ὀνόματα.

Κ. Σ. Π.

2582.	**2582.**
Ι \ · Ι / Ε Ι Σ Τ Η Ν Σ Τ Η Λ Η Ν	ἀνέγραψαν] εἰς τὴν στήλην
Ν Τ Ε Σ	οἱ ἐφηβεύσα)ντες
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ	*Κεκροπίδος.*
ΦΛΥΕΥΣ	Φλυεύς,
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣΝΙΚΗΡΑΤΟΥ	Νικήρατος Νικηράτου,
ΟΥ	. . . ου
ΓΗ	ΓΗ

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1855 ἀναδιφῶν τοὺς ἐν τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ ἐπισεσωρευμένους λίθους, οἵτινες εἰσὶ τμήματα Βάθρων, στηλῶν καὶ ἄλλων λειψάνων τῆς γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι **24 0/0**, τὸ πλάτος **17 0/0**, καὶ τὸ πάχος **13 0/0**.

Ἡ δευτέρα γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων, ἤτοι ταῦτα ἔχουσι μέγεθος **0/0 1** τοῦ

---

(1) Οὕτως ἔπραξαν καὶ τὰς ἐν Πειραιεῖ πλάκας, ἐφ' ὧν αἱ περὶ Νεωρίων ἐπιγραφαὶ, εἰς ἄλλην χρῆσιν αὐτὰς μεταποιήσαντες· οὕτω καὶ τὰς ἐν Ἐρεχθείῳ, ἐφ' ὧν αἱ περὶ Βρέας ἐπιγραφαὶ, ὧν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ψευδῶς ἐξιστορεῖ τὴν ἀνακάλυψιν, διότι αὕτη ἐγένετο οὕτω. Ζητουμένου τοῦ ἀρχαίου σχεδίου τοῦ Ἐρεχθείου, ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπως διορθωθῶσι τὰ λάθη καὶ αἱ ἐσφαλμέναι πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔδοσεν εἰς τὸν Σοφὸν Θήρσιον, (ὑπαγαγὼν αὐτὸν οὕτως εἰς ὑποθέσεις σφαλερὰς, ἃς οἱ ἄλλοι Σοφοὶ τῆς Γερμανίας ἀντέκρουσαν) ἐφιλονεικεῖτο, ἂν αἱ τέσσαρες Βάσεις, αἱ παρὰ τὸ ὑπόγειον τὸ περατούμενον ὑπὸ τῆς βορείου καὶ νοτίου προστάσεως τοῦ Ἐρεχθείου, εἰσὶν ἀρχαῖαι ἢ ὄχι. Καὶ ὁ μὲν Κ. Ῥαγκαβῆς παρὼν ὡμολόγει αὐτὰς ὡς ἀρχαίας, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας αὐτῶν θέσεως. Ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἀντείπομεν παντὶ σθένει, ἐπιθυμοῦντες δὲ τὴν ἀλήθειαν, ὅπως μὴ ἐκ νέου ἐμπέσῃ ὁ Κ. Θήρσιος εἰς ἀπάτην διὰ τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ἀνετρέψαμεν τὰς Βάσεις, ἃς ἀναφέραμεν, καὶ ἐδείξαμεν εἰς ἅπαντας τοὺς τότε ἐκεῖ παρόντας, ὅτι αὗται ἔχουσαι ἐπιγραφὰς δὲν ἠδύναντο νὰ ἦναι καὶ Βάσεις κιόνων. Τούτου γενομένου ἔμεινεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἄφωνος. Ταῦτα σημειῶ, ὅπως ἀπαλλάξω τὸ κοινὸν ἀπὸ τὰς ἐσφαλμένας πληροφορίας τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ἃς ἔγραψεν εἰς τὸν πρόλογον τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, ἐπιγραφομένου Antiquités Helléniques.

Γαλλικοῦ ἑκατομέτρου, αἱ δὲ λοιπαὶ σειραὶ ἔχουσι τὰ γράμματα τὸ ἥμισυ μικρότερα τῶν τῆς δευτέρας γραμμῆς. Ἀποτελεῖ δὲ αὕτη μέρος τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ἐπιγραφῆς, ἐκδοθείσης ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἀμφότεροι δὲ οἱ λίθοι ἐφαρμόζονται (1).

Κ. Σ. Π.

---

(1) Δημοσιεύοντες τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, εὑρεθεῖσαν εἰς τὸ Βουλευτήριον, (ἀφ' οὗ ἀνέγνωμεν ὅσα καθ' ἡμῶν ψευδῶς ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ συγγράμματος, ἐπιγραφομένου Antiquités Helléniques), νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐξιστορήσωμεν τὰ περὶ τῶν ἀνακαλύψεων τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐπιγραφῶν πρὸς ἀπολογίαν μας.

Τῇ 22 Ἰουνίου 1848 τίς τῶν Ἀθηναίων ἀπαντήσας με καθ' ὁδὸν μοὶ ἐζήτησε σιδηροῦν τι ἐργαλεῖον ἐκ τῶν τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπως θλάσῃ λίθους τινὰς μεγάλους (ὡς μοὶ εἶπεν), οὓς ηὗρε περὶ τὴν Ἐκκλησίαν «Ὑπαπαντήν». Τοῦτο μαθὼν ἔσπευσα νὰ ἴδω τοὺς λίθους· ἀνεῦρον δὲ τότε εἰς τὸ μέρος τοῦτο 32 ἀνεκδότους ἐπιγραφάς, ἃς αὐθημερὸν μετέφερον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν Στοὰν τοῦ Ἀνδριανοῦ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν, (ἐπικαλεσθεὶς τὴν βοήθειαν τοῦ τότε Ὑπαστυνόμου Ἀθηνῶν Κ. Στριφτόμπολλα), εἰς ἣν πᾶς τις εἰσέρχεται ὁσάκις θέλει, (ὅπως διατηρήσω ἐκεῖ ταύτας ἀσφαλῶς), ἐμπόδισα δὲ τοῦ νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν (23 Ἰουνίου) ἀνέφερον ἐγγράφως (διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 393 ἀναφορᾶς μου) τὸ περιστατικὸν τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἐσυντρόφευσα ἐπιτοπίως τὸν τότε Ὑπουργὸν Κύριον Δημ. Καλλιφρονᾶν. προτρέπων αὐτὸν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀγοράσῃ τὸν τόπον τοῦτον, ὅστις εἶναι πλήρης ἀρχαίων λειψάνων. Μετατεθέντος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου δὲν ἔλλειψα νὰ φέρω πάλιν ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ Βουλευτηρίου τὸν διαδεχθέντα αὐτὸν Κύριον Ν. Χρυσόγελον, εἶτα δὲ τὸν μετ' αὐτὸν ὑπουργεύσαντα Κύριον Παΐκον, τοὺς ὁποίους παρεκίνησα ὡσαύτως, ὅπως τὸ Δημόσιον ἀγοράσῃ τὸν τόπον. (Οἱ Κύριοι οὗτοι ζῶσι καὶ μαρτυροῦσι τὰς προσπαθείας μου, καὶ αἱ ἀναφοραί μου ὑπάρχουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας).

Τὸ δὲ 1850 Ἰανουαρ. 25 ἐπρότεινα εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν, ὅπως ἀγοράσῃ τὸν τόπον τοῦτον, εἰς ἣν ἀνέφερον καὶ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν 32 ἐπιγραφῶν, καὶ ταῦτα ἐγνώρισα καὶ εἰς τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν, ὄντα τότε μέλος τοῦ Συλλόγου. (Ὅρα τὰ πρακτικὰ τοῦ Ἀρχαιολ. Συλλόγου).

Κατὰ δὲ τὸ 1850 Ἰουλίου 14 ἡ προσθήκη νέων μελῶν εἰς τὸν Σύλλογον ἐτάραξε τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν, ὅστις παρετήθη ἀπ' αὐτὸν τὸ 1851 Ἰανουαρίου 19. Μαθὼν δὲ ἀπὸ περιηγητὰς, ὅτι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐσπερμολόγει λέγων, ὅτι Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία δὲν ὑπάρχει, ἀφ' οὗ αὐτὸς ἔπαυσε τοῦ νὰ ἦναι μέλος αὐτῆς, καὶ ἐπιθυμῶν τὴν αὔξησιν καὶ τιμὴν τῆς Ἑταιρίας ταύτης, τὸ 1851 Ἀπριλίου 10, ἐν τῇ Ζ' συνεδριάσει τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου ἐξηγήσας εἰς αὐτὸν τὰς πλεκτάνας, καὶ τὰ διατρέχοντα, καὶ τὴν ἀνάγκην, ὅπως σκεφθῇ ὁ Σύλλογος περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ αὐξήσεως τῆς Ἑταιρίας, ἐπρότεινα εἰς αὐτὸν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐσημειώθησαν εἰς τὰ πρακτικά του, καὶ τῶν ὁποίων ἐπιτομὴν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. (Ὅρα φυλλάδ. 34, σελ. 880).

Κατὰ τῶν ἀληθειῶν τούτων, καὶ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, εὑρισκομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐτόλμησεν ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ δευτέρου τόμου, ἐπιγραφομένου Antiquités Helléniques, νὰ εἴπῃ τὰ ἀκόλουθα ψεύδη, τὰ ὁποῖα σημειοῦμεν αὐτολεξὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.

Une dame avait informé, ilya plusienrs annèes, le Conservateur des Antiquités, que de nombreuses inscriptions étaient enfouies dans sa cour; elle lui en livra même quel'ques unes; le secret en fut Soigneusement gardé pendant quatre ans; ni le Gouvernement ni la Société Archeologique, qui était alors en pleine activité, n'en eut avis. Ce n'est que lorsque une personne (c'est M. Rangabi) à qui sur tout on tenait à d'erober ces documents se fût retirée de la Societé qu'on avertit celle-ci de leur existence. On les retira de terre· mais on eut soin de les Cacher aussitôt; pendant un an l'inspection en fut defendue.

Τὴν ἔκφρασιν ταύτην παραβαλών τις μετὰ τῶν ἄνω καὶ ἐν συντόμῳ ῥηθέντων ἐπισήμων μαρτυριῶν δύναται νὰ κατανοήσῃ τί ἐστὶ Ῥαγκαβῆς.

Ἀλλ' ἐκ τῶν εἰρημένων ἐξάγεται, ὅτι τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας ἐγνώριζεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ τὰς ἀντιγράψῃ, ἤρκει μόνον ἅπαξ τοῦ ἔτους νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Συλλογήν. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ὅτι καὶ ταύτας ἐπροσπάθησα νὰ κομίσω εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν, ἵνα ἐκθέσω εἰς ἅπαντας, μάρτυρα φέρω τὰ πρακτικὰ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου, εἰς ἃ σημειοῦται ἰδιοχείρως ἀπὸ τὸν τότε ἀντιγραμματέα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας Κ. Σκαρλάτον Βυζάντιον, ἐπιστήθιον φίλον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ἡ ἀκόλουθος σημείωσις.

«Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων (Κ. Πιττάκης) ἀπήτησεν, ὡς ἐκ μέρους τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουρ» γείου, τὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον κατάθεσιν τῶν ἀνευρεθέτων ἐπιγραφῶν, ὡς ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον». Ὁ ἀγορεύων κατὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης εἶπε. «Νομίζει, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ (ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βουλευτηρίου), » πρὶν τελειώσῃ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν, ἥτις ἄδηλον πόσον θέλει διαρκέσῃ, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς κἀνένα νὰ τὰς ἀντι» γράψῃ». Τὴν γνώμην ταύτην παρεδέχθη ὁ Σύλλογος. (Ὅρα πρακτικὰ Συλλόγου τῆς Θ' Συνεδριάσεως τῆς 17 Μαΐου 1855 ἡμέρα πέμπτη).

Ἐκ τῶν ἐξιστορηθέντων οὖν βεβαιοῦται, ὅτι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἠμέλησε νὰ ἀντιγράψῃ τὰς ἐπιγραφάς, μὴ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐν

2583.

ΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΜ · ΝΟΣΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩ

ΑΛΙΩ٩ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣ
ΗΡΙΧΟΣΤΡΟΙΗΝΙΟΣΕΝΤΕΤΩΙΕΜΠΡΟΣ
ΝΧΡΟΝΩΙΔΙΑΤΕΛΕΙΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟ
ΡΟΣΤΟΥΣΘΙΑΣΩΤΑΣΚΑΙΑΙΡΕΘΕΙΣΥΠ
ΩΝΘΙΑΣΩΤΩΝΕΠΙΝΙΚΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΚ
ΩΣΚΑΙ†ΙΛΟΤΙΜΩΣΥΠΕΡΤΟΥΟΙΚΟΥΕΠ
ΕΜΕΛΗΤΑΙΤΗΣΟΙΚΟΔΟΜΙΑΣ ΑΓΑΘΕΙ
ΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΘΙΑΣΩΤΑΙΣΕΠΑΙ
ΕΣΑΙΣΩΤΗΡΙΧΟΝΤΡΟΙΗΝΙΟΝΕΥΝΟΙΑΣ
ΕΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΘΙ
ΑΣΩΤΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΘΑΛΛΟΥ
ΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΝΑΕΙΛΑΧΟΝ
ΑΚΑΙΟΝΤΑΟΤΑΝΘΥΣΩΣΙΝΟΙΘΙΑΣΩΤΑΙ
ΑΙΣΠΟΝΔΑΣΠΟΙΗΣΩΝΤΑΙΣΤΕΦΑΝΟΥΤΩ
ΙΕΡΕΥΣΣΩΤΗΡΙΧΟΝΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΑΙΑΝΕΙΠΑΤΩΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣΕ
ΣΤΟΥΣΘΙΑΣΩΤΑΣΟΠΩΣΑΝΦΑΝΕΡΟΝΕΙΠ
ΑΣΙΤΟΙΣΘΙΑΣΩΤΑΙΣ · ϹΙΣΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ
ΣΦΙΛΟΤΙΜΕΙΣΘΑΙ · · ΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΘΙ
ΑΣΩΝΤΩΝ ΑΝΔΕΟΙΕΡΕΥΣΜΗΣΤΕΦΑΝΩΣ
ΕΙΗΜΗΑΝΕΙΠΕΙΚΑΘΑΠΕΡΓΕΓΡΑΠΤΑΙΑΠ
ΟΤΙΝΕΤΩΡΔΡΑΧΜΑΣΠΑΡΑΧΡΗΜΑΙΕΡΑΣΤ
ΕΙΜΗΤΡΙΤΩΝΘΕΩΝΗΔΕΙΣΠΡΑΣΙΣΕΣΤΩΤ
· ΙΣΘΙΑΣΩΤΑΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΑΛΛΑΟΦΕ
Ι\ΗΜΑΤΑΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜ
ΕΙΣΣΤΗΛΗΝ

ΕΥΚΩΝΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΚΕΦΑΛΙΩΝΗΡΑΚΛ
ΕΩΤΗΣΙΕΡΕΥΣΛΑΧΩΝΕΠΙΝΙΚΙΟΥΑΡΧΟΝ
ΤΟΣΜΗΝΟΣΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣΚΑΛΩΣΚΑΙ†Ι
ΛΟΤΙΜΩΣΕΠΙΜΕΜΕΛΗΤΑΙΤΟΥΤΕΙΕΡΟΥΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΣΤΩΝΘΕΩΝΚΑΙΤΩΝΘΙΑΣΩΤΩΝ ΑΓ
ΑΘΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΘΙΑΣΩΤΑΙΣ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΚΕΦΑΛΙΩΝΑΗ
ΤΟΝΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦ

2583.

Ἐπὶ Νικί]ου Ἄρχοντος μ[η]νὸς Ἀνθεστηριῶ[νος

Κεφ]αλίων Ἡρακλεώτης εἶπεν. Ἐπειδὴ Σ-
ωτ]ήριχος Τροζήνιος ἔν τε τῷ ἔμπροσ-
θε]ν χρόνῳ διατελεῖ φιλοτιμούμενο[ς
π]ρὸς τοὺς Θιασώτας, καὶ αἱρεθεὶς ὑπ-
ὸ τ]ῶν Θιασωτῶν, ἐπὶ Νικίου Ἄρχοντος, κ-
αλ]ῶς καὶ φιλοτίμως ὑπὲρ τοῦ οἴκου ἐπ[ι-
μ]εμέληται τῆς οἰκοδομίας. Ἀγαθεῖ
τ]ύχει δεδόχθαι τοῖς Θιασώταις ἐπαι-
ν]έσαι Σωτήριχον Τροζήνιον εὐνοίας
ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τοὺς Θι-
ασώτας, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ
σ]τεφάνῳ. Καὶ τὸν ἱερέα τὸν ἀεὶ λαχόν-
τ]α καὶ ὄντα, ὅταν θύσωσιν οἱ Θιασῶται

τῇ Στοᾷ τοῦ 'Ανδριανοῦ 'Αρχαιολογικὴν Συλλογὴν ὁλόκληρα δύο ἔτη, καὶ ὅτι τὸ 1851, ὅταν ἀντέγραφεν αὐτὰς ἡ Ἐπιτροπή, ταὐτοχρόνως ἀντέγραψε ταύτας ἐν ἀνέσει καὶ ὁ Κ. 'Ραγκαβῆς, (εἰς τοῦτο ἔχομεν δύω ἀξιοπίστους μάρτυρας), ἀλλὰ δὲν ἐδημοσίευσεν αὐτὰς εἰμὴ τὸ 1855. Ὅτι δὲ παρεκίνησα τὴν ἰδιοκτήτριαν τῆς οἰκίας Κ. Α. Ψωμᾶ, (ἣν ὁ Κ. 'Ραγκαβῆς ἐπίτηδες ἀποσιωπᾷ) νὰ συγχωρήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνασκαφὴν εἰς τὴν οἰκίαν της, ὅπως δειχθῇ ὁ πλοῦτος τῶν ἐν αὐτῇ κεκρυμμένων ἀρχαιοτήτων· μάρτυρα φέρω τὴν ἀπὸ 3 'Ιανουαρίου 1851 ἀναφορὰν τῆς ῥηθείσης Ψωμᾶ, εὑρισκομένην εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἣν αὕτη αὐτολεξεὶ λέγει. « Παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀνασκάψῃ εἰς τὸ » μέρος τοῦτο ὁ Ἔφορος καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ, ἂν χρησιμεύῃ ἡ (ἐν αὐτῇ) ἀρχαιότης νὰ διατηρηθῇ, ἢ νὰ μοὶ συγχωρηθῇ νὰ » ἀνοικοδομήσω ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας μου ».

κ]αὶ σπονδὰς ποιήσωνται στεφανούτω ὁ] ἱερεὺς Σωτήριχον θαλλοῦ στεφάνῳ, καὶ ἀνειπάτω φιλοτιμίας ἕνεκα τῆς ε- ἰ]ς τοὺς Θιασώτας, ὅπως ἂν φανερὸν εἶ π- ᾶσι τοῖς Θιασώταις [το]ῖς βουλομένοι- ς φιλοτιμεῖσθαι [εἰ]ς τὸ κοινὸν τῶν Θι- ασωτῶν. Ἂν δὲ ὁ ἱερεὺς μὴ στεφανώσ- ει ἢ μὴ ἀνείπει καθάπερ γέγραπται ἀπ- οτινέτω Ρ δραχμὰς παραχρῆμα ἱερὰς τ- εῖ μητρὶ τῶν θεῶν· ἡ δ' εἴσπρασις ἔστω τ- ο]ῖς Θιασώταις καθάπερ καὶ τ' ἄλλα ὀφε- ιλ]ήματα. Ἀναγράψαι δὲ τό δε τὸ Ψήφισμ- α εἰς στήλην.

Λ]εύκων εἶπεν. Ἐπειδὴ Κεφαλίων Ἡρακλ- εώτης, ἱερεὺς λαχὼν ἐπὶ Νικίου Ἄρχον- τος, μηνὸς Βοηδρομιῶνος καλῶς καὶ φι- λοτίμως ἐπιμεμέληται τοῦ τε ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν καὶ τῶν Θιασωτῶν. Ἀγ- αθεῖ τύχει δεδόχθαι τοῖς Θιασώταις, ἐπαινέσαι Κεφαλίωνα Ἡ[ρακλεώτην, καὶ στεφανῶσαι αὐ]τὸν θαλλοῦ στεφ[άνῳ εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς [πρὸς τοὺς θεούς].

Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1855 Αὐγούστου 20 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου εἰς τὰς ἀνασκαφὰς Γάλλου Συνταγματάρχου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 37 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Ἡ πλὰξ πρὸς τὸ ἄνω μέρος σώζει τὸ ἀέτωμα αὐτῆς· ὁμοίως τὸ δεξιὸν μέρος αὐτῆς εἶναι ἀνέπαφον, τὸ δὲ ἀριστερὸν ὀλίγον ἀκρωτηριασμένον, τὸ κάτω μέρος ἐλλείπει ὅλον.

Ἡ 1 γραμμὴ γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἀναγεγλυμμένου ἐπιστηλίου, τοῦ σχηματίζοντος πρὸς τὰ κάτω τὸ ἀέτωμα. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ νὰ ἄρχεται ἡ ἐπιγραφὴ ἀπὸ τὸ ἐπιστήλιον, εἰς ὃ κυρίως γράφεται ἀραιοῖς γράμμασιν, ἡ ἐπικεφαλὶς τοῦ Ψηφίσματος, εὑρίσκεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1612 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 353 τοῦ Βοικχίου. Ἐκ τῶν γραμμάτων τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἄρχοντος σώζονται ἐπὶ τῆς πλακὸς τὰ δύο τελευταῖα μόνον γράμματα ΟΥ, εἶναι δὲ ταῦτα, εἰκάζω, τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἄρχοντος *Νικίου*, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὰς γραμμὰς 6 καὶ 28, καὶ ὃς ἦρξε τὸ α' ἔτος τῆς 121 Ὀλυμπιάδος. Ἐγένετο δὲ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ὑπὲρ Σωτηρίχου τινός, Τροζηνίου, ὃς ἐφιλοτίμει τοὺς Θιασώτας, καὶ αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν Θιασωτῶν καλῶς καὶ φιλοτίμως ἐπεμελήθη τῆς οἰκοδομίας τοῦ οἴκου, ὃν ᾠκοδόμησαν παρὰ τὸ ἐν Πειραιεῖ Μητρῷον. Τὸ δὲ Ψήφισμα εἶπε Καλλίας Ἡρακλεώτης. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ ῥαβδωτὰ ἐγγεγραμμένα.

Εἰς τὴν 3 καὶ 10 γραμμὴν τὸ κοινῶς γραφόμενον τοπικὸν ὄνομα τῆς Τροίζῆνος ***Τροιζήνιος***, ***Τροζήνιος*** εὕρηται διὰ τοῦ Ο μόνον. Τὴν γραφὴν ταύτην εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 106 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Τὸ εἰς τὴν 7 καὶ 30 γραμμὴν Φ γράφεται οὕτω +.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν μετὰ τὴν λέξιν *οἰκοδομίας* μένει εἰς τὸν λίθον κενὸς τόπος ἑνὸς γράμματος, εἶτα ἄρχεται *Ἀγαθεῖ τύχει*. Τὸ αὐτὸ κενὸν μένει καὶ εἰς τὴν 21 γραμμὴν μετὰ τὴν λέξιν *Θιασωτῶν*. Ἀμφότεραι δὲ αἱ δοτικαὶ τῶν θηλυκῶν τούτων ὀνομάτων τῆς 8 καὶ 33 γραμμῆς *ἀγαθεῖ τύχει* εἰσὶ γεγραμμέναι ἐνταῦθα διὰ τῆς ΕΙ ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τῆς ΗΙ *ἀγαθῇ τύχῃ*, Ἡ αὐτὴ ὀρθογραφία εὕρηται καὶ εἰς τὴν 24 γραμμὴν· τὴν δοτικὴν ΤΕΙ γράφει διὰ τῆς ΕΙ *τεῖ μητρί*, ἀντὶ τῆς ΗΙ *τῇ μητρί*.

Ὁμοίως τὸ εἰς τὴν 18 γραμμὴν ἀναφερόμενον ῥῆμα *ὅπως ἂν εἶ* γράφει τοῦτο τῇ ΕΙ, ἀντὶ τῆς ΗΙ, ὡς εἰ μὴ ὑποτάσσητο τοῖς μορίοις *ὅπως ἄν*.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν κανονίζεται ἡ κατὰ τοῦ ἱερέως τιμωρία, ἂν οὗτος μὴ στεφανώσῃ τὸν Σωτήριχον (ὅταν θύσωσιν οἱ Θιασῶται καὶ σπονδὰς ποιήσωσι, καὶ μὴ ἀνείπῃ τὸν στέφανον, καταδικάζεται νὰ ἀποτίσῃ Π δραχμὰς παραχρῆμα ἱερὰς τῇ μητρὶ τῶν θεῶν). Τὸ Π εἰς τὸν λίθον φαίνεται, ὡς ἐπιδιορθωμένον, διότι ὁ δεξιὸς βραχίων αὐτοῦ ἔχει σχῆμα ἡμικυκλίου οὕτω Ɔ, ἴσως οἱ ἐπιμεληταὶ καὶ οἱ κατασκοποῦντες τὰ Ψηφίσματα ἐσημείωσαν τὴν κοίλην ταύτην γραμμὴν, ὅπως σημάνῃ τὸ Π πεντήκοντα καὶ οὐχὶ πέντε, ὡς εἰ ἦν γεγραμμένον οὕτως ⊓, καὶ οὐχὶ οὕτως Π.

Ἡ εἰς τὴν 22 γραμμὴν φράσις *ἐὰν δὲ ὁ ἱερεὺς μὴ στεφανώσει, ἢ μὴ ἀνήπει* τὸ ΣΕΙ καὶ ΠΕΙ ἐνταῦθα τῇ ΕΙ γράφει, ἀντὶ τῆς ΗΙ ὑποτακτικῆς.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα [ἀπ]ΟΤΙΝΑΤΩ Ρ ΔΡΑΧ ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἐξήλειψε τὰ ἑπόμενα γράμματα, λανθανσθεὶς ἴσως, καὶ ἐσημείωσε τὰ νῦν φαινόμενα ΜΑΣ ΠΑΡΑΧΡΗΜΑ. Ἡ ἐξάλειψις αὕτη φαίνεται εἰς τὸν λίθον καθαρά. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Ψήφισμα ἐγένετο κατὰ τὸν ἕκτον μῆνα τὸν Ἀνθεστηριῶνα, τὸ δὲ δεύτερον μετὰ ἐννέα μῆνας, τὸν Βοηδρομιῶνα, τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Μετὰ τὴν 27 γραμμὴν ἕπεται τὸ ἕτερον Ψήφισμα τὸ ὑπὲρ Κεφαλίωνος Ἡρακλεώτου, ὃς ἱερεὺς ἔλαχε γενέσθαι τῷ ἱερῷ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Μένει δὲ κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς μιᾶς γραμμῆς, διαχωρίζον τὸ ἓν Ψήφισμα τοῦ ἄλλου. Ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν Ψηφισμάτων ἐξάγεται, ὅτι οἱ ἱερεῖς τῆς θεᾶς ταύτης ἐγίνοντο ἐκ τῶν κατοίκων, διαμενόντων ἐν Ἀθήναις, καὶ καθαρῶς ἐξ αὐτοχθόνων, καὶ πρὸς τούτοις ὅτι οὗτοι λάχῳ ἐγίνοντο, καὶ οὐχὶ αἱρέσει καὶ ἐκλογῇ, διότι τὸ εἰς τὰς γραμμὰς 2 καὶ 28 ἀναφερόμενον τοπικὸν ὄνομα *Ἡρακλεώτης*, νομίζω οὐχὶ ὄνομα πόλεως τινὸς τῶν οὕτω καλουμένων, ἀλλὰ Δήμου τῆς Ἀττικῆς, μὴ σωθέντος ἐν τοῖς σωζομένοις τῶν ἀρχαίων συγγράμμασιν. Τῷ ὀνόματι τούτῳ ἔτι καὶ νῦν καλοῦμεν *χῶρον* ἐν τῇ Ἀττικῇ, κείμενον πρὸς δυσμὰς τῆς Κηφισίας, ὃν *Ἀγακλῆν* κοινῶς λέγομεν. Ἐπεὶ εἰ ξένος ἦν ὁ Κεφαλίων πῶς ἠδύνατο Ψήφισμα εἰπεῖν ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τοῦ Τροζηνίου Σωτηρίχου;

Ἐκ δὲ τῆς 31 γραμμῆς ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦν ἱερὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, καὶ οὐχὶ ναός. Τὸ ἱερὸν τοῦτο ἦν συνεχὲς τῷ τῆς Ἑστίας ἱερῷ, περὶ οὗ καὶ ἡμεῖς ἀναφέραμεν εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι* (σελ. 11), ἐνταῦθα ἐφυλάσσοντο τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ, ἐν τῶν ὁποίων ἀνεῦρεν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ὁ ῥηθεὶς Γάλλος Συνταγματάρχης· εἶναι δὲ τοῦτο ἐκ μολύβδου, καὶ φέρει εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτοῦ ἀνὰ ἓν γράμμα, ἤτοι Θ, Ε, Μ, Α. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἔνθα ἦσαν τὰ ἱερὰ, σώζονται ἔτι καὶ νῦν λίθοι ὀρθοὶ, λείψανα τοῦ περιβόλου τοῦ ἱεροῦ. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους *μάνδρα* ὁ χῶρος, ὡς τόπος περιφραγμένος, διότι οἱ λίθοι οὗτοι σχῆμα περιβόλου δεικνύουσιν. Ἐκ τῶν σωζομένων λίθων, οἳ αἰτίαν ἔδοσαν τῷ Συνταγματάρχῃ ἐκεῖ ἀνασκάψαι, καὶ ἐλπίδας ἀνευρέσεως ἀρχαίων λειψάνων ἐνέπνευσαν, ἐξάγεται, ὅτι ἱερὸς ἦν ὁ χῶρος οὗτος· διαιρεῖται δὲ αὐτὸς εἰς δύω κυρίως περιβόλους.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν (τοῦ πρώτου Ψηφίσματος) ἀναφερόμενον ὄνομα *Σωτήριχος* εὑρίσκεται εἰς πολλὰς ἐπιγραφάς· εἶναι δὲ συνήθως οὐχὶ Ἀθηναϊκὸν, διότι ἅπαξ μόνον εὕρηται, ἀποδιδόμενον εἰς Ἀθηναῖον, υἱὸν Ζωΐλου, Φαληρέα τὸν Δῆμον, (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 1623). Τὴν δὲ προπαραλήγουσαν αὐτοῦ εὑρίσκομεν πανταχοῦ ὀρθογραφημένην διὰ τῆς Η, πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς, ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 705, τόμ. 2), ἔνθα ἐσφαλμένως τῇ ΕΙ γράφει *Σωτείριχος* (1).

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν (τοῦ δευτέρου Ψηφίσματος) ἀναφερόμενον ὄνομα *Κεφαλίων* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 167 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ὡς ζήσας πρὸ τῆς 94 Ὀλυμπιάδος, (διότι τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶν Ἀττικὰ), καὶ ἐν ταῖς περὶ Νεωρίων ἐπιγραφαῖς, σελ. 574, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1029 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

(1) Ἀνατυπώνων ὁ Κ. Ῥαγκ. (ὑπ' ἀριθ. 399) τὴν ἐπιγραφὴν, (ἣν προεδημοσιεύσαμεν τὸ 1835 εἰς τὸ σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον Anciènne Athènes p. 501), λέγει οὕτως « on voit figurer dans la copie de M. Pittaki les mots ΕΝΙΚΑΜΜΑΧΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ qui doivent être ἐπὶ Καλλιμμάχου (γράφει δὲ διὰ δύο ΜΜ) ἄρχοντος »· (ὅρα Antiqnit. Hellén. Rag. 399, p. 74). Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παραμορφώνει καὶ μεταπλάττει τὰ γράμματα, διαστρέφων τὴν ἀλήθειαν· διότι καθαρῶς καὶ διακεκριμένως εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ μνησθὲν σύγγραμμα· (ὅρα Anciènne Athènes p. 501) ΕΠΙ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ, καὶ οὐχὶ ΕΝΙΚΑΜΜΑΧΟΥ, ὡς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δολίως λέγει.

2584.

Θ Ε Ο Ι

ΠΙ ΦΙΛΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΟΥΝΙΧΙΩΝΟΣ ΑΓΟΡΑΙΚΥΡΙΑ
· ΑΘΕΙ ΤΥΧΕΙ ΕΥΚΤΗΜΩΝ ΕΥΜΑΡΙΔΟΥ ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ ΕΙΠΕΝ
· ΕΙΔΗ ΕΡΜΑΙΟΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ ΤΑΜΙΑΣ ΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΣ ΠΛΕΙΩ ΕΤΗ ΕΙΣ ΤΕ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΩΣ ΔΙΑΤΕΛ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΕΙ ΤΟΙΣ ΟΡΓΕΩΣΙΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙ ΕΚΑΣΤΩΙ ΕΥΧΡΗΣ
ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑΣ
ΤΕ ΘΥΣΙΑΣ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΘΥΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΚΑΘΗΚΟΥΣΑΣ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΥΤΑ ΠΡΟΕΙΣ ΕΥΠΟΡΩΝ ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ΕΚ ΤΩΝ Ι
ΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣΙΝ ΤΩΝ ΑΠΟΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΟΥΧ ΥΠΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΤΩΙ ΚΟΙΝΩΙ ΠΡΟΙΕΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑΦΗΝ ΤΟΥ
ΕΥΣΧΗΜΟΝΕΙΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΟΤΑΣ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣ ΔΕ ΠΡΟΑΝΑΛΙΣΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΑ
ΝΟΥ ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΗΡΟΥ ΑΡΧΗΓΟΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΣΥΝΑΧΘΗ
ΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩΝ ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΚΑΙ ΕΜ ΠΑΣΙΝ ΕΥΝΟΥΝ ΕΑΥΤΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΩΝ ΑΓΑΘΕΙ
ΤΥΧΕΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΟΙΣ ΟΡΓΕΩΣΙΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΕΡΜΑΙΟΝ
ΕΡΜΟΓΕΝΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗΝ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΡΓΕΩΝΑΣ ΟΠΩΣ ΑΝΕΦΑΜΙΛΛΟΝ ΕΙ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΛΟΙΠΟΙΣ ΤΟΙΣ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΣ ΦΙΛΟΤΙΜΕΙΣΘΑΙ
ΕΙΔΟΤΑΣ ΟΤΙ ΧΑΡΙΤΑΣ ΑΞΙΑΣ ΚΟΜΙΟΥΝΤΑΙ
ΩΝ ΑΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣΩΣΙΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΟΡΓΕΩΝΩΝ
ΑΝΑΘΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑ ΕΜ ΠΙΝΑΚΙ ΕΝ ΤΩΙ
ΝΑΩΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΘΥΣΙΑΝ ΑΥΤΟΝ
· · ΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΝ ΣΤΗΛΕΙ ΛΙΘΙΝ ΕΙ
· · ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗΣΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΜΗΤΡΩΙΩΙ ΤΟ ΔΕ
· ΛΩΜΑ ΤΟ ΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΣΤΗΛΗΝ ΜΕΡΙΣΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

ΕΠΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ
ΝΕΩΝΟΣ ΧΟΛΑΡΓΕΩΣ
ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΟΡΙΟΥ
ΕΡ ΓΑΣΙΩΝΟΣ

2584.

Θ ε ο ἰ

Ἐ]πὶ Φίλωνος Ἄρχοντος Μουνιχιῶνος ἀγορᾷ κυρίᾳ, ἀγ]αθεῖ τύχει Εὐκτήμων Εὐμαρίδου Στειριεὺς εἶπεν. Ἐπ]ειδὴ Ἕρμαιος Ἑρμογένου Παιονίδης ταμίας γενόμενος πλείω ἔτη εἴς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς διατελ[εῖ καὶ κοινεῖ τοῖς Ὀργεῶσιν καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ εὔχρηστον αὐτὸν παρασκευάζων καὶ φιλοτιμούμενος, τάς τε θυσίας τοῖς θεοῖς θύεσθαι τὰς καθηκούσας, καὶ εἰς ταῦτα προεὶς, εὐπορῶν, πλεονάκις ἐκ τῶν ἰδίων, καί τισιν τῶν ἀπογεγονότων, οὐχ' ὑπάρχοντος ἀργυρίου τῷ κοινῷ, προϊέμενος εἰς τὴν ταφὴν, τοῦ εὐσχημονεῖν αὐτοὺς καὶ τετελευτηκότας, καὶ εἰς τὰς ἐπισκευὰς δὲ προαναλίσκων, καὶ τοῦ ἐράνου τοῦ Ἀργυρήρου ἀρχηγὸς γενόμενος συναχθῆναι, καὶ τὰ ἄριστα συμβουλεύων, καὶ λέγων διατελεῖ, καὶ ἐμ πᾶσιν εὔνουν ἑαυτὸν παρασκευάζων, ἀγαθεῖ τύχει δεδόχθαι τοῖς Ὀργεῶσιν ἐπαινέσαι Ἕρμαιον

Ἑρμογένου Παιονίδην, καὶ στεφανῶσαι ἀρετῆς
ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς πρὸς τοὺς θεούς,
καὶ κοινεῖ πρὸς τοὺς Ὀργεῶνας, ὅπως ἂν ἐφάμιλλον εἶ
καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς βουλομένοις φιλοτιμεῖσθαι
εἰδότας ὅτι χάριτας ἀξίας κομιοῦνται,
ὧν ἂν εὐεργετήσωσιν τὸ κοινὸν τῶν Ὀργεώνων·
ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ἐν πίνακι ἐν τῷ
ναῷ, καὶ στεφανοῦν καθ᾽ ἑκάστην θυσίαν αὐτόν.
Ἀναγ]ράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα ἐν στήλει λιθίνει
τοὺς] ἐπιμελητάς, καὶ στῆσαι ἐν τῷ Μητρῴῳ· τὸ δὲ
ἀνάλ]ωμα τότε εἰς τὸν πίνακα γενόμενον καὶ εἰς
τὴν στήλην μερίσαι ἐκ τοῦ κοινοῦ.

Ἐπὶ Ἐπιμελητῶν
Νέωνος Χολαργέως,
Σίμωνος Πορίου,
Ἐργασίωνος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς μετὰ ἀετώματος λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 63 0/0, τὸ πλάτος 46 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 9. Εὑρέθη εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Πειραιῶς εἰς τὰς ἀνασκαφὰς Γάλλου Συνταγματάρχου, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα εὑρέθη καὶ τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 2583 Ψήφισμα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀνέπαφος σχεδὸν κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ κάτω εἶναι ἀκρωτηριασμένη. Ἐπὶ τοῦ γείσσου, τοῦ σχηματίζοντος τὸ ἀέτωμα, ὑπάρχει ἐπιγεγραμμένη ἀραιοῖς γράμμασιν ἡ κεφαλὶς ΘΕΟΙ· εἶτα ἄρχεται τὸ Ψήφισμα μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπωνύμου Ἄρχοντος Φίλωνος, ὅς δὲν σημειοῦται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἀρχόντων τῶν Ἀθηναίων· ἦρξεν οὗτος (ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων) κατὰ τὴν 123 Ὀλυμπιάδα. Εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα, ὃ Εὐκτήμων Εὐμαρίδου Στειριεὺς εἶπεν, ὑπὲρ Ἑρμαίου Ἑρμογένου Παιονίδου, ὃς ταμίας γενόμενος πλείω ἔτη εἴς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς διετέλεσε, καὶ κοινεῖ τοῖς Ὀργεῶσι καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ φιλοφρόνως, εὔχρηστον αὐτὸν παρασκευάζων. Τὸ Ψήφισμα δὲ τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα Μουνυχιῶνα (κατὰ ποίαν δὲ ἡμέραν αὐτοῦ δὲν ἐσημειώθη) καὶ ἐν Κυρίᾳ Ἀγορᾷ εἰς Πειραιᾶ, Πανδιονίδος Πρυτανευούσης, ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν Δήμων Παιανία καὶ Στειριὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς γραμμὰς 2 καὶ 3. Τὰ γράμματα τοῦ Ψηφίσματος δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα· αἱ δὲ γραμμαὶ δὲν ἔχουσι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν γραμμάτων· πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος μάλιστα αἱ σειραὶ δὲν πληροῦσι τὴν πλάκα, ἀλλ᾽ εἴς τινα μέρη μένει κενὸν 0/0 2 ἐπὶ τῆς πλακός. Πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην παρατηρεῖται εἴς τινα μέρη διάφορος ὀρθογραφία τῆς συνήθους π. χ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἡ προπαραλήγουσα τοῦ μηνὸς *Μουνυχιὼν* τὸ ΝΥ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τῆς πλακὸς διὰ τοῦ Ι *Μουνιχιὼν*, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τοῦ Υ *Μουνυχιὼν*. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην ηὕραμεν καὶ εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 1350 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἔνθα τὴν προπαραλήγουσαν *Μουνυχίαν* τῷ Ι γράφει *Μουνιχίαν*. Εὕρηται καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἐπιγραφὰς ἡ γραφὴ αὕτη τὸ Ι ἀναπληροῦν τὸ Υ, ὡς π. χ. ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 1376 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος *Πολίφημος* ἀντὶ *Πολύφημος*· *Κολλιτὸς* ἀντὶ *Κολλυτὸς* (ἐπιγρ. Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 135).

Εἰς δὲ τὰς γραμμὰς 3, 16, 17 καὶ 26, αἱ δοτικαὶ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων *ἀγαθεῖ τύχει* εἰσὶ γεγραμμέναι τῇ ΕΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους ὀρθογραφίας τῇ ΗΙ.

Ἡ εἰς τὰς γραμμὰς 6, 20 καὶ 23 ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ὀνόματος *Ὀργεὼν* εἶναι γεγραμμένη διὰ τοῦ Ο. Παρετήρησα δὲ, ὅτι ὁ ἐπιμελητὴς ἐνεχάραξεν ἐν μὲν τῇ 6 γραμμῇ ὑπὸ τὸ Ο μίαν κάθετον γραμμὴν οὕτως Ϙ, καὶ ἐπὶ τοῦ Ο τῆς 20 γραμμῆς *Ὀργεῶνα* μίαν ὁριζόντιον γραμμὴν οὕτως Ō, ἐπὶ δὲ τοῦ Ο τῆς 23 γραμμῆς *Ὀργεώνων* μίαν κάθετον γραμμὴν πρὸς τὸ ἄνω οὕτως Ȯ, ὡς εἰ ἤθελε νὰ γράψῃ τὸ ἀρχικὸν φωνῆεν Ω.

Ἡ διάφορος αὕτη γραφὴ τῆς ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ, καὶ τοῦ Ο ἀντὶ τοῦ Ω, καὶ τοῦ Ι ἀντὶ τοῦ Υ, δεικνύει,

ὅτι κατὰ τὴν 123 Ὀλυμπιάδα ἡ προφορὰ τῆς ΕΙ καὶ ΗΙ, τοῦ Ι καὶ Υ ἦν ἡ αὐτή, ὥσπερ τοῦ Ο καὶ Ω, ἄλλως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων δὲν ἤθελεν ἐγγράψῃ συγκεχυμένως τὰ γράμματα ταῦτα.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναγινωσκόμενον ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Εὐκτήμονος, ὅς *Εὐμαρίδης* καλεῖται, εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1565 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Εἶναι τάχα οὗτος ἀπόγονος τοῦ Εὐμάρου Ἀθηναίου περιφήμου ζωγράφου; Τὸ ὄνομα *Ἑρμαῖος* γεγραμμένον εἰς πλείστας ἐπιγραφάς, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα (ἐν γραμμῇ 4) διὰ τῆς ΑΙ· εὕρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 728 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου γεγραμμένον διὰ τοῦ Ε *Ἕρμεος Πειραιεύς*.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἀναγινώσκεται *ἔρανος ἀργύρηρος*, οὗ ἀρχηγὸς ὁ Ἑρμαῖος οὗτος ἐγένετο, καὶ αἴτιος ὅπως συναχθῇ. Ἡ λέξις *ἀργύρηρος* οὐχ' εὕρηται ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς Λεξικοῖς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· σημαίνει δὲ ἡ λέξις σύναξιν χρημάτων, ὧν ἡ ποσότης ἄρχεται ἀπὸ μεγαλήτερον ἀριθμὸν προβαίνουσα εἰς μικροτέρους, προσφερομένη ἑκουσίως δι' ἐπισκευὴν καὶ διακόσμησιν ἴσως παθόντων οἰκοδομημάτων, ὡς εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 1381 ἐπιγραφὴ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν γέγραπται ΕΜ ΠΑΣΙΝ ἀντὶ ΕΝ ΠΑΣΙΝ.

Ἐκ δὲ τῆς εἰς τὴν 24 γραμμὴν ἐκφράσεως *ἀναθεῖναι αὐτοῦ τοῦ Ἑρμαίου εἰκόνα ἐμ πίνακι ἐν τῷ ναῷ* ἐξάγομεν, α) ὅτι *εἰκόνας* ἐκάλουν καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν λίθων τύπους *(Bas-rélief)*, καὶ τοὺς ἐπὶ σανίδων, καὶ ὅτι ταύτας τὰς δευτέρας ἐκρέμουν ἐντὸς τῶν ναῶν. Περὶ τῶν ξυλίνων πινάκων, τῶν ἐν τοῖς ναοῖς προσηρτημένων, παράβαλε καὶ τὴν τῆς Πάρου ἐπιγραφήν, ἣν ὁ Κ. Θήρσιος ἐδημοσίευσε (memoires de l'Acad. de Munic. ἐπιγρ. 1834), εἰς ἣν ἡ φράσις *εἰκόνι μαρμαρίνῃ τιμῆσαι*, καὶ τὴν Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδα (ἐπιγρ. 372), εἰς ἣν ἡ φράσις *τῶν ἐν τῷ ναῷ εἰκονικῶν πινάκων*. Καὶ β') ὅτι ἐν Πειραιεῖ ἦν ἱερὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν (ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2583 ἐπιγραφήν), καὶ ναός, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν παροῦσαν. Πλὴν ἄν τις ὑποθέσῃ, ὅτι, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς 123 Ὀλυμπιάδος καὶ μετὰ ταῦτα, ἱερὸν καὶ ναὸς εἰσὶ συνώνυμα. Ἐκ τῶν τελευταίων γραμμῶν πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπιμελητῶν ἐσύγκειτο ἐκ τριῶν. Τὸ ὄνομα *Ἐργασίων* εἰς κἀμμίαν ἐπιγραφὴν δὲν ὑπάρχει· εὕρηται δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφ. Σφ. στίχ. 1196.

Κ. Σ. Π.

2585.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΑ⋮ΚΙΤΙΑΣ⋮ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΙΟΥΡΑΝΙΑΕΥΞΑΜΕΝΗΑΝΕΘΗΚΕΝ

2585.

Ἀριστοκλέα ⋮ Κιτιὰς ⋮ Ἀφροδίτῃ
Οὐρανίᾳ Εὐξαμένη ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1855 Σεπτεμβρίου 14 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, ἃς ἐνήργησεν ἐκεῖ Γάλλος Συνταγματάρχης. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 0/0 9, τὸ πλάτος 56 0/0, καὶ τὸ μῆκος ὡσαύτως. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κιονιδὸν ἐγχαραγμένα. Μετὰ τὸ ὄνομα *Ἀριστοκλέα* ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τρεῖς στιγμαί. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ *Κιτιὰς* ὑπάρχουσιν ἕτεραι τρεῖς στιγμαί. Ὄνομα θηλυκὸν *Ἀριστοκλέα* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται, ἀρσενικὸν δὲ *Ἀριστοκλέας* εὕρηται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 512, 1211 καὶ 1341 ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ *Ἀριστόκλης* διὰ τῆς Η γεγραμμένην ἔχον τὴν παραλήγουσαν, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 566 *Ἀριστοκλῆς Ὕλλου Αἰξωνέως*. *Ἀριστοκλεία* δὲ ἢ *Ἀριστόκλεια*, διὰ τῆς ΕΙ, εὕρηται συνεχῶς ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ἔν τε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 399, 687) καὶ παρὰ τῷ Βοικχίῳ (ὑπ ἀριθ. 1453). Ἦν δὲ ἡ *Ἀριστοκλέα* τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐκ τῆς Κιτιάδος πόλεως τῆς Κύπρου. Ἡ ξένη αὕτη κατοικοῦσα εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀνέθεσε τῇ Οὐρανίᾳ Ἀφροδίτῃ, Πολιούχῳ τῆς πατρίδος αὐτῆς, (μεμνημένη τῶν πατρῴων) τὸ ἐπὶ τοῦ Βάθρου ἀνάθημα.

Ἐκ τῆς δευτέρας γραμμῆς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ἐν τῇ Πειραϊκῇ Χερσονήσῳ, ἐκτὸς τῶν ναῶν τῆς Ἀφροδίτης τῆς Ἀπάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἀφροδισίου, καὶ τοῦ ἐν Μουνυχίᾳ, οἵτινες ἦσαν βεβαίως ναοὶ τῆς Πανδήμου καὶ Συρίας Ἀφροδίτης, καὶ κείμενοι παρὰ τὴν θάλασσαν, ἦν καὶ ἕτερος ναός, ἢ ἱερόν, ἄποθεν τῆς θα-

λάσσης, μακρὰν τῆς ἀνθρωπίνης καὶ ναυτικῆς τύρβεως, Ἀφροδίτης τῆς Οὐρανίας, τῆς ὅλως πνευματικῆς. Ὁ ναὸς αὐτῆς ἦν πρὸς τὸ νότιον τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου, εἰς θέσιν ἀπόκεντρον, ἔνθα ἴχνη ἀρχαίου οἰκοδομήματος φαίνονται ἔτι καὶ νῦν, ὅθεν πρὸς νότον ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς δὲν φθάνει τὸ ὅριον τῆς ἀπεράντου ἐκτάσεως.

Κ. Σ. Π.

2586.

ΕΜΕΡΙΟϹ
ΑΡΕΛΛΙΟ
ΠΑΙΔΑΓϹ
ΓΟϹ
ΕΡΜΗ
ΗΓΕΜΟΝ

2586.

Ἐμέριος,
Ἀρελλίο[υ
παιδαγ[ω-
γὸς
Ἑρμῆ
Ἡγεμῶν[ι.

Ἐπὶ Βωμοῦ λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1855** Αὐγούστου **25** εἰς τὸ νότιον τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφὰς Γάλλου Συνταγματάρχου. Τὸ ὕψος τοῦ Βωμοῦ εἶναι **24** 0/0, τὸ πλάτος **15** 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὰ γράμματα εἰσὶ τῶν χρόνων τῶν Ῥωμαίων, ἤτοι τὸ Α, Δ, Ε, Μ, Σ εἰσὶν οὕτω γεγραμμένα Α, Δ, Ε, Μ, Ϲ. Τὰ ὀνόματα *Ἐμέριος* καὶ *Ἀρέλλιος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται. Εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ἐμπορίου τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦν καταλληλότατος ὁ Βωμός, καὶ ναὸς ἴσως, Ἑρμοῦ Ἡγεμῶνος, ὁδηγοῦ τῶν τε ὁδῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ἡ εἰς τὴν 6 γραμμὴν τελευταία συλλαβὴ τῆς λέξεως *Ἡγεμὸν* τὸ ΜΟ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου τῷ Ο, ὡς πλαγία. Τὸ ὄνομα *Ἀρέλλιος*, ἴσως εἶναι *Ἀπέλλιος*, παραγόμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος *Ἀπελλᾶς*, ὅπερ συνεχῶς εὕρηται ἔν τισι τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

Κ. Σ. Π.

2587.

ΝΙΚΙΑΣ
ΤΑΜΙΑΣ
ΜΗΤΡΙΘΕΩΝ

2587.

Νικίας
ταμίας
μητρὶ θεῶν.

Ἐπὶ τοῦ κυκλικοῦ μέρους Χέρνιβος, λίθου Ὑμηττίου, καὶ σχήματος παραλληλογράμμου, γωνιώδους μὲν ἐκ τοῦ ἑτέρου ἄκρου, κυκλοφεροῦς δὲ κατὰ ἕτερον, ἐφ' οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφή, γεγραμμένη ἀραιοῖς γράμμασι. Τὸ ἥμισυ τῆς Χέρνιβος ταύτης εἰσήρχετο εἰς τὸν τοῖχον τοῦ ναοῦ, οὔσης ἐντειχισμένης ἐν αὐτῷ· διὸ καὶ τὸ ἐντειχισμένον μέρος τοῦ λίθου ἦν ἄξεστον. Ἦν δὲ ἡ Χέρνιψ αὕτη εἰς τὸ Μητρῷον, τὸ ἐν Πειραιεῖ. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι **62** 0/0, καὶ τὸ πάχος **10** 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ λίαν ἐπιτηδείως ἐγχαραγμένα ἄνευ κοσμημάτων, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Δημοσθένους. Ὁ Νικίας οὗτος ὁ ταμίας εἶναι ἄρα ὁ αὐτὸς τῷ Νικίᾳ τῷ μνημονευομένῳ ὡς ταμίᾳ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **109** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου ;

Κ. Σ. Π.

2588.

ΙΜΕΡΤΟϹΜΑΡΑΘΩΝΙΟϹ
ΥΠΕΡΙΜΕΡΤΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΟΥ
ΜΗΤΡΙΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗΤΩ
ΕΙΑΤΡΕΙΝΗ

2588.

Ἵμερτος Μαραθώνιος
ὑπὲρ Ἱμερτοῦ Μαραθωνί-
ου
μητρὶ θεῶν Εὐαντήτῳ
Εἰατρείνη.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ **1855** Σεπτεμβρίου **2** εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου ἀνασκαφὰς Γάλλου Συνταγματάρχου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι **22** 0/0, τὸ πλάτος **11** 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Βάθρου φαίνεται τετράγωνος ὀπή, ἐφ' ἧς ἐστηρίζετο τὸ ἀνάθημα τοῦ Ἱμερτοῦ, ὃ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἀφιέρωσεν.

Τὸ εἰς τὴν 1 καὶ 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Ἵμερτος* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **2448** ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου δὶς ἀναφερόμενον Ἵμερτος υἱὸς Ἱμεροφῶντος, καὶ Ἵμερτος υἱὸς Δοσιθέου· ἐν ἄλλαις

δὲ τῶν ἐπιγραφῶν διὰ τῆς ΕΙ γράφεται *Εἱμερτὸς*, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **341**, **1854**, καὶ **2569** ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἔνθα οἱ Εἱμερτοὶ οὗτοι Μαραθώνιοι τὸν Δῆμον ἀναφέρονται, τῆς αὐτῆς γενεᾶς ὄντες ἴσως τοῦ παρόντος Ἱμερτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς **2** γραμμῆς τὰ τελευταῖα δύω γράμματα ΟΥ εἰσὶν ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου ὑπὸ τὰ γράμματα ΝΙ τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

Εἰς τὴν **3** καὶ **4** γραμμὴν ἀναγινώσκονται δύο ἐπίθετα, διδόμενα εἰς τὴν θεὰν ταύτην Εὐάντητος καὶ Εἰατρείνη, Τὸ ἐπίθετον *Εὐάντητος* ἀποδίδεται καταλλήλως εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ λατρευομένην Ῥέαν, ἧς ὁ Ναὸς, ἢ τὸ Ἡρῶον ἐν καλῷ καὶ συνόπτῳ τόπῳ κεῖται, δι' οὗ εὐμενῶς καὶ μειλιχίως ὅπτεται τούς τε εἰσπλέοντας καὶ ἐκπλέοντας τὸν εὐρύχωρον τοῦ Πειραιῶς λιμένα. *Εἰατρείνη* δὲ καλεῖται, ὡς ἰαματικὴ καὶ φιλότεκνος.

Κ. Σ. Π.

2589.

ΠΟΛΥΝΙΚΗΜΟΣΧΙΩΝ
ΟΣΦΙΛΑΔΟΥΓΥΝΗΜΗΤΡ
ΙΘΕΩΝΕΥΑΝΤΗΤΩ
ΙΑΤΡΕΙ
ΝΗΕΥΧΗΝ

2589.

Πολυνίκη Μοσχίων-
ος Φιλάδου γυνὴ, Μητρ-
ὶ θεῶν Εὐαντήτω,
Ἰατρεί-
νη εὐχὴν

Ἐπὶ Βωμοῦ τετραγώνου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ **1855** Σεπτεμβρίου **14** εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς Γάλλου Συνταγματάρχου.

Ἐπὶ τοῦ γείσσου καὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν αὐτῆς ὑπάρχουσι τὰ γράμματα ταῦτα,

ΠΟΛΥΝΙΚΗ ΜΟΣΧΙΩΝ
ΟΣ ΦΙΛΑΔΟΥ ΓΥΝΗ ΜΗΤΡ
Ι ΘΕΩΝ ΕΥΑΝΤΗΤΩ

τὰ δὲ λοιπὰ γράμματα εἰσὶν ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς κάτωθεν τοῦ γείσσου

ΙΑΤΡΕΙ
ΝΗΕΥΧΗΝ

Ὁ Βωμὸς οὗτος εἶναι σχεδὸν ἀνέπαφος· ἄνωθεν δὲ αὐτοῦ ὑπάρχει ἀναγεγλυμμένον ἐξέχον αὐτοῦ τρυβλίον, ἐφ' οὗ ἦν ἐσχάρα μετάλλινος Βωμοῦ.

Ὁ εἰς τὴν **1** γραμμὴν ἀναφερόμενος Μοσχίων Φιλάδης τὸν Δῆμον, ἴσως εἶναι τῆς αὐτῆς γενεᾶς Μοσχίωνι τῷ Μενάνδρου τῷ Θεσμοθέτῃ, ὅστις ἦν καὶ οὗτος Φιλαΐδης τὸν Δῆμον, ὃς ἀναφέρεται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. **111**, **115**, **180**, **222**, **379**, **432**, **469** καὶ **784** ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ὁ Δῆμος ἐνταῦθα εἶναι Φιλάδης, καὶ οὐχὶ Φιλαΐδης, (ὡς παρὰ Πλουτ. Βίος Σόλωνος), καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. **1486**) καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ῥὸς *die demen*. (ὑπ' ἀριθ. **5**)· καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἀρχαιότερος σχηματισμὸς αὐτοῦ. Φιλαΐδης ἐρέθη ἐκ τοῦ Φιλαίου τοῦ Εὐρυσάκους, (Πλουτ. Βίος Σόλωνος). Φιλάδης δὲ μεταγενεστέρως ἐκλήθη καὶ εὕρηται εἰς μεταγενεστέρας ἐπιγραφὰς, ἤτοι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **67**, φυλλάδιον **3** τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ εὑρεθέντων (ἔκδ. Ἀρχαιολογ. Συλλόγ.), καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. **191** καὶ **425** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **2235** τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Αἱ εἰς τὴν **3** καὶ **4** γραμμὴν ἀναφερόμεναι δοτικαὶ ΕΥΑΝΤΗΤΩ ΙΑΤΡΕΙΝΗ εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου ἄνευ ὑπογεγραμμένης. Ἡ ὀρθογραφία αὕτη δεικνύει τὸ νεώτερον τῆς ἐπιγραφῆς, ἤτοι τὸν κατὰ τὸν πρῶτον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα.

Κ. Σ. Π.

2590.

ΕΥΦΡΙΣΠΑΤΡΩΝΟΣΠΡΟΒΑΛΙΣΙΟΣ
ΜΗΤΡΙΘΕΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

2590.

Εὔφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος
Μητρὶ θεῶν ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βωμοῦ στρογγύλου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τῇ **29** Αὐγούστου εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνω-

τέρῳ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 30 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτοῦ 12 0/0. Ὑπὸ τὸ γεῖσσον ὑπάρχει ἡ παροῦσα ἐπιγραφή· ἄνωθεν δὲ τοῦ γείσσου ἀνυψοῦται κοῖλον στρογγύλον, ἐφ' οὗ ἦν ἡ ἐσχάρα τοῦ Βωμοῦ. Τὰ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασιν. Εἶναι δὲ κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ ὄνομα *Εὖφρις* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2591.	2591.
ΙΤΗΙ ΠΕΡΤΟΥ ΙΟΥ	Οὐρανίᾳ Ἀφροδ]ίτῃ . . . ὑ]πὲρ τοῦ . . . υ]ἱοῦ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὑρέθη τῇ 24 Αὐγούστου εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου ἀνασκαφὰς Γάλλου Συνταγματάρχου. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον, ἤτοι ἐλλείπει τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 0/0 3, τὸ δὲ μῆκος (ὅσον σώζεται) 11 0/0.

Κ. Σ. Π.

2592.	2592.
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗ ΑΡΤΕΜΙΔΙ	Τιμοκράτη, Ἀρτέμιδι.

Ἐπὶ λύχνου ὀπτῆς γῆς. Εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 2591). Ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ λύχνου ἦν ἡ ἐπιγραφὴ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗ· ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου (τοῦ ἀντιθέτου) ΑΡΤΕΜΙΔΙ. *Τιμοκράτη* θηλυκὸν ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. *Τιμοκράτης* δὲ ἀρσενικὸν συνεχῶς ἀπαντᾶται εἴς τε τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τοὺς συγγραφεῖς, ὥσπερ καὶ τὸ θηλυκὸν *Τιμοκράτεια*.

Κ. Σ. Π.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνατυπώνων τὴν περὶ Βρέας ἐπιγραφὴν (ὑπ' ἀριθ. 785) λέγει· **Le directeur du Mussée d'Athènes qui dit l'avoir vue en 1847 dans les fouilles qui étaient alors exécutées par l'ambassadeur de France M. Piscatori; au temple d'Erechthée, la garda secréte jusqu'anjourd hui.** (Ἐνοεῖ τις ἐνταῦθα πόσον ὁ Κ. Ῥαγκ. προσπαθεῖ νὰ μᾶς ἐνοχοποιήσῃ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Γάλλοις).

Εἰς τὰς ψευδεῖς ταύτας πληροφορίας ἀπαντοῦμεν, ά) ὅτι εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, ἔνθα πρῶτον τὴν ἐδημοσιεύσαμεν (ὑπ' ἀριθ. 1103), δὲν εἴπομεν, ὅτι ἴδομεν αὐτὴν (τὸ 1847) εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ ἐνεργηθείσας ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως τῆς Γαλλίας Κυρίου Πισκατόρη, ἀλλ' ὅτι ηὕρομεν αὐτὴν τὸ 1847 Ἰουλίου 24 εἰς τὰς περὶ τὸ Ἐρέχθειον ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας· 6') ὁ Κ. Πισκατόρης ποτὲ δὲν ἀνέσκαψεν εἰς τὸ Ἐρέχθειον, ἀλλὰ μόνον μέρος τοῦ ἐπιστηλίου, τοῦ Στυλοβάτου, τῶν βαθμίδων τῆς νοτίου προστάσεως ἐπεσκεύασεν· ὅτι δὲ ταῦτα εἰσὶν ἀληθῆ, μάρτυρα φέρω αὐτὸν τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν, λέγοντα τὸ 1847 ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ τῆς ΙΔ' γενικῆς συνεδριάσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ταῦτα· **La Société Archéologiques a fonillé et déblayé le sol, elle a ouvert le grand portique qui était recemment encore chargé de Constructions, elle a fait sculpter les tembours et les chapitaux qui manquaient et la partie brisée de la Ceryatide trouvée dans les fouilles.** (Ταῦτα δὲ πάντα ἐγένοντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὐχὶ, ὡς λέγει ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Τὰ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας διατηρούμενα ἔγγραφα δεικνύουσι τὸ ψεῦδος τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ)· **M. Piscatori par ses frais . . . et par les soins de l'architecte Paccard le fragment de la Caryatide, et celui que la Sociétée a fait sculpter fûrent réunis ensemble et relevès etc.** Καὶ ἐκ τῶν ἐκφράσεων τούτων τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, καὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου δηλοῦται, ὅτι ὁ Κ. Πισκατόρης ποτὲ ἀνασκαφὰς εἰς τὸ Ἐρέχθειον δὲν ἔπραξεν, ἀλλὰ μόνον τὴν ῥηθεῖσαν ἐπισκευήν. Ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὰ μὲν ἀρχαιολογικὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως ἀποδίδει εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἀδίκως, τὰς δὲ ἀνασκαφὰς τὰς ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ γενομένας τὸ 1839 τῷ Κ. Πισκατόρῃ ἀναφέρει, μὴ ὑπάρχοντι τότε ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐλθόντι τὸ 1846· καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔλεγε τὸ 1847 καὶ 1855·

κατὰ δὲ τὸ 1842 ἰδοὺ τί λέγει· Les murs et les Collonnes du temple d'Erechthée furent également élevés· par le gouvernement, des six Caryatides qui soutiennent l'un de ses portiques, la sixcéme ... fut trouvée près du temple, brisée en plurieurs morceaux. Celle qui était tombée fut relevée, et satête fut trovée par M. Pittakis; et ne manque d'eux maintenant au pontique qne le seule Caryatide qu L. Elgin a Envoyée en Angleterre. (ὅρα Antiquités Helléniques p. 9). Κ. Σ. Π.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὸ προοίμιον τοῦ δευτέρου τόμου, ἐπιγραφομένου *Antiquités Helléniques*, μεταξὺ τῶν κατ' ἐμοῦ συκοφαντιῶν λέγει, ὅτι, ὡς ἐκ θαύματος, συμφωνοῦμεν εἰς τὰς ἀναπληρώσεις τῶν ἐπιγραφῶν· μαντεύει δὲ θαύματα τῆς τραπέζης· (ὅρα περὶ τούτων τὸ φυλλάδιον, ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Σταθοπούλου, ἐπιγραφόμενον ὁ *Ῥαγκαβῆς*), καὶ ἀναφέρει α') τὴν ὑπ' ἀριθ. 1630 ἐπιγραφὴν (Ῥαγκ. 393) λέγων, ὅτι ἡ συμπλήρωσις αὐτῆς, ἣν ἡμεῖς ἐκάμαμεν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1853 μὲ τὴν συμπλήρωσιν, ἣν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε τὸ 1854, καὶ ἐδημοσίευσε τὸ 1855 συμφωνεῖ. Ἡμεῖς ἀπαντῶμεν, ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ οὔτε εἰς τὴν συμπλήρωσιν, οὔτε εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῶν ἐπιγραφῶν.

Ἰδοὺ δὲ ἡ ἀπόδειξις.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ῆ Διόδοδος Διοκλέους Ἀγ.. λῆθεν· ἡμεῖς δὲ ἀναπληροῦμεν ῆ Διόδοτος Διοκλέους Αἰξωνῆθεν.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, (ὅστις καίτοι ὑπαρχόντων φανερῶν ἐν τῷ λίθῳ τῶν γραμμάτων, ἀφίνει ταῦτα ἐπίτηδες, διὰ νὰ δείξῃ ἴσως σοφίαν εἰς τὰς ἀναπληρώσεις του, καθὼς ἐνίοτε προσθέτει γράμματα εἰς τὴν ἐπιγραφὴν κατ' ἀρέσκειαν, ὡς ἔπραξεν εἰς τὰς περὶ φόρων ἐπιγραφὰς καὶ ἀλλαχοῦ) ἔγγραψεν Τ · ΙΕΑΣ ἀνεπλήρωσε θαυμαστῶς εἰς Πρυτανείας· εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα Τ · · Ε · ΑΣ, ἅπερ ἀναπληροῦνται εὐκόλως εἰς [Πρυ]τ[αν]ε[ί]ας, οὕτως ἔχοντα τὰ γράμματα ἐπὶ τοῦ λίθου, ἂν ἐσυμφωνήσαμεν μετὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἀναπληρώσαντες Πρυτανείας ἀπαιτεῖται ἄρα τραπεζομαντεία; ἣν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΕΟΣΙΤΩΙ, μετατρέψας τὰ γράμματα διὰ νὰ φανῇ εἰς τὴν ἀναπλήρωσίν του, ὡς σοφὸς, ἀναπληρώσας οὕτως ἀναλγ[εῖ]ς ὦσι· εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΑΝΑΛ · · ΙΣ ΩΣΙ, ἅπερ φυσικῶς ἀναπληροῦνται εἰς ἀναλ[γε]ῖς ὦσι. Τοῦτο οὐδὲν θαυμαστόν.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει Η ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ Κ · Ι ΔΡ Ι, καὶ ἀναπληροῖ τὸ πρῶτον Η εἰς Ν, τὰ δὲ ἄλλα οὕτως κ[ατὰ ἄν]δρ[α πα], εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα καθαρὰ οὕτω ΝΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ Κ · ΤΑ · · ΔΡΑ Π, διὸ ἀνεπληρώσαμεν [μισθὸ]ν ἐκ τῶν συντάξεων κ[α]τὰ [ἄν]δρα π[αρά]. Τὴν λογικὴν ταύτην ἀναπλήρωσιν ἐδιδάχθημεν ἀπὸ τὰ ἐν τῷ λίθῳ γράμματα. Λέγων δὲ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ὅτι εἴδομεν τὰς διορθώσεις αὐτοῦ (Les épreuves) ἀδικεῖ ἑαυτὸν, διότι ψεύδεται.

Τὸ τέλος τῆς 12 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΙΛΥ \, ἀφήσας ἐπίτηδες τὰ εἰς τὸν λίθον σαφῶς φαινόμενα γράμματα, ἀνεπλήρωσε δὲ οὕτω καὶ μὴ κα[τ]αλύ[ηται]· εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥ · · ΑΙ, ἅπερ εὐκόλως ἀνεπληρώσαμεν καὶ μὴ καταλύ[ητ]αι. Τοῦτο θαῦμα λέγει ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 17 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψεν ὅλως τὰ εἰς τὸν λίθον φαινόμενα γράμματα, γράψας μόνον οὕτω ΤΑ ΟΦΕ, διὰ νὰ φανῇ ἴσως εὐδόκιμος εἰς τὴν ἀναπλήρωσίν του, ἀναπληρώσας οὕτω τὰ ὀφε[ιλόμενα]· εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΤΑ ΟΦΕΙΛΟ, ἅπερ πᾶς τις δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ εἰς τὰ ὀφειλό[μενα].

Τὴν 21 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΩΣΙ ΜΙΣΘΩ, καὶ ἀναπληροῖ εἰς [δοθ]ῶσι μισθῷ· εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΘΩΣΙ ΜΙΣΘΟ ·, ὅθεν ἀνεπληρώσαμεν εἰς [ὅπως ἂν ἀποδ]οθῶσι μισθο[ὶ τοῖς στρατιώταις].

Θέλομεν προσπαθήσει ἑπομένως νὰ παραβάλλωμεν ὅλας τὰς ἐπιγραφὰς, ὧν μνείαν ποιεῖται ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τρανῶς, ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὗτος παρέλειψε πολλάκις γράμματα, ἢ μετεποίησε ταῦτα, διὰ νὰ φανῇ ἐπιτυχὴς εἰς τὰς ἀναπληρώσεις του, καθὼς παρέλειψεν ὁλοκλήρους γραμμὰς ἐπιγραφῶν. Κ. Σ. Π.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφημερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

2593.

ΛΜΑ
ΗCΟΡ
\ΟΝΕΛΕ
ΕΓΡΑΜΜΑ
Ν·ΛΙΥΙΣΕΛΕΦΑΝ
ΕΛΛΙΚΟΡΥΜΒΟΣΕΝΕ
·Ο····ΣΟΥΔΕΝΤΕΛ
·Ρ····ΜΗΑΠΟΧΡΟΝΟΥΣ
·ΠΕ··Χ·ΥΕΦΑΝΤΩΜΕΝΙ
ΥΛΟΣ·Ι\ΟΛΙΧΡΥΣΑΞΥΛΑ
ΚΕΧΟΥ·Α·ΕΝΟΣ=ΧΕΙΡΑ
ͻΙΚΙΑΔΥΟͻΥΑΣΓΟΣ=ΣΚΙ
ΣΧ.ΑΕΝΞΥΛΗΝΗΕΠΑΡΓΥΟΣ
.Κ.ΣΜΗΜΑΤΟΣΘΡΕΙΟΝΧΑ
.ΙΚΙΑ.ΥΝΙΑ....ΝΕΣΑΙ
ΟΥΧΥΓΙΕΣΟΥ····ΕΛΕΣΕΝ
···ΙΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝΕΝΕΣΠΙ
Ω·ΛΟΥΧΥΓΙΕΣΟΥΔΕΝΤΕΙ/Ι
ΥΠΟΒΑΘΡΑΝ··ΦΙΚΑΔΥΟΗΓΕ
·ΙΗΟΥΔΕΙΣ·ΙΗ=ΣΤΑΧΥ··Ε
ΡΓΟΣΚΩΙ··ΙΑΚΑΙΕΠΙΤΟΥ
ΟΙ=ΔΟΙ=Ο··ΥΝΙΕΙΣΟΥΔ
··ΕΙΣ·ΚΕ..ΙΞΥ\ΙΝΗΣΗ
ΟΥΣΟΣ·ͻ·· ·ΙΗΣΟΥΔΕΜ
ΘΩΡΙΚΙΟΣ..ΟΙΚΑΙC
Ι=Λ....ΟΥΧΥΓΙΕΣ
ΤΕΛΕΙ···ΔΙ·ΑΝΑ
.\ΣΜ/····ΝΚΙΡΩ
·ΔΟΣ/····ΣΤΡ·Τ
ΛΑΚ

2593.

· · · · · · ἄγα]λμα · · · · · · · · · ·
· · · · · · η · ὅρ[μος · · · · · · · · · ·
ἄγαλμα ὑπόξυλ]ον ἐλε[φάντινον · · · · · · · ·
· · · · · · ἐγραμμά[τευεν · · · · · · ·
· · · · ν · · · υις ἐλεφαν[τίνη · · · · · ·
· · · · ελαι κόρυμβος ἐνε[πεπαρμένος · · · ·
· · · · ο · · ς οὐδὲν τέλ[ειον ἔχων · · · · ·
· · · · ρ · · · · μη ἀπὸ χρόνους · · · · · ·
χεῖρα] πε[ρί]χ[ρ]υ[σον] ἐλεφαντωμέν[ην · · · · · ·
· · · · ὕλος · · · · λι χρυσᾶ ξύλα · · · · ·
· · · οὐ]κ ἔχου[σ]α . ἑνὸς ⚌ χεῖρα [ἐλεφαντωμένην
· · · ικια δύο . υασγος ⚌ Σκι[άδιον · · · · · ·
· · · σχ . αεν ξυλίνη ἐπάργυρος · · · · · · ·
· · . κ[ο]σμήματος. Θρεῖον χά[λκινον · · · · ·
ἐν ο]ἰκίᾳ [κ]υνίᾳ. [Ἐπαι]νέσαι · · · · · · · · ·
· · · οὐχ' ὑγιὲς οὐ[δὲ ἐτ]έλεσεν · · · · · · ·
Γοργώνιον] ἐλεφάντινον ἐν ἀσπί[δι . · · · · · ·
· · · ω . λου οὐχ' ὑγιὲς οὐδ' ἐντε[λὲς . · · · ·
· · · ὑποβάθραν [σ]φίκα δύο. Ἡγε[στράτη · · ·

. . . ιη οὐδεὶς . ιη ☰ στάχυ[ες] ε . . . . . .
. . . ἀ]ργὸς κω[ράλ]ια καὶ ἐπὶ τοῦ . . . . .
. . . οι ☰ δοι ☰ ό[κ]νῆ εἰς οὐδ[ὲν χρήσιμος . .
. . . . εις . κε . . ι ξυλίνης ἡ . . . .
. . . χρ]υσὸς . λ . . . . ιης οὐδὲ[μίαν . . . . .
. . . . Θωρίκιος [υἱ]οὶ καὶ . . . .
. . . . ι ☰ λ . . . . οὐχ' ὑγιὲς [ἔχουσα . . . .
. . . . τέλει[ον] δι . ανα . . . .
. . . . . σμα . . . . ν κιρω . . . .
. . . . . δος . . . . στρ . τ . . . .
. . . . . Λακ . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1855 Μαΐου 2 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου, ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 18 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, ἐξηφανισμένα δὲ εἴς τινα μέρη καὶ ὅλως ἐξηλειμμένα. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς πλακὸς εἶναι ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφὴ (ὑπ' ἀριθ. 2594), ἥτις εἶναι καὶ αὐτὴ ἐξηλειμμένη χεῖρον τῆς παρούσης. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγομεν, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ἀναθημάτων τῶν ἱερῶν χρημάτων, ἴσως τῆς Ἀθηναίας. Ἡ πλὰξ δὲν ἐφαρμόζεται μετὰ τῶν ἐν Ἀκροπόλει διατηρουμένων, αἳ ἐμπεριέχουσιν ἐπιγραφὰς τοιούτου εἴδους τῆς μετὰ Εὐκλείδην γραμματικῆς, διότι εἶναι παχυτέρα τούτων.

Κ. Σ. Π.

2594.

ΛΟΜΟ Ο Υ
ΙΟΣΕΦΛΙ Ι ΛΑΥΟΙ:ΥΛΦ
ΕΟΑΘΗΝΑΙΩΝ: Μ[ΟΟ = Ρ Υ
ΗΣΤΟΥΣΤΕΧΝΑΤΙΚ . ΑΣ
ΚΟΝΦΟΚ
ΙΑΣΤΕΦΑΝΟΣΕΛΑΙ . .
. . . ΕΣΑΝΗΡΟΣΙΟ
. . . . . ΜΟΝ . . . .
ΕΦΑΝΟΣΩΙΙΙΚΙ =
ΤΕΦΑΝΟΣΡΤΕΝΗΣ
. . . . . ΤΟΝΟΗ . .
ΣΤΕΦΑΝΟΣ
. . Τ . . .
ΣΗ . .
ΟΝ = Η
. ΤΟΝ
. Ν
. . ΣΟΣ
. Φ . ΙΟ
ΣΙΣΤΟΥΣΘ
ΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΔΔΠΙ . . . . . .
. ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
. . . . ΠΑΙΑΝΙ . .
ΤΟ:ΗΚΟΣΤΜ . . . .
ΛΛΙΜΑΧΟΝΣΤΑΘΜΟΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΣΦΗΤΤΟ
ΙΩΝΤΩΝΜΕ . ΟΕ .
ΟΝΔΗΜΟΝΛ . . . .
ΙΑΝ: ΣΤΑΘΜΟΝ
ΦΩΙΤΩ
ΘΥΜ

2594.

. . . . . λομο . . . . ου . . . .
. . . . ιος ἔφλει . λαυοι : υλφ . .
. . . ἐο[υ] Ἀθηναίων: μεθ' ο[ὗ] ῥυ[θμὸς
. . . . ης τοὺς τέχνα [ο]ἰκ[ί]ας . .
. . . . κον Φοκ . . . .
. . . . ια στέφανος ἐλαί[ας . . .
ἀνέθ]εσαν Ἠρεσίο[υ . . . .
πρὸς τὸν Δῆ]μον . . . .
. . . στ]έφανος ᾧ [ο]ἰκί[α . . .
. . . σ]τέφανος ἐτενὴς . . . .
. . . ἃ Ἀρισ]τονόη [ἀνέθηκεν . .
. . . . στέφανος [χρυσοῦς . . .
. . . . σ]τ[έφανος χρυσοῦς . .
. . φιάλη χρυ]σῆ . . . . . .
. . . . . . ον . η . . . . . .
. . . ἃ Ἀρισ]τον[όη ἀνέθηκεν . .
. . . . ν . . . . . .
. . . . . χρυ]σὸς . . . . . .
. . . . . φ . ιο . . . . . .
. . . Χρυ]σὶς τοὺς θ[υσάνους ἀνέθηκεν
. . . τὸν Δῆμον] τὸν Ἀθηναίων . .
. . . ΔΔΠΙ . . . .
. . τὸν Δῆμον τὸν Ἀθη[ναίων . .
. . τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων . .
. . . . . Παιανι[εὺς . . . .
. . . το[υ] : ηκοστμ . . . .
. . Κα]λλίμαχον ςαθμὸν . . .
. . . στέφανος Σφηττό[θεν . .
. . . . ίων τῶν με . οε . .
. . . τὸ]ν Δῆμον Λ . . . .
. . . . . ίαν : σταθμὸν . .
. . . . φω τῶ . . .
. . . . θυμ[ιατήριον .

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς πλακός, ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 2593 ἐπιγραφή. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρά, ἐξηλειμμένα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, καὶ γεγραμμένα ῥαβδωτά· εἶναι δὲ καὶ αὐτή, ὥσπερ καὶ ἡ ἑτέρα, ἀναγραφὴ τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας. Κ. Σ. Π.

2595.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΤΟΝΚΟΣΜΗΤΗΝΤΙΒ
ΚΛΗΛΙΟΔΩΡΟΝΑΧΑΡ
ΟΙΠΑΙΔΕΣ ΤΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΑΡ Γ

2595.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Τὸν Κοσμητὴν Τιβ[έριον,
Κλ[αύδιον], Ἡλιόδωρον Ἀχαρ-
νέα] οἱ παῖδες τὸν
. . . . Αὐρήλιο[ς
. . . . Ἀχαρνεὺς
. . . . . Ἀχ]αρ[ν]εύς.

Ἐπὶ τμήματος Ἑρμοῦ λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1835 εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἦν τὸ νεώτερον Πρυτανεῖον (1). Τὸ ὕψος τοῦ Ἑρμοῦ τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι δακτύλων ἓξ τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, τὸ δὲ πλάτος ἑνός.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων, κεκοσμημένη δὲ ποικίλμασι. Τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος τοῦ Ἑρμοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Οἱ μετὰ τὴν τετάρτην γραμμὴν ἀναφερόμενοι παῖδες ἦσαν πιθανῶς Ἀχαρνεῖς τὸν Δῆμον.

Κ. Σ. Π.

2596.

ΑΓΑΘΗΙ
ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟϹΤΤ ΑΥΡΙΦΙΛ
ϹΤΛΙ ΚΑΡΠΙΩΝΟϹΧΟ
ΝΙΟΥϹΤΙΡΙΕΩϹ
ΣΥ ΦΡΟΝΙΣΤΑΙ
Τ Η ΛΟΝΤΟΣ

2596.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Ἐπὶ Ἄρχοντος Τι[βερίου] Αὐρηλίου Φι[λίππου
στρα[τηγοῦντος Κ]αρπίωνος Χο[λαργέως
. . . νίου Στ[η]ριέως
. . . . οἱ Σ[ω]φρονισταὶ
. . . . . Τ . η . λοντος

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν γυμνασικῶν ἐπιγραφῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς καὶ τὸ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνέπαφα. Κ. Σ. Π.

2597.

ΚΗΔ
ΕΥΞΓ
ΣΟΥΝ

2597.

Κήδ[ων (ἢ Κηδ[ίδης)
Εὐξ[ένου
Σουν[ιεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1855 Σεπτεμβρίου 26 παρὰ τὴν θέσιν, ἔνθα ὑπάρχουσι λείψανα τοῦ Βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ μῆκος 25 0/0. Ἐξ ἑκατέρων τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ὑπάρχει κοῖλον, δεικνύει δὲ τοῦτο, ὅτι κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ἀνεστράφη τὸ Βάθρον καὶ ἐτέθη ἐπ' αὐτοῦ ἕτερον ἄγαλμα, ὡς συνέβη τοῦτο εἰς ἀρκετὰ Βάθρα, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 21, 77, 126, 138, 263 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου Βάθρου ὑπάρχουσι καὶ ἕτεραι δύω ἐπιγραφαί, ἃς θέλω δημοσιεύσει ἑπομένως. Κ. Σ. Π.

---

(1) Νεώτερον Πρυτανεῖον ἐννοοῦμεν τὸ μέχρις ἐσχάτως διασωθὲν καὶ κείμενον πρὸς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ βορείου κατωφεροῦς μέρους τῆς Ἀκροπόλεως· διότι τὸ ἀρχαιότερον ἦν ὑπὸ τὰς ἀνατολικο-βορείους πρόποδας αὐτῆς, πλησιέστερον τῆς ἐνορίας Ληνῶν, ὅπερ σεισμὸς κατέστρεψεν, ἔνθα πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἔργα γλυπτικῆς τῆς Αἰγινητικῆς σχολῆς εὑρέθησαν, τὰ ὁποῖα ὁ τότε ἐκεῖ παροικῶν Λουζιέρης Ταμτίτας ἠγόρασε καὶ ἐξῆξε τῆς Ἑλλάδος.

2598.

ΤΙΑΣ
ΠΩΤΗΣ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗραν αὐτὴν τὸ 1855 Σεπτεμβρίου 24 πρὸς τὸ νότιον τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 21 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0. Τὰ γράμματα τοῦ ἀριστεροῦ μέρους εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἐπίτηδες, ἴσως ἀπὸ τὸν Φουρμόντην ἢ ἄλλον τινὰ ὅμοιον αὐτῷ.

Κ. Σ. Π.

2599.

ΟΥ ΑΖΗ
ΚΟΣΤΡΑ ΤΟΥ
ΑΘΕΝΟΚΡ Ι ΤΟΥΠΕΙΡ
ΟΣ ΙΕΘΑΙ ΟΥ ΠΕΙΡ
ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ) ΠΕΙΡ
ΕΡΩΣΑ ΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΙΩΝΟΣΑΖΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΕ·ΠΡΑΞΙΔΟΥΠΕΙΡΕ
ΖΩΣΙΜΟΣΑΣΙ \ΤΙΚΟΥ ΠΕΙΡ
ΘΕΥ/ ΣΙΟΣΑΣΙ ΑΤΙΚ ΟΥΠΕΙΡ
·ΙCΔΟΤΟΣΑΓΑΘΩΝΟ Σ ΠΕΙΡ
ΟΝΗ ΣΙΚΡΑΤΗΣΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ΑΖ
ΜΕΓΑΚΛΗΣΔΙΟΝΥ ΣΟΔΩΡΟΥ
ΑΛ \ΩΩΝ
ΑΙ

2599.

. . . . ου Ἀζη[νιεύς,
. . . . . . Νι]κοστράτου . .
. . . . Ἀθενοκρίτου Πειρ[αιεύς,
. . . ος . . εθχίου Πειρ[αιεύς,
Θεόκριτος) Πειρ[αιεύς,
. . ερωσα . . Ὀδεισίου . . .
Ὀνησικράτης Μαρκιανοῦ Ἀζη[νιεύς,
Ἡρακλείδης Ε[ὐ]πραξίδου Πειρα[ιεύς,
Ζώσιμος Ἀσι[α]τικοῦ Πειρ[αιεύς,
Θευ[ά]σιος Ἀσιατικοῦ Πειρ[αιεύς,
Δ]ιόδοτος Ἀγάθωνος Πειρ[αιεύς,
Ὀνησικράτης Μαρκιανοῦ Ἀζ[ηνιεύ]ς,
Μεγακλῆς Διονυσοδώρου . . . .
Ἀ . . . ων . . . .
Αἰ . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1855 Νοεμβρίου 12 εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Πρυτανείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 12 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν αὐτῆς μέρος, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τῶν ὅλων σειρῶν 0/0 2 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων δύω Δήμων τῆς νοτίου παραλίας τῆς Ἀττικῆς, ἤτοι τοῦ Πειραιῶς καὶ Ἀζήνης.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Ἀθενόκριτος* ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ε ἀντὶ τῆς Η.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τὸ ὄνομα *Θεόκριτος* ὑπάρχει ἡμίσεια στιγμὴ ἐπὶ τοῦ λίθου, εἶτα δὲ ἕπεται τὸ *Πειραιεύς*.

Εἰς τὰς γραμμὰς 7 καὶ 12 ἀναφέρεται τὸ ὄνομα *Ὀνησικράτης Μαρκιανοῦ Ἀζηνιεύς*.

Κ. Σ. Π.

2600.

ΠΕΙΘΟΔ
ΑΝΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΕΛΕ
ΦΟΥΜΑΡΚΕΛΛΟΣΓΑΡΓ
ΘΗΣΕΙΩΝ
ΙΑΛΥΣΟΣΟΚΑΙΚΥΚΛΟΒΟΛΟΣΑ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΩΝ
ΦΑΡΚΟΣΟΚΑΙΚΗΦΕΙΣΟΔΩΡ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝ
ΕΥΑΛΜΑΜΕΡΤΙΝΟΣΜΑΡ

ΕΡΕΝΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΕΡΙ
ΕΠΙΝΙΚΙΩΝ
ΕΡΕΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΡΙ
ΤΟΥΠΕΡΙΑΛΚΗΣ
ΦΟΥ·ΜΑΡΚΟΣΓΑΡΓ
ΦΟΥ·ΜΑΡΚΕΛΛΟΣΓΑΡΓ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΕΙΡΗΝΑΙ

ΚΑΙΟΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΑΝΑΝΕΩΣΑΜΕΝΙ
ΟΙΙΝΑΙ

2600.

Πειθόδ[ωρος,
Ἀντινοείων ἐν Ἐλε[υσῖνι,
Φού[ριος;] Μαρκέλλος Γαργ[ήττιος,
Θησείων,
ι Ἄλυσος ὁ καὶ Κυκλόβολος Ἀ . . .
Φιλαδελφίων,
Φάρκος ὁ καὶ Κηφεισόδωρ[ος . . . .
Γερμανικείων,
Εὐάλ[κης;] Μαμερτῖνος Μαρ[αθώνιος,

Ἐρέν[ιος] Πτολεμαῖος Ἐρι[κεεύς,
Ἐπινικίων,
Ἐρέν[ιος] Ἀπολλώνιος Ἐρι[κεεύς,
τοῦ περὶ Ἀλκῆς,
Φού[ριος;] Μάρκος Γαργ[ήττιος,
Φού[λβιος;] Μαρκέλλος Γαργ[ήττιος,
Ἀριστόβουλος Εἰρήναι[ος,

καὶ ὁ Κοσμητὴς
ἀνανεωσάμεν[ος . . . . .
. . . οιιναι . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1835** Ἀπριλίου **14** ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς, καὶ τὸ πλάτος δακτύλων ἐννέα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι ἀνέπαφον, καὶ κεκοσμημένον γείσσῳ. Τὰ γράμματα Α. Δ, Ε, Λ, Μ, Σ καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ἐπὶ τῆς πλακὸς Α, Δ, Ε, Λ, Μ, C καὶ Ω.

Τὰ εἰς τὰς γραμμὰς **3**, **14** καὶ **15** ἀρχικὰ γράμματα ΦΟΥ σημαίνουσι τὰ Ῥωμαϊκὰ ὀνόματα ΦΟΥΜΕΡ, ΦΟΥΣΚΟΣ, ΦΟΥΛΒΙΟΣ, ΦΟΥΛΟΥΙΟΣ, ΦΟΥΡΙΟΣ.

Τὰ εἰς τὴν **5** γραμμὴν ὀνόματα *Ἄλυσος* καὶ *Κυκλόβολος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται· καὶ τὸ μὲν ὄνομα *Ἄλυσος* παράγεται ἐκ τοῦ πρὸ τῆς **94** Ὀλυμπιάδος σημειουμένου ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **111** ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος *Ἀλυσίου*, καὶ τοῦ μεταγενεστέρως διασωθέντος ἢ ἀναφερομένου ἐν τῇ τοῦ Δηκίου συλλογῇ ὑπ' ἀριθ. **168**, ἔνθα ἡ παραλήγουσα *Ἀλύσειος* τῇ ΕΙ γράφεται. Τὸ ὄνομα δὲ *Κυκλόβολος* ἐδόθη εἰρωνικῶς ἴσως εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ παρὰ ταῖς Ἀθήναις κακοηχοῦς ποταμοῦ *Κυκλοβόρου*, οὗ μνείαν ποιεῖ ὁ Ἀριστοφάνης «ἅρπαξ κεκράκτης Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων» (Ἱππ. στίχ. **135**), καὶ τὸν ὁποῖον ἔχωσαν οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸ κακόηχες αὐτοῦ. (Σχ. Ἀρισ. ἱππεῖς).

Ἄνωθεν τῆς **10** γραμμῆς ἦν ἑτέρα, ἀναφέρουσα τὴν ἑορτὴν, ἥτις εἶναι ἐξηλειμμένη ἐπίτηδες κατὰ τοὺς ἀρχαίους αὐτοὺς χρόνους. Τὸ αὐτὸ τοῦτο παρατηρεῖται καὶ κάτωθεν τῆς **16** γραμμῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς δηλοῦται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ τῶν νικησάντων ἐν διαφόροις ἀγῶσι. Παρατηρεῖται δὲ ἐν τῇ **4** γραμμῇ, ὅτι οἱ ἀγῶνες τῶν Θησείων ἐτελοῦντο ἐν Ἀθήναις καὶ μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ, καθ' οὓς ἐτελοῦντο οἱ Ἀντινόειοι ἀγῶνες εἰς τιμὴν τοῦ φίλου τοῦ Ἀδριανοῦ Ἀντινόου (**1**). Οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἐτελοῦντο καὶ ἐν Ἐλευσῖνι, ὡς δηλοῦται τοῦτο ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. **8** ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς *(die demen. von Attica)*.

Κ. Σ. Π.

(1) Τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ἐργασθέντα κατὰ μίμησιν τῶν Αἰγυπτιακῶν ἔργων· εὑρεθέντα δὲ τὸ **1838** ἐν τῇ νοτιοτέρᾳ νήσῳ τοῦ Μαραθῶνος, ἔνθα ἔκειτο, ὡς ἀνάθημα, ἐν τῷ ναῷ Ἀθηνᾶς τῆς Ἑλωτίδος· ἀνέθεσαν δὲ αὐτῇ τὸν ναὸν, ἐπεὶ εἰς ταύτην ἐν τῇ μάχῃ τῇ ἐν Μαραθῶνι ἀπειρίᾳ τῶν ὁδῶν φεύγοντες οἱ βάρβαροι ἐνέπεσον.

2601.

Ο
ΣΚΙ
ΕΚΑ » ΟΙΟΥ
ΜΕΤΑΑΝΙ
ΔΙΩΝΟϹΟϹ
ΑΝΤΙΝΟΕΝΛΑ
ΚΑΙΟΙΣΩΦΡΟΝ
ΑΝΤΙΝΟΕΝΕΛΕΥΣ
ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣΓΑΡ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΓ
ΑΔΡΑΜΥ ΡΩΝΑΛΑΙ
ΦΙΛΑΔΕΛ ΚΑΛΛΙΟΝ
ΘΗΣΕΙΦΛΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΑΜΗΝΟΧΑΡΗΣ ΧΟΛΑ
ΤΟΥΠΡΙΝΛΑΚΑΥΡΙ ΛΑΚ
ΚΟΜΟΔΕΙΩΝ| ΚΑΛΛΙ
ΝΑΙΟΥΚΑΙΚ-ΑΥΣΠΕΝΙ
ΕΠΙΝΙΚΟΣΜΗΤΚΑΙ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΟΚΟΣΜΗΤ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΙΩΝΟΙΕΦΗΒ

ΑΡΧΩΝ ΑΥΡ ΑΛΚΑΜΕ
Σ ΤΡΑΤΗΣ ΤΑΑΘΗΝΟΓΕΛ
ΚΗΡΥΞ ΚΑΛΛΙΚΙ
Ι ΛΕΥϹΕΠΙΑΣΟΣ

2601.

Θ . . . .
Σκι . . . .
Ἐκα . οι ου . . . . . .
μετὰ Ἀν[τιγένους
Δίωνος Ὀσ . . . . . .
Ἀντινο[είων] ἐν Λα[κιάδαις
καὶ οἱ Σωφρον[ισταὶ
Ἀντινο[είων] ἐν Ἐλευσ[ῖνι
Πείσανδρος Γαρ[γήττιος,
Στέφανος ἐγ [Μυῤῥινούττης,
Ἄδρα[στος] Μύρων[ος] Ἁλαι[εύς,
Φιλαδέλ[φια] Καλλίων,
Θήσει[α] Φανόδωρος,
Ἀμηνοχάρης Χολα[ργεύς,
τοῦ πρὶν Λακ[ιαδῶν] Αὐρή[λιος] Λακ[ιάδης,
Κομοδειῶν | Καλλίμαχος,
. . ναίου καὶ κ[ν]αῦς πεντ[ήκοντα
ἐπὶ Νικ[ίου] Κοσμητ[οῦ] καὶ . . . .
Ἀθηναίων ὁ Κοσμητ[ής,
Γερμανικείων οἱ Ἔφηβ[οι,

Ἄρχων Αὐρ[ήλιος] Ἀλκαμέ[νης,
Στρατήστα Ἀθηνογέ[νους,
Κήρυξ Καλλικ[ράτης,
Βασ]ιλεὺς Ἐπίασος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1835** εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι δακτύλων ἑπτὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, τὸ δὲ πλάτος δακτύλων τεσσάρων. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἐκ τοῦ ἄνω δεξιοῦ καὶ κάτω μέρους, ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ μένει πρὸ τῆς σειρᾶς τῶν γραμμάτων κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 0/0 9 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Ἐκ τῆς 6 γραμμῆς ΑΝΤΙΝΟ ΕΝ ΛΑ καὶ τῆς 3 ΑΝΤΙΝΟ ΕΝ ΕΛΕΥΣ ἐξάγεται, ὅτι οἱ ἀγῶνες τῶν Ἀντινοείων ἐπανηγυρίζοντο εἴς τε τὸν Δῆμον τὸν Λακιαδῶν, εὑρισκόμενον πρὸς τὸ νότιον τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, ἔνθα ἦν τὸ Λακίου τέμενος, ἀφοῦ τὸν Δῆμον *Λακίδας* ὠνόμαζον (Παυσ. Ἀττ. ΛΖ΄), καὶ εἰς τὴν Ἐλευσῖνα· ἑόρταζον δὲ ἐνταῦθα τοὺς ἀγῶνας τούτους ἴσως μετὰ ἢ πρὶν τῶν Ἐλευσινίων, ὅτε συῤῥοὴ ἐκεῖ πολλῶν ἀνδρῶν ἐγίνετο.

Ἡ 16 γραμμὴ εἶναι ἐξηλειμμένη ἐπίτηδες κατ᾽ αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρόνους· ἔγραψαν δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως βαθύτερα τὰ φαιόμενα γράμματα ΚΟΜΟΔΕΙΩΝ.

Μετὰ τὴν 20 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον μένει κενὸν δύω γραμμῶν, εἶτα ἄρχεται ἡ 21 γραμμή. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς γίνεται δῆλον, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὴ ἀναγραφὴ τῶν ἀγωνισαμένων ἐν διαφόροις ἀγῶσι.

Κ. Σ. Π.

2602.

Α Λ ΗΡ
Υ
ΕΥΤΥΧΙΑΝ
Υ
ΟΝΗΣΙΜΟ
ΔΙ
ΕΥΤΥΧΙΑΝ
Π
ΠΑΡΡΑ

2602.

Ἀληρ . . . . .
Ὑ[βάδης,
Εὐτυχιαν[ὸς . . .
Ὑπ[ωρειάθεν,
Ὀνήσιμο[ς . . .
Δι[ομεεύς,
Εὐτυχιαν[ὸς . . .
Π[αιωνίδης,
Παῤῥά[σιος . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους εἰκάζω, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τάξιν τῶν γυμναστικῶν ἐπιγραφῶν. Τὰ τῶν Δήμων ὀνόματα εἰσὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς πλακὸς ἔσωθεν τῆς γραμμῆς, ἣν σχηματίζουσι τὰ κύρια ὀνόματα.

К. Σ. П.

2603.

ΙΧΗΕΠΙΝΕΙΚ
ΑΤΕΥΟΝΤΟΣΑ
ΟΝΥΣΙΟΥΦΙΛΑΔΟΥ/
ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΝΙΚΙΟ
ΥΦΙΔΙΟΣΓΛΑΥΚΟΣΚ
ΙΚΕΝΤΟΥΣΣΥΝΤΡ
ΙΟΣϽ ΓΥΜΝΑΣ
ΣΠΥΘΟΔΩΡΟΣ
ΙΔΙΟΔΟΤΟΥ
ΕΡΜΑΙΟΣ
ΠΥΛΑ

2603.

Ἀγαθῇ τύ]χῃ. Ἐπὶ Νει[κίου Ἄρχοντος,
γραμμ]ατεύοντος Ἀ . . . . . .
τοῦ Δι]ονυσίου Φυλάδου, [ἀγωνοθετοῦντος
Σωστράτου τοῦ Νικίο[υ
Α]ὐφίδιος Γλαῦκος Κ . . . .
ἀνέθη]κεν τοὺς συντρ[όφους
. . . ιος, γυμνασ[ιαρχοῦντος
. . . ς Πυθόδωρος
. . καὶ Διόδοτος
. . . Ἕρμαιος
. . . Πυλά[δης

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸν αὐτὸν χρόνον τῇ ἀνωτέρω καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐν τῷ Πρυτανείῳ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι δακτύλων ἓξ τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος ὁμοίως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἄνω σώζει ἔτι καὶ νῦν τὰ κοσμοῦντα τὴν στήλην γεῖσσα. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ ἀνάγεται εἰς τὴν τῶν γυμναστικῶν τάξιν.

Ἡ εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφερομένη δοτικὴ εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ λίθου ἄνευ τῆς ὑπογεγραμμένης [τύ]χῃ. Ἡ δὲ ἄρχουσα συλλαβὴ τοῦ ὀνόματος *Νεικίας* γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου τῇ ΕΙ ἀντὶ τοῦ Ι. Τὴν γραφὴν ταύτην εὑρίσκομεν εἰς πλεῖστα ὁμώνυμα ὀνόματα, ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν περιττὴν νομίζομεν.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον τοπικὸν ὄνομα τοῦ Δήμου *Φιλαΐδαι* εἶναι κατὰ τὸν νεώτερον σχηματισμὸν *Φιλάδαι*.

К. Σ. П.

2604.

ΗΣΕΡΑΤΟ//
ΤΟΔΩΡΟΣϽΠΑΙΑΝ
ΑΝΥΧΙΟΣΠΑΙΑΝ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΥΧΕΡΟΥΑΧΑΡ
ΔΡΟΜΟΣΛΗΣΙΟΟΛΗΣΣΚΑΜ
ΥΣΛΙΔΟΣΤΡΑΤΩΝΙΚ

Ο. . . . .
ΦΟΙΒΟΣ
ΔΙΔΥΜΟΣΣ
ΑΥΛΟΣΕΛ
ΔΡΟΜΟΣ

2604.

. . .]ης Ἐρατο[σθένους,
Κρι]τόδωρος, Παιαν[ιεὺς,
Π]ανύχιος Παιαν[ιεὺς,
Φιλούμενος Εὐχέρου Ἀχαρ[νεὺς,
Δρόμος Λησι . . λης Σκαμ[βωνίδης,
. . . υσλιδος Στρατωνίκ[ου,

Ὁ . . . .
Φοῖβος . . . . .
Δίδυμος Σ . . . .
Αὖλος Ἐλ . . . .
Δρόμος . . . . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι δακτύλων ἓξ τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος δακτύλων δέκα, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων. Τὰ γράμματα εἰσὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἤτοι τὸ Μ, τὸ Π καὶ Ω εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Π, Μ, καὶ Ω. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ᾽ ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΤΟΔΩΡΟΣ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον μισὴ στιγμή, εἶτα ἄρχεται τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου *Παιανιεύς*.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Παννύχιος*, εἰς τὴν 4 *Εὔχερος*, καὶ εἰς τὴν 5 *Δρόμος* τῆς πρώτης καὶ δευτέρας στήλης πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκονται. Κ. Σ. Π.

2605.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

Ἀριστοκλῆς
Ἀριστοκλέους
Ἀντιοχεύς.

Ἐπὶ στήλης στρογγύλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὕρον αὐτὴν τὸ 1834 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τὸν θέσιν, ἔνθα ἵστατο ὁ Δούριος ἵππος. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 45 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 26 0/0.

Ὁ Κ. Ῥὸσς ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. 191 οὕτως

ΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
·ΤΙ·ΧΕΥΣ

λέγει δὲ, ὅτι ηὗρεν αὐτὴν τὸ 1833 «auf dem ehemaligen Türkischen Gottersacer Swischen des Acropolis und der Pnyx,» ἴσως ἡ τοῦ Κ. Ῥὸσς εἶναι ἑτέρα τῆς παρούσης, διότι ταύτην εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ηὕρομεν, καὶ ἐν αὐτῇ διατηρεῖται ἔτι καὶ νῦν. Κ. Σ. Π.

2606.

ΤΡΑΣΗ
ΩΝΟΣ
ΘΥΓΑΤΗΡ

Ταρσὴ
Ζήν]ωνος
θυγάτηρ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2607.

ΔΑΙ
\ΤΟΡΝΕΙΑC
ΔΩCΙΘΕΟΥ
ϽΠΑΠΠΟΥ
\
\Ι
ΝΗC
ΜΝΟΥ
ΟC
. . . . .
. . . . .
. . . . .
ΕΜ
ΤΟΥ

Σκαμβωνί]δαι,
Σα]τορνείας,
Δωσιθέου,
Φιλ]οπάππου,
. . . . .
. . . . .
. . . . νης
. . . . μνου
. . . . . ος
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . εμ .
. . . του

Ἐπὶ τμήματος Ἑρμοῦ λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἰανουαρίου 13 εἰς τὴν Μονὴν τὴν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, καλουμένην *Δαφνὶ*, ἔνθα ἦν ναὸς Ἀπόλλωνος Δαφναίου, οὗ δύω κίονες Ἰωνικοῦ κόσμου ἔτι καὶ νῦν ἵστανται. Τὸ ὕψος τοῦ Ἑρμοῦ τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 65 0/0, καὶ τὸ πλάτος 60 0/0, Τὸ ἄνω δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ σώζεται· τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Μετὰ τὴν 9 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον φαίνονται καὶ ἕτεραι τρεῖς, τὰς ὁποίας ἐξήλειψαν ἐπίτηδες. Τὰ γράμματα Ε, Σ, καὶ Μ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα Є, C, καὶ Μ.

Κ. Σ. Π.

2608.

ΡΥΛΛΕΩΝ

[Εὐ]ρυλλέων.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1836 Ἰουνίου 4 εἰς τὴν θέσιν τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι δακτύλων ἓξ τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ τὸ πάχος δύω. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος. Ἦν δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου μόνον τὸ κύριον ὄνομα τοῦτο *[Εὐ]ρυλλέων*. Κ. Σ. Π.

2609.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ

Ἡλιόδωρος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1851 Ἀπριλίου 3 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι ἑνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τριῶν. Κ. Σ. Π.

2610.

LOY
ΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ
ΣΤΑΙΔΙΑΦΕ
ΣΙ

. . . . έου
παρ]αδεξάμενοι
οἱ Λογι]σταὶ διαφέ . . .
. . . . . . σι . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

2611.

ΕΝΘΑΔΕ ΑΡΙΣΣΤΑΜΑ ΚΕΙΤΑΙ
ΠΑΙΣ ΑΡΙΣΣΤΩΝΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΡΟΔΙΜΗΣ
ΣΩΦΡΟΝΕΩ ΘΥΓΑΤΕΡ

ἐνθάδε Ἀρισστάμα κεῖται,
παῖς Ἀρίσστωνός τε καὶ Ῥοδίμης,
Σωφρονέω θυγάτηρ.

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης, ἐφ' οὗ γυνὴ καθημένη καὶ διδοῦσα τὴν χεῖρα αὐτῆς ἀνδρὶ ἱσαμένῳ πρὸ αὐτῆς. Εὑρέθη τὸ 1850 Ἰουνίου 24 εἰς τὸ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου *Πολυάνδριον* τοῦ Δήμου τούτου. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι δύω Ἀγγλικῶν ποδῶν, τὸ πλάτος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων. Ἡ ἐνθάδε ἀναφερομένη *Ἀρισστάμα* δεικνύεται ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς, ὅτι δὲν ἦτον Ἀθηναία. Τὸ ὄνομα τοῦτο πρώτην φορὰν ἐνταῦθα εὕρηται· εἶναι δὲ γεγραμμένον διὰ δύο Σ, ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς *Ἀρίσστωνος*, ἀναφερόμενον εἰς τὴν δευτέραν γραμμήν. Ὁ διπλασιασμὸς τῶν συμφώνων εἶναι ἴδιον τῶν Αἰολέων, ὡς ἀναφέραμεν περὶ τούτου καὶ ἀλλαχοῦ. Τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς *Ῥοδίμης* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Κ. Σ. Π.

2612.

ΗΜΟΣ
ΠΑΔΟΚΙ
ΣΚΙΛΙΚΙΑΣ Α
ΛΟΠΑΤΡΙΝΑΡΕ
ΕΝΕΚΑ

Ὁ Δ]ῆμος . . . .
. . Καπ]παδόκ[ισσαν
τῆ]ς Κιλικίας ἀ[νέστησεν
τὴν Φι]λόπατριν ἀρε[τῆς
ἕνεκα.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1850 Φεβρουαρίου 1 εἰς τὸ δυτικο-βόρειον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι δακτύλων ἐννέα τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος δέκα, καὶ τὸ μῆκος ἑνὸς ποδός. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ὁ ἀνδριὰς τῆς συζύγου ἴσως *Ἀριοβαρζάνου* τοῦ Βασιλέως· ἀνέστησε δὲ τοῦτον ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ τῆς φιλοπατρίας αὐτῆς. Κ. Σ. Π.

2613.

Ι
ΕΥΑΡ^
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΑΓΑΘΩΝ:ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΦΑΙΔΡΟΣ:ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΦΙΛΩΝ:ΑΝΔΡΟ
ΩΣΙΦ

2613.

Ἰ . . . .
Εὔαρ[χος,
Ἡρακλείδης,
Ἀγάθων: Δημήτριος,
Φαῖδρος: Ἐργασίων,
Φίλων: Ἀνδρ[όμαχος,
Σ]ωσίφ[ιλος . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1855 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Βασσουάϊν (E. de Vassoigne), ἃς ἔπραξεν ἐν τῷ τεμένει τοῦ ἐν Πειραιεῖ Μητρῴου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 6, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 4. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· μέρος δὲ τοῦ δεξιοῦ μένει ἀνέπαφον. Πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος ὑπάρχει τύπος, μέρος τοῦ ὁποίου σώζεται, παριστάνει δὲ οὗτος ἄνδρα. Μεταξὺ τοῦ τύπου καὶ τῆς σειρᾶς τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου κενὸν 0/0 3. Τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἴσως παριστάνει τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὑπαρξάντων ἱερέων ἐν τῷ Μητρῴῳ, ἢ κατάλογον τῶν Θιασωτῶν ἢ τῶν Ὀργεώνων.

Κ. Σ. Π.

2614.

ΕΥΡΥΜΑΧΟΥΨΥΧΗΝ
ΚΑΙΥΠΕΡΦΙΑΛΟΣΔΙΑΝ
ΟΙΑΣΑΙΘΗΡΥΓΡΟΣΕΧ
ΕΙΣΩΜ ΑΔΕΤΥΝΒΟΣ
ΟΔΕ

2614.

Εὐρυμάχου ψυχήν,
καὶ ὑπερφίαλος διαν-
οίας αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχ-
ει, σῶμα δὲ τύνβος
ὅδε

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς τῇ 4 Νοεμβρίου 1855, εἰς τὰς ἐκεῖ ἀνασκαφάς, ἃς ὁ Συνταγματάρχης Κ. Βασσουάϊν ἐνήργησε. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 65 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Τὸ ἐπιτύμβιον εἶναι κομψότατον καὶ πνευματοδέστατον. Περὶ τῆς ἰδέας τῆς εἰς τὸν ὑγρὸν αἰθέρα μεταβάσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποθανόντος ὅρα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2176 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἔνθα δεικνύεται, ὅτι ἡ ἔννοια αὕτη διετηρήθη καὶ κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναγινώσκεται καθαρὰ ὑπερφίαλοΣ καὶ οὐχὶ ὑπερφιάλου.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἡ λέξις *τύνβος* εἶναι γεγραμμένη διὰ τοῦ Ν ἀντὶ τοῦ Μ *τύμβος*.

Κ. Σ. Π.

2615.

ΙΑΣΠΙΣ

2615.

Ἴασπις.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 5. Φέρει ἀέτωμα, ὅπερ ἦν κυανοῦν χρωματισμένον, ὡς εἰκάζομεν ἀπό τινα ἴχνη φαινόμενα ἀμυδρῶς ἐπ' αὐτοῦ. Εὑρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Βασσουάϊν. Ὄνομα θηλυκὸν *Ἴασπις* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Ἦν δὲ αὕτη ξένη (ὡς ἡ μικρότης τῆς στήλης ἐμφαίνει αὐτὴν) καὶ οὐχὶ Ἀθηναία, διότι εἰ Ἀθηναία ἦν ἐγέγραπτο ἂν τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ Δήμου. Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε καὶ μέχρι τοῦ νῦν νὰ ὀνομάζωσιν οὕτω πολλὰς γυναῖκας, ὡς λέγομεν ἡ *Διαμάντω*, ἡ *Ῥουμπίνα*, ἡ *Σμαράγδω*.

Κ. Σ. Π.

2616.

ΑΝΘΟΣΑΕΠΑΙΝΕΤΟ

2616.

Ἀνθο[ῦ]σα Ἐπαινέτο[υ.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 51 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 17 0/0. Φέρει ἀέτωμα σχήματος ἡμικυκλίου μετὰ γείσσου, ὃ ἦν κεχρωματισμένον κυανοῦν, ὡς

εἰκάζομεν ἀπό τινα ἴχνη, διακρινόμενα ἀμυδρῶς ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τούτου. Τὴν Ἀττικὴν ταύτην ὀρθογραφίαν ἀπαντῶμεν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ἐκείνας, αἳ πλησιάζουσι τὴν ἐπὶ Εὐκλείδου γραμματικήν. Ὄνομα *Ἀνθούσῃ* εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1467 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. *Ἀνθοῦσα* δὲ ὄνομα ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια καὶ εἰς ἡμᾶς. Πολλαὶ γυναῖκες, καὶ μάλιστα πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἐκαλοῦντο τῷ ὀνόματι τούτῳ, μεθ' οὗ ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τριήρην τινὰ *Ἀνθοῦσαν*. (Ὅρα seewesen. σελ. 292).

Κ. Σ. Π.

2617.	2617.
ΜΕΝ Ε ΣΤΡΑΤΗ ΜΕΛΗΣΙΟΥ	Μενεστράτη Μελησίου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, ἤτοι εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 65 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Ὄνομα θηλυκὸν ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΗ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣ δὲ ἄρσενον ἐν πολλαῖς τῶν ἐπιγραφῶν, καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι. Τὸ τοπικὸν εἶναι ΜΕΛΗΣΙΟΣ, ἀντὶ ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ, ἢ ΜΗΛΗΣΙΟΣ, ἢ ΜΙΛΗΣΙΟΣ· διὰ τοῦ Ε μόνου εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1755 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Κ. Σ. Π.

2618.	2618.
ΕΥ ΜΟΛΠΟΣΔΙΟΝ ΣΙΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ	Εὔμολπος Διον[υ- σίου Μιλήσιος.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελητίου. Εὑρέθη τὸ 4855 Νοεμβρίου 1 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, τὰς ἐνεργηθείσας εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Πειραιῶς. Τὸ ἥμισυ τοῦ τύπου τούτου σώζεται. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 65 0/0, καὶ τὸ πλάτος (ὅσον σώζεται) 35 0/0. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ παρίσταται ἱστάμενος ἀνὴρ ἐνδεδυμένος χιτῶνι ποδήρει· ἔχει τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ, τῇ δὲ δεξιᾷ φέρει στρουθίον. Ἡ ἀρχικὴ συλλαβὴ τοῦ τοπικοῦ ΜΙΛΗΣΙΟΣ εἶναι γεγραμμένη εἰς τὸν λίθον διὰ τοῦ Ι· ἡ δὲ προπαραλήγουσα τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διὰ τῆς Η. Τὴν ὀρθογραφίαν τῆς ἀρχικῆς συλλαβῆς εὑρίσκομεν οὕτω γεγραμμένην καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 996, 1070, 1400 ἐπιγραφὰς, καὶ εἰς ἄλλας πλείστας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ τῇ συλλογῇ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 710 b. Κ. Σ. Π.

2619.

ΚΑΣΣΑΝΑΕΙΣ ΤΩΙ ΔΕ ΤΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣΙΝ ΜΑΓΝΗΤΩΝ
ΑΜΥΡΙΞΙΣΤΟΥΣ ΕΝ ΙΠΠΟΒΟΤΟΙΣ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑΣ

2619.

Κασσαναεῖς τῷ δε τῷ στεφάνῳ στεφανοῦσιν Μαγνητῶν
Ἀμυριείστους ἐν Ἱπποβότοις τελευτήσαντας.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1855 Αὐγούστου 2 εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, ἃς ὁ Συνταγματάρχης Κ. Βασσουχῒν ἐνήργησεν ἐν Πειραιεῖ πρὸς δυσμὰς τοῦ ναοῦ τῆς ἐν Μουνυχίᾳ Ἀφροδίτης. Τὸ Βάθρον ἐσύγκειτο ἐκ τεσσάρων λίθων, ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὸ σωζόμενον μέρος, οὗ τὸ ὕψος εἶναι 50 0/0, τὸ πλάτος 98 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Εἶναι δὲ τοῦτο κεκοσμημένον κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ γεισσώμασιν. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἀμέσως μετὰ τὸ ἄνω γεῖσσον· κάτωθεν δὲ αὐτῆς παρίσταται στέφανος μεγάλος ἐλαίας, τὸ ἄνω τοῦ ὁποίου συνδέεται ταινίᾳ.

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι γεγραμμένον ΚΑΣΣΑΝΑΕΙΣ. Τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τῆς ληγούσης δὲν διακρίνεται καλῶς ἂν ἦναι Δ ἢ Λ ἢ Α Κασσανδεῖς, ἢ Κασσανλεῖς, ἢ Κασσαναεῖς. Ἂν ὑποθέσωμεν τὸ πρῶτον τότε ἴσως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων παρέλειψε τὸ Ρ, γράψας Κασσανδεῖς ἀντὶ Κασσανδρεῖς·

ἂν δὲ ἦναι Κασσανλεῖς, ἢ Κασσαναεῖς τὰ ὀνόματα ταῦτα οὐχ᾽ εὕρηνται παρὰ τοῖς σωζομένοις ἀρχαίοις συγγραφεῦσι· διὸ νομίζω, ὅτι εἶναι λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ὅστις ἔγραψε Κασσανδεῖ; ἀντὶ Κασσανδρεῖς· ἢ ἴσως οἱ Ἀθηναῖοι μισοῦντες τὸ ὄνομα τοῦ Κασσάνδρου, ὅστις κατέθλιψεν αὐτοὺς, ἐπίτηδες παρέλειψαν τὸ Ρ, ἐποίησαν δὲ ὥστε ὁ ἐγχαράκτης νὰ γράψῃ Κασσανδεῖς ἢ Κασσαναεῖς. Οὗτοι ἐστεφάνωσαν τοὺς Ἀμυριείστους τῶν Μαγνητῶν, οἵτινες ἐτελεύτησαν ἐν Ἱπποβότοις. Ἀμυριειστοι δὲ εἰσὶν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἀμύρου, οὓς ὁ Εὔπολις, κατὰ τὸν Στέφανον τὸν Βυζάντιον, λέγει πλησιοχώρους τῆς Μολοττίας· τὸ δὲ πεδίον αὐτῶν, ὃ ἦν καταλληλότατον πρὸς ἱπποφορβίαν *Ἀμυρικὸν* ἐκαλεῖτο, ὡς Πολύβιος φησὶ (Βιβλ. Ε). Παράβαλε καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ἡσιόδου ἀναφερόμενα παρὰ Στράβωνι σελ. **442**, **647**· καὶ τὰ παρὰ τοῦ Πινδάρου (Πύθ. σελ. **3**, στίχ. **14**, **48**). Λείψανα τῆς πόλεως ταύτης μέχρι τοῦδε σώζονται παρὰ τὸ πεδίον, καλούμενον νῦν *Δοσιάνι*, καὶ *Καστρί*. (Παράβαλε Leack. Θεσσαλικὰ σελ. **445**). Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνέστησαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅτε Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου τυράννων ἐλευθερώσας τοὺς Ἀθηναίους ἐπέδωκεν αὐτοῖς ἔχειν τόν τε Πειραιᾶ, τὴν Μουνυχίαν καὶ τὴν Σαλαμῖνα. (Ὅρα Παυς. Ἀττικ. κεφ. **25**). Ἡ φράσις *ἐν Ἱπποβότοις τελευτήσαντας* ἴσως ἐννοεῖ ἐνταῦθα τοὺς ἐν Τρίκκῃ πεσόντας ἐν τῷ Λαμιακῷ πολέμῳ. Τὸ ἐπίθετον *Ἱππόβοτον* ἐδίδετο εἰς τρεῖς πόλεις, τὸ Ἄργος, τὴν Ἦλιδα καὶ τὴν Τρίκκην, ἧς τὸ Θεσσαλικὸν πεδίον ἦν ἄριστον δι᾽ ἱπποτροφίαν. (Παράβαλε Διοδ. Σικ. σελ. **118 632** καὶ ἑπόμενα).

Εἰς τὴν **2** γραμμὴν εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου Ἀμυριξίστους, ἢ Ἀμυριείστους, νομίζω δὲ ὅτι εἶναι λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ἀντὶ τοῦ Ἀμυρίστους. Κ. Σ. Π.

2620.

ΓΑΝΙΩΝ ΤΟΛΜΙΔΟΥ ΠΛΑΤΑΙΚΗ
ΤΟΛΜΙΔΗΣ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ

Πανίων Τολμίδου Πλαταϊκή,
Τολμίδης Πλαταιεύς.

Ἐπὶ τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Παριστάνει γυναῖκα καθημένην. Πρὸ αὐτῆς ἀνὴρ ἱστάμενος καὶ ὀρέγων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν καθημένην γυναῖκα. Ὄπισθεν αὐτῆς παρίσταται ἑτέρα γυνὴ ἱσταμένη. Ὄπισθεν δὲ τοῦ ἀνδρὸς γέρων ἱστάμενος. Ὄνομα *Πανίων* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκεται. Κ. Σ. Π.

2621.

ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΕΠΙΤΗΣΦΥΛΗΣ

ὁ Δῆμος] ἐχορήγει [· · · · · ἦρχε
· · · ·] ἐπὶ τῆς φυλῆς [· · ·

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *Anciénnes Athènes*, ὑπὸ σελ. **197**, δὲν ἤθελον ἀναδημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκρούσωμεν συκοφαντίαν καθ᾽ ἡμῶν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνατυπώσας τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques*, ὑπ᾽ ἀριθ. **978**, σελ. **704** λέγει fragment trouvé d'après M. Pittakis près de l'Ilissus, à *l'emplacement* de la *palæstre de Lycurque*. Je Crains qu'elle ne soit due à l imagination, préoccupé de l'existance d'une palæstre en cet endroit. Τὸν φόβον τοῦτον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐπιθυμοῦντες νὰ θεραπεύσωμεν σημειοῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι τὸν λίθον, ἐφ᾽ οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ, ηὕραμεν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τὸ **1834** περὶ ἧς ἀναφέραμεν εἰς τὸ ῥηθὲν σύγγραμμα *Aneiénnes Athènes*, *p*. **197**, ἤτοι παρὰ τὸν Ἰλισσὸν εἰς τὴν θέσιν, ἔνθα νομίζομεν, ὅτι ἦν ἡ παλαίστρα τοῦ Λυκούργου, εἰς τὸ χωράφιον τοῦ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Κοντοσταύλου, νῦν Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸν λίθον τοῦτον μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις· διετηρεῖτο δὲ ἐνταῦθα μέχρις ἐσχάτων, ὅτε ἡ οἰκία αὕτη ἐδόθη ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς Βουλευτήριον. Ὁ Κ. Κοντόσταυλος ζεῖ καὶ μαρτυρεῖ περὶ τοῦ λίθου τούτου. Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν διετηροῦντο καὶ ἄλλαι ἐπιγραφαὶ, ἃς ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὑπὸ σελ **486**, τὰς ὁποίας νὰ δημοσιεύσωμεν ἐκ νέου ἐνταῦθα κρίνομεν περιττόν. Οὐ μακρὰν δὲ τῆς θέσεως ταύτης, ἔνθα ἦν (κατ᾽ ἐμὲ) ἡ παλαίστρα τοῦ Λυκούργου, ἥτις ἀπετέλει μέρος τοῦ Λυκείου, κατὰ τὸ **1836** ηὗρον καὶ τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσίευσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ᾽ ἀριθ. **974**, καὶ ἣν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνετύπωσεν ἐσφαλμένως ὑπ᾽ ἀριθ. **983**. Κ. Σ. Π.

2622.	2622.
⁝ Ι Ο Ν Α Κ Α Ν	. . .]ιον Ἀκα[μαντὶς . . . .
Ε Ν Τ Ο Ο Π Ι Ϛ	. . .] ἐν τῷ ὀπισ[θοδόμῳ . . . . .
Ο Ν Τ Ι Δ Ο Ϛ Π	Ἱπποθ]οντίδος Π[ρυτανείας], ἢ Π[ρυτανευούσης.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσιεύσαμεν τὸ **1854** κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον (ὑπ' ἀριθ. **2196**)· εἴπομεν δὲ, ὅτι ηὕρομεν αὐτὴν τὸ **1837** Ἰουλίου **1** εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν ἐδημοσίευσε καὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ *Antiquités Helléniques* δίς· ά) ὑπ' ἀριθ. **653**, σελ. **234**, καὶ β') εἰς τὸν αὐτὸν τόμον ὑπ' ἀριθ. **876**, σελ. **559**· καὶ εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς τὴν δευτέραν φορὰν ἐσφαλμένως ἐδημοσίευσε, καὶ δὲν ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν γραμμάτων, ἥτις εἶναι εἰς τὸν λίθον· οὐδὲ τὰ αὐτὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς δύω ἐσημείωσε.

Καὶ τὴν μὲν ὑπ' ἀριθ. **653**, σελ. **234** σημειοῖ οὕτως

Ι Ω Λ Α Κ Α Ν
Ε Ν Τ Ο Ο Π Ι Ϛ
Ο Ν Τ Ι Δ Ο Ϛ Π Ι

Τὴν δὲ ὑπ' ἀριθ. **876**, σελ. **559** ἐσημείωσεν οὕτως

Ι Ι Ω Λ Α Κ Α Λ
Ε Ν Τ Ο Ο Π Ι Ϛ
Ο Ν Τ Ι Δ Ο Ϛ Π Ι

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ὡς ἐσημειώθη εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. **653** δὲν λέγει ποῦ εὑρέθη, ἢ ἐπὶ τίνος λίθου εἶναι γεγραμμένη, οὐδὲ τὸ μέγεθος τοῦ λίθου σημειοῖ.

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν, ἀφ' οὗ ἴδε τὴν παρ' ἡμῶν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα (ὑπ' ἀριθ. **2196**) λέγει, ὅτι εἶναι ἐπὶ Πεντελησίου λίθου, καὶ ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν (**1**).

Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑπ' ἀριθ. **653** ἀναπληρώνων τὴν 3 γραμμὴν εἰς Λεοντίδος, γράφει δὲ τὴν παραλήγουσαν διὰ τοῦ Ο Λεοντίδος. (ὅρα *Antiquités Helléniques, p.* **237**).

Εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. **876** γράφει διὰ τοῦ **Ω** Λεωντίδος.

Κ. Σ. Π.

2623.

(Ῥαγκ. **404**.)	(Ῥαγκ. **670**.)
Ο Υ Λ Ε Ι Κ Α	Ο Υ Λ Η Ι Κ Α
Τ Ε Α Ι Ο	Τ Ρ Α Ι Ο Ϛ
Ϛ Ε Π Ε Ϛ Τ	Ϛ Ε Π Ε Ϛ Τ
Υ Π Ε Ρ Η Γ	Ο Π Ε Ρ Η Π
Ε Ι Ο Π Ρ Ε	Ε Ι Ο Π Ο Υ
Ο Τ Ο Ϛ	Ο Τ Ο Ϛ Ι

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δὶς ἐτύπωσε διαφοροτρόπως ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, ἐπιγραφομένου *Antiquités Helléniques*, τὴν πρώτην ὑπ' ἀριθ. **404**, σελ. **79**, καὶ τὴν δευτέραν ὑπ' ἀριθ. **670**, σελ. **235**.

Εἰς τὴν **1** γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. **404** ἔγραψεν τὴν δοτικὴν τῇ ΕΙ Βουλεῖ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. **670** τῇ ΗΙ Βουλῇ.

---

(1) Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς οἰκειοποιεῖται καὶ δημοσιεύει αὐτὴν ὡς πρωτότυπον, καίτοι γνωρίζων ὅτι ὑπῆρχε προδημοσιευμένη ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2196, ὡς οἰκειοποιήθη καὶ τὰς προδημοσιευθείσας ἐν τῇ αὐτῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 219, 399, 1387, 1449, 2607 καὶ ἄλλας περὶ ὧν ἐπομένως θέλομεν ἀναφέρει· ἐδημοσίευσε δὲ αὐτὰς ὡς ἰδικάς του ὑπ' ἀριθ. 843, 865, 877, 879 καὶ 900. Λέγομεν ὅτι ἐγνώριζεν τὴν παρ' ἐμοῦ δημοσίευσιν αὐτῆς, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο, διότι ὅταν αὐτὸς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 404 ἀναφέρῃ ὅ,τι ἡμεῖς εἴπομεν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν τὸ 1852 ὑπ' ἀριθ 1103, ἤτοι ὅτι ηὕρομεν αὐτὴν ἐντὸς τοῦ Ἐρεχθείου· (ὅρα τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ σημειώσει ὑπὸ σελ. 1279 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος), πῶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ἐν Ἀθήναις ὤν, ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὴν ὑπ' ἀριθ. 2196 ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν τὸ 1854; Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς λέγει ἐν τῇ Πανδώρᾳ (ἀριθ. 138, σελ. 475), ὅτι ὅλας τὰς ἐπιγραφὰς ἀντέγραψεν ἀπὸ τοὺς λίθους, διότι διστάζει τὰς ἀντιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· ἂν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς λέγῃ τὴν ἀλήθειαν, τὸ νὰ πίπτῃ εἰς τοιαῦτα λάθη συνεχῶς καὶ ἀλλεπαλλήλως εἶναι ἀσυγχώρητον, φαίνεται, ὅτι κατὰ φαντασίαν τὰς περισσοτέρας ἐπιγραφὰς δημοσιεύει, διότι οὐδὲ εἰς τοὺς λίθους, οὐδ' εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα εἰσὶ τοιαῦται ἐπιγραφαὶ, οἵας τυπώνει· ὅρα τὰς διαφορὰς ταύτας εἰς ὅλα τὰ φυλλάδια τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 404 ἔγραψε ΤΕΑΙΟ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 670 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψε ΤΡΑΙΟΣ.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 404 ἔγραψεν ΥΠΕΡΗΓ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 607 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψεν ΟΠΕΡΗΠ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 404 ἔγραψεν ΕΙΟΠΡΕ, εἰς δε τὴν ὑπ' ἀριθ. 670 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψεν ΕΙΟΠΟΥ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 670 ἐπρόσθεσεν ἓν Ι, ὅπερ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 404.

Εἶναι δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου ὡς γέγραπται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1990.

Κ. Σ. Π.

2624.

Ι Κ
ΚΑΙ C
ΗΙC Σ Ι Γ Λ Ο
ΤΑΘΜΟΝ ΧΡΥΣΟΝ
ΑΡΓΥΡΟΝ ΔΙΟΣΠΟΛΙ
ΠͰͰͰͰΕΚΠΩΜΑΧΡΥΣ
ΤΟΥΤΟΑΘΗΝΑΙΟ
ΑΘΜΟΝΗΔΠͰͰͰΜΙ
ΟΚΟΛΕΙΟΝΕΧΟΣ
ΚΕΝΕΠΑΝΤΙΓΕΝ
ΣΗΦΩΚΑΙΣΙΦΙ
ΦΗΣΕΥΜΝΗΜΟ
ΝΣΤΑΘΜΟΝΠ
ΟΧΡΥΣΟΝΤ
ΔΕΤΕΡΑΑΙ
ΑΙΗΣΤΑΘ
ΛΡΙΔΟΛ
ΠΡΟΚ
ΠΛ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, ἐπιγραφομένου *Antiquités Helléniques* (ὑπ' ἀριθ. 843, σελ. 503), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν συγκρίνας τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, δὲν παρετήρουν διαφοράν τινα, ἤτοι ἔλλειψιν γραμμάτων, καὶ ἄλλων ἀντ' ἄλλων γραμμάτων τῶν ἐπὶ τῆς πλακός.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ἓν Ι μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΚ, ἤτοι [καὶ ο]ἰκ[ίαν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΚΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΑΙ C.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΗΙCΣΙΓ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΗΙCΣΙΓΛΟ.

Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΑΘΜΟΝ ΧΡΥΣΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΤΑΘΜΟΝ ΧΡΥΣΟΝ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψεν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ἓν Ι, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΠͰͰͰͰ ΕΚΓΩΓ Α ΑΡΓ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτω καθαρὰ γεγραμμένα τὰ γράμματα ΠͰͰͰͰ ΕΚΠΩΜΑ ΧΡΥΣ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς φαινόμενον εἰς τὸν λίθον Ι.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν τὸ προτελευταῖον γράμμα ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει Π, καὶ ἀναπληροῖ [ἀνέθη]κεν ἐπ' ἀντιπέραν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Γ, καὶ ἀναπληροῦται [ὃ ἀνέθη]κεν ἐπ' Ἀντιγέ[νους Ἄρχοντος, ὅστις ἦρξε τὸ 2 ἔτος τῆς 93 Ὀλυμπιάδος. Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶ μὲν μετὰ τὴν ἐπὶ Εὐκλείδου γραμματικὴν, δὲν ἀπέχουσιν ὅμως μακρὰν τῆς τῶν χρόνων τοῦ Εὐκλείδου, διότι ἡ ῥαβδωτὴ τάξις τῆς γραφῆς, καὶ ὁ ἁπλοῦς σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων δεικνύουσιν αὐτὰ τῶν χρόνων τῆς 95 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 11 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Σ.

Τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς 15 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει Γ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Ι.

Τὴν 17 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΑΡΕΔΟΜ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΡΙΔΟΝ.

Τὴν 18 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΩΧΟΚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΠΡΟΚ.

Τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει μόνον Ο, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΟ.

Κ. Σ. Π.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἐπιγραφὴν (τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥαγκ. *Ant. Hell.* σελ. 205, τόμ. 2), εὑρεθεῖσαν εἰς τὰς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς, καὶ δημοσιευθεῖσαν τὸ πρῶτον ἐν τῷ β' φυλλαδίῳ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βουλευτηρίου, ἐδημοσίευσε καὶ αὖθις τὸ 1855 ὁ Κ. Ῥαγκ. δὶς εἰς τὸν αὐτὸν τόμον διαφοροτρόπως.

Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑπ' ἀριθ. 522, σελ. 205 γράφει οὕτως, καὶ ἀνεπλήρωσεν οὕτως

2625.

ΙΑΟ	Ἐπὶ τῆς . . . . .]ίδο[ς . . . . . . ης πρυτα-
ΕΙΑΣ	ν]είας [ῇ . . . . ἐγραμμ-
ΤΕΥΕΝ	ά]τευεν [σκιροφοριῶνος . η . . η τῆς π-
ΥΤΑΝ	ρ]υταν[είας, τῶν προέδρων ἐπεψ-
Ι⌶ΕΝΤ	φή]ιζεν τ[. . . καὶ συμπ-
ΡΟΕΔΡΟΙΕ	ρόεδροι· ἔ]δοξε τῇ Βουλῇ . . . . . .
ΝΗΣΠΡΟΜↃ	νης Προμ[. . . εἶπεν. Ἐπειδὴ οἱ . . .
ΕΝΟΙΕ	. . . . ένοι ε . . . . .
ΠΩΝΕΘΥΕΙ	. . . . . ἔθυεν . . .
ΙΚΑΙΤΕΙ	. . . . . καὶ τῇ . . .
ΔΟΧΘΑΙΤ	δε]δόχθαι τ[ῇ Βουλῇ τοὺς προέδρους οἳ ἂν λ-
ΧΩΣΙΝΠ	ά]χωσι π[ροεδρεύειν εἰς τὴν πρώτη-
ΝΕΚΚΛΗΣ	ν ἐκκλησίαν . . . .
ΣΩΤΗΡΟ	σωτήρω[ν . . . .
ΣΑΙΓΝΩ	χρηματί]σαι· γνώ[μην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς Βουλῆς εἰς τὸν
ΔΗΜΟΝΕ	δῆμον ὅ,[τι δοκεῖ τῇ Βουλῇ
ΑΙΤ	

Εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578, σελ. 228 γράφει οὕτως, ἀναπληροῖ δὲ οὕτως

ΙΘ	Ἐπ]ὶ Θ[. . . ἄρχοντος ἐπὶ τῆς . . . ίδος . . . πρυτ-
ΕΙΑΣ	αν]είας [ῇ . . . . ἐγραμ-
ΤΕΥΕΝ	μά]τευεν . . . .
ΥΤΑΝ	πρ]υταν[είας, ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων ἐπε-
ΦΙ⌶ΕΝΤ	ψή]φιζεν τ[. . . . . καὶ συμ-
ΡΟΕΔΡΟΙΕ	π]ρόεδροι· ἔ[δοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ . . .
ΝΗΣΠΡΟΜΟ	νης Προμο[. . . . εἶπεν. Ἐπειδὴ . . . .
ΟΙΕΡΕ	. . . .] ὁ ἱερε[ὺς τοῦ Σωτῆρος . . . .
ΝΩΝΕΘΥΕΝ	νων, ἔθυεν [πάσας τὰς θυσίας τὰς νομιζομένας τῷ τε Δ-
ΙΚΑΙΤΗΙ	ι]ὶ καὶ τῇ [Ἀθηνᾷ . . . . . . ἀγαθῇ τύχῃ δε-
ΔΟΧΘΑΙΤ	δόχθαι τ[ῷ δήμῳ, τοὺς πρυτάνεις οἳ ἂν πρῶτοι λ-
ΑΧΩΣΙΝΠ	άχωσιν π[ρυτανεύειν εἰς τὴν ἐπιοῦσα-
ΝΕΚΚΛΗΣ	ν ἐκκλησ[ίαν προσαγαγεῖν πρὸς τὴν Βουλὴν τὸν ἱερέα το-
ΣΩΤΗΡΟ	ῦ] Σωτῆρ[ος . . . . καὶ χρηματί-
ΣΑΙΓΝΩ	σαι· γνώ[μην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς Βουλῆς εἰς τὸν
ΔΗΜΟΝΟ	δῆμον ὅ,[τι δοκεῖ τῇ Βουλῇ ἐπαινέσαι τε καὶ στεφανῶσ-
ΑΙΤ	αι τ[ὸν ἱερέα τοῦ Σωτῆρος . . . .

Τὴν 1 γραμμὴν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἐπιγραφὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν ΙΑΟ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578 ἔγραψεν ΙΘ μόνον.

Τὴν 5 γραμμὴν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἔγραψεν Ι⌶ΕΝΤ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψε ΦΙ⌶ΕΝΤ.

Τὴν 8 γραμμὴν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἔγραψεν ΕΝΟΙΕ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψεν ΟΙΕΡΕ.

Τὴν 9 γραμμὴν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἔγραψεν ΠΩΝΕΘΥΕΙ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψε ΝΩΝΕΘΥΕΝ.

Τὴν 10 γραμμὴν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἔγραψεν ΙΚΑΙΤΕΙ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψεν ΙΚΑΙΤΗΙ.

Τὴν 12 γραμμὴν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἔγραψεν ΧΩΣΙΝΠ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψεν ΑΧΩΣΙΝΠ.

Τὴν 16 γραμμὴν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 522 ἔγραψε ΔΗΜΟΝΕ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 578 τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἔγραψε ΔΗΜΟΝΟ.

Εἰς δὲ τὸν λίθον ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι οὕτως ἐγγεγραμμένη.

ΙΔΟ
\ΕΙΑΣΕ
ΤΕΥΕΝ
ΥΤΑΝΕΙ
ͻΙΣΖΕΝΤ
ϽΟΕΔΡΟΝΕ
ϤΗΣΠΡΟΜC
·ΕΙΟΙΕΡΙ
ΝΩΝΕΘΥΕΙ
ΤΙΚΑΙΤΕ
ΔΟΧΘΑΙΤ
ΑΧΩΣΙΝΠ
ΝΕΚΚΛΗΣ
/ΣΩΤΗΡϚ
ΣΑΙΓΝΩΜ
ΔΗΜΟΝΩ
ΑΙΤ·

Καὶ τοιοῦτον εἶναι σχεδὸν τὸ ἀντίγραφον, ὃ ἐδημοσιεύσαμεν ὑπ' ἀριθ. 67 ἐν τῷ δευτέρῳ φυλλαδίῳ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βουλευτηρίου, αἳ ἐτυπώθησαν τὸ 1852 δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐφύλαξε κἂν τὸ ἀντίγραφον τοῦτο οὔτε εἰς τὴν πρώτην, οὐδ' εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἔκδοσιν, καί τοι ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὰ δύο φυλλάδια τῶν ἐπιγραφῶν, οὔτε τὸ πρωτότυπον, εὑρισκόμενον ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῶν ἐπιγραφῶν, ἔνθα πᾶς τις ἠδύνατο καὶ δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ.

Κ. Σ. Π.

2626.

ΑΕΠΡΥ ΤΑΝΕΥΕΝ

ΚΑΙΤΟ ΣΔΩΔΕΚΑΘΕΟΣΡ
ΣΘΑΙΚ ΑΘΟΤΙΑΝΤΩΙΔΗ
ΟΧΘΑΙ ΤΩΙΔΗΜΩΙΠΡΩΤΟΣ
ΟΝΤΟΣ ΕΝΛΗΜΝΩΙΕΓΕΝΕ
ΑΤΑΥΤΑ ΗΦΑΙΝΗΙΗΑΠΑΓΗΙΗ
ΥΘΗΙΤΗΝΝΥΝΑΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΕΚΤΕΙΣΩ ΣΙΝΕΠΙΤΗΣΕΝΑΤΗΣ
ΑΝΤΟΝΕ ΙΣΙΟΝΤΑΕΝΙΑΥΤΟΝΚ
ΒΟΛΗΣΕΙΤΕ ΤΡΕΙΣΚΑΤΑΤΩΔΗ
\ΤΩΙΘΗΣΕΙΩ ΙΕΝΗΙΤΙΝΙΑΝΗΜΕ
ΙΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕΔΙΜΝΩΝΤΟΥ
ΝΤΟΙΣΚΛΗΡΟΧΟΙΣΤΑΤΕΕΝΤΕΙ
ΕΙΣΤΩΝΟΙΚΙΩΝΤΩΝΔΕΔΗΜΕ
ΙΛΗΜΝΟΕΙΣΑΓΟΣΙΝΟΠΟΣΟΙΑΝ
ΩΙΔΗΜΟΣΙΩΙΟΠΟΣ ΟΙΑΝΜΗΕΚΤ
\ΑΝΟΠΟ ΣΗΝΔΙΑΥΤ ΟΙΕΡΓΑΖΟΝ
ΑΘΡΗΣΑΙΤΑ ΑΦΟΡΙΣΜΑΤΑΕΣ
ΤΗΣΑΥ ΤΗΗΜΙΣΘΩΣΙΣΠΕΠΡΑΙ
ΡΟΧΟΙΣΗΕΝΟ ΦΕΛΕΣΘΑΙΤΙΣΚ
ΟΝΤΕΣΤΩΙΔΗΜΟΣΙΩΙΕΙΧΟΝΕΠ
Ω ΝΚΛΗΡΟ ΧΩΝΤΑΜΕ ΝΑΛΛΑ
ΑΜΦΙΣΒΗ ΤΩΝΤΗΣΓ ΗΣΗΤΟ
ΚΑΙΣΕΑΝ ΔΕ ΜΗΛΑΧ ΗΙΔΙΣ
ΗΔΙΚΗΤΗ Ν ΤΕΑΝΑΚΡΙΣΙΝΓ
ΟΝΔΕΣ ΤΟΔΙΚ Α ΣΤΗΡΙΟΝΠΑΡΑ
ΟΝ ΤΩΝΕΝ ΛΟ Γ ΓΡ

Ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1375, σελ. 855 δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν ἰδὼν αὐτὴν ἀνατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 406 ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, ἐπιγραφομένῳ *Antiquités Helléniques, p.* 80, καὶ συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ δὲν εὕρισκον μεγίστην διαφορὰν καὶ ἔλλειψιν μιᾶς ὁλοκλήρου γραμμῆς (τῆς 3) περὶ ἧς θέλομεν ἀναφέρει κατωτέρω.

Ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι αὕτη.

ΕΠΡΥΤΑΝΕΥΕΝ
ΚΑΙΤΟΝΔΗ ΑΘΗΣΠ
ΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΡΟΩΣ
ΟΝΤΟ ΕΝΛΗΜΙ
ΤΑΥΤΑΗΦΑΙΝΗΙΗΑΠΕΡΓΗ
ΥΘΗΙ ΤΗΝΝΥΝΑΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΚΤΕΙΣΩΣΙΝΕΠΙΤΗΣ ΕΝΑΤΗΣ
ΝΤΟΝΕΣΙΟΝΤΑΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΒΟΛΗΣΕΙΤΕ ΤΡΕΙΣΚΑΤΑΤΙΣΑ
ΤΩΙΘΗΣΕΙΩΙΕΝΗΙΤΙΝΙΑΝΗΜΕ
ΙΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕ ΔΙΜΝΩΝΤΟΥ'
ΤΟΙΣΚΛΗΡΟΧΟΙΣΤΑΤΕΕ ΡΕ_
ΕΙΣΤΩΝΟΙΚΙΩΝΤΩΝΔΕΔΗΜΕ
ΛΗΜΝΟΕΙΣΑΓΟΣΙΝΟΠΟΣΟΙΑΝ
ΩΙΔΗΜΟΣΙΩΙΟΠΟΣΟΙΑΝΜΗΕΚΤ
ΝΟΠΟΣΗΝ ΔΑΥΤΟΙΕΡΓΑΖΟΜ
ΦΟΡΙΣΑΙΤΑ ΑΦΟΡΙΣΜΑΤΑΕΣ
ΤΗΣΑΥΤΗ ΗΜΙΣΘΩΣΙΣΠΕΠΡΑΙ
ΡΟΧΟΙΣΗΕΝ ΟΦΕΙΛΕΣΘΑΙΤΙΣΚ
ΟΝΤΕΣΤΩΙΔΗ . . . ΩΙΕΙΧΟΝΕΠ
ΩΝΚΛΗΡΟΧΩΝΤΑΜΕΝΑΛΛΑ
ΑΜΦΙΣΒΗΤΩΝΤΗΣΓΗΣΗΤΙ
ΚΑΙΣΕΑΝΔΕΜΗΛΑΧΗΙΔΙΣ
ΗΔΙΚΗΤΗΝΤΕΑΝΑΚΡΙΣΙΝ
ΕΙΣΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΠΑΡΑ
ΝΤΩΝ ΕΝ

Κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη σύγκειται ἐκ **26** γραμμῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ λίθου ὑπάρχουσιν ἀληθῶς **27** γραμμαί. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς συνέτεμεν αὐτὴν παραλείψας τὴν 3 γραμμήν, ἥτις εἶναι αὕτη· Ψηφί]ΣΘΑΙ ΚΑΘΟΤΙ ΑΝ ΤΩΙ ΔΗ[μῳ.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει διὰ μικρῶν γραμμάτων ὁμοίων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, ἀλλ᾽εἰς τὸν λίθον ἡ γραμμὴ αὕτη (ὡς κεφαλίς) εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων· καὶ παρέλειψε πρὸς τούτοις τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς γραμμῆς φαινόμενον εἰς τὸν λίθον Α.

Τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗ ΑΘΗΣΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΚΑΙ ΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑ ΘΕΟΣ Ρ.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψεν ὅλως.

Τὴν 4 γραμμὴν (3 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΧΘΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΠΡΟ ΩΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΧΘΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΠΡΩΤΟΣ.

Τὴν 5 γραμμὴν (4 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΟΝΤΟ ΕΝ ΛΗΜι, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΟΝΤΟΣ ΕΝ ΛΗΜΝΩΙ ΕΓΕΝΕ.

Τὴν 6 γραμμὴν (5 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΤΑΥΤΑ Η ΦΑΙΝΗΙ Η ΑΠΕΡΓΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως Α ΤΑΥΤΑ Η ΦΑΙΝΗΙ Η ΑΠΑΓΗΙ Η.

Τὴν 7 γραμμὴν (6 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψε σχεδὸν ὀρθῶς.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν (7 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς γραμμῆς τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου φαινόμενον Ε.

Τὴν 9 γραμμὴν (8 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψεν οὕτω Ν ΤΟΝΕΣΙΟΝΤΑΕΝΙΑΥΤΟΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΑΝ ΤΟΝ ΕΙΣΙΟΝΤΑ ΕΝΙΑΥΤΟΝ Κ.

Τὴν 10 γραμμὴν (9 Ῥαγκ.) τὸ τέλος αὐτῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψεν οὕτω ΚΑΤΑ ΤΙΣΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω ΚΑΤΑ ΤΩ ΔΗ.

Τὴν 13 γραμμὴν (12 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτω ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΟΧΟΙΣ ΤΑ ΤΕ Ε ΡΕ_, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω Ν ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΟΧΟΙΣ ΤΑ ΤΕ ΕΝ ΤΕΙ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 17 γραμμῆς (16 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὰ εἰς τὸν λίθον φαινόμενα γράμματα ΛΑ.

Εἰς τὴν 18 γραμμὴν (17 Ῥαγκ.) ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι οὕτως ΑΘΡΗΣΑΙ τὸ ΘΡΗ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς Η, ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε ΦΟΡΙΣΑΙ.

Τὴν 21 γραμμὴν (20 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει οὕτως ΟΝΤΕΣ ΤΩΙ ΔΗ . . . ΩΙ ΕΙΧΟΝ ΕΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΝΤΕΣ ΤΩΙ ΔΗΜΟΣΙΩΙ ΕΙΧΟΝ ΕΠ, τὰ γράμματα, ἃ παρέλειψε φαίνονται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον.

Τὴν τελευταίαν γραμμὴν (Ῥαγκ. 26) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτως Ν ΤΩΝ ΕΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΛΟ Γ ΓΡ.

Ὅτι δὲ λίαν ἐσφαλμένως καὶ ὅλως διάφορον τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ ἐν τῷ λίθῳ, ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀρ. θ. 406, σελ. 80 τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, μάρτυρα φέρομεν αὐτὸν τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν, ὅστις μὴ παραγνωρίσας αὐτήν, (ὅταν ἶδεν αὐτὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι), καὶ μὴ νομίσας ὅτι ἦν ἄλλη (ἡ ὑπ' ἀριθ. 406) τῆς παρούσης, ἐδημοσίευσε καὶ ἀντετύπωσεν αὐτὴν ἐκ νέου (ὑπ' ἀριθ. 2323, σελ. 990) εἰς τὸν αὐτὸν τόμον, ὡς ὅλως ὁμοίαν τῷ πρωτοτύπῳ· ἀλλά, καί τοι ἔχων πρὸ αὐτοῦ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἔπραξε δύο λάθη.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 6 γραμμῆς ἀντὶ Η ἔγραψε Ν, ἐπρόσθεσε δὲ καὶ ἓν Η.

Εἰς δὲ τὴν 26 γραμμὴν παρέλειψε τὸ μετὰ τὸ Ο, Ν, φαινόμενον εἰς τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον καίτοι ὑπάρχοντα ἀπὸ τὸ 1835 εἰς τὴν ἐν τοῖς Προπυλαίοις ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν δὲν ἶδεν, ὡς οὐδὲ παρετήρησε ποτὲ τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1105, σελ. 642, καὶ τὴν ὁποίαν ἀνατυπώνων ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ὑπ' ἀριθ. 2268, σελ. 957 λέγει· «M. Pittakis en 1832 la Copia lui-même chez un teinturien . . . il ne dit pas quel a été son sort depuis·» ἀλλ' ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἂν ἐπεσκέπτητο ἅπαξ τοῦ ἔτους τὰς ἀρχαιολογικὰς συλλογὰς ἤθελε ἴδῃ αὐτὴν ἱσταμένην ἐν καταδήλῳ τόπῳ, πρὸ χρόνων, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τὴν στοὰν τοῦ Ἀνδριανοῦ ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς.

Κ. Σ. Π.

Ἀπαντῶν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐν τῇ Πανδώρᾳ (φυλλάδ. 138, σελ. 477) εἰς τὴν σημείωσιν ἡμῶν τὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (σελ. 1283) περὶ τῆς ἐπιγραφῆς, ἣ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ *αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι* (σελ. 501), καὶ ἣν ὁ Κ. Ῥαγκ. ἀνατυπώσας ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, ἐπιγραφομένου *Antiquités Helléniques* (ὑπ'ἀριθ. 397, p. 75) παραμόρφωσε καὶ μετέπλασε δολείως λέγει, ὅτι ἔδωσα εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον ἐσφαλμένον αὐτῆς ἐκ τῶν σημειώσεών μου· εἰς τὸ ψεῦδος τοῦτο ἀντιτάττω τὰς ἀκολούθους ἀληθείας. Ἀντίγραφον δὲν ἠδύνατο νὰ μοὶ ζητήσῃ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆ, διότι ἀπὸ τὸ 1849 ἀφ' οὗ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐν τῇ ἐπετείῳ τελετῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας πανδήμως μὲ ἠπάτησε (καὶ περὶ ταύτης τῆς ἀπάτης θέλω ἐξιστορήσει ἀλλαχοῦ, φέρων μαρτυρίας πολλῶν τιμιωτάτων ἀνδρῶν, οἵτινες ἔμειναν ἔκθαμβοι, θεωροῦντες τὴν ἀδικίαν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ) ἔπαυσα πᾶσαν σχέσιν μετ' αὐτοῦ· ὅτι δὲ δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν ὁ Κ. Ῥαγκ. μάρτυρα φέρομεν αὐτὸν τὸν ἴδιον. Οὗτος ἀναφέρων περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης (ἀριθ. 397, σελ. 72, ἔκδοσ. Ῥαγκ.) λέγει· «fragment de marbre emprunté au livre de M. Pittaki intitulé *L'Anciénne Athènes*, *p*. 500·» εἶτα ἐπάγει «on voit figurer dans la Copie de M. Pittaki les mots ΕΝΙΚΑΜΜΑΧΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ.» Ἡ φράσις αὕτη ἀποβλέπει ἐνταῦθα καθαρῶς τὴν ἔντυπον ἐπιγραφὴν τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ *Anciénne Athènes p*. 500, οὐχὶ ἀντίγραφον, ὃ λέγει ψευδῶς, ὅτι ἔδοσα αὐτῷ. Ὅταν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, λαβὼν ἐννεακοσίας ἐπιγραφὰς περίπου ἐκ τοῦ βιβλίου μου, καὶ ἀνατυπώσας αὐτὰς δὲν ἐζήτησε ποτὲ ἀντίγραφον οὐδὲ μιᾶς τούτων, πῶς ἤθελε ζητήσῃ δι' αὐτήν; ἀλλ' ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς μεταπλάτει τὰ πράγματα, ὥσπερ καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Ἡμεῖς κηρύττομεν πανδήμως, ὅτι ἀντίγραφον εἰς τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν ποτὲ δὲν ἐδόσαμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν φυλάττομεν τὴν παραγγελίαν τὴν προπατο-

ρικὴν « φίλον δοκιμαζόμενον ἄπεχε καὶ μὴ μάχου. » Ἂν ἐδημοσιεύσαμεν τὰ ἐσφαλμένα μέρη τῶν ἐπιγραφῶν αὐτοῦ, ἐπράξαμεν τοῦτο διὰ τὴν ἐπιστήμην· πρὸς τιμὴν μάλιστα αὐτοῦ ἐπροοιμιάσθημεν πάντοτε οὕτω « τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ δὲν ἠθέλαμεν δημοσιεύση καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετηρούσαμεν τὴν ἐν τῷ λίθῳ διαφοράν. » Τοῦτο δεικνύει, ὅτι τὴν μὲν εἰκασίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγγίζομεν, οὔτε δεικνύομεν ποῖον εἶναι τὸ ἀληθές· τὸ πρωτότυπον ὅμως χρεωστοῦμεν νὰ καταδείξωμεν ὁποῖον εἶναι χάριν τῆς ἐπιστήμης. Τὰς διαφορὰς ταύτας ἂν ἡμεῖς δὲν ἐδεικνύαμεν ἄλλος μετὰ ταῦτα ἤθελε καταδείξῃ. Κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ οὐδὲν ἀναφέραμεν, πρὶν οὗτος μᾶς προσβάλλῃ εἰς τὸ προοίμιον τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ λίαν ἐσφαλμένου συγγράμματος του.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ὀργίζεται, διότι δίδομεν τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα χάριν· λέγει δὲ, ὅτι αὕτη εἶναι ἰδιοκτησία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι τὸ Διάταγμα τοῦ **1837** ἐπιβάλλει τὸ χρέος εἰς ἡμᾶς, ἵνα συντάττωμεν ταύτην (τοῦτο εἶναι ψεῦδος), καὶ ὅτι οὐδὲ ἓν ἀντίτυπον ἔπρεπε νὰ χαρίζωμεν. Περὶ δὲ τοῦ δημοσιευθέντος (δαπάνῃ ἁδρᾷ τοῦ πτωχοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους) συγγράμματος τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ἐπιγραφομένου *Antiquités Helléniques*. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς λέγει, ὅτι εἶχε πλῆρες τὸ δικαίωμα νὰ πέμψῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους τοὺς τόμους του ὅλους διὰ νὰ πωληθῶσιν εἰς ὄφελος αὐτοῦ· (ὅρα Πανδώρ. φυλλ. **149**, σελ. **477**).

Χάριν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαιοτήτων κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς ἀκολούθους ἀληθείας.

Τὸ **1836** ἡ Κυβέρνησις, ἰδοῦσα τὰς καθ᾽ ἡμέραν γενομένας ἀρχαιολογικὰς ἀνακαλύψεις, τὰς ὁποίας ἀνεδείκνυον αἱ ἐνεργούμεναι παρ᾽ ἐμοῦ ἐν Ἀκροπόλει καὶ ἀλλαχοῦ ἀνασκαφαὶ, καὶ ἐπιθυμοῦσα ὅπως αἱ ἀνακαλύψεις αὗται γένωνται γνωσταὶ εἰς τὸν ἔξω Κόσμον, διὰ τοῦ ἀπὸ **16** Νοεμβρίου **1836** Β. Διατάγματος ἐσύστησεν ἐπιστημονικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ **13** μελῶν, ὅπως αὕτη συντάττῃ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα.

Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτῆς ἐπρότεινα, ὅπως αὕτη συγγράφηται ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀντέτεινεν εἰς τοῦτο ἄλλα λέγων, ἄλλα δὲ κεύθων νόῳ, ἐπεστήριξε δὲ τὴν γνώμην του. Τοῦτο σημειωθὲν εἰς τὰ πρακτικὰ ἐδημοσιεύθησαν **1200** ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα, οἷον ἐπιγραφαὶ καὶ ἄλλα. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς μετειδὼν τὸ μέτρον τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς, γράφων ἐνίοτε μικρά τινα σχόλια εἰς εὐαρίθμους ἐπιγραφὰς ἐνόμισε καλὸν νὰ ἐνεργῇ κατ᾽ αὐτῆς τρόπῳ, ὃν δὲν ἁρμόζει ἵνα σημειώσωμεν ἐνταῦθα. Ἀφ᾽ οὗ δὲ ἐδημοσιεύθησαν, ὡς εἴπομεν, **1200** ἀντικείμενα, ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀποπεμφθεὶς ἐκ τοῦ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ κατορθώσας ἵνα γίνῃ Διευθυντὴς τοῦ Β. Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου (ηὗρε, τὴν ὁποίαν ἐζήτει ἁρμοδίαν περίστασιν) ἀνέφερεν, ὅτι τὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος κρεῖττον ἂν ἐκδοθῶσι καὶ γαλλιστὶ, διὰ τὸν ἔξω Κόσμον· ἐπρότεινε δὲ διὰ τῶν οἰκείων ἑαυτὸν συντάκτην τοῦ ἔργου τούτου, τῇ συνθήκῃ ἵνα τυπώνωνται δαπάνῃ τῆς Κυβερνήσεως **600** σώματα γαλλιστὶ, ἐν τῇ Ἑλληνικοτάτῃ πόλει (τὰς Ἀθήνας), ἐκ τούτων δὲ **520** νὰ λαμβάνῃ ὁ Κ. Ῥαγκ., καὶ **80** μόνον τὸ Ἔθνος δι᾽ ὅλα τὰ ἔξοδα αὐτοῦ. Οὕτως ὁ Κ. Ῥαγκ. ἐπελάβετο τοῦ ἔργου, οἰκειοποιούμενος τὰ πάντα ἴδιά του. Θεωρῶν τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἀνέφερον αὐτὸ ὅπου ἔδει, καὶ ἔπαυσα τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὁ δὲ Κ. Ῥαγκ. τελειώσας πᾶν ὅ,τι εἶχε νὰ λάβῃ τότε ἐξ αὐτῆς ἐνόμισε καλὸν νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐξακολούθησίν του ἕως ὅτου ἄλλοι τῷ ἑτοιμάσωσι τὰς ἐπιγραφὰς, καὶ δημοσιεύσωσι ταύτας. Καὶ τῷ ὄντι ὁ Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων τὸ **1852** συλλέξας πλείστας ἐπιγραφὰς ἀνεκδότους, καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως αὗται δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπρότεινεν εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, νὰ τυπώνωνται δὲ **400** σώματα δαπανοῦσα ἡ Κυβέρνησις ὀλίγας τινὰς δραχμὰς κατ᾽ ἔτος, νὰ λαμβάνῃ δὲ αὕτη τὸ ἥμισυ τῶν σωμάτων τούτων καὶ τὰ ἥμισυ ὁ ἐκδίδων διὰ τοὺς κόπους του. Ὁ τότε Ὑπουργὸς ἐνέκρινε τὴν πρότασίν του καὶ ἤρχισε τὸ ἔργον. Ἐκ τῶν ἐμῶν δὲ **200** σωμάτων πέμπω χάριν εἴς τε τοὺς σοφοὺς τῆς Εὐρώπης τὰ ἐκδιδόμενα φυλλάδια, καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι, ὅπως οὗτοι εἴπωσι τὸ τελειότερον. Τοῦτο λυπεῖ τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν, διότι οὗτος ἐπιθυμοῦσεν ἅπαντα ταῦτα ἵνα στρέφῃ πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ ὠφέλειαν, καὶ εἰς ἀπόδειξιν σοφίας καὶ πολυμαθείας. Ἅμα δὲ ἤρχισεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερὶς, ἰδοὺ καὶ ὁ Κ. Ῥαγκ. ηὗρε τὴν εὐκαιρίαν διὰ τὸν δεύτερον τόμον τοῦ *Antiquités Helléniques*, ὃν καὶ ἤρχισεν. Ἂν παύσωμεν τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῆς,

ὡς εὔχεται ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, θέλει ὠφεληθῆ ἡ ὑγεία ἡμῶν, κοπιάζοντες ὀλιγώτερον, ἀλλὰ πλεῖστα, τὰ ὁποῖα ἡ πολυχρόνιος πεῖρα μοὶ ἐδίδαξε, θέλουσι μείνει ἄγνωστα. Κ. Σ. Π.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπόδειξις τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρέθη ἡ ἐπιγραφὴ ὑπ' ἀριθ. 2581 συντείνει πολὺ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς χωρογραφίας τοῦ τόπου τούτου, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης μέρος τῆς ἀλληλογραφίας, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἥτις, ὡς οὖσα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, φέρει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου, καὶ διατηρεῖται εἰς τὴν αὐτὴν θυρίδα τῶν ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου.

ά) 'Αριθ. πρωτ. 2203 τῆς 'Εφορείας τῶν 'Αρχαιοτήτων.
'Αριθ. πρωτ. 6930 τοῦ 'Υπουργείου τῆς 'Εκπαιδεύσεως.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Πληροφοροῦμαι, ὅτι λιθογράφος τις ἐξ Ἀθηνῶν, (τοῦ ὁποίου ἠγνόουν ἵνα μοὶ ἀναφέρωσι τὸ ὄνομα) ηὗρεν ἐν Τροιζῆνι Ψήφισμά τι τῶν Ἀθηναίων εὐχαριστήριον πρὸς τοὺς Τροιζηνίους . . . , ἀναφέρων τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα τὸ ταχύτερον προσκληθῶσιν αἱ ἐκεῖ Ἀρχαί, ὅπως παραλαβοῦσαι αὐτὸ πέμψωσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

Εὐπειθέστατος, Ὁ Ἔφορος Κ. Σ. Π.

β') 'Αριθ. πρωτ. 6930. (Γράφει τὸ Ὑπουργεῖον. Σχέδιον Νικολαΐδου Λεβαδέως).

Πρὸς τὸν Ἔπαρχον Ὕδρας.

Λιθογράφος τις ἐξ Ἀθηνῶν ηὗρεν ἐν Τροιζῆνι ἐπιγραφὴν ἐκ μαρμάρου, φέρουσαν Ψήφισμά τι τῶν Ἀθηναίων.

Σᾶς προσκαλοῦμεν λοιπόν, Κ. Ἔπαρχε, νὰ λάβητε αὐστηρὰ μέτρα, συνεννοούμενος μὲ τὰς λιμενιακάς, τελωνιακὰς καὶ στρατιωτικὰς Ἀρχάς, ὅπως λάβητε τοῦτο καὶ πέμψητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

γ') Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 6930.

Ὁ Ἔπαρχος Ὕδρας.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον.

Πληροφορηθεὶς περὶ τοῦ εὑρεθέντος ἐν Τροιζῆνι ἀρχαίου λίθου, φέροντος Ψήφισμα τῶν Ἀθηναίων ἔλαβον αὐτόν· θέλω δὲ στείλει τοῦτον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τυχούσης εὐκαιρίας.

δ') Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 6930.

Ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Ἐπάρχου Ὕδρας πληροφορούμεθα, ὅτι περιηγητής τις ἀνακαλύψας ἐν Δαμαλᾷ τῆς Τροιζηνίας λίθον τινὰ ἀρχαῖον, ἐπὶ φέροντα ἐπιγραφὴν δυσανάγνωστον μετέφερε τοῦτον εἰς Πόρον διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰς Ἀθήνας μετακομίσεώς του, οὗ ὁ Δημαστυνόμος Τροιζῆνος ἐμπόδισε τὴν μεταφορὰν κ.τ.λ.

Ὁ λίθος οὗτος ἔφθασεν εἰς Πειραιᾶ, ὃν παρέλαβεν ὁ ὑγειονόμος Πειραιῶς Ν. Α. Βῶκος, ὃς ἔπεμψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον· μαρτυρεῖ δὲ οὗτος καὶ ὁ Ἔπαρχος Ὕδρας Κ. Ε. Κορτέσης, ὅτι ὁ λίθος εἶναι ὁ αὐτός. Ὁ Κ. Παναγιώτης Ναοὺμ συλλέξας τινὰς ἐπιγραφὰς ἐν Βοιωτίᾳ ἔπεμψεν ἀντίγραφα τούτων εἰς ἐμέ, καὶ ἕτερον ἐδημοσίευσεν ὁ Κ. Carl Keil· οὐδ' εἰς τὸ ἐμόν, οὐδ' εἰς τὸ ἕτερον ὑπάρχει τοιαύτη ἐπιγραφή, οὐδ' εἰς τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν ἐστάλη τοιοῦτον τί, ὡς λέγει. (Ὅρα Πανδ. φυλλάδ. 138, σελ. 477).

Τὴν ἐπιγραφὴν δὲ ταύτην κατετάξαμεν ἔκτοτε εἰς τὸν κατάλογον τῆς ὑπὸ τὴν στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς, ὑπ' ἀριθ. 3680, ἔνθα φυλάσσεται μέχρι τοῦδε, καὶ ἐσημειώσαμεν ὅτι εὑρέθη εἰς Τροιζῆνα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐν Τροιζῆνι ἐπιγραφῆς. Περὶ δὲ τοῦ Ἐρεχθείου, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἐδαπάνησε δῆθεν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν αὐτοῦ δραχμὰς πεντακοσίας ἑβδομήκοντα δύω ἀριθ. 572, καὶ τὸ ἑπόμενον ἔτος δραχ. τριάκοντα. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν· αὐτὸς ὁ ἴδιος Ῥαγκ. λέγων εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ

τῆς ἐν Ἀκροπόλει ἐπετείου Συνεδριάσεως οὕτω «Τὸ Ἐρέχθειον εἶχε πρό τινων ἐτῶν ἤδη ἀνασκαφῆ δαπάνῃ τῆς Β. Κυβερνήσεως» ἀποδεικνύει ἑαυτὸν ψευδόμενον. (Ὅρα πρακτ. τῆς Θ' Γενικῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἀρχαιολογ. Ἑταιρίας τοῦ ἔτους **1845**, σελ. **198**).

Ἐκ τῶν πεντακοσίων ἑβδομήκοντα δύω δραχμῶν ἐδαπανήθησαν **350** εἰς μικρὸν μέρος τῆς καταδαφίσεως τοῦ ὑπὸ τὴν βόρειον πρόστασιν τοῦ Ἐρεχθείου Τουρκικοῦ θόλου, αἱ δὲ **122** ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἐν Ἀκροπόλει ἐν τῇ τελετῇ τῆς Ἑταιρίας παγωτοφαγίαν καὶ σομαδοποτίαν, ἣν ὁ τότε γραμματεὺς αὐτῆς Κ. Ῥαγκ. οἰστρηλατούμενος προσῆξε τοῖς συνελθοῦσι. Δὲν ἠδυνάμην τότε νὰ διεκδικάσω τι κατ' αὐτοῦ, διότι ὢν οὗτος εἰσηγητὴς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον οὐ μόνον δὲν ἤθελον ληφθῆ ὑπ' ὄψιν αἱ παρατηρήσεις μου, ἀλλὰ καὶ τὸν χόλον τοῦ Κ. Ῥαγκ. ἤθελον διεγείρῃ κατ' ἐμοῦ· δὲν κατεμήνυσα τοῦτον μετὰ ταῦτα, ὅπως μὴν ἀποδείξω αὐτὸν ψευδόμενον πολλάκις, ὡς γραμματέα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, καὶ βλάψω αὐτὴν ταύτην, τῆς ὁποίας τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας ἐνεργουμένας διὰ τοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων (συμφώνως μὲ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας) θεωρῶ ὡς ἀντανακλώσας εἰς τὴν εὐχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν χρεῶν μου ἦν, ὡς Ἔφορος τότε τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου νὰ πράξω ἔργον Εἰσαγγελίας. Προφορικῶς εἶπον τι εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν (τὸν μακαρίτην Κολέττην), ἀλλ' οἱ πλεῖστοι γνωρίζουσι τὰς πρὸς τὸν Κ. Ῥαγκαβῆν συμπαθείας αὐτοῦ. Πλὴν καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, πρὸς χάριν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἐδαπάνησε καὶ τὰς **572** δραχμὰς διὰ τὸ Ἐρέχθειον, τί πρὸς τοῦτο; Ἡ ποσότης αὕτη εἶναι μηδὲν, ὡς πρὸς τὸ καθάρισμα καὶ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νοτίου καὶ βορείου τοίχου, καὶ τῶν κιόνων τῆς βορείου προστάσεως, καὶ τῶν ἡμικιόνων τῶν ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου τοῦ οἰκοδομήματος τούτου· ὅστις ὡδήγησε τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας, γνωρίζει ἀκριβέστερα καὶ τελειότερα τὴν λεπτομέρειαν ταύτην παρὰ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ὅστις ἀναβαίνει εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους. Γνωρίζει κάλλιστα ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς πόσον προσπαθῶ ὅπως ὅσον ἔνεστι λακωνικώταται περὶ αὐτοῦ αἱ ἐκφράσεις μου γένωσιν, ὅταν βιάζωμαι νὰ τὸν ἀπαντήσω. Εἴ τις ἄλλος ἦτον ἀντ' ἐμοῦ Θεὸς οἶδε πόσον ἤθελεν ἐκτανθῆ λέγων τὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Κ. Σ. Π.

2627.	2627.
ΑΛΩ/ · ΕΙΣΤΗΝΣΤΗΛΗΝ	ἀν]άλω[μα] εἰς τὴν στήλην
Ο ΔΗΜΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ	ὁ Δῆμος τοὺς ἐφήβους·
ΝΤΕΣ	οἱ ἐφηβεύσα]ντες
ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ	*Κεκροπίδος,*
ΦΛΥΕΙΣ	*Φλυεῖς,*
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣΝΙΚΗΡΑΤΟΥ	Νικήρατος Νικηράτου,
ΟΥ	. . . ου
ΙΠ ‾ ΟΣΕΝΕΙΑ	ΙΠ . . . ος Ἔνεια . . .

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. ~~1582~~ 2582 ἀνατυπώνομεν αὐτὴν καὶ αὖθις, διότι, ὅτε ἀνεκαλύψαμεν αὐτὴν, ὁ λίθος ἦτο κεκαλυμμένος ἀσβέστῃ, καὶ τὰ γράμματα δὲν ἐφαίνοντο καλῶς καὶ διακεκριμμένως.

Ἡ δευτέρα καὶ τρίτη γραμμὴ οὖσαι ἐγγεγραμμέναι διὰ μικρῶν χαρακτήρων δὲν ἐφαίνοντο. Νῦν δὲ καθαρίσαντες τὸν λίθον ἀπὸ τὴν στερεῶς ἐπικολλυμένην αὐτῷ ἀσβέστην ἐφάνησαν αἱ δύω γραμμαί.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὁ ἀριθμὸς Π ἦν ἐγγεγραμένος εἰς τὸν λίθον, ὡς φαίνεται ἐνταῦθα, ἤτοι ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ Π γραμμή τις ὁριζόντιος, ἥτις διαχωρίζει τὸν ἀριθμόν. Πρὸ τοῦ Π δὲ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἀμυδρῶς καὶ ἑτέρα γραμμὴ κάθετος, ἥτις ἂν δὲν παρατηρηθῇ καλῶς παριστάνει τὸ ὅλον, ὡς εἰ ἦν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ΙΠ. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος ἀπὸ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀνέπαφον καὶ γωνιῶδες. Συναρμόσαντες δὲ τὸν λίθον τοῦτον μετὰ τριῶν ἄλλων, οὓς συνηθροίσαμεν τὸ **1848**,

εὑρεθέντας ἐν τοῖς ἐρειπίοις τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου ἀπαρτίσθη ἡ ἑπομένη ἐπιγραφή, ἣν συμπληρουμένην οὕτω δημοσιεύομεν ἐνταῦθα, ὡς θέλομεν δημοσιεύσει καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὴν ἐντελεστέραν, εὑρόντες τὰ ἐλλείποντα μέρη αὐτῆς. Οἱ συναρμοσθέντες λίθοι εἰσὶ τέσσαρες· οἱ τρεῖς προδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ά φυλλαδίῳ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βουλευτηρίου ὑπ' ἀριθ. 17, 19 καὶ 22.

Κ. Σ. Π.

2628.

ΑΛ
\ΜΜΑΤΕ
ΣΤΕΦΑΙ
ΕΠΙΜΕΛ
ΑΝΑΓΡΑ
ΥΤΑΝΕΙΑΙ
ΝΟΜΕΝΟΝ/ ·ΑΛΩ/ ·ΕΙΣΤΗΝΣΤΗΛΗΝ

ΜΟΣΤΟΝ Ο ΔΗΜΟΣΤΟΥΣ
ΜΗΤΗΝ ΕΦΗΒΟΥΣ

ΕΙΝΙΑΝ
\ΙΦΑΝΟΥ
ΦΙΣΙΕΑ

Υ Σ · Ν Τ Ε Σ

ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΟΝΙΔΟΣ ΦΛΥΕΙΣ
ΡΙΝΟΥΣΙΟΙ ΝΙΚΗΡΑΤΟΣΝΙΚΗΡΑΤΟΥ
ΤΗΣΑΝΤΙΜΑΧΟΥ ΙΠ– ΟΣΕΝΕΙΑ
\Ι . . . . . ΑΙΞΗΝΙΕΙΣ
ΕΝΟΣ . . . . ΡΗΣΠΟΛΙΟΥ
\ΘΕΝ/ . . . . ΘΥΜΑΙΤΑΔΑΙ
ΟΛΗΣΑΝΤΙ · · ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣΚΛΕΟΛΕΩ
ΑΝΓΕΛΗΘΕ· ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ
ΕΣΤΡΑΤΟΣΧΑΙ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ
ΛΕΩΝΤΙΔΟΣ ΟΥΘΥΡΟΣΦΙΛΩΝΙΔΟΥ
ΣΟΥΝΙΕΙΣ ΞΥΘΥΝΟΜΟΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ
ΕΝΟΦΩΝΘΕΜΙΣΤΟΣ ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΙ
ΠΗΛΗΚΕΣ ΚΛΕΟΜΕΔΩΝΚΛΕΑΡΕΤΟΥ
ΥΣΑΝΙΑΣΛΥΣΑΝΔ ΤΗΛΕΣΚΟΠΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΥ
ΟΥ ΦΑΛΗΡΕΙΣ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟ ΑΜΕΙΝΙΑΣΔΗΛΙΑΔΟΥ
ΟΥ ΚΕΦΑΛΓ ΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ ΟΥ ΑΛΩΠΕΚΕΙΣ
ΛΕΙΔΟΥ ΣΦΙ ΔΙΟΦΑΝΗΣΚΛΕΑΙΝΕΤΟΥ
ΕΥΚΛΕΙ ΧΑΡΙΑΣΑΡΧΕΡΙΑΔΟΥ
Ι ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ
ΟΥ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΚΗΦΙΣΟΔΗΜΟΥ
ΚΗΦΙΣΙΟΣΚΗΦΙΣΟΔΗΜΟΥ

2628.

. . . . . . αλ . . . .
. . . . . . ἐγρα]μμάτε[υε . . . .
. . . . . . καὶ] στεφα[νῶσαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλοῦ στεφάνῳ

φιλοτιμίας ἕνεκα καὶ] ἐπιμελ[είας, ἣν ἔχοντες διατελοῦσι πρός τε τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Δῆμον·] ἀναγρά[ψαι δὲ τό δε τὸ Ψήφισμα καὶ τὰ ὀνόματα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ Πρ]υτανεία[ν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, τὸ δὲ γε]νόμενον [ἀν]άλω[μα] εἰς τὴν στήλην [μερίσαι [τὸν ἐπὶ τῇ διοικήσει].

[Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆ]μος τὸν κοσμητήν.	Ὁ Δῆμος τοὺς ἐφήβους.

Ἀμ.]εινίαν
Ἀντ]ιφάνου[ς] (1)
Κη]φισιέα.

Οἱ ἐφηβε)ύσ(α)ντες.

[ἑαυτοὺς ἀνέγραψαν]
Πανδι]ονίδος.
Μυῤῥ]ινούσιοι.
. . . . της Ἀντιμάχου,
. . . . λ . . . . .
. . . . ενος . . . .
. . . . Ἀθενα . . .
. . . . ολης Ἀντι[γένους,
Ἀγγελῆθε[ν.
Ἀρχ]έστρατος Χαι . . .
Λεωντίδος.
Σουνιεῖς.
Ξ]ενοφῶν Θεμιστο[κλέους,
Πήληκες.
Λ]υσανίας Λυσάν[δ]ρου,
. . . ου
Ἀκαμαντίδος.
. . . ου
Κεφαλ[ῆθεν.
Φιλοκράτης
Εὐκ]λείδου
Σφ[ήττιοι.
Εὐκλεί[δης.
|

Κεκροπίδος.
Φλυεῖς.
Νικήρατος Νικηράτου,
ΙΠ . . . ος Ἐνεια . .
Ἀζηνιεῖς.
. . . ρης Πολίου,
Θυμαιτάδαι.
Ἀριστόδημος Κλεόλεω,
Αἰαντίδος.
Μαραθώνιοι.
Β]ούθυρος Φιλωνίδου,
Ε]ὐθύνομος Ἀντιμάχου.
Ῥαμνούσιοι.
Κλεομέδων Κλεαρέτου,
Τηλέσκοπος Ἀριστοκρίτου.
Φαληρεῖς.
Ἀμεινίας Δηλιάδου.
Ἀντιοχίδος.
. . ου
Ἀλωπεκεῖς.
Διοφάνης Κλεαινέτου,
Χαρίας Ἀρχεριάδου.
Παλληνεῖς.
. . ου
Τιμοκράτης Κηφισοδήμου,
Κηφίσιος Κηφισοδήμου.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. **2485**, σελ. **1245**, καὶ εἰς αὐτήν, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἀναφέρεται Ἀμεινίας Ἀντιφάνους. Ἐκ τῆς παρούσης πληροφορούμεθα, ὅτι οὗτος ἦν Κηφισιεὺς τὸν Δῆμον. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν, ὥσπερ καὶ εἰς ἄλλας δὲν φυλάττεται ἡ παραδεδεγμένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναγραφὴ τῶν Φυλῶν, ἤτοι ἡ Κεκροπὶς ἐνταῦθα δὲν κατέχει τὴν πρώτην θέσιν.

Κ. Σ. Π.

(1) Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνατυπώσας τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ Antiquités Helléniques (ὑπ' ἀριθ. 993a, σελ. 710) ἀναπληροῖ ἐσφαλμένως τὰ γράμματα ΙΦΑΝΟΥ εἰς [Καλλ]ιφάνου. Ὁ πατὴρ τοῦ Κηφισιέως Ἀμεινίου εἶναι Ἀντιφάνης καὶ οὐχὶ Καλλιφάνης· ὅτι δὲ εἶναι Ἀντιφάνης βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. **2485**, σελ. **1245** ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, ἥτις, ἂν δὲν ἀπετέλη μέρος τῆς παρούσης, εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. **2485**. Ὁμοίως καὶ τὸ ὁποῖον παρέλειψε κενὸν ὄνομα, γράψας . . . . ινίαν εἶναι [Ἀμε]ινίαν.

2629.

ΕΔΟΞΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΡΑΠΙΑΣ
ΤΑΙΣ ΕΠΕΙΔΗ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝ ΣΩ
ΜΕΝΟΥΣ ΑΝΗΡ ΚΑΛΟΣ ΚΑΓΑΘΟΣ
ΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΕΡΙΤΟΝΘΙΑΣΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟΣ ΧΡΕΙΑΣ ΤΕ ΓΕ
ΝΟΝΕΝΗΣ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΞΥΛΩ
ΝΙΑΝ ΤΩΙ ΘΙΑΣΩΙ ΠΡΟΣΗΝΕ
ΓΚΕΝ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΑΤΟΚΟΝ Ο
ΠΩΣ ΟΥΝ ΕΧΩΜΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΑΝΔΡΑΣΙ ΦΙΛΟΤΙ
ΜΟΙΣ ΧΡΑΣΘΑΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΟΙΣ
ΣΑΡΑΠΙΑΣΤΑΙΣ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΕΠΑ
ΜΕΙΝΩΝΑ ΣΩΜΕΝΟΥ ΑΡΕΤΗΣ Ε
ΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΗΝ ΕΧΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΓΕΡΙ ΤΟΝ ΘΙΑΣΟΝ ΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ ΘΑΛΛΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΗΡΥΞΑΙ Τ
ΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΟΙΣ ⊏ΙΣΙΔΙΟ
ΙΣ

2629.

Ἔδοξεν τοῖς Σαραπιασ-
ταῖς· ἐπειδὴ Ἐπαμείνων Σω-
μένους ἀνὴρ καλὸς καγαθὸς
ὢν διατελεῖ περὶ τὸν Θίασον
καὶ φιλότιμος· χρείας τε γε-
νομένης ἀργυρίου εἰς ξυλω-
νίαν τῷ Θιάσῳ προσήνε-
γκεν τὸ ἀργύριον ἄτοκον· ὅ-
πως οὖν ἔχωμεν καὶ εἰς
τὸ λοιπὸν ἀνδρᾶσι φιλοτί-
μοις χρᾶσθαι, δεδόχθαι τοῖς
Σαραπιασταῖς ἐπαινέσαι Ἐπα-
μείνωνα Σωμένου ἀρετῆς ἕ-
νεκεν καὶ φιλοτιμίας, ἣν ἔχων
διατελεῖ περὶ τὸν Θίασον, καὶ
στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ
στεφάνῳ. καὶ ἀνακηρύξαι τ-
ὸν στέφανον τοῖς [Ε]ἰσιδίο-
ις.

Ἐπὶ βάθρου λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς Κέαν ἐν τῷ ἐρειπομένῳ ναῷ τῆς Ἁγίας Ματρώνης. Εἰς τὴν νῆσον Κέαν ἀντέγραψεν αὐτὴν ὁ ἐκ Κέου Κ. Μάνθος φίλος καὶ συντηρητὴς τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς πατρίδος του· ἔπεμψε δὲ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο τῷ σοφῷ Καθηγητῇ τῆς χημίας Κ. Ξ. Λάνδερερ, ὅστις μοὶ τὸ ἔδοσεν, ὅπως δημοσιεύσω αὐτὸ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα. Ἐπειδὴ τὸ πρωτότυπον δὲν ἶδον δὲν δύναμαι νὰ προσθέσω περὶ τοῦ τρόπου τῆς γραφῆς, ἂν αἱ γραμμαὶ καὶ τὰ γράμματα εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα καὶ ἐσχηματισμένα. Παρατηρῶ δὲ μόνον, ὅτι ἡ εἰς τὴν 7 γραμμὴν προσγεγραμμένη ἐν ταῖς δοτικαῖς ΤΩΙ ΘΙΑΣΩΙ, καὶ ἡ εἰς τὴν 17 ΣΤΕΦΑΝΩΙ εἶναι μικροτέρα τῶν λοιπῶν γραμμάτων, καὶ μάλιστα τοῦ παρ' αὐτῇ Ω. Τὸν τρόπον τοῦτον εὑρίσκομεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τῶν χρόνων τῶν Ῥωμαίων. Τὸ Ψήφισμα τοῦτο εἶναι ὑπὲρ Ἐπαμείνωνος τινὸς υἱοῦ Σωμένου, ὅστις ὢν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς περὶ τὸν Θίασον ἀργύριον εἰς ξυλωνίαν τῷ Θιάσῳ προσήνεγκεν.

Ἐκ τῆς πρώτης γραμμῆς δηλοῦται, ὅτι ἐν Κέῳ ἦν ναὸς Σαράπιδος, καὶ Θίασος τῆς λατρείας αὐτοῦ, καὶ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἐτελεῖτο, ἡ κυρίως *Εἰσίδια* ἐκαλεῖτο. Ἐν τῇ ἑορτῇ δὲ ταύτῃ τὴν νύκτα ἐκαίοντο πυρὰ πλεῖστα πρὸς φωτισμὸν τοῦ μέρους ἔνθα ἦν ὁ ναός, καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ξύλων, ἡ τὴν ξυλωνίαν ἀπαιτεῖτο ἱκανὸν ἀργύριον, ὃ δόσας Ἐπαμείνων ὁ Σωμένου ἐπῃνέθη παρὰ τῶν Θιασοτῶν. Ἡ λέξις *ξυλωνία* οὐχ' εὕρηται ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικοῖς λεξικοῖς. Τοὺς πυρσοὺς τούτους ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσι τῆς Ἑλλάδος ποιοῦσι δὶς τοῦ ἔτους τὴν 1 Σεπτεμβρίου, καὶ τὴν 24 Ἰουνίου ἡμέραν, καθ' ἣν ἑορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἣν *τοῦ Ἡλιοτρόπου* ἐπικαλοῦσι.

Τὰ εἰς τὴν 2 καὶ 3 γραμμὴν ἀναφερόμενα ὀνόματα *Ἐπαμείνων* καὶ *Σωμένης* εὕρηνται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1591 καὶ 5362b ἐπιγραφαῖς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 31 καὶ 32 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2630.

ΙΠΠΟΥ
ΤΩΜ ΒΟΙΩΤΙΑΙ ΙΠΓΑΡΧΩΝ
ΔΕΞΙΠΠΩ ΣΑΥΚΡΑΤΕΙΩ ΕΙΛΑΡΧΙΟΝΤΩΝΑΥΤΩΝΟΣ
ΘΡΑΣΩΝΙΩ ΕΠΙΤΙΜΩ ΣΑΥΚΡΑΤΕΙΩ

2630.

Δεξ]ίππου
τῶμ [ἐν] Βοιωτίᾳ Ἱππάρχων.
Δεξίππω, Σαυκρατείω, Ἰλάρχιον τῶν αὐτῶν ὀς . . . .
Θρασωνίω, Ἐπιτίμω, Σαυκρατείω.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὑρεθεῖσαν ἐν τῇ Χαιρωνείᾳ τῆς Βοιωτίας μοὶ ἔδοσεν ὁ φίλος τῶν καλῶν καὶ ἐνάρετος Κ. Γεώργιος Χρυσίδης, ὅστις ἀντέγραψεν αὐτὴν τὸ **1840**, ἐντειχισμένην οὖσαν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων Ἱππάρχων τῆς Βοιωτίας.

Τὸ εἰς τὴν **3** καὶ **4** γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα *Σαυκράτειος* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2631.

ΕΙΗΕΖΗΝΕΤΟϜΙ

2632.

ΑϹ ΒΟΙΩ · · ΝΞΟΠ
ΔΕΝΠ · · · · · · · ΜΟΥ

Καὶ ταύτας μοὶ ἔδοσεν ὁ αὐτὸς Κ. Γ. Χρυσίδης, ὅστις ηὗρεν αὐτὰς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἐν Χαιρωνείᾳ.

Κ. Σ. Π.

2633.	2634.	2635.
ΧΡΩΤΩ ΧΑΙΡΕ	ΠΡΕΠΟΝΤΙΩΝ ΑΓΑΘΕ ΧΑΙΡΕ	ΚΑΡΠΕ ΧΑΙΡΕ

2633.	2634.	2635.
Χρωτὼ χαῖρε !	Πρεποντίων ἀγαθὲ χαῖρε !	Κάρπε χαῖρε !

2636.	2637.
ΚΛΕΑΙΝΕΤΑΒΡΑΧΥΛΟΥ	ΑΝΙΚΗΤΕΧΑΙΡΕ

2636.	2637.
Κλεαινέτα Βραχύλου.	Ἀνίκητε χαῖρε !

Καὶ τὰς πέντε ταύτας ἐπιγραφὰς μοὶ ἔδοσεν ὁ ῥηθεὶς Γ. Χρυσίδης. Ηὗρε ταύτας τὸ **1834** εἰς τὸ χωρίον τῆς Πελοποννήσου, καλούμενον *Στενὸν*, οὐ μακρὰν τῆς Τριπόλεως.

Τὰ κύρια ὀνόματα *Χρωτὼ* καὶ *Πρεποντίων* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηνται.

Κ. Σ. Π.

2638.	2638.
Σ Ι Λ Ε Υ Σ Η Σ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ	Βα]σιλεὺς · · · ης Ἡρακλείδου.

2639.	2639.
ΟΛΩΝΙΟΥ ΦΥΛΗΣ ΟΥΤΩΝΗΝ ΟΜΙΑ..ΟΜΟΥ ΥΣΕΠΙΠΛΕΥΣΑΝ ΑΤΕΙΧΗΚΑΙΚΑ ΗΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΟΝΗΣΑΣ ΕΠΕΣΕΣ · Ο ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΟΥΣ	· · · Ἀπ]ολλωνίου Φυλῆς · · · τ]ούτων ἦν · · · · · · · όμια · · ὁμοῦ · · · το]ὺς ἀποπλεύσαν[τας · · · τ]ὰ τείχη καὶ κα[ταστῆσαι · · · η τῆς πόλεως ὀνήσασ[θαι · · · επεσες . ὁ τῆς πόλεως · · · τ]οὺς πολεμίους.

2640.	2640.
ΔΜΟΣ ΑΛΕΞ ΤΗΣ ΙΑΚΙΝΘΙΔΟΥ	Κά]δμος Ἀλεξ[άνδρου, · · ·]της Ἰακινθίδου.

2641.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ
ΕΥΦΙΛΗΤΟΣ ΚΛΕΟΦΡΑΔ
ΒΟΥ·ΟΚΡΙΤΟΣ ΕΘΥΑΡ
ΩΣΙΩΝ ΦΙΛΟΦ
ΤΤΩΝ ΠΟΛΕΑΣ
ΥΞΕΝΟΣ ΡΙΤΟΥ
ΩΝ ΕΠΙ . .

2641.

Φιλίσκος
Εὐφίλητος Κλεοφράδ[ου,
Βου[θ]όκριτος Ἐθυάρ . .
Σ]ωσίων Φιλοφ . . . .
. .]ττων Πολέας
Ε]ὔξενος . . ρίτου
. .]ων . . επι . . .

2642.

Ι□
ΜΗΛ
<ΑΙ ΑΥΤ
Ι Π ΟΥΝ Γ
ΚΑΙ ΕΡΓΩΙ ΚΑΙ
ΗΦΙΣΘΑΙ ΤΩΙ ΔΗ
ΓΑΘΙΑΣ ΟΥΝ ΕΜΕΙ
Ν ΟΝ ΤΟΝ ΤΗΝΙΩΝ ΑΝΑΓ
ΝΟΥ ΜΗΛΙΟΝ ΠΡΟΞΕΝΟΓ ΚΑΙ ΕΥ
Ν ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟ.Σ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ Ε
ΡΑΤΟΝ ΕΙΝΑΙ Δ ΑΥΤΟΙΣ ΠΡΟΣΟΔ
Ν ΔΗΜΟΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ΜΕΤΑ ΤΑ
ΙΝΗΝ ΚΑΙ ΕΣΣΥΑΡΙΣ ΑΣΥΛΙΑΝ
ΑΧΕΚΠΛΕΙΝ ΑΣΥΛΕΙ . ΚΑΙ ΑΣΠΟΝΔ
ΙΣΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΤΗΝ ΔΕ ΒΟΥΛΗΝ Κ
ΣΤΟΥΣ ΑΕΙ ΛΑΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΝ
ΤΑ ΤΑ ΕΨΗΦΙΣΜ

2642.

. . . . . ιο . . . . .
. . . . . Μήλ[ιον . . . .
. . . κ]αὶ αὐτ[ὸν καὶ ἐκγόνους
. . ι Π[όπλιον] [Ἰ]οῦνγ[ον . .
. . καὶ ἔργῳ καὶ [λόγῳ
ἐψ]ηφίσθαι τῷ Δή[μῳ τῶν Τηνίων
Ἀ]γαθίας Θυνέμει . . . . . .
τὸν Δῆμ.]ον τὸν Τηνίων· ἀναγ[ράψαι δὲ
. . .]νου Μήλιον πρόξενον καὶ εὐ[εργέτην τοῦ Δήμου
καὶ εἶναι πρόξενον αὐτὸ]ν καὶ ἐκγόνο[υ]ς καὶ τοὺς υἱοὺς ἐ[κείνων
. . . .]ράτον· εἶναι δ' αὐτοῖς πρόσοδ[ον πρὸς τὴν Βουλὴν
καὶ πρὸς τὸ]ν Δῆμον πρώτοις· μετὰ τα[ῦτα δὲ . . . . .
. . . λιθ]ίνην καὶ ἐς Συαρὶς Ἀσυλίαν [. . . . . . .
. . . . .] παρεκπλεῖν Ἀσυλεῖ, καὶ ἄσπονδ[ον . . . .
. . . ὡ]ς εἶναι αὐτοῖς· τὴν δὲ Βουλὴν κ[αὶ τὸν Δῆμον
ἑκά]στους ἀεὶ λαχόντας ἐπι[μελεῖσθαι
κα]τὰ τὰ ἐψηφισμ[ένα.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. **2638, 2639, 2640, 2641** καὶ **2642** εὑρέθησαν εἰς τὴν νῆσον Τῆνον· μοὶ ἔδοσε δὲ ταύτας ὁ Κ. Γεώργιος Χρυσίδης, ὅστις ἀντέγραψεν αὐτὰς ἐκεῖ τὸ **1825**, διὰ τῶν συνήθων τῆς γραφῆς χαρακτήρων. Μὴν ἰδὼν αὐτὰς δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τι περὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς τάξεως τῶν γραμμάτων, οὐδὲ περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λίθου.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **2642** εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ Μηλίου τινός, ὃν ὁ Δῆμος τῶν Τηνίων πρόξενον καὶ εὐεργέτην ἐποίησεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ, καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Δῆμον τῶν Τηνίων ἔδοσεν αὐτῷ.

Κ. Σ. Π.

2643.

ΓΕΓΡΑΜΜΑΤ· ·ΛΚΙΙΕΥ
ΡΑΚΟΝΤΑΚΑΙΕΠΤΑΟΛΚΗ
ΗΡΤΑΠΕΝΤΕ· ·ΑΝΑΘΕ
ϹΛΙΥΝΟΛΚΗΣΥΝΤΑΙΙΙΙ
ΝΕΧΟΝΤΑΛΜΑΙΟΑΥΛϹ
ΛΥΟΡΙΚΗΣΔΑΚΤΥ·
ΡΑΜΑΙΙΚΟΝΕΧΟΝΤΑΝ
ΥΙΙΟΥΟΛΚΗΔΡΑΧ
ΜΑΙ 𐅄Π ΙΙΟΛΚΙ
ΚΟΓΧΟΥΑΕΤΟΥΣ
ΝΟΛΚΗΔΡΑΧΜΑΙ
ΣΥΝΤΟΙΣΣΠΑΡ·

ΔΡΑΧΜΑΙ 𐅄Δ

ΤΟΥ ΝΑΟΥ

2643.

· · · ἐγραμμάτ[ευεν · · ·] ευ · · ·
· · τεττα]ράκοντα καὶ ἑπτὰ ὁλκὴ · ·
· · στατ]ὴρ τὰ πέντε · · ἀναθή-
ματα · · · φια]λῶν ὁλκὴ συντα · · · ·
· · · ὁλκὴ]ν ἔχοντα ἀμαιολυλο · · ·
· · · · ·]λυορικῆς δακτύ[λων · · ·
· · · · ·]ραμαϊκὸν ἔχοντα ν[· · ·
· · · · ἀργ]υ[ρί]ου ὁλκὴ δραχ[μαὶ · ·
· · · · δραχ]μαὶ 𐅄ΠΙΙ ὁλκὴ · · · ·
· · · · τοῦ] κόγχου ἀετοὺς · · · · ·
· · · · ·]ν ὁλκὴ δραχμαὶ · · · ·
· · · · ·] σὺν τοῖς Σπαρ[τιατικοῖς · ·

· · · · ·] δραχμαὶ 𐅄Δ

στῆσαι ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ] τοῦ ναοῦ.

Εὑρέθη εἰς τὴν νῆσον Δῆλον τὸ 1825. Ὁ Κ. Γεώρ. Χρυσίδης, (ὅστις ἀντέγραψε τότε, καὶ τὸ πρωτότυπον μετακομίσας τὸ 1833 εἰς Ναύπλιον τῆς Πελοποννήσου ἀπώλεσεν ἐκεῖ) τὸ ἀντίγραφον τοῦτο μοὶ ἔδοσε πρὸ ὀλίγου, ὅπως δημοσιεύσω ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Μὴν ἰδὼν τὸν λίθον δὲν δύναμαι νὰ ἀναφέρω τι περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν γραμμάτων καὶ τῆς μορφῆς τοῦ λίθου. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ τῶν ἐν Δήλῳ ἱερῶν χρημάτων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Κ. Σ. Π.

2644.

ЄΥΜΝΗϹΘΗ ΤΟΝ
ЄΥΠΟΡΟΤΟΥΥΟΥΚΑΙΑΔЄ
ΑΠЄΛΛΑϹ ΝΗΨΙΔΟϹ
ΦΙΛΩΝΑϹ ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ΜΑΡΜΑΡΑΡΙΟΝ

2644.

Εὐμνήσθη τὸν · · · · · · · · · ·
Εὐπόρο[υ] τοῦ υ[ἱ]οῦ καὶ ἀδε[λφοῦ · · ·
Ἀπελλᾶς Νήψιδος,
Φιλωνᾶς Διονυσίου,
Μαρμαράριον.

2645.

ΦΙΛΩΝΑ
ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
ЄΠΑΓΑΘΩ
ЄΥΜΑϹΘ

2645.

Φίλωνα
Διονυσίου
ἐπ' ἀγαθῷ
εὐμ[ν]άσθ[η.

2646.

ЄΜΑ
ΗϹΘΜϹ
ЄΥΠΟΡΟϹ
ΤΟΥ ΑΔЄΛΦΟΥ
ЄΠΑΓΑΘΩ
ЄΡΜΙΟΥϹЄ

2646.

Ἐμα · · ·
· · · ησθμίο[ις
Εὔπορος
τοῦ ἀδελφοῦ
ἐπ' ἀγαθῷ
Ἑρμίου Σε · · ·

2647.

ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΗΝ
Τ.ΡΙΚΟΡΗΣΙΟΝ

2647.

[Ψηφίσματι]
τῆς Βουλῆς
καὶ τοῦ Δήμου
Καλλικρατίδην
Τρικορ[ύ]σιον.

2648.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙΑΚ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙΑΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΘΕΟ

2648.

Πολυκράτεια κ[αὶ ὁ • • • ἀνέστησαν
Πολυκράτειαν
θυγατέρα Θεο[δώρου.

Τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας (ὑπ' ἀριθ. **2644, 2645, 2646, 2647** καὶ **2648**) μοὶ ἔδοσεν ὁ Κ. Γεώργιος Χρυσίδης· σημειοῖ δὲ, ὅτι ηὗρεν αὐτὰς τὸ 1833 εἰς τὴν Ἀκροκόρινθον. Εἰσὶ δὲ αὗται γεγραμμέναι εἰς τοὺς τοίχους τῆς πηγῆς τοῦ Φρουρίου τῆς πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ κειμένης. Μὴν ἰδὼν ταύτας δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τί περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν· σημειῶ δὲ μόνον, ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. **2647** εἶναι ἐντὸς τύπου στεφάνου ἐλαίας, ὡς φαίνεται εἰς τὸ ἀντίγραφον. Τὴν δὲ ὑπ' ἀριθ. **2648** σημειοῖ, ὅτι ηὗρεν εἰς τὴν Σικυῶνα, ἐντειχισμένην εἴς τινα ἐκεῖ Ἐκκλησίαν.

Κ. Σ. Π.

2649.

ΓΛΕΥΚΙΤΑ
ΤΟΣΑΛΑ
ΤΙΜΟΣΜΕ

ΤΟΔΕΣΑΜΑΤΟΚΥΠΡΙΟ
Μ Ι ΜΟΔ ΙΟΤ
ΕΠΕΘΕΚΕ

2649.

Γλευκίτα τὸ δε σάμα το[ῦ] Κυπρίο[υ
το[ῦ] Σαλαμίνο[υ] Διότ-
ιμος μ' ἐπέθηκε.

Ἐπὶ πλακὸς τριγώνου λίθου πωρίνου. Εὑρέθη τὸ **1854** εἰς τὴν νῆσον Αἴγιναν. Ἐπὶ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς πλακὸς εἰσὶν αἱ πρὸς ἀριστερὰ τρεῖς γραμμαὶ, ἐπὶ δὲ τοῦ κατὰ μήκους μέρους αὐτῆς αἱ ἕτεραι τρεῖς Ἔλαβον αὐτῆς δύο ἀντίγραφα, τὸ μὲν ἓν ἐκ τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Λογιωτατίδου, τὸ δ' ἕτερον ἐκ τοῦ Κ. Δημ. Κεντιστοῦ.

Εἰς μὲν τὴν **1** γραμμὴν εἰς τὴν λέξιν ΣΑΜΑ τὸ Σ εἶναι οὕτω Σ ἐγχαραγμένον.

Εἰς δὲ τὴν **2** γραμμὴν (εἰς τὸ πλατύτερον μέρος τῆς πλακὸς) εἰς τὴν λέξιν ΣΑΛΑΜΙΜΟΥ τὸ Σ εἶναι οὕτω Σ ἐγχαραγμένον. Τὸ τελευταῖον Μ εἶναι ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ Ν. Τὴν γραφὴν ταύτην εὑρίσκομεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς, οἷον εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. **95, 147** καὶ **148** τῆς συλλογῆς τοῦ Ῥὸς καὶ ἀλλαχοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν εἶναι ἡ γενικὴ τοῦ τοπικοῦ *Σαλαμίνου* Δωρικῶς ἀντὶ *Σαλαμινίου*. Οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ εἰς ΙΟΣ λήγοντα ὀνόματα εἰς ΟΣ γράφουσι.

Τὸ Α ποῦ εἶναι οὕτως Α, καὶ ποῦ οὕτως Α, καὶ οὕτως Δ. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐπὶ τοῦ λίθου κατὰ τὴν τάξιν ταύτην, ὡς ἐνταῦθα παρίστανται. Τοιούτου σχήματος ἐπιγραφὴ εἶναι καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. **55** τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, εὑρεθεῖσα εἰς τὰς Ἀμύκλας, καὶ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Φορμόντου. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν. Τὸ ὄνομα *Γλευκίτας* ἢ *Λευκίτας*, (ἂν ὑπολάβωμεν τὸ πρῶτον γράμμα δίγαμμα) πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Ἐκ τοῦ ἑπομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς μανθάνομεν, ὅτι ὁ Γλευκίτας οὗτος ἦν ἐκ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος· ἴσως συγγενὴς τοῦ Διοτίμου, ὃς ἐπέθηκεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ τὸν λίθον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα *Γλευκίτας* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2650.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΑΓΟΡΑ
ΝΟΜΗΣΑΣ ΕΡΜΗΙ

2650.

Πολύτιμος Ἀριστίωνος ἀγορα-
νομήσας Ἑρμῇ.

Ἐπὶ Βάθρου στρογγύλου, λίθου φαιοῦ. Εὑρέθη τὸ 1855 Ὀκτωβρίου 1 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Ἰακώβου Κορτέση, εἰς τὴν νῆσον Σύκινον. Μοὶ ἔδοσε δὲ αὐτὴν ὁ Θηραῖος Κ. Βαρβαρῆγος. Μὴν ἰδὼν τὴν ἐπιγραφὴν δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τι περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς θέσεως τῶν γραμμάτων, ὡς οὐδὲ περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ Βάθρου.

Κ. Σ. Π.

2651.

ΟΝΑΠΕΥΘ
ΑΙΝΟΝΟΠΑΘ·Ν
ΛΕΝΚΑΤΑΓΑΙΑΝ
ΧΑΠΑΛΕΞΟΧΑΔΕ
ΔΡΩΝΟΙΚΕΙΝΟ
ΟΟΦΙΗCΤΑΥΤΟ
ΧΟΥΟΝΕΥΑΘ
Ι

2651.

. . .] ὃν ἀπεύθ[υνον . . .
. . .] αἶνον ὁ παθ[ὼ]ν . . .
. . .]λεν κατὰ γαίαν . . .
. . .]χα παλ· ἔξοχον δὲ . .
. . ἀν]δρῶν οἱ κεινο . . . .
. . .]σο φίης ταυτο . . .
. . .]χου ὃν εὐαθ[λον . . .
. . . . . ι . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς, λίθου φαιοῦ. Εὑρέθη τὸ 1855 εἴς τι χωρίον τῆς Τροιζηνίας, καλούμενον *Βαλάρι*. Μοὶ ἔδοσεν αὐτὴν ὁ Κ. Δημ. Κεντιστός. Μὴν ἰδὼν ταύτην δὲν δύναμαι νὰ σημειώσω τί περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τάξεως αὐτῶν.

Κ. Σ. Π.

2652.

ΙΑ
ΕΤΑ
-ΓΤΑΣ
\ΜΕΡC
DΤΑΤ
ΑΙΧ
ΟΜΕ
ΕΤΑ
ΤΙ

2652.

. . . . . ια . . . . . .
. . εἶναι δ]ὲ ταῦ[τα . .
. . . . γ τὰς . . . .
. . . . α μέρο[υ . . .
. . . . τὰ λ . . . .
. . . . αἰχ[μαλωτ . .
. . . . ομε . . . .
. . . . ετα . . . .
. . . . ι . . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸν ναὸν τῶν Διοσκούρων (1). Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 96 0/0, τὸ πλάτος 0/0 7, καὶ τὸ πάχος 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους φαίνεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2653.

\ΙΣΤΟΙ
ΤΗΣΕΙΠ

2653.

. . . . λιστοι
. . . . της εἶ[πεν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἰανουαρίου 18 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

---

(1) Μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν τὴν κατ' αὐτὰς ἀνεύρεσιν (ἐν τῇ θέσει ἔνθα ἦν τὸ πάλαι ἱερὸν τῶν Διοσκούρων, ὑπὸ τοὺς βορείους πρόποδας τῆς 'Ακροπόλεως) κεφαλῆς λίθου τῆς Πεντέλης, ἀρίστης ἐργασίας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 35 0/0. Ἄνωθεν τοῦ μετώπου αὐτῆς, ἔνθα συνδέεται ὁ πλόκαμος, εἶναι τετμημένη, καὶ γόμφος σιδηροῦς φαίνεται μέχρι τοῦδε, ὅστις συνήρμοζε τὸ ἐλλεῖπον μέρος τοῦ λίθου, ἢ κοσμήματος. Εἶναι δὲ ἡ κεφαλὴ αὕτη 'Απόλλωνος τοῦ Ν ο μ ί ο υ κληθέντος οὕτως, ὡς ποιμάναντος τὰ τοῦ 'Αδμήτου πρόβατα. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἵστατο εἰς τὸ ἱερὸν, τὸ ἐν τῷ σπηλαίῳ, εἰς αὐτὸν ἀφιερωμένον, ἔνθα συγγενέσθαι αὐτὸν τῇ Κρεούσῃ νομίζουσι, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Παυσανίου ('Αττ. 28) παρὰ τὸ σπήλαιον τοῦ Πανός. Τὸ σπήλαιον τοῦτο ἱερὸν τῷ Νομίῳ 'Απόλλωνι διωρίσθη, διότι ἦν παρὰ τὸ σπήλαιον τοῦ Πανὸς, ὅστις Ν ο μ ε ὺ ς κυρίως ἐπεκαλεῖτο.

2654.

ΑΡΙ
ΦΙΛ_
ΝΙ/Α
ΙΣΘΙ

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 28 0/0. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα αὐτοῦ.

Κ. Σ. Π.

2655.

ϽΛΜΕΜΜΙΟΝΡΗΓΛΟΝ
ΙΙΛΟΥΙΟ

2655.

Πόπλιον] Μέμμιον Ῥῆγλον
πρεσβευτὴν [Πο]πλ[ί]ου Ἰο . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 Ἰανουαρίου 31 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 49 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὸ ὄνομα *Πόπλιος Μέμμιος Ῥῆγλος* εὕρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1076 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2656.

ΞΙΟ
ΤΟΚΡΑΤΟΥ

2656.

. . ξιο . .
Ἀριστ]οκράτου.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1854 Ἰανουαρίου 25 παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλην. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι δύω Ἀγγλικῶν ποδῶν.

Κ. Σ. Π.

2657.

ΩΡΟΣ
ΝΟΥ
ΔΗΣ
ΩΝ

2657.

Θεόδ]ωρος
. . νου
. . δης
. . ων

Ηὗρον καὶ αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

2658.

ΠΕΛΩΡΟϹΒΕΝΥ

2658.

Πέλωρος Βενύ[στου.

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 8. Τοῦ τύπου τούτου σώζεται τὸ ἀέτωμα μέχρι τοῦ γεισσώματος, καὶ μικρὸν μέρος τοῦ ἡμικυκλίου, ὑφ' οὗ ἦν ὁ τύπος. Ὄνομα *Πέλωρος*, οὗ τὸ πρωτότυπον *Πέλωρ*, ἀναφερόμενον παρὰ τοῦ Παυσανίου (Β. Ε) εὕρηται καὶ παρὰ τῷ Στράβωνι· τὸ δὲ *Βένυστος* κύριον ὄνομα εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 266 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

2659.

ΝΑΚΕ

2659.

Ἀν]ακε[ύς.

Ἐπὶ τμήματος γείσσου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος 12 0/0.

Κ. Σ. Π.

2660.

ΘΕΤΗΣ ΦΙΛΙΙ
ΚΩΝ

2660.

[Ὁ Δῆμος ἐχορήγει . . . . ἦρχεν]
. . . ἀγωνο]θέτης Φίλι[νος . . .
. . . . χων . . . . .

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου λίθου Πεντελησίου, ἐντειχισμένου νῦν εἰς τὴν παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους δυτικὴν ἐκκλησίαν, ἐντὸς αὐτῆς. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 80 0/0, τὸ πλάτος 31 0/0, καὶ τὸ πάχος 35 0/0. Ἀποτελοῦσε μέρος χορηγωγικοῦ τινος μνημείου, ὡς τὸ τοῦ Λυσικράτους, κειμένου εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων.

Κ. Σ. Π.

2661.

. . . ΟΝΤΟΣ Μ
ΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤ
ΑΤΟΥΑΡΧΟΝ
ΣΑΜΕΝΩΝΤΩ
ΑΓΓΙΡΕΙΟΝΚΑΙΓ
ΙΙΔΟΝΤΕΣΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΙΔΙΩΝΤΗΝΠ
ΞΘΕΙΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕ
ΣΦΙΛΟΤ · ΜΟΥΜΕΝ
ΝΧΑΡΙΤΑΣΑΞΙΑΣΚ
ΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣ
ΕΠΙΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ/
ΑΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥΣ
ΛΙΑΣΤΗΣΕΣΤ ΗΝΘ
ΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΥΣ
/ΣΕΠΙΔΕΔΩΚΟΤΑΣ

2661.

Ἐπὶ . . . Ἄρχ]οντος μ[ηνὸς . . . .
. . . . . κ]αὶ ἐπιμελητ[ῶν τῶν ἐπὶ
Μενεκρ]άτου Ἄρχοντος [. . . . . .
. . ψηφι]σαμένων τῶ[ν . . . . . .
. . . μ]αγειρεῖον καὶ [ἐν Πειραιεῖ .
. . . .] ἰδόντες μετὰ [ταῦτα . . .
. . . ἐκ] τῶν ἰδίων τὴν [πόλιν . . .
. . . ἐτ]έθει τὰ ἐψηφισμέ[να . . .
. . . .]ς φιλοτ[ι]μουμέν[ους . . .
ἐνεγκεῖ]ν χάριτας ἀξίας κ[ατὰ τὰ ἐψηφισμένα,
ἀγαθεῖ τύ]χει δεδόχθαι τοῖς [ἐπιμεληταῖς
τοῖς] ἐπὶ Μενεκράτου [Ἄρχοντος . . . .
στεφ]ανῶσαι θαλλοῦ σ[τεφάνῳ ἕκαστον αὐτῶν
εὐσεβείας καὶ φιλοτιμ]ίας τῆς εἰς τὴν θ[υσίαν·
ἀναγράψαι δὲ τό δ]ε τὸ Ψήφισμα τοὺς [. . .
. . . . . τοὺ]ς ἐπιδεδωκότας.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, παρὰ τὴν μακρὰν στοάν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῆς μέρη. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς μένει κενὸν 0/0 3· κάτωθεν δ' αὐτῆς, ἥτις, ὡς ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐσύγκειτο ἐκ 16 γραμμῶν, μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 0/0 5. Εἰς τὸ ἀκρωτηριασμένον ἄκρον αὐτῆς φαίνεται τὸ ἄνω μέρος δύω στεφάνων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι λείψανον Ψηφίσματος ἐπὶ Μενεκράτου Ἄρχοντος, ἀναφερομένου εἰς τὰς γραμμὰς 3 καὶ 12 τῆς ἐπιγραφῆς. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος τούτου δὲν σημειοῦται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἀρχόντων. Ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ δὲ τῶν γραμμάτων καὶ τὴν τάξιν αὐτῶν, (τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα) εἰκάζω, ὅτι εἶναι μετὰ τὴν 122 Ὀλυμπιάδα· εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα ὑπέρ τινων, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν διετηρήθησαν ἐνταῦθα, οἵτινες ἐνήργησαν δημοσίαν οἰκοδομὴν ἐν Πειραιεῖ, ἐνθὰ οἱ μισθαρνοῦντες μάγειροι ἵσταντο πρὸς μίσθωσιν. Μενεκράτης δὲ Ἄρχων εὕρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 178 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἦρξε δὲ οὗτος τὸ 2 ἔτος τῆς 123 Ὀλυμπιάδος. Ἀναφέρεται δὲ καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 66 ἐπιγραφῇ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀρχαιολ. Συλλόγου (φυλλ. 2, ἔτος 1852) ἐξ ἧς μανθάνομεν τὸν Δῆμον αὐτοῦ, ὅτι ἦν Οἦθεν.

Ἡ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερομένη λέξις *Μαγειρεῖον* νομίζομεν, ὅτι σημαίνει κατάστημά τι ἐν Πειραιεῖ, ἐν ᾧ οἱ πρὸς μίσθωσιν μάγειροι διέτριβον. Ἴσως δὲ εἶναι *Ἀγειρεῖον*, (διότι τὸ Μ εἰς τὴν πλάκα δὲν φαίνεται)· σημαίνει δὲ ἡ λέξις οἰκοδόμημα, ἔνθα συνήρχοντο οἱ ἐπίτροποι τῶν ναῶν, ἢ Θιασῶται, πρὸς συνάθροισιν χρημάτων ὑπὲρ θυσιῶν, ἢ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων εἰς τὰς πανηγύρεις.

Κ. Σ. Π.

2662.

ΠΩΝ ΟΣ
ΤΟΙΣ ΤΕ
ΑΙ ΕΥΣ
ΖΗΛΩΙ
. Α ΕΚΑ
ΣΔΕΧ
ΤΗΝ ΑΝ
ΑΥΤΟΥ
ΚΕΝΤ
ΡΕΙΝ Τ
Ι ΛΟΔ
ΒΟΣΕ
ΑΣΤΑ
ΗΛΟΥΜ
ΠΗΣ ΤΟ
Α ΚΟΣΜΑ
‾ΕΕΓΔΟΧ
ΗΝ ΑΥΤΟΥ
. ΩΝ ΚΑΠΑ
. ΓΓΑΛΟΜ
Ι ΠΛΗΘΟΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ
ΤΗΣ ΚΑΠ/
ΤΩΙ ΕΑΥΤ
Ι ΞΕΑΥΤ
Ν ΠΡΟΑΙΡ
ΕΩΙ ΣΥΝ
ΝΕΣΘΑΙ
ΑΙ ΓΥΝΑΙ
ΣΑΛΕΣ
Σ ΤΟΣ Σ
ΑΤΟΥ Ε
ΠΡΟΣΟΔΟΝ
ΕΙΚΟΣΤΟΣ
Ι ΔΕ ΤΟ ΔΕΥ
ΤΑΘΗΣΑ
ΔΗΣ
ΗΡΟΔΟΤΟΣ
ΕΙΑΝ ΒΟΥ
ΕΙ . . . ΕΝ
ΜΑΤΕΥΣ
ΗΤΟΝ ΤΩΝ
ΕΚΕΝ . . . ΟΜΟΙC
ΑΝΗΝ ΑΠΑΣΑΙ
ΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙ
ΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΟΝΤΩΝ ΕΙ . ΤΑ
ΑΦΟΝ ΕΝ Σ
ΟΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
‾ΠΟΥΣ ΟΠΑΝ
Ε ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΞΙΩ
ΚΑΙ ΕΝΔΟΤΩΣ
ΙΣ ΑΡΧΑΙΣ ΤΑ
ΥΣΤΕΡΟΥΣ
ΟΜΟΘΕΤΗΝ
. ΝΤΟΥΤΟ

2662.

. . . ἀνθρώ]πων ὅσ[οι . . . .
. . . . .] τοῖς τε [ἄλλοις . .
. . . . κ]αὶ εὐσ[εβῶς καὶ . .
. . . . .] ζήλῳ [κινούμενοι ὑπὲρ
. . . ἀνὰ ἕν]α ἕκα[στον . . . .
. . . αὐτοὺ]ς δέχ[εσθαι . . . .
. . . . .] τὴν ἀν[αγραφὴν . .
. . . . .] αὐτοῦ[τε καὶ . . .
. . . ἀνέθη]κεν τ[. . . . .
. . . . τη]ρεῖν τ[ὸν . . . . .
. . . . . φ]ιλοδ[ωρήσαντα . . .
. . . . .]βος, ἔ[δοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ
. . . . ἕκ]αστα [. . . . . .
. . . . δ]ηλούμ[ενα . . . . .
. . . .]πης τ[ὸν . . . . .
. . . . τ]ὰ ἀκο[ύ]σμ[ατα . . .
. . . . .]ε ἐγδοχ[. . . . .
. . . . τ]ὴν αὐτοῦ [. . . .
. . . . τ]ῶν Καπα[δοκῶν . .
. . . . ἀ]γαλλόμ[ενοι . . . .
. . . . κα]ὶ πλῆθος [. . . . .
. . . . .] τῶν ἐν τῷ [ναῷ . .
. . . . .] τῆς Καπ[αδοκίας . .
. . . . .] τῷ ἑαυτ[ῶν . . .
. . . . κα]ὶ ἐξ ἑαυτοῦ [. . . .
. . . . τὴ]ν προαίρ[εσιν . . .
. . . παρὰ τῷ θ]εῷ σύν[ηθες ἐστὶν . .
. . . . γε]νέσθαι [. . . . .
παίδων κ]αὶ γυναι[κῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων
. . .]σαλεσ[. . . . . .
. . . εἰ]ς το[ὺ]ς σ[. . . . .
. . . α]ὐτοῦ ἕ[καστον . . . .
. .] πρόσοδον [πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Δῆμον
. . .] εἰκοστὸς [. . . . .
. . . ἐπ]ὶ δὲ τὸ δεύτ[ερον . . .
. . . κα]ταθεσά[μενοι . . . .
. . . .]δης . . . .
. . . .] Ἡρόδοτος [εἶπεν . .
τὴν πρυταν]είαν βου[λεύειν . . .
. . .]ε . . . ἐν [Βουλευτηρίῳ
. . γραμ]ματεὺς [. . . . .
. . . .]ητον τῶν [. . . .
. . . ἕν]εκεν [παρ]ομοίως [. .
. . . .]ανην ἅπασαι [. . .
. . . .] παρέσχηται [. . .
. . τὰ σ]υμφέροντα [. . . .
. . τῶν] ὄντων εἰ[ς] τ[ὰ . . .
. . ἐνέγρ]αφον ἐν σ[τήλῃ λιθίνῃ
. . ποι]ο[ῦ]σιν εἰς τὸν [ἅπαντα χρόνον
ἀνθρώ]πους ὁ παν[τ . . . . . .
. . .]ε τούτοις ἀξί[ως . . .
. . .] καὶ ἐνδότως [. . . .
. . τα]ῖς ἀρχαῖς τὰ [. . . .
. . τοὺς] ὑστέρους [. . . .
. . τὸν Ν]ομοθέτην [. . . .
. . . ἐ]ν τούτο[ις . . . . .

ΑΚΡΟΑΜΑΤΑ	. . . τὰ] ἀκροάματα [. . . . .
Λ. . . ΠΙΟΥ	. . .]λ . . . πίου [. . . . .
. . ΣΙΔΙ ⁻ ΙΛ	. . Εἴ]σιδι [Ε]ἰλ[ειθυίᾳ . . . . .
ΟΥ ΔΗΜΟΥ Τ	. . τ]οῦ Δήμου τ[οῦ Ἀθηναίων . .
ΤΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ	. . ἄν] τις διατάσ[σῃ . . . . .
Υ ΕΠΙ ΜΕΝ	ἔτους το]ῦ ἐπὶ Μεν[εκράτους Ἄρχοντος
⁻ΟΥΣ ΛΑΟΥΣ	. . τ]οὺς λαοὺς [. . . . . .
ΛΕΡΩΣ ΥΠΟ	. . φα]νερῶς ὑπὸ [τῶν . . . . .
ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ	. . καὶ] οἱ σύμμαχοι [οἱ ἐπὶ Μενεκράτου Ἄρχοντος
ΗΚΑΝΟΥΣ	. . .]ηκανους [. . . . . . .
Ι ΤΟΙΣ ΡΗΤΑ	. . κα]ὶ τοῖς ῥητα[. . . . . .
ΝΟΣ . . ΙΝΑ	κρείττο]νος [κρ]ίνα[ντες . . . . .
ΑΡΙΣΤΩΣ	. . .] ἀρίστως [. . . . . . .
ΟΥΣΙΝ ΠΡΟΣ	παρέχ]ουσιν πρὸς [τὸν Δῆμον . . .
ΙΣ ΠΟΙΗΣΑΣ	. . ει]ς ποιήσα[σθαι . . . . .
ΟΥ ΣΑΡΑΠΙΟ	τοῦ ἱεροῦ τ]οῦ Σαραπίω[νος . . . .
ΑΡΑΠΙΩΝΟΣ Μ	οὐ τοῦ Σ]αραπίωνος μ[όνον . . . .
ΟΥΣ ΑΓΑΘ	ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλ]ους. Ἀγαθ[ῇ τύχῃ δεδόχθαι τοῖς . .
\ΗΣΙΑΝ ΧΡΗΝ	ἀνειπεῖν εἰς τὴν ἐπιοῦσαν Ἐκκλ]ησίαν χρῆ[ν
ΣΤΙ ΔΟΚΕΙ ΤΗ	. . .]στι δοκεῖ τῇ [Βουλῇ . . .
ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ	τὴν ἀνά]θεσιν τῆς [πόλεως . . . .
ΤΩΝ ΠΟΛΛ	. . . .] τῶν πολλ[ῶν . . . .
ΚΑΙ ΤΙΜΑΣ	. . . .] καὶ τιμὰς [λαβεῖν . . .
ΟΥΣΑΝ ΠΙ	εἰς τὴν ἐπι]οῦσαν Π[ρυτανείαν . . .
ΕΣΤΙ ΑΥΟΘ_	. . . .] ἐστὶ αὐ . θ[. . . . .
ΠΟΝΟΣ Α	. . . .]πονος ἀ[. . . . . .
ΣΧΕ ΚΑΙ ΤΑ	. . παρέ]σχε καὶ τὰ [. . . . .
ΑΡΕΤΗΣ	. . . .] ἀρετῆς [ἕνεκα καὶ . . .
ΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜ	τῆς Βουλῆς κ]αὶ τοῦ Δήμ[ου . . . .
ΕΑΥΤΟΝ	. . . .] ἑαυτὸν [. . . . . .
ΥΣ ΕΑ . ΤΟ	. . . .]υς ἑα[υ]τὸ[ν . . . . .
ΝΑΙ Υ . . .	. . . εἶ]ναι ὑ[πὲρ τῆς . . . .
ΑΙ ΑΞΙ ΩΣ	φιλοτίμως κ]αὶ ἀξίως [. . . . .
ΝΕΣΙ . . .	τὴν συναί]νεσι[ν . . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1833 Νοεμβρίου 24 πρὸς τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλην. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ἑνὸς Γαλλικοῦ μέτρου καὶ 20 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 14 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Τὸ Γ καὶ τὸ Ƹ εἰσὶν οὕτω Π, Σ γεγραμμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἦν Ψήφισμα λίαν ἐκτεταμένον, τὸ ὁποῖον οἱ Βάρβαροι ἀκρωτηρίασαν κατὰ τὰ πλάγια μέρη τῆς πλακὸς, ὅπως καταστήσωσιν αὐτὴν εἰς ἄλλην χρῆσιν.

Περὶ τοῦ εἰς τὴν 62 καὶ 65 γραμμὴν ἀναφερομένου Ἄρχοντος Μενεκράτου ἐσημειώσαμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2661 ἐπιγραφὴν, ὅτι ἀναφέρεται οὗτος καὶ παρὰ τῷ Βοικχίῳ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 178 ἐπιγραφῇ, καὶ ἐν τῇ 6 τοῦ Βουλευτηρίου, ὅτι ἦρξεν οὗτος τὸ 2 ἔτος τῆς 123 Ὀλυμπιάδος (1).

Κ. Σ. Π.

---

(1) Περὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ οἰκοδομήματος, περὶ οὗ ἀναφέραμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2662 ἐπιγραφὴν, ὅτι ἀληθῶς ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι ταῖς τε ἐν τῷ παραθαλασσίῳ καὶ μὴ, ἦσαν οἰκοδομήματα, ἔνθα οἱ πρὸς μίσθωσιν μάγειροι συνήρχοντο, καὶ οἷς οἱ βουλόμενοι μισθῶσαι τοιούτους διευθύνοντο· ὅρα τὰ τοῦ Πολυδεύκους (Θ. 48), καὶ τὰ ἐκ τοῦ Ἀλεξίδος παρ' Ἀθηναίῳ (Δ. 164) ἀναφερόμενα· ἦσαν δὲ τὰ καταστήματα ταῦτα ἐν τῇ ἀγορᾷ κυρίως ἑκάστης πόλεως. Ἡ δὲ ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρεθεῖσα ἐν Πειραιεῖ παρὰ τὴν Μακρὰν Στοὰν, δεικνύει τὴν θέσιν αὐτῆς τε καὶ τῆς ἀγορᾶς. Εἶναι δὲ αὕτη ὄπισθεν τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. Ἀναφέραμεν τὴν Μονὴν ταύτην, ὡς μονιμωτέραν ἰδιοκτησίαν τῶν ἐν Πειραιεῖ ἰδιοκτησιῶν, διότι αὗται συνεχῶς ἀλλάττουσι τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν.

2663.	2663.
ΛΕΥΚΙΟΣ ΣΕΠΠΙΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ	Λεύκιος Σέππιος Ἀφροδίσιος

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου Παρίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1855 Δεκεμβρίου 18 εἰς τὸ Διοσκούρειον, κάτωθεν τοῦ σπηλαίου τῆς Κρεούσης, πρὸς τοὺς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 36 0/0, καὶ τὸ πάχος 0/0 6. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων, ἅπερ εἰσὶν ἐρυθρὰ κεχρωματισμένα, εἶναι 0/0 2. Ἡ πλὰξ κεκόσμηται μετὰ ἀετώματος, τοῦ ὁποίου τὰ γεῖσσα σώζουσι γραμμὰς ἐρυθράς. Ἔκ τινων μερῶν ἡμιέργων τῆς στήλης ἐξάγω, ὅτι ὁ λίθος πρότερον ἦν ἐν ἄλλῃ χρήσει, μετεσχηματίσθη δὲ μεταγενεστέρως εἰς στήλην τοῦ Λευκίου Σεππίου.

Ὁ Λεύκιος Σέππιος οὗτος, ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς Λευκίῳ Σεππίῳ Κηφεισιεῖ τῷ Θεσμοθέτῃ, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 181 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου· γράφεται δὲ ἐνταῦθα ἡ προπαραλήγουσα τοῦ Δήμου, τὸ ΦΕΙ, διὰ τῆς ΕΙ ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῆς διὰ τοῦ Ι.

Κ. Σ. Π.

2664.	2664.
ΟΝΕΟΥ ΙΣΕΝΕΚΑ	. . ο[υ] νέου ἀρετῆ]ς ἕνεκα

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Π.

2665.	2665.
ΚΑΙΕΘ ΡΩΤΗ ΠΡΟΣ ΠΑΝ ΛΗΙΛ	καὶ ἔθ[υσε . . π- ρώτη . . . . . πρὸς τ[ὸν . . . Παν[. . . . . λ . λ . . . . . .

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τοῦ Βάθρου εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Κ. Σ. Π.

2666.	2666.
ΗΝΑΙ ΙΣΤΡΑΤΗΝ ΠΠΟΚΛΗΣ ΠΑΛΗΤΤΙΟΣ ΛΥΡΑ	Ἀ]θηνᾷ Λυσ]ιστράτην Ἱ]ππoκλῆς Συ]παλήττιος . . . λ]υρα

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, Ηὗρον αὐτὸ τὸ 1854 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0 καὶ τὸ πλάτος 19 0/0. Τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δὲ ἄνω καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκέραια. Ἐκ τοῦ δατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἵστατο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἡ Λυσιστράτη, ἣν ὁ πατὴρ αὐτῆς Λυσικλῆς ἀνέθεσε..

Κ. Σ. Π.

2667.

Ι Α . Α Ι Ε
Ε Τ Η Ν Τ Ρ Α
Χ Ο Ρ Δ Η Ξ Η
Ο Ξ Ε Υ Ξ Τ Ο Τ
Μ Ε Λ Ι Τ Ο Ξ
Ω Ν . Ε

2667.

Ἱερε]ία [τ]ὰ ἱε-
ρεῖα· ἐπὶ δ]ὲ τὴν τρά-
πεζαν κωλὴν πλευρὸν Ἰσχίου] χορδῆς. Ἥ-
ρας Ιερεία ἱερεώσυνα . . .]οσεὺς τοτ-
. . . .]μέλιτος
κοτύλης ΙΙΙ, ἐλαίου τριῶν κοτυλ]ῶν. Ἐ-
[πὶ δὲ τὴν τράπεζαν κωλὴν πλευρὸν]
[Ἰσχίου ἡμέκραιραν χορδῆς].

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ τὸ **1834** Ἰανουαρίου **3** εἰς τὸν Δῆμον *Αἰξωνίδαι*, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην νῦν *'Αλικὴ*, ἔνθα ηὗρον καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. **117** καὶ **118** προδημοσιευθείσας ἐπιγραφάς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἡ πλὰξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι ἀνέπαφον. Μάλιστα εἰς τὸ μέρος τοῦτο (μετὰ τὰς σωζομένας ἓξ γραμμὰς) μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0/0 **3**. Μετὰ τὰ γράμματα ΧΟΡΔΗΞ μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον ἑνὸς γράμματος, εἶτα ἕπεται τὸ Η. Εἶναι δὲ καὶ αὐτὴ τῆς αὐτῆς φύσεως, ὡς αἱ ὑπ' ἀριθ. **117** καὶ **118** ἐπιγραφαὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

2668.

Ι Δ Ο C
Ν Ι Κ Ω Ν

2668.

. . .]ίδος
. . .]νικων

Ἐπὶ τμήματος στήλης πλακωτῆς, (ἧς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀετώματος σώζεται κεκοσμημένον ἀκάνθῳ) λίθου Πεντελησίου. Ηὗρον αὐτὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς στήλης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι **35** 0/0, καὶ τὸ πλάτος **30** 0/0.

Κ. Σ. Π.

2669.

Ι Β Ι Ω Ι

2669.

τῷ] βίῳ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0/0 **5**, καὶ τὸ πλάτος **13** 0/0.

Κ. Σ. Π.

2670.

ϽΝΤΟϹΜΑΡΚΙ
ΙΤΟΥΒΗϹΑΙЄ

2670.

Ἄρχ]οντος Μαρκι[ανοῦ
. . .]ι τοῦ Βησαιέ[ως

Ἐπὶ τεμαχίου Ἑρμοῦ λίθου Πεντελικοῦ. Ηὗρον αὐτὸ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου (ὅσον σώζεται) εἶναι **15** 0/0, τὸ πλάτος **17** 0/0, καὶ τὸ πάχος **10** 0/0. Ὁ λίθος εἶναι ἀκρωτηριασμένος κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτοῦ. Τὸ Α, Ε, Μ καὶ Ξ εἰσὶν οὕτως Α, Є, Μ, C ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

2671.

Δ Ι Ο Κ Λ Η Ξ Ξ Ι Λ Ω Ν Ο Ξ

2671.

Διοκλῆς Σίλωνος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου λευκοῦ. Ηὗρον αὐτὴν τὸ **1834** Ἰανουαρίου **2** εἰς τὸ μέρος τοῦ πεδίου τῶν Ἀθηνῶν, καλουμένου τανῦν *Βάρη*. Τὸ ὄνομα *Σίλων* πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

2672.

ΧΑΙΡΕ
ΒΛΑСΤΟСΕΤΩΝΙΗ

2672.

Χαῖρε
Βλάστος ἐτῶν 18.

Ἐπὶ ἐπιτυμβίου τύπου λίθου Πεντελησιου. Ηὗρον αὐτὸν εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δ. Παπούτζια, τὸ 1851 Φεβρουαρίου 2. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου (ὅσον σώζεται) εἶναι δύω καὶ ἥμισυ Ἀγγλικῶν ποδῶν, καὶ τὸ πάχος δύω. Τὰ κάτωθεν τῆς κνίμης μέρη δὲν σώζονται. Ὁ τύπος οὗτος παριστάνει ἄνδρα ἱστάμενον καὶ ἡμίγυμνον, φέρει τῇ δεξιᾷ χειρὶ χλαίναν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ δίσκον. Ἐπὶ τοῦ λίθου ἐπιγράφεται πρῶτον ΧΑΙΡЄ, εἶτα εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφὴ ΒΛΑСΤΟС ЄΤΩΝ ΙΗ. Ὄνομα κύριον *Βλάστος*, μᾶλλον δὲ *Βλαστὸς*, εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5827 b τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Συνταγματάρχου Λ̓ηκίου ὑπ' ἀριθ. 162 *(trav. in north. Grece T. 4)*. Ἡ δὲ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα *Βλαστός*. Τινὲς τῶν νῦν Ἑλλήνων καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ *Βλαστοὶ*, καὶ εἴς τινας ὑπάρχει καὶ ὡς ἐπίθετον, π. χ. Ἀλέξανδρος Βλαστὸς ὁ τὰ Χιακὰ γράψας.

Κ. Σ. Π.

2673.

Ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα τὸ 1853 (ὑπ' ἀριθ. 1311, σελ. 791).

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ ΕΠΕΝ ΕΠΕΙΔΗ
ΗΔΥΛΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
ΑΕΙ ΤΟΙΣ ΔΕΟΜΕΝΟΙΣ ΧΡΕΙΑΝ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ
ΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΗΔΥΛΟΝ ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ ΘΗΒΑΕΑ ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΙΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ
ΕΚΓΟΝΟΥΣ Κ\Ι ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΝΚΤΗ
ΣΙΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΩΙ ΚΑΘΑΠΕΡ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Ὡς ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 687, σελ. 257) εἰς τὸν δεύτερον τόμον τοῦ Antiquités Helléniques.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ ΕΙΠΕΝ ΕΠΕΙΔΗ
ΗΔΥΛΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
ΑΕΙ ΤΟΙΣ ΔΕΟΜΕΝΟΙΣ ΧΡΕΙΑΝ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΠΑΝ
ΤΙ ΚΑΙΡΩΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΗΔΥΛΟΝ ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ ΘΗΒΑΕΑ ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ
ΕΚΓΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΝΙΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΓΚΤΗ
ΣΙΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΥΟΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΩΙ ΚΑΘΑΠΕΡ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημασιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 2670, καὶ πάλιν ἀνατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 687, ὅστις λέγει «La Barbare ignorance, enhardie par l'impunité, les brisa en morceaux.» Βιαζόμεθα νὰ ἐκδώσωμεν ἐκ νέου ά) διότι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς τυπώσας αὐτὴν ἡμιτελῆ (ἤτοι παραλείψας ὅλως τὴν 6 γραμμὴν ἐποίησε τὴν ἐπιγραφὴν, συγκειμένην ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἐκ 12 γραμμῶν, ἵνα φαίνηται εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ὡς εἰ ἦν ἐξ 11 γραμμῶν, ἵνα μὴν ἀπατηθῇ τις, ὅτι τοιαύτη ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου, οἵαν ὁ Κ. Ῥαγκ. ἐτύπωσε), καὶ 6') ἵνα ἀποδείξω εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι ὁ μεμισθωμένος ἀδρῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταμείου, ὡς Καθηγητὴς, Ῥαγκαβῆς, λέγων περὶ τῆς θλάσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης· «Enhardie par l'impunité brisa les inscriptions» δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν. Δημοσιεύσαντες

τὰς ἐν τῇ Ψαφίδι (Κάλαμος) ἐπιγραφάς, (ὅρα Ἀρχαιολ. Ἐφημερ. ἐπιγρ. **1310**, καὶ **1311**, σελ. **791**) εἴπομεν τότε, ὅτι ζῆλος οἰκοδομῆς Ἐκκλησίας κατέστρεψε δύο βάθρα μετ' ἐπιγραφῶν τοῦ Ἀμφιαραΐου, καὶ ὅτι οἱ αὐτουργοὶ κτίσται κατεδιώχθησαν, καὶ ἐτιμωρήθησαν δικαστικῶς διὰ φυλακῆς 15 ἡμερῶν, καὶ προστίμου συμφώνως μὲ τὸν Νόμον. Τὸ νὰ γράφῃ ὁ ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν Ἀθήναις Γαλλιστὶ «La Barbare ingnorance, enhardie par l'impuneté, les brisa en morcaux,» τοῦτο εἶναι ἀθέμητον. Τοιαύτας βλασφημίας τοῦ Κ. Ῥαγκ. κατὰ τῆς Κυβερνήσεως θέλομεν ἀναφέρῃ ἐπομένως πλείστας.

Πρὸς ἐξάλειψιν οὖν τοιαύτης κοιλίδος (ὡς ἀναφέραμεν) καὶ χάριν τῆς ἐπιστήμης δημοσιεύομεν ἐκ νέου τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἧς τὴν 6 γραμμὴν παρέλειψεν ὅλως ὁ Κ. Ῥαγκ., καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 7 γραμμῆς (6 Ῥαγκ.) ἔγραψεν ΕΚΓΟΝΟΣ ἀντὶ ΕΚΓΟΝΟΥΣ, ὡς εἶναι εἰς τὸ πρωτότυπον. Κ. Σ. Π.

(Ὡς εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ὑπ' ἀριθ. 289).

2674. I

ΛΗΣΤΟΝΔΕϹ
ΙΟΙΙΕΑΜΗΔΕΚΑΤΕΝΕΙΓΙ
ΥΔΗΜΟΣΙΟΥΟΠΩΣΑΝΟΔΗΜΟΣ/
ΕΝΕΓΚΑΣΩΝΚΑΙΛΑΒΟΥΣΩΝΜΗ
\ΡΑΤΟΝΔΕΤΟΝΝΟΜΟΝΟΦΕΙΛΕΤΩ
ΗΝΕΙΗΟΙΔΗΜΟΣΙΟΙΟΙΕΝΤΗΙΑΚΡΟ
ΤΟΝΔΕΤΟΝΝΟΜΟΝΜΑΣΤΙΓΟΥΣΘΩΕΚΑ
ΙΟΝΑΝΑΤΙΘΕΝΑΙΤΑΑΝΑΘΗΜΑΤΑΧΡΥ
ΣΙΟΥΣΜΙΑΜΜΕΝΔΩΡΕΑΝΩΝΛΑΜΒΑΝ
ΤΙΘΕΝΑΙΧΡΥΣΑΗΑΡΓΥΡΑΚΑΙΕΑΝ
ΡΟΥΝΤΟΝΔΕΝΟΜΟΝΤΟΝΔΕΚΑΙΤ
ΕΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΓ

ΤΗΣΣΚΙΡΟΦΟΡ
ϽΓΟΣΛΥΚΟΦΡ
ΦΟΡΗΣΟΙΔ
ΕΙΣΙΔΙΔ
ΠΩΡΙ/.
ΝΑΠ
ΙΑ

(Ὡς τὴν ἐδημοσίευσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ὑπ' ἀριθ. 492, τόμ. 2 Antiquit. Helléniq.).

ΗΣΤΟΝΔΕ
LΛΜΗΔΕΚΑΤΕΝΕΙΓ Ι
ΥΔΗΜΟΣΙΟΥΟΠΩΣΑΝΟΔΗΜΟΣΙ
ΕΝΕΓΚΑΣΩΝΚΑΙΛΑΒΟΥΣΩΝΜΗ
ΡΑΤΟΝΔΕΤΟΝΝΟΜΟΝΟΦΕΙΛΕΤΩ
\ΙΝΕΙΗΟΙΔΗΜΟΣΙΟΙΕΝΤΗΑΚΡ
ΟΝΔΕΤΟΝΝΟΜΟΝΜΑΣΤΙΓΟΥΣΘΩΕΚΑ
ΙΟΝΑΝΑΤΙΘΕΝΑΙΤΑΑΝΑΘΗΜΑΤΑΧΡ
ΣΙΟΥΣΜΙΑΜΜΕΝΔΩΡΕΑΝΩΝΛΑΜΒΑΝ
ΤΙΘΕΝΑΙΧΡΥΣΑΚΑΙΑΡΓΥΡΑΚΑΙΕΑΝ
ΡΟΥΝΤΟΝΔΕΝΟΜΟΝΤ.ΟΝΔΕΚΑΙ
ΗΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΗΙ
ΤΗΣΣΚΙΡΟΦΟΡ
ΓΟΣΛΥΚΟΦΡ
ΦΟΡΗΣΟΙΔ
ΕΙΣΙΔΙΑ
ΕΩΡΙ
ΝΑΠ
ΙΑ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὸ 1839 (ὑπ' ἀριθ. 289) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις ἂν δὲν παρετήρουν, ὅτι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ὅλως παραμορφωμένην, καὶ δυναμένην νὰ φανῇ ὡς ἄλλη τις τῆς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ὑπαρχούσης.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΗΣ ΤΟΝ ΔΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΗΣ ΤΟΝ ΔΕ Ε, τὰ δὲ γράμματα αὐτῆς (τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ῥαγκ.) δὲν φυλάττουσι, πρὸς τὴν δευτέραν γραμμὴν, τὴν αὐτὴν τάξιν, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον.

Τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΕΛΜΗΔΕΚΑΤΕΝΕΙΓ Ι, εἰς δὲ τὸν λίθον εἰσὶν οὕτως ἐγχαραγμένα ΙΟ ΙΙ ΕΑ ΜΗ ΔΕΚΑΤΕΝ ΕΙΓΙ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν παρέλειψε τὴν ὑπογεγραμμένην τῆς δοτικῆς τοῦ θηλυκοῦ ἄρθρου ΤΗΙ, ὡς παρέλειψε καὶ τὸ Ο, φαινόμενον εἰς τὸ ἄκρον τῆς αὐτῆς γραμμῆς οὕτως ΕΝ ΤΗΙ ΑΚΡΟ[πόλει.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 7 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Τ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 8 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Υ, φαινόμενον εἰς τὸν λίθον οὕτω ΧΡΥ[σᾶ.

Τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΤΙΘΕΝΑΙ ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΕΑΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτως ΤΙΘΕΝΑΙ ΧΡΥΣΑ Η ΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΕΑΝ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 11 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. παρέλειψε τὸ Τ, ὅπερ φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Μεταξὺ δὲ τῆς 12 καὶ 13 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον κενὸν 0, 4, ὃ περέλειψεν ὁ Ῥαγκαβῆς, εἶτα ἄρχεται τὸ ἄλλο Ψήφισμα. Καὶ εἰς τὸ πρῶτον καὶ εἰς τὸ δεύτερον Ψήφισμα ὁ Κ. Ῥαγκ. δὲν ἐφύλαξεν οὐδαμῶς τὴν πρὸς ἀλλήλας τὰς γραμμὰς τάξιν τῶν γραμμάτων· ἔγραψε δὲ ἐσφαλμένως ὅλας τὰς γραμμὰς, ὡς ἀρχομένας ἀπὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἐν ᾧ εἰς τὸν λίθον ὑπάρχει ἡ τάξις, ἣ ἐσημειώθη εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ 289 καὶ νῦν. Κ. Σ. Π.

Περὶ τῆς διὰ κωνείου δηλητηριάσεως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Ἓν τῶν κυριωτέρων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δηλητηρίων ἦν τὸ κώνειον, τὸ ὁποῖον οἱ βουλόμενοι θανατῶσαι ἑαυτοὺς ἑκουσίως ἐλάμβανον, καθὼς καὶ οἱ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἄξιοι θανάτου κρινόμενοι. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται παραυτα, ὅτι ὁ Σωκράτης ἐτελεύτησε λαβὼν τὸ εἰρημένον δηλητήριον; ἐλάμβανον δὲ αὐτὸ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἑξῆς χωρίων τοῦ Πλάτωνος, εἰς λειοτριβημένην κατάστασιν. «Ἀλλ' ἄγε δὴ, ὦ Κρίτων, . . . ἐνεγκάτω τις τὸ φάρμακον εἰ τέτριπται· εἰ δὲ μὴ, τριψάτω ὁ ἄνθρωπος·» καὶ ἀλλαχοῦ «Καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας ἧκεν ἄγων τὸν μέλλοντα δώσειν τὸ φάρμακον ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον» (Πλατ. Φαιδ.). Δὲν εἶναι ὅμως βέβαιον, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐχρῶντο μόνῳ τῷ κωνείῳ, καθότι τὰ συμπτώματα, μεθ' ὧν ὁ Σωκράτης ἐτελεύτησε, καὶ τὰ ὁποῖα ὁ Πλάτων ἀκριβῶς ἐξέθηκε, δὲν εἶναι ὅμοια μετὰ τῶν διὰ τῆς τοῦ κωνείου δηλητηριάσεως παρουσιαζομένων.

Τὸ δηλητηριάζειν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ κωνείου φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο σπάνιον εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ κυρίως ὁ ἐν Ἀθήναις τύραννος Κριτίας προσέταξε νὰ δηλητηριασθῶσι πολλοὶ τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τῶν Ἀθηνῶν διὰ τοῦ κωνείου. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐθεώρουν τὸ *Πήγανον* ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῆς διὰ τοῦ κωνείου δηλητηριάσεως, οὐδεὶς ἐξήρχετο τῆς οἰκίας του πρὶν ἢ λάβῃ τὸν ὀπὸν τοῦ πηγάνου, ἵνα προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸ δηλητήριον τοῦτο. Τοῦτο δὲ ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἑξῆς χωρίου τοῦ Πλινίου.

«Obsta pota mero, vel crudu comesta venenis hoc, Mithridates rex Ponti sæpe probavit.»

Ἡ συνήθεια τοῦ δηλητηριάζειν διὰ τοῦ ὀποῦ τοῦ κωνείου ὑπῆρξε κυρίως εἰς τὴν νῆσον Κέαν, ὅπου ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες μετὰ τὸ ἑξηκοστὸν τῆς ἡλικίας των ἔτος, ἐπειδὴ ὡς ἐκ τοῦ γήρως των δὲν ἠδύναντο νὰ παρέχωσιν ὄφελός τι τῇ πολιτείᾳ ἐδηλητηριάζοντο οἰκειοθελῶς διὰ τοῦ κωνείου. Τὰ εἰρημένα ἐξάγονται ἐκ τοῦ Στράβωνος λέγοντος· «Παρὰ τούτοις δὲ δοκεῖ τεθῆναι ποτὲ νόμος, οὗ μέμνηται καὶ Μένανδρος·

Καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι, Φανία·
ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς.

προσέταττε γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὁ νόμος τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότας κωνειάζεσθαι, τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις

τὴν τροφήν.» Ἡ συνήθης δόσις, ἥτις ἐχρησίμευε πρὸς δηλητηρίασιν ἦτο **10** δραχμαὶ, ἃς ὁ δηλητηριασθησόμενος ἢ ὁ βουλόμενος δηλητηριασθῆναι ἐλάμβανεν.

Ἡ λέξις *κώνειον* ἐτυμολογεῖται ἐκ τοῦ κωνάω διὰ τὸν γενόμενον εἰλιγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι κατὰ τὸν Διοσκουρίδην.

Οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν τὸ κώνειον *Cicuta*· παράγεται δὲ ἡ λέξις αὕτη ἐκ τοῦ κύειν, ἐπειδὴ ὁ καυλὸς τοῦ εἰρημένου φυτοῦ εἶναι κενός.

Ξ. Λανδερέρ.

Ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος τῆς ἐπὶ τῆς Δήλου ἱερᾶς λίμνης.

Ἡ μικρὰ αὕτη καὶ πετρώδης ἐν τῷ μέσῳ τῶν Κυκλάδων κειμένη νῆσος ἦτο περίφημος τὸ πάλαι διὰ τὴν ἐν αὐτῇ γέννησιν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα Δῆλος, καθότι, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Πλίνιος, ἐνομίζετο τὸ πάλαι, ὅτι ὁ Ποσειδῶν προήγαγεν αὐτὴν ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἐπ' αὐτῆς ὑπῆρχε τὸ πάλαι ὁ ναὸς τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τὸν ὁποῖον μάλιστα κατὰ πενταετίαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐτελοῦντο κοινοὶ ἀγῶνες, καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Χρυσίχθων υἱὸς τοῦ Κέκρωπος ἐκ Παρίου μαρμάρου ἀνῳκοδόμησεν. Ἐνταῦθα εὑρίσκετο τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου ἐδίδοντο οἱ σκοτεινότεροι χρησμοί, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ βωμὸς ἐκ κεράτων εἶχε κατασκευασθῆ. Ἡ νῆσος ἦτον ἱερὰ τὸ πάλαι, καθότι δὲν ἐσυγχωρεῖτο οὐδεμία γυνὴ νὰ γεννήσῃ ἐπ' αὐτῆς, οὔτε θνητὸς ἐν αὐτῇ νὰ ἐνταφιασθῇ, οὐδὲ κύων νὰ ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτῆς. Τὴν σήμερον εὑρίσκονται λείψανα μόνον τινὰ τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου αὐτῆς, ἐκτεινόμενα μέχρι τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης. Πρὸς τὸ βόρειο-ἀνατολικὸν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπάρχει λίμνη τις κυκλικῶς περιτειχισμένη, καὶ *στρογγύλη λίμνη* ὀνομαζομένη· εἰς ταύτην λέγεται, ὅτι ἐγεννήθη ὁ Ἀπόλλων. Παρευρεθεὶς ποτε εἰς Δῆλον εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ λίμνη αὕτη ἦτο πλήρης ὕδατος οὐκ ἄπο σκοποῦ ἐνόμισα νὰ ἐξετάσω τὸ ὕδωρ αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ποιμένων τῶν μόνων κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, ὡς *ἰαματικὸν* ἐφημίζετο· καὶ ὅμως τίποτε ἰδιαίτερον τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐμπεριέχει.'

Ξ. Λανδερέρ.

Περὶ τῆς Κασταλίας κρήνης.

Ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ἦτον ἡ τῆς Κασταλίας κρήνη, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ συνήχθη ἐντός τινος ἄντρου, κοινωνοῦντος διά τινος ὀπῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ τῆς Πυθίας φωνὴ ἐξήρχετο, καὶ ὑπὲρ τὴν ὁποίαν ἵστατο ὁ χρυσοῦς τρίπους, ὅστις ἦτο δάφναις, καὶ δαφνοστεφάνοις περιεστεμμένος, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ φανῇ ἡ ὀπὴ αὕτη. Εὑρίσκομεν περὶ τῆς Κασταλίας κρήνης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι τὰ ἀκόλουθα· « Ἐκ δὲ τοῦ γυμνασίου τινὶ εἰς τὸ ἱερὸν ἄγόν τι, ἔστιν ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ τῆς Κασταλίας καὶ πιεῖν ἡδύ· δοῦναι δὲ τὸ ὄνομα τῇ πηγῇ γυναῖκα λέγουσιν ἐπιχωρίαν, οἱ δὲ ἄνδρα Κastάλιον. »

Περὶ αὐτῆς λέγει ὁ Ἡρόδοτος, ὅτι ἡ περίφημος αὕτη πηγὴ εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ὄρους Παρνασσοῦ πλησίον τῶν Δελφῶν, καὶ ἦτον ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ταῖς Μούσαις· αὐτῆς τὸ ὕδωρ ἔπινον οἱ ἐπερωτοῦντες τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Περὶ τῆς Κασταλίας λέγουσιν, ὅτι ὑπεράνω τοῦ ναοῦ ἡ κρήνη αὕτη εὑρισκομένη εἰσέῤῥεεν εἰς τὰ ἔνδον τοῦ ναοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ὁ νέος ἔφερεν ἐκ τοῦ πλησίον ἄλσους τὰς δάφνας πρὸς περίστεψιν τοῦ τρίποδος τῆς Πυθίας, ἐξήντλει ὕδωρ ἐκ τῆς Κασταλίας κρήνης πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ναῷ ἱσταμένων ἀγγείων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος, ὅτι *Κασταλία* ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Κασταλίου υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ ἀπό τινος νύμφης Κασταλίας, ἥτις ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καταδιωκομένη μετεμορφώθη εἰς τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πηγήν. Ἡ πηγὴ αὕτη ὀνομάζεται ἀπὸ τῶν Παρνασῶν κατοίκων *κρήνη*, καὶ οἱ τὰ μέρη ταῦτα κατοικοῦντες θεωροῦσι τὴν πόσιν τοῦ ὕδατος τῆς Κασταλίας κρήνης, τῆς τοσοῦτον διαθρυλληθείσης τὸ πάλαι, ὡς ὕδωρ ἐλαφρὸν καὶ χωνευτικόν· ὑπὸ χημικὴν δὲ ἔποψιν θεωρήσαντες τὸ ὕδωρ τοῦτο λέγομεν μόνον ἐν ὀλίγοις, ὅτι εἶναι καθαρώτατον, δυνάμενον πραγματικῶς νὰ ἐνεργῇ ἐπωφελῶς, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀλάτων, ἅτινα ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ὕδασι ἀπαντῶνται, ὥστε τὸ τῆς Κασταλίας κρήνης ὕδωρ δύναται νὰ ὀνομασθῇ *Ἀκρατοκρήνη*.

Ξ. Λανδερέρ.

Μεταβὰς πρό τινος καιροῦ εἰς τὴν νῆσον Κέαν, ὅπως ἴδω τὰς ἐκεῖ ἀρχαιότητας, τὰς ὁποίας περιέγραψεν ὁ διάσημος ἀρχαιολόγος Brownstædt εἶδον τινὰς, αἵτινες ἐντὸς τοῦ κλασσικοῦ πονήματος τοῦ εἰρημένου ἀρχαιολόγου δὲν ἐνδιαλαμβάνονται, καὶ τὰς ὁποίας δι' ὀλίγων λέξεων προτίθεμαι νὰ περιγράψω.

Πλησίον τῆς ἀρχαίας πόλεως Καρθαίας ἀπαντῶνται ἐρείπια κολοσσαῖα ἀρχαίου τινὸς οἰκοδομήματος, ὅπερ τὴν σήμερον ὑπὸ τῶν τῆς νήσου κατοίκων καλεῖται *παζάρι*. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτό, ὅτι ἦτον ἀγορὰ τῶν ἀρχαίων Καρθαίων οὐκ ἀποκαθίσταται ἀπίθανον, ὡς παρά τινος περὶ τὴν τῆς νήσου ταύτης ἀρχαιολογίαν καταγινομένου ἔμαθον, ὅτι εὑρέθη ἐνταῦθα πρό τινων χρόνων ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ, ὥστε ὁ συμπερασμὸς οὗτος ἐκ τῆς εὑρέσεως τοῦ ἀγάλματος ἔτι πιθανολογεῖται.

Πλησίον τῶν ἐρειπίων τούτων εὑρίσκεται καὶ μικρὸν καλῶς διατηρούμενον οἴκημα, ὅμοιον τῶν ἀρχαίων οἰκιῶν· καὶ τοιοῦτον παρόμοιον εὑρίσκεται καὶ εἰς τὴν νῆσον Δῆλον, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν Ὠρειὰν ἐν Εὐβοίᾳ.

Ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρχαίᾳ τῶν Καρθαίων πόλει πάμπολλα λόγου ἄξια ἐρείπια ὑπάρχουσι, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Brownstœdt δὲν εἶναι σεσημειωμένα. Ὅθεν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως ταύτης συσταίνομεν εἰς πάντα περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν καταγινόμενον.

Λίαν σπουδαῖον ἐθεώρησα ἵνα ἐξετάσω τὸ περὶ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς νήσου Κέας μετηνέχθη, καὶ περὶ οὗ ὁ Θεόφραστος λέγει «Βελτίστη δὲ δοκεῖ Μίλτος ἡ Κεία εἶναι.» Καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν Κείων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὑπάρχει ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐπιγραφὴ, ἣν ὁ ἀξιότιμος Κύριος Πιττάκης παρακαλεῖται νὰ προσθέσῃ τῇ παρούσῃ.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μίλτον τῶν Κείων ἐνόμιζον μήπως τὸ χρῶμα τοῦτο ἦτο χρῶμα Μολυβδοῦχον, δηλ. *Ὀξείδιον* τοῦ Μολύβδου τὸ λεγόμενον *Μίνιον*· καθότι πρό τινων χρόνων ἐν τῷ λιμένι τῆς Κέας *Βουρκάρι* εὑρὼν μεγάλον λίθον λιθαργυρίτην ἐνόμισα, ὅτι οἱ Κεῖοι μετεποίησαν τὸν λίθον τοῦτον διὰ πυρώσεως εἰς τὸ εἰρημένον χρῶμα τὸ Μίνιον. Ἐπειδὴ ὅμως παρὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Μάνθου ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἰουλίδος ἐντὸς σπηλαίου εὑρέθη λίθος ἀργιλλοῦχος ἔχων ὡραιότατον ἐρυθροῦν χρῶμα, ὅςις ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἐξήχθη ἴσως ἐν μεγάλῃ ποσότητι, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Μίλτος τῶν Κείων δὲν ἦτο χρῶμα Μολυβδοῦχον, ἀλλ' ἦτο χῶμα, συνιστάμενον ἐξ ἀργίλλου καὶ Σιδήρου, ὀνομαζομένη *Rubrica*, ὡς τὴν ὀνομάζει ὁ Πλίνιος.

Προσθέτω τῇ παρούσῃ περιγραφῇ ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἐλαιοτριβίων τῶν ἀρχαίων, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς συγγράμμασι μνεία οὐ ποιεῖται.

Ἀφοῦ ἐγνώρισαν οἱ Ἕλληνες τὸ ἔλαιον πρέπει νὰ ἐγνώριζαν καὶ τὰς πρὸς ἔκθλιψιν τοῦ ἐλαίου μηχανάς.

Ἐν τῇ εἰρημένῃ νήσῳ εὑρίσκονται δύο ἀγγεῖα μεγάλου ὄγκου λελαξευμένα ἐκ σκληροτάτου τινὸς λίθου, μὴ ἀπαντωμένου ἐν τῇ ἰδίᾳ νήσῳ, ἀλλ', ὡς μοὶ φαίνεται ἐκ τῆς ὑφῆς τοῦ λίθου, ὁμοιάζοντος μετὰ τῆς Σμυρίδος, ἥτις ἀνορύττεται εἰς Νάξον καὶ κατειργασμένα ἐξ αὐτῆς. Τὰ εἰρημένα ἀγγεῖα ἔχουν τὸ σχῆμα τῶν τὴν σήμερον πρὸς λειοτρίβησιν συνήθων ἰγδίων, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἓν ἔδειξεν εἰς τὸ ἔνδον τοῦ κοιλώματος σχῆμα ῥαβδωτὸν, καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος ὀπὴν πρὸς ἔκρευσιν τινὸς ἐντὸς αὐτοῦ συναγομένου ῥευστοῦ. Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι κατάλληλον ἰγδιόχειρον περιστρέφεται διά τινος δυνάμεως ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ὅλμου, ἔχομεν μηχάνημα πρὸς λειοτρίβησιν τῶν ἐλαιῶν, καὶ μάζαν διὰ τὴν ἑπομένην ἔκθλιψιν τοῦ ἐλαίου, ὥστε τὰ ἀγγεῖα ταῦτα βεβαίως ἀνήκουν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐλαίου τῶν ἀρχαίων τῆς νήσου Κέας κατοίκων.

Ξ. Λανδερέρ.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1854

Φυλλάδιον 37, Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Ἀπρίλιος καὶ Μάϊος

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 236 - 239	2034	1085	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 252 - 253	2035	1086	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 374	2036	1087	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 4 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 255	2037	1088	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀχαΐας	2038	1089	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 491	2039	1089	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 940 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 76	2040	1090	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 941 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 353	2041	1090	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2042	1090	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1699	2043	1091	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 748	2044	1091	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 175	2045	1091	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2046-2049	1092	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3882	2050	1092	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11608	2051	1093	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11042	2052	1093	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12730	2053	1093	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9590	2054	1093	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10808	2055	1093	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀττικῆς IG II² 6449	2056	1093	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἀετώματος ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5881	2057	1093	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τροιζῆνος IG IV 810	2058	1094	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9711	2059	1094	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7533	2060	1094	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6631	2061	1094	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7757	2062	1094	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11829	2063	1095	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7911	2064	1095	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8441	2065	1095	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7159	2066	1095	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10196	2067	1095	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6638	2068	1096	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 277 - 278	2069	1096	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 499 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 282 - 283	2070	1097	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 66	2071	1099	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 75	2072	1100	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10464	2073	1100	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2074-2075	1100	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 629	2076	1101	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 636	2077	1101	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 6614	2078	1101	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3019	2079	1101	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12670	2080	1102	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8546	2081	1102	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7760	2082	1102	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4169	2083	1102	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3280	2084	1103	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2085-2086	1103	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἀετώματος ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5909	2087	1103	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2088-2089	1103	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9162	2090	1104	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8080	2091	1104	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6769	2092	1104	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 232	2093	1104	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 257 - 258	2094	1105	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 272 - 273	2095	1106	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 258 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 287 - 288	2096	1106	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 69	2097	1107	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 368	2098	1108	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 385	2099	1108	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 286 - 287	2100	1109	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 113	2101	1110	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 99	2102	1110	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7301	2103	1111	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12358	2104	1111	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10919	2105	1111	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12619	2106	1111	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10112	2107	1111	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9873	2108	1112	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11591	2109	1112	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6696	2110	1112	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1699	2111	1112	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4177	2112	1113	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1952	2113	1113	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2338	2114	1113	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3870	2115	1114	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6486	2116	1114	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2117	1114	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4176	2118	1114	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3461	2119	1115	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2955	2120	1115	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4295	2121	1115	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3974	2122	1116	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2848	2123	1116	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 717	2124	1116	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 972	2125	1116	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2309	2126	1116	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἀετώματος ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν	2127	1116	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 857	2128	1117	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3862	2129	1117	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2955	2130	1117	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1088	2131	1117	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 362	2132	1118	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6820	2133	1118	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2134	1118	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 13036	2135	1118	—
	Τμῆμα ἀναθηματικοῦ ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4611	2136	1118	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3973	2137	1119	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 578	2138	1119	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 720	2139	1119	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2140	1119	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1698	2141	1120	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1962	2142	1120	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1735	2143	1120	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2824	2144	1121	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8389	2145	1121	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀττικῆς IG II² 11305	2146	1121	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3915	2147	1121	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9809	2148	1122	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12154	2149	1122	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8077	2150	1122	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11524	2151	1122	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9733	2152	1122	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ Πειραιῶς IG II² 11768	2153	1122	—
	Ἐνεπίγραφος βωμὸς μετ' ἀναγλύφου διακοσμήσεως ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2865	2154	1122	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3458	2155	1123	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3208	2156	1123	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν(;) IG II² 9096	2157	1123	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1948 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 367	2158	1123	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 363	2159	1124	—
	Τμῆμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 96	2160	1124	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 673	2161	1125	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 112 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 260 - 262	2162	1125	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 23 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 302	2163	1126	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 48 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 279	2164	1128	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 346	2165	1128	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11862	2166	1129	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II² 10983	2167	1129	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 12136/7	2168	1129	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 11695	2169	1129	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8364	2170	1130	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5446	2171	1130	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5659	2172	1130	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11711	2173	1130	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12457	2174	1130	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12788	2175	1130	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 766	2176	1130	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9694	2177	1131	—
	Ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα ἐκ Σάμου	2178-2179	1131	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Νύσσης	2180-2182	1131	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8702	2183	1132	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Εὐβοίας IG XII 9 1092 καὶ IG II² 12652	2184	1132	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11153	2185	1132	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 1386	2186	1132	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2187	1133	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6073/4	2188	1133	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 324	2189	1133	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1556	2190 2191	1134	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1412	2192	1136	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐφέσου	2193	1137	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2194	1137	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 381	2195	1137	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 139	2196	1137	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2384	2197	1138	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1936	2198	1138	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6455	2199	1138	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4238	2200	1139	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6882	2201	1139	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2310*	2202	1139	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2203	1139	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 305	2204	1139	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 372	2205	1140	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 262 - 263	2206	1140	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 302	2207	1141	—
	Τμῆμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 59	2208	1141	—
»	Ὑπόμνημα περὶ Λυκείου, συγγραφὲν καὶ ἐκφωνηθὲν παρὰ τοῦ Κ. Πιττάκη ἐν Ἀκροπόλει κατὰ τὴν ἐν Παρθενῶνι συνεδρίασιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας	—	1141	—
Λάνδερερ, Ξ.	Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους εὑρισκομένων μεταλλείων	—	1144	—
»	Περὶ τοῦ χαλκοῦ τῆς Κορίνθου	—	1144	—
»	Περὶ τῶν μεταλλείων τῆς Χαλκίδος	—	1145	—
»	Θερμιὰ ἢ Κύθνος	—	1145	—
»	Περὶ Καρύστου	—	1145	—
»	Περὶ τῆς νήσου Σίφνου	—	1146	—
»	Κίμωλος	—	1147	—
»	Σέριφος	—	1147	—
»	Περὶ τῶν τῆς Κύπρου μεταλλείων κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς χρόνους Κύπρος	—	1147	—
»	Θάσσος (Τάσσος)	—	1148	—
»	Πολύχνη (Scaptesula)	—	1148	—

Φυλλάδιον 38, Ἰούνιος, Ἰούλιος, Αὔγουστος καὶ Σεπτέμβριος

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8860	2209	1149	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10074	2210	1149	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5815	2211	1149	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8330	2212	1149	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 12305	2213	1149	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 63	2214	1150	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1736	2215	1150	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1663	2216	1150	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1460	2217	1151	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 960	2218	1151	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 940	2219	1152	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 962	2220	1152	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 940	2221	1153	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2222-2223	1153	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11248	2224	1154	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10146	2225	1154	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10130	2226	1154	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10396	2227	1154	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9919	2228	1155	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9594	2229	1155	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2836	2230	1155	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 7717	2231	1156	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7221	2232	1157	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10440	2233	1157	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11958	2234	1157	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2055	2235	1158	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4303	2236	1159	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 233 - 235	2237	1160	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 274	2238	1162	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 278 - 279	2239	1163	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 287 - 288	2240	1163	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν (;) IG II² 9976	2241	1164	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν (;) IG II² 12253	2242	1164	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 6921	2243	1165	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 6507	2244	1165	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 12867	2245	1165	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 8160	2246	1165	—
	Ἀνάγλυφος πλὰξ ἐξ Ἀθηνῶν	2247	1165	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 444	2248	1166	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10926	2249	1166	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4234	2250	1166	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6224	2251	1166	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 10037	2252	1167	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4145	2253-2254	1167	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4158	2255	1167	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3692	2256	1168	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3818	2257	1168	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3701	2258	1168	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 372	2259	1169	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 374	2260	1169	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 302	2261	1170	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 90	2262	1171	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 129	2263	1171	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 958	2264	1172	—

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Τμῆμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG I^2 144	2265	1172	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I^2 324	2266-2267	1173	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 7808	2268	1176	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 5874	2269	1176	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 11892	2270	1176	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Καρύστου IG XII 9 37	2271	1176	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 9522	2272	1177	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 7822	2273	1177	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 6426	2274	1177	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 7121	2275	1177	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 10532	2276	1177	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II^2 7441	2277	1178	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 5851	2278	1178	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀττικῆς IG II^2 12685	2279	1178	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 2802	2280	1178	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 3125	2281	1179	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 2834	2282	1179	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 6415	2283	1180	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 5864	2284	1180	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 12213	2285	1180	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 10265a	2286	1180	—
	Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἐξ Ἀθηνῶν	2286*	1180	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II^2 5671	2287	1180	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 6180	2288	1181	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θήρας IG XII 3 834 καὶ IG II 3315	2289	1181	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 1952	2290	1181	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 10219	2291	1181	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 2467	2292	1182	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 1790	2293	1184	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3912	2294	1185	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3903	2295	1185	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 3034	2296	1185	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 1475	2297-2298	1186	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 6262	2299	1187	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 6576	2300	1187	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 11507	2301	1188	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 12901	2302	1188	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 10583	2303	1188	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II^2 9509	2304	1188	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4180	2305	1188	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3847	2306	1189	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1094	2307	1189	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 479	2308	1190	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4321	2309	1191	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2310	1192	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7255/6	2311	1192	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7325	2312	1192	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7871	2313	1192	—
	Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2842	2314	1193	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 430	2315	1193	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2316	1193	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11243	2317	1193	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11477	2318	1193	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3667	2319	1194	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2821	2320	1194	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1803	2321	1195	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2482	2322	1195	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3649	2323	1196	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1789	2324	1197	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1769	2325	1197	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2326	1197	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Χαιρωνείας IG VII 3415	2327	1197	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3108	2328	1198	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3153	2329	1198	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3095	2330	1198	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3160	2331	1198	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3098	2332	1198	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3104	2333	1198	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3150	2334-2342	1199	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἁλιάρτου IG VII 2855	2343	1199	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἁλιάρτου IG VII 2857	2344	1199	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3129	2345	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3127	2346	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3109	2347	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3119	2348	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3122	2349	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3124	2350	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3125	2351	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας IG VII 2981	2352	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας IG VII 2901	2353	1200	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3072	2354	1201	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3106	2355	1201	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας IG VII 2879	2356	1201	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας IG VII 2880	2357	1201	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας IG VII 3043	2358	1201	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος		Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3023	2359	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3050	2360	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2914	2361	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2904	2362	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2996	2363	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2907	2364	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3008	2365	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2956	2366	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3007	2367	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2968	2368	1202	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3028	2369	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3021	2370	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2909	2371	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3047	2372	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2898	2373	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2971	2374	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2982	2375	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2936	2376	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2935	2377	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2950	2378	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2889	2379	1203	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2944	2380	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2929	2381	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2963	2382	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2892	2383	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2951	2384	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2918	2385	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3034	2386	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2926	2387	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3019	2388	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2998	2389	1204	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2882	2390	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2947	2391	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2894	2392	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2961	2393	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2930	2394	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2984	2395	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2928	2396	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2974	2397	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2920	2398	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2940	2399	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3024	2400	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2894	2401	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 3053	2402	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2987	2403	1205	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2874	2404	1206	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας	IG VII 2872	2405	1206	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας IG VII 3051	2406	1207	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Χαιρωνείας IG VII 3458	2407	1207	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3077	2408	1207	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3086	2409	1208	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Χαιρωνείας IG VII 3434	2410	1209	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Χαιρωνείας IG VII 3420	2411	1209	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κορωνείας IG VII 2881	2412	1209	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3071	2413	1209	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ IG VII 3275	2414	1210	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ IG VII 3243	2415	1210	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ IG VII 3269	2416	1210	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ IG VII 3240	2417	1210	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3159	2418	1210	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὠρεῶν IG XII 9 1214	2419	1210	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὠρεῶν IG XII 9 1224	2420	1210	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὠρεῶν IG XII 9 1210	2421	1211	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὠρεῶν IG XII 9 1220	2422	1211	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ IG VII 3253	2423	1211	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ IG VII 3219	2424	1211	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ὀρχομενοῦ IG VII 3248	2425	1211	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πλαταιῶν IG VII 1680	2426	1211	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πλαταιῶν IG VII 1713	2427	1211	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πλαταιῶν IG VII 1690	2428	1212	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1935	2429	1212	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1954	2430	1212	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1810	2431	1212	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2062 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7757	2432	1212	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2591	2433	1212	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2596	2434	1212	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3119	2435	1213	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Δαυλίδος IG IX 1 73	2436	1213	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Δαυλίδος IG IX 1 67	2437	1213	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1866	2438	1213	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1864	2439	1213	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2189	2440	1213	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1984	2441	1214	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 1963	2442	1214	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2218	2443	1214	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2107	2444	1214	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2220	2445	1214	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θεσπιῶν IG VII 2221	2446	1214	—
»	Ὕλη ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων	—	1214	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Χριστιανικὰ χαράγματα ἐκκλησίας Ἁγίων Θεοδώρων Ἀθηνῶν	2447-2448	1214	◆
	Χριστιανικὸν χάραγμα Ἡφαιστείου	2449	1214	◆
	Χριστιανικὰ χαράγματα Ἡφαιστείου	2450-2451	1215	—
	Χριστιανικὰ χαράγματα Ἡφαιστείου	2452-2454	1215	◆
	Σιγίλλιον Κυρίλλου, ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου	—	1216	—
	Σιγίλλιον Πολυεύκτου, ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου	—	1216	—
	Σιγίλλιον Γαβριήλ, ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου	—	1217	—
	Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀθηνῶν Γρηγορίου	—	1219	—
	Ἀθανάτου μνήμης ἕνεκα — Ἐπιγραφὴ περὶ οἰκοδομήσεως Σχολῆς Ἰωάννου Ντέκα ἐν Ἀθήναις	—	1221	—
	Περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐλευσινίου	—	1221	—
Λάνδερερ, Ξ.	Περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι χρησίμων ὑλῶν πρὸς κατασκευὴν διαφόρων ἀντικειμένων	—	1224	—
»	Περὶ τοῦ περιβλήματος τῶν ἀρχαίων νομισμάτων	—	1227	—
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 917	2455	1229	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2456	1230	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 787	2457	1231	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1236	2458	1232	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 854	2458*	1233	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 690	2459	1233	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 920	2460	1234	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2461	1235	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 681	2462-2463	1235	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2464	1236	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 766	2465-2466	1237	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2467-2468	1237	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 766	2469	1239	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 681	2470	1239	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 766	2471	1240	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 681	2472	1240	—

Φυλλάδιον 39, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος

Ὄνομα συγγραφέως	*Τίτλος λήμματος*	*Ἀριθμὸς λήμματος*	*Σελὶς*	*Ἀριθμὸς λιθογραφήματος*
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 787	2473	1241	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 766	2474	1241	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2475	1241	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4290	2476	1242	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2452	2476*	1242	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 690	2477	1242	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2478-2479	1243	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 990	2480	1243	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 787	2481-2483	1243	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2336	2484	1244	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2485	1245	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 4337	2485*	1246	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2486	1246	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2487	1247	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2336	2488-2489	1247	—
	Ἐνεπίγραφος βωμὸς μετ' ἀναγλύφου διακοσμήσεως ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12268	2490	1248	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2491	1248	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 995	2492	1248	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2493	1249	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 254 - 255	2494	1249	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2495-2498	1250	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 962	2499	1251	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4196	2500	1251	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3918	2501	1251	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4105	2502	1251	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 979	2503	1251	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4022	2504	1252	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2505	1252	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 955	2506	1252	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3884	2507	1252	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2508	1252	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3929	2509	1252	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2510	1253	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν (;)	2511	1253	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10442	2512	1253	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12064	2513	1253	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9769	2514	1253	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 6233	2515	1253	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 980	2516	1253	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2517	1254	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 1001	2518	1254	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 975	2519	1254	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4254	2520	1254	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 1002	2521	1254	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2522-2523	1254	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 986	2524	1254	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2525	1255	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3942	2526	1255	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4105	2527	1255	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 976	2528	1255	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2529-2531	1255	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11173	2532	1255	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3910	2533	1256	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3359	2534	1256	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2535-2536	1256	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 971	2537	1256	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 1004	2538	1256	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 1003	2539	1256	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2540	1257	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3959	2541	1257	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3960	2542	1257	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2543	1257	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 121	2544	1257	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2545-2546	1257	—

1855

Φυλλάδιον 40

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5911	2547	1259	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7127	2548	1259	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7130	2549	1259	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7715	2550	1260	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8632	2551	1260	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7505	2552	1260	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 9553	2553	1260	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 5891	2554	1260	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7847	2555	1261	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 13038	2556	1261	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11030	2557	1261	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεγάρων IG VII 48	2558	1261	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐκ Μεγάρων IG VII 154 καὶ 182	2559	1263	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεγάρων IG VII 125	2560	1263	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεγάρων IG VII 127	2561	1263	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεγάρων IG VII 101	2562	1264	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεγάρων IG VII 47	2563	1264	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτύμβιος ναΐσκος ἐκ Σαλαμῖνος IG II² 10181	2564	1264	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σαλαμῖνος IG II² 11960	2565	1265	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσῖνος IG II² 5324	2566	1265	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσῖνος IG II² 2971	2567	1266	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσῖνος IG II² 4306	2568	1267	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσῖνος IG II² 3530	2569	1268	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσῖνος IG II² 3878	2570	1268	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσῖνος	2571	1268	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσῖνος IG II² 4720	2572	1268	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2479	2573	1269	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2644	2574-2575	1269	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2634	2576	1269	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πατρῶν	2577-2578	1270	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Μεσσήνης IG V 1 1435	2579	1270	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πατρῶν	2580	1270	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τροιζῆνος IG IV 823	2581	1271	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2582	1279	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1273	2583	1281	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 207	2583*	1283 σημ. 1	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1327	2584	1284	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4636	2585	1286	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4814	2586	1287	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 2950/1	2587	1287	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4759	2588	1287	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4760	2589	1288	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4703	2590	1288	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 4637	2591	1289	—
	Πήλινος ἐνεπίγραφος λύχνος ἐκ Πειραιῶς	2592	1289	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1103 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 45	—	1289	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1630 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 123	—	1290	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1485	2593-2594	1291	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3762	2595	1293	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2079	2596	1293	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2308	2597	1293	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8822	2598	1294	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2123	2599	1294	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2116	2600	1295	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2119	2601	1296	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2225	2602	1296	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1994	2603	1297	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 2275	2604	1297	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 8124	2605	1298	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2606	1298	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG III 3885	2607	1298	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2608	1299	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 11588	2609	1299	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2610	1299	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη *Ἀριστύλλης* ἐκ Πειραιῶς IG I² 1058	2611	1299	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3430	2612	1299	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 2351	2613	1300	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 11466	2614	1300	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 11700	2615	1300	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 10677	2616	1300	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 12097	2617	1301	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ Πειραιῶς IG II² 9600	2618	1301	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 5227	2619	1301	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη *Πλαγγόνος Τολμίδου* ἐξ Ὠρωποῦ IG VII 481 καὶ IG II² 10096	2620	1302	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2621	1302	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2196 ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 139	2622	1303	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 587	2623	1303	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1382	2624	1304	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 689	2625	1305	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1375 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 30	2626	1306	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2583* ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 207	—	1308	—
	Ἀλληλογραφία Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως, Ἐπάρχου Ὕδρας καὶ Νομάρχου Ἀργολίδος, περὶ τοῦ τόπου εὑρέσεως τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2581 IG IV 823	—	1310	—
	Περὶ δαπανῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας δι' ἀνασκαφὴν Ἐρεχθείου	—	1310	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 2582 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 665	2627-2628	1311	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Κέας IG XII 5 606	2629	1314	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Λεβαδείας IG VII 3087	2630	1314	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Χαιρωνείας IG VII 3462	2631	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Χαιρωνείας IG VII 3463	2632	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τεγέας IG V 2 259	2633	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τεγέας IG V 2 258	2634	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τεγέας IG V 2 257	2635	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τεγέας IG V 2 255	2636	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τεγέας IG V 2 256	2637	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τήνου IG XII 5 898	2638-2641	1315	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τήνου IG XII 5 801	2642	1316	—

Ὄνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελὶς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐκ Δήλου	2643	1317	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀκροκορίνθου IG IV 375	2644	1317	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀκροκορίνθου IG IV 376	2645	1317	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀκροκορίνθου IG IV 377	2646	1317	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀκροκορίνθου IG II² 3502	2647	1317	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σικυῶνος IG IV 435	2648	1318	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Αἰγίνης IG IV 49	2649	1318	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Σικίνου IG XII 5 26	2650	1318	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Τροιζῆνος	2651	1319	—
	Τμῆμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG I² 65	2652	1319	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2653-2654	1319	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 4179	2655	1320	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2656	1320	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3683	2657	1320	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 12444	2658	1320	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2659-2660	1320	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II² 1301	2661	1321	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 1010	2662	1322	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 10930	2663	1324	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 978	2664	1324	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 634	2665	1324	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 3465	2666	1324	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 1356	2667	1325	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 7409	2668	1325	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	2669-2670	1325	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II² 11159	2671	1325	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II² 10964	2672	1326	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1312 ἐξ Ὠρωποῦ IG VII 262	2673	1326	—
	Συμπληρωματικὰ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 289 ἐξ Ἀθηνῶν IG II² 333	2674	1327	—
Λάνδερερ, Ξ.	Περὶ τῆς διὰ κωνείου δηλητηριάσεως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις	—	1328	—
»	Ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος τῆς ἐπὶ τῆς Δήλου ἱερᾶς λίμνης	—	1329	—
»	Περὶ τῆς Κασταλίας κρήνης	—	1329	—
»	Περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς νήσου Κέας	—	1330	—

Η

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΤΗΣ

ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

1837-1860

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΑΚΑΜΑΤΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ Π. ΠΙΤΤΑΚΗ

ΠΡΩΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΑΝΑΤΥΠΩΘΗΚΕ

ΦΩΤΟΜΗΧΑΝΙΚΑ

ΤΟ 1990

ΕΚΑΤΟΝ ΠΕΝΗΝΤΑ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΙΔΡΥΘΗΚΕ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ISSN 1105-0942

Τύποις Ε. Μπουλούκου-Α. Λογοθέτη, Ἀθῆναι